

Mormons Bog

LÆRERENS MATERIALE



**Udarbejdet af
Kirkens Uddannelsessystem**

**Udgivet af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige**

© 2001 Intellectual Reserve, Inc.

Alle rettigheder forbeholdes

Printed in the United States of America

Engelsk original godkendt: 8/98

Godkendt til oversættelse: 8/98

Oversættelse af *Book of Mormon Teacher Resource Manual*

34588 110

Danish

INDHOLD

Indledning til <i>Mormons Bog, Lærereens materiale</i>	1	Alma 20–29	160
Planlægning af din undervisning i <i>Mormons Bog</i>	5	Alma 30–35	166
Oversigt over frelsesplanen	7	Alma 36–42	174
Hjælp til studium af skriften	11	Alma 43–58	184
Oversigt over <i>Mormons Bog</i>	14	Alma 59–63	191
<i>Mormons Bogs</i> titelblad	17	Helamans Bog	194
Oversigt over <i>Mormons Bog</i>	19	Helaman 1–6	194
Vidnernes vidnesbyrd	22	Helaman 7–12	200
Nephis Første Bog	24	Helaman 13–16	205
1 Nephi 1–5	24	Tredje Nephi	210
1 Nephi 6–9	30	3 Nephi 1–7	210
1 Nephi 10–15	34	3 Nephi 8–10	215
1 Nephi 16–22	38	3 Nephi 11–14	217
Nephis Anden Bog	47	3 Nephi 15–18	224
2 Nephi 1–5	47	3 Nephi 19–26	230
2 Nephi 6–10	54	3 Nephi 27–30	236
2 Nephi 11–24	61	Fjerde Nephi	241
2 Nephi 25–30	68	4 Nephi 1	241
2 Nephi 31–33	75	Mormons Bog	244
Jakobs Bog	81	Mormon 1–6	244
Jakobs Bog 1–4	81	Mormon 7–9	247
Jakobs Bog 5–7	86	Ethers Bog	253
Enos' Bog	90	Ether 1–6	253
Enos 1	90	Ether 7–11	260
Jaroms Bog	93	Ether 12–15	263
Jarom 1	93	Moronis Bog	267
Omnis Bog	94	Moroni 1–6	267
Omni 1	94	Moroni 7–9	270
Mormons Ord	97	Moroni 10	276
Mormons Ord 1	97	Appendiks	279
Mosiahs Bog	98	Hovedkilderne til <i>Mormons Bog</i>	279
Mosiah 1–4	98	Metoder til undervisning i skrifterne	280
Mosiah 5–6	105	Mesterskriftsteder	285
Mosiah 7–8	107	Liste over mesterskriftsteder	286
Mosiah 9–10	109	Saliggørelsens store plan	287
Mosiah 11–17	110	Mulige steder i <i>Mormons Bog</i> (i forhold til hinanden) ..	291
Mosiah 18–22	120	Nephis syn (1 Nephi 10–14)	292
Mosiah 23–24	123	Profetier i 2 Nephi 26–27	293
Mosiah 25–29	125	Kong Benjamin belærer om Kristus	294
Almas Bog	132	Syv rejser i Mosiahs Bog	295
Alma 1–4	132	Alma og Nehor	296
Alma 5–7	135	Aflæggelse af vore synder	297
Alma 8–16	141	De, som i sandhed er omvendte	297
Alma 17–19	155	Amulek vidner om, at ordet er i Kristus	298
		Helaman og 3 Nephi: Et sidestykke til Kristi andet komme	299
		Den endelige og den mellemliggende dom	301
		Malakias i <i>Mormons Bog</i> (3 Nephi 24–25)	302
		Billeder	303



»Formålet med religiøs uddannelse i Kirkens Uddannelsessystem er at hjælpe den enkelte, familien og præstedømmets ledere med at udføre Kirkens mission« (*Undervis i Evangeliet: En håndbog for lærere og ledere i Kirkens Uddannelsessystem*, s. 3). Det første, der lægges vægt på med hensyn til at nå dette mål, er at undervise eleverne i Jesu Kristi evangelium, som det findes i standardværkerne og i profeternes ord. Dette hæfte er lavet for at hjælpe dig med at opfylde dette – uanset din erfaring i at undervise, og uanset hvilket sprog eller land, du underviser i.

Det andet, der lægges vægt på, er at undervise ved forskrift, ved eksempel og ved Åndens kraft. For at undervise ved forskrift må du først »ved læsning og ved tro« (L&P 88:118), søge at forstå principperne i Jesu Kristi evangelium. For at undervise ved eksempel skal du efterleve evangeliet i din personlige tilværelse. Ældste Boyd K. Packer, medlem af De Tolv Apostles Kvorum, lærte os følgende om at undervise ved Ånden: »Kraften kommer, når læreren har gjort alt, hvad han eller hun kan for at forberede sig, ikke blot til den enkelte lektion, men ved at holde sit liv i harmoni med Ånden. Hvis læreren lærer at stole på Åndens inspiration, kan han eller hun stå foran sin klasse ... og være sikker i kundskaben om, at han eller hun kan undervise med inspiration« (*Teach Ye Diligently*, s. 306). Den kraft, som ældste Packer talte om, ses ofte, når læreren bærer sit personlige vidnesbyrd om de principper eller lærdomme, der undervises i.

Brug af dette hæfte

Skrifterne skal være din vigtigste hjælpekilde, når du forbereder dine lektioner. Som hjælp til dit skriftstudium og til forberedelsen af dine lektioner, bør du være i besiddelse af følgende hæfter:

- Dette hæfte – *Mormons Bog, Lærere materiale* (34588 110)
- Hjemmestudieseminar – elevens hæfte – *Mormons Bog: Elevhæfte* (34187 110)
- Støttematerialet til *Mormons Bogs* videoserie – *Videovejledning til Mormons Bog* (34810 110)
- Institutthæftet – *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122* (32506 110)

Disse hæfter erstatter ikke dit studium af skriften, og de erstatter heller ikke Helligåndens inspirerede vejledning i din forberedelse til at undervise eleverne. De er yderligere hjælpkilder og støtte til dig i din forberedelse af lektionerne. *Det Nye Testamente, Lærere materiale* giver især indledende oplysninger til skriftstedsblokkene, skitserer væsentlige evangeliske principper, man bør være opmærksom på, og foreslår måder, hvorpå man kan undervise i mange af disse principper, for at hjælpe eleverne med at forstå dem og anvende dem i deres tilværelse.

»Administrationen i Kirkens Uddannelsessystem har besluttet, at man ved undervisningen i Kirkens Uddannelsessystem på hverdage, hvor der er mere tid til rådighed, bør undervise i skrifterne fortløbende. En af de bedste måder at undervise i Jesu Kristi evangelium på, er ved at undervise fortløbende i skriften. *Fortløbende skriftundervisning* er undervisning i skrifterne i den rækkefølge, hvori de forekommer i standardværkerne« (*Undervis i evangeliet*, s. 20; se denne side for at få yderligere oplysning om fortløbende skriftundervisning). Dette hæfte følger den rækkefølge, hvori skrifterne optræder, men giver ikke undervisningshjælp til alle versene i hver skriftstedsblok. Yderligere hjælp findes i elevens instituthæfte og i seminarets elevhæfte.

Undervis i evangeliet: En håndbog for lærere og ledere i Kirkens Uddannelsessystem (34829 110) giver detaljeret hjælp vedrørende undervisning af en klasse i Kirkens Uddannelsessystem. Du bør blive meget kendt med dens indhold. Følgende almene forslag kan være nyttige i forberedelsen af dine lektioner.

Forbered dig selv til at studere og undervise i evangeliet

- Efterlev evangeliet.
- Bed om Åndens vejledning, mens du studerer, mens du forbereder dig, og mens du underviser.
- Udøv tro på Herren, på Åndens kraft og på skrifternes magt til at imødekomme dine elevers behov.

Beslut dig til, hvad du vil undervise i

- Beslut dig til, hvilken del af skriften, du vil dække i din lektion. Dette hæfte er opdelt i skriftstedsblokke, som angiver, hvor beretningen eller emnet ændrer sig. Planlægningsvejledningen på side 5–6 kan hjælpe dig med at beslutte, hvor meget materiale, der skal dækkes hver dag eller uge.
- Studér skriftstedsblokken grundigt. Læs den flere gange, og notér lærdomme, principper, begivenheder og svære ord eller sætninger. Dette hæfte, elevens instituthæfte og elevens materiale vil hjælpe dig med at forstå skriftstedsblokken og beslutte, hvad der er væsentligt for dine elever. Du vil undervise mere effektivt, hvis *du* har opdaget noget inspirerende i skriftstedsblokken. Du kan så måske bevirke, at dine elever gør en lignende opdagelse.
- Vælg de lærdomme, principper og begivenheder, som er væsentligst for dine elever at kende til. Lad Åndens tilskyndelser og elevernes behov vejlede dig, når du beslutter dig til, hvad du skal undervise i.

Beslut dig til, hvordan du vil undervise

- Vælg én eller flere undervisningsmetoder til hver begivenhed, princip eller lærdom, som du ønsker at belære om. Brug dine egne metoder eller de metoder, der foreslås i undervisningsmaterialet.
- Vælg metoder, der motiverer elevernes beredthed, deltagelse og anvendelse af det, der undervises i.
 1. *Beredthed* vil sige, at eleverne er åndeligt og intellektuelt forberedt, årvågne, koncentrerede og villige til at deltage i undervisningen. »Beredthed er en tilstand både i hjerte og sind« (*Undervis i evangeliet*, s. 13). Det er ikke et påfund, som bruges til at indlede en lektion, det er en fortsat vurdering af dine elevers koncentration.
 2. *Deltagelse* vil sige, at eleverne er involveret i undervisningen. Deres deltagelse kan være fysisk, følelsesmæssig, intellektuel og åndelig. Jo mere involverede eleverne er i undervisningen, desto bedre vil de forstå, huske og anvende.
 3. *Anvendelse* vil sige, at eleverne accepterer de begreber, der undervises i, forstår, hvordan de kan anvende dem i deres tilværelse og søger at leve i henhold til disse principper.

Sådan er dette hæfte organiseret

Hjælpekilderne til skriftstedsblokkene findes i fire afsnit.

Indledningsmateriale

Dette afsnit indeholder baggrundsmateriale og andre oplysninger, som kan hjælpe dig med at forstå skriftstedsblokken i sin historiske og skriftmæssige sammenhæng. Indledningsmaterialet findes for hver bog i skriften. Disse oplysninger kan, sammen med baggrundsmaterialet i elevhæftet og elevens instituthæfte, forbedre dit eget studium og forståelse af skriften.

Du kan også bruge indledningsmaterialet til at tilvejebringe –

- motiverende spørgsmål, som du kan stille eleverne, og som vil fremme deres beredthed.
- baggrundoplysninger, ting, som eleverne skal være opmærksomme på, mens de læser samt andet, der kan læses i forvejen.
- citater, der kan vises eller skrives på tavlen, eller noter, som eleverne kan skrive i deres skrifter.

Væsentlige evangeliske principper

Du kan finde mange væsentlige lærdomme og principper i en skriftstedsblok. Afsnittet »Væsentlige evangeliske principper« angiver meget af det, du kan undervise eleverne i. Følgende er måder, hvorpå du kan bruge dem i din undervisning:

- Brug dem som en målestok for at sikre, at der undervises i korrekte lærdomme.

- Brug dem som en hjælp til at finde ud af, hvad eleverne skal undervises i.
- Skriv dem på tavlen for at give eleverne principper, som de skal være opmærksomme på, når de studerer skriftstedsblokken.
- Indbyd eleverne til at se efter yderligere skriftstedshenvisninger, som understøtter eller forklarer lærdommen.


Yderligere hjælpekilder

Dette afsnit angiver korresponderende sidetal i elevens instituthæfte for at hjælpe dig med at finde hjælpekilderne. Henvisninger til materiale i afsnittet Appendiks er også medtaget.

Forslag til undervisningen

Dette afsnit indeholder undervisningsforslag, som du kan overveje, mens du beslutter, hvordan du vil undervise i de begivenheder, principper og lærdomme, som du har valgt i skriftstedsblokken. Det er ikke nødvendigt, at du bruger disse undervisningsforslag. De gives som en hjælpekilde til dig, mens du med Åndens vejledning overvejer elevernes behov. Du kan også i elevhæftet finde gode forslag, som kan tilpasses til brug i klasseværelset (se »Lærernes introduktion til *Det Nye Testamente: Elevhæfte*«, s. 3).


Overskrifterne i undervisningsforslagene er følgende:

- **Fokuserklæring.** I begyndelsen af hvert forslag er der et afsnit med fed skrift, der angiver hvilken skriftstedsblok og princip det pågældende undervisningsforslag fokuserer på. Disse svarer ofte til de principper, der findes i afsnittet »Væsentlige evangeliske principper«, for skriftstedsblokken.
-  **Mesterskriftsted.** Undervisningsforslag, der indeholder mesterskriftsteder, vises med det ikon, der ses her. Præsident Howard W. Hunter, daværende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, har sagt: »Vi håber ikke, at nogen af jeres elever forlader jeres klasseværelse frygtssomme eller flove eller skamfulde over, at de ikke kan finde den hjælp, de har brug for, fordi de ikke kender skrifterne godt nok til at finde de rigtige skriftsteder« (*The Teachings of Howard W. Hunter*, red. Clyde J. Williams, s. 187).


»Mesterskriftsteder« er en måde, hvorpå man kan undervise eleverne i, hvordan de kan finde skriftsteder, få forståelse af deres betydning og anvende dem i deres tilværelse. 100 skriftsteder – 25 for hvert kursus i skriften – er blevet udvalgt til at få særlig betydning i seminar. Disse henvisninger benævnes »Mesterskriftsted« i de undervisningsforslag, hvor de findes. Du bør hjælpe eleverne med at lære mesterskriftstedernes henvisninger ved at gennemgå dem i klassen og motivere eleverne til selv at lære dem. Forslag til, hvordan man opmuntrer til at lære mesterskriftsteder i din klasse, såvel som en liste over alle mesterskriftstederne til alle fire studiekurser findes i »Mesterskriftsteder« og »Liste over



mesterskriftsteder« i afsnittet Appendiks, s. 285–286; se også *Undervis i evangeliet*, s. 34–35).

-  **Ugeikon.** Dette ikon angiver undervisningsforslag, der anbefales til lærere i hjemmestudiumprogrammet eller lærere, som ønsker hjælp med at undervise i større afsnit af skriften.
- **Tidsangivelse.** Efter overskriften er angivet den omtrentlige tid, det tager at undervise i dette forslag. Det er kun medtaget for at hjælpe dig med at planlægge dine daglige lektioner og er ikke en indikation af, hvor meget tid, der bør bruges på at undervise i det pågældende forslag.

Anden hjælp til undervisningen

-  **Mormons Bog Video (56785 110).** Denne videopakke indeholder præsentationer, som kan hjælpe dig med at undervise i *Mormons Bog*. Undervisningsforslag til *Mormons Bog – Video* findes i *Videovejledning til Mormons Bog* (34810 110). De skriftstedsblokke, hvortil der findes en videopræsentation, er angivet med det her viste ikon, og en note i begyndelsen af afsnittet om undervisningsforslag.
- **Appendiks.** Lejlighedsvis henviser undervisningsforslagene til et skema, en tilsvarende beretning fra skriften eller et udelingsark i afsnittet Appendiks, som kan hjælpe dig med at undervise i den pågældende lektion. Der er henvist til disse ting ved titel og sidenummer, så det er let for dig.
- **Evangelisk kunst (34730 110).** De 160 farvebilleder i denne pakke beskriver beretninger fra skriften og Kirkens historie og illustrerer evangeliske principper. Alle billeder, der bruges i undervisningsforslagene i dette hæfte kommer fra *Evangelisk kunst*. Den fås på wards- og grensbiblioteker i hele Kirken. Bemærkning: Hvis du har bestilt *Evangelisk kunst* før 1999, kan du få brug for supplementet (34740 110) for at have alle 160 billeder.
- **Elevernes læsning af Mormons Bog.** Motivér eleverne til at læse hele *Mormons Bog*. Præsident Spencer W. Kimball sagde engang: »Jeg har opdaget, at når jeg bliver lige gyldig i mit forhold til guddommen, og når det er som om, at intet guddommeligt øre lytter og ingen guddommelig røst taler, så er jeg langt, langt borte. Hvis jeg fordyber mig selv i skrifterne, mindskes afstanden og åndeligheden vender tilbage« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, s. 135).

Motivér dine elever til at følge læseplanen i *Læseskema for Mormons Bog i Mormons Bog, elevens hæfte*. (Du kan eventuelt tilpasse dette skema til dit skoleår). Det vil hjælpe dem med at planlægge deres læsning, så den følger klasseaktiviteterne.

Elever, som ønsker at læse forud, kan gøre det, men motivér dem til at gennemgå den skriftstedsblok, som klassen studerer i løbet af ugen. Brug af læseplanen vil udfordre dig til at planlægge året, så du kan nå at undervise i hele *Mormons Bog*.

- **Elever med særlige behov.** »Særlige behov« er en almen beskrivelse af elever i specielle situationer. Det kan omfatte elever med læse- eller indlæringsvanskeligheder, adfærdsvanskeligheder og intellektuelle handicap. Det kan også omfatte elever, som er fængslet, som går på specielle skoler, som er bundet til en kørestol eller er ude af stand til at forlade deres hjem, har syns- eller hørehandicap osv.

Profeten Joseph Smith sagde: »Alle de ånder, som Gud nogensinde har sendt ind i verden, er modtagelige for udvidelse« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 428). Du skal gøre enhver rimelig anstrengelse for at imødekomme alle dine elevers behov for at lære. Det er måske ikke muligt altid at imødekomme alle elevernes behov. Du kan dog være opmærksom på dine elevers særlige behov og tilpasse det almindelige undervisningsmateriale, så alle eleverne i det mindste kan få noget ud af en del af hver lektion. Nogle elever kan også få mulighed for at hjælpe elever med særlige behov. En sådan uselvsk tjeneste er en velsignelse både for giveren og modtageren.

Foruden det faste undervisningsmateriale, er der også andre materialer tilgængelig for at hjælpe med at undervise elever med særlige behov. Kirkens Uddannelsessystems katalog (kun på engelsk) angiver et begyndelseskursus, et visuelt, forenklet undervisningsmateriale for elever på et læseniveau svarende til 2.–3. klasse. Kataloget indeholder også ting i braille og på lydband eller videobånd. (Vedrørende disse og lignende materialer, se »Specialized Curriculum« i emneindekset). Bemærk, at alle nye CES-produktioner til brug i undervisningen er tekstede. Desuden indeholder CES-kataloget og Kirkens katalog mange nyttige ting til elever med særlige behov (se især afsnittene »Audiocassettes«; »Disabilities, Materials for Members with«; »Videocassettes« og »Videocassettes, American Sign Language« i emneindekset). Kirkens blade er gode kilder til artikler, billeder og forslag, som relaterer til dine elevers særlige behov. *Evangelisk kunst* er en anden kilde til billeder, som kan hjælpe dig i din undervisning.

Lærernes introduktion til *Mormons Bog: Elevhæfte*

Mormons Bog: Elevhæfte hjælper eleverne med at læse *Mormons Bog* og derpå overveje og anvende dets lærdomme. Det er nødvendigt for hjemmestudium-programmet, men de fleste lærere, der underviser hver dag, vil finde det nyttigt i deres forberedelse og undervisning.

Brugen i hjemmestudieseminar

Seminar er et program, der dækker fem dage om ugen (eller tilsvarende) i hele skoleåret. Da klasserne i hjemmestudieseminar kun mødes én gang om ugen, skal hjemmestudie-eleverne bruge elevhæftet de andre fire dage. Selv om alle eleverne motiveres til at læse dagligt i skrifterne, skal eleverne i hjemmestudieseminar forstå, at det forventes, at de

bruger 30–40 minutter hver dag, fire skoledage om ugen, til at arbejde med aktiviteter og opgaver i elevhæftet.

Eleverne skriver ikke i deres materiale. Brug en af følgende muligheder i forbindelse med skriftlige opgaver:

- Bed eleverne om at lave deres skriftlige opgaver på løse sider og aflevere disse færdige sider hver uge. Når du returnerer opgaverne, kan eleverne sætte siderne ind i et ringbind.
- Bed eleverne om at bruge to kladdehæfter og skifte mellem dem. Den første uge arbejder eleverne i det ene kladdehæfte og afleverer det til dig, når klassen afholdes. Næste uge skriver eleven i det andet kladdehæfte og bytter det derpå i klassesetiden med det første hæfte osv.

Når du hver uge har indsamlet elevernes opgaver, skal du læse dem og skrive kommentarer til eleverne. Dette er en fortræffelig måde at komme til at kende dine elever på og finde ud af, hvor godt de forstår deres studium. Du kan hjælpe med at motivere eleverne ved at invitere dem, som er villige dertil, til at fortælle om, hvad de har skrevet i deres hæfte som en del af den ugentlige lektion.

Karaktergivning af elevernes opgaver

Der findes ikke nogen facitliste til kontrol af aktiviteterne i elevhæftet. Nogle af svarene findes i skrifterne og bør være tydelige for dig, når du gør dig bekendt med hver aktivitet. Andre svar er afhængige af elevernes tanker, erfaringer, opfattelser og vidnesbyrd. I disse tilfælde er der måske ikke et entydigt korrekt svar. Vurdér og giv eleverne karakter i forhold til arbejdsindsatsen set i lyset af deres evner. Når du

skriver kommentarer, så ret alle misforståelser eller svar, der er tydeligt forkerte og ros eleverne for deres indsats.

Vær opmærksom på elever med særlige behov og tilpas elevernes materiale derefter. Hvis en elev f.eks. har et handicap, som gør skrivning vanskelig, kan du give eleven tilladelse til at bruge en båndoptager til at indtale sit arbejde eller bede en ven eller et familiemedlem om at skrive for eleven. Du kan eventuelt være nødt til at tilpasse antallet af studieaktiviteter for nogle elever på grund af særlige behov. Andre elever kan være viderekommende og kan opmuntres til at gå ud over minimumskravene.

Brugen i det daglige seminarprogram

Mormons Bog: Elevhæfte er ikke nødvendigt for elever i det daglige seminarprogram, men du bør have et eksemplar til brug i klasseværelse for hver elev i klassen. Du kan så bede eleverne om at slå op i afsnittet »Forstå skrifterne« som en hjælp til at forstå vanskelige ord og sætninger samt citater og forklaringer.

Når du forbereder lektionerne, så se i indledningen til hver skriftstedsblok og i afsnittene »Studium af skrifterne« for at få hjælp til at beslutte, hvad og hvordan du skal undervise. Nogle af indledningsafsnittene angiver f.eks. spørgsmål til drøftelse, som hjælp til at øge elevernes beredthed. Lejlighedsvis kan du eventuelt bede eleverne om at udføre en af aktiviteterne i »Studium af skrifterne« i klassesetiden og derpå bede dem om at fortælle, hvad de skrev – enten i grupper eller for hele klassen. Selv om aktiviteterne ikke følges nøjagtigt, som de beskrives i elevhæftet, kan de give gode forslag, som kan tilpasse til brug i klasseværelset.

PLANLÆGNING AF DIN UNDERVISNING I MORMONS BOG

Ligesom det er tilfældet med de andre standardværker, er der ikke tilstrækkelig med tid i et skoleår til at drøfte hvert eneste vers i Mormons Bog. Udfordringen er at planlægge din undervisning. Hvis du bevæger dig langsomt fremad og bruger for meget tid på at undervise i 1 eller 3 Nephi, så går du glip af budskaberne i Ether og Moroni. Hvis du bevæger dig for hurtigt fremad, vil dine elever måske ikke forstå og værdsætte væsentlige dele af Mormons Bog. Brug denne planlægningsvejledning for at hjælpe DIG med at beslutte, hvor meget du skal medtage hver dag og uge, samt hvilke kapitler du skal give dine elever til opgave at læse.

Eftersom der er mange former for seminarprogrammer verden over, er det ikke muligt at strukturere dette hæfte, så det passer til enhver situation. Du skal eventuelt tilpasse dette

36-ugers skema til dit program og til dine elevers behov. Der undervises i seminar fem dage om ugen, men der er kun materiale til fire dage for at give mulighed for afbrydelser, som f.eks. skoleaktiviteter og -samlinger, særlige seminaraktiviteter og -præsentationer, mesterskriftsteder og prøver og quiz'er. Du kan også vælge at bruge mere end én dag på at undervise mere effektivt i en bestemt skriftstedsblok. Denne fleksibilitet skal opmuntre dig til at søge Åndens vejledning til at imødekomme dine elevers særlige behov.

Undervisning af Kirkens ungdom i Jesu Kristi evangelium er et helligt tillidshverv og en glædelig pligt. Må Herren velsigne dig og dine elever, når I studerer Mormons Bog, Endnu et vidne om Jesus Kristus i år.

Planlægnings-skema til et skoleår på 36 uger

Uge	Forslag til hvilken skriftstedsblok, der kan undervises i
1	Dag 1-2: »Oversigt over Frelsesplanen« og »Oversigt over Mormons Bog« Dag 3-4: »Mormons Bogs titelblad« og »Indledningen til Mormons Bog«
2	Dag 1: 1 Nephi 1 Dag 2: 1 Nephi 2-3 Dag 3: 1 Nephi 4 Dag 4: 1 Nephi 5
3	Dag 1: 1 Nephi 6-7 Dag 2: 1 Nephi 8-9 Dag 3-4: 1 Nephi 10-15
4	Dag 1: 1 Nephi 16 Dag 2: 1 Nephi 17-18 Dag 3: 1 Nephi 19 Dag 4: 1 Nephi 20-22
5	Dag 1-2: 2 Nephi 1-2 Dag 3-4: 2 Nephi 3-5
6	Dag 1: 2 Nephi 6 Dag 2: 2 Nephi 7-8 Dag 3-4: 2 Nephi 9-10
7	Dag 1: 2 Nephi 11 Dag 2-4: 2 Nephi 12-24
8	Dag 1: 2 Nephi 25 Dag 2: 2 Nephi 26-27 Dag 3: 2 Nephi 28 Dag 4: 2 Nephi 29-30
9	Dag 1: 2 Nephi 31 Dag 2: 2 Nephi 32 Dag 3: 2 Nephi 33 Dag 4: Jakobs Bog 1
10	Dag 1: Jakobs Bog 2 Dag 2: Jakobs Bog 3 Dag 3: Jakobs Bog 5 Dag 4: Jakobs Bog 6

Uge	Forslag til hvilken skriftstedsblok, der kan undervises i
11	Dag 1: Enos Dag 2: Jarom, Omni, Mormons Ord Dag 3-4: Mosiah 1-3
12	Dag 1: Mosiah 4 Dag 2: Mosiah 5-6 Dag 3: Mosiah 7-8 Dag 4: Mosiah 9-10
13	Dag 1: Mosiah 11-12 Dag 2-3: Mosiah 13-15 Dag 4: Mosiah 16-17
14	Dag 1: Mosiah 18 Dag 2: Mosiah 19-22 Dag 3: Mosiah 23-24 Dag 4: Mosiah 25-26
15	Dag 1: Mosiah 27 Dag 2: Mosiah 28-29 Dag 3: Alma 1-2 Dag 4: Alma 3-4
16	Dag 1-2: Alma 5 Dag 3: Alma 6-7 Dag 4: Alma 8
17	Dag 1: Alma 9-10 Dag 2: Alma 11 Dag 3-4: Alma 12-13
18	Dag 1-2: Alma 14-16 Dag 3-4: Alma 17-19
19	Dag 1: Alma 17-19 (fortsat) Dag 2: Alma 20 Dag 3: Alma 21-22 Dag 4: Alma 23-26
20	Dag 1: Alma 27-29 Dag 2: Alma 30 Dag 3-4: Alma 31-32

Uge	Forslag til hvilken skriftstedsblok, der kan undervises i
21	Dag 1-2: Alma 33-34 Dag 3: Alma 35-36 Dag 4: Alma 37-38
22	Dag 1: Alma 39 Dag 2: Alma 40 Dag 3: Alma 41 Dag 4: Alma 42
23	Dag 1: Alma 43-45 Dag 2: Alma 46-49 Dag 3: Alma 50-53 Dag 4: Alma 54-58
24	Dag 1: Alma 59-63 Dag 2: Helaman 1-2 Dag 3: Helaman 3-4 Dag 4: Helaman 5-6
25	Dag 1-2: Helaman 7-9 Dag 3: Helaman 10-11 Dag 4: Helaman 12
26	Dag 1: Helaman 13 Dag 2: Helaman 14 Dag 3: Helaman 15-16 Dag 4: 3 Nephi 1-2
27	Dag 1: 3 Nephi 3-4 Dag 2: 3 Nephi 5-7 Dag 3: 3 Nephi 8-10 Dag 4: 3 Nephi 11
28	Dag 1: 3 Nephi 12 Dag 2: 3 Nephi 13 Dag 3: 3 Nephi 14 Dag 4: 3 Nephi 15

Uge	Forslag til hvilken skriftstedsblok, der kan undervises i
29	Dag 1: 3 Nephi 16 Dag 2: 3 Nephi 17 Dag 3: 3 Nephi 18 Dag 4: 3 Nephi 19-20
30	Dag 1: 3 Nephi 21 Dag 2: 3 Nephi 22-23 Dag 3: 3 Nephi 24-25 Dag 4: 3 Nephi 26
31	Dag 1-2: 3 Nephi 27-30 Dag 3: 4 Nephi Dag 4: Mormon 1-2
32	Dag 1: Mormon 3-5 Dag 2: Mormon 6-7 Dag 3: Mormon 8 Dag 4: Mormon 9
33	Dag 1-2: Ether 1-2 Dag 3: Ether 3 Dag 4: Ether 4-6
34	Dag 1: Ether 7-8 Dag 2: Ether 9-11 Dag 3: Ether 12 Dag 4: Ether 13-15
35	Dag 1-2: Moroni 1-6 Dag 3-4: Moroni 7
36	Dag 1: Moroni 8 Dag 2: Moroni 9 Dag 3-4: Moroni 10

OVERSIGT OVER FRELSPLANEN

Indledning

I 1993 fortalte ældste Boyd K. Packer, medlem af De Tolv Apostles Kvorum, lærerne i Kirkens Uddannelsessystem, at de sammen med en kort oversigt over det emne, der skal studeres, bør give en oversigt over frelsesplanen ved begyndelsen af hvert skoleår: Følgende undervisningsforslag henviser ofte til ældste Packers tale, og denne taler er, sammen med anden hjælp, medtaget i afsnittet Appendiks. Brug det, når du forbereder dig til at undervise dine elever i frelsesplanen (se »Saliggørelsens store plan«, s. 287–290).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsmødt disse indledningsmaterialer samt følgende principper, før du forbereder dine lektioner.

- Vor himmelske Fader er en herliggjort, fuldkommen, celestial Fader, som besidder en fylde af glæde (se Mosiah 4:9; 3 Nephi 28:10).
- Vi boede sammen med vor himmelske Fader, før vi kom til jorden. Vi er hans åndelige børn, og han ønsker, at vi skal have den samme glæde, som han har, ved at blive som ham (se Jer 1:5; Hebr 12:9).
- For at kunne blive som Gud, må vi have et opstandent, herliggjort fysisk legeme, og vi skal udvikle os for at besidde guddommens egenskaber (se Alma 11:43–44; 3 Nephi 27:27; L&P 130:22).
- Vores jordiske liv er beregnet på at hjælpe os med at opnå guddommelige egenskaber. Det giver os mulighed for at få et fysisk legeme og lære at blive guder ved at have frihed til at vælge at følge Guds råd eller Satans tillokkelser (se 1 Mos 2:16–17; 2 Nephi 2:25–27; Alma 34:32–34).
- Jordens skabelse og Adams fald medførte dødelighed, som er en nødvendig tilstand, samt åndelig og fysisk død og en verden, hvor der er arbejde, smerte og sorg (se 1 Mos 2:17; 3:6–7; 2 Nephi 2:15–25).
- Jesu Kristi forsoning gjorde opstandelsen mulig, så at alle vil modtage et udødeligt fysisk legeme (se Job 19:25–27; Ez 37:12–14; Alma 11:42–45; 42:23).
- Forsoningen kan også rense os fra personlige synder ved vores omvendelse og sætte os i stand til at opnå evigt liv og blive som Gud (se Es 1:18; 2 Nephi 10:24–25; Mosiah 3:19; Moroni 10:32–33).
- Jesus Kristus har i alle uddelinger sendt profeter for at undervise Guds børn på jorden i sit evangelium. Jesu Kristi Kirke er blevet oprettet i disse sidste dage for at indbyde alle til at komme til Kristus og tage del i saliggørelsens store plan (se Amos 3:7; Alma 12:32–34; L&P 1:1–14).

Yderligere hjælpemidler

- »Saliggørelsens store plan«, s. 287–290.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i det anførte emne. De fire forslag til undervisning i frelsesplanen vil være de samme for hvert af de fire kurser i skriften. Det anbefales, at du bruger forskellige forslag hvert år.



Oversigt over frelsesplanen: Forslag 1.

(90–120 minutter)

Hjælp eleverne med at forestille sig frelsesplanen (saliggørelsens plan) ved at spænde en snor fra den ene væg i jeres klasseværelse til den anden. Hæng en papirklips på snoren, så den let kan glide hen ad snoren. Lav to ens figurer, som kan hæftes på papirklipsen, én af klar plastik og en anden af hvidt papir.

Fortæl eleverne at snoren symboliserer vores livsline, og at den ene ende af snoren symboliserer vores fortid og den anden vores fremtid. Plastikfiguren forestiller vores åndelige legeme, og figuren af hvidt papir forestiller vores fysiske legeme. Flyt papirklipsen langs snoren og sæt figurerne på den, når I taler om vores fremgang fra vores førjordiske fortid til vores fremtid efter jordelivet. Når I taler om døden, så skil plastikfiguren og papirfiguren ad. Stil spørgsmål som dem, der står i følgende afsnit, når du underviser i saliggørelsens plan, og brug oplysningerne i afsnittet Appendiks efter behov. Det er normalt at foretrække at lade eleverne finde så mange af svarene, som de kan, ved at lade dem slå de foreslåede skriftstedshenvisninger op.

Den førjordiske tilværelse

- Hvor begynder og slutter livet? (Se L&P 93:29; Abraham 3:18; »Åndelig skabelse«, s. 288). Forklar at vores livsline i virkeligheden strækker sig ud gennem væggene i klasseværelset og fortsætter for evigt i begge retninger. Vores liv har ingen begyndelse, og det vil ikke have nogen slutning.
- Hvad ved I om jeres himmelske Fader og jeres liv sammen med ham, før I blev født på jorden? (Se »Førjordisk tilværelse«, s. 287).
- Hvad vil det sige at være et åndeligt barn af Gud? (Se »Førjordisk tilværelse«, s. 287; »Åndelig skabelse«, s. 288).
- Når vi nu boede hos vor himmelske Fader i den førjordiske tilværelse, og vi var udødelige, hvorfor blev vi der så ikke? (Se »Handlefrihed«, »Det store råd og krigen i himlen«, s. 288).

- Hvad ved vi om forskellen mellem vor himmelske Faders plan og Lucifers alternativ? (Se Moses 4:1–4; »Det store råd og krigen i himlen«, s. 288).
- Hvorfor tror I, at Herren sætter så stor pris på frihed til at vælge, så han endog ville tillade Lucifer og hans tilhængere at gøre oprør og indlede en krig i himlen? (Se »Handlefrihed«, s. 288).

Jordelivet

- Eftersom Satan til sidst vil blive kastet ud i det yderste mørke, hvorfor tillod Gud så ham og hans tilhængere at komme til jorden og friste os? (Se L&P 29:39).
- Hvorfor var det nødvendigt for os at komme til en fysisk jord og få et fysisk legeme? (Se L&P 93:33–34; Moses 1:39; »Det store råd og krigen i himlen«, »Fysisk skabelse«, s. 288).
- Hvad var konsekvenserne af Adams og Evas overtrædelse? Hvorfor var Adams og Evas fald nødvendigt? (Se 2 Nephi 2:19–25; »Faldet og dødeligheden«, s. 288).
- Hvorfor blev Forløseren valgt i forudtilværelsen? Hvad ville resultatet blive, hvis der ikke var nogen Forløser? (Se 2 Nephi 9:7–10; »Det store råd og krigen i himlen«, s. 288; »Forsoningen«, s. 289).
- Hvorfor skulle Jahve (Jehova – Jesus Kristus) komme til jorden og påtage sig et jordisk legeme? (Se »Forsoningen«, s. 289).
- Eftersom vi er udsat for så mange fristelser i verden i dag, hvad kan vi så gøre for at samarbejde med Herren om at ændre vore tilbøjeligheder og modstå det onde? (Se 1 Nephi 2:16; Mosiah 3:19; 4:1–3; 5:1–2; Ether 12:27).

Livet efter jordelivet

- Hvad er forskellen mellem fysisk død og åndelig død? Hvordan bliver vi frelst fra disse to former for død? Hvad skal vi gøre for at overvinde åndelig død? (Se 2 Nephi 9:6–23; Alma 40:11–14; L&P 29:40–44; »Kirkens mission og evangeliets principper og ordinancer«, »Forsoningen«, s. 289; »Åndeverdenen«, s. 290).
- Hvor går vi hen, når vi dør? Hvilket betydningsfuldt værk, som vi nu kender til, fortsætter i åndeverdenen? (Se Alma 40:11–14; L&P 138:11–37; »Åndeverdenen«, s. 290).
- Hvem er den store dommer? Hvornår bliver vi dømt? Er der mere end én dom? (Se »Dommen«, s. 290).
- Hvad vil vi blive dømt for? Efter hvilken målestok bliver vi dømt? (Se Mosiah 2:36–41; Alma 41:3–7; L&P 82:3; »Dommen«, s. 290).
- Hvilke muligheder er tilgængelig for dem, som ikke hører om evangeliet i dette liv? (Se L&P 138:1–37; »Dommen«, s. 290).

- Hvordan vil vi være, når vi er opstået? (Se Alma 11:42–45; »Dommen«, »Opstandelsen«, s. 290).
- Hvad er vores endelige skæbne, og hvad kan vi blive, hvis vi følger »saliggørelsens store plan«? (Se L&P 76:50–70).
- Hvorfor kunne vor himmelske Fader ikke give os guddommelighed, uden at vi skulle gennemgå dette jordeliv? (Se Alma 34:32–34).

Overvej at lade snoren sidde en tid og henvise til den efter behov for at hjælpe eleverne med at forstå, hvordan de sandheder, de lærer, passer ind i planen.

Spørg eleverne om, hvordan kundskab om planen hjælper dem med at forstå, hvorfor Herren befaler visse ting og forbyder andre. Vælg en befaling, som nogle unge mennesker i dit område synes at kæmpe med (eventuelt ærlighed, moral eller at holde sabbatsdagen hellig), og spørg eleverne om, hvorfor det lyder fornuftigt at holde den pågældende befaling, når man forstår saliggørelsens plan.

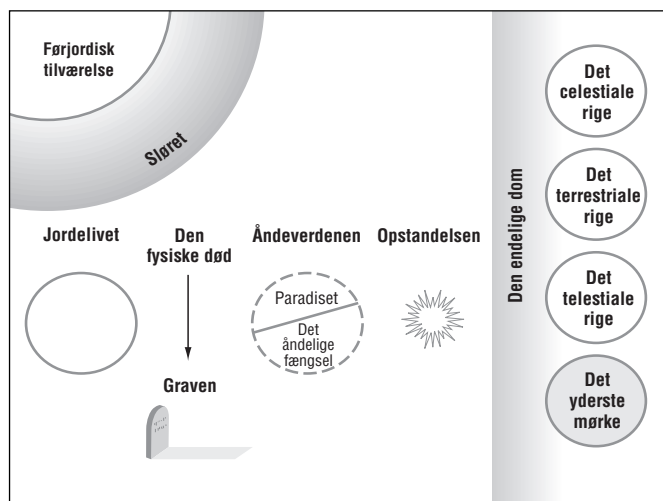
Bær dit vidnesbyrd om planens skønhed og betydningen af at huske, hvorfor vi er her, og hvad Herren har gjort for at hjælpe os med at vende tilbage til ham.



Oversigt over frelsesplanen: Forslag 2.

(90–100 minutter)

Et diagram som nedenstående kan bruges til at undervise i frelsesplanen. Denne metode er god til at undervise i planen visuelt, men den giver ikke et ligeså godt billede af kronologien som forslag 1.



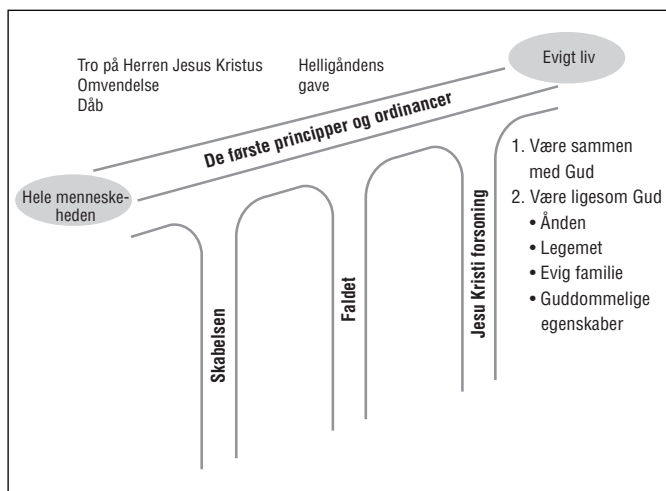
Stil spørgsmål som dem, der er angivet i forslag 1, mens du tegner diagrammet på tavlen (eller benytter et uddelingsark) og drøfter elementerne i frelsesplanen. Tegn pile, som hjælper med at vise vores fremgang gennem vores eksistens' stader i henhold til planen. Hvor det er muligt, skal du lade eleverne finde svarene på spørgsmålene ved at slå op på de foreslåede skriftsteder. Overvej at lade diagrammet hænge i klasseværelset, så du kan henvise til det i løbet af året.



Oversigt over frelsesplanen: Forslag 3.

(60–70 minutter)

En enkel og dog effektiv måde at gennemgå frelsesplanen på, og som understreger betydningen af jordelivet, er at bruge en tegning af en bro. Tegn det tilhørende diagram på tavlen eller på en plakat. Udelad betegnelserne i begyndelsen og skriv dem på, efterhånden som eleverne finder frem til elementerne i planen, mens I læser skriftstederne sammen.



Vis eleverne broen og spørg: Hvilket formål tjener en bro til forskel fra en almindelig vej? (Den hjælper dig med at komme over en kløft eller en klippespalte). Læs Abraham 3:22 sammen med dine elever, og hjælp dem til at forstå, hvor vi var, før vi kom til jorden. Læs derpå Moses 1:39 for at hjælpe dem med at forstå, hvad vor himmelske Fader ønsker der skal ske, hvor han ønsker at bringe os hen. (*Udødelighed* vil sige at leve for evigt som opstandne væsener; *evigt liv* vil sige at være sammen med Gud og være som ham; se »Førjordisk tilværelse«, s. 287; »Åndelig skabelse«, »Handlefrihed«, s. 288). Skriv *Hele menneskeheden* ved den ene ende af broen og *Evigt liv* med dets definition ved den anden ende.

Stil følgende spørgsmål:

- Hvorfor blev vi opmuntret til at forlade den førjordiske tilværelse og komme til denne jord?
- Hvilken »klippespalte« eller »kløft« (hvilke forskelle) var der mellem vor himmelske Fader og os selv, da vi boede hos ham som hans åndelige børn?

Hjælp eleverne til at finde ud af, at selv om vi levede hos vor himmelske Fader og var hans børn, var vi på mange måder endnu ikke som ham (se 3 Nephi 12:48; L&P 76:70; 88:41; 130:22; »Førjordisk tilværelse«, s. 287).

Fortæl eleverne, at de søjler, der støtter broen symboliserer det, som vor himmelske Fader har gjort for at hjælpe os med at blive som ham, og profagene oven på søjlerne symboliserer det, vi skal gøre. Bed dine elever om at læse Abraham 3:24–27 for at finde ud af, hvad vor himmelske Fader gjorde for os, og tal dernæst om, hvorfor det var nødvendigt (se »Handle-

frihed«, »Det store råd og krigen i himlen«, »Fysisk skabelse«, s. 288). Skriv *Skabelsen* på den første søjle.

Spørg eleverne:

- Hvad tror I, at den anden søjle symboliserer?
- Hvilken del af planen opfyldte Adam og Eva efter den fysiske skabelse af jorden, for at gøre det muligt for os at blive mere som vor himmelske Fader? (Se 2 Nephi 2:22–25; »Faldet og dødeligheden«, s. 288).

Skriv *Faldet* på den anden søjle og drøft kort, hvordan faldet bragte modsætninger, synd og død til verden.

Spørg eleverne: Hvad ville der ske med os fysisk og åndeligt, hvis alt forblev i en falden tilstand? Læs 2 Nephi 9:6–10 og drøft, hvad Gud gjorde for at hjælpe os med at overvinde virkningerne af faldet (Se »Forsoningen«, s. 289). Spørg eleverne om, hvad den tredje søjle symboliserer og skriv *Jesu Kristi forsoning* på den. Spørg:

- Hvorfor kan Jesus Kristus love at forløse os fra vore synder?
- På hvilke betingelser kan vi få tilgivelse for vore synder og bringe forløsningsplanen ind i vores tilværelse? (Se Alma 42:9–15).

Bed eleverne om at læse Helaman 14:15–17 og spørg: Hvilke af forsoningens velsignelser gives til hele menneskeheden, uanset hvordan de lever? (Opstandelsen og det at blive bragt tilbage til Guds nærhed til dommen). Der er andre velsignelser, som kun gives til dem, som oprigtigt søger dem og lever efter hans evangelium. Bed eleverne om at læse den 3. og 4. trosartikel og skriv de første ting, Gud kræver, at vi skal gøre, for at vi kan få tilgivelse for vore egne synder og blive fuldkommengjort (se også »Kirkens mission og evangeliets principper og ordiancer«, s. 289).

Gør dig færdig med at skrive etiketter på broen som i diagrammet, og spørg eleverne om, hvordan forståelse af frelsesplanen hjælper dem med at forstå, hvorfor vi får befaling om at gøre nogle ting og forbud mod at gøre andre. Vælg nogle befalinger, som nogle unge mennesker i dit område måske kæmper med og drøft, hvad planen lærer os om, hvorfor Gud har givet os disse befalinger.

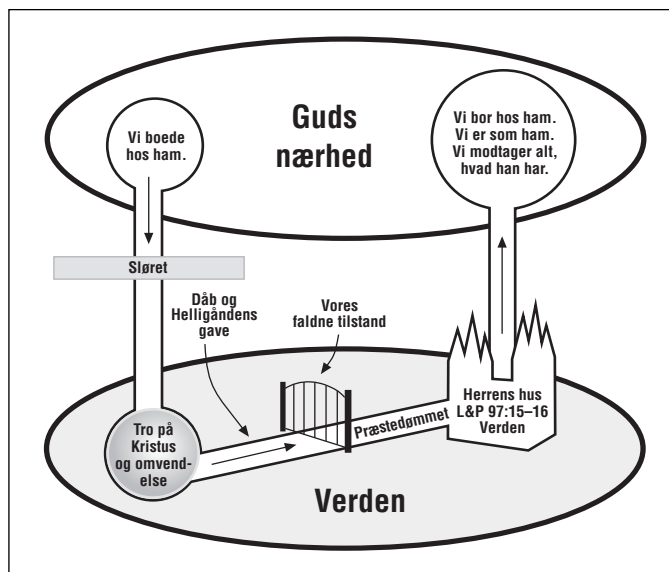
Læs ældste Boyd K. Packers udtalelse i »Dommen« (s. 290) for dine elever, og bær dit vidnesbyrd om »saliggørelsens store plan«, som vor himmelske Fader har beredt for sine børn.



Oversigt over frelsesplanen: Forslag 4.

(40–45 minutter)

Lav diagrammet som et uddelingssark til hver elev eller som en overheadtransparent. Gennemgå sammen med eleverne, at vi engang boede i Guds nærhed (se »Førjordisk tilværelse«, s. 287), samt de omstændigheder, der medførte vores faldne tilstand (se »Faldet og dødeligheden«, s. 288).



Spørg eleverne:

- Hvor fører den lige og snævre sti hen?
- Hvad har vor himmelske Fader givet os for at hjælpe os med trofast at forblive på stien?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Orson F. Whitney, som var medlem af De Tolvs Kvorum, for at hjælpe dem med at forstå alvoren af vores faldne tilstand samt den eneste måde, hvorpå vi kan blive udfriet fra den:

»Da Adam faldt, var det, som om hele menneskeracen var faldet i en afgrund, hvorfra de ikke selv havde magt til at komme op, de havde intet, hvorved de kunne kravle op og ud, og de vidste ikke engang, hvordan man kravler op. Men en Ven, alvidende og almægtig, kom hen til afgrundens kant ... og foreslog at redde dem fra deres ulykkelige situation. *Han gav sit eget liv som en stige*, satte den ned i afgrunden og sagde: »Kravl nu op!« De, som kravler op, kommer op af afgrunden. De, som nægter at kravle op, forbliver i afgrunden – og hvem, andre end dem selv, er skyld i det?« (i Conference Report, okt. 1927, s. 149)

Bed eleverne om hver for sig eller i grupper at studere følgende spørgsmål for at hjælpe dem med at finde ud af, hvordan Jesu Kristi forsoning og evangeliets principper og ordinancer gør det muligt for os at overvinde vores faldne tilstand:

- Hvori består den sti, som leder os ud af vores faldne tilstand? Hvad er de første trin, vi må tage for at komme ind på denne sti? (Se 2 Nephi 31:17–19; »Kirkens mission og evangeliets principper og ordinancer«, s. 289).
- På hvilke måder hjælper Helligåndens gave os med at overvinde vores faldne tilstand og gå fremad på stien? (Se Joh 14:26; 15:26; 16:13; 3 Nephi 27:20; L&P 45:56–57).
- Hvem sørgede for denne sti til os og gjorde os opmærksom på den? Hvad skal vi gøre for at forblive på den? (Se 2 Nephi 31:19–21; »Forsoningen«, s. 289).
- Hvilke andre ordinancer og pagter, foruden dåbspagten, har vor himmelske Fader givet os, for at hjælpe os med at overvinde vores faldne tilstand? (Se L&P 84:33–40; 131:1–4).
- Hvordan vil vi være, når vi vender tilbage for at bo hos vor himmelske Fader, hvis vi har været trofaste med hensyn til at indgå og holde vore hellige pagter? (Se 1 Joh 3:1–4; Moroni 7:48).
- Hvordan hjælper kundskab om frelsesplanen os med at forstå, hvorfor vi får befaling om at bede? Om at blive døbt? Om at være ærlig? Om at være moralsk ren?
- Hvordan hjælper kundskab om frelsesplanen os med at forstå, hvorfor vi får befaling om at holde os fri af afhængighedsskabende stoffer? Om at betale tiende? Om at tage på mission? Om at komme i templet?

Når eleverne er færdige med øvelsen, kan du bede dem om at fortælle klassen om det, de har lært. Bær dit vidnesbyrd om, hvad frelsesplanen betyder for dig. Motivér eleverne til ofte at overveje frelsesplanen og finde ud af, hvordan en forståelse af den kan hjælpe dem med at efterleve evangeliet i deres dagligdag. Afslut med at læse følgende udtalelse af præsident Hugh B. Brown, som var medlem af Det Første Præsidentskab.

»Lederne i Kirken har lige fra begyndelsen undervist i tro på Herren Jesus Kristus, og vi anerkender ham som vores Frelser og Førløser. Det er vores pligt at undervise vore børn i dette ... og, eftersom de er Guds børn, at undervise dem i at være loyale over for den guddommelige ånd, som er i dem« (i Conference Report, sep.–okt. 1966, s. 104).

HJÆLP TIL STUDIUM AF SKRIFTEN

Hjælpemidler i tre-i-én-udgaven af standardværkerne

I 1993 producerede Kirken nye studiehjælpemidler, som i første omgang blev inkorporeret i den engelske tre-i-én-udgave (Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle). Disse hjælpemidler kan gøre studium af skriften mere meningsfuldt og udbytterigt. Ældste Boyd K. Packer talte om den indsats, som blev lagt i den nye SDH-udgave af skrifterne. Han vidnede: »Dette arbejde ... vil en dag fremstå som en opsigtsvækkende, inspireret begivenhed i vores generation. På grund af det vil vi oprejse generationer af sidste dages hellige, som vil kende evangeliet og kende Herren« (Bruce R. McConkie, *Apostle* [tale holdt ved ældste Bruce R. McConkies begravelse den 23. april 1985], s. 4).

Væsentlige evangeliske principper

- Tre-i-én-udgaven (på engelsk) indeholder betydningsfulde studiehjælpemidler, som kan hjælpe os med at øge vores forståelse af alle skrifterne.

Forslag til undervisningen

Vælg mellem følgende forslag eller brug nogle af dine egne, mens du forbereder lektioner om hjælp til studium af skriften.

Hjælp til studium af skriften. At kende navnene på og rækkefølgen af bøgerne i Mormons Bog hjælper os med lettere og hurtigere at finde de skriftsteder, der henvises til. (10–15 minutter)

Eleverne synes ofte det er sjovt at lære Mormons Bogs bøger udenad ved at synge »Mormons Bogs bøger« (findes i *Flere børnesange, tillæg til Syng med mig*, s. 32). At synge denne sang flere gange og derpå igen ved begyndelsen af undervisningen hver dag i omkring en uge vil hjælpe eleverne med hurtigt at lære rækkefølgen udenad.

Hjælp til studium af skriften. Den hjælp til studium, der findes i tre-i-én-udgaven (på engelsk) hjælper os til at få mest mulig ud af vores skriftstudium. (40–45 minutter)

Kirken har medtaget adskillige former for studiehjælp i tre-i-én-udgaven på engelsk. Følgende forslag kan hjælpe dig med at undervise dine elever i at bruge dem effektivt.

Kapitloverskrifter og afsnitoverskrifter. Bed eleverne om at slå op på kapitloverskriften til Alma 32. Læs den og forklar, at overskrifterne sammenfatter hovedpunkterne i hvert kapitel og ofte giver indsigt i lærdommene.

Bed eleverne om at læse følgende kapitloverskrifter og besvare spørgsmålene:

- 1 Nephi 14. Hvor mange kirker er der i henhold til den engel, som talte til Nephi?
- Lære og Pagter 88 – Hvad kunne dette afsnit kaldes?
- Moses 6. Hvilken optegnelse førte Adams efterkommere?
- Abraham 3. Hvordan lærte Abraham om solen, månen og stjernerne?

Påpeg, at overskrifterne til de enkelte afsnit i Lære og Pagter kan deles op i to. Først gives der baggrundsoplysninger og derpå en sammenfatning af, hvad afsnittet indeholder.

Fodnoter. Bed eleverne om at slå op på 2 Nephi 12 for at se eksempler på de forskellige typer fodnoter, der er tilgængelige i den tre-i-én-udgaven. Fortæl dem noget om fordelene ved fodnoterne.

- Påpeg, at hvert vers har sine egne fodnoter. Henvisningerne til fodnoterne er i alfabetisk orden.
- Vis eksempler på fodnoter, som henviser til Guide til skrifterne.
- Vis eksempler på fodnoter, som angiver den hebraiske betydning.
- Vis eksempler på fodnoter, som angiver moderne synonymmer og forklaringer til gamle eller mærkelige ord og vendinger.

Brug følgende eksempler til at give eleverne mulighed for at øve sig i at bruge fodnoterne:

- Læs 1 Nephi 21:21. Hvem henviser ordet *du* til?
- Læs 2 Nephi 17:14. Hvad betyder navnet *Immanuel*?
- Læs Alma 32:42. Hvem bortset fra Alma taler også om at spise af træets frugt? (Lehi; se krydshenvisningen i fodnoten).

Guide til skrifterne. *Guide til skrifterne* er en samling af studiehjælpemidler, som findes sidst i tre-i-én-udgaven. Denne guide indeholder en alfabetisk emneliste, udvalg fra Joseph Smiths oversættelse af Bibelen, kort med indeks over stednavne samt fotografier af steder fra skriften. Hvert af disse afsnit beskrives herunder (se yderligere oplysninger i indledningen forrest i *Guide til skrifterne*).

Alfabetisk emneliste. Den alfabetiske emneliste, som begynder på side 6 i *Guide til skrifterne*, er en ordbog med definitioner af hundredvis af emner fra skrifterne. Tal med eleverne om flere bestemte emner. Medtag følgende afsnit:

- Kronologiske tabeller (»kronologi«).
- Karakteristika ved Kristi Kirke (»Kirke, tegn på den sande«).
- Harmonien mellem de fire evangelier (»Evangelium«).
- Analyse over apostlen Paulus' breve (»Paulinske breve«).

Den alfabetiske emneliste fungerer også som et indeks eller et konkordans til alle standardværkerne, deriblandt Bibelen. Fortæl eleverne, at de let kan finde skriftstedshenvisninger ved at se efter nøgleord i listen. Eftersom den alfabetiske liste er ordnet efter emne, kan de bruge den til at undersøge hundredvis af evangeliske emner, så grundigt de ønsker. Følgende øvelse kan hjælpe eleverne med at blive kendt med den alfabetiske emneliste:

- Bed hver af eleverne om at vælge et emne, som vedkommende kunne tænke sig at tale om, hvis de blev bedt om at tale til et kirkemøde. Bed eleverne om at bruge den alfabetiske emneliste til at finde skriftstedshenvisninger, de kunne bruge til at forberede deres tale.
- Bed eleverne om at se i den alfabetiske emneliste og lægge mærke til de forskellige emneoverskrifter vedrørende Jesus Kristus.

Yderligere oplysninger om, hvordan man bruger den alfabetiske emneliste, findes i indledningen og i skemaet på side 6 i *Guide til skrifterne*.

Uddrag fra Joseph Smiths oversættelse af Bibelen. Fortæl eleverne om de oplysninger om »Joseph Smiths oversættelse« (JSO), der står i den alfabetiske emneliste. Mange af de ændringer, som Joseph Smith lavede i Bibelen, er medtaget i *Guide til skrifterne*. Bed eleverne om at slå op på JSO, Johannes 4:26 og JSO, 1 Korinther 15:40 og finde ud af, hvilke ændringer, profeten foretog.

Fodnoterne i tre-i-én-udgaven henviser også til uddrag fra Joseph Smiths oversættelse. Læs Lære og Pagter 93:1 (engelsk udgave) og se note e. Bed dem om at finde JSO, 1 Joh 4:12 i udvalget af Joseph Smiths oversættelse af Bibelen (kun på engelsk). Spørg: Hvilken indsigt får vi fra Joseph Smiths oversættelse af dette vers fra Bibelen? (Kun de, som tror på Gud, kan se ham).

Yderligere oplysninger om, hvordan man bruger uddraget fra Joseph Smiths oversættelse af Bibelen, findes i indledningen og skemaet til dette afsnit i *Guide til skrifterne*.

Kort og indeks over stednavne. Der findes et afsnit med kort i *Guide til skrifterne*. Få eleverne til at se på det sidste afsnit i indledningen til dette afsnit for at få en kort forklaring på, hvordan man bruger indekset over stednavne. Indekset indeholder navne på steder på kortene i alfabetisk rækkefølge. Bed eleverne om at finde flere forskellige byer eller lande på kortene. Bed dem om at slå op på kort 10 og finde ud af, hvor langt der var fra familien Smiths gård i Manchester i New York til Kirtland i Ohio.

Yderligere oplysninger om, hvordan man bruger kortene og indekset over stednavne findes i indledningen til dette afsnit i *Guide til skrifterne*.

Fotografier af steder fra skriften. Der findes et afsnit i *Guide til skrifterne*, som indeholder fotografier af steder fra tidlig og nutidig kirkehistorie. I begyndelsen af afsnittet er der også medtaget en beskrivelse af stederne samt skriftstedshenvisninger.

Bed eleverne om at se på flere af de fotografier, som de ikke kender, og finde ud af, hvad hvert af dem forestiller. Bed dem om at finde et fotografi af Herodes' Tempel (nr. 4). Henvis til beskrivelsen og bed dem om at nævne tre vigtige begivenheder, der fandt sted der.

Yderligere oplysninger om, hvordan man bruger fotografierne af steder fra skriften findes i indledningen til dette afsnit i *Guide til skrifterne*.

Hjælp til udtale Vejledningen til udtalelsen, som findes i slutningen af den engelske Mormons Bog, angiver en standard for udtalelsen af navne i Mormons Bog. Motivér eleverne til at gøre sig bekendt med denne vejledning.

Hjælp til studium af skriften. Brug af studiehjælpemidlerne kan hjælpe med at øge vores forståelse af skrifterne. (5–10 minutter)

Fortæl følgende historie af ældste Richard G. Scott, dengang medlem af De Halvfjerds. I den henviser han til de studiehjælpemidler, der blev lavet til 1979- og 1981-udgaven af de engelsksprogede udgaver af skrifterne, og som hjælpemidlerne i de nyere udgaver er baseret på.

»Jeg husker, da den nye tre-i-én-udgave blev præsenteret for Brødrene. Ældste McConkie foretog præsentationen. Han holdt en bog op og læste fra forsatsbladet: ›Til Bruce R. McConkie.‹ Det var underskrevet ›Amelia‹ [hans kommende hustru] og dateret den dag, han begyndte sin mission. Han sagde: ›Jeg har haft disse skrifter med mig overalt i verden. Jeg har brugt dem meget. De er blevet indbundet tre gange. Jeg kan fortælle jer hvor på siden mange af skriftstederne står i denne bog. Den har ikke de dyrebare undervisningshjælpemidler og de magtfulde redskaber, som forstærker studium og forståelse, som findes i denne nye udgave.‹ Jeg var meget imponeret over det. Næste dag havde jeg et ærinde inde på hans kontor. Han har et stort skrivebord, og der sad han med en lineal i hånden og understregede den nye udgave af skrifterne. Hvis nogen, som kender skrifterne så godt som han gør, synes at det er umagen værd at bruge den nye udgave, så jeg har besluttet at gøre ligeså« (»Spiritual Communication«, i *Principles of the Gospel in Practice*, Sperry Symposium 1985, s. 18–19).

Hjælp til studium af skriften. Hjælp eleverne med at bruge det, de har lært om studiehjælpemidlerne til skriften.

(30–35 minutter)

Efter at du har lært eleverne om studiehjælpemidlerne til skriften, bed dem så om at bruge dem til at besvare følgende quiz som en gennemgang af det, de har lært. Du kan eventuelt få dem til at arbejde i grupper.

1. Svar på følgende spørgsmål om dåb:
 - a. Hvad betyder ordet *Messias*?
 - b. Hvilke beviser er der på, at dåb blev praktiseret før Kristi tid?
 - c. Hvorfor blev Jesus døbt?
 - d. Hvorfor er dåb nødvendig?
2. Skriv tre skriftstedshenvisninger for hvert af følgende emner:
 - a. De sidste dage.
 - b. Åndens gaver.
 - c. Profeti
 - d. Åbenbaring
3. Læs om Lehis syn om livets træ i 1 Nephi 8 og find, ved hjælp af krydshenvisningerne i fodnoterne, ud af, hvad følgende ting symboliserer:
 - a. Vandløbet
 - b. Jernstangen
 - c. Det tætte mørke
 - d. Den store og rummelige bygning
4. Læs Jakobs Bog 1:8 og fortæl, ved hjælp af krydshenvisningerne i fodnoterne, hvad det vil sige at »påtage sig hans kors«.
5. Find følgende personer og fortæl, hvor de bliver nævnt i skrifterne:
 - a. Edward Partridge
 - b. Jezabel
6. Hvilke stater, territorier og amter rejste de hellige gennem under deres rejse fra New York til Den Store Saltsødal?

OVERSIGT OVER MORMONS BOG

Indledning

I en tale til lærere inden for Kirkens Uddannelsessystem, sagde ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum:

»Det er værdifuldt at præsentere en *kort*, men meget omhyggeligt organiseret oversigt over hele kurset helt i begyndelsen. . .

Disse få indledende perioder, en forholdsvis lille investering af tid, gør det muligt for eleverne at se, hvor de er på hvilket som helst sted langs vejen. De får en følelse af, hvad lektionen handler om. De husker meget mere, når de ved, hvordan alle brikkerne passer sammen, og det bliver lettere for eleverne at lære. Indledningen skaber nogle rammer og er mere værd, end den tid og den indsats, der bruges på den« (*The Great Plan of Happiness* [tale til religionslærere ved et symposium om Lære og Pagter/Kirkens historie ved Brigham Young University, den 10. aug. 1993], s. 2–3; eller *Charge to Religious Educators*, 3. udg. [1994], s. 113–114).

Brug tid på at udfærdige og undervise i en indledning og oversigt over Mormons Bog. Det vil hjælpe eleverne med at forstå betydningen af Mormons Bog og glæde sig til det materiale, de skal læse og lære om i løbet af skoleåret. En indledning og oversigt vil styrke både din egen og dine elevers forståelse af Jesu Kristi guddommelige mission.

Hvad er Mormons Bog?

Mormons Bog er en optegnelse om tre grupper af mennesker, som blev ledt af Herren til det amerikanske kontinent, deres forjættede land. Den første gruppe, Jareditterne, forlod den gamle verden på tidspunktet for Babelstårnet for at slippe fra forvirringen af sprogene. Deres historie findes i Ethers bog. Den anden gruppe kom sammen med fader Lehi fra Jerusalem mens kong Sidkija regerede. Det meste af Mormons Bog er en optegnelse om nephiterne og lamaniterne, rivaliserende nationer, som var efterkommere af Lehis familie. Den tredje gruppe, af og til kaldet mulekiterne, ankom til det forjættede land nogle få år efter Lehi sammen med en af Zidkijas sønner ved navn Mulek. De sluttede sig senere sammen med nephiterne. Mormons Bog skildrer disse folks kampe og vidner om Jesu Kristi og hans evangeliums rolle i deres timelige velfærd og åndelige frelse.

Mormons Bog er en inspireret røst fra fortiden med væsentlige budskaber til i dag. Præsident Ezra Taft Benson har sagt: »Det er ikke bare det, at Mormons Bog lærer os sandheden, skønt det gør den jo bestemt. Det er heller ikke bare det, at Mormons Bog bærer vidnesbyrd om Jesus Kristus, skønt det gør den bestemt også. Men der er mere end som så. Der er i den bog en kraft, der vil begynde at strømme ind i jeres liv i det øjeblik, I tager fat på et seriøst studium af bogen. I vil finde større styrke til at stå imod fristelser. I vil finde styrke,

så I kan undgå at blive bedraget. I vil finde styrke til at blive på den lige og snævre sti. Skrifterne betegnes som »livets ord« (se L&P 84:85), og det gælder ingen steder mere end for Mormons Bogs vedkommende. Når I begynder at hungre og tørste efter de ord, vil I finde liv i større og større overflod« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 4–5).

Hvorfor bør vi studere Mormons Bog?

Boyd K. Packer lærte os:

»Mormons Bog . . . bekræfter både Det Gamle og Det Nye Testamente. I Mormons Bog åbenbares flere detaljer om frelsens lærdomme, som er gået tabt i Bibelen.

I Mormons Bog forklares retfærdighed og barmhjertighed, faldet og forløsningen, den jordiske død og den åndelige død. I lærer om menneskenes og folkernes svagheder og store godhed.

I lærer om den stille sagte røst i form af personlig åbenbaring.

I lærer om Herrens tilsynekomst for sine andre får. Og I bliver lovet, at han vil »åbenbare sandheden (om denne bog) for jer gennem den Helligånds kraft« (Moroni 10:4)« (*Stjernen*, juli 1990, s. 34)

Både fordums og nutidige profeter har understreget værdien af skrifterne med hensyn til at hjælpe os med at komme til at kende Gud. Jesus sagde: »Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus« (Joh 17:3). Apostlen Paulus belærte Timotheus om værdien af de hellige skrifter:

- De kan give os »visdom til frelse« (2 Tim 3:15).
- De er »indblæst af Gud« (v. 16).
- De er nyttige »til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed« (v. 16).
- De hjælper de retfærdige til at blive fuldkomne og »udrustet til al god gerning« (v. 17).

Profeten Mormon skrev:

»Ja, vi ser, at den er åben for enhver, som vil modtage Guds ord, som er levende og kraftigt og vil tilintetgøre alle djævelens snarer, bedragerier og rænker samt lede Kristi efterfølgere på den lige og snævre vej over den evige elendigheds svælg, som er beredt for at opsluge de ugudelige –

og fører deres sjæle, ja, deres udødelige sjæle til et sted ved Guds højre hånd i himmeriges rige« (Helaman 3:29–30).

Skrifterne hjælper os med at »tilintetgøre« djævelens løgne og fristelser og følge en kurs, som vil »føre [vore] sjæle« til det celestiale rige.

Følgende lærdomme, som alle findes i Mormons Bog, viser hvorfor et omhyggeligt studium af denne bog ikke kun er meningsfuldt, men afgørende:

- Mormons Bog blev bevaret af Gud for at bære vidnesbyrd om Jesus Kristus.
- Engle har den mission at bistå Gud i forløsningen af hans børn.
- Gud vil opfylde sit løfte om at samle det spredte Israel og vil gøre det med magt.
- Alle skal åndeligt fødes af Gud for at blive frelst.
- Herren udstrækker barmhjertighedens hånd til dem, der vil omvende sig.
- Den eneste vej til fuldkommenhed er at komme til Kristus.
- Herren vil sørge for et forjættet land til sine trofaste børn.
- Det naturlige menneske er en fjende af Gud.
- Djævelen vil ikke støtte sine børn til sidst.

Overvej denne udfordring, givet af præsident Gordon B. Hinckley:

»Jeg vil gerne formane hver mand og kvinde ... og hver dreng og pige, som er gammel nok til at læse Mormons Bog, til igen at gøre det i løbet af året. Den blev skrevet for at overbevise jøder og ikke-jøder om, at Jesus er Kristus. Der er intet, vi kan gøre, som har større betydning for os selv, end at forstærke den urokkelige overbevisning om, at Jesus er Kristus, den levende Guds Søn. Det er formålet med fremkomsten af denne bemærkelsesværdige og vidunderlige bog. Må jeg foreslå, at I læser den igen og tager en blyant, rød, hvis I har en, og sætter et lille mærke, hver gang, der er en henvisning til Jesus Kristus i denne bog. Og så vil I få en meget virkelig overbevisning om, at dette i sandhed er endnu et vidne om Herren Jesus Kristus« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 44).

Hvordan er Mormons Bog organiseret?

Mormons Bog er en samling af bøger. Den største del af indholdet er en forkortelse, skrevet af Mormon. Mormon var en profet-leder, som forkortede hellige nephitiske optegnelser, og det er fra ham, Mormons Bog har fået sit navn. I alt er der 15 bøger i Mormons Bog. Skemaet »Hovedkilderne til Mormons Bog« i afsnittet Appendiks (s. 279) kan være nyttigt at bruge for at forstå, hvordan Mormons Bog er organiseret. (Se også »Kortfattet analyse af Mormons Bog« i indledningen til Mormons Bog).

Væsentlige evangeliske principper

- Mormons Bog blev bevaret til vor tid for at give os magt til at overvinde fristelse, vejlede os i vores daglig liv og hjælpe os med at komme til Kristus.

Forslag til undervisningen



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 1, »Til vores tid«, kan bruges til at præsentere Mormons Bog (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Oversigt over Mormons Bog. Mormons Bog blev bevaret til vor tid for at give os magt til at overvinde fristelse, vejlede os i vores daglig liv og hjælpe os med at komme til Kristus. (30–35 minutter)

Læg et eksemplar af Mormons Bog i en æske og pak den ind. Sæt æsken på et bord foran eleverne og fortæl dem, at det er en værdifuld gave. Spørg:

- Kan I nævne nogle af de mest værdifulde gaver, I har modtaget?
- Hvad gør en gave værdifuld?
- Hvad føler I, når I giver en gave, som er værdifuld for jer, og personen modtager den med en positiv indstilling? En negativ indstilling?

Bed en elev om at åbne gaven og se, hvad der er indeni uden at give de andre mulighed for at se. Spørg eleven, om gaven indeni er værdifuld. Tag Mormons Bog ud af æsken og vis den for eleverne. Spørg:

- Hvem gav os denne gave?
- Hvad gør denne gave værdifuld?
- Hvorfor er nogen ikke villig til at modtage denne gave?

Bed eleverne om sammen med dig at åbne denne gave fra Herren og finde ud af, hvad den er værd.

Vis eleverne skemaet på side 279. (Du kan bruge en overhead, lave uddelingsark eller bruge versionen i »Indledningssider i Mormons Bog« i elevens hæfte). Bed eleverne om at slå op på indholdsfortegnelsen i Mormons Bog og bruge skemaet til at afmærke bøgerne efter kilden.

Bed eleverne om at nævne nogle af deres yndlingshistorier eller -lærdomme fra Mormons Bog og fortælle, hvorfor de kan lide dem.

Fortæl eleverne, at i år skal de studere virkelige mennesker med virkelige udfordringer og problemer. Bed eleverne om at overveje følgende spørgsmål:

- Er I nogensinde blevet bedt om at udrette noget, som syntes umuligt? (I år vil de læse, hvordan Jareds bror sørgede for lys i de fartøjer, der sejlede hans folk tværs over havet til et forjættet land).
- Er I nogen sinde blevet behandlet uretfærdigt af jeres brødre eller søstre? (De skal lære, hvordan Nephi kæmpede med dette problem, og hvordan Herren hjalp ham gennem det).

- Har I nogensinde stået over for bøller? (De vil finde ud af, hvordan Alma og hans folk stolede på Herren selv om amuloniterne behandlede dem uretfærdigt og truede med at dræbe dem).
- Bliver folk i dag fristet til at overtræde kyskhedsloven? (De vil lære om, hvordan Almas søn Corianton måtte opleve de alvorlige konsekvenser af sine synder).

Fortæl eleverne, at Mormons Bogs hellige stod over for problemer, der lignede vore. Mind dem om, at selv om Mormons Bog er et skrift fra fortiden, så er lærdommene, historierne og beretningerne af stor værdi i dag. Mormons Bog blev bevaret til vore dage og til vores gavn. Bed eleverne om at læse følgende vers og besvare de tilhørende spørgsmål:

- Helaman 5:12. Hvad lærer Mormons Bog os om at bekæmpe Satan og have magt til at overvinde fristelse?
- 2 Nephi 32:3. Hvad lærer Mormons Bog os om at modtage vejledning i vores daglige liv?
- Moroni 10:32–33. Hvad lærer Mormons Bog os om at komme til Jesus Kristus?
- Hvilke beviser giver disse lærdomme på, at Mormons Bog blev ordnet og bevaret til vor tid?

Fortæl eleverne, at ligesom gaver i æsker, kan Mormons Bog kun opdages og forstås, når den åbnes, undersøges omhyggeligt og værdsættes. Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Hvor er det sørgeligt, at Herren, som kender slutningen fra begyndelsen, forudsagde, at selv efter at Mormons Bog blev udgivet og præsenteret for verden, ville mange af dem, som havde indgået pagt med ham i dåbens vande, tage sig så lidt af Mormons Bog, at de ikke vil lytte til den lærdomme, og på grund af deres ligegyldighed og mangel på tro, vil de store velsignelser, som Herren har til de trofaste, blive tilbageholdt« (*Answers to Gospel Questions*, saml. Joseph Fielding Smith jun., 5 bind, 4:141).

Spørg: Hvad er forholdet mellem folks indstilling til Mormons Bog og deres evne til at forstå dens lærdomme? Motivér eleverne til at gå til deres studium af Mormons Bog med oprigtig indsats og bønsum indstilling.

MORMONS BOGS TITELBLAD

Indledning

I henhold til profeten Joseph Smith er »titelbladet i Mormons Bog en ordret oversættelse af det allersidste blads venstre side af samlingen af bøger eller plader, hvorfra optegnelserne er blevet oversat; hele sprogbrugen er den samme som alt, hvad der i almindelighed er skrevet på hebraisk. Det omtalte titelblad er på ingen måde en nutids-sammensætning, hverken af mig eller noget andet menneske, som lever eller har levet i denne generation« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 7).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsumt hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.

- Mormons Bog er endnu et vidne om Jesus Kristus. Den blev skrevet for at vise, hvilke store ting Herren gør for sine børn, for at forklare hans pagter og overbevise alle mennesker om, at Jesus er Kristus (se titelbladet til Mormons Bog; se også 2 Nephi 26:12).

Yderligere hjælpeklider

- Instituthæftet – *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122* (1 110), kapitel 1

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.

Mormons Bogs titelblad. Mormons Bog er endnu et vidne om Jesus Kristus. (20–25 minutter)

For at hjælpe eleverne med at forstå hensigten med titelbladet i Mormons Bog, kan du medbringe tre eller fire bøger med forord eller indledninger. Spørg eleverne om, hvad formålet med hver bog er. Læs derpå dele af forordet, som forklarer bogens formål. Et godt eksempel er *Tilgivelsens mirakel* af ældste Spencer W. Kimball, daværende medlem af De Tolvs Kvorum. I sit forord forklarer ældste Kimball:

»Denne bog er ikke skrevet for at underholde, men snarere har den det alvorlige formål at præsentere skriftsteder, oplevelser og formaninger i det håb, at mange derved vil blive tilskyndet til at omvende sig fra deres synder og ubetænksomheder og begynde at rense og fuldkommengøre deres tilværelse« (s. 11).

Bed eleverne om at slå op på Mormons Bogs titelblad og finde formålet med Mormons Bog. Skriv det, de kommer frem til, på tavlen. Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Mormons Bogs største mission kan vi læse om på bogens titelblad – at »overbevise jøder og ikke-jøder om, at Jesus er Kristus, den evige Gud, som åbenbarer sig for alle folk«.

De, som ærligt søger sandheden, kan få et vidnesbyrd om at Jesus er Kristus, hvis de beder og mediterer over de inspirerende ord de læser i Mormons Bog.

Over halvdelen af skriftstederne i Mormons Bog handler om vor Herre. Kristus nævnes også hyppigere på anden måde i skriftstederne i Mormons Bog end selv i Det Nye Testamente.

Han har over hundrede forskellige benævnelser i Mormons Bog. Disse benævnelser har en særlig betydning, idet de beskriver hans guddommelige natur« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 77).

Spørg eleverne om de kan komme med eksempler fra skriften på, hvordan Mormons Bog opfylder sit vigtigste formål. Som en del af drøftelsen kan du bruge medfølgende skema til at vise, at Mormons Bog fokuserer på Jesus Kristus.

Henvisninger til Jesus Kristus i Mormons Bog

Bog	Henvisninger til navne og titler for Kristus	Antal vers i bogen	Antal vers pr. henvisning
1 Nephi	474	618	1,3
2 Nephi	591	779	1,32
Jakobs Bog	156	203	1,3
Enos	22	27	1,23
Jarom	8	15	1,88
Omni	20	30	1,5
Mormons Ord	15	18	1,2
Mosiah	492	785	1,6
Alma	1.013	1.975	1,95
Helaman	225	497	2,21
3 Nephi	293	788	2,69
4 Nephi	42	49	1,17
Mormon	188	227	1,21
Ether	220	433	1,97
Moroni	166	163	0,98
I alt	3 925	6 607	1,68

(Tilpasset fra Susan Easton Black, *Finding Christ through the Book of Mormon*, s. 16).

Hjælp eleverne til at forstå, at Mormons Bogs forfattere henviser til Jesus Kristus ved et af hans navne eller titler omkring hvert 1,7 vers. Som sammenligning bruger Det Nye Testaments forfatter en form for hans navn gennemsnitlig hvert 2,1 vers (se Susan Easton Black: *Finding Christ through the Book of Mormon*, s. 15).

Som et eksempel på et bestemt afsnit, som vidner om Jesus Kristus, kan du lade eleverne læse 2 Nephi 25:23–26. Spørg: Hvad er ifølge disse vers budskabet fra Mormons Bogs profeter?

Fortæl om dit eget vidnesbyrd om Mormons Bog som vidne for Jesus Kristus.

OVERSIGT OVER MORMONS BOG

Indledning

Indledningen af Mormons Bog var ikke en del af de oprindelige plader; den blev første gang udgivet i 1981-udgaven af Mormons Bog (på engelsk). Den introducerer Mormons Bog til den nutidige læse ved at give baggrundsplysninger og beskrivelse af bogen.

Væsentlige evangeliske principper

- Profeten Joseph Smith har sagt: »Jeg fortalte brødrene, at Mormons Bog var den mest korrekte bog på jorden og vor religions slutsten, og et menneske ville komme Gud nærmere ved at efterleve dens forskrifter end ved nogen anden bog« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 232).
- Mormons Bog er bevis på, at Joseph Smith er Guds profet, og at Jesu Kristi evangelium er blevet gengivet til jorden.

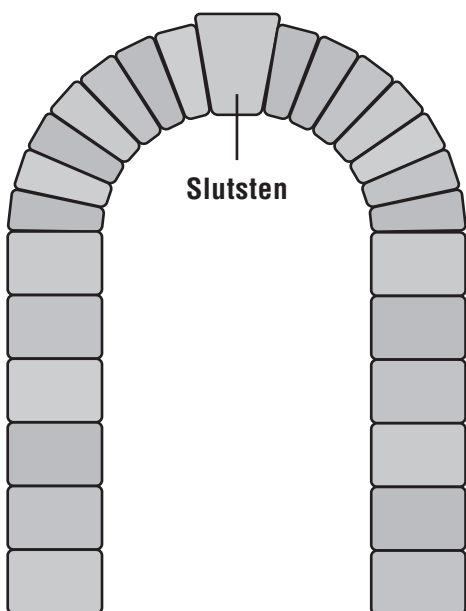
Yderligere hjælpeklider

- Institut hæftet – *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, kapitel 1.

Forslag til undervisningen

Indledning. Mormons Bog er »vor religions slutsten«.
(25–30 minutter)

Tegn et billede af en bue på tavlen (se medfølgende tegning) eller lav en model af en bue af træ eller andet materiale.



Spørg eleverne om, hvordan slutstenen i denne bue repræsenterer Mormons Bog i forhold til det gengivne evangelium. Læs udtalelsen om slutstenen fra *Profeten Joseph Smiths lærdomme* igen, og fortæl eleverne, at profeten Joseph Smith kom med denne udtalelse den 28. november 1841 (se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 232).

Spørg: Hvilket formål har slutstenen? Forklar, at slutstenen er den midterste sten øverst i en bue. Når man konstruerer en bue, bliver de to sider bygget op, mens støtter holder dem på plads. Mellemrummet øverst i buen bliver omhyggeligt målt, og derpå udhugges slutstenen, så den passer nøjagtigt. Når slutstenen er sat på plads, kan buen stå uden nogen støtte. Spørg: Hvad sker der med buen, hvis slutstenen fjernes? (Hvis du benytter en model, kan du vise det ved at fjerne slutstenen).

Nu, hvor eleverne har en bedre forståelse af slutstens betydning i en bue, kan du igen spørge dem om, hvordan Mormons Bog er vores religions slutsten. Skriv svarene på tavlen.

Afslut ved at læse følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Mormons Bog er »vor religions slutsten«. Sådan sagde profeten Joseph Smith. Han bar det vidnesbyrd, at »Mormons Bog var den mest korrekte bog på jorden og vor religions slutsten« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 232). En slutsten er den midterste sten i en hvælving. Den holder alle de andre sten på plads, og fjernes den, så styrter hvælvingen sammen.

Der er tre måder, hvorpå Mormons Bog er vor religions slutsten. Den er slutstenen, når vi vidner om Kristus. Den er slutstenen i vor lære. Den er vidnesbyrdets slutsten.

Mormons Bog er slutstenen, når vi vidner om Jesus Kristus, der i sig selv er hovedhjørnestenen i alt, hvad vi foretager os. Med kraft og tydelighed bærer den vidnesbyrd om, at han er virkelig. Modsat Bibelen, der har passeret gennem led efter led af afskrivere, oversættere og fordærvede tilhængere af forskellige trossamfund, der har rodet med teksten, kommer Mormons Bog fra skribent til læser i et eneste inspireret oversættelsestrin. Derfor fremstår dens vidnesbyrd om Mesteren klart, ufortyndet og kraftfuldt. Men den gør mere end som så. En stor del af den kristne verden forkaster i dag tanken om Frelserens guddommelighed. Man betvivler hans mirakuløse fødsel, hans fuldkomne levned og hans herlige opstandelses virkelighed. Mormons Bog forkynder i enkle og utvetydige vendinger sandheden af alle disse lærdomme. Den giver os tillige den mest udtømmende forklaring af læren om opstandelsen.

Denne guddommeligt inspirerede bog er i sandhed en slutsten, idet vi bærer vidnesbyrd for verden om, at Jesus er Kristus (se Mormons Bogs titelblad).

Mormons Bog er også slutstenen i lærdommen om opstandelsen. Som jeg lige nævnte, har Herren selv udtalt, at Mormons Bog indeholder 'Jesu Kristi evangelium i dets fylde' (L&P 20:9). Hermed være ikke sagt, at bogen indeholder ethvert lærepunkt og enhver doktrin, der nogen sinde er åbenbaret. Derimod betyder det, at i Mormons Bog finder vi fylden af de lærdomme, der er nødvendige for frelse. Og de forklares enkelt og lige til, så at selv børn kan lære frelsens og ophøjelsens veje. Mormons Bog giver os så meget, som udvider vores forståelse for frelsens lærdomme. Uden denne bog ville meget at det, der fremsættes i andre skrifter ikke være nær så enkelt og dyrebart« (se *Stjernen*, jan. 1987, s. 3–4).

Indbyd eleverne til at skrive det andet afsnit af præsident Bensons udtalelse i deres eksemplar af Mormons Bog øverst eller nederst ved indledningen. Motivér dem til, mens de læser bogen, at være opmærksom på de tre måder, hvorpå Mormons Bog er vores religions slutsten.

Inledning. Mormons Bog er den »mest korrekte bog på jorden« og vi kan komme »Gud nærmere ved at efterleve dens forskrifter«. (20–25 minutter)

Vis flere nye bøger med videnskab, matematik, fiktion og historie. Medtag i udstillingen et eksemplar af Mormons Bog. Spørg:

- Hvilken af bøgerne i denne udstilling er den mest korrekte?
- Hvordan kan én bog være mere korrekt end de andre?
- På hvilken måde er Mormons Bog den mest korrekte bog?

Læs igen profeten Joseph Smiths udtalelse om slutstenen fra *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 232.

Påpeg, at i hver ny udgave af Mormons Bog siden den første kom, har Kirken medtaget rettelser af stavfejl og sætfejl. Spørg: Hvordan kunne Mormons Bog være den mest korrekte bog, hvis den indeholdt denne form for fejl? Skriv svarene på tavlen. Disse kan omfatte:

- Mormons Bog indeholder 'Jesu Kristi evangelium i dets fylde' (L&P 20:9).

- »Et menneske ville komme Gud nærmere ved at efterleve dens forskrifter end ved nogen anden bog« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 232).
- Mormons Bog er et vidne om, at Jesus er Kristus (se titelbladet).

Følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolvs Kvorum, kan være til hjælp i besvarelsen af dette spørgsmål:

»Der måtte være nogle typografiske fejl i den første udgave [af Mormons Bog], og måske forglemmelse af et ord eller to. De, som har udgivet bøger under de mest omhyggelige og begunstigede omstændigheder, har, til deres forfærdelse, fundet fejl, typografiske og mekaniske, hvoraf nogle indfandt sig efter at den sidste undersøgelse af korrektoren er blevet udført.

... En omhyggelig gennemgang af en liste over disse ændringer ... viser, at der ikke er én ændring eller tilføjelse, som ikke er i fuldstændig harmoni med den oprindelige tekst. Der er blevet foretaget ændringer i tegnsætning og nogle få andre små ting, som skulle rettes, men der er aldrig har nogen ændring eller tilføjelse ændret en eneste af de oprindelige begreber. Som vi ser det, gør ændringerne ... at teksten bliver tydeligere og antyder, at de blev udeladt. Jeg er sikker på, at fejlene eller udeladelserne i den første udgave i høj grad var sætterens eller trykkerens fejl. *Mange af disse fejl, som var i den første korrektur, blev fanget af profeten Joseph Smith selv, og han foretog rettelserne«* (*Answers to Gospel Questions*, 2:199–200).

Peg på udstillingen af bøger og spørg: Gør det, at jeg ejer disse bøger om videnskab, matematik og historie mig til en stor videnskabsmand, matematiker eller historiker? Drøft deres svar. Henvis til Mormons Bog og stil nogle af følgende spørgsmål:

- Hvordan kan denne bog hjælpe mig med at blive en sand kristen?
- Hvorfor er det ikke nok at eje den eller at læse den?
- Hvad er forskrifter? (Instruktioner, lærdomme, befalinger og principper).
- Hvilke eksempler er der på forskrifter i Mormons Bog? (Se 1 Nephi 17:3; Alma 30:60; Helaman 3:20).
- Hvad skal vi, ifølge profeten Joseph Smith, gøre med disse principper, før vi kan komme Gud nærmere? (Vi må efterleve dem).

- Hvad betyder ordet *efterleve*? (Leve efter eller adlyde).
- Hvorfor er det så vigtigt at efterleve forskrifterne i Mormons Bog?
- Hvis vi kan blive matematikere ved at studere matematikbøger og videnskabsmænd ved at studere videnskabelige bøger, hvad kan vi så blive, hvis vi studerer og anvender lærdommene i Mormons Bog?

Læs følgende udtalelse af præsident Marion G. Romney, som var medlem af Det Første Præsidentskab:

»Jeg er helt overbevist om, at hvis forældre i vore hjem vil læse Mormons Bog regelmæssigt og under bøn, både for sig selv og sammen med deres børn, vil den bogs ånd komme til at gennemtrænge vore hjem og alle, som bor der. Ærbødighedens ånd vil øges; gensidig respekt og hensyntagen vil vokse. Modsætningernes ånd vil forsvinde. Forældre vil rådgive deres bøn med større kærlighed og visdom. Børnene vil blive mere modtagelige og lytte til deres forældres råd. Retfærdigheden vil øges. Tro, håb og kærlighed – Kristi rene kærlighed – vil fylde vore hjem og vores tilværelse og i kølvandet bringe fred, glæde og lykke« (*Den danske Stjerne*, okt. 1980, s. 115).

Aflæg dit vidnesbyrd om Mormons Bog.

VIDNERNES VIDNESBYRD

Indledning

Som profeteret i Mormons Bog valgte Herren i denne udde-
ling nogle personer, som skulle være vidner til Mormons Bog
for at opfylde den guddommelige lov om vidner. De tre
vidners vidnesbyrd og de otte vidners vidnesbyrd er medta-
get i alle udgaver af Mormons Bog.

Væsentlige evangeliske principper

- Herren valgte mænd til at være vidner til Mormons Bog og opfyldte derved loven om vidner (se »Tre vidners vidnesbyrd«; »Otte vidners vidnesbyrd«; »Profeten Joseph Smiths vidnesbyrd«; se også L&P 6:28).
- Mormons Bog er en inspireret oversættelse af gamle optegnelser, skrevet på guldplader (se »Tre vidners vidnesbyrd«; »Otte vidners vidnesbyrd«; »Profeten Joseph Smiths vidnesbyrd«; se også L&P 1:29; 20:8).

Yderligere hjælpemidler

- Instituthæftet – *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, kapitel 1.

Forslag til undervisningen

Vidnernes vidnesbyrd om Mormons Bog. Herren valgte mænd til at være vidner om Mormons Bog, og opfyldte derved loven om vidner. (15–20 minutter)

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, daværende medlem af De Halvfjerds. Mens du læser, skal du få en person, helst nogen, som eleverne ikke kender, til at gå gennem værelse, samle noget af værdi op, som du har lagt et sted i lokalet, og derpå gå ud.

»Uanset hvornår Herren har grundlagt en uddeling ved at åbenbare sit evangelium ved at overdrage præstedømmet og nøgler til mennesket, har han handlet i overensstemmelse med *loven om vidner*, som han selv har indstiftet. Denne lov er: »På to eller tre vidners udsagn skal enhver sag afgøres« (2 Kor 13:1; 5 Mos 17:6; 19:15; Matt 18:15–16; Joh 8:12–29).

Aldrig har én mand stået alene om at oprette en ny uddeling af åbenbaret sandhed, eller om at bære byrden ved et sådan budskab og advarsel til verden. I alle uddelinger, fra Adam til den nuværende, har to eller flere vidner altid forenet deres vidnesbyrd, og derved ikke efterladt dem, der hørte dem, med nogen undskyldning på dommens dag, hvis de afviser vidnesbyrdet« (*Mormon Doctrine*, 2. udg., s. 436).

Spørg eleverne om, hvorfor er loven om vidner er så vigtig? For at illustrere dette princip, kan du spørge:

- Hvordan så den person, som lige kom ind i værelset, ud? (Få elevernes svar mht. personens højde, vægt, køn, hårfarve og -længde osv.).
- Hvad havde personen på?
- Hvornår nøjagtig kom personen ind i værelset?
- Hvad gjorde personen?
- Hvad tog personen?

Prøv at rekonstruere det, der skete. Stil derpå følgende spørgsmål:

- Hvordan var det nyttigt at have mere end ét vidne?
- Hvordan hjalp det, at have flere vidner, med at rekonstruere det, der skete?
- Hvorfor er loven om vidner så nyttig i forbindelse med oprettelse af sandheden?

Bed eleverne om hurtigt at læse »Tre vidners vidnesbyrd«, »Otte vidners vidnesbyrd« og Lære og Pagter 17 – overskriften og vers 1. Bed eleverne om at lave en liste over oplevelser hos begge grupper af vidner, og skriv det, de kommer frem til, på tavlen (se medfølgende skema).

De tre vidner	De otte vidner
1. En engel viste dem pladerne, Urim og Tummim, brystpladen, Liahona og Labans sværd.	1. Joseph Smith viste dem pladerne.
2. Guds røst erklærede guddommeligheden af optegnelsen.	2. De rørte ved pladerne.

Spørg eleverne om, hvordan en kombination af det, vidnerne oplevede, kan være med til at styrke deres eget vidnesbyrd. Læs Lære og Pagter 8:2 og drøft, hvordan personlige vidnesbyrd udvikles i sindet og hjertet.

Bed i forvejen en elev om at forberede sig på at læse profeten Joseph Smiths vidnesbyrd om Mormons Bog fra »Mormons Bogs fremkomst« i indledningen til Mormons Bog. (Elevens bør øve sig tilstrækkeligt til at være i stand til at læse det flydende og effektivt). Bed eleven om at læse afsnittet for klassen. Bed de andre elever om at lytte omhyggeligt efter, hvad Joseph Smith lærte af Moronis besøg, og skriv deres svar på tavlen. (Disse svar kan omfatte hvordan en engel ser ud, hvordan optegnelserne var, hjælpemidlerne til at oversætte dem, forberedelsen og de strenge instruktioner for at passe på optegnelserne).

Bed eleverne om at sammenligne profeten Joseph Smiths vidnesbyrd med de andre 11's vidnesbyrd. Spørg om de kender andre vidner til Mormons Bog (f.eks. profeter, lærere, forældre, familie). I det præsident Joseph Fielding Smith talte om profeten Joseph Smiths guddommelige mission, sagde han:

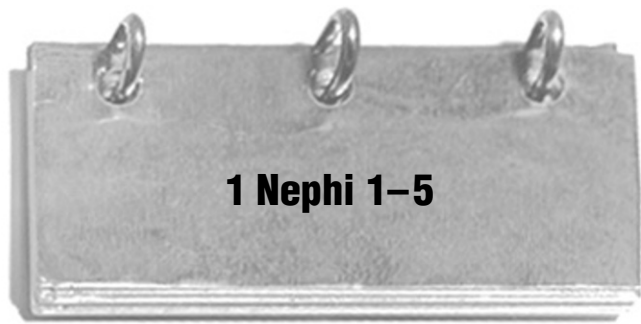
»Dette ved jeg. Herren har åbenbaret det for mig, og denne kundskab har jeg haft siden den dag, jeg blev døbt. Jeg ved, at den Almægtiges kraft leder hans folk, at vi har indgået pagt om at ville holde hans bud og vandre i lys og sandhed. Det er min faste overbevisning, at hvert eneste medlem af denne kirke bør kunne bære vidnesbyrd og med besindige ord erklære, at disse ting er sande, at *Mormons Bog* er sand, at hensigten med dette sidste dages værk er retfærdig, at den ifølge åbenbaringer skal og vil blive opfyldt« (*Lærdomme om frelse*, 1:179).

Bed eleverne om at aflægge deres vidnesbyrd om Mormons Bog, hvis de føler sig tilskyndet af Ånden til at gøre det.

NEPHIS FØRSTE BOG

Nephis Første Bog, skrevet af Nephi, søn af Lehi, er den første bog i Mormons Bog. Denne bog blev oversat fra de små plader, som omfatter 1 Nephi til Omnis Bog. Nephi fik befaling om at lave denne optegnelse tredive år efter, at han forlod Jerusalem (se 2 Nephi 5:28–33). Han havde ført andre optegnelser, som hovedsageligt var helliget »kongernes regering, om krigen og urolighederne blandt mit folk«. Disse små plader var imidlertid hovedsageligt helliget »den religiøse virksomhed« (1 Nephi 9:4) og »det, der er velbehageligt for Gud« (2 Nephi 5:32). Nephi skrev, at hans hensigt med at skrive var at »kunne overtale mennesker til at komme til Abrahams Gud og Isaks Gud og Jakobs Gud, og blive frelst« (1 Nephi 6:4).

I de første otte kapitler i denne bog giver Nephi en forkortelse af sin fars optegnelse (se 1 Nephi 1:17). I kapitel 9 taler Nephi desuden om sine ansvar med hensyn til at føre optegnelser, samt hvordan han begyndte. Begyndende med kapitel 10 indleder Nephi beretningen om sin egen »regering og ... religiøse virksomhed« (1 Nephi 10:1).



Indledning

Mormons Bog, »vor religions slutsten«, begynder som en optegnelse om en familie, en taknemmelig søns beretning om hans forældres lydighed over for Herrens kald. Ikke alle var dog så lydige. Jøderne afviste profeternes budskab, og Laman og Lemuel knurrede og gjorde oprør mod deres far og Herren. Nephi, som var trofast til enden, optegnede dette opløftende og optimistiske budskab: »Jeg, Nephi, vil vise jer, at Herrens inderlige barmhjertighed er over alle dem, som han har udvalgt for deres tros skyld, for at gøre dem mægtige, endog med magt til befrielse« (1 Nephi 1:20).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsmøt hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.

- At føre optegnelser er en guddommelig lov. Inspirerede optegnelser giver os skrift og historie og øger vores hukommelse (se 1 Nephi 1:1–3; se også 1 Nephi 6; 9; L&P 21:1).
- Oprigtige og ydmyge bønner er nødvendige for at modtage åbenbaring (se 1 Nephi 1:4–18).

- Herren vil inspirere os, hjælpe os med at overvinde vanskeligheder og fri os fra det onde, hvis vi har tro på ham og holder hans befalinger (se 1 Nephi 1:14, 20; 2:1–2; 3:7; 4).
- Et ønske om at kende til det, som er åndeligt, kombineret med oprigtig bøn, kan blødgøre vores hjerte, styrke vores vidnesbyrd og hjælpe os med at være lydige (se 1 Nephi 2:12–17; se også 1 Nephi 11:1; 15:7–11).
- Herren vil sørge for en måde, hvorpå vi kan nå hans hensigter, hvis vi er trofaste og lydige (se 1 Nephi 3:7; 4).
- Skrifterne har stor værdi. De lærer os Guds befalinger, de er en optegnelse over hans handlemåde med sine børn, og de indbyder Ånden (se 1 Nephi 4:10–17; 5).
- Hvis vi reagerer med tålmodighed og kærlighed, kan vi hjælpe andre med at udvikle tro (se 1 Nephi 5:1–9).

Yderligere hjælpemidler

- Instituthæftet – *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 11–16.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.



1 Nephi 1:1–3, 16–17. At føre optegnelser er en guddommelig lov. Inspirerede optegnelser giver os skrift og historie og øger vores hukommelse.
(20–25 minutter)

Medbring mindebøger, skoleårbøger og dagbøger for at vise forskellige former for at føre optegnelser. Læs nogle få udsnit fra dem (undgå noget, som er fortroligt, pinligt eller personligt).

Fortæl eleverne, at der er mange forskellige måder at føre mindebøger, dagbøger og historier på. Lav en liste på tavlen over de forskellige former for optegnelser, som de kender (som f.eks. mindebøger, årbøger, aviser, historiebøger). Lav en anden liste over forskellige måder at føre personlige optegnelser på (som f.eks. dagbøger, livshistorier, optegnelse af personlige iagttagelser, datoer og steder for større begivenheder). Påpeg, at den måde, man fører dagbog eller mindebog på, er en personlig sag. Spørg eleverne om, på hvilke måder de oplysninger, de optegner i deres egne mindebøger, kan være vigtige for dem på et senere tidspunkt.

Forklar, at selv om Nephis optegnelse er skrift og ikke blot en personlig mindebog, kan vi anvende de samme principper, som Nephi gjorde, for at afgøre, hvad vi skal skrive i vore mindebøger. Læs 1 Nephi 1:1–3. Hvorfor førte Nephi denne

optegnelse? Bed eleverne om at læse 1 Nephi 6:1 og lægge mærke til, hvis optegnelse Nephi havde adgang til. Hvad var, ifølge dette vers, medtaget i Lehis optegnelse?

Bed eleverne om at læse kapiteloverskriften til 1 Nephi 9. Drøft forskellene mellem de to optegnelser, som Nephi førte. Kopier skemaerne på side 156–157 i *Mormons Bog, Elevens hæfte – Religion 121–122* på en overhead eller som et uddelingsark. Brug skemaerne og »Kortfattet analyse af Mormons Bog«, som findes lige efter titelbladet i *Mormons Bog*, for at bidrage til drøftelsen. Følgende spørgsmål kan være nyttige.

- Hvad er den vigtigste forskel mellem Nephis store og små plader?
- Hvorfor har vi ikke Mormons forkortelse af Nephis store plader i vores nuværende Mormons Bog?
- Var 1 Nephi på Nephis store eller små plader?
- Hvad er den forskellen mellem Nephis små plader og Mormons plader?

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 1:16–17 og lægge mærke til, hvad Nephi planlagde at medtage i sin optegnelse. Skriv følgende skema på tavlen for at vise, hvad Nephi i virkeligheden optegnede:

1 Nephi 1–8	Nephis forkortelse af sin fars optegnelse
1 Nephi 9	Nephis forklaring om sine to optegnelser
1 Nephi 10– 2 Nephi 33	Nephis beretning om sit eget liv og lærdomme

Spørg eleverne om, hvad deres planer er for at optegne deres egen og deres families historie. Læs følgende udtalelser af præsident Spender W. Kimball:

»Hvor er vi glade, når vi finder vore bedsteforældres dagbøger og følger dem gennem deres prøvelser og glæder og selv drager nytte af meget af vore forfædres erfaringer og tro og mod.

Derfor opfordrer vi indtrængende unge mennesker til at begynde i dag med at skrive og føre optegnelser over alle de vigtige begivenheder i deres eget liv og også om deres forfædre, hvis deres forældre skulle glemme at optegne alle de vigtige begivenheder i deres eget liv. Din egen private dagbog burde omhandle den måde, hvorpå du klarer de udfordringer, du kommer ud for. Antag ikke, at livet ændrer sig så meget, at dine erfaringer ikke er interessante for dine efterkommere. Erfaringer med hensyn til arbejde, forhold til folk og opmærksomhed på det rette og det forkerte i handlinger, vil altid være relevant...

Ingen er almindelig, og jeg tvivler på, om man nogensinde kan læse en biografi, hvor man ikke kan lære noget om at overvinde vanskeligheder og om kampen for at få succes. Dette er målestokken for menneskehedens fremgang.

Når vi læser historier om store mænd, opdager vi, at de ikke blev berømte på én dag, ej heller blev de født som professionelle eller dygtige håndværkere. Beretningen om, hvordan de blev det, de er, kan være nyttig for os alle...

Din dagbog er din selvbiografi, så den skal føres omhyggeligt. Du er enestående, og der kan være tilfælde i dine erfaringer, som er mere ædle og prisværdige på deres måde, end dem, der er optegnet hos andre. Der kan være glimt af lys her og en beretning om trofasthed der. Du bør trofast skrive om dit virkelige jeg og ikke det, som andre mennesker kan se i dig.

Din historie bør skrives nu, mens den er frisk i erindring, og mens de sande detaljer er til rådighed...

Hvad bedre kan du gøre for dine børn og dine børnebørn, end at nedskrive beretningen om dit liv, dine sejre over modgangen, din genrejsning efter et fald, din fremgang, når alt synes mørkt, din glæde, når du endelig opnåede noget...

Få fat i en notesbog, mine unge venner, en mindebog, som vil vare hele livet, og måske vil englens citere fra den i evigheden. Begynd i dag og skriv om dine gerninger og handlinger, dine dybeste tanker, dine opnåelser og dine fiaskoer, dine forhold og dine sejre, dine indtryk og dine vidnesbyrd. Husk, at Frelseren irretesatte dem, som ikke optegnede disse vigtige begivenheder« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, s. 350–351).

1 Nephi 1:4–18. Oprigtige og ydmyge bønner er nødvendige for at modtage åbenbaring. (20–25 minutter)

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 1:4–18 og skrive en kort sammenfatning af versene på et stykke papir. Drøft deres svar.

Læs følgende historie, fortalt af Jeffrey R. Holland, som senere blev medlem af De Tolvs Kvorum, for eleverne. En far hjælper sin datter, Donna, med at forstå Mormons Bog. Han opfordrer hende til at læse de første kapitel stille.

»Donna: ... OK, jeg har læst det.

Far: Godt. Hvad tror du, der står?

Donna: Far, jeg har sagt, at jeg læste det. Jeg sagde ikke, at jeg vidste, hvad det betød.

Far: Så må vi læse det igen, blot lidt langsommere denne gang. Og højt. Vi taler om det efterhånden.«

Efter nogen læsning og talen sammen foreslår far, at de laver en oversigt over kapitlet.

»Far: Lad os skrive en lille oversigt over dette kapitel. Jeg tror, at der ser nogenlunde sådan ud:

en profet beder

får et syn

ser himmelske budbringere (tilsyneladende også Jesus)

modtager en bog

afvises af de fleste mennesker

Det er en kort sammenfatning af den historie, du beskrev i kapitel 1. Er der noget, du genkender i det?

Donna: Det tror jeg ikke.

Far: Prøv at tænke over det.

Donna: Det lyder måske noget i retning af Joseph Smiths oplevelse. Ja! Det lyder *meget* som Joseph Smiths oplevelse. Det er allertid. Hvorfor er det sådan, far?«

Spørg eleverne:

- Hvordan kan sammenfatningen i denne historie sammenlignes med jeres egen sammenfatninger?
- Hvordan ville I besvare Donnans spørgsmål? (Drøft deres svar).
- Minder det mønster, som Donna og hendes far kom frem til, jer om en anden profet? Hvem? (Ezekiel, Johannes Åbenbarer og andre).

Læs faderens svar i bror Hollands historie:

»For mig ser det ud til, at et muligt svar på dit spørgsmål er, at alle profeter sædvanligvis har oplevelser, der ligner hinanden meget. Vi ved hvert fald, at det, de havde fælles, var, at de modtog en åbenbaring fra Herren. Joseph Smith sagde engang, at åbenbaring er den klippe, hvorpå Jesu Kristi Kirke altid vil være bygget, og der vil aldrig være nogen frelse uden den [Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 329]. Jeg tror, Donna, at vi vil finde ud af, at hele bogen er én lang åbenbaring om åbenbaring. Og Jesus vil være centrum i det hele.

Disse første 20 vers fortæller en forfærdelig masse om, hvad der kommer efter. Det kan ikke gøres meget bedre end i dette begyndelseskapitel.

Måske er der en anden årsag til, at Mormons Bog begynder som dette. Måske hjælper den på sin egen måde os med at lære, at hvis vi accepterer Lehi og Mormons Bog, må vi i sandhed acceptere Joseph Smith som Guds profet. Når vi på den anden side accepterer Joseph Smith som profet, bliver vi nødt til at acceptere og trofast efterleve lærdommene i denne bog, som han var med til at frembringe.

På en måde, Donna, er denne optegnelse ikke alene et vidnesbyrd om Nephi og Alma og Mormon og Moroni, men det er også et vidnesbyrd om Joseph Smith og Brigham Young og Harold B. Lee og Spencer W. Kimball. Måske er det derfor, at Kirken ikke blev organiseret, før Mormons Bog var fuldstændig oversat og udgivet« (»Daddy, Donna, and Nephi«, *Ensign*, sep. 1976, s. 8–9).

Aflæg dit vidnesbyrd om, at ligesom Mormons Bogs optegnelse begynder med en bøn, skal vores vidnesbyrd om Mormons Bog gøre ligeledes. Forman eleverne til oprigtigt at bede om et vidnesbyrd om sandheden af Mormons Bog i løbet af året, mens de læser og studerer den.

1 Nephi 2:1–20. Herren vil inspirere os, hjælpe os med at overvinde vanskeligheder og fri os fra det onde, hvis vi har tro på ham og holder hans befalinger. (20–25 minutter)

Før undervisningen tegnes følgende kontinuum på tavlen.

Ulydig | 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 | Lydig

Spørg: Hvad ville I synes, hvis jeres forældre fortalte jer, at jeres familie skulle forlade jeres hjem og ejendele og gå ud i ørkenen, kun med tilstrækkelig mad og udstyr til at overleve. (Du kan lave et rollespil over dette spørgsmål med dig selv som en forælder og fire elever som dine børn). Bed eleverne om at se på illustrationen på tavlen og i deres sind vurdere, hvor lydige de ville være. Spørg: Hvordan ville det påvirke det, I føler, hvis I fandt ud af, at vor himmelske Fader havde befalet jeres forældre at flytte ud i vildmarken. Bed dem om at vurdere deres lydighed nu. Ville det ændre sagen? Hvorfor eller hvorfor ikke? Læs 1 Nephi 2:1–5 sammen med eleverne og drøft vanskelighederne ved en sådan flytning.

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 2:6–10 for at finde de egenskaber, Lehi ønskede i sine sønner (»uophørlig rinde ud i al retfærdigheds kilde« og »fast og urokkelig og bestandig i at holde Herrens befalinger«). Drøft, hvad disse vendinger

betyder. Hjælp eleverne med at forstå, hvordan de kan anvende dette i deres egen tilværelse (f.eks. holde visdomsordet på trods af stort gruppepres).

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 2:11–14 for at finde ud af, hvor Laman og Lemuel passer ind på skalaen. Hvad gjorde, ifølge vers 12, at de knurrede? Hvordan kunne de bedre have klaret situationen?

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 2:16–20 for at finde ud af, hvor Nephi og Sam passer ind på skalaen. Hvilken forskel er der på dette og der, hvor Laman og Lemuel passer på skalaen?

Påpeg, at selv om alle Lehis fire sønner foretog den samme rejse, gjorde de det med forskellige holdninger. Sammenlign sammen med eleverne Nephis, Sams, Lamans og Lemuels lydighed. Brug skriftstederne fra medfølgende skema. Du kan eventuelt lave et uddelingsark ud fra skemaet ved kun at bruge skriftstederne og måske nogle få hints og bede eleverne om at udfylde det før drøftelsen.

Nephi	Sam	Laman og Lemuel
Erkendte »retskafne forældre« (1 Nephi 1:1).	Fulgte familien ud i ødemarken (se 1 Nephi 2:5).	Knurrede mod deres far (se 1 Nephi 2:11–12).
Koncentrerede sit hjerte om det, der hører Herren til (se 2:16).	Troede på Nephis ord (se 2:17).	Koncentrerede sit hjerte om verdslige skatte (se 2:11).
Bad for sine oprørske brødre (se 2:18).	Fulgte med Nephi til Jerusalem (se 3:9).	Slog og forfulgte Sam og Nephi (se 3:28; 7:16, 19).
Reagerede med tro på Herrens befaling om at få fat i pladerne (se 3:7).	Udholdt straf fra Laman og Lemuel (se 3:28–29).	Knurrede mod Herrens befaling og sagde, at det var »et vanskeligt hverv« (3:5).
Forblev uforfærdet (se 3:15, 21; 7:8–15).	Vendte sammen med sin bror tilbage til Jerusalem for at hente Ishmaels familie (se 7:2–5). Udholdt forfølgelse (se 7:6).	Gav let op (se 3:14; 7:6–7).
Formanede sine brødre til trofasthed og til kun at stole på Gud (se 3:15–21; 4:1; 7:8–21).		Havde tillid til menneskets magt og frygtede dem (se 3:31).

Reagerede hurtigt på åndelige tilskyndelser (se 4:5–18).		Nægtede sig selv store åndelige velsignelser på grund af oprør (se 2:9–12).
Tilgav oprigtigt mishandling (se 7:21).		Var skiftevis ydmyg og oprørsk (se 2:9–10, 14; 7:19–20).

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Lydighed er himlens første lov. Al fremgang, al fuldkommenhed, al frelse, al guddommelighed, alt det, der er ret og retfærdigt og sandt, alt det gode kommer til dem, som efterlever de love, der er givet af ham, som er evig. Der er intet i hele evigheden, der er vigtigere end at holde Guds befalinger« (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ*, s. 126).

Spørg:

- Hvordan viser Nephis, Sams, Lamans og Lemuels liv sandheden af denne udtalelse?
- Hvordan genspejles denne udtalelse i jeres tilværelse?



1 Nephi 3:7 (Mesterskriftsted). Herren vil sørge for en måde, hvorpå vi kan nå hans hensigter, hvis vi er trofaste og lydige. (20–25 minutter)

Spørg eleverne:

- Kommer kaldelser i Kirken altid belejligt?
- Er der nogle kaldelser, som I føler ikke ville være lette at udføre? Som ville være meget tidskrævende?
- Hvad kan I sige om de mennesker, som accepterer sådanne kaldelser?
- Hvordan kan I forberede jer selv til at acceptere enhver kaldelse, uanset hvor vanskelig eller tidskrævende den kan synes?

Syng eller læs teksten til »Jeg går, hvor du sender mig hen« (*Salmer og sange*, nr. 178). Bed eleverne om at finde temaet eller temaerne i hvert vers. Efterhånden som de finder frem til dem, skriver du dem på tavlen og drøfter dem med eleverne.

Vers 1: »Jeg går, hvor du sender mig hen.«

Vers 2: »O Herre, hjælp mig at sige det, som du ham vil have sagt.«

Vers 3: »Jeg vil stå fast, thi du for mig led.«

»Jeg altid vil tjene dig.«

Påpeg, at temaet bliver sammenfattet i omkvædet efter hvert vers.

Læs 1 Nephi 3–4 sammen for at finde ud af det forhold disse kapitler har til salmen. Kommentér og giv oplysninger, mens I læser, og motivér eleverne til at afbryde med deres egne spørgsmål eller kommentarer. (Baggrundoplysninger findes i *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 13*).

Bemærkning: Læg især vægt på mesterskriftstedet, 1 Nephi 3:7. Dette kan gøres, når det bliver læst eller, hvis du foretrækker det, efter at I er færdig med kapitlet. Henvis til listen på tavlen og spørg eleverne om, hvor mange af disse temaer, der gælder for Nephi. Skriv *lydighed, tro* og *tillid* på tavlen. Spørg:

- Hvordan viste Nephi, at han havde egenskaber som lydighed, tro og tillid?
- Hvilke af disse egenskaber manglede Laman og Lemuel?
- Hvilke af disse egenskaber er nødvendige for at kunne være på mission?
- Hvilke af dem er vanskeligst for jer at udvise lige nu?
- Hvordan kan I udvikle disse egenskaber lige så meget, som Nephi gjorde?

Læs følgende udtalelse af ældste Gordon B. Hinckley, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»Jeg husker, at jeg sad i dette tabernakel, da jeg var en 14–15 år gammel – jeg sad oppe på balkonen lige bag ved uret, og jeg hørte præsident Heber J. Grant fortælle om sine oplevelser, da han læste Mormons Bog som dreng. Han talte om Nephi og om, hvor stor indflydelse han havde haft på hans liv. Han citerede dernæst Nephis store ord, og gjorde de med en stemme, der gav udtryk for en overbevisning, jeg aldrig glemmer. Han sagde: »Jeg vil gå og gøre det, som Herren har befalet, thi jeg ved, at Herren ikke giver menneskene nogen befaling uden at han åbner en udvej for dem, så at de kan udføre det, som han befaler dem« (1 Nephi 3:7).

Jeg blev ved denne lejlighed fast besluttet på at prøve at gøre det, som Herren har befalet« (*Den danske Stjerne*, nov. 1972, s. 453).

Bed eleverne om at skrive et brev til en missionær og spørge, hvordan han eller hun har set 1 Nephi 3:7 i funktion, mens de missionerer.

1 Nephi 4:1–18. Nephi »tilskyndedes af Ånden, thi [han] vidste ikke på forhånd, hvad [han] skulle gøre« (20–25 minutter)

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Gud sagde: »Du må ikke slå ihjel.« Ved en anden lejlighed sagde han: »Du skal fuldkommen udrydde.« Det er det princip, hvorefter den himmelske regering ledes – ved åbenbaring, indrettet og afpasset efter de forhold, i hvilke rigets børn sættes. Hvad end Gud forlanger, er rigtigt, ligegyldigt hvad det er, endskønt vi måske ikke kan se grunden dertil, førend længe efter at begivenhederne har fundet sted« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 307).

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 4:1–18 og lægge mærke til, hvordan profetens udtalelse gælder beretningen om Nephi, der slår Laban ihjel. Spørg, hvordan Nephi vidste, at han skulle dræbe Laban. (Han blev befalet af Ånden; se vers 10, 12–14, 18). Spørg: Hvilke andre kilder til kundskab handlede Nephi efter? Skriv svarene på tavlen. Disse kan omfatte:

- Nephi havde allerede modtaget åbenbaring fra Herren, så der var ingen tvivl i hans sind om, at det var Guds vilje (se 1 Nephi 2:15–16, 18–24).
- Herren havde befalet Nephi og hans brødre gennem deres far, profeten Lehi, at få fat i pladerne (se 1 Nephi 3:1–4).
- Nephi handlede inden for sin kaldelses rammer (se 1 Nephi 4:17).
- Hans kundskab om skrifterne førte til, at han kendte nødvendigheden af at holde sin familie trofast mod befalingerne (se 1 Nephi 4:15–16).
- Han havde fulgt Ånden, da han fandt Laban (se 1 Nephi 4:5–8).

Skriv *Levende profeter – guddommelig kaldelse – Skrifterne – Helligånden* på tavlen. Forklar, at disse vers er måder, som vor himmelske Fader har givet os, for at kende hans vilje. Bed eleverne om at læse Jakobs Bog 7:10–12 og lægge mærke til de kilder til kundskab, som Jakob brugte for at overbevise Sherem, en anti-krist, om sandheden. (Han brugte dem alle; se også Jakobs Bog 1:18–19). Disse samme kilder til sandhed kan hjælpe os med at undgå at blive bedraget, hvis vi er lydige mod Guds befalinger, og hvis vi handler inden for vores kaldelses rammer. Spørg: Hvordan ved vi, at Nephi var en lydige tjener for Gud? (Et svar er hans reaktion over for hans far i 1 Nephi 3:7).

Læs følgende udtalelse af ældste Ezra Taft Benson, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»Må jeg foreslå tre korte prøver for at undgå at blive bedraget...

1. Hvad siger standardværkerne om det? »Til belæringen og til budskabet: [Hvis de ikke taler i henhold til dette ord, er det fordi, der ikke er noget lys i dem], sagde Esajas. (Es 8:20; parenteser kun i King James)...

Vi skal flittigt studere skrifterne. Af særlig betydning for os er Mormons Bog og Lære og Pagter ...

2. Den anden prøve er: Hvad siger de sidste dages præsidenter for Kirken om emnet – især den nuværende præsident ...

Der er kun én mand på jorden i dag, som taler for Kirken (se L&P 132:7; 21:4). Denne mand er Kirkens præsident. Eftersom han giver os Herrens ord i dag, har hans ord en endnu større umiddelbar betydning end de døde profeters ord. Når han taler under Helligåndens indflydelse, er hans ord skrift (se L&P 68:4) ...

3. Den tredje og sidste prøve er Helligånden – Åndens prøve. Ved denne Ånd kan vi »kende sandheden i alle ting« (Moroni 10:5). Denne prøve kan kun være helt effektiv, hvis ens kommunikationskanaler med Gud er rene og dydige og ikke forvirret af synd« (i Conference Report, okt. 1963, s. 16–17).

Spørg: Hvordan kan vi kende Herrens vilje med os?

1 Nephi 4:5–18. Skrifterne er af stor værdi for menneskenes børn. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de er skibbrudne på en ø i Stillehavet. Stormen raser stadig, og det ser ud som om, at de kun kan redde én af følgende ting. Spørg: Hvad ville I redde og hvorfor?

- Tøj
- Våben
- Værktøj
- Romaner
- Borde og stole
- Tæpper
- Skrifterne

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 4:5–18 og finde ud af, hvor vigtig skrifterne er for en nation. Bed en elev om at læse Omni 1:17 og sammenligne Nephis folk med det folk, Mosiah opdagede, som ikke havde nogen optegnelse. Spørg: Hvordan frelste én persons død, nemlig Labans, en nation?

Bed eleverne om at komme med eksempler på, hvor vigtig skrifterne er i deres familie.

1 Nephi 5:1–9. Hvis vi reagerer med tålmodighed og kærlighed, kan vi hjælpe andre med at udvikle tro. (15–20 minutter)

Fortæl følgende situation (eller bed nogle elever om at præsentere den som et rollespil). En familie kæmper økonomisk for at holde to sønner på deres mission. Hele familien elsker Herren og evangeliet af hele deres hjerte, men de savner meget deres sønner og brødre. En aften under en presset diskussion om pengesager, begynder en af forældrene at beklage sig over, at Herren kræver for meget af dem. Den pågældende forælder beklager sig over savnet af de to drenge og siger, at de ikke har råd til at betale for begge missioner.

Den anden forælder trøster ægtefællen med en påmindelse om, at Herren i virkeligheden har velsignet dem. Deres sønner er værdige og villige til at tjene Herren. Selv om missioner er dyre, har de været i stand til at få det hele til at slå til med et bedre budget og de ofre, der er ydet af familien. Begge forældre bliver enige om, at Herren har gjort meget mere for dem og deres familie, end de nogensinde kunne tilbagebetale.

Fortæl eleverne, at denne scene kan sammenlignes med begivenhederne i 1 Nephi 5. Bed dem om at være opmærksom på ligheder og forskelle, mens de gennemgår kapitlet.

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 5:1–3 og lægge mærke til, hvorfor Sariah begyndte at beklage sig. Hvad var Sariahs beklagelse? Skriv svarene på tavlen. Disse kan omfatte:

- Lehi var en mand, der havde syner.
- Lehi førte familien bort fra deres arv.
- Lehis beslutninger førte til tabet af deres sønner.
- Lehis valg ville føre til deres egen død i ørkenen.

Spørg: Hvilke af Sariahs beklagelser var retfærdiggjort? Spørg eleverne, om de nogen sinde har beklaget sig uden at kende til alle kendsgerningerne. Bed dem om at fortælle om eksempler på, når de for hurtigt er kommet til forkerte konklusioner.

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 5:4–6 og lægge mærke til, hvordan Lehi reagerede over for sin hustrus beklagelser. Spørg: Hvordan reagerer I, når I bliver uretfærdigt kritiseret? Forklar, at Lehi ikke reagerede vredt, men med kærlighed og barmhjertighed. Hvad kan vi lære af Lehis forstående svar til sin hustru?

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 5:7–8 og spørg:

- Hvad bekræftede og styrkede Sariahs tro og tillid til Herren samt til hendes mands profetiske kald?
- Hvorfor tror I, at Herren tillader, at vi får problemer og vanskeligheder?
- Hvad er familiens rolle med hensyn til at hjælpe os med at klare problemer og vanskeligheder?
- Hvilke andre lektier kan vi lære af denne indsigtfulde beretning?

Læs følgende udtalelse af søster Barbara B. Smith, daværende præsidentinde for Hjælpeforeningen:

»Lehis hustru, Sariah, fik den smertelige oplevelse at skulle forlade sit hjem og sine ejendele for at drage bort i ørkenen. Vi får ikke noget at vide om de prøver, som hun kom ud for, men det at skulle gå, bo i telt og lave mad over åben ild, må have virket meget overvældende efter deres komfortable liv i Jerusalem. Vi læser om hendes kvalfulde venten, da hun frygtede, at hendes elskede sønner var omkommet i forbindelse med deres tilbagevenden for at få fat i pladerne (se 1 Nephi 5:2). På trods af sine besværligheder elskede og tjente hun sin familie. Da hendes sønner vendte tilbage, vidste hun med sikkerhed, at Herren havde befalet hendes ægtemand, at han skulle flygte bort i ørkenen, og det, at de var vendt sikkert tilbage, gjorde, at hun følte sig forsikret om, at Herren var med dem (se 1 Nephi 5:8). Deres situation ændrede sig ikke, de sov stadig i telte. Men hun fandt glæde og trøst i den viden, at Herren vejledte dem. I dette lys kunne hun fortsætte og møde yderligere vanskeligheder, når de kom« (se *Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 163).

1 Nephi 5. Skrifterne lærer os Guds befalinger, de er en optegnelse over hans handlemåde med sine børn, og de indbyder Ånden. (20–25 minutter)

Spørg eleverne om der er nogle materielle ejendele, de ville overveje at ofre deres liv for at beholde. Drøft deres svar.

Bed en elev om at sammenfatte 1 Nephi 3–4 og fortælle om de ofre, der var forbundet med at få fat i pladerne. Spørg hvorfor sådanne ofre var berettigede. Bed eleverne om at læse 1 Nephi 4:13–15; 5:11–18 og være opmærksomme på, hvad messingpladerne indeholdt, som var så værdifuldt for Lehi og hans familie.

Skriv følgende kombinationsopgave på tavlen: Bed eleverne sammensætte de nummererede punkter i venstre spalte med de korresponderende punkter i højre spalte. Drøft svarene med eleverne.

Messingpladernes værdifulde indhold

1. De første fem bøger i Det Gamle Testamente (se 1 Nephi 5:11)	A. Jeremias' Bog
2. En værdifuld gave fra hellige profeter (se 1 Nephi 5:13)	B. For at holde befalingerne
3. Skrivelser fra en profet, som boede i Jerusalem på samme tidspunkt som Lehi (se 1 Nephi 5:13)	C. Mosebøgerne

4. En optegnelse om Lehis forfædre (se 1 Nephi 5:14–16)	D. At undervise alle slægter, stammer, tungemål og folk
5. Messingpladernes fremtid (se 1 Nephi 5:18)	E. Slægtshistorie
6. Messingpladerne er nødvendige (se 1 Nephi 4:13–15)	F. Profetier

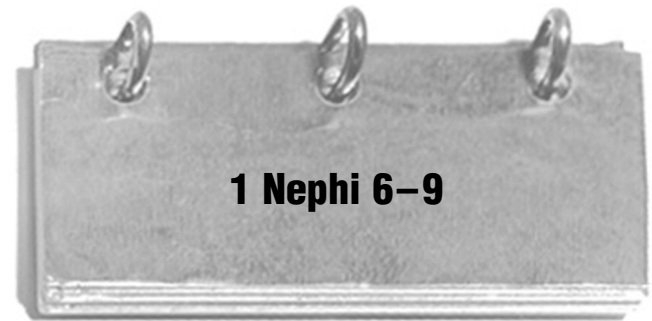
(Svar: 1–C, 2–F, 3–A, 4–E, 5–D, 6–B)

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 5:21 og lægge mærke til, hvorfor pladerne var »af så stor værdi« for Lehi og hans familie. Spørg:

- Hvordan kunne pladerne være med til at »bevare Herrens bud for [deres] børn«?
- Hvordan har jeres forældre bevaret Herrens befalinger for jer?

Bed en elev om at læse 1 Nephi 5:22 højt. Spørg: Hvorfor vil det være af værdi at have vore skrifter hos os på vore rejser i dag?

Bed eleverne om at fortælle om tidspunkter, hvor det var godt at have deres skrifter hos sig.



Indledning

Lehis og Nephis dybe kærlighed og bekymring for deres familie gennemtrænger disse kapitler. Nephi skrev kort, at de nedstammede fra Josef fra Egypten og udtaler, at hans optegnelse skal »overtale mennesker til at komme til Abrahams Gud ... og blive frelst« (1 Nephi 6:4). Han understregede deres vanskelige fysiske rejse tilbage til Jerusalem efter Ishmaels familie, så de kunne få passende ægteskabspartnere. Han berettede indgående om sin fars drøm om det smukke livets træ samt Lehis varige håb om, at hans »familie også skulle nyde deraf« (1 Nephi 8:12).

Væsentlige evangeliske principper

- Et vigtigt formål med Mormons Bog er at bringe sjæle til Kristus (se 1 Nephi 6:3–6).

- Herren styrker dem, som flittigt søger ham og følger hans profeter, men han tilbageholder sin Ånd fra dem, som afviser ham og søger ugudelighed (se 1 Nephi 7:6–21; se også 1 Nephi 1:20; 10:17).
- Alle mennesker bliver indbudt til at komme til livets træ, men på grund af vantro og verdens fristelser, vil mange ikke komme (se 1 Nephi 8:10–36; se også Matt 13:18–23; Joh 3:16; Alma 5:34).
- Herren kender alt fra begyndelsen, og han forbereder en måde, hvorpå han kan gøre alle sine gerninger (se 1 Nephi 9; se også 2 Nephi 9:20; Mormons Ord 1:6–7).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 16–21.*

Forslag til undervisningen



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 2, »I en klog hensigt«, kan bruges til at undervise i 1 Nephi 9 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

1 Nephi 6:3–6. Et vigtigt formål med Mormons Bog er at bringe sjæle til Kristus. (15–20 minutter)

Bemærk: Følgende illustration ligner én, som bruges i undervisningsforslaget til Mormons Bogs titelblad (s. 17). Overvej at bruge den, selv om du har gjort det, da gentagelse kan være effektiv påmindelse.

Medbring flere passende bøger og film, der er populære hos tidens unge. Spørg eleverne om, hvad de føler var forfatterens eller instruktørens hensigt med hver af bøgerne eller filmene. Vis et eksemplar af Mormons Bog og spørg eleverne: Hvad var dens forfatteres og optegnelsesføreres hensigt? Bed eleverne om at læse 1 Nephi 6:3–4 og lægge mærke til svaret på dette spørgsmål. Motivér eleverne til at skrive henvisningen 2 Nephi 25:26 i margenen og dernæst slå op på dette vers og læse det. Spørg, om der er nogen tvivl om formålet med denne bog. Bed eleverne om at skrive henvisningen 2 Nephi 33:10–11 i margenen og dernæst slå op på dette vers og læse det. Spørg: Hvis ord læser vi i Mormons Bog?

Læs 1 Nephi 6:5–6 samt følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Mormons Bog er den høje standard, vi skal bruge i vores missionering. Den viser, at Joseph Smith var profet. Den indeholder Kristi ord, og dens storslåede mission er at føre mennesker til Kristus. Alt andet er sekundært ... Den indeholder ikke det, som »behager verden«, og derfor er de verdslige ikke interesseret i den. Det er en storslået sigte« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 203).

1 Nephi 7:14–21. Herren styrker dem, som flittigt søger ham og følger hans profeter, men han tilbageholder sin Ånd fra dem, som afviser ham og søger ugudelighed. (20–30 minutter)

Spørg eleverne, om de nogen sinde har været med i en sportskamp, hvor de valgte hold. Spørg:

- Hvad tror I, at den, som ikke blev valgt, eller som blev valgt til sidst, følte?
- Hvad er forskellen mellem den måde mennesker vælger hold på ved at vælge side, og den måde vi beslutter på, hvem der er for Herrens sag?

Forklar, at Frelseren ønsker os alle på hans side, men vi har handlefrihed til at acceptere eller afvise hans indbydelse.

Som en del af Nephis formaning til sine brødre, advarer han dem mod konsekvenserne af at afvise profeterne. Læs 1 Nephi 7:14 og spørg, hvad disse konsekvenser er. Læs 1 Nephi 7:15. Indbyd en elev til at omskrive Nephis advarsel til hans brødre. Spørg: Hvis valg var det, om de skulle omkomme sammen med de ugudelige eller ej?

Bed nogle eleverne om at læse 1 Nephi 7:16. Spørg:

- Hvorfor var Laman og Lemuel vrede på Nephi?
- På hvilken måde var deres handlinger beviser på de valg, de havde truffet?
- Hvordan kan man afgøre, hvis side folk er på i dag?
- Hvordan viser vore ydre udtryk, om vi stræber efter at følge Herren eller ej?
- Ud fra det, I ved om Nephi, hvis side tror I så, han ønskede at være på?

Læs 1 Nephi 7:17–20 og spørg:

- Hvordan støttede Herren Nephi i disse vers?
- Hvilke fordele er der ved at være på Herrens side?

Bed eleverne om at overveje, om de er på Herrens side? Spørg: Hvordan viser I det?

Motivér eleverne til at vælge Herrens side. Fortæl dem om de velsignelser, der kommer af at træffe dette valg. Syng »Hvem er for Herrens sag?« (*Salmer og sange*, nr. 173) eller læs teksten højt for eleverne.



1 Nephi 8. Alle mennesker bliver indbudt til at komme til livets træ, men på grund af vantro og verdens fristelser, vil mange ikke. (40–50 minutter)

Du kan eventuelt begynde drøftelsen om Lehis drøm med en aktivitet, der kaldes »tommelfingre«. Fortæl eleverne, at du vil stille dem nogle spørgsmål om drømme. For at svare ja, skal de stikke deres tommelfingre opad. For at svare nej, skal de stikke dem nedad. (Bemærk: Dine elever kan være ret

interessere i emnet drømme. Sørg for at drøftelsen er centreret om Lehis syn). Spørg:

- Drømmer I hver nat, når I sover?
- Har I nogen sinde været frustrerede, fordi noget vækkede jer midt i en drøm?
- Har I nogen sinde drømt om noget, der virkelig skete senere?
- Har I nogen sinde haft en drøm, der gav jer svar på en bøn?
- Tror I, at åbenbaringer kan komme i form af drømme?
- Vidste I, at Lehi havde en drøm om et træ?
- Tror I, at Lehi forstod sin drøm?

Læg vægt på, at Lehis drøm eller syn om livets træ er en af de vigtigste beretninger i Mormons Bog. Forståelse af symbolikken i denne drøm kan hjælpe os med at forstå andre dele af Mormons Bog. (Forslag til undervisning i symbolikken i den drøm, som Nephi havde, findes i det første undervisningsforslag til 1 Nephi 10–14, s. 36).

Bed om tre frivillige og bed dem om at komme op til tavlen. (Eller, hvis det er muligt, kan du give dem hver et stort stykke papir og farver). Bed de andre elever om skiftevis at læse beretningen om Lehis syn, begyndende med 1 Nephi 8:4. Hver elev bør læse to eller tre vers, før turen går til næste elev. Stands med mellemrum og bed de tre frivillige om at tegne deres fortolkning af drømmen og føje ting til deres tegning, efterhånden som flere oplysninger kommer frem. (Se medfølgende skema for at få forslag).

1 Nephi 8:4–6	Den mørke og uhyggelige ørken, manden i en hvid kjortel, som indbød Lehi til at følge sig.
1 Nephi 8:7–9	Den mørke og uhyggelige ørken, den store og udstrakte mark.
1 Nephi 8:10–12	Træet med den hvide og eftertragtede frugt.
1 Nephi 8:13–14	Vandløbet og Sariah, Sam og Nephi
1 Nephi 8:15–16	Familien, der nød frugten
1 Nephi 8:17–18	Laman og Lemuel nægter at spise af frugten.
1 Nephi 8:19–20	Den lige og snævre sti, jernstangen, flodens udspring
1 Nephi 8:21–23	Utallige folkeskarer, der trængte sig frem, den mørke tåge, der forårsager, at nogle farer vild
1 Nephi 8:24–25	De, som nåede træet, men var skamfulde, efter at de havde spist
1 Nephi 8:26–28	Den store og rummelige bygning, folk, der spottede, folk, der gik på forbudne stier

1 Nephi 8:29–30	De, som »kom og faldt ned, og de spiste af træets frugt«
1 Nephi 8:31–33	Skarer, der forsøgte at nå bygningen, de som »drukkede i kildens dyb«, de, som er »tabt ... af syne, da de vandrede på fremmede veje«

Bed de frivillige om at forklare deres tegninger og brug dem, mens I drøfter synet med hinanden. (Bemærk: Overvej at gemme tegningerne til brug, når du underviser i Nephis syn).

Bed eleverne om at gennemgå 1 Nephi 8:6–9 og lægge mærke til Lehis første bekymring. Spørg: Hvad gjorde Lehi for at slippe ud af mørket? Bed eleverne om igen at læse 1 Nephi 8:10–12 og stil nogle af følgende spørgsmål:

- Hvad var Lehis første ønske, efter at han havde spist af frugten? (Se vers 12).
- Hvordan reagerede Lehis familie, da han kaldte dem til hen til træet for at spise? (Se vers 15–18).
- Hvorfor tror I, at Laman og Lemuel ikke spiste af træets frugt?
- Hvad ville I føle, hvis jeres familie afviste noget, som bragte jer glæde og lykke?

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 8:36–37 og lægge mærke til, hvordan Lehi klarede Lamans og Lemuels afvisning. Bed eleverne om at overveje, om deres forældre nogen sinde har talt til dem »med en øm faders hele kærlighed« og bønfuldt dem om at lytte og adlyde. (Giv dem mulighed for at svare, hvis de ønsker det). Udtryk dine følelser om, hvordan forældre ønsker, at deres børn skal tro og efterleve evangeliet. Hjælp dem til at forstå, at vor himmelske Fader elsker os hver især og ønsker også, at vi skal tro og adlyde.

Forklar, at Lehi så mange andre mennesker i sin drøm. Skriv følgende skema på tavlen: Del klassen op i fire grupper. Bed hver gruppe om at se på en spalte i skemaet og sammenligne folkets bedrifter og fiaskoer i 1 Nephi 8 med dem, der er beskrevet i Matthæus 13.

Lehis drøm	Sammenligning	Lignelsen om sædemanden
1 Nephi 8:21–23		Matthæus 13:3–4, 19
1 Nephi 8:24–28		Matthæus 13:5–6, 20–21
1 Nephi 8:30		Matthæus 13:8, 23
1 Nephi 8:31–33		Matthæus 13:7, 22

Bed grupperne om at skrive det, de kommer frem til, i spalten »Sammenligning« på tavlen og drøft dem derpå. Stil derpå følgende spørgsmål:

- For hvem var træets frugt tilgængelig?
- Hvad hindrede nogle i at spise af frugten?

- Garanterede det glæde og evigt liv, hvis man smagte på frugten? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvorfor tror I, at nogle aldrig nåede træet?
- Hvorfor tror I, at nogle smagte frugten, men derpå faldt fra?
- Hvorfor tror I, at nogle var i stand til trofast at spise af træets frugt?

Syng eller læs teksten til »Jernstangen« (*Salmer og sange*, nr. 182).

1 Nephi 9. Herren kender alt fra begyndelsen, og han forbereder en måde, hvorpå han kan gøre alle sine gerninger. (25–35 minutter)

Vis eleverne en historiebog. Antyd hvilken tidsperiode bogen dækker. Vis også en personlig historie, dagbog eller mindebog, som dækker noget af den samme periode. Hvis det er passende, så læs en åndelig oplevelse fra mindebogen. Stil nogle af følgende spørgsmål:

- Hvad er forskellen imellem de to tekster?
- Hvilken tekst kaldes med størst ret historie? (Man kunne argumentere for begge).
- Hvilken tekst er mest værdifuld? (De er begge værdifulde af forskellige årsager).
- Hvad kan hver af teksterne bruges til?
- Hvordan kunne hver af disse tekster sammenlignes med Mormons Bog?

Forklar, at Mormons Bog optegner begivenhederne i løbet af tusind år blandt nephiterne og lamaniterne og længere blandt Jareditterne. Spørg: Er Mormons Bog en historie på samme måde som en historiebog? (Nej, det er først og fremmest en religiøs optegnelse). Bed eleverne om at læse Jacobs Bog 3:13 og Mormons Ord 1:5 for at finde ud af, om Mormons Bog påstår at være en fuldstændig historie om det folk, den beskriver.

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 9:2. Forklar, at Nephi førte både en timelig og en religiøs historie. Bed eleverne om at understrege vendingen »de plader, hvorpå jeg skriver en fuldstændig beretning om mit folks historie« og skrive *store plader* i margenen ved siden af teksten. Bed dem om at læse 1 Nephi 9:3 og understrege vendingen »graveres en beretning på dem om mit folks religiøse virksomhed«. Bed dem om at skrive *små plader* i margenen ved vers 3. Stil nogle af følgende spørgsmål:

- Hvorfor lavede Nephi, ifølge vers 3, de små plader ud over de store?
- Til hvilke plader henviser »de plader« i vers 2–5? (De små plader).

- Når vi læser 1 Nephi, læser vi så fra de store plader eller de små? (De små plader).
- Hvad indeholdt Nephis store plader? (Se vers 4).

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 9:5–6. Hvilke årsager angiver Nephi i disse vers til, at Herren befalede ham at lave et andet sæt plader? Bed eleverne om at læse Mormons Ord 1:3–7. Hvilke årsager angiver Mormon til at medtage de små plader i sin forkortelse af Nephis store plader?

Bed en elev om at læse afsnittet for klassen:

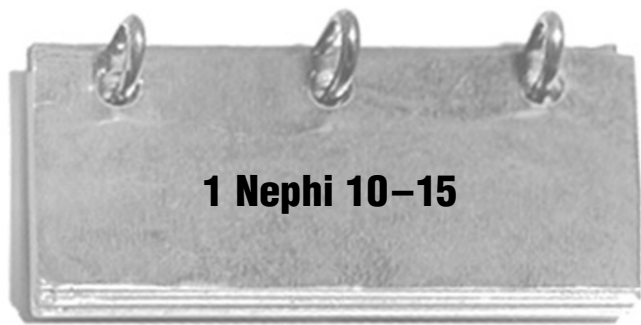
I det mindste en del af Herrens »vise øjemed« (1 Nephi 9:5; Mormons Ord 1:7) med at få Nephi til at føre to optegnelser, blev tydelig, da Joseph Smith oversatte Mormons Bog. Joseph oversatte oprindeligt Mormons forkortelse af Nephis store plader. Martin Harris, som hjalp Joseph, ønskede at vise sin hustru og familie oversættelsen. Modstræbende tillod profeten ham at tage de 116 sider af manuskriptet, som var blevet gjort færdigt indtil da. Siderne blev stjålet, og oversættelsen standset.

Efter at Joseph Smith havde gennemgået en periode med omvendelse, bad Herren ham om ikke at genoversætte den tabte del. I stedet befalede han ham at oversætte de små plader, som dækkede den samme tidsperiode. Han fortalte Joseph, at de, som havde taget de 116 sider, havde ændret dem og planlagde at bruge dem til at bringe hans arbejde i miskredit. Men Herren havde forudset dette mange hundrede år tidligere og havde sørget for en anden optegnelse for at forpurre Satans plan (se *History of the Church*, 1:20–23; L&P 10:38–46).

Læs 1 Nephi 9:6 og spørg, hvor nyttigt det vil være at vide, at Herren kender alt fra begyndelsen (se også 2 Nephi 9:20; Mormons Ord 1:7). Læs følgende udtalelse:

»Uden kundskab om alle ting, ville Gud ikke være i stand til at frelse nogen del af sine skabninger; thi det er formedelst denne kundskab, han har om alle ting, fra begyndelsen til enden, at han kan give sine skabninger den forstand, hvor ved de bliver delagtige i det evige liv; og dersom det ikke var for det begreb, som findes hos menneskene, at Gud har al kundskab, ville det være umuligt for dem at udøve tro på ham« (*Forelæsninger om troen*, s. 47–48).

Afslut ved at aflægge vidnesbyrd om, at Gud kender til alt.



Indledning

Nephi modtog, på grund af sin tro, lydighed og sit ønske om at forstå sin fars åbenbaringer, store syner om evigheden. Han så ved Helligåndens kraft sit folks fremtid, Frelserens fødsel, tjenestegerning og forsoning, frafaldet, gengivelsen af evangeliet og Guds riges endelige skæbne. Kapitel 10–15 giver beviser på det guddommelige løfte, at alle, som »flittigt søger, skal finde, og Guds hemmeligheder skal åbenbares for dem ved den Helligåndens kraft« (1 Nephi 10:19).

Væsentlige evangeliske principper

- Frelserens mission er at forløse menneskeheden fra deres fortabte og faldne tilstand (se 1 Nephi 10:4–6; 11:31–33).
- Guds hemmeligheder bliver åbenbaret ved Helligånden til dem, som flittigt søger dem (se 1 Nephi 10:17–22; se også L&P 76:5–10).
- Gud åbenbarer fremtiden for sine profeter, så de kan advare hans børn og forberede dem til det, som kommer (se 1 Nephi 11–14; 15:12–36; se også L&P 1:17–23).
- Ønske, tro, overvejelse og bøn indbyder til personlig åbenbaring (se 1 Nephi 11:1; 15:7–11).
- Jesus Kristus blev født af en jordisk mor (Maria) og var søn af en udødelig far (Gud Faderen; se 1 Nephi 11:18–21; 13:40).
- Gud viste sin kærlighed til alle sine børn ved sin villighed til at lade sin elskede Søn, Jesus Kristus, dø for os (se 1 Nephi 11:16–33; se også Joh 3:16).
- Livets træ er et symbol på Guds kærlighed. Denne kærlighed tilkendes ved Jesu Kristi liv og mission (se 1 Nephi 11:21–25; se også 1 Nephi 8:30; 2 Nephi 11:4; Mosiah 4:2–3, 11–12).
- Mormons Bog forudsagde en tid, hvor evangeliet ville blive gengivet i et udvalgt land, som ikke ville være kontrolleret af nogle andre lande (se 1 Nephi 13:12–19, 30–36).
- Mange enkle og dyrebare sandheder blev taget ud af Bibelen. Gud gengav mange af disse sandheder til os i Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle (se 1 Nephi 13:20–29, 35–41).

Yderligere hjælpeskilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 21–33.*

Forslag til undervisningen

1 Nephi 10:4–6. Frelserens mission er at forløse menneskeheden fra deres fortabte og faldne tilstand.

(15–20 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de er blevet sænket ned i et dybt, mørkt hul, med stejle, glatte sider. De kan ikke klatre ud af det og intet i hullet kan hjælpe dem med at komme op. Spørg dem om, hvad de ville gøre.

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 10:6. Spørg: Hvordan ville det være for menneskeheden, hvis der ikke havde været nogen Forløser? Bed dem om at læse Mosiah 16:3–4 og lægge mærke til, hvad der gjorde, at menneskeheden blev fortabt og falden. Forklar, at mennesket i denne fortabte og faldne tilstand af og til kan kaldes »det naturlige menneske«.

Læs Mosiah 3:19 og læg mærke til, hvad det naturlige menneske skal gøre for at overvinde sin fortabte og faldne tilstand. Bed eleverne om at understrege vendingen »bliver en hellig gennem forsoningen ved den Herre Kristus.« Læs 1 Nephi 10:4–6 og spørg: Hvorfor er det umuligt at blive hellig uden Jesu Kristi forsoning?

Mind eleverne om det dybe, mørke hul. Spørg: Hvad er den eneste mulighed for at slippe ud af hullet? (Nogen, som ikke befinder sig i hullet må hjælpe).

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 9:10. Forklar, at hullet illustrerer menneskehedens dilemma i denne faldne verden. Uden Jesu Kristi forsoning, kan vi ikke slippe ud af vores fortabte og faldne tilstand.

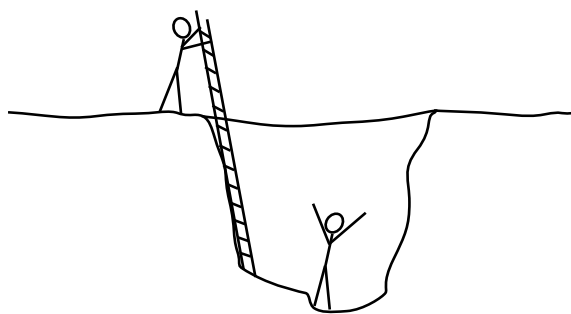
Læs følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Hele forløsningsplanen er baseret på stedfortrædende offer. En syndfri træder ind for hele den menneskelige familie, som alle sammen var under forbandelse. Det er mest naturligt og retfærdigt, at den, som begår synden, skal betale straffen: Sone for sin brøde. Da Adam var lovens overtræder, krævede retfærdigheden, at han – og ingen andre – skulle svare for sin synd og betale straffen med sit liv.

Men ved at bryde loven, kom Adam selv ind under forbandelsen, og når han var under forbandelse, kunne han ikke sone for eller gøre det godt igen, som han havde gjort forkert. Hans børn kunne heller ikke, for de var også under forbandelse, og soningen for den oprindelige synd krævede en, som ikke var under den forbandelse. Desuden var vi selv ude af stand til at sone for vore personlige synder, fordi vi alle var under den forbandelse.

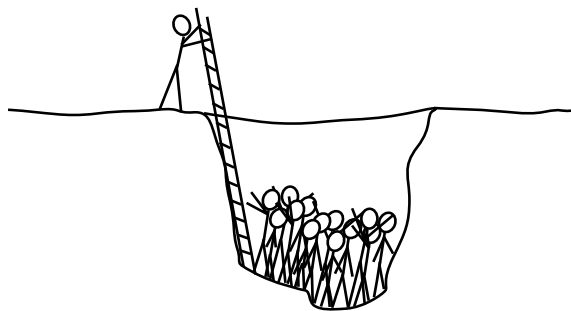
Det var derfor nødvendigt, at Faderen sendte sin Enbårne Søn, som var uden synd, for at sone for vore synder, såvel som for Adams overtrædelse, således som retfærdigheden krævede det. Han ofrede villigt sig selv som et syndoffer, og ved sin død på korset påtog han sig både Adams overtrædelse og vore personlige synder, hvorved han forløste os fra faldet og fra vore synder på betingelse af, at vi omvender os.«

(Bemærk: Før du fortsætter med præsident Smiths udtalelse, kunne det eventuelt være godt på tavlen at tegne en mand i et hul, som bliver hjulpet af en anden mand, der står ved kanten med en stige).



»Lad mig illustrere: En mand, der går hen ad vejen falder i en udgravning så dyb og mørk, at han ikke selv kan klatre op og få sin frihed igen. Hvorledes kan han nu redde sig ud af den knibe? Ikke ved nogen som helst anstrengelse fra sin egen side, for der er ingen midler til at hjælpe ham med at undslippe. Han råber om hjælp, og en eller anden venlig sjæl, som hører hans råb, skynder sig at komme ham til hjælp og giver ham – ved at sænke en stige ned til ham – et middel, hvorved han selv kan klatre op til jordens overflade.«

(Bemærk: På dette tidspunkt kan du tegne flere mennesker i hullet).



»Det var nøjagtigt den situation, Adam stillede sig selv og sine efterkommere i, da han spiste af den forbudne frugt. Eftersom vi alle var i graven, var der ingen, der kunne komme op og befri de andre. Graven var bandlysningsen fra Herrens nærhed og den timelige død, legemets opløsning. Og eftersom alle var døden underlagt, var der ingen, der kunne sørge for midler til at undslippe.

Derfor hørte Faderen i sin uendelige barmhjertighed sine børns råb og sendte sin enbårne Søn, som hverken var underlagt døden eller synden, så han kunne sørge for midlet til befrielse. Dette gjorde han gennem sin uendelige forsoning og det evige evangelium« (*Lærdomme om frelse*, 1:117–118).

Aflæg vidnesbyrd for eleverne om forsoningen i forbindelse med overvindelse af faldets virkninger.

1 Nephi 10:17–22. Guds hemmeligheder bliver åbenbaret ved Helligånden til dem, som flittigt søger dem.
(15–20 minutter)

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Gud har ikke åbenbaret noget til Joseph, som han ikke vil åbenbare for de tolv, og endog det mindste medlem af kirken kan vide og kende alt så hurtigt, som han er i stand til at tage det, thi den dag vil komme, da intet menneske behøver at sige til sin næste: Kend Herren, thi alle skal kende ham (som forbliver tro) fra den mindste til den største« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 176).

Stil nogle af eller alle følgende spørgsmål:

- Hvem kan modtage svar på bøn?
- Hvad har I lært ved svarene på jeres bønner?
- Hvordan kan man kende og forstå de samme åndelige sandheder som den levende profet?

Forklar, at Nephi giver et fortrinligt eksempel på, hvordan man modtager åbenbaring. Bed eleverne om at læse 1 Nephi 10:17–11:1; 15:7–11 og spørg:

- Hvad ønskede Nephi at vide?
- Ved hvilken magt opdagede Nephi, at disse sandheder ville blive åbenbaret?
- Hvad skal vi gøre for at modtage åbenbaring ved Helligåndens kraft?

Fortæl eleverne, at hemmeligheder er åndelige sandheder, som kun kendes ved åbenbaring. Spørg:

- Hvem kan kende Guds hemmeligheder? (Se 1 Nephi 10:19).
- Hvad hindrede Nephis brødre i at forstå deres fars åbenbaringer?

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 76:5–10. Aflæg dit vidnesbyrd om Herrens villighed til at svare vore bønner.

1 Nephi 10–14. Nephis syn giver os fortolkninger af symbolerne i Lehis drøm. (20–25 minutter)

Giv eleverne en gåde, og bed dem om at forsøge at løse den. Du kan eventuelt bruge følgende:

Skriv disse ni grupper af bogstaver på tavlen: (1) NNNNN, (2) CR, (3) G9, (4) 2MAT, (5) kb, (6) LLLLL, (7) ¶ANO, (8) 3R, (9) ØC. Bed eleverne om at finde ud af, hvilke ord, disse bogstaver skal forestille. Svar: (1) ænder, (2) seer, (3) geni, (4) tomat, (5) kåbe, (6) eller, (7) piano, (8) træer, (9) øse.

Spørg:

- Hvad er det ved denne form for gåder, der gør, at mange af os ønsker at løse dem?
- Hvad er den sværeste gåde, I nogen sinde har forsøgt at løse?

Nogle gange står vi over for problemer, som kan virke lige så forvirrende som den sværeste gåde. Spørg eleverne, om de nogen sinde har haft et brændende ønske om at kende svaret til et spørgsmål? Spørg: Hvor langt gik I for at finde løsningen?

Bed nogle eleverne om at læse 1 Nephi 10:17 og spørg:

- Hvad var det, Nephi ønskede at vide?
- Læs 1 Nephi 15:8–11. Hvordan kan Nephis søgen efter åndelig forståelse sammenlignes med hans brødres?
- Hvilken rolle spillede lydighed mod befalingerne for hver af dem? (Se vers 11).
- For hvem lykkedes det bedst at opnå åndelig kundskab?

Forklar, at Nephis indsats for at opnå åndelig kundskab ikke alene førte til, at han forstod det, men også at vi kan forstå det. Afskriv følgende skema på tavlen, idet du lader spalten »Fortolkning« stå tom. Slå hvert af skriftstederne op sammen for at finde den inspirerede fortolkning af symbolerne.

Bemærk: Hvis du gemte elevernes tegning fra undervisningsforslaget til 1 Nephi 8, kan du henvise til dem.

Symbol	Lehis drøm	Krydshenvisning	Fortolkning
Den store og rummelige bygning	1 Nephi 8:9	1 Nephi 8:20	Verden
Træ	1 Nephi 8:10	1 Nephi 11:21–22, 25 1 Nephi 15:21–22	Guds kærlighed Livets træ
Frugt	1 Nephi 8:10–16	1 Nephi 15:36	Guds største gave
Jernstangen	1 Nephi 8:19–20	1 Nephi 15:23–24	Guds ord
Den lige og snævre sti	1 Nephi 8:20	2 Nephi 31:18–19	Vejen til evigt liv
Vandløbet	1 Nephi 8:13	1 Nephi 12:16 1 Nephi 15:26–27 1 Nephi 15:28–29	Helvedes dyb Urenhed Svælg, helvede
Den store og rummelige bygning	1 Nephi 8:26	1 Nephi 11:36 1 Nephi 12:18	Verdens stolthed Tomme indbildninger, stolthed
Det tætte mørke	1 Nephi 8:23	1 Nephi 12:17	Djævelens fristelser

Afslut med at udtrykke påskønnelse for Nephis ønske om at forstå sin fars syn.

1 Nephi 10–14. Gud åbenbarer fremtiden for sine profeter, så de kan advare hans børn og forberede dem til det, som kommer. (35–45 minutter)

Skriv følgende udtalelse af ældste Ezra Taft Benson på tavlen: »Profeti er blot omvendt historie – en guddommelig afsløring af fremtidige begivenheder« (i Conference Report, okt. 1973, s. 89; eller *Ensign*, jan. 1974, s. 69).

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 1:17–23. Stil følgende spørgsmål:

- Hvorfor gav Gud ifølge disse vers åbenbaringer til sine profeter?
- Hvordan øger guddommelig åbenbaring til en profet, som f.eks. Joseph Smith, troen hos Guds andre børn?

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 38:30 og lægge mærke til endnu en årsag til, at Gud åbenbarer sit ord gennem sine profeter. Spørg:

- Hvilke eksempler er der på advarsler, som profeten har givet i sine nylige taler?
- Hvordan har vores profets råd hjulpet jer?

Forklar, at på grund af Nephis retfærdige ønsker, gav Herren ham et syn, der nåede langt ind i fremtiden. Bemærk, at Nephi så begivenheder, som skulle finde sted i tre samfund. Han beskrev Kristi tjenestegering i Judæa, den nephitiske-lamanitiske civilisation og dens undergang samt begivenheder i de sidste dage blandt de ikke-jødiske nationer. Vis eleverne en overhead med skemaet »Nephis syn« (1 Nephi 10–14) fra afsnittet Appendiks (s. 292). Du kan også afskrive det på tavlen eller give eleverne kopier af det som et uddelingsark. Påpeg, at kolonnen »Ikke-jødiske nationer i de sidste dage« er længere, fordi synet i højere grad handler om begivenheder i vore dage.

Del klassen op i grupper og giv en kolonne til hver gruppe. (Du kan eventuelt lave fire grupper og dele kolonnen »Ikke-jødiske nationer i de sidste dage« mellem to af dem). Giv dem 15 minutter til at læse og drøfte skriftstederne, idet de søger svar på følgende spørgsmål:

1. Hvordan kunne det hjælpe Nephi at kende disse profetier?
2. Hvordan kunne det hjælpe Nephis senere efterkommere at kende dem?
3. Hvordan kan det hjælpe os at kende dem?

Bed hver gruppe om at udpege en talsmand, som fortæller om det, de kommer frem til.

Drøft følgende spørgsmål med hinanden:

- Hvad er budskabet i Nephis store syn til os i dag?
- Hvad vil I gøre anderledes på grund af dette syn?

1 Nephi 13:20–29, 34–41. Mange enkle og dyrebare sandheder blev taget ud af Bibelen. Gud gengav mange af disse sandheder i Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle. (35–45 minutter)

Skriv emnerne fra følgende skema på tavlen (skriv ikke skriftstedshenvisningerne). Del klassen op i mindre grupper. Bed hver gruppe om at begynde øverst på listen og finde så mange oplysninger, som de kan, om emnerne ved kun at bruge Bibelen (ikke Joseph Smiths Oversættelse, fodnoter og henvisninger).

Efter ti minutter kan du bede grupperne om at sammenligne det, de er kommet frem til, og drøfte dem med hinanden. Spørg: Hvorfor kunne I ikke finde flere oplysninger i Bibelen?

Emne	Skriftstedshenvisninger
De tre herlighedsriger	L&P 76
Åndeverdenen	L&P 138
Faderen og Sønnen har legemer af kød og ben, men Helligånden er en person, der består af ånd.	L&P 130:22–23
Melkisedek, prins af Salem	JSO 1 Mosebog 14:25–40
Hemmelige sammensværgelser	Moses 5:29–31, 49–51; 6:15; Helaman 2:8; 6:17–30; Mormon 8:27, 40; Ether 8:18; 10:33; 11:15
Den førjordiske tilværelse	L&P 93:29; Abraham 3:22–23
Satans oprindelse	Moses 4:1–4; Abraham 3:27–28
Enok og Enoks by	Moses 6–7
Abraham blev ordineret af Melkisedek	L&P 84:14
Den nye og evige ægteskabspagt	L&P 131–132
Dåb ved nedsænkning af en, som har den rette myndighed	3 Nephi 11:22–26; L&P 13:1
Dåb for de døde	L&P 127–128
Besegling af børn til deres forældre	L&P 138:48
Profeterne Zenocks, Zenos' og Neums profetier	1 Nephi 19:10; Alma 33:3–17

Vælg nogle få emner fra listen på tavlen og spørg eleverne om, hvor i skrifterne vi lærer om dem. Motivér eleverne til eventuelt at bruge ordforklaringen i deres bibel for at finde svar. Det bør hurtigt være tydeligt, at selv om Bibelen giver oplysninger om mange af disse emner, kommer det meste af det, vi ved, fra sidste dages åbenbaring. Spørg: Hvorfor bliver der ikke belært mere tydeligt om disse sandheder i Bibelen? Bed eleverne om at læse 1 Nephi 13:19–29 og finde ét svar: Overvej at stille nogle af eller alle følgende spørgsmål:

- Hvilken bog »kom ud af en jødes mund«? (Vers 24). Hvad indeholder denne optegnelse?
- Hvad indeholdt bogen, da den »kom ud af en jødes mund«?
- Hvilken tilstand var bogen i, da den kom fra jøderne til ikke-jøderne? (Se vers 25).

- Hvem fik kontrol over bogen i vers 26, og hvad gjorde de ved den?
- Hvorfor fjernede de ting fra bogen? (Se vers 27).
- Hvordan påvirkede det dem, som modtog bogen? (Se vers 29).
- Hvad er det for en bog, disse vers henviser til? (Bibelen).

Spørg: Hvilken trosartikel beskriver vores tro på Bibelen? Bed en frivillig om at citere den 8. trosartikel. Spørg: Hvorfor tror I, at den 8. trosartikel indeholder vendingen, »for så vidt, som den er rigtigt oversat«? Profeten Joseph Smith sagde engang:

»Jeg tror på Bibelen, som den lød, da den kom fra de oprindelige forfatteres pen. Uvidende oversættere, ligegyldige og skødesløse afskrivere eller rænkefulde og fordærvede præster har begået mange fejl« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 394).

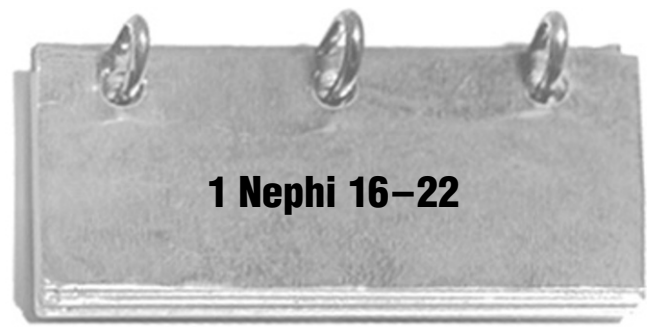
Spørg: Hvorfor gælder vendingen, »for så vidt, som den er rigtigt oversat« ikke Mormons Bog? Bed eleverne om at slå op på indledningen til Mormons Bog og læse det sidste afsnit af »Mormons Bogs fremkomst« for at finde svaret på dette spørgsmål. (Joseph Smith oversatte Mormons Bog »ved Guds gave og kraft«).

Læs 1 Nephi 13:35–41 for at se, hvordan Mormons Bog og andre sidste dages skrifter gengiver og tydeliggør Bibelens lærdomme. Følgende spørgsmål kan være nyttige til at lede eleverne gennem disse vers:

- Hvad vil være kilden til de tydelige og ypperlige sandheder, som skal »gømmes bort for at komme frem til folkene ved Lammets gave og kraft«? (Vers 35).
- Hvilken bog henviser det til? (Mormons Bog).
- Hvad indeholder denne bog? (Se vers 36).
- Hvem skal undervise lamaniterne i Jesu Kristi evangelium? (Se vers 37–38).
- Vers 39 nævner andre bøger, som vil komme frem i vore dage ved Kristi magt. Hvilke bøger kan det være?
- Hvilke tre ting skal Mormons Bog og andre optegnelser, ifølge vers 40, gøre for Bibelen?
- Vers 41 fortæller, at Mormons Bog og Bibelen skal »stadfæstes til eet«. Hvordan er det allerede sket?

Vend tilbage til listen over emner på tavlen og bed eleverne om at komme med eksempler på, hvordan Mormons Bog, Lære og Pagter, Den Kostelige Perle og Joseph Smiths Oversættelse giver os yderligere forståelse af disse emner. Du kan eventuelt bruge henvisningerne i den anden kolonne i skemaet som en hjælp i jeres drøftelse.

Aflæg vidnesbyrd om, at Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle gengiver enkle og dyrebare sandheder, som blev fjernet fra Bibelen.



Indledning

Lehis familie var af Israels hus. Ligesom Israel under udvandringen stod de over for vanskeligheder og prøvelser, da de rejste i ødemarken. Og forskellige medlemmer af Lehis familie reagerede, ligesom Israel, forskelligt på de prøvelser, de mødte. Laman og Lemuel knurrede og stredes, mens Nephi brugte de samme vanskeligheder til at opbygge karakter og øge troen på Herren. Nephi studerede skrifterne, især Esajas, og anvendte dem på sig selv og sin familie. Mens du studerer disse kapitler, skal du være opmærksom på måder, hvorpå deres oplevelser og lærdomme kan anvendes af jer.

Væsentlige evangeliske principper


- Ydmyghed og villig lydighed mod Guds befalinger afgør, hvordan folk reagerer over for sandheden (se 1 Nephi 16:1–3; se også 1 Nephi 2:12, 16).
- Herren forventer, at vi gør, hvad vi kan for os selv (se 1 Nephi 16:17–32; se også Ether 2:22–3:1, 4–6).
- Herren sørger for mange kilder til vejledning og opbyggelse for de trofaste (se 1 Nephi 16:10, 16–32; 17:7–10; se også Alma 37:38–41).
- Gud velsigner og opretholder dem, som lærer at lytte til Ånden og er trofaste i at holde hans befalinger (se 1 Nephi 17:1–18:15).
- Folk træder Herren under fode, når de afviser det råd, han giver ved sine profeter og i skrifterne (se 1 Nephi 19:7; se også L&P 1:38).
- Jøderne blev plaget og spredt, fordi de afviste Jesus Kristus. Mange jøder farer stadig vild fra sandheden, men vil blive indsamlet igen, når de accepterer Frelseren (se 1 Nephi 19:8–17; 22:3–8).

- Skrifterne er af større værdi for dem, som anvender dem i deres egen tilværelse (se 1 Nephi 19:23–24).
- Så længe Israel afviger fra sine pagter med Herren, vil hun blive straffet og spredt. Når hun ihukommer sine pagter, vil hun blive indsamlet og gengivet stor magt (se 1 Nephi 20–21).
- Vi kan forstå Esajas' skrivelser og profetier, ligesom al skrift, ved Ånden (se 1 Nephi 22:1–2; se også 2 Nephi 25:1–6).
- Ved Jesu Kristi andet komme, vil de ugudelige blive ødelagt, og de retfærdige vil blive frelst (se 1 Nephi 22:15–22, 24, 26; se også Mal 3:19).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 35–51.*

Forslag til undervisningen

 *Mormons Bog Video* – Præsentationer, nr. 3, »Jeg vil berede vejen«, kan bruges til at undervise i 1 Nephi 17 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

1 Nephi 16:1–3. Ydmyghed og villig lydighed mod Guds befalinger afgør, hvordan folk reagerer over for sandheden. (10–15 minutter)

Syng eller læs »O sig, hvad er sandhed?« (*Salmer og sange*, nr. 180). Bed eleverne om at læse 1 Nephi 16:1–2 og lægge mærke til Lamans og Lemuels reaktion over for Nephis ord.

- Hvorfor reagerer folk så forskelligt over for profeter, der underviser i sandheden?
- Hvem afgør, hvordan man vil reagere over for sandheden?

Bed eleverne om at lede i Mormons Bog efter andre beretninger, som viser, hvordan folk reagerer over for profeternes lærdomme. (Se f.eks. folket i Ammonihah i Alma 8:9–13; Amulek i Alma 10:6–9 og Zeezrom i Alma 11–12; 15:3–12). Drøft det, som eleverne kommer frem til, og skriv det på tavlen.

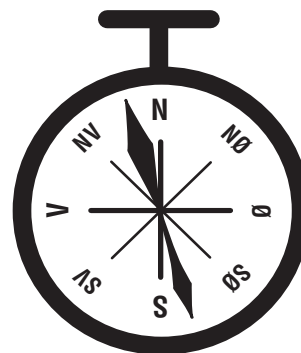
Læs 1 Nephi 16:3–5 og spørg:

- Hvilket råd gav Nephi sine brødre for at hjælpe dem til at være mere modtagelige for sandheden?
- Hvordan kan dette råd hjælpe jer?
- Hvilke eksempler fra skrifterne kender I, hvor nogen modtog sandheden med glæde? (Et eksempel er Lamoni i Alma 18:21–23, 40–42).
- Hvad tror I er nøglen til at være i stand til at reagere positivt over for sandheden?

1 Nephi 16:10, 16–32; 17:7–10. Herren sørger for mange kilder til vejledning og opbyggelse for de trofaste.

(20–25 minutter)

Vis eleverne et kompas (eller tegn et på tavlen). Bed en elev, som ved, hvordan man bruger et kompas, om at forklare, hvordan det skal bruges. Bed nogle elever om at finde forskellige retninger ved brug af kompasset (bed f.eks. en elev om at finde det nordvestlige hjørne af lokalet). Drøft, hvordan et kompas kan være nyttigt til at finde sit bestemmelsessted.



Læs 1 Nephi 16:9–10 og spørg:

- Hvordan vejledte Herren Lehi og hans familie, mens de var i ødemarken?
- Hvordan var Liahona forskellig fra et nutidigt kompas?

Bed eleverne om at læse versene i medfølgende skema, idet de er opmærksomme på tre vigtige forskelle.

Henvi sning	Kompas	Liahona
2 Nephi 5:12	Et kompas er fremstillet af mennesker.	»Den kugle eller det kompas ... blev beredt for min fader ved Herrens hånd« (2 Nephi 5:12).
1 Nephi 16:29–31	Et kompas hjælper de rejsende med at bruge et kort til at navigere.	Skrivelserne på Liahona »gav os kundskab om Herrens veje; og den blev skrevet og forandret fra tid til anden i overensstemmelse med den tro og flid, som vi viste den« (1 Nephi 16:29).
1 Nephi 16:28; Alma 37:38–42	Et kompas virker, ved at en magnetisk nål retter sig ind efter jordens magnetiske felt.	Liahona virkede »i overensstemmelse med deres tro på Gud« (Alma 37:40).

Spørg: Hvad har Herren givet os, som kan vejlede os i vores tilværelse i dag? Bed eleverne om at læse Alma 37:44–45 og lægge mærke til, hvad Alma sammenlignede med Liahona. Spørg: Hvor kan I få Kristi ord? Forklar, at Kristi ord kan komme fra flere kilder, deriblandt skrifterne (se J. Richard Clarke i *Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 20–25); levende profeter (se L&P 68:3–4); patriarkalske velsignelser (se Thomas S. Monson i *Stjernen*, jan. 1987, s. 54–56); og Helligånden, der taler til vores samvittighed (se Spencer W. Kimball i *Den danske Stjerne*, apr. 1977, s. 35–37).

Læs fra en af de ovennævnte kilder, eller brug følgende afsnit fra talen af præsident Spencer W. Kimball:

»Kuglen eller Liahona – der betyder kompas – blev af Herren specielt fremstillet for at vise Lehi den kurs, han skulle følge på sin rejse ud i ørkenen. Kunne I ikke lide at have en sådan kugle – ville ikke enhver af jer kunne lide det – så den, når som helst I gjorde noget galt, kunne pege på den rigtige vej og skrive budskaber til jer ...

Men det er noget, I alle sammen har. Herren gav enhver dreng, enhver mand, ethvert menneske en samvittighed, som advarer, hver gang man begynder at gå den forkerte vej. Man får det altid at vide, hvis man vil lytte; men selvfølgelig kan man blive så vant til at høre budskaberne, at man ignorerer dem, indtil man til sidst ikke mere lægger mærke til dem.

I må forstå, at I har noget, der ligner et kompas, en slags Liahona, indbygget i jer selv. Ethvert barn har fået det. Når et barn er otte år, kender det forskel på godt og ondt, hvis forældrene har opdraget det godt. Hvis barnet ignorerer den Liahona, som det har i sig, vil den til sidst ikke længere hviske til barnet. Men hvis vi vil huske på, at enhver af os har den til at lede os på den rigtige vej, vil vores skib ikke komme ind på en forkert kurs; der vil ikke komme lidelser, buer vil ikke knække, og børn vil ikke græde af sult – hvis vi lytter til vores egen Liahonas diktat, det, som vi kalder samvittigheden« (*Den danske Stjerne*, apr. 1977, s. 36–37).

Aflæg vidnesbyrd om betydningen af at lytte til Kristi ord.

1 Nephi 16:17–32. Herren forventer, at vi gør, hvad vi kan for os selv. (20–25 minutter)

Før undervisningen skal du give tre elever et af eksemplerne herunder hver især. Bed dem om at læse dem og omhyggeligt overveje måder at løse de forskellige dilemmaer på. Bed dem om at læse eller fortælle om deres eksempler og komme med deres løsninger. Giv eleverne tid til at drøfte deres løsninger og komme med alternativer.

- Du er netop blevet kaldet til at tjene i præsidentskabet for præsternes kvorum. Din familie er spændt på dine nye ansvar, men en uenighed opstår, da de finder ud af, at du nu skal til møde søndag morgen. Dine forældre har også møder søndag morgen, og din familie har været afhængig af, at du fik dine to små brødre parat og derpå tog alle dine brødre og søstre med til kirke.
- I årevis har hele din familie nydt at være med til at heppe på dig ved dine fodboldkampe. Ændringer i planerne for din liga har gjort, at nogle kampe ligger om søndagen. Da du taler med din familie, er de overraskede over, at du er bekymret for at spille om søndagen. Alle er indstillet på at fortsætte med familiens udflugter til kampene. Du beslutter at overholde sabbatten, men ved nu ikke, hvordan du skal fortælle din familie det.
- Det har været vanskelige tider for din familie. Ikke alene har din far to jobs, men din mor, dine ældre brødre og søstre og dig selv er blevet tvunget til også at arbejde. På vejen til dit arbejde sent om aftenen, farer en spritbilist over for rødt lys og rammer din bil. Du overlever uden skader, men din bil er totalskadet. Selv om ulykken ikke var din skyld, er hele din familie vred på dig, fordi de var afhængige af bilen. Selv din far mister temperamentet.

Forklar, at Nephi også stod over for vanskelige situationer, mens han rejste sammen med sin familie i ødemarken.

Spørg: Hvorfor kan det være nyttigt at vide, hvordan Nephi løste sine familieproblemer?

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 16:17–21 og lægge mærke til Nephis problem. Bed en elev om at sammenfatte Nephis knibe og forklare det for de andre. Spørg: Hvad kunne Nephi have gjort? Skriv svarene på tavlen og drøft dem.

Læs 1 Nephi 16:22–32 og læg mærke til Nephis reaktion over for problemet. Spørg:

- Hvad gjorde Nephi i stedet for at beklage sig ligesom resten af familien? (Se vers 23).
- Hvordan hjælper hårdt arbejde og en positiv indstilling med at løse jeres problemer?
- Hvorfor gik Nephi til sin far for at få hjælp? (Se vers 23–26).
- Hvad bad Herren Lehi om at gøre? (Se vers 26).
- Hvordan virkede Liahona? (Se vers 27–29).
- Hvordan blev familiens krise løst? (Se vers 30–32).
- Læs Alma 37:44–46. Hvad var Liahona ifølge disse vers symbol på (hvad forestillede den)?
- Hvad kan vi lære af Nephis eksempel om at klare livets udfordringer?



1 Nephi 17. Gud velsigner og opretholder dem, som lærer at lytte til Ånden og er trofaste i at holde hans befalinger. (40–50 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de blev tvunget til at tage på en lang, varm tur sammen med deres familie. Ni personer bliver proppet ind i en lille bil. Friskluftanlægget er i stykker, og tre af de fire vinduer kan ikke rulles ned. Der er et spædbarn i bilen, og I har ingen mad eller penge. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan tror du, at alle vil komme ud af det med hinanden?
- Hvad er nogle af kilderne til strid?
- Hvad kunne I personligt gøre for at forbedre situationen?

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 17:1–6. Stil nogle af eller alle følgende spørgsmål:

- Hvor længe havde Lehis familie rejst i ødemarken? (Otte år; se vers 4).
- Hvad tror I, at nogle af deres prøvelser bestod i? (Den Arabiske Halvø er et varmt og øde sted. Det var vanskeligt at skaffe mad. Familien kommer ikke altid så godt ud af det med hinanden. Der blev født børn på deres rejse).
- Hvordan velsignede Herren dem på deres rejse?
- Hvordan kan man sammenligne lektien i vers 3 med det, I har lært i jeres eget liv?

Del klassen op i grupper og bed dem om at forestille sig følgende situation: I er besætning på et rumskib, der oprindeligt er planlagt til at mødes med et moderskib på et bestemt sted på månens overflade. På grund af mekaniske vanskeligheder er jeres rumskib blevet tvunget til at lande omkring 300 km fra mødestedet. Meget af jeres udstyr blev skadet. Den eneste måde, hvorpå I kan overleve, er at rejse de 300 km til moderskibet. I kan kun tage de absolut nødvendige ting med jer.

Giv hver elev et eksemplar af medfølgende skema. Bed dem om at sætte tingene i rækkefølge i henhold til deres betydning for rejsen. Bed dem om at skrive »1« ved det vigtigste, »2« ved det næstvigtigste og så videre til »15«. Bed dem om først at angive deres personlige rækkefølge, og dernæst vurdere rækkefølgen for gruppen. Giv dem 15 minutter til at træffe deres beslutninger.

Personlig beslutning	Gruppens beslutning	
		Tændstikæske med tændstikker
		Koncentrerede fødevarer
		Et stykke nylonreb
		Faldskærmssilke
		Transportabel varmeenhed
		To 45-kaliber pistoler
		Pakke med tømælk
		To 50 kg iltflasker
		Kort over månen
		Redningsflåde
		Magnetisk kompas
		Fem beholdere med vand
		Nødblus
		Førstehjælpskasse med kanyler
		Solenergidrevet radiosender eller -modtager

Ved afslutningen af øvelsen kan du spørge:

- Da I satte tingene i rækkefølge som gruppe, var der da nogen, som påtog sig ledelsen? Hvem?
- Var der nogle, der i højere grad deltog i processen end andre? På hvilke måder?
- Hvad motiverede gruppen til at lykkes?
- Hvilken indstilling hjalp gruppen til at lykkes?
- Hvordan hjalp drøftelsen i gruppen jer til at forstå nogle fejl, som I havde gjort personligt?
- Hvilken indstilling førte til forvirring?
- Hvad kan I lære om jer selv ved at arbejde sammen med en gruppe med hensyn til at løse et vanskeligt problem?

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 17:7–18 og drøft derpå følgende spørgsmål:

- Hvorfor befalede Herren Nephi at gå op på bjerget?
- Da Nephi gik op på bjerget, hvad befalede Herren ham så til at gøre?
- Hvordan ville I reagere, hvis I fik befaling om at bygge et skib, der kunne sejle jeres familie tværs over havet?
- Hvordan reagerede Nephi på befalingen?

- Hvad var det første problem, Nephi stod over for i forbindelse med bygning af skibet?
- Hvad gjorde Nephi for at løse problemet?
- Hvordan hjalp Herren ham?
- Hvorfor blev Laman og Lemuel så vrede, da de fandt ud af, at Nephi planlagde at bygge et skib og forlade Overflødhedens land?

Læs 1 Nephi 17:19–22 og skriv alle de ukorrekte udtalelser, som Nephis brødre kom med, på tavlen. Spørg:

- Har I nogen sinde kommet med en overilet bemærkning til nogen?
- Hvordan kan vi undgå det?
- Læs Jakobs Brev 1:19. Hvad har Jakobs råd at gøre med det, vi lige har læst i 1 Nephi?

Bed eleverne om hurtigt at gennemse 1 Nephi 17:23–34 for at finde historiske begivenheder, som Nephi citerede for sine brødre. Spørg:

- Hvorfor tror I, at Nephi fortalte beretningen om Israels udvandring fra Egypten?
- Hvordan kan udvandringen opbygge jeres tillid til Herren?

Spørg eleverne, om de tror, at Herren ærer eller elsker nogen mere end andre. Bed eleverne om at læse 1 Nephi 17:35 for at finde svaret. Spørg: Hvordan kan man finde yndest hos Herren?

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 17:36–44 og lægge mærke til, hvorfor Israel blev spredt og ødelagt. Spørg: Hvordan kan Laman og Lemuel sammenlignes med folket i Jerusalem?

Før undervisningen skal du indstille en radio til kun at spille atmosfæriske forstyrrelser. Tænd den og læs 1 Nephi 17:45. Indstil radioen på en tydelig station. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan kan radioens dårlige modtagelse sammenlignes med nogles manglende evne til at forstå det, der hører Herren til?
- Hvad gør de ugudelige for at gøre sig ufølsomme for Ånden?
- Hvordan kan en retskaffen persons evne til at føle Ånden sammenlignes med en godt indstillet radio?
- Hvilken rolle spiller afstand i radioens modtagerforhold? (En radio skal være inden for senderens rækkevidde for at få en god modtagelse).
- Hvordan kan det sammenlignes med bøn og med at modtage åbenbaring?
- Hvilken rolle spiller batterier eller en stikkontakt i radioens modtagerforhold? (En radio virker ikke uden en kraftkilde).
- Hvordan kan det sammenlignes med bøn og åbenbaring?

Læs 1 Nephi 17:45–55 og læg mærke til en situation, som lignede dårlige modtagerforhold på radioen.

- Hvordan kan radioens dårlige modtagelse sammenlignes med Lamans og Lemuels manglende evne til at »indstille« sig på Herrens vilje?
- Hvad havde de gjort for at komme ud af harmoni?
- Hvem taler Herren til i dag?
- Hvordan kan vi undgå at »miste evnen til at fornemme«? (Vers 45).

Bed eleverne om at være opmærksom på ordet *lytte*, når du læser følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»En sommeraften for mange år siden gik John Burroughs, en naturforsker, gennem en tæt besøgt park. Gennem larmen fra byen hørte han en fugl synge.

Han standsede op og lyttede! De, der var sammen med ham, havde ikke hørt det. Han så sig omkring. Ingen anden havde bemærket det.

Det ærgrede ham, at alle andre gik glip af noget så smukt.

Han tog en mønt frem og kastede den op i luften. Den ramte fliserne med en lyd, som ikke var højere end fuglens sang. Alle vendte sig om; det kunne de høre!

Det er vanskeligt at adskille fuglesang fra larmen af byens trafik. Men I kan høre den. I kan høre den klart, hvis I træner jer i at lytte efter den.

En af vore sønner har altid være interesseret i radio. Da han var en lille fyr, fik han et elementært radiobyggesæt i julegave.

Som han voksede, og som vi havde råd til det, og som han kunne tjene til det, fik han mere avanceret udstyr.

Igennem årene har jeg ofte, ja også for nylig, siddet sammen med ham, mens han talte med én eller anden fra et fjerntliggende sted i verden.

Jeg kunne høre statisk støj og forstyrrelser, fange et ord eller to eller af og til flere stemmer samtidigt.

Alligevel kunne han forstå, for han havde trænet sig i at udelukke forstyrrelserne.

Det er svært at adskille livets forvirring fra inspirationens stille stemme. Medmindre I bringer jer selv i samklang med den, vil I gå glip af den.

Svar på bøn kommer på stille vis. Skrifterne beskriver denne inspirationens stemme som en lille, sagte stemme.

Hvis I virkelig prøver, kan I lære at være lydhøre over for denne stemme« (*Den danske Stjerne*, maj 1980, s. 31).

»Denne inspirationens stemme er så sagte og så stille, at den med lethed kan bortforklares. Det er let at være ulydig mod denne stemme. Det kræver ofte stort mod at følge den. Det er et tydeligt signal til sidste dages hellige« (i Conference Report, områdekonference i Stockholm i Sverige i 1974, s. 20).

Aflæg vidnesbyrd om, at vi skal lære at lytte til og føle Ånden.

1 Nephi 19:7–10. Folk træder Herren under fode, når de afviser det råd, han giver ved sine profeter og i skrifterne. (20–25 minutter)

Spørg eleverne: Hvad anser I for at være det helligste i jeres tilværelse? Skriv svarene på tavlen (disse kan omfatte familie, mor, kirke, flag, dyd, deres vidnesbyrd om Jesus Kristus, kundskab om, at de har en himmelsk Fader, som elsker dem). Henvis til nogle af svarene og spørg: Hvad føler I, når folk ignorerer, håner eller nedgør disse?

Læs 1 Nephi 19:7 og spørg:

- Hvad vil det sige at agte noget »for intet«? (At anse noget for værdiløst).
- Hvordan er det muligt at »træde« Frelseren under fode?
- Hvad betyder »høre« her? (Lytte og adlyde).

Med andre ord siger Nephi, at hvis vi ikke lytter til og adlyder Herrens råd, træder vi Gud under fode. Spørg:

- Hvordan ignorerede de, som levede i gamle dage, Herrens råd?
- Læs 1 Nephi 19:8–9. Hvordan agtede de, som levede på tiden for Jesu Kristi tjenestegerning, ifølge disse vers, ham »for intet«?

Bed eleverne om igen at læse Helaman 12:2–6 og stil nogle af følgende spørgsmål:

- Hvad kan, ifølge denne profetiske advarsel, føre til at folk »træder den Hellige under fode«?
- Hvorfor og hvordan ignorerer folk i dag Herrens råd?
- Hvordan kan I og jeg sikre os, at vi ikke ignorerer hans råd?

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Vi taler med undren og frygt, og det med rette, om det faktum, at jøderne, på trods af skrifterne, miraklerne og de store ting, der skete med dem, alligevel fornægtede deres Gud, og gjorde det voldsomt og med en sådan beslutsomhed, at de forårsagede hans død ved romernes hænder. For at bevare perspektivet bør vi imidlertid se med rimelighed og ro på, hvordan og på hvilken måde han blev afvist og spørge, om han ville blive behandlet

sådan i dag. Jakob sagde, at kun jøderne blandt alle de daværende nationer, ville korsfæste ham, selv om de så de mirakler, han udførte, og var opmærksomme på de undere, han gjorde (1 Nephi 19:7–9). Men ville andre blandt menneskene have afvist ham, og hvordan og på hvilken måde afviser mennesket noget så storslået som Guds tjenestegerning blandt dem?« (*The Promised Messiah*, s. 494–495).

1 Nephi 19:8–17; 22:3–8. Jøderne blev plaget og spredt, fordi de afviste Jesus Kristus. Mange jøder farer stadig vild fra sandheden, men vil blive indsamlet igen, når de accepterer Frelseren. (20–30 minutter)

Skriv følgende sætninger på tavlen:

Løb ikke ud på gaden!
Leg ikke med ild!
Tag ikke imod slik fra en fremmed!

Spørg:

- Hvor har I hørt disse ting før?
- Hvorfor kommer nogen med sådanne advarsler?
- Hvad er faren ved at ignorere disse advarsler?
- Hvis I advarede en ven, og venen ignorerede jeres advarsel, hvordan ville I så have det, hvis der skete noget grimt med jeres ven?
- Ville I forsøge at hjælpe jeres ven? Hvorfor?

Forklar, at profeterne advarer os om de alvorlige konsekvenser ved farlige og syndige handlinger. De føler ingen glæde over den smerte og de vanskeligheder, vi lider, når vi ignorerer dem. I stedet fortsætter de med at elske os og stræbe efter at føre os i sikkerhed og til fred. Motivér eleverne til at huske disse sandheder, når de studerer jødernes adspredelse.

Bed eleverne om at læse det andet afsnit af titelbladet til Mormons Bog og spørg:

- Hvem er ikke-jøderne i Mormons Bog? (Se *Guide til skrifterne*, »Ikke-jøder«).
- Hvad føler Herren for jøderne og ikke-jøderne?
- Hvilke storslåede ting kan I komme i tanke om, at Herren har gjort for jøderne og ikke-jøderne?
- Hvad forårsagede, at de, der levede under Frelserens jordiske tjenestegerning, »agte[de] ham for intet«? (1 Nephi 19:9).
- Hvordan behandlede de ham?
- Hvorfor var Herren villig til at underlægge sig dem?

Læs 1 Nephi 19:10–12 og se efter profetier, der er optegnet i disse vers, og drøft, hvordan de blev opfyldt. Læs 2 Nephi 10:3–6; 25:12–15 og vær opmærksom på, hvad der gjorde,

at folket hånede og korsfæstede Herren. Læs 1 Nephi 19:13–14 og spørg:

- Hvad ville der ske med de jøder, som var i Jerusalem under korsfæstelsen af Jesus Kristus? Hvorfor? (Se vers 13).
- Blev efterkommerne af jøderne i Jerusalem straffet af Gud for korsfæstelsen af Jesus Kristus? (Nej, se også 2. Trosartikel).
- Hvorfor skulle jøderne vandre om i kødet i århundreder, omkomme og blive »til spot og spe og blive hadet blandt alle folkeslag«? (På grund af deres fortsatte afvisning af Jesus Kristus og hans evangelium, se vers 14. Understreg, at skrifterne ikke på nogen måde opmuntrer til eller undskylder den forfølgelse og det had, andre har ladet komme over jøderne).

Læs 1 Nephi 22:5 og læs derpå og drøft følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Hvorfor blev Israel spredt? Svaret er klart, det er tydeligt, og der er ingen tvivl om det. Vore israelitiske forfædre blev spredt, fordi de afviste evangeliet, besmittede præstedømmet, svigtede kirken og vendte sig bort fra riget. De blev spredt, fordi de vendte sig fra Herren, tilbad falske guder og handlede som de hedenske nationer. De blev spredt, fordi de svigtede Abrahams pagt, trådte de hellige ordinancer under fode og afviste Herren, Jahve, som er Herren Jesus, som alle deres profeter vidnede om. Israel blev spredt på grund af frafald. Herren spredte dem i sin vrede på grund af deres ugudelighed og oprør blandt hedningene i alle jordens nationer« (*A New Witness for the Articles of Faith*, s. 515).

- Læs 1 Nephi 19:15–16. Hvornår vil Israel blive indsamlet af Herren? (Så snart de omvender sig og vender tilbage til deres Gud, vil Herren indsamle dem).
- Læs 1 Nephi 22:6–9. Hvilken rolle vil ikke-jøderne spille i at bringe Israel tilbage til Herren?



1 Nephi 19:23–24 (Mesterskriftsted, 1 Nephi 19:23). Vi bør anvende skrifterne på os selv til vores gavn og lærdom. (20–25 minutter)

Spørg eleverne, om de nogen sinde har hørt profeterne holde en konferencetale uden at henvise til skrifterne eller udtalelser fra andre profeter? Spørg: Hvorfor tror I, at det er tilfældet? Bed eleverne om at læse 1 Nephi 19:23–24. Spørg: Hvorfor bruger profeter så meget tid på at læse og citere fra skrifterne?

Skriv ordet *anvende* på tavlen samt følgende definition: »Vende noget til, imod et formål« (*Nudansk ordbog*). Bed eleverne om at skrive fordelene ved at anvende skriftens beretninger i deres egen tilværelse.

Afskriv følgende skema på tavlen, idet du lader spalten »Betydning« stå tom. Drøft vendingerne sammen og skriv elevernes konklusioner på deres betydninger og nutidig anvendelse i spalten »Betydning«. (Ordene i parenteser er til gavn for dig. Formålet med denne øvelse er ikke at komme med endelige svar, men at hjælpe eleverne til at forstå, at de allerede kan »anvende« nogle af Esajas' ord og sætninger på sig selv).

Henvisning	Vending	Betydning
1 Nephi 20:1	»Judas kilder«	(dåbens vande)
1 Nephi 20:4	»din nakke er en jernsene«	(du er stivnakket eller stolt)
1 Nephi 20:10	»lidelsens ovn«	(prøvelser)
1 Nephi 20:14, 20	»Babylon«	(verden, ugudelighed)
1 Nephi 20:18	»retfærdighed som havets bølger«	(fortsat eller evig retfærdighed)
1 Nephi 21:1	»mit folks hyrder«	(ledere)
1 Nephi 21:1	»kaldte mig fra moders liv«	(forudordinerede mig i den førjordiske tilværelse)
1 Nephi 21:6	»et lys for folkene«	(et eksempel for ikke-jøderne)

Hjælp eleverne med at forstå, at vi skal anvende, eller bruge skrifterne på os selv.

Bed eleverne om at læse følgende udtalelse af ældste Carlos E. Asay, daværende medlem af De Halvfjerds:

»Hvor mange gange har forældre hørt en søn eller datter beklage sig: »Skal vi ikke lade være med at læse i skrifterne. De handler om folk i gamle dage, og de er kedelige.« Når beklagelser som disse bliver udtrykt, er det sandsynligvis, fordi forældrene ikke har gjort, som Nephi gjorde. Han sagde: »Jeg anvendte al hellig skrift på os, så at den kunne blive os til gavn og lærdom« (1 Nephi 19:23)« (*Family Pecan Trees: Planting a Legacy of Faith at Home*, s. 39).

Bed eleverne om at understrege ordene *så at* og *for at* hver gang det findes i 1 Nephi 19:22–24. Forklar, at efter disse ord, fortalte Nephi hvad han gjorde, og hvorfor han gjorde det. Skriv sætningerne, der beskriver, hvorfor Nephi citerede fra Esajas, og drøft dem med hinanden.

- »For at de kunne få kundskab om Herrens værk i andre lande, blandt folk fordum« (vers 22).
- »For mere fuldstændigt at kunne overtale dem til at tro på Herren, deres Forløser« (vers 23).
- »Så at den kunne blive os til gavn og lærdom« (vers 23).

- »Så at I må have håb såvel som jeres brødre, fra hvem I er blevet afbrudt« (vers 24).

Spørg: Hvilke af disse udtalelser beskriver hensigten med Mormons Bog? Sammenlign udtalelserne med det andet afsnit på titelbladet i Mormons Bog. Bær vidnesbyrd om, at Nephis brug af Esajas passer godt ind i formålet, der angives der:

»Denne bog skal vise resten af Israels hus, hvilke store ting Herren har gjort for deres fædre, og give dem kendskab til Herrens pagter så de ved, at de ikke er forstødt til evig tid. – Og ligeledes overbevise jøder og ikke-jøder om, at Jesus er Kristus, den evige Gud, som åbenbarer sig for alle folk« (titelbladet).

Brug nogen tid på at gennemgå mesterskriftstedet (1 Nephi 19:23) for at hjælpe eleverne med at huske det. Bed dem om at understrege verset i deres skrifter.

1 Nephi 20–21. Så længe Israel afviger fra sine pagter med Herren, vil hun blive straffet og spredt. Når hun ihukommer sine pagter, vil hun blive indsamlet og givet stor magt. (40–50 minutter)

Fortæl eleverne, at Det Gamle Testaments profeter af og til brugte et sprog som i kontrakter eller traktater for at tale om hellige pagter. Materialet i 1 Nephi 20–21 kan sammenlignes med en retssag mod Israel for at bryde pagterne med Herren. Skriv følgende oversigt af 1 Nephi 20 på tavlen. Det følger i det væsentlige mønstret i kontrakten mellem Herren og Israel.

Kontakten

1. *Indledning* (1 Nephi 20:1–2). Lyt, o Israel, til Herren.
2. *Historisk gennemgang* (1 Nephi 20:3–8). Herren forudsagde Israels nuværende problemer.
3. *Kontraktens betingelser* (1 Nephi 20:9–11, 14–15). Herrens løfter udsætter hans vrede og forløser Israel fra Babylon.
4. *Vidner* (1 Nephi 20:12–14, 16). Jordan, himlen og Israel kaldes til at vidne om, hvad Gud har gjort og vil gøre.
5. *Forbandelser og velsignelser* (1 Nephi 20:17–22). Herren sammenligner resultaterne af Israels ugudelige og retfærdige gerninger.

Spørg eleverne, om de forstår, hvad en pagt er, og hvordan den kan sammenlignes med en kontrakt (se *Guide til skrifterne*, »Pagt«).

Del eleverne op i fem komiteer til »at finde facts«. Giv hver gruppe én af de fem dele af pagten, som skitseret på tavlen. Giv grupperne 5–10 minutter til at læse og sammenfatte de vers i skrifterne, som har med deres del af kontrakten at gøre.

Bed hver gruppe om at vælge en talsmand som fortæller om det, de har fundet frem til, og drøft det derpå med klassen.

Skriv følgende oversigt af 1 Nephi 21 på tavlen. Det følger i det væsentlige mønstret en retssag.

Retssagen

1. *Stævningen* (1 Nephi 21:1–6). Guds tjener siger: »Min ret [er] hos Herren.«
2. *Anklagerens retsbelæring* (1 Nephi 21:7–13). Herren erklærer, at han (i modsætning til Israel) har holdt og vil holde sine løfter.
3. *Forsvarerens påstand* (1 Nephi 21:14, 21, 24). Israel kommer med undskyldninger for sin mangel på tro på Herrens løfter.
4. *Dommerens kendelse* (1 Nephi 21:15–20, 22–23, 25–26). Herren forsikrer Israel, at hun vil blive forløst.

Bed om frivillige til følgende roller: Retsskriver, anklager, forsvarer og dommer. Bed den anklagede om at rejse sig og forklare klassen, at forsvareren repræsenterer Israel. Spørg: Hvem mener vi, når vi siger »Israel«? (Se *Guide til skrifterne*, »Israel«).

Slå i bordet med en dommerhammer og erklær retssagen for åben. Bed retsskriveren om at læse stævningen (1 Nephi 21:1–6). Spørg eleverne:

- Hvorfor var Israel, i henhold til vers 1, blevet spredt?
- Hvad betyder tjenerens ord i vers 4? (Tjeneren havde forsøgt at få Israel til at omvende sig, men indsatsen var forgæves, så han bragte sin »sag« for Herren til dom).
- Hvem er den tjener, der henvises til i vers 1–6?

Bemærk, at Esajas af og til taler for sig selv, af og til for Israel og af og til for Herren i førsteperson. Eftersom fortællerens identitet kan ændres uden advarsel, er det sommetider ikke helt tydeligt for nutidige læsere, hvem der taler. Tjeneren i disse vers kan henvise til Israel eller Esajas. Både Israel og Esajas er imidlertid også sindbilleder på Jesus Kristus, og disse vers er tydeligt messianske (se vers 6; Luk 2:25–32). I sidste ende er det Herren, som kommer med stævningen.

Bed anklageren om at læse stævningen mod den anklagede (1 Nephi 21:7–13). Mind eleverne om, at Israel blev spredt og ført i fangenskab, fordi hun ikke havde holdt sine pagter med Herren. I disse vers minder Herren Israel om, at han opfylder alle sine løfter. Spørg:

- Hvem er, i vers 9, de fanger, som sidder i mørket? (Et svar er Israel uden evangeliets lys; se L&P 45:28. Et andet er dem, som er døde og er i åndernes fængsel; se 1 Pet 3:18–19; L&P 138:57).
- Hvorledes befries disse fanger?

Israel, forsvareren, indgiver tre »protester« mod Herrens anklage. Bed forsvareren om at læse 1 Nephi 21:14, 21, 24.

Bed forsvareren om at sammenfatte Israels protester, og indbyd andre elever til at hjælpe om nødvendigt. (Herren har forladt og glemt hende [se vers 14]; hun har mistet sine børn [se vers 21]; hendes fangevogtere er for stærke for hende til at blive befriet [se vers 24]). Spørg eleverne:

- Hvad var årsagen til de problemer, som Israel henviser til i disse protester?
- Hvad skulle der til for at løse disse problemer? (Påpeg, at tillid til Herrens evne til at frelse os er en nødvendig del af omvendelsen).

Indbyd dommeren til at læse kendelsen (1 Nephi 21:15–20, 22–23, 25–26). Spørg eleverne:

- Hvornår er Herren villig til at tilgive og gengive Israel?
- Hvordan viser vendingen, »i mine hænder har jeg tegnet dig« (vers 16), Herrens kærlighed til Israel?
- Hvad lover Herren at gøre mod dem, som har skadet og undertrykket Israel? (Se vers 25–26).

Bed eleverne om at gennemgå det andet afsnit af titelbladet til Mormons Bog og læg mærke til, hvad det lærer os om Israel. Aflæg vidnesbyrd om, at Gud har en vedvarende kærlighed til alle sine børn. Han ønsker, at vi alle skal omvende os og vende tilbage til ham.

1 Nephi 22. Vi kan forstå Esajas' skrivelser og profetier, ligesom al skrift, ved Ånden. (15–25 minutter)

Skriv følgende spørgsmål på tavlen.

Hvem ville I henvende jer til for at få en bedre forståelse for, hvordan en bil virker?

Hvem ville I henvende jer til for at få en bedre forståelse af Esajas?

Drøft svarene på de spørgsmål, der står på tavlen, med eleverne. Spørg:

- Hvorfor er det vigtigt at få indsigt og forståelse for Esajas' profetier fra en profet? (Se 2 Pet 1:20–21).
- Hvor ville I søge efter en sådan indsigt?

Forklar, at 1 Nephi 22 er Nephis kommentarer til Esajas' ord, som findes i 1 Nephi 20–21. Spørg: Hvorfor er Nephis indsigt af større værdi end andre kilder?

Skriv følgende spørgsmål på tavlen eller giv dem til eleverne på et uddelingsark. Medtag ikke henvisningerne, medmindre du er i tidsnød. Bed eleverne om at svare på spørgsmålene ved at søge i 1 Nephi 22. Bed dem om at arbejde selvstændigt eller i små grupper, eller udfør øvelsen som klasse. Drøft deres svar.

1. Hvordan kan vi forstå Esajas' ord? (Se 1 Nephi 22:1–2).
2. Skal Esajas' profetier anses for at være timelige eller åndelige? (Se vers 3).
3. Hvordan, hvornår og hvor vil Israel blive spredt? (Se vers 3–4).
4. Hvorfor vil Israel blive spredt? (Se vers 5).
5. Hvad mener Esajas, når han profeterer, at Israel en dag vil blive opfostret af ikke-jøderne? (Se vers 6–12).
6. Hvad vil der ske med dem, som kæmper mod Israel? (Se vers 13–16).
7. Hvordan vil den store og vederstyggelige kirke blive ødelagt? (Se vers 13, 16).
8. Hvordan vil Herren sikre sig, at de retfærdige ikke omkommer på grund af de ugudelige? (Se vers 16–22).
9. Hvem er den profet, der ligesom Moses vil blive oprejst af Herren? (Se vers 20–21).
10. Hvordan vil Satan blive bundet under Jesu Kristi tusindårige regering? (Se vers 24–26).

Understreg, at de nyttigste kommentarer til Esajas og andre skrifter er de kommentarer, der kommer fra profeter, sådan som det også forekommer i Mormons Bog.

NEPHIS ANDEN BOG

Anden Nephi er en fortsættelse af Nephis skrivelser på de små plader. Mens 1 Nephi fokuserer på Lehis rejse til det forjættede land, kan 2 Nephi anses for at være Nephis vidnesbyrd om Jesus Kristus som Frelser og Forløser. Nephi forklarer i det sidste vers af 1 Nephi: »Derfor behøver I ikke at tro, at jeg og min fader er de eneste, der har vidnet« (1 Nephi 22:31). 2 Nephi omfatter flere yderligere vidner om Jesus Kristus (se medfølgende skema).

Vidner	Kapitler i 2 Nephi
Lehi	1–4
Josef fra Egypten	3
Nephi	4–5; 11; 25–33
Jakob	6; 9–10
Esajas	7–8; 12–24; 27

Ud over at vidne om Kristus, medtager 2 Nephi følgende lærdomme:

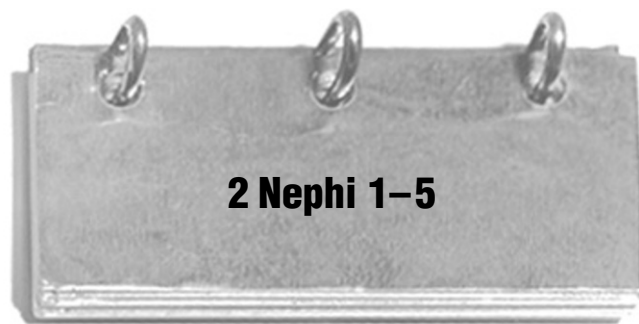
- Israels spredning og indsamling.
- Det store frafald.
- Fremkomsten af Mormons Bog og Kirkens genoprettelse.
- De sidste dage og de ugudeliges ødelæggelse ved det andet komme.
- Frelsesplanen og Jesu Kristi forsonings forløsende magt.
- Hele menneskehedens opstandelse.

Til sidst belærer Nephi om, hvordan lydighed mod »Kristi lære« (2 Nephi 32:6), fører Herrens disciple til evigt liv.

Nephi afslutter med en indbydelse til alle om alvorligt at overveje hans ord. Han vidner om, at de er »Kristi ord« og tilføjer, at »i de sidste dage ... [skal] I og jeg ... stå ansigt til ansigt for hans domstol, og I skal vide, at jeg har fået befaling af ham til at skrive disse ting ...

Og jeg beder Faderen i Kristi navn, at mange af os, om ikke alle, må blive frelst i hans rige« (2 Nephi 33:11–12).

Nephis sidste ord genspejler temaet for hans liv: »... således har Herren befalet mig, og jeg må adlyde« (2 Nephi 33:15; se også 1 Nephi 3:7).



Indledning

Nephi begynder 2 Nephi med nogle af sin fars sidste ord som et vidne om Jesus Kristus. Lehi velsignede og underviste før sin død sine børn og deres familier. Han advarede Laman og Lemuel mod at afvise »den sande Messias« (2 Nephi 1:10), og bad dem om at acceptere Nephis retfærdige lederskab. Han belærte Jakob om skabelsen, faldet og Jesu Kristi forsoning, så han kunne vide, til hvem han måtte vende sig for at blive frelst. Han talte til sin yngste søn, Joseph, om Josef fra Egypten og om hans profetier vedrørende de sidste dage.

Snart efter Lehis død blev Nephi formanet om at flygte fra Laban og Lemuel, som planlagde at dræbe ham. »De ... der troede på Guds advarsler og åbenbaringer« (2 Nephi 5:6), fulgte Nephi ud i ødemarken, mens resten af Lehis familie blev sammen med Laman og Lemuel. Dette var begyndelsen til den nephitiske og den lamanitiske nation. Nephi skrev om sine brødre: »Og således blev Herrens ord opfyldt, som han talte til mig, idet han sagde: Dersom de ikke vil agte på dine ord, vil de blive bortstødt fra Herrens ansigt. Og se, de blev udelukket fra Herrens ansigt« (2 Nephi 5:20). Et af de emner, man kan lægge mærke til i 2 Nephi 1–5 er, at de, som holder Guds befalinger, vil have fremgang.

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsmøt hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.

- De, som Herren fører til det forjættede land, vil have fremgang, hvis de holder hans befalinger. Hvis de ikke holder befalingerne, vil de blive afskåret fra hans nærhed og fordrevet fra landet, når deres ugudelighed er moden (se 2 Nephi 1:3–12, 20; 5:8–27; se også Ether 2:7–12).
- Gud vil hellige de retfærdiges lidelser og prøvelser til deres gavn (se 2 Nephi 2:1–3; se også 2 Kor 4:17; L&P 122:7).
- Vor himmelske Fader vidste, at ingen dødelig kunne efterleve hans lov fuldkomment, så han sendte sin søn, Jesus Kristus, til at sone for synd og bringe frelse til dem, som omvender sig (se 2 Nephi 2:3–10).

- Handlefrihed er nødvendig for fremgang. Vore valg vil til sidst resultere i frihed, lykke og evigt liv hos Gud eller fangenskab og elendighed sammen med djævelen (se 2 Nephi 2:11–29; se også Helaman 14:30–31).
- Skabelsen, faldet og forsoningen er nødvendige i vor himmelske Faders plan. Kundskab om disse ting hjælper os med at forstå, hvorfor vi har brug for Frelseren (se 2 Nephi 2:14–26; se også 2 Nephi 9:6–15; Alma 18:36–39).
- »Adam faldt, for at menneskene kunne blive til, og menneskene er til for at kunne nyde glæde« (2 Nephi 2:25).
- Herren oprejste profeten Joseph Smith for at udvirke gengivelsen og frembringe Mormons Bog. Når vi studerer Mormons Bog, kan vi komme til at kende Herrens pagter og den kraft, hvorved vi kan modtage frelse (se 2 Nephi 3:6–15; se også L&P 20:5–16).
- Herren gør forældre ansvarlige for at undervise deres børn i sandheden (se 2 Nephi 4:3–9; se også L&P 68:25–32).
- Kundskab om vore synder og svagheder kan medføre fortvivlelse, men når vi erkender Herrens velsignelser til os og stoler på hans magt, kan vi erstatte fortvivlelse med håb (se 2 Nephi 4:17–5:5).
- De ugudelige afskærer sig selv fra Herrens nærhed og hans velsignelser på grund af deres onde gerninger (se 2 Nephi 5:1–27; se også 2 Nephi 7:1).

Yderligere hjælpelkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 53–65.*

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 4, »Handle for sig selv«, kan bruges til at undervise i 2 Nephi 2 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

2 Nephi 1:1–24. Enkeltpersoner og nationer bliver velsignet eller forbandet i henhold til deres lydighed mod Guds befalinger. (25–30 minutter)

Vis eleverne et familie billede, en skål med frø, frugt, som vokser fra denne slags frø, samt nogle penge. Bed dem om at skrive en definition på ordet *fremgang* på et stykke papir. Drøft det, de skriver. Læs 2 Nephi 5:10–13 og drøft følgende spørgsmål:

- På hvilke måder kan folk, i henhold til Nephis beskrivelse, have fremgang?

- Hvad har billedet, frøene, frugten og pengene at gøre med Nephis beskrivelse?
- Hvorfor tror I, at nogle mennesker mener, at fremgang kun har noget at gøre med at få penge?
- På hvilke andre måder kan vi have fremgang?

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 4:14 og lægge mærke til det løfte, som Herren gav Nephi og hans efterkommere. Aflæg vidnesbyrd om, at de lydige har fremgang. Skriv overskrifterne *Nephiter* og *Lamaniter* på tavlen: Bed eleverne om at læse 2 Nephi 5:13–17, 20–24 og lægge mærke til eksempler på fremgang eller mangel på fremgang blandt disse to folk. Skriv det, eleverne kommer frem til, under overskrifterne på tavlen. Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Dean L. Larsen, daværende medlem af De Halvfjerds' Præsidium:

»Når mennesker lever i harmoni med Herrens vilje, synes alle de afgørende faktorer, som fremkalder de velsignelser, som Gud ønsker at give til sine børn, at falde på plads. Kærlighed og harmoni er fremherskende. Selv vejret, klimaet og elementerne synes at reagere på denne tilstand. Fred og ro varer ved. Arbejdssomhed og fremgang kendetegner folket. Det er, som Herren har lovet« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 40).

Drøft, hvordan dette princip gælder i dag.

Fortæl eleverne, at både enkeltpersoner og nationer bliver velsignet eller forbandet i henhold til deres lydighed. Skriv to eller flere overskrifter på tavlen: *Nationer* og *Enkeltpersoner*. Del eleverne op i to grupper. Bed én af dem om at studere 2 Nephi 1:1–12 og den anden 2 Nephi 1:13–23. Bed begge grupper om at være opmærksomme på svarene til følgende spørgsmål:

- Hvilke velsignelser kommer der til nationer for lydighed?
- Hvilke velsignelser kommer der til enkeltpersoner?
- På hvilke måder bliver nationer eller enkeltpersoner forbandet for deres ulydighed?

Bed eleverne om at komme med deres svar og skriv dem på tavlen under de rette overskrifter. Drøft ligheder og forskelle mellem nationer og enkeltpersoner.

Spørg: Hvorfor ser det af og til ud som om, at de ugudelige har mindst ligeså meget fremgang eller måske endnu mere end de retfærdige? Forklar, at dette spørgsmål er blevet stillet siden gammel tid (se Jer 12:1). Aflæg vidnesbyrd om, at de ugudelige til sidst vil blive straffet, og at alle vil blive dømt i henhold til deres gerninger på jorden. Følgende udtalelser kan være nyttige, mens I drøfter dette princip. Ældste Dallin H. Oaks, medlem af De Tolvs Kvorum, skrev:

»De, som grubler over fremgang og tilsyneladende lykke hos de ugudelige, lægger for meget vægt på materielle ting...

... Besiddelse af velstand eller erhvervelsen af en betydelig indkomst er ikke et tegn på himmelsk velvilje, og fraværelsen er ikke et bevis på himmelsk mishag« (*Pure in Heart*, s. 75).

Ældste Spencer W. Kimball, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, skrev:

»Folk, som er bekymrede over de ondes fremgang, er somme tider blinde over for deres egne svagheder, mens de i høj grad overdriver andres fejl ... De onde kan måske for en tid have fremgang, de oprørske kan måske synes at profitere ved deres forsyndelser, men den tid kommer, da alle mennesker skal dømmes af retfærdighedens domstol, »hver efter sine gerninger« (Åb 20:13). Ingen vil »slippe udenom«. Den dag vil ingen undslippe straffen for sine gerninger, ingen vil undgå at blive belønnet for det, han har fortjent« (*Tilgivelsen mirakel*, s. 270).

2 Nephi 2:1–3. Gud vil hellige de retfærdiges lidelser og prøvelser til deres gavn. (10–15 minutter)

Præsident Howard W. Hunter sammenlignede den modstand, vi står overfor, med den gnidningsmodstand en konkurrencebåd møder. Han beskrev, hvordan han så *fautasi*'en eller storbådsløbet i Apia havn i Samoa. Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Hunter:

»Vi gik over til det sted, hvor bådene blev trukket i land efter dysten. En af roerne forklarede os, at forstavnens på bådene er konstrueret således, at den skærer igennem vandet for at overvinde den modstand, der hindrer bådens fart. Han forklarede yderligere, at trækket i årene mod vandets modstand, skaber den kraft, der får båden til at bevæge sig fremad. Modstanden skaber både hindring og den fremadgående bevægelse.

Friktion eller modstand er et interessant fænomen. Uden denne kraft kan et menneske eller et befordringsmiddel ikke bevæge sig fremad, og, hvis det allerede bevæger sig, ikke standses undtagen ved et sammenstød. Enkle ting som søm, skruer og bolte ville ikke blive på deres plads; en prop ville ikke forblive i flasken; en elektrisk pære ville falde ud af soklen, et låg ville ikke forblive på glasset.

Loven om friktion eller modstand, som vi tænker på alene i forbindelse med videnskaben, synes at gælde også rent personligt for os.«

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 2:1–3 og lægge mærke til, hvordan loven om gnidningsmodstand gælder for Jakob. Overvej følgende spørgsmål:

- Hvilken modstand havde Jakob i sin tilværelse?
- Hvilke løfter modtog Jakob fra sin far, Lehi?
- På hvilke måder vil Herren hellige, eller velsigne vores prøvelser til vores gavn?

Bed eleverne om at læse og krydshenvisse Lære og Pagter 122:7 med 2 Korinther 4:17, efterhånden som I drøfter deres svar.

Præsident Hunter fortsatte:

»Vi er kommet til dette jordeliv for at udsættes for modstand. Det er en del af planen for vores evige fremgang. Uden fristelse, sygdom, smerter og sorg kunne der ikke findes nogen godhed, dyd, påskønnelse af velbefindende eller glæde« (*Den danske Stjerne*, okt. 1980, s. 40, 41).



2 Nephi 2:3–10. Vor himmelske Fader vidste, at ingen dødelig kunne efterleve hans lov fuldkomment, så han sendte sin søn, Jesus Kristus, til at sone for synd og bringe frelse til dem, som omvender sig. (15–20 minutter)

Fortæl eleverne, at du nu vil skrive en instruktion på tavlen, som du ønsker, at de skal følge fuldstændigt, uanset hvad der sker rundt omkring dem. Skriv *Tænk på ingenting* på tavlen. Mens eleverne forsøger at følge denne instruktion, skal du gøre ting, som distraherer dem (du kan f.eks. afspille en video, læse for dem fra en bog eller spille en salme på klaveret). Efter to minutter skal du spørge:

- Hvor svært var det for jer at tænke på ingenting? Hvorfor?
- Hvad skulle der til for at følge denne instruktion fuldkomment?

Forklar, at for at vende tilbage til vor himmelske Fader, skal vi adlyde vor himmelske Faders befalinger fuldkomment. Nephi lærte os: »Intet urent kan indkomme i Guds rige« (1 Nephi 15:34). Spørg: Hvor svært er det at adlyde alle vor himmelske Faders befalinger fuldkomment?

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 2:5 og læg mærke til ordene *timelige lov* og *åndelige lov*. Forklar, at den timelige lov trådte i kraft på grund af Adams fald, hvilket underlagde hele menneskeheden den fysiske død. Den åndelige lov omfatter Guds befalinger. Alle mennesker lider en åndelig død (adskillelse fra Gud) som resultat af ikke at holde den åndelige lov fuldstændigt. Spørg:

- Hvem vil, i henhold til dette vers, kvalificere sig til ophøjelse? (Ingen)
- Hvad har disse to love til fælles? (I forbindelse med den ene bliver man »forkastet«, og med den anden »omkommer« man).

- Hvorfor er det sådan, at »ved loven bliver intet kød retfærdiggjort« eller godkendt for Gud? (Med undtagelse af Kristus har ingen efterlevet loven fuldkomment).
- Hvilken form for hjælp har vi brug for for at opfylde loven? (Forsoningen).

Læs 2 Nephi 2:6–7 og spørg:

- Hvad har Herren gjort for at hjælpe os med at opfylde begge disse love?
- Hvad er formålene med loven? (Straf; bed eleverne om at læse 2 Nephi 2:10, 26 og finde svaret på dette spørgsmål).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan stod Jesus Kristus til ansvar for formålene med loven for os? (Han led straffen for vores brud på loven; se 2 Nephi 2:7).
- Herren sørgede for et sonoffer for vore synder. Hvad er formålene med forsoningen? (Lykke; se vers 10).
- Læs 2 Nephi 2:8. Hvem undslipper, i henhold til disse vers, den straf, der påføres på grund af den timelige lov (døden)? (Alle).
- Hvem modtager, i henhold til vers 7, velsignelser af lykke og undslipper den straf, der påføres på grund af den åndelige lov? (Kun dem, som har »et sønderknust hjerte og en angergiven ånd«).
- Hvad vil det sige at have »et sønderknust hjerte og en angergiven ånd«?

For yderligere at forstå denne vending, kan du bede en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Richard G. Scott, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Det absolutte krav i form af »et sønderknust hjerte og en angergiven ånd« angiver behovet for at være underdanige, føjelige og ydmyge (med andre ord lærevillige), og villige til at adlyde« (Stjernen, juli 1997, s. 57).

Drøft de ord, som ældste Scott bruger til at beskrive »et sønderknust hjerte og en angergiven ånd«, og spørg eleverne om, hvordan de kan efterleve disse begreber i dagligdagen. Læs 2 Nephi 2:8 og bed eleverne om på et stykke papir at skrive, hvad de føler vedrørende Frelserens store kærlighed til dem, og hvad de vil gøre for at være værdige til hans offer. Afslut ved at læse følgende udtalelse også af ældste Scott:

»Vær venlig at forstå, at vejen tilbage ikke er så vanskelig, som den forekommer dig lige nu. Satan ønsker, at du skal tro, at det er umuligt. Det er ikke sandt. Frelseren gav sit liv, for at det skal kunne lykkes dig fuldstændigt at overvinde de udfordringer, du møder (se 2 Nephi 2:6–8)« (Stjernen, juli 1990, s. 66).



2 Nephi 2:14–29. Skabelsen, faldet og forsoningen er nødvendige i vor himmelske Faders plan.

Kundskab om dem hjælper os til at forstå, hvorfor vi har brug for Frelseren. (25–30 minutter)

Vis et billede af jorden, solsystemet eller det enorme antal stjerner (se Evangelisk kunst – 600). Spørg:

- Hvor mange planeter tror I, der eksisterer i universet? (Se Moses 1:33).
- Hvorfor tror I, at vi blandt alle planeterne i universet, er her på jorden?

Efter at have drøftet deres svar, kan du bede en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Hvorfor er du her på planeten jorden?

En af de vigtigste årsager er at modtage et dødeligt legeme. En anden er at blive prøvet – at opleve dødeligheden – at beslutte, hvad du vil gøre med livets udfordrende muligheder. Disse muligheder nødvendiggør, at du træffer valg, og valg afhænger af handlefrihed. En af de vigtigste årsager til din dødelige tilværelse er derfor at prøve, hvor godt, du vil bruge din handlefrihed (se 2 Nephi 2:15, 25)« (Stjernen, jan. 1991, s. 68–69).

Spørg: Hvad er, ifølge ældste Nelson, de to vigtigste årsager til, at vi er her på jorden? Forklar, at disse årsager er vigtige for os for at gå fremad i vor himmelske Faders plan. Ved en anden lejlighed sagde ældste Nelson:

»Et stort råd i Himlen blev engang samlet, hvori vi åbenbart alle deltog. Der bekendtgjorde vor himmelske Fader sin plan ...

... Uanset betegnelsen er kraften bag planen Jesu Kristi forsoning. Da den er central for planen, bør vi forsøge at fatte betydningen af forsoningen. Men før vi kan fatte den, må vi forstå Adams fald. Og før vi fuldt ud kan værdsætte faldet, må vi først forstå skabelsen. Disse tre begivenheder – skabelsen, faldet og forsoningen – er tre bærende søjler i Guds plan, og doktrinært hænger de sammen« (Stjernen, jan. 1994, s. 32).

Spørg: Hvad er de tre »søjler« eller hovedelementer i Guds plan?

For at sammenfatte det, er de to hovedformål med livet at modtage et jordisk legeme og prøve, hvordan vi vil bruge vores handlefrihed. De tre søjler i vor himmelske faders plan er skabelsen, faldet og forsoningen. Spørg: Hvordan hjælper disse tre søjler i planen os med at opnå disse to hensigter med livet?

For at besvare dette spørgsmål kan du afskrive følgende skema på tavlen, idet du lader svarene i de to spalter for »Formål« stå tom. Bed eleverne om at læse skriftstederne i spalten »Søjler i Guds plan« og lægge mærke til, hvordan hver søjle opfylder hvert formål. Bed dem om at arbejde selvstændigt eller i grupper.

Hvordan opfylder Guds plan hensigten med, at vi kom til jorden?		
Søjler i Guds plan	Første formål: Modtagelse af vores legeme	Andet formål: Prøv, hvordan vi vil bruge vores handlefrihed
Skabelsen (2 Nephi 2:14–16, 22–23, 25)	Gud skabte fysiske legemer for alle sine skabninger (se 2 Nephi 2:14–15).	Gud skabte »det, som virker og det, der påvirkes« (2 Nephi 2:14). Han tillod modsætninger (se vers 15). Han gav mennesket evne til at handle for sig selv (se vers 16).
Faldet (2 Nephi 2:16–25; 1 Kor 15:21–22)	Adam og Eva faldt, så Guds børn kunne modtage jordiske legemer og opleve livet og døden (se 2 Nephi 2:19–23, 25; 1 Kor 15:21–22).	Vi kan ikke udøve handlefrihed uden at blive fristet (tiltrukket eller overtalt) af godt eller ondt. Herren indbyder os til at gøre godt, og djævelen lokker os til at gøre ondt (se 2 Nephi 2:16–18).
Forsoningen (2 Nephi 2:26–29; Alma 11:42–43)	Forsoningen forløser hele menneskeheden fra faldet og gør opstandelse fra de døde mulig (se 2 Nephi 2:26; Alma 11:42–43).	På grund af forsoningen kan vi vælge en kurs, som vil føre os til frihed og evigt liv eller fangenskab og åndelig død (se 2 Nephi 2:27–29).

Drøft det, eleverne finder frem til. Afslut ved at drøfte følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Dette liv er en meget kort del af vores eksistens, men det er den mest afgørende, for det er i dødeligheden vi bliver prøvet og billedligt placeret i ilden og testet, prøvet for at se, af hvilket materiale vi er, om vi vil være værdig til en ophøjelse i Guds rige eller blive sat i et andet rige« (*Answers to Gospel Questions*, saml. Joseph Fielding Smith jun., 5 bind, 4:82).

 **2 Nephi 2:25 (Mesterskriftsted).** »Adam faldt, for at menneskene kunne blive til, og menneskene er til for at kunne nyde glæde.« (5–10 minutter)

Fortæl følgende opdigtede historie: En dag gik en studerende tværs over universitetets grund og følte byrden ved ansvarerne i skolen og familien. På det samme fortov kom en gammel mand gående i modsat retning. Han smilede til den studerende

og spurgte: »Er du lykkelig?« Spørgsmålet overraskede den studerende, som tøvende svarede: »Ja, det er jeg vel.« Den gamle mand spurgte da venligt: »Hvorfor siger du det så ikke til dit ansigt?«

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 2:25 og forklare, hvorfor de tror, at det har noget at gøre med historien. Spørg:

- Hvordan ville I definere glæde?
- Hvorfor mister nogle mennesker glæden i jordelivet?
- Hvad kan vi gøre for at få mere glæde i vores tilværelse?
- Hvordan kunne vi leve vores liv anderledes hver dag, hvis vi fuldt ud forstod lærdommen, der står i 2 Nephi 2:25?

Lær skriftstedet udenad sammen og motivér eleverne til at efterleve principperne, der fører til glæde.



2 Nephi 2:27 (Mesterskriftsted). Handlefrihed er nødvendig for fremgang. Vore valg vil til sidst resultere i frihed, lykke og evigt liv hos Gud eller fangenskab og elendighed sammen med djævelen.

(15–20 minutter)

Sæt en tom tallerken på bordet og bed en elev om at stå ved siden af den. Sig til eleven: »Du kan vælge et hvilket som helst stykke slik fra tallerkenen.« Spørg:

- Hvad hindrer dig i at vælge et stykke slik?
- Hvad nu, hvis jeg lagde et enkelt stykke slik på tallerkenen og bad dig om at vælge den, du bedst kunne lide? Ville du så have et valg?

Læs 2 Nephi 2:11 sammen med klassen og spørg:

- Hvorfor er det nødvendigt med mere end ét valg for at udøve vores handlefrihed?
- Hvilket ord i dette vers udtrykker dette princip? (»Modsætning«)

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 26–27 og lægge mærke til de valg, vi har i dette liv. Spørg:

- Hvordan kan man sammenligne konsekvenserne af at følge Herren med konsekvenserne af at følge Satan?
- Hvordan kan Herrens ønsker for os sammenlignes med Satans?
- Hvad er det, Frelseren tilbyder, som er mest tiltrækkende for jer? (Svarene kan omfatte forsoningen, evigt liv).
- Hvorfor tror I, at folk, på trods af konsekvenserne af synd, vælger at lytte til Satans fristelser?

Læs følgende udtalelse af ældste Marvin J. Ashton, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Undgå Satans bedrageriske territorium. Det vil aldrig føre til lykke. Tværtimod er der ingen succesrige syndere. Vi må alle en dag stå foran Gud og blive dømt i henhold til vore egne gerninger i kødet. Synderens byrder vil aldrig være lettere end en helligs« (*Stjernen*, jan. 1991, s. 18–19).

2 Nephi 3:6–15. Herren oprejste profeten Joseph Smith for at udvirke gengivelsen og frembringe Mormons Bog. Når vi studerer Mormons Bog, kan vi komme til at kende Herrens pagter og den kraft, hvorved vi kan modtage frelse. (25–30 minutter)

Vis billedet, Josef sælges af sine brødre (Evangelisk kunst – 109) og Profeten Joseph Smith (nr. 401). Bed eleverne om at læse kapiteloverskriften til 2 Nephi 3 for at identificere de to billeder og det, de har til fælles. Forklar, at i 2 Nephi 3 fortæller Lehi sin søn Joseph om begge disse storslåede profeter, som hed det samme som ham. Lehi fortæller en gammel profeti, udtalt af den fordums Josef om den Joseph, som skulle leve i de sidste dage.

Del klassen op i to grupper og bed begge grupper om at læse 2 Nephi 3:6–15. Bed den ene gruppe om at lægge mærke til beskrivelsen af profeten Joseph Smith. Bed den anden gruppe om at finde ud af, hvad han skulle gøre i de sidste dage. Bed hver gruppe om at fortælle om det, de har fundet frem til. Læs følgende udtalelse af præsident Brigham Young:

»Det blev vedtaget i evighedens råd, længe før jorden blev grundfæstet, at han, Joseph Smith, skulle være den mand i den sidste uddeling af denne verden, som skulle frembringe Guds ord til menneskene og modtage Guds Søns præstedømmes nøglers og magts fylde. Herren holdt øje med ham og hans fader og hans faders fader og deres forfædre helt tilbage til Abraham, og fra Abraham til syndfloden, fra syndfloden til Enok og fra Enok til Adam. Han har holdt øje med den familie og det blod, som har løbet fra dets kilde til denne mands fødsel. Han blev forudordineret i evigheden til at præsidere over denne sidste uddeling« (*Discourses of Brigham Young*, s. 108).

Læs 2 Nephi 3:11; Lære og Pagter 5:10; 135:3 sammen med eleverne. Spørg:

- Hvad er nogle af profeten Joseph Smiths største bedrifter?
- Hvordan frembragte Joseph Smith Herrens ord?

Når eleverne nævner Mormons Bog, skal du aflægge vidnesbyrd om dens sandhed og kraft. Du kan også bede en

elev om at læse følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, daværende medlem af Det Første Præsidentskab:

»Jeg kan uden forbehold love jer, at hvis I hver især bønsumt vil læse Mormons Bog, uanset hvor mange gange I allerede har læst den, så vil I have Herrens ånd i jeres hjerte i større målestok. Jeres beslutning om at være lydige mod hans bud vil forstærkes, og I vil få et større vidnesbyrd om at Guds Søn er en levende virkelighed« (»Mormons Bog«, *Stjernen*, okt. 1988, s. 7).

Bed eleverne om at studere 2 Nephi 3:12 og spørg, hvad de tror, at det betyder, at Bibelen og Mormons Bog skal »føjes sammen«. Bed dem om at finde og understrege de fem løfter, der er resultatet af at føje gamle skrifter sammen. (Falske lærdomme vil gøres til skamme, strid vil blive bilagt, fred oprettes, folket vil blive bragt til kundskab om deres fædre, og de vil komme til at kende Herrens pagter). Bed eleverne om at fortælle om måder, de har set disse fem løfter blive opfyldt på.

Hvis tiden tillader det, krydshenvises 2 Nephi 3:12 med Ezekiel 37:15–17, og I kan drøfte, hvordan Mormons Bog har opfyldt denne gamle profeti. Læs følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»Judas træstykke eller optegnelse – Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente – samt Efraims træstykke eller optegnelse – Mormons Bog, som er endnu et vidne om Jesus Kristus – er blevet knyttet sammen på en sådan måde, at når vi kigger på den ene, vil vi blive trukket til den anden, når vi lærer fra den ene, vil vi blive oplyst af den anden. De er i sandhed ét i vore hænder. Ezekiels profeti er nu blevet opfyldt« (*Den danske Stjerne*, jan. 1983, s. 103).

Bed eleverne om at fortælle, hvad Mormons Bog har betydet i deres tilværelse.

2 Nephi 4:3–9. Herren gør forældre ansvarlige for at undervise deres børn i sandheden. (20–25 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvordan ville I reagere, hvis I var forældre og jeres otte-årige søn fortalte jer, at han ikke ville døbes?
- Hvordan ville I reagere, hvis jeres ti-årige søn nægtede at gå i kirke, fordi han synes, at det var kedeligt?
- Hvordan ville I reagere, hvis jeres ven sagde: »Jeg skal ikke på mission – jeg ville aldrig blive en god missionær, fordi min familie ikke er religiøs«?
- Hvordan ville I reagere, hvis jeres ven sagde: »Jeg kan ikke være ligesom jer, mormoner, fordi både min mor og far er alkoholikere«?

- Hvordan ville I reagere, hvis I var biskop og et medlem af jeres ward sagde: »Det er mine forældres skyld, at jeg forlod Kirken – de underviste mig aldrig i skrifterne eller noget«?
- Hvordan ville I reagere, hvis et medlem af jeres ward sagde: »Jeg kan ikke se, at det, som jeg har gjort, er et problem – min far gør det hele tiden«?

Drøft disse spørgsmål og spørg derefter:

- Hvornår bør forældre dele ansvaret for deres børns handlinger?
- Hvornår bør forældre ikke dele ansvaret for deres børns handlinger?

Læs følgende udtalelse af Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum:

»Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden, til at overholde Guds befalinger samt til at være loydlige samfundsborgere, uanset hvor de bor. Ægtemænd og hustruer – mødre og fædre – vil over for Gud blive holdt ansvarlige for udførelsen af disse pligter« (»Familien: En proklamation til verden«, *Stjernen*, juni 1996, s. 10).

Forklar, at Lehi lige før sin død, samlede sine børn og deres familier for at give velsignelser og advarsler. Læs 2 Nephi 4:3–9 og læg mærke til det råd, Lehi gav til Lamans og Lemuels børn. Spørg:

- Hvilket løfte gav Herren dem?
- Hvad troede Lehi om børn, som er »belært om den vej, [de] skal vandre på«? (Vers 5).
- Hvilken velsignelse gav Lehi Lamans børn, hvis de skulle blive forbandet? (Se vers 6).
- Hvorfor sagde han, at forbandelsen ville »komme over [deres] forældres hoveder«? (Vers 6).

Fortæl eleverne, at Lamans og Lemuels børn skulle blive kendt som lamaniterne.

Del eleverne op i to grupper. Bed den første gruppe om at læse Mosiah 10:11–17 og skrive de lærdomme op, som lamaniterne havde lært at tro på. Bed den anden gruppe om at læse Lære og Pagter 68:25–31 og skrive det op, som Herren har sagt, at forældre skal undervise deres børn i. Skriv det, de kommer frem til, på tavlen under overskrifterne: *Det, som lamaniterne lærte deres børn og Det, som Herren siger, at forældre skal undervise i*, og sammenlign de to lister. Spørg: Hvad siger Herren om forældre, som ikke underviser deres børn i evangeliet? (Se L&P 68:25).

Motivér eleverne til omhyggeligt at studere evangeliet og forberede sig på at blive retskafne forældre i Zion, som opdrager deres børn på Herrens måde.

2 Nephi 17–5:5. Kundskab om vore synder og svagheder kan medføre fortvivlelse, men når vi erkender Herrens velsignelser til os og stoler på hans magt, kan vi erstatte fortvivlelse med håb. (20–25 minutter)

Syng »Kastes du på bølgen om« (*Salmer og sange*, nr. 161) eller læs hvert vers skiftevis. Spørg:

- Hvad tror I, at budskabet i denne salme er?
- Har dette budskab kraft til at ændre jeres tilværelse? Hvorfor?

Fortæl eleverne, at i dag skal de studere det, som af og til kaldes Nephis salme. Nephis salme kan opdeles i fire dele. Afskriv følgende skema på tavlen, idet du lader beskrivelserne stå i tilfældig orden. Bed eleverne om at læse versene og være opmærksom på de rette beskrivelser. Bed dem om at arbejde selvstændigt eller i grupper. Når de er færdige, kan I sammen sætte henvisninger og beskrivelser sammen.

Nephis salme	
Henvisning	Beskrivelse
2 Nephi 4:17–19	Nephi udtrykker sorg for sine synder.
2 Nephi 4:20–25	Nephi skriver sine velsignelser.
2 Nephi 4:26–29	Nephi, som kan se sine velsignelser, beslutter sig til at forbedre sig.
2 Nephi 4:30–35	Nephi har tillid til Herren og beder om, at Herren vil forløse ham.

Stil nogle af eller alle følgende spørgsmål:

- Har I nogensinde følt det på samme måde som Nephi gjorde? Hvis ja, hvordan var det så?
- Hvilken velsignelse erkendte Nephi i sin tilværelse?
- Hvad var kilden til disse velsignelser?
- Hvilken påvirkning kan det, at erkende Gud som kilden til jeres velsignelser, have på jeres tilværelse?
- Hvad kan vi lære af den form for bøn, Nephi bad til Herren?
- Læs Alma 38:5. Hvordan kan vi, ifølge dette vers, blive udfriet fra vore prøvelser?
- Hvordan kan vi vise Herren, at vi stoler på ham?

Fortæl eleverne, at mange af Nephis prøvelser kom på grund af hans ældre brødre, Laman og Lemuel. Ved flere lejligheder slog de ham eller forsøgte at tage hans liv (se 1 Nephi 3:28; 7:16; 18:10–12). Nephi stolede dog stadig på Herren. Læs sammen

2 Nephi 5:1–11 og læg mærke til måder, hvorpå Herren opfyldte sit løfte om at udfri dem, der stoler på ham. Følgende spørgsmål kan være nyttige, mens I studerer disse vers:

- Hvordan ændredes Nephis brødres holdning over for ham? (Se vers 2).
- Hvad forsøgte de at gøre ved ham?
- Hvad gjorde Herren for Nephi og dem, som troede på ham som profet?
- Hvor tog de hen?
- Hvilken rolle spillede tillid i deres udfrielse fra deres fjender?

Motivér eleverne til at tælle deres velsignelser og stole på, at Herren vil hjælpe dem og udfri dem fra ondt. Overvej at læse følgende udtalelse af ældste Richard G. Scott:

»Vi kan kun se en begrænset del af den plan, som han har lagt for hver af os. Stol på ham, selv når det midlertidigt synes at volde store smerter. Vær tålmodig, når du får besked på at vente, selv om du ønsker øjeblikkelig indgriben. Måske vil han bede dig om ting, som strider meget mod din vilje. Udøv tro og sig: »Din vilje ske.« Når man tackler sådanne oplevelser på en god måde, vil det forberede en til endnu større velsignelser. Som din Fader tænker han på din evige lykke, din udvikling og din dygtiggørelse. Han ønsker at dele alt det, som han har, med dig« (Stjernen, jan. 1992, s. 100).

2 Nephi 5. De ugudelige adskiller sig selv fra Herrens nærhed og hans velsignelser på grund af deres onde gerninger. (15–20 minutter)

Vis et billede af et tempel og spørg:

- Hvis hus er dette?
- Læs Lære og Pagter 97:15–16. Hvilke løfter gives til dem, som går værdigt ind i templet?
- Hvad ville I være villige til at gøre for at nyde Herrens nærhed?
- På hvilke måder adskiller vi os selv fra Herren?

Forklar, at Herren elsker os og ønsker, at vi skal bo i hans nærhed, men af og til gør vore handlinger os uværdige til at være der. Bed eleverne om at læse 2 Nephi 5:20–24 og drøft følgende spørgsmål:

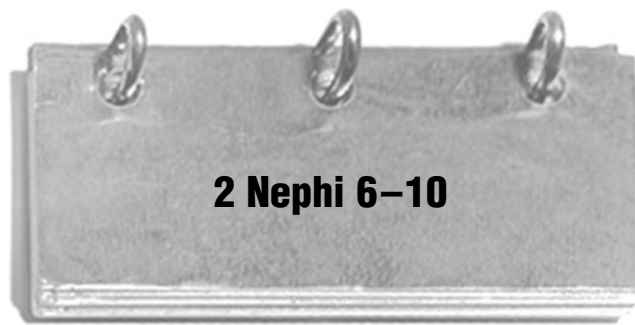
- Hvad var den forbandelse, der kom over lamaniterne for deres ulydighed? (De blev afskåret fra Herrens nærhed; se vers 20).
- Hvorfor blev de afskåret? (Se vers 21).
- Hvorfor lod Herren »dem få mørk hud«? (Vers 21).

- Hvilken advarsel gav Herren den, som ville blande sig med lamaniterne? (De ville få den samme forbandelse; se vers 23. *Bemærk:* Sørg for, at eleverne forstår, at forbandelsen ikke var den mørke hud, men det at de var afskåret fra Herrens nærhed).
- Hvad sker der med et folk, som har afskåret sig selv fra Herren? (Se vers 24).
- Læs 2 Nephi 7:1. Hvem er, ifølge dette vers, ansvarlig for at sørge for, at vi ikke bliver adskilt fra Herren?

Drøft følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Herrens Ånd ville ikke trættes med menneskene, eller forblive i dem, med mindre de er lydige mod Herrens befalinger.

Det er hvert kirkemedlems pligt at leve ydmygt, oprigtigt og strengt lydigt mod de befalinger, de har fået. Hvis man gør dette, vil man kende sandheden. Der er tydeligvis mange medlemmer af Kirken, som ikke har fået et vidnesbyrd, ganske enkelt fordi de ikke bringer deres liv i overensstemmelse med evangeliets krav. Herrens Ånd kan ikke bo i urene tabernakler, og på grund af dette bliver kundskaben, som er lovet, ikke givet. Så er der også medlemmer af Kirken, som ikke bruger tid til at oplyse sig selv ved studium og tro, og alle sådanne er uden den inspiration, som de trofaste har fået lovet. Når dette er tilfældet, bliver de, som er skyldige heri, let bedraget og er i fare for at vende sig mod falske lærdomme og menneskenes teorier« (Answers to Gospel Questions, 3:29–30).



Indledning

Nephi medtog to af sine bror Jakobs taler i 2 Nephi 6–10 som vidne om Jesu Kristi liv og mission. I den første tale citerer Jakob i omfattende grad fra profeten Esajas vedrørende Israels hus som baggrund for sit eget vidnesbyrd om Frelserens forsoning (se 2 Nephi 6–9). I den anden tale trygler Jakob sit folk om at »underkast[er sig] . . . Guds vilje og ikke djævelens . . . vilje« en underkastelse, som kun kan komme »i og ved Guds nåde« (2 Nephi 10:24). Jakobs bøn for sit folk er, at »Gud derfor [må] oprejse jer fra døden ved opstandelsens

kraft og også fra evig død ved forsoningens kraft« (2 Nephi 10:25).

Ældste Jeffrey R. Holland, medlem af De Tolvs Kvorum, belærte os om, at Jakobs vidnesbyrd var en »påmindelse om, at forsoningen ville være uendelig og evig, gavne alle mænd, kvinder og børn, som nogensinde har levet. Frelserens barmhjertighed og kærlighed, deriblandt hans retfærdighed, kræver, at *alle* hører evangeliets gode nyheder. Derfor var det nødvendigt, at de, som levede før Kristi jordiske tjenestegerning, skulle høre budskabet ligesom dem, der levede under og efter hans jordiske tjenestegerning. Men han kan ikke sprede budskabet alene. Derfor er det for Kristi skyld – eller på hans vegne, om I vil – at evangeliet skal optegnes og vidnes om i alle tidsaldre, deriblandt i den nephitiske uddeling« (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, s. 61).

Væsentlige evangeliske principper

- Profeter forudsagde, at i de sidste dage ville evangeliet blive forkyndt, Herren ville indsamle sit folk, og forløsning ville komme til alle, som omvender sig (se 2 Nephi 6:6–18; 8:1–9:3; 10:1–2, 7–22).
- Herren vender sig aldrig bort fra sit folk, selv om de bryder deres pagter og vender sig fra ham (se 2 Nephi 6:8–11, 14–15; 7:1–2, 4–7; se også Neh 9:16–17, 30–31; Åb 3:20).
- I de sidste dage vil Herrens pagtsfolk blive indsamlet til Zion i glæde og lykke (se 2 Nephi 8:3–7, 11–16; se også L&P 101:13–19).
- Jesu Kristi forsoning vil udfri alle mennesker fra den fysiske og den åndelige død. De, som ikke omvender sig, vil imidlertid lide en anden åndelig død (se 2 Nephi 9:6–24; 10:23–25; se også Helaman 14:15–19).
- Hvis vi giver efter for fristelse og ikke omvender os, bliver vi stolte, kødeligt sindede og åndeligt døde (se 2 Nephi 9:27–39).
- Det er godt at være lærd, hvis man lytter til Guds råd (se 2 Nephi 9:28–29; se også Es 55:8–9; 1 Kor 3:18–20).
- Når vi kommer til Herren, bliver vi åndeligt levende og fyldt med håb for frelse (se 2 Nephi 9:39, 41–43, 45–46, 49–52; se også 2 Nephi 26:24–28).
- I de sidste dage vil Herren grundlægge Zion på det amerikanske fastland, og de som kæmper mod Zion vil omkomme (se 2 Nephi 10:10–20; se også Ether 2:6–12; 10. Trosartikel).

Yderligere hjælpelkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 65–76.*

Forslag til undervisningen

2 Nephi 6:1–3. Jakob var kvalificeret til at undervise nephiterne i evangeliet. (10–15 minutter)

Vis et billede af Kirkens præsident og et billede af en fremtrædende leder inden for erhverv eller politik, sport eller film. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilken af disse to mennesker ville I ønske, skulle undervise jer i evangeliet? Hvorfor?
- Hvad mangler en fremtrædende leder eller filmstjerne, som ville gøre det svært at undervise i evangeliet?
- Hvad kvalificerer en person til at undervise i Jesu Kristi evangelium.

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 6:1–3 og understrege mindst fem årsager til, at Jakob var kvalificeret til at undervise i evangeliet. Skriv hvert svar på tavlen og drøft hvert punkt. Listen kan omfatte:

- Jakob var kaldet af Gud (se vers 2).
- Jakob var ordineret »efter hans hellige orden« (han havde præstedømmet; se vers 2).
- Jakob var indviet eller indsat af profeten Nephi (se vers 2).
- Jakob bekymrede sig inderligt for sit folk (se vers 3).
- Jakob havde allerede lagt en stor indsats i at undervise i evangeliet (se vers 3).

Drøft kort, hvorfor disse årsager kvalificerer en person til at undervise i evangeliet. Bed eleverne om at fortælle om årsager til, at Kirkens præsident er ligeså kvalificeret som Jakob var, samt at komme med specifikke eksempler, hvis de kender nogle.

2 Nephi 6:6–18. Profeter forudsagde, at i de sidste dage ville evangeliet blive forkyndt, Herren ville indsamle sit folk, og forløsning ville komme til alle, som omvender sig. (30–35 minutter)

Bed eleverne om at læse 1 Nephi 19:23; 2 Nephi 6:4 og 3 Nephi 23:1 og lægge mærke til, hvad disse vers har til fælles. Spørg: Hvorfor tror I, at Nephi, Jakob og endog selve Frelseren citerede Esajas' ord og opfordrede os til at ransage dem? Læs 2 Nephi 6:5; 11:2 og 3 Nephi 23:2. Spørg: Hvad lærer disse vers os om, hvorfor Esajas så ofte bliver citeret? Bed eleverne om at være opmærksomme på disse principper, når de studerer Jakobs inspirerede kommentarer til Esajas.

Jakob begynder med at komme med en kort historie over jøderne for at give baggrund for opfyldelsen af Esajas' profeti. Læs 2 Nephi 6:8–11 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad åbenbarede Herren til Jakob om de jøder, som levede på hans tid? (De blev bragt i fangenskab; se vers 8).
- Hvad fik Jakob vist derefter? (Jøderne ville senere vende tilbage til Jerusalem; se vers 9).

- Hvordan ville jøderne reagere på Jesu jordiske tjenestegering? (Se vers 9; 2 Nephi 10:3–4).
- Hvorfor reagerede de på denne måde? (Se 2 Nephi 6:10; 10:5).
- Hvad ville der ske med jøderne, fordi de fornægtede Israels Hellige? (De ville blive spredt igen og ikke blive indsamlet før de sidste dage; se 2 Nephi 6:10–11; 10:6).

Vis jeres lands flag og et billede af forældre, der holder børn i deres arme (f.eks. Evangelisk kunst – 616). Læs 2 Nephi 6:6–7 og drøft, hvad disse to billeder har med Esajas' budskab at gøre.

Vis eleverne et eksemplar af *Mormons Bog – Elevers hæfte: Religion 121 og 122* og forklar, hvad en kommentar er (en forklarende redegørelse). Fortæl eleverne, at de, med Jakobs hjælp skal skrive en kommentar til 2 Nephi 6:6–7. Giv eleverne kopier af medfølgende skema som et uddelingsark. Lad spalten »Kommentar« stå tom, med undtagelse af skriftstedshenvisningen i begyndelsen af hvert punkt. Bed eleverne om at læse skriftstederne i spalten »Profeti« og i kolonnen »Kommentar« skrive, hvordan de ville forklare den del af Esajas' profeti.

	Profeti	Kommentar
2 Nephi 6:6 (Es 49:22)	»Se, jeg vil strække min hånd ud til nationerne og opløfte mit banner for folkene ...«	2 Nephi 6:11–12; 9:1–2. Herren vil involvere de ikke-jødiske nationer i indsamlingen af det spredte Israel til den »sande kirke« og »deres forjættede land«.
2 Nephi 6:6–7 (Es 49:22–23)	»... og de skal føre dine sønner frem på armene, og dine døtre skal bæres på skuldrene. Og konger skal være dine fosterfædre og deres dronninger dine fostermødre ...«	2 Nephi 10:7–9. Som kærlige forældre vil ikke-jøderne bære Israels hus tilbage til deres arvelande som en del af opfyldelsen af Herrens pagt med Israel.
2 Nephi 6:7 (Es 49:23)	»... på deres ansigt skal de bøje sig til jorden for dig og slikke dine fødders støv; og da skal du fornemme, at jeg er Herren, og at de som forventer mig, ikke skal beskæmmes.«	2 Nephi 6:13–15. De, som kæmper mod pagtsfolket, vil »slikke dine fødders støv« eller bliver ydmyget. De, som venter på Herrens komme, vil blive frelst.

Når de er færdige, skal I drøfte deres forståelse. Du kan eventuelt bruge svarene i spalten »Kommentar«. Stil nogle af eller alle følgende spørgsmål som en hjælp i drøftelsen:

- Forestil jer, at I deltog i åbningsceremonien i De Olympiske Lege og så optøget med landene, hvor atleterne marcherede i deres lands farver og svingede med deres lands flag. Hvorfor har lande flag? Hvad skal de bruges til? (At identificere et sted eller en gruppe, at give folk noget at stå sammen om, at inspirere tropper i krig).
- Hvad tror I, det banner eller flag, som Herren har sat op i de sidste dage, er? (Mulige svar kan være »kundskab om deres Forløser« [2 Nephi 6:11], »Guds sande kirke og sti« [2 Nephi 9:2], og politiske begivenheder, som gjorde gengivelsen af Kirken og indsamlingen af Israel mulig).
- Hvilket billede brugte Esajas til at beskrive, hvordan ikke-jødiske nationer ville hjælpe med at indsamle Israels hus?
- Hvordan kan et land være som »fosterfædre« eller »fostermødre«?
- Hvem sagde Jakob ville blive udryddet og hvorfor?
- Hvordan beskriver Jakob dem, som vil blive skånet fra ødelæggelsen?
- Hvordan gælder disse profetier jer?

Fortæl eleverne, at medlemmerne af Kirken er af Israels hus. Forklar, at Nephi også talte om Israels hus i de sidste dage. Læs 2 Nephi 25:16–18 og læg mærke til, hvad vi kan gøre for at blive skånet fra den ødelæggelse, som kommer. Drøft med eleverne, hvordan tro på Kristus og tilbedelse af »Faderen i hans navn med rene hjerter og rene hænder« (vers 16) kan hjælpe os med at blive accepteret som Herrens pagtsfolk, når han kommer igen.

Afslut ved at synge »På bjergets høje top« (*Salmer og sange*, nr. 4).

2 Nephi 6:8–11, 14–15; 7:1–2, 4–7. Herren vender sig aldrig bort fra sit folk, selv om de bryder deres pagter og vender sig fra ham. (20–25 minutter)

Vis et billede af Frelseren ved siden af et billede af en almindelig person. Spørg eleverne om, hvilken af følgende illustrationer, der bedst viser, hvad der ville ske, hvis personen på det andet billede begik en synd. Flyt først billedet af Frelseren bort fra det andet billede. Sæt billedet af Frelseren tilbage og flyt derpå det andet billede bort fra Frelseren. Spørg: Når vi synder, vender Frelseren sig så bort fra os, eller vender vi os bort fra ham? Hvordan ved I det?

Bed eleverne om at læse Esajas' profeti i 2 Nephi 7:1–2 og lægge mærke til ligheder med illustrationen. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvem taler i disse vers?
- Hvem taler han til? (Israel).

- Hvem forlod hvem ifølge vers 1?
- På hvilke måder vender vi os bort fra Herren?
- Da Herren kaldte i vers 2, hvem svarede da?
- Hvordan kalder Herren os?
- På hvilke andre måder svarer vi? På hvilke andre måder svarer vi ikke?

Del klassen op i to grupper. Giv én gruppe til opgave at studere 2 Nephi 6:8–11 og den anden at studere 2 Nephi 6:14–15. Bed eleverne om at aflægge rapport om forskellene mellem den første og den anden gang Jesus Kristus kommer for at »åbenbare sig« for jøderne. Spørg:

- Hvad skete der med jøderne, da de vendte sig bort fra Herren?
- Hvad vil der ske med dem, når de vender sig tilbage til Herren?
- Hvad sker der, når personer vender sig bort fra Herren?
- Hvad har Herren gjort for jer, når I har vendt om til ham?

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 7:4–7 og lægge mærke til måder, hvorpå Esajas beskrev Kristus. Bed eleverne om at sammenligne Israels adfærd med Frelserens. Spørg: Hvad lærer vi om Herren i disse vers, som kan give os håb, når vi vælger at vende tilbage til ham? (Herren vender sig ikke bort, men vil altid være der for at hjælpe os). Læs Mosiah 11:24 og påpeg, at af og til er Herren langsom til at svare os på grund af vores tøven med hensyn til at lytte til ham. Læs Mosiah 7:33 og spørg om, hvad vi skal gøre for at fortjene Herrens velsignelser. Afslut ved at læse følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Vi kan ikke sige det ofte nok. Vend jer bort fra de ungdommelige lyster. Hold jer fra narkotika. Det kan ødelægge jer fuldstændigt. Undgå det, som I ville undgå en forfærdelig sygdom, for det er det, det bliver. Undgå beskidt og uren tale. Det kan føre til ødelæggelse. Vær fuldstændig ærlig. Uærlighed kan korrumpere og ødelægge. Overhold visdomsordet. I kan ikke ryge, I må ikke ryge. I må ikke tygge skråtobak. I kan ikke drikke spiritus ... I må hæve jer over alt dette, som lokker med et forførende kald. Bed! Påkald Herren i tro, og han vil høre jeres bønner. Han elsker jer. Han ønsker at velsigne jer. Han vil gøre det, hvis I lever, så I er værdige til hans velsignelser« (*Stjernen*, juli 1997, s. 49).

2 Nephi 8:3–7, 11–16. I de sidste dage vil Herrens pagtsfolk blive indsamlet til Zion i glæde og lykke.
(30–35 minutter)

Medbring flere aviser eller blade til klassen. Del dem ud blandt eleverne og bed dem om at finde artikler, der beskriver katastrofer, der sker rundt omkring i verden. Bed dem om at fortælle om de artikler, de har fundet, og vise eventuelle

fotografier af katastroferne. Spørg: Hvordan kan man sammenligne disse ødelæggelser med dem, der vil ske før det andet komme? Bed dem om at læse skriftsteder, som beskriver de ødelæggelser, der vil komme før Kristi komme (f.eks. 1 Nephi 22:13–16; L&P 43:25; 45:31–33; 88:88–91; 112:23–24).

Esajas profeterede ikke alene om de ugudeliges ødelæggelse i de sidste dage, men også om de velsignelser, Herren vil give de retfærdige. Læs 2 Nephi 8:3–6 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke velsignelser venter de retfærdige i Zion?
- Hvad vil Herren gøre med »øde steder« (vers 3), de dele af verden, som er blevet ødelagt?
- De ugudelige vil blive tilintetgjort, men hvad er Herrens løfter til dem, som tror på ham og på hans evangelium? (Se vers 6).

Del klassen op i to grupper. Bed den første gruppe om at studere 2 Nephi 8:7–12 og finde Herrens løfter til hans folk. Noget af sproget kan være vanskeligt for dem, men giv dem mulighed for at kæmpe med opgaven. Bed den anden gruppe om at studere Lære og Pagter 97:10–20 og finde ud af, hvad vi skal gøre, for at Zion kan have fremgang i de sidste dage. Bed den første gruppe om at rapportere og drøft det, de er kommet frem til. Sørg for at følgende punkter kommer frem:

- 2 Nephi 8:7–8. Herrens folk behøver ikke at frygte de ugudelige. Til sidst vil de ugudelige blive ødelagt og de retfærdige leve for evigt. (Se også L&P 29:17–20).
- 2 Nephi 8:9–11. Ligesom Herren udfriede det gamle Israel fra Egypten ved at dele Det Røde Hav, vil han udfri sit folk fra ødelæggelsen i de sidste dage og bringe dem til Zion. (Se også 1 Nephi 17:23–27 og kommentarerne til 2 Nephi 8:9–11 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122*, s. 73).
- 2 Nephi 8:12. Herrens folk behøver ikke at frygte menneskene. Mennesker er dødelige og underlagt døden og ødelæggelse. Herren har magt over alle sit folks fjender (se også Es 40:5–8; Mal 3:19).

Forklar, at selv om de retskafne vil blive skånet som et folk, kan der være nogle retskafne, som bliver ødelæggelsens ofre. Ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum, sagde:

»Vi siger ikke, at alle hellige vil blive sparet og frelst på den tilkommende ødelæggelsesdag. Men vi siger, at der kan findes et løfte om sikkerhed og tryghed for dem, som elsker Herren og søger at gøre alt, hvad han befaler« (*Den danske Stjerne*, okt. 1979, s. 150–151).

Bed den anden gruppe om at rapportere om det, vi kan gøre for at hjælpe Zion med at gå fremad. Drøft deres svar, og skriv dem på tavlen. Følgende spørgsmål kan være nyttige:

- Hvad befalede Herren sit folk at bygge?
- Hvordan skulle man betale for templet?

- Hvilket formål skulle templet have i forberedelsen af hans folk til hans andet komme? (Svarene kan omfatte at belære dem om alt det, der har med riget at gøre og give dem et sted, hvor de rene af hjertet kunne være i Herrens nærhed).
- Hvordan ville Zion blive velsignet for værdigt at tilbede i Herrens hus?
- Hvad kan I gøre for at gøre templet til en vigtigere del af jeres åndelige tilværelse?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Howard W. Hunter:

»Vi fremhæver atter de personlige velsignelser ved tempelbesøg og den hellighed og sikkerhed, der tilvebringes inden for disse hellige mure. Det er Herrens hus, et sted med åbenbaring og fred. Når vi besøger templet, vil vi lære rigt og indgående om formålet med livet og betydningen af Herren Jesu Kristi sonoffer. Lad os gøre templet, med tempelbesøg og tempelpagter og tempelægteskab, til vores højeste jordiske mål og den største oplevelse på jorden« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 87).

Tal kort om, hvordan templet kan yde sikkerhed for dem, som tilbeder der. Afslut ved at få eleverne til at læse Lære og Pagter 97:21–26 og lægge mærke til den tryghed, Herren lovede sit folk i Zion.



2 Nephi 9. Forsoningen løser mennesket fra faldet. (30–40 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de befinder sig i et højhus under konstruktion. Mens de går rundt på 15. etage, falder de og ryger ud over kanten. Spørg:

- Hvilke af følgende sikkerhedsforanstaltninger ville I helst have: En paraply, en faldskærm, en snor til bungee jump eller et net rundt om bygningen? Hvorfor?
- Hvad ville være sikrest?
- Er det muligt, at nogen ikke ville vælge det sikreste? Hvorfor?
- Læs Mosiah 16:3–4. Hvordan kan disse vers sammenlignes med det at falde ned fra en bygning?
- Hvilke af sikkerhedsforanstaltningerne mener I bedst repræsenterer forsoningen? Hvorfor?

Forklar, at forsoningen løser mennesket fra faldets virkninger. Skriv følgende udtalelse på tavlen: »Det niende kapitel i 2 Nephi ... bør læses omhyggeligt af enhver, som søger frelse« (Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, 4:57).

Bed eleverne om at læse overskriften til 2 Nephi 9 og fortælle, hvorfor de mener, at dette kapitel er så vigtigt.

Fortæl eleverne, at i 2 Nephi 9 bruger Jakob ordet *O* for at udtrykke ærefrygt og ærbødighed og ordet *Ve* for at udtrykke sorg og rædsel. Bed eleverne om at lave to spalter på et ark papir. Bed dem om at skrive *O'erne* som overskrift for den ene spalte og *Ve'erne* som overskrift for den anden. Bed dem om at studere 2 Nephi 9:6–38 og læg mærke til disse ord. Bed dem om i den rette spalte at skrive det, som Jakob havde ærbødighed for, og det, som han sørgede over. Bed dem om nederst på deres papir at skrive, hvorfor de mener, at »enhver, som søger frelse« omhyggeligt bør læse 2 Nephi 9.

Hjælp og motivér den enkelte elev, når de studerer. Når de er færdige, kan I drøfte, hvad de har lært af øvelsen, og indbyde dem, som gerne vil fortælle om det, de har skrevet nederst på papiret, om at gøre det.

2 Nephi 9:6–24. Jesu Kristi forsoning vil udfri alle mennesker fra den fysiske og den åndelige død. De som ikke omvender sig, vil imidlertid lide en anden åndelig død. (25–30 minutter)

Skriv ordet *fobi* på tavlen: Spørg eleverne om, hvad det betyder, og skriv nogle fobier eller frygt, som folk har. Stil følgende spørgsmål som en del af drøftelsen:

- Hvorfor har folk frygt for disse ting?
- Hvordan kan man sammenligne konsekvenserne af synd og ugudelighed med de fobier, der er nævnt her?
- Hvorfor griber vi ofte til det, som kan hindre os i at vende tilbage og bo sammen med vor Fader i himlen?

Fortæl eleverne, at i 2 Nephi 9 forklarer Jakob syndens alvor, hvorfor vi skal undgå den, og hvordan tro på Herrens magt kan hjælpe os med at overvinde den. Læs 2 Nephi 9:10, 19, 26 og læg mærke til en vending, som findes i hvert vers. Spørg:

- Hvad er dette »frygtelige uhyre«?
- Hvorfor tror I, at Jakob brugte billedet af et uhyre for at beskrive død og helvede?

Skriv ordene *død* og *helvede* på tavlen. Spørg: Hvad mente Jakob, da han brugte disse ord? (Se vers 10). Bed eleverne om at læse 2 Nephi 9:6–9 og drøft nogle af eller alle følgende spørgsmål:

- Hvad »rammer alle mennesker«, ifølge vers 6? (Døden)
- Hvad tilvebragte Guds barmhjertige plan, som kunne overvinde denne død? (Opstandelsen).
- Hvilken form for død henviser det til? (Skriv *det fysiske legemes død* på tavlen under ordet *død*).
- Hvilken anden form for død var resultatet af Adams fald? (Skriv *åndens død* og *at være afskåret fra Herrens nærhed* under ordet *helvede*).

- Hvad ville der ske, ifølge vers 7, med vores fysiske legeme, hvis der ikke havde været nogen »altomfattende forsoning«? (Det ville være forblevet i graven for evigt).
- Hvad ville der, ifølge vers 8–9, ske med vores ånd? (Vi ville være djævelens engle).
- Eftersom Jesus Kristus opstod, hvilket håb har vi da alle for vores fysiske legeme?
- Vores legeme vil opstå, men hvad kan stadig hindre os i at overvinde den åndelige død?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson:

»Der findes dog en anden adskillelse, som i skrifterne kendes som den åndelige død (se 2 Nephi 9:12; Alma 12:16; 42:9; Helaman 14:16, 18). Den »forklares som åndelig bortvisning fra Gud« (Joseph Fielding Smith, *Lærdomme om frelse*, 2:180). Man kan altså udmærket være i live rent fysisk, men åndelig død ...

Indtræffer den fysiske død, før man får rettet op på moralske fejltrin, har man forspildt chancen for omvendelse. Derved ser vi, at »dødens brod er synden« (1 Kor 15:56).

Selv Frelseren kan ikke frelse os i vore synder. Han vil forløse os fra vore synder, men det er betinget af vor omvendelse. Vi er selv ansvarlige for vor egen åndelige overlevelse eller død (se Rom. 8:13–14; Helaman 14:18; L&P 29:41–45)« (*Stjernen*, juli 1992, s. 68–69).

Forklar, at Jesu Kristi forsoning har magt til at overvinde ikke blot den fysiske død, men også den åndelige død. Del klassen op i to grupper og bed begge grupper om at læse 2 Nephi 9:10–24. Bed begge grupper om at understrege ordene »alle mennesker«. Bed den første gruppe om at lave en liste over det, som Jakob sagde, ville ske for alle mennesker, deriblandt os. Bed den anden gruppe om at finde ud af, hvordan fysisk og åndelig død ved Frelserens hjælp, kan blive overvundet, og hvad vi kan gøre for at bo hos Gud igen. Drøft deres svar.

Læs sammen 2 Nephi 10:23–24 og aflæg vidnesbyrd om Frelserens magt til at frelse os fra »det frygtelige uhyre, døden og helvede, samt djævelen« (2 Nephi 9:26).

2 Nephi 9:27–39, 41–43, 45–46, 49–52. Hvis vi giver efter for fristelse og ikke omvender os, bliver vi stolte, kødeligt sindede og åndeligt døde. Når vi kommer til Herren, bliver vi åndeligt levende og fyldt med håb om frelse. (25–30 minutter)

Bed eleverne om at overveje, hvad de ville sige, hvis nogen spurgte dem: »Er du et resultat af faldet eller forsoningen?« Drøft, hvad spørgsmålet kan betyde, og bed eleverne om at foreslå mulige svar. Anvend det på følgende situationer:

- Jens blev meget nervøs, da han så på matematikprøven, der lå på hans bord. Han rystede på sit hoved, fuld af fortrydelse over, at han aftenen før havde brugt sin studietid til at spille fodbold med vennerne. Så lagde han mærke til en piges papir på bordet ved siden af hans. Han kunne tydeligt se svarene. Læreren havde travlt med at hjælpe en af de andre elever. Jens afskrev hurtigt svarene og satte sig lettet tilbage i stolen.
- Margrete blev kun en lille smule irriteret, da hendes mor, som var hjælpeforeningspræsidentinde, spurgte hende, om hun ville hjælpe i børnehaven under hjemkundskabsmødet den aften. Margrete smilede og sagde, at det ville hun med glæde. Hun skyndte sig ind på sit værelse for at læse sine lektier færdig, før hun skulle af sted. Nogle få øjeblikke senere ringede en veninde og inviterede hende til at se en film. Margrete ville meget gerne, men hun afslog, så hun kunne hjælpe sin mor ved hjemkundskabsmødet.

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad påvirkede Jens' adfærd: Hans faldne tilstand eller Frelserens forsoning?
- Hvad påvirkede Margretes adfærd?
- Hvad tror I, at det vil sige at være påvirket af vores faldne natur?
- Hvad vil det sige at være påvirket af Frelserens forsoning?

Forklar, at både Adams fald og Jesu Kristi forsoning i høj grad påvirker vores tilværelse. På grund af faldet bliver vi fristet til at synde og leve som et »naturligt menneske«. På grund af forsoningen kan vi omvende os, få tilgivelse og nyde et åndeligt livs velsignelser. Drøft følgende udtalelse af ældste Spencer W. Kimball, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»Der er mange mennesker i denne kirke i dag, som mener, at de lever, men de er døde med hensyn til det, som er åndeligt. Og jeg tror, at endog mange, som forestiller at være aktive, også er åndeligt døde. Deres tjeneste er mest efter reglerne og mindre efter Ånden« (in Conference Report, apr. 1951, s. 105).

Læs 2 Nephi 9:39 og læg mærke til, hvad der fører til død, og hvad der fører til liv. Fortæl eleverne, at de kan være åndeligt levende hver dag ved at vælge at anvende forsoningen i deres tilværelse.

Del klassen op i to grupper. Giv den første gruppe til opgave at studere 2 Nephi 9:27–38. Bed dem om at understrege alle forekomster af ordet *Ve* og den form for mennesker, som vil opleve »ve« eller lidelse for deres synder. (Bemærk: Hvis du brugte undervisningsforslaget til 2 Nephi 9 og eleverne har beholdt deres liste over »O'er« og »Ve'er«, kan du give dem mulighed for at bruge disse skemaer til at færdiggøre denne opgave). Bed den anden gruppe om at studere 2 Nephi 9:39,

41–43, 45–46, 49–52. Bed dem om at understrege alle forekomster af ordet *kom* og det, vi skal gøre for at komme til Herren. Bed dem om at lave en liste over de velsignelser, der kommer til dem, som lever det åndelige liv.

Skriv vendingen *Resultat af faldet* og *Resultat af forsoningen* på tavlen. Bed grupperne om at fortælle, hvad de har lært om at være et »resultat af faldet« og et »resultat af forsoningen«, og skriv det, de kommer frem til, under disse overskrifter på tavlen. Afslut ved at få en elev til at læse følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Den største tilfredshed, jeg får, er at se, hvad dette evangelium gør for mennesker. Det giver dem et nyt syn på livet. Det giver dem et perspektiv, som de aldrig har oplevet før. Det hæver deres blik mod det ædle og guddommelige. Der sker noget med dem, som er mirakuløst at betragte. De ser hen til Kristus og bliver levende« (*Stjernen*, juli 1997, s. 48).

 **2 Nephi 9:28–29 (Mesterskriftsted). Det er godt at være lærd, hvis man lytter til Guds råd.**

(10–15 minutter)

Tegn på tavlen noget, der forestiller et diplom, der antyder, at en elev i klassen har fået en doktorgrad fra et universitet. Bed eleverne om at lave en liste over de fordele, der er ved at være veluddannet.



Læs sammen 2 Nephi 9:28 og drøft de mulige fælder, der er ved at være veluddannet. Bed eleverne om at fortælle, hvad der kunne ske med os, hvis vi troede, at vi var klogere end dem, der står angivet herunder:

- En forælder
- Vores biskop
- Profeten
- Vor himmelske Fader

Læs sammen 2 Nephi 9:29 og læg mærke til, hvornår det er godt at være lærd. Fortæl eleverne, at det er vigtigt for dem at forbedre sig selv ved uddannelse, men motivér dem til at huske dette råd fra ældste Russell M. Nelson:

»Vælg, hvad du vil lære, og hvis formål, du vil tjene. Men læg ikke alle dine intellektuelle æg i én kurv af verdslig lærdom« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 6).

Drøft, hvilke andre »kurve«, eleverne kunne lægge deres »intellektuelle æg« i.

2 Nephi 10:10–20. I de sidste dage vil Herren grundlægge Zion på det amerikanske fastland, og de som kæmper mod Zion vil omkomme. (15–20 minutter)

Vis et verdenskort. Vælg et sted hvor som helst i verden og peg på det. Spørg eleverne:

- Er der nogen af jer, der kunne tænke jer at flytte dertil? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Ville I ændre mening, hvis I fandt ud af, at I og jeres familie ville få større lykke og velsignelser der?

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 10:20 og lægge mærke til en lignende oplevelse, Jakob havde. Spørg:

- Hvad sørgede Herren for til Jakobs familie, efter at de var »drevet« ud fra deres oprindelige hjem?
- Hvilket kontinent var Jakobs familie rejst til? (Det amerikanske kontinent).

Forklar, at mange profeter har vidnet om, at et Zion ville blive opført på det amerikanske fastland, og at det ville være »et udvalgt land« (Ether 2:12; se vers 6–12; 2 Nephi 1:5; 10. Trosartikel).

Skriv følgende spørgsmål på tavlen.

- Hvilke velsignelser blev lovet dem, som bor på det amerikanske fastland?
- Hvad vil der ske med dem, som kæmper mod Zion, som vil blive grundlagt på det amerikanske fastland?
- Hvem vil være den eneste konge for dem, der bor i Zion, og hvad vil han sørge for til dem?
- Hvilke velsignelser kommer til de ikke-jøder, hvis hjerte bliver blødgjort?

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 10:10–18 og på et stykke papir at skrive svarene på spørgsmålene, der står på tavlen. Drøft deres svar. Bed eleverne om at finde ud af, hvilke velsignelser de har fået, fordi Gud grundlagde et frihedens land på det amerikanske fastland. (Evangeliets gengivelse og organiseringen af Kirken blev gjort mulig på grund af den frihed, som Gud sørgede for på det amerikanske fastland).



2 Nephi 11–24

Indledning

Nephi sagde: »... for mere fuldstændigt at kunne overtale dem til at tro på Herren, deres Forløser, læste jeg for dem, hvad der var skrevet af profeten Esajas« (1 Nephi 19:23). Esajas citeres i mere omfattende grad i disse kapitler, end i nogen anden del af Mormons Bog. Esajas havde set Frelseren (se 2 Nephi 11:2), så dette var et vigtigt vidnesbyrd for Nephi at føje til sit eget (se 2 Nephi 11:3–4). Af alle de evangeliske principper, Esajas belærte om, er det vigtigste hans vidnesbyrd om Jesus Kristus og om Frelserens rolle i frelsesplanen (se 2 Nephi 11:5–6).

I 2 Nephi 11 introducerer Nephi de 13 kapitler fra Esajas' skrivelser, som følger efter. Her forklarer han, hvorfor han glæder sig over Esajas og citerer ham. Han giver også nogle nøgler til at forstå Esajas' skrivelser og tilføjer den vigtige lærdom, at »alle ting, som Gud har givet menneskene fra verdens begyndelse, er forbilleder på [Jesus Kristus]« (2 Nephi 11:4; se også Moses 6:63). Kapitel 12–24 svarer til Esajas 2–14 og indeholder mange billeder og antydninger om Frelseren. (Yderligere hjælp til at forstå Esajas findes i ældste Bruce R. McConkies artikel »Ti nøgler til forståelse af Esajas«, *Den danske Stjerne*, juli 1975, s. 14–10).

Væsentlige evangeliske principper

- Jesu Kristi forsoning er afgørende for frelsesplanen (se 2 Nephi 11:2–8; se også 2 Nephi 31:21; Mosiah 3:7).
- Ugudelighed og verdslighed medfører Guds straf. Israels spredning og ødelæggelserne ved det andet komme er eksempler på denne straf (se 2 Nephi 12:5–14:1; 15:1–25; 18:19–22; 20:1–6; 23:6–22).
- I de sidste dage vil der blive bygget templer og en retskaffen rest af Israel vil blive samlet (se 2 Nephi 12:1–3; 15:26–30; 20:19–22; 21:10–16; 24:1–4).
- Under Tusindårsriget vil de retfærdige opleve fred, lykke, og hvile fra Satans indflydelse. Frelseren vil regere som konge på Davids trone (se 2 Nephi 14:2–6; 19:6–7; 21:6–9; 22).
- Gud arbejder med sine børn ved hjælp af profeter. Profeter underviser, vidner og profeterer om Jesus Kristus (se 2 Nephi 16:1–17:16; se også Amos 3:7; Jakobs Bog 7:11).

- Jesus Kristus og hans evangelium er trædesten for de retfærdige og anstødssten for de ugudelige (se 2 Nephi 17:14–15; 18:5–17; 19:1, 5–7; 21:1–5; 23:10–13).
- Lucifer, morgenrødens søn, blev kastet ud af himlen og blev djævelen, fordi han ønskede at ophøje sig selv til Guds status (se 2 Nephi 24:12–23; se også Åb 12:7–11).

Yderligere hjælpeskilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 79–87.*

Forslag til undervisningen

2 Nephi 11:2–8. Jesu Kristi forsoning er afgørende for frelsesplanen. (15–20 minutter)

Medbring en papirpose. Læg noget enestående eller værdifuldt i posen (f.eks. en sjælden bog, et brev fra Det Første Præsidentskab, et brev fra en berømt person, en forlovelsesring eller en værdifuld ting fra fortiden). Vis posen, men ikke dens indhold til eleverne. Beskriv genstanden, og spørg, hvor mange elever, der tror, at du har den pågældende ting i posen. Skriv det antal, der tror på det, på tavlen.

Vælg en elev, som skal se i posen og beskrive indholdet for de andre. Spørg, hvor mange elever, der nu tror, og skriv antallet på tavlen (antallet af elever, der tror, bør stige). Bed en anden elev om at se i posen og beskrive indholdet. Spørg, hvor mange elever, der nu tror, og skriv dette antal på tavlen.

Drøft med eleverne, hvorfor det er lettere at tro noget, når der er flere end ét vidne. Bed en elev om at læse Lære og Pagter 6:28 og beskrive det evangeliske princip, det lærer os. Bed eleverne om at lave en liste over eksempler, de kan komme i tanke om, hvor Herren har brugt to eller tre vidner til at fastslå sandheden. (Disse kan omfatte de tre vidner til Mormons Bog, missionærer der går ud to og to, eller det faktum, at der kræves to vidner ved dåb).

Læs 2 Nephi 11:2–3 og spørg:

- Hvordan brugte Nephi loven om vidner?
- Hvem var de andre vidner, som Nephi henviste til?
- Hvad var disse mænd vidner til?
- Hvem kan »flere vidner« i vers 3 være?

Forklar eleverne, at 2 Nephi 11 er Nephis indledning til de 13 kapitler fra Esajas' skrivelser, som han citerer i 2 Nephi 12–24. Bed eleverne om at læse 2 Nephi 11:2–7 og understrege vendingen »min sjæl glæder sig«, hver gang de ser den. Spørg: Hvad glædede Nephi sig over? Bed eleverne om at sætte cirkel om alle henvisninger til Herren (navne, titler og stedord), som de kan finde i disse samme vers. Spørg derpå:

- Hvor mange henvisninger til Herren kunne I finde i disse vers?
- Hvilken plan henviser Nephi til i vers 5? (Frelsesplanen)

- Hvad ville der, ifølge vers 6–7, ske med planen, hvis Jesus Kristus ikke var en del af den?
- Læs vers 8. Hvilket ord i dette vers betyder det samme som »glæder«?
- Hvis Nephi glæder sig over at tale om Kristus, og Nephi tror, at det at læse disse ord, vil gøre, at vi fryder eller glæder os, hvad tror du så Esajas' kapitler vil fokusere på? (Jesus Kristus).

Bed eleverne om at læse kommentaren i »Forstå skrifterne« i afsnittet 2 Nephi 11:4 i elevens studievejledning. Spørg: Hvorfor belærte Nephi om, at »alle ting, som Gud har givet« er forbilleder på Jesus Kristus, lige før han citerede 13 kapitler fra Esajas? (En af årsagerne kan være, at Esajas ofte taler om Frelseren med symbolik). Hjælp eleverne til at forstå, at meget af det, Esajas profeterede om, kan opfyldes på mere end én måde. Mange skriftsteder gælder både Esajas' tid og Frelserens (se 2 Nephi 18:18; 2 Nephi 20). Motivér eleverne, mens de studerer disse kapitler af Esajas, til at være opmærksom på sindbilleder på Jesus Kristus.

2 Nephi 12–24. Oversigt over Esajas' skrivelser

i 2 Nephi 12–24. (5 minutter)

Skriv følgende vendinger på karton og sæt placér dem i lokalet. Henvis til dem ind imellem, mens I studerer 2 Nephi 12–24.

- Spredningen af Israel
- Israels indsamling
- Tusindårsriget
- Profetier om Jesus Kristus

Vis eleverne disse fire vendinger. Forklar, at Esajas skrev om mange emner og springer ofte hurtigt fra det ene til det andet. Men i 2 Nephi 12–24 vender han ofte tilbage til disse fire hovedemner. Bed eleverne om at være opmærksom på, hvor ofte disse emner bliver taget op, og hvad Esajas siger om dem.

2 Nephi 12:5–14:1; 15:1–25; 18:19–22; 20:1–6; 23:6–22. Ugudelighed og verdslighed medfører Guds straf. Spredningen af Israel og ødelæggelserne ved det andet komme er eksempler på denne straf. (45–50 minutter)

Kast en bold ned på gulvet foran eleverne. Dyp dine fingre i vand. Tør dine hænder og sluk derpå lyset i klasseværelset. Spørg:

- Hvorfor bevægede bolden sig mod gulvet, da jeg gav slip på den?
- Hvorfor blev mine fingre våde, da jeg dyppede dem i vand?
- Hvorfor gik lyset ud, da jeg trykkede på kontakten?
- Hvad har alt dette til fælles? (Det er naturlove).
- Hvad er en naturlov? (Det naturlige resultat af en handling).

Skriv følgende spørgsmål på tavlen og drøft dem med eleverne: *Hvad er den naturlige konsekvens af synd?* Forklar, at profeten Esajas gentagne gange belærte om konsekvenserne af synd.

(Hvis du brugte oversigten over 2 Nephi 12–24, kan du henvisе til den plakat, du har lavet, hvorpå der står »Spredningen af Israel« og forklare, at du nu vil bruge nogen tid på at studere dette emne).

Skriv overskrifterne *Folkets synder* og *Syndens konsekvenser* på tavlen. Del klassen op i to grupper. Bed den første gruppe om at studere følgende skriftsteder og lægge mærke til bestemte synder, som folket begik: 2 Nephi 12:5–9; 13:5, 8–9, 15–16; 15:11–12, 20–23; 18:19, 21; 19:13, 15–17; 20:1–2. Når de finder de forskellige synder, skrives de op på tavlen under *Folkets synder*.

Bed den første gruppe om at studere følgende skriftsteder og lægge mærke til konsekvenser, der kom til dem, som syndede: 2 Nephi 12:10–22; 13:1–4, 11–12, 17–26; 14:1; 15:9–10, 13–15, 24–25; 18:21–22; 19:11–12, 14, 18–21; 20:4–6; 23:6–9, 15–16, 19–22. Når de finder de forskellige konsekvenser, skrives de op på tavlen under *Syndens konsekvenser*.

Bed hver gruppe om kort at sammenfatte det, de kommer frem til.

Bed en elev om at rejse sig og læse den lignelse, som findes i 2 Nephi 15:1–7. Spørg eleverne:

- Hvad burde have været det naturlige resultat af at finde frugtbar jord, indhegne det for at beskytte det, samle stenene op og beplante det? (Det skulle have frembragt gode afgrøder).
- Hvad voksede i stedet op?
- Hvad har de vilde druer at gøre med de synder, der står på tavlen?
- Hvilke konsekvenser, lovede Herren, ville komme på grund af de »vilde druer«?
- Hvad symboliserer vingården? (Se vers 7).
- Læs 2 Nephi 23:11. Hvordan sammenfatter dette vers lignelsen?
- Ved hvilken fremtidig begivenhed vil de ugudelige blive ødelagt? (Det andet komme).
- Hvordan har de ugudelige det med konsekvenserne af deres synder?
- Læs 2 Nephi 13:10; 23:3, 22. Hvad siger Herren om de retskafne midt i de ødelæggelser, der er profeteret for de ugudelige?
- Hvilke af de synder, der står på tavlen, er almindelige i verden i dag?
- Hvordan kan det at lære om konsekvenserne af andre menneskers synder hjælpe os med at undgå at gøre de samme fejl?
- Hvad skal vi gøre for at undgå denne straf?

2 Nephi 12:1–3; 15:26–30; 20:19–22; 21:10–16; 24:1–4. I de sidste dage vil der blive bygget templer og en retskaffen rest af Israel vil blive indsamlet. (35–40 minutter)

Vis eleverne et billede af templet i Salt Lake City (f.eks. Evangelisk kunst – 502). Spørg:

- Hvad er det for et tempel?
- Midt i hvilken berømt bjergkæde blev templet i Salt Lake City bygget? (Rocky Mountains).

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 12:1–3 og spørg:

- Hvornår blev denne profeti opfyldt?
- Hvad er »Herrens hus«? (Templet).
- Hvem skal samles til Herrens hus?
- Hvorfor indsamles de til Herrens hus?
- Hvilke ordinancer, som er nødvendige for frelse, tilbyder templet?

Skriv følgende spørgsmål på tavlen:

- Hvilken symbolsk betydning er forbundet med bjerge?
- Hvornår blev 2 Nephi 12:2 opfyldt, eller hvornår vil det blive opfyldt?

Bed en elev om at læse kommentarerne til 2 Nephi 12:1–4 i Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122 (s. 80), og bed eleverne om at lytte efter svar til spørgsmålene på tavlen. Læs også denne udtalelse af ældste Bruce R. McConkie: »Alle de templer, der nu er bygget, eller som vil blive bygget i Amerikas høje bjerge, opfylder også dette profetiske ord« (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man*, s. 276).

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 15:26 og spørg dem, hvad ordet *banner* betyder: (Et banner er et flag eller fane, der bruges til at identificere eller samle en gruppe mennesker). Bed eleverne om at læse 2 Nephi 29:1–2 og lægge mærke til, hvad vi har i Kirken, som virker som en vigtig del af et sidste dages hellig banner. Spørg:

- Hvor kan vi finde Lehis og Nephis efterkommeres ord?
- Hvordan er Mormons Bog et godt indsamlingsredskab?

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson for eleverne:

»En missionær, som er inspireret af Herrens Ånd, skal være ledet af denne Ånd i udvælgelsen af den rette fremgangsmåde for at være effektiv. Vi må ikke glemme, at Herren selv gav Mormons Bog som sit vigtigste vidnesbyrd. Mormons Bog er stadig vores mægtigste missioneringsredskab. Lad os bruge den« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 204).

(Hvis du brugte oversigten over 2 Nephi 12–24, kan du henvise til den plakat, du har lavet, hvorpå der står »Israels indsamling« og forklare, at du nu vil bruge nogen tid på at studere dette emne).

Læs 2 Nephi 15:27–30 og spørg: Hvordan vil folk blive indsamlet som et resultat af Mormons Bog? Som en hjælp til at besvare dette spørgsmål, kan du læse kommentarerne til 2 Nephi 15:26–30 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122* (s. 81).

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 20:19–22 og spørg:

- Hvor mange mennesker vil der være tilbage efter ødelæggelserne ved det andet komme?
- Hvilket ord i vers 21–22 kan betyde »indsamle«?
- Hvem vil blive indsamlet?

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 21:10–16 og spørg: Hvem er »Isajs rod« i vers 10? (Se L&P 113:5–6). Ældste Bruce R. McConkie har sagt:

»Tager vi fejl, når vi siger, at den profet, der nævnes her, er Joseph Smith, til hvem præstedømmet kom, som modtog riges nøgler, og som rejste et banner for indsamlingen af Herrens folk i vores uddeling ... De, hvis ører er indstillet på at lytte til det uendeliges hvisken, vil kende betydningen af disse ting« (*The Millennial Messiah*, 339–340).

Spørg:

- Hvem »søger«, i vers 10, efter det »banner«, som skal rejses?
- Hvilke ord i vers 11 kan betyde »indsamle«? (»Vinde«).
- Fra hvilke af jordens dele vil Herren samle Israel?
- Hvem vil være i stand til at stå imod Israel på den tid?
- Læs Lære og Pagter 133:26–36. Hvordan kan man sammenligne disse vers med 2 Nephi 21:16?

Skriv følgende skema på tavlen: Bed eleverne om at læse skriftstederne og udfylde de tomme felter med de ord, som gør udtalelserne færdige.

2 Nephi 24:1–4

- | | |
|---|---|
| 1. Israel skal vende tilbage til sit _____. | A. Jordens ender. |
| 2. Israel vil komme fra _____. | B. Hvile fra sorg, frygt og fangenskab. |
| 3. Israel vil regere _____. | C. Forjættede land. |
| 4. Herren vil give Israel _____. | D. Over deres undertrykkere. |

(Svar: 1–C, 2–A, 3–D, 4–B)

Spørg eleverne:

- Ville I hellere være en del af Israel, da det blev spredt, eller når det skal samles? Hvorfor?
- På hvilke måder kan I blive en del af Herrens indsamlingsindsats i de sidste dage?

Motivér eleverne til at være besluttede på at stå for det, som er ret i disse sidste dage. Læs følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell, daværende medlem af De Halvfjerds' Præsidium:

»Præsident Brigham Young bemærkede ... at efterhånden som Kirken udvidede sig og kom ind i verdens nationer ... øgedes i samme grad og samtidig modstanderens magt ...

I disse dramatiske omstændigheder har man brug for de dyder, som præsident George Q. Cannon beskrev for dem i de sidste dage: Mod, beslutsomhed og lydighed mod Gud i alle situationer. (Journal of Discourses 11:230) ...

... Alle de lette ting, som Kirken har måttet gøre, er gjort. Fra nu af er det udelukkende eventyr!« (Wherefore, Ye Must Press Forward, s. 81–84).

2 Nephi 12:16. Mormons Bog føjer til vores forståelse af Esajas. (10–15 minutter)

Medbring et enkelt puslespil eller lav et ved at skære et billede op. Fjern nogle af stykkerne. Bed om nogle få frivillige og bed dem om at arbejde sammen for at samle de resterende stykker. Når de har gjort det, de kunne, kan du spørge:

- Hvorfor kunne I ikke gøre puslespillet færdigt?
- Hvad kræves der for at få »hele billedet«?

Vælg en elev til at læse 2 Nephi 12:16. Bed halvdelen af eleverne med at følge med i deres egne eksemplarer af Mormons Bog og den anden halvdel med at følge med i Esajas 2:16. Spørg den anden halvdel om, hvad forskellen mellem de to beretninger er. Vis de to første spalter i medfølgende skema på en overheadprojektor eller skriv dem på tavlen.

Esajas 2:16

Den danske bibel	Mormons Bog (2 Nephi 12:16)	Septuaginta
—	over alle skibene på havet,	over hvert skib på havet,
mod alle Tarshish-skibe,	Og over alle Tarsisskibe,	—
mod alle prægtige fartøjer.	over alt, hvad der er lysteligt at skue	over alle fine skibe, der er stillet til skue.

Forklar, at Septuaginta'en er en græsk oversættelse af Det Gamle Testamente, som blev foretaget i det tredje og andet århundrede før Kristus. Fortæl eleverne, at det er en god oversættelse, men den er af og til forskellig fra vores egen version. Vis den sidste spalte i skemaet og spørg:

- Hvilken del af Esajas 2:16 mangler i Septuaginta'en?
- Hvilken del af skriftstedet mangler i vores udgave af Bibelen?
- Hvilken bog har begge vendinger?
- Hvad fortæller det os om Mormons Bog?

Bemærk: Mormons Bog gengiver ikke alle forskelle mellem vores udgave af Bibelen og Septuaginta'en.

Læs følgende udtalelse af ældste Hartman Rector jun., daværende medlem af De Halvfjerds:

»Den rareste gave, som du kan give en ven eller bekendt, der er ikke-medlem, er at dele evangeliet med vedkommende. Det gøres nok lettest ved at lade missionærerne overbringe dem en Mormons Bog. Hvorfor nu Mormons Bog? Fordi den, ifølge Profeten Joseph Smith, er »den mest korrekte bog i verden« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 232). Hvorfor er Mormons Bog så storslået? Sikkert fordi »de tydelige og dyrebare« sandheder, som gik tabt eller blev fjernet fra Bibelen, blev bragt tilbage eller genoprettet i Mormons Bog (se 1 Nephi 13:40). Efter min mening kan et menneske lære mere om Jesus Kristus ved at læse i Mormons Bog end i nogen anden bog« (Stjernen, jan. 1991, s. 71–72).

Aflæg vidnesbyrd om sandheden af Mormons Bog.



2 Nephi 14:2–6; 19:6–7; 21:6–9; 22. Under tusindårsriget vil de retfærdige opleve fred, lykke og hvile fra Satans indflydelse. Frelseren vil regere som kongernes konge på Davids trone. (20–25 minutter)

Skriv følgende ord på forskellige stykker papir eller karton: dørlåse, fængsler, hospitaler, bedemænd, kirkegårde, Satan, tyveriarmler, et stærkt militær, folketingsvalg, fattigdom, pornografi. Vælg flere elever til at holde plakaterne oppe. Bed eleverne om at spille »Tyve spørgsmål til professoren«. I dette spil kan eleverne stille op til 20 ja/nej-spørgsmål for at finde ud af, hvad ordene har til fælles (de er noget, som vi ikke vil opleve i tusindårsriget). Når de finder ud af svaret, så spørg: Kunne I tænke jer at leve i et sådant samfund?

(Hvis du brugte oversigten over 2 Nephi 12–24, kan du henvise til den plakat, du har lavet, hvorpå der står »Tusindårsriget« og forklare, at I nu vil bruge nogen tid på at studere dette emne).

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 14:2–6 og lægge mærke til de tilstande, der vil herske under tusindårsriget. Spørg:

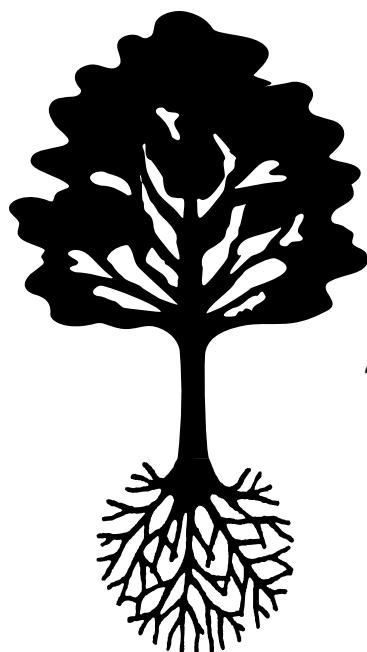
- Hvordan beskriver Esajas jordens frugt på den dag? (Se vers 2).
- Hvilket ord i vers 3 beskriver folkets tilstand? (»Hellige«)
- Hvor mange vil være »hellige« eller retfærdige? (»Enhver«).
- Hvad symboliserer det at få vores urenhed vasket væk i vers 4? (At blive åndeligt rensede).
- Hvad vil Herren skabe i Zion? (Se vers 5).
- Læs 2 Mosebog 13:21–22. Hvordan kan man sammenligne disse vers med Esajas' profeti?
- Læs 2 Nephi 19:6–7. Hvem vil kontrollere regeringen under tusindårsriget?

Læs 2 Nephi 21:6–9 og spørg:

- Hvilken ændring vil der ske med dyrene i tusindårsriget?
- Hvorfor vil lammet kunne ligge sikkert hos ulven?
- Hvordan kan dette påvirke menneskets forhold til dyr?
- Hvad er, ifølge vers 9, kilden til denne ændring?

Bed eleverne om at læse kapiteloverskriften til 2 Nephi 22 for at identificere hvilken tidsperiode Esajas profeterede om i dette kapitel. Bed eleverne om stille at læse vers 1–6 og understrege alle udsagnsord. Spørg dem om, hvordan studium af udsagnsordene hjælper os til bedre at forstå dette kapitel. Spørg: Hvad tror I, folk vil mene om at leve i tusindårsriget? Drøft deres svar.

2 Nephi 16:1–13; 17:1–9. Gud arbejder med sine børn ved hjælp af profeter. Profeter underviser, vidner og profeterer om Jesus Kristus. (15–20 minutter)



Joh 15:5 (os)

?

Johannes
Åbenbaring 22:16
(Jesus Kristus)

Vis eleverne et træ eller en anden plante med en enkel stamme eller stilk. Tegn medfølgende skema på tavlen, idet du udelader ordene i parentes. Bed eleverne om at læse versene og finde disse dele af planten.

Spørg:

- Hvordan hjælper træets rødder grenene?
- Hvis rødderne symboliserer Jesus Kristus, og grenene repræsenterer os, hvad kan så stammen eller stilken symbolisere? (Profeten; se Amos 3:7).
- Hvad er kilden til profetens åbenbaring?
- Hvordan er det ligesom et træ, der får næring fra rødderne?
- På hvilke måder viderebringer profeten kundskab fra Herren til os?
- Hvordan er I blevet velsignet som et resultat af at »få næring« af en profet?

Forklar, at flere profeter har udtrykt, hvor utilstrækkelige de følte sig, da de modtog deres kald. Præsident Spencer W. Kimball beskrev den telefonsamtale, hvori præsident J. Reuben Clark jun. fra Det Første Præsidentskab oplyste ham om, at han var blevet kaldet til De Tolvs Kvorum:

»Åh, bror Clark! Ikke mig? Du kan ikke mene mig? Det må være en fejl. Jeg kan ikke have hørt rigtigt.« Dette skete mens jeg satte mig ved siden af stolen og ned på gulvet ...

»Åh, bror Clark! Det lyder helt umuligt. Jeg er så svag og lille og begrænset og uduelig« (Edward L. Kimball og Andrew E. Kimball jun., *Spencer W. Kimball: Twelfth President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, s. 189).

Ældste Ezra Taft Benson beskrev en lignende scene, da han blev oplyst af præsident Heber J. Grant om sit kald til De Tolv:

»Bekendtgørelsen syntes så utrolig og overvældende ... I flere minutter kunne [jeg] kun sige: »Åh, præsident Grant, det kan ikke være sandt!«, hvilket jeg må have gentaget adskillige gange, før jeg var i stand til at samle [tankerne] nok til at forstå, hvad der var sket ...

Jeg følte mig så svag og uværdig« (Sheri L. Dew, *Ezra Taft Benson: A Biography*, s. 174).

Bed eleverne om at læse Moses 6:31 for at lære om, hvad Enok følte, da han blev kaldet til at være profet. Forklar, at 2 Nephi 16 beskriver en anden profet, som følte sig uværdig til at tjene.

Bed eleverne om at lave en liste over nogle profeter, som har set Herren (disse kan omfatte Moses, Lehi, Nephi og Joseph Smith). Læs 2 Nephi 16:1–10 og spørg:

- Hvad så Esajas? (Se vers 1–4).
- Hvordan havde han det med at se det, han så? (Se vers 5).
- Hvad skete der, som ændrede Esajas' følelser af uværdighed? (Se vers 6–7).
- Hvad skete der med ham, efter at han var rensset? (Se vers 8).
- Hvordan er Esajas et forbillede på Kristus? (Se Abraham 3:27).
- Hvad var Esajas' mission? (Se 2 Nephi 16:9–10).
- Læs Lære og Pagter 11:9. Hvordan kan man sammenligne dette med Esajas' mission?
- Hvad er fordelene ved at have profeter?

Læs 2 Nephi 17:1–2 og bed en elev om at sammenfatte det, der skete. Tegn medfølgende kort på tavlen og bed eleverne om at bruge deres kort i Bibelen for at identificere byerne, hvor følgende konger regerede:

- Akaz, konge af Juda (i hovedstaden Jerusalem)
- Rezin, konge af Syrien (i hovedstaden Damaskus)
- Peka, konge af Israel, som også blev kaldt Efraim eller Samaria (i hovedstaden Samaria)

Sæt navnene på kortet på tavlen, efterhånden som eleverne finder svarene.



Bed nogle eleverne om at læse 2 Nephi 17:3–9 og spørg:

- Hvad befalede Herren Esajas at sige til kong Akaz?

- Hvis I var Akaz, hvordan ville budskabet i vers 7 så få jer til at føle?

- Hvilken tillid kan vi få, når vi stoler på profetens råd?

Syng eller læs teksten til »Vi be'r til Gud for dig« (Salmer og sange, nr. 11) eller »Vi lytter til profetens røst« (Salmer og sange, nr. 10).



2 Nephi 17:14–15; 18:5–17; 19:1, 5–7; 21:1–5; 23:10–13. Jesus Kristus og hans evangelium er trædesten for de retfærdige og anstødssten for de ugudelige. (25–30 minutter)

Skriv *Jesus Kristus* på tavlen. Bed eleverne om at gætte, hvor mange gange dette navn står nævnt i Det Gamle Testamente. Efter nogen gættten, kan du forklare, at det står slet ikke i Det Gamle Testamente, som vi har den. Spørg: Tror I, at Jesus Kristus overhovedet omtales i Det Gamle Testamente? Læs 1 Nephi 19:23 og find ud af, hvorfor Nephi citerede Esajas.

(Hvis du brugte oversigten over 2 Nephi 12–24, kan du henviser til den plakat, du har lavet, hvorpå der står »Profetier om Jesus Kristus« og forklare, at I nu vil bruge nogen tid på at studere dette emne).

Giv eleverne eksemplarer af følgende skema uden oplysningerne i den anden spalte. Bed eleverne om at læse 2 Nephi 17:14–15 og udfylde skemaet med Esajas' profetier om Jesus Kristus. (Bemærk: Dette skema er skilt i tre dele af praktiske årsager i undervisningen. Saml det til et enkelt skema på uddelingsarket).

Henvi sning	Hvad vi lærer af Esajas om Jesus Kristus
2 Nephi 17:14	Hans mor skulle være jomfru. Han skulle kaldes »Immanuel« (hvilket betyder »Gud med os«).
2 Nephi 17:15	Han ville være retfærdig.

Gennemgå oplysningerne i det sidste af snit i undervisningsforslaget til 2 Nephi 11:2–8, og mind eleverne om forbilleder på Jesus Kristus i Esajas' skrivelser. Læs derpå 2 Nephi 18:6–8 og se efter, hvordan Esajas ved hjælp af symbolik henviste til Frelseren. For at hjælpe eleverne til at opdage forbilleder på Frelseren i disse vers, kan du stille følgende spørgsmål:

- Læs Johannes 7:37–38. Hvordan henviser Jesus til sig selv i disse vers? (Som en kilde til vand).
- Hvilket ord bruges til at beskrive vandene i 2 Nephi 18:6? (»Sagte«).
- Hvilket ord bruges til at beskrive vandene i vers 7? (»Mægtige«).
- Hvordan reagerede folket på vandet, da det løb »sagte«?
- Hvorfor sendte Herren de »mægtige« vande?

- Hvor langt rækker de »mægtige« vande til sidst?
- Hvordan kan Jesus beskrives som både »sagte« og »mægtig«? (Et svar er, at han kom »sagte« i sin jordiske tjenestegering, men han vil komme »mægtig« ved sit andet komme. For at understrege dette, kan I læse teksten til »Jesus vil i herlighed« (*Salmer og sange*, nr. 118).

Bed eleverne om at føje disse profetier til deres skema og fortsat arbejde sig gennem henvisningerne indtil 2 Nephi 19:5.

2 Nephi 18:6	Kristus vil blive fornægtet af de fleste mennesker ved sit første komme.
2 Nephi 18:7–8	Ved sit andet komme, vil han vise sig i magt og herlighed.
2 Nephi 18:9–12, 14–15	De, som modarbejder ham, vil falde, men de, som er på hans side, vil blive beskyttet.
2 Nephi 18:13, 16–17	Vi kan forberede os til det andet komme ved at adlyde skrifterne, tilbede og vente på Herren.
2 Nephi 19:5 (se også 20:16–18; 23:9)	Ved det andet komme vil de ugudelige blive tilintetgjort ved ild (se L&P 133:41 for at lære om kilden til den ild, som vil ødelægge de ugudelige).

Hvis det er muligt kan du medbringe en optagelse af Händels *Messias*. Bed eleverne om at læse med i 2 Nephi 19:6, mens du spiller »For unto Us a Child is Born«. Bed dem føje det til skemaet, som de lærte om Frelseren i disse vers, og bed dem derpå om at fortsætte til slutningen af skemaet.

2 Nephi 19:6	Kristus vil kontrollere verdens regeringer i tusindårsriget. Folk vil erkende ham som den, han er.
2 Nephi 19:7	Hans magt og kontrol vil være ubegrænset og vare evigt.
2 Nephi 21:1–2	Han vil have Ånden, visdom og magt.
2 Nephi 21:3–5	Han vil dømme folket retfærdigt. Han vil slå de ugudelige ved sit ords magt.
2 Nephi 23:10	Solen, månen og stjernerne vil ikke skinne ved hans komme.
2 Nephi 23:13	Jordskælv vil ledsage hans tilbagevenden.

Læs Lære og Pagter 97:22–25 og spørg: Hvad er den bedste måde, vi kan forberede os til Jesu Kristi andet komme på?

2 Nephi 24:12–23. Lucifer, morgenrødens søn, blev kastet ud af himlen og blev djævelen, fordi han ønskede at ophøje sig selv til Guds status. (10–15 minutter)

Vis eleverne et diplom fra et universitet, eller tegn et på tavlen (se side 60). Spørg: Hvad kræves der for at få et diplom? (Svarene kan omfatte studium, udholdenhed, ønske, arbejde,

tid). Bed eleverne om at forestille sig en førsteårsstuderende gå til rektor på universitetet og forlange et diplom. Spørg:

- Hvad ville I gøre, hvis I var rektor? Hvad ville I fortælle denne studerende?
- Hvordan ville I have det, hvis den studerende truede med at overtage jeres arbejde, hvis I ikke sørgede for diplomet?

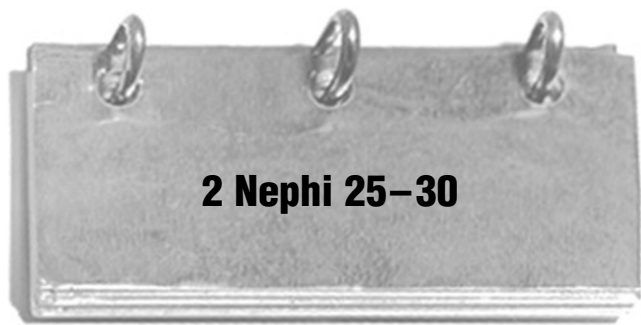
Læs 2 Nephi 24:12–15 og læg mærke til, hvem der forsøgte at få noget større uden at arbejde for det. Spørg:

- Hvad var Satans navn i den førjordiske tilværelse?
- Hvad var hans titel? (Morgenrødens søn).
- Hvilket stedord indleder hver sætning i vers 13–14?
- Hvad fortæller det om Satans problem?

Skriv *Det, som Satan ønskede* (2 Nephi 24:13–14) på tavlen samt *Det, som Satan modtog* (2 Nephi 24:12, 15, 19). Bed eleverne om at læse vers 13–14 og skrive de ord ned, som beskriver det, han ønskede. Bed dem derpå om at læse vers 12, 15 og 19 og skrive de ord ned, som beskriver det, han fik.

Det, som Satan ønskede (2 Nephi 24:13–14)	Det, som Satan modtog (2 Nephi 24:12, 15, 19)
stige op	falden
himlen	nedhugget
rejse	jorden
trone	styrtet ned
op	dødsriget
stjerner	hulen
bjerg	slængt hen
højde	uden grav
skyerne	slagen
Højeste	nedtrådt

- Læs Matthæus 23:1–12. Hvad har Frelserens råd i Matthæus at gøre med disse vers i Esajas?
- Læs Markus 8:35. Hvad fortæller dette vers, at vi må gøre for at blive frelst?
- Hvordan »mister« vi vores liv? (Præsident Marion G. Romney, som var medlem af Det Første Præsidentskab, sagde: »Vi mister vores liv ved at tjene og opløfte andre« [*Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 180]).
- Hvad kan I gøre nu for at anvende disse lærdomme fra Frelseren i jeres liv?



Indledning

I kapitel 25–30 giver Nephi nøgler til forståelse af fordums skrift og profetier. Han minder os om, at frelse kun kommer ved Jesu Kristi forsoning og advarer os mod fælder, der fører os bort fra Kristus. Eftersom Nephi havde set vor tid, vidste han, at hans skrivelser ville give vejledning og håb til en verden, der er tilsølet af djævelens bedrag. Nephi profeterede, at Mormons Bog ville komme frem i de sidste dage med dette budskab, og at »mange [skal] tro de ord, der er skrevet« (2 Nephi 30:3).


Væsentlige evangeliske principper

- Vi forstår Esajas' ord bedre, når vi studerer dem med Ånden og med hjælp fra nutidige skrifter og profeter. Det hjælper os også at lære om jødernes historie og kultur (se 2 Nephi 25:1–8).
- Mormons Bog vidner om, at frelse kun kommer ved Jesu Kristi forsoning (se 2 Nephi 25:19–30; se også Mosiah 3:18–19).
- Uanset hvad Herren siger gennem sine profeter, vil det blive opfyldt (se 2 Nephi 26:1–23; 27:1–20; se også L&P 1:37–38).
- Vi tjener i Kirken for at opbygge Guds rige (se 2 Nephi 26:29–31; se også L&P 121:34–36).
- I de sidste dage vil mange mennesker blive bedraget af falske lærdomme. Nogle af disse falske lærdomme er: Gud virker ikke længere hos mennesket, mirakler er ophørt, synd er acceptabelt, fordi Gud til slut vil frelse alle, »alt er vel i Zion«, og der er intet helvede og ingen djævel (se 2 Nephi 28; se også Moroni 7:35–37).
- I de sidste dage vil mange blive »opblæst i hjertet« og vil med urette tro, at de kan skjule deres ugudelighed fra Herren (se 2 Nephi 28:7–9; se også L&P 1:3).
- Herren har givet os Bibelen og Mormons Bog som to særskilte vidnesbyrd om, at Jesu Kristi evangelium er sandt. Dette opfylder Herrens egen lov om vidner (se 2 Nephi 29:1–9; se også Matt 18:16; L&P 6:28).
- Mormons Bog vil blive midlet til at bringe mange til kundskab om, at Jesus er Kristus (se 2 Nephi 30:3–8; se også L&P 20:8–12).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 84–103.*

Forslag til undervisningen

 *Mormons Bog Video* – Præsentationer, nr. 5, »Åndelige krokodiller«, kan bruges til at undervise i 2 Nephi 28 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

2 Nephi 25:1–8. Vi forstår Esajas' ord bedre, når vi studerer dem med Ånden og med hjælp fra nutidige skrifter og profeter. Det hjælper også at lære om jødernes historie og kultur. (35–40 minutter)

Vis eleverne en hængelås med kombinationslås og bed om frivillige til at åbne den (angiv ikke kombinationen). Spørg: Hvorfor er det så vanskeligt at åbne låsen? Giv de frivillige kombinationen og bed dem om at prøve igen. Hvis de stadig har vanskeligheder, så giv yderligere instruktioner. Når de er færdige, så spørg eleverne:

- Hvorfor er det vigtigt at kende den rette kombination for at kunne få låsen op?
- Hvorfor virker andre kombinationer ikke?
- Hvorfor er det vigtigt at forstå, hvordan man bruger tallene for at kunne få låsen op?

Vis et billede af Esajas (f.eks. *Evangelisk kunst* – 113). Spørg eleverne om, hvad de har hørt om Esajas' skrivelser. Spørg:

- Hvordan kan denne lås sammenlignes med Esajas?
- Hvordan kan man sammenligne det at åbne låsen med at forstå Esajas?

Forklar, at Nephi og andre profeter har givet os »kombinationen« til at låse Esajas' skrivelser op. Bed eleverne om at læse 2 Nephi 25:1–8 og lægge mærke til Nephis indsigt i, hvordan man forstår Esajas.

For yderligere at undersøge dette skriftsted kan du skrive *Kombination nr. 1: Forstå det gamle Israels skikke og Guds domme* på tavlen. Spørg:

- Hvorfor var, ifølge 2 Nephi 25:1, mange af Esajas' lærdomme svære for Nephis folk at forstå? (Se også Jakobs Bog 4:14).
- Hvorfor underviste Nephi, ifølge vers 2, ikke sit folk i mange ting vedrørende jødernes skikke og traditioner? (Bed eleverne om at læse 2 Kong 17:13–20).
- Hvad tror I, de »Guds straffedomme«, som omtales i vers 3, er?

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, daværende medlem af De Halvfjerd.

»I alle tidsaldre udgyder Herren sin dom over ulydighedens børn. Hungersnød, fangenskab, sygdom, oversvømmelse, lyn, haglstorme, pest, uvejr, jordskælv, krige, ild og svovl fra himlen – alt dette og uendelig meget mere bliver sendt af Gud over mennesker, som svigter ham og hans love (3 Mos 26; 5 Mos 28; 29; 30; 3 Nephi 8; 9; 10; L&P 43:25; 63:32–33; 88:88–91). Åbenbart kommer disse domme over folkene og landene for at straffe dem for deres oprør og for at ydmyge dem for muligvis at vende dem til retfærdighed. Og åbenbart vil en retfærdig minoritet også blive kaldet til at lide sammen med dem, som modtager en retfærdig belønning for deres hellige gerninger (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 192)« (Mormon Doctrine, 2. udg., s. 404–405).

Spørg: Hvordan hjælper Esajas' ord, såvel som andre profeters ord, folk med at forstå »Guds straffedomme«?

Skriv *Kombination nr. 2: Hav »profetiens ånd«* på tavlen. Mind eleverne om, at Nephi sagde, at hans sjæl glædede sig ved »at tale tydeligt« (2 Nephi 25:4). Spørg:

- Hvad kan, ifølge vers 4, gøre Esajas' ord tydelige?
- Hvad er »profetiens ånd«? (Helligåndens gave og vidnesbyrd).

»Profetiens ånd« bliver yderligere tydeliggjort i Johannes' Åbenbaring 19:10. Læs dette vers og læg mærke til betydningen af vendingen. Spørg: Hvorfor er et vidnesbyrd om Jesus Kristus nødvendigt for at forstå Esajas?

Skriv *Kombination nr. 3: Studér det gamle Israels kultur, historie og geografi* på tavlen. I vers 5 påpeger Nephi, at han kom fra Jerusalem og havde iagttaget »jødernes fremgangsmåde«. På hebraisk er et ord for »fremgangsmåde« *dabar*, som også kan betyde »ord«, »vending« eller »handling«. Nephi sagde, at jøderne forstod profeterne, og at ingen forstår disse profetier, som de gør, med mindre de er blevet »belært om jødernes sæder og skikke«.

Spørg: Hvordan kan vi bedre forstå »jødernes sæder og skikke«? En af de bedste måder er at studere deres skrivelser, især Bibelen og Mormons Bog. For at forstå Esajas hjælper det at være kendt med alle skrifterne. Det hjælper også at studere jødernes historie, kultur og sprog. Overvej at læse følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Indsigt i skriften . . . øges ved kundskab om historien, de politiske og sociale tilstande, uddannelsesmæssige status og temperament hos det folk, til hvem de forskellige skrifter oprindeligt blev åbenbaret. Det var f.eks. vanskeligere for nephiterne at forstå den fulde betydning af Esajas' profetier, end det var for jøderne i Jerusalem, fordi nephiterne ikke var blevet belært om »jødernes måde«. Det er rigtigt, at Esajas' ord »er . . . tydelige for alle dem, som er fyldt med profetiens ånd«, men ligesom videnskabelige og medicinske skrifter bedre forstås af dem, der er uddannet i videnskab og medicin, så er de, der er oplært i at fortolke profetier, i en bedre position til at afgøre deres fulde betydning« (Doctrinal New Testament Commentary, 3 bind, 1:58).

- Hvad betyder vendingen »egnene dér omkring« i vers 6? (Israels geografi og de omkringliggende lande).
- Hvordan kan det at være kendt med »egnene dér omkring« hjælpe os med at forstå Esajas?

Skriv *Kombination nr. 4: Kend profetierne vedrørende de sidste dage og tidernes tegn* på tavlen. Spørg:

- Hvornår vil, ifølge vers 7–8, mennesket kende Esajas' ord? Hvorfor?
- Hvordan hjælper studium af profeternes lærdomme, deriblandt »tidernes tegn« os med bedre at forstå Esajas' ord?

Aflæg vidnesbyrd om værdien af at forstå Esajas' ord, og påpeg, at vi har fået befaling om at studere dem flittigt (se 3 Nephi 23:1–3).

2 Nephi 25:19–30. Mormons Bog vidner om, at frelse kun kommer ved Jesu Kristi forsoning. (25–30 minutter)

Vis et billede af Jesus Kristus. Spørg eleverne om, hvor mange gange de kan finde titlen Kristus i 2 Nephi 25. (Ordet findes 17 gange i dette kapitel). Spørg:

- Hvad betyder ordet *Kristus*? (Se *Guide til skrifterne*, »Kristus«; »Salvede, den«).
 - Hvorfor tror I, at denne titel bruges så ofte i dette kapitel?
- Bed eleverne om at læse 2 Nephi 25:19–21 og spørg:
- Hvad var Nephis hovedbudskab vedrørende Jesus Kristus?
 - Hvilket løfte modtog Nephi vedrørende sit budskab?
 - Hvorfor var det så vigtigt for Nephi, at hans efterkommere modtog dette budskab?

Bed eleverne om at overveje, om de føler det samme, som Nephi følte vedrørende det at fortælle deres familie og venner om evangeliet. Bed dem om at læse vers 22 og spørg: Hvad har Mormons Bog at gøre med vores evige dom?

Læs vers 23 og spørg: Hvad betyder *nåde*? (Se *Guide til skrifterne*, »Nåde«). Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Nåde består af Guds gave til sine børn, i hvilken han gav sin Enbårne Søn for at enhver, som tror på ham og imødekommer hans love og ordinancer, ville få evigt liv.

Ved nåde fuldførte Frelseren sit sonoffer, så hele menneskeheden kan opnå udødelighed.

Ved hjælp af hans nåde og vores tro på hans forsoning samt vores omvendelse fra vore synder, modtager vi styrke til at gøre de nødvendige gerninger, som vi ellers ikke kunne gøre af egen magt.

Ved hjælp af hans nåde modtager vi en gave med velsignelser og åndelig styrke, som til sidst fører os til evigt liv, hvis vi holder ud til enden.

Ved hjælp af hans nåde bliver vi mere som hans guddommelige væsen.

Ja, ›trods alt, hvad vi formår at gøre, så er det dog af nåde, at vi er frelst«. Hvad betyder vendingen ›trods alt, hvad vi formår at gøre?«

›Trods alt, hvad vi formår at gøre« omfatter, at vi yder vores bedste indsats.

›Trods alt, hvad vi formår at gøre« omfatter, at vi efterlever hans befalinger.

›Trods alt, hvad vi formår at gøre« omfatter at elske vores næste og bede for dem, som anser os for at være deres modstandere.

›Trods alt, hvad vi formår at gøre« vil sige at klæde den nøgne, give den sultne mad, besøge den syge og ›hjælpe dem, der har vores bistand behov« (Mosiah 4:16), at huske, at det vi gør mod den mindste af Guds børn, gør vi mod ham (Matt 25:40).

›Trods alt, hvad vi formår at gøre« betyder at føre et kysk, rent liv, være hudløs ærlig i alle vore handlinger og behandle andre, som vi ønsker at blive behandlet« (*Come unto Christ*, s. 7–8).

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 25:24–30. Spørg: Hvordan adskilte nephiterne sig fra jøderne på Jesu tid i den måde, hvorpå de efterlevede Moseloven? Bemærk, at vi ikke har mange detaljer om den daglige efterlevelse af Moseloven blandt nephiterne. Men det er tydeligt, at de adlød loven med den viden, at de var frelst ved tro på og lydighed mod Jesus Kristus.

Syng »O, se hvilken kærlighed« (*Salmer og sange*, nr. 114).



2 Nephi 26:1–23; 27:1–20. Uanset hvad Herren siger gennem sine profeter, vil det blive opfyldt.

(45–50 minutter)

Skriv på tavlen følgende tre udtalelser fra Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum fra »Familien: En proklamation til verden« (*Stjernen*, jun. 1996, s. 10):

1. »Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden, til at overholde Guds befalinger samt til at være lovlydige samfundsborgere, uanset hvor de bor. Ægtemænd og hustruer – mødre og fædre – vil over for Gud blive holdt ansvarlige for udførelsen af disse pligter.«
2. »Vi advarer om, at personer, som bryder deres løfte om troskab, som misbruger deres ægtefælle eller deres børn, eller som ikke opfylder ansvarsene i familien, en dag skal stå til ansvar over for Gud.«
3. »Vi advarer endvidere om, at familiens opløsning vil påføre enkeltpersoner, lokalsamfund og nationer de ulykker, som er forudsagt af fordums og nutidige profeter.«

Spørg:

- Hvordan ved vi, at disse profetiske advarsler vil gå i opfyldelse?
- Læs Lære og Pagter 1:37–38. Går Herren nogen sinde fra sit ord?

Forklar, at de skriftsteder, de skal studere i dag, indeholder mange profetier, som er blevet opfyldt. Spørg: Hvordan kan en viden om, at alle disse profetier er blevet opfyldt nøjagtigt som profeteret, hjælpe en person med at få mere tillid til Herrens ord?

Giv eleverne en kopi af medfølgende skema som et uddelelingsark eller afskriv det på tavlen. Brug versionen, der er medtaget i appendiks (s. 293), hvor spalten »Opfyldt« er tom. Del klassen op i fire grupper og giv hver gruppe en af skemaets fire kategorier. Bed grupperne om at læse profetierne og skriftstederne i deres kategori og finde yderligere skriftsteder, som viser, at hver profeti er blevet opfyldt. Fortæl dem, at om ti minutter vil du give dem hjælp i deres søgning. Efter ti minutter giver du dem henvisningerne fra spalten »Opfyldt«, men ikke i den rigtige rækkefølge. Bed dem om at arbejde fem eller ti minutter endnu, og bed dem om at vælge en talsmand i deres gruppe.

1. Profetier vedrørende Jesu Kristi komme til det amerikanske fastland		
Profeti	Erklæret	Opfyldt
Kristus ville vise sig for nephiterne.	2 Nephi 26:1	3 Nephi 11:8–10
Der ville være store krige mellem nephiterne og lamaniterne.	2 Nephi 26:2	Mormon 1:8
Nephiterne skulle se tegn på Kristi fødsel, død og opstandelse.	2 Nephi 26:3	3 Nephi 1:15–21; 8:3, 19–20, 23
Ved tidspunktet for Kristi død ville der være forfærdelige ødelæggelser, og de ugudelige ville omkomme.	2 Nephi 26:4–6	3 Nephi 8:5–25
De retskafne, som så frem til Kristus, ville ikke omkomme i ødelæggelserne i forbindelse med hans død.	2 Nephi 26:8	3 Nephi 10:12–13
2. Profetier vedrørende Mormons Bogs folk efter Kristi komme		
Profeti	Erklæret	Opfyldt
Der ville være en lang periode med fred i Amerika efter Kristi komme.	2 Nephi 26:9	4 Nephi
Nephiterne ville blive ødelagt kort efter den fjerde generation efter Kristi besøg i Amerika.	2 Nephi 26:10, 18	Mormon 8:7
Efterkommerne efter Mormons Bogs folk ville svinde ind i mangel på tro efter ødelæggelsen af den nephitiske nation.	2 Nephi 26:15	Mormon 8:8–10
3. Profetier vedrørende de sidste dage		
Profeti	Erklæret	Opfyldt
Ikkejødernes ville lide af stolthed og ville snuble åndeligt. Der ville være mange kirker, hvilket forårsagede misundelse, strid og ondskab.	2 Nephi 26:20–21	JS-H 1:5–6
Der ville være hemmelige sammenslutninger.	2 Nephi 26:22	L&P 42:64
4. Profetier vedrørende Mormons Bogs fremkomst		
Profeti	Erklæret	Opfyldt
Mormons Bog ville blive givet til en ulærd mand (profeten Joseph Smith).	2 Nephi 27:9	JS-H 1:59
Tre vidner og nogle få andre ville se de plader, der indeholdt nephiternes optegnelse.	2 Nephi 27:12–14	L&P 5:11; 17
Gud ville befale, at noget af den del af Mormons Bog, som ikke var forseglet, blev givet til den lærde.	2 Nephi 27:15	JS-H 1:63–64
Den lærde mand ville bede om pladerne for at oversætte dem.	2 Nephi 27:15	JS-H 1:65
Den lærde mand ville sige, at han ikke kunne læse bogen, fordi den var forseglet.	2 Nephi 27:17	JS-H 1:65

Bed talsmanden for hver gruppe om at sammenfatte det, de har fundet frem til, og drøft det med hele klassen. Spørg, hvordan opfyldelsen af disse profetier påvirker vores tilværelse i dag.

Bed eleverne om at kikke på 2 Nephi 27:21–35 for at finde profetier om vor tid, som endnu ikke er blevet fuldstændigt opfyldt. Skriv disse profetier på tavlen, efterhånden som eleverne finder dem.

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Alle Herrens ord vil blive opfyldt, uanset om han selv kommer med dem, eller han erklærer dem ved inspiration og åbenbaring til sine tjenere, og Helligånden vidner for alle, som søger at kende sandheden af åbenbaringerne og befalingerne« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 333–334).

2 Nephi 26:29–31. Vi tjener i Kirken for at opbygge Guds rige. (10–15 minutter)

Skriv ordet *list* på tavlen og bed eleverne om at definere det. Giv følgende definitioner på dette ord: (1) »kunst, kyndighed, behændig, varsom fremgangsmåde«, (2) »bydemåde af udsagnsordet »at liste«, (3) »evne til at finde på og iværksætte snedige, underfundige planer« (*Ordbog over det danske sprog*, 3. opl., bind 12., »list«, s. 1005–1006). Spørg eleverne, om de anser ordet for at være negativt.

Skriv overskriften *Præstelist* på tavlen og spørg: Hvordan ville I definere *præstelist* i lyset af det, I ved om ordet *list*. Forklar, at i en amerikansk ordbog, som blev trykt på samme tidspunkt, som Mormons Bog blev oversat, bliver *priestcraft* (*præstelist*) defineret som »præsters kneb og bedrageri; bedrageri eller optrækkeri i religiøse anliggender; taktik hos selviske og ambitiøse præster for at få velstand og magt eller for at udnytte andres lettroenhed« (Noah Webster, *An American Dictionary of the English Language* [1828], »priestcraft«).

Skriv overskriften *Præstedømmet* på tavlen til højre for *Præstelist*. Spørg: Hvordan adskiller definitionen på *præstelist* sig fra definitionen på *præstedømmet*? Drøft kort deres svar, og læs derpå følgende udtalelse af ældste Stephen L Richards, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Præstedømmet defineres sædvanligvis som værende »Guds magt givet til menneskene til at forrette evangeliets ordinancer«. Dette er en sand definition, men jeg vil gerne tilføje en fortolkning, der har at gøre med tjeneste. Magten er ikke stillestående. Udstrækningen af det varierer med menneskets værdighed og evne til at have det og bruge det« (*The Church in War and Peace*, 42).

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 26:29–31, idet de husker betydningen af ordene *præstelist* og *præstedømme*. Spørg: Hvordan adskiller skriftens definition på *præstelist* sig fra ordbogsdefinitionen fra 1828?

Bed eleverne om at finde problemerne med *præstelist*, som anført i disse vers. Skriv deres svar på tavlen under overskriften *Præstelist*. Bed eleverne om at nævne modsætninger til det sande *præstedømme*, og skriv disse under overskriften *Præstedømme*. Se medfølgende skema for at få forslag til svar.

Præstelist	Præstedømme
De, som udøver <i>præstelist</i> , fremstiller sig selv som et lys for verden.	De, som har det sande <i>præstedømme</i> , sætter Jesus Kristus som deres lys.
De søger deres egen vinding.	De opbygger Guds rige.
De søger verdens ros.	De tjener ydmygt, ofte uden anerkendelse.
De søger ikke Zions velfærd.	De søger Zions velfærd.
De ville lade arbejderen i Zion gå til grunde.	De har barmhjertighed.
De arbejder for penge.	De arbejder for Zion.

Forklar, at forståelse af forskellene mellem *præstedømme* og *præstelist* hjælper os med at finde ud af, hvem der er fra Gud, og hvem der ikke er det. Selv de, som har Guds sande *præstedømme*, må vogte sig for at misbruge deres myndighed. Læs Lære og Pagter 121:36–37 og spørg: Hvordan kan vi være sikre på at udøve vores *præstedømme* retfærdigt?

2 Nephi 28. I de sidste dage vil mange mennesker blive bedraget af falske lærdomme. Nogle af disse falske lærdomme er: Gud virker ikke længere hos mennesket, mirakler er ophørt, synd er acceptabelt, fordi Gud til slut vil frelse alle, »alt er vel i Zion«, og der er intet helvede og ingen djævel. (30–35 minutter)

Skriv *Tanker går forud for gerninger* på tavlen. Spørg: Hvis man ønsker at ændre sin adfærd, hvad skal man så først ændre?

Vis eleverne nogle nyere avisoverskrifter, som beskriver forbrydelser mod personer (f.eks. »To anklaget for narkosalg«, »Gymnasielærer sagsøger elev for angreb«, »Ægtemand anklaget for vold i hjemmet«, »Fest bliver til kaos på grund af alkohol«). Spørg: Hvilken tankemåde ville gøre, at et menneske gør sådanne ting?

Skriv på tavlen: »Studiet af evangeliets lærdomme vil forbedre adfærd hurtigere, end studiet af adfærd vil forbedre adfærd« (Boyd K. Packer, i Conference Report, okt. 1986, s. 20; eller *Ensign*, nov. 1986, s. 17). Spørg: I lyset af denne udtalelse, hvad er så en årsag til, at Herren ønsker, at I studerer Mormons Bog hver dag?

Læs 2 Nephi 28:1–14 og stil nogle af eller alle følgende spørgsmål:

- Hvad betyder ordet *tilskyndet* som det bruges i vers 1? (»Tvunget« eller »fået til at gøre noget af nødvendighed«).
- Hvad er det for en bog, der er nævnt i vers 2? (Mormons Bog, som Nephi havde beskrevet i kapitel 26–27).
- Læs Joseph Smith – Historie 1:5. Hvordan opfylder dette vers det, som Nephi beskriver i 2 Nephi 28:3–4?
- Hvad ville kirkerne i de sidste dage, ifølge 2 Nephi 28:4–6, belære om?
- Hvad ville disse kirker mene om Jesus Kristus, mirakler og Helligåndens gave?
- Hvorfor tror I, at de kirker og lærdomme, som Nephi advarede imod, ville være populære i verden? (Se vers 7–9).
- Hvilke gerninger påvirker disse lærdomme folk til at gøre? (Se vers 10–14).
- Gennemgå vers 1–2. Hvad er det ved Mormons Bog, der vil hjælpe med at modarbejde disse tilstande i de sidste dage?

Bed eleverne om at bruge nogle øjeblikke på at søge efter bestemte skriftsteder i Mormons Bog, som modvirker de falske lærdomme, der blev påpeget i 2 Nephi 28:3–14 (se eksempler i medfølgende skema). Drøft deres svar.

Falske lærdomme i de sidste dage	Skriftsteder, der modvirker falske lærdomme
2 Nephi 28:4–6	Moroni 7:37
2 Nephi 28:8	2 Nephi 9:24–27; Alma 34:32–34
2 Nephi 28:12–14	Moroni 8:26–27

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson og aflæg vidnesbyrd om den:

»Ja, det er menneskets forskrifter versus Guds åbenbarede ord. Jo mere vi følger Guds ord, desto mindre bliver vi bedraget, mens de, som følger menneskets visdom, bliver bedraget mest« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 354).

Vis eleverne nogle få stykker tømmerværktøj, som f.eks. en hammer, en sav og et målebånd. Mens du viser hvert stykke værktøj, skal du spørge om, hvad den bruges til, og hvordan den bruges. Forklar, at der er mange former for tømmerværktøj, fordi der er mange former for træ og mange forskellige opgaver, en tømrer skal udføre.

Forklar, at Satan også har mange forskellige redskaber, fordi folk har mange forskellige svagheder. Skriv følgende skema på tavlen. Medtag skriftstedshenvisningen i den venstre spalte, men lad de to andre spalter være tomme.

Bed eleverne om at se på 2 Nephi 28:13–32 og være opmærksom på måder, hvorpå Satan frister folk, og hvad der sker, når de giver efter for hans fristelser. Udfyld de to spalter, efterhånden som I drøfter versene.

Henvisninger	Satans list (kneb)	Resultater
2 Nephi 28:13–15	Han overtaler folk til at røve fra de fattige på grund af stolthed og for at tilfredsstille deres kærlighed til fint tøj og overdrevent udsmykkede kirker.	De ugudelige vil blive nedstyrtet til helvede.
2 Nephi 28:16, 20	Han overtaler dem til at mene, at det gode er ondt og intet værd.	De vil omkomme.
2 Nephi 28:21, 24–25	Han neddysser dem i vellystig sikkerhed og fortæller dem, at alt er vel.	Djævelen vil bedrage deres sjæle og lede dem ned til helvede.
2 Nephi 28:22–23	Han bruger smiger og siger, at der ikke er nogen djævel eller helvede.	De bliver fanget af Satans lænker og går ned til døden og helvede.
2 Nephi 28:27–30	Han overbeviser dem om, at de åbenbaringer, de har modtaget, er nok, og at de ikke behøver mere.	De mister det, de har.

Bed eleverne om igen at læse vers 20–22 og spørg: Hvorfor bruger Satan forskellige fremgangsmåder med forskellige folk? Bed eleverne om at komme med eksempler fra deres egne erfaringer på, hvordan Satan får nogle til at rase, hvordan han neddysser andre, samt hvordan han smigrer andre igen.

Læs 2 Nephi 28:24–32. Forklar, at *ve* betyder stor kval, lidelse eller sorg. Spørg:

- Hvilke *ve*'er advarer Nephi os imod?
- Hvilke eksempler på disse synder og falsk tro i dag kan I komme i tanke om?
- Hvordan kan Herren ifølge Nephi hjælpe os med at overvinde djævelens list og fristelser?

Læs følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell, medlem af De Tolvs Kvorum, og aflæg vidnesbyrd om den:

»Gud glemmer os aldrig, ej heller dem, som vender sig fra ham eller fornægter ham. Hvis de omvender sig og kommer til ham, vil han være barmhjertig mod dem, ›thi [hans] arm er udstrakt den ganske dag‹ (2 Nephi 28:32)« (A Wonderful Flood of Light, s. 60).



2 Nephi 28:7–9 (Mesterskriftsted). I de sidste dage vil mange blive »opblæst i hjertet« og vil med urette tro, at de kan skjule deres ugudelighed fra Herren. (10–15 minutter)

Medbring nogle hele hvedekorn eller ris sammen med noget »puffed« hvede eller ris. (Denne illustration virker også med popcorn). Vis de »puffede« korn og spørg, hvad det er. Vis de hele korn og spørg: Hvilke af disse kan man opbevare længst? Hvorfor? (De hele korn kan bedst opbevares, fordi de stadig er beskyttet af deres skal). Stil nogle af eller alle følgende spørgsmål:

- Hvordan laves »puffed« korn? (Kornet opvarmes i en lukket beholder, indtil det er varmere end den temperatur, hvor vand bliver til damp. Når trykket tages væk, ændrer vandet i kernen sig til damp og eksploderer kernen).
- Kommer vi nogen sinde i situationer, som »sætter tryk på os« og derpå, når omstændighederne ændrer sig, bliver vi »puffede«?
- Hvad vil det sige, at folk bliver »puffede«? (De bliver indbildske og snobbete. En person, som er »puffet« (opblæst), føler ikke behov for at stole på Herren).
- Hvad har størst værdi: En skæppe hele korn eller en skæppe »puffede« korn? Hvorfor? (Med de hele korn får man større mængde føde. De »puffede« korn består mest af luft).
- Hvad ville I helst have: Fem »puffede« venner eller fem oprigtige venner?
- Hvilken slags ven ville I helst være?

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 28:7–9 og lægge mærke til de former for lærdomme, der blev undervist af dem, som var opblæste, og skriv dem på tavlen. Spørg: Hvordan kan vi undgå at blive opblæst? Gennemgå Mormons Bogs rolle med hensyn til at modvirke falske lærdomme, stolthed og ugudelighed som drøftet i undervisningsforslaget til 2 Nephi 28.

Bed eleverne om at understrege mesterskriftstedet (2 Nephi 28:7–9). Spørg: Hvorfor tror I, at disse vers er så vigtige, at de blev medtaget i mesterskriftstedslisten? Find nøglesætninger, som kan hjælpe eleverne til at huske indholdet, som f.eks. »æd, drik og vær lystig, thi i morgen skal vi dø«; »drag fordel af næstens ord«; »grav en grav for [din næste]«; og »Gud [vil] slå os med nogle få slag«. Foreslå, at eleverne understreger disse vendinger, hvis de ønsker det.

2 Nephi 29:1–9. Herren har givet os Bibelen og Mormons Bog som to særskilte vidnesbyrd om, at Jesu Kristi evangelium er sandt. Dette opfylder Herrens egen lov om vidner. (25–30 minutter)

Bed to elever om at spille rollen som missionærer, der banker på din dør. Bed dem om at få dig til at interessere dig for Mormons Bog. Under rollespillet skal du fortælle missionærerne, at du påskønner deres hensigter, men at du allerede

har en bibel og ikke mener, at du har brug for en anden. Lad missionærerne svare uden at hjælpe dem. Bed de andre elever om at komme med forslag til, hvordan man kan svare. Spørg: Er der et skriftsted i Mormons Bog, som imødekommer denne indvending? Forklar, at 2 Nephi 29 giver et godt svar.

Kapitel 29 begynder med Nephis profeti om, at i de sidste dage vil Herren gøre et underfuldt værk. Bed eleverne om at læse vers 1–2 og lægge mærke til fem årsager til, at Herren vil begynde at udføre sit »underfulde værk« og skriv dem på tavlen. Din liste kan se således ud:

- »At jeg kan ihukomme mine pagter, som jeg har gjort med menneskenes børn.«
- »At jeg atter anden gang skal udrække min hånd for at genvinde mit folk.«
- »At jeg ligeledes må ihukomme de forjættelser, som jeg har givet dig, Nephi, og ligeså din fader, at jeg vil ihukomme jeres sæd.«
- »At jeres sæds ord skal udgå af min mund til jeres sæd.«
- »Mine ord skal hvisle ... som et banner for mit folk, der er af Israels hus.«

Drøft betydningen af hvert punkt.

Spørg: Hvad tror I, at Herren mente, da han sagde, at hans ord skulle »hvisle til jorden ender«? (At *hvisle* er at lave en skarp, lang *s-* eller *psst-*lyd, som vi af og til gør for at få en andens opmærksomhed). Understreg for eleverne, at Guds ord i Mormons Bog skal hvisle til jordens ender (se 2 Nephi 29:2; Moroni 10:28).

Præsident Ezra Taft Benson, daværende præsident for De Tolvs Kvorum, sagde om 2 Nephi 29:2:

»Vi, medlemmerne af Kirken og især missionærerne, skal være dem, der hvisler eller beretter og vidner om Mormons Bog til jordens ender« (Den danske Stjerne, aug. 1975, s. 44).

Læs 2 Nephi 29:3–14 og lægge mærke til tre årsager til, at vi skal studere Mormons Bog ud over Bibelen, og skriv dem på tavlen. Din liste kan se således ud:

- Herren taler til flere nationer end én (se vers 7).
- To nationers vidnesbyrd er bedre end én (se vers 8).
- Herren vil dømme os ud fra de bøger, som er skrevet (se vers 11).

Vedrørende den tredje årsag har præsident Marion G. Romney sagt:

»For mig findes der ingen mere motiverende grund til at læse Mormons Bog end den udtalelse, at vi, som har Mormons Bog, skal blive dømt efter det, der er skrevet i den« (Den danske Stjerne, okt. 1980, s. 110).

Gennemgå rollespillet med eleverne, der spiller missionærer igen. Lad dem denne gang øve sig på at svare på din indvending ved at bruge den kundskab, de har fået fra 2 Nephi 29.

2 Nephi 30:1–8. Mormons Bog vil blive midlet til at bringe mange til kundskab om, at Jesus er Kristus.

(15–20 minutter)

Skriv *Hvad er, sammen med Ånden, det største enkelte redskab, der er til rådighed for enhver missionær?* på tavlen. Vis et eksemplar af Mormons Bog. Forklar eleverne, at det er meget væsentligt, at vi lærer, hvordan vi skal bruge Mormons Bog som et missioneringsredskab. Mormons Bog vil være midlet til at omvende mange og ved hvilket profetier vil blive opfyldt. Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Mine kære søskende, jeg har nu i nogle år været dybt bekymret over, at vi ikke bruger Mormons Bog, som Gud har tænkt sig det.

Da jeg deltog i indvielsen af Mexico-templet, fik jeg en stærk fornemmelse af, at Gud ikke er tilfreds med, at vi negliger Mormons Bog.

Mormons Bog er for både medlemmer og ikke-medlemmer. Sammen med Herrens Ånd er Mormons Bog det bedste stykke værktøj, Gud har givet os til at omvende verden. Hvis vi skal høste alle de sjæle, som præsident Kimball forestiller sig, må vi benytte det redskab, Gud har beregnet til denne opgave – Mormons Bog« (Stjernen, oktoberkonferencen 1984, s. 4, 5).

Læs 2 Nephi 30:1–8 og spørg: Hvilken påvirkning vil Mormons Bog have på verden? (For at få hjælp til at forstå ord som *ikke-jøder*, *jøder* og *rest*, se da kommentarerne til 1 Nephi 13:1–3; 2 Nephi 30:4 og 2 Nephi 30:4–6 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122*, s. 29, 99–100). Stil nogle af eller alle følgende spørgsmål:

- Hvad er vores rolle i denne omvendelsesproces?
- Hvordan vil Mormons Bog blive gjort tilgængelig for verden?
- Hvordan kan man være mest effektiv i brugen af Mormons Bog i missioneringen?
- Hvorfor bør vi dagligt studere Mormons Bog flittigt?

Læs følgende udtalelse af præsident Benson, mens han var præsident for Kirken:

»Der er tre væsentlige grunde til, at de sidste dages hellige burde gøre studiet af Mormons Bog til noget, de beskæftiger sig med hele livet.

For det *første* er Mormons Bog vor religions slutsten. Sådant sagde profeten Joseph Smith. Han bar det vidnesbyrd, at »Mormons Bog var den mest korrekte bog på jorden og vor religions slutsten« (*History of the Church*, 4:461). En slutsten er den midterste sten i en hvælving. Den holder alle de andre sten på plads, og fjernes den, så styrter hvælvingen sammen ...

Den *anden* grund til at vi må gøre Mormons Bog til det centrale i vore studier, er, at den er skrevet for vor tid. Nephiterne har aldrig haft bogen, det har oldtidens lamaniter heller ikke. Den er bestemt for os ...

Den *tredje* årsag til at Mormons Bog er af så stor værdi for de sidste dages hellige, kommer frem i den samme udtalelse af profeten Joseph Smith, som jeg citerede lige før. Han sagde: »Jeg fortalte brødrene, at Mormons Bog var den mest korrekte bog på jorden og vor religions slutsten, og et menneske ville komme Gud nærmere ved at efterleve dens forskrifter end ved nogen anden bog« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 232). Det er den tredje grund til, at man bør studere den bog. Den hjælper os at komme Gud nærmere. Er der ikke dybt i vore hjerter noget, der længes efter at komme Gud nærmere, at ligne ham mere i vor daglige adfærd, hele tiden at føle hans nærvær? Hvis det er tilfældet, så kan Mormons Bog hjælpe os at opnå det, mere end nogen anden bog kan.

Det er ikke bare det, at Mormons Bog lærer os sandheden, skønt det gør den jo bestemt. Det er heller ikke bare det, at Mormons Bog bærer vidnesbyrd om Jesus Kristus, skønt det gør den bestemt også. Men der er mere end som så. Der er i den bog en kraft, der vil begynde at strømme ind i jeres liv i det øjeblik, I tager fat på et seriøst studium af bogen. I vil finde større styrke til at stå imod fristelser. I vil finde styrke, så I kan undgå at blive bedraget. I vil finde styrke til at blive på den lige og snævre vej. Skrifterne betegnes som »livets ord« (se L&P 84:85), og det gælder ingen steder mere end for Mormons Bogs vedkommende. Når I begynder at hunge og tørste efter de ord, vil I finde liv i større og større overflod« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 3–5).



Indledning

Ældste Jeffrey R. Holland skrev:

»Nephi afsluttede, i et vidunderligt sidste vidnesbyrd for hans folk, såvel som for ufødte og usete i den sidste uddeling, sine profetier (deriblandt profetier om Mormons Bogs fremkomst) og afsluttede sine skrivelser – og et liv med at undervise – med nogle »få ord ... angående Kristi lære« [2 Nephi 31:1–2]...

»Kristi lære« som belært om af Nephi i sin storslåede, sammenfattende tale, fokuserer på tro på Herren Jesus Kristus, omvendelse, dåb ved nedsænkning, modtagelse af Helligåndens gave og at holde ud til enden. I denne erklæring forsøges det ikke at dække hele frelsesplanen, alle det kristne livs dyder eller de belønninger, som venter os i forskellige grader af himmelske herlighed. I denne erklæring står der intet om præstedømmets embeder, templets ordinancer eller mange andre sande lærdomme. Alt dette er vigtigt, men som det bruges i Mormons Bog er »Kristi lære« enkel og direkte. Det fokuserer kun på evangeliets første principper, deriblandt et udtryk for opmuntring til at holde ud, blive ved og fortsætte. Det er i sandhed i den tydelige og enkle »Kristi lære«, dens virkning findes. Nephi vidste, at det ville være sådan. Han skrev: »Jeg [skal] tale tydeligt til jer i overensstemmelse med mine profetiers klarhed« [2 Nephi 31:2]« (*Christ and the New Covenant*, s. 49–50).

Væsentlige evangeliske principper

- Lydighed, tro på Jesus Kristus, omvendelse, dåb, modtagelse af Helligåndens gave, at mætte sig med Kristi ord, holde ud til enden og følge Frelserens eksempel er alt sammen del af »Kristi lære« (se 2 Nephi 31:2–32:6; se også 3 Nephi 11:28–41; 27:8–22; Moses 6:48–68).
- Jesus Kristus skulle, trods han var syndfri, døbes for at opfylde al retfærdighed (se 2 Nephi 31:4–9; se også Matt 3:11–17).
- Dåb er porten ind til den lige og smalle sti, som fører til evigt liv (se 2 Nephi 31:10–18; se også Joh 3:3–5).
- De som taler »med engles tunger« taler Kristi ord under påvirkning af Helligånden (se 2 Nephi 31:13–14; 32:1–3).

- Vi kan bedre forstå det, der hører Ånden til, ved at søge Kristi ord, bede flittigt og søge inspiration fra Helligånden (se 2 Nephi 32:1–33:2).
- Ånden lærer os at bede, men Satan lærer os ikke at bede (se 2 Nephi 32:8–9; se også Ether 4:11; Moroni 7:16–19; L&P 11:11–14).
- Når en person taler ved Helligåndens kraft, overfører Helligånden disse ord til hjertet hos den, som oprigtigt lytter (se 2 Nephi 33:1–5).
- Vi vil alle blive dømt af Gud i henhold til den kundskab, vi modtager (se 2 Nephi 33:10–15; se også Åb 20:12–15; L&P 82:3).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 105–111.*

Forslag til undervisningen



2 Nephi 31:2–32:6. Lydighed, tro på Jesus Kristus, omvendelse, dåb, modtagelse af Helligåndens gave, at mætte sig med Kristi ord, holde ud til enden og følge Frelserens eksempel er alt sammen del af »Kristi lære«. (35–40 minutter)

Læs følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer:

»Den sande lære ændrer, når den forstås rigtigt, holdninger og adfærd.

Studiet af evangeliets lærdomme vil forbedre adfærd hurtigere end studiet af adfærd vil forbedre adfærd. Optagethed af uværdig adfærd kan føre til uværdig adfærd. Det er årsagen til, at vi med så stor kraft understreger studium af evangeliets lærdomme« (se *Stjernen*, jan. 1987, s. 13).

Spørg eleverne om, hvad de mener, at denne udtalelse betyder, og læs derpå følgende definition af *læresætning* af ældste Bruce R. McConkie, daværende medlem af De Halvfjerds:

»*Læresætninger* er lærdomme ... *Sande læresætninger* kommer fra Gud, kilden og udspringet til al sandhed, og består i de lærdomme og begreber, der findes i evangeliet ...

... Frelsens fylde kan kun komme til dem, som tror og indordner sig under fylden af Herrens åbenbarede lærdomme« (*Mormon Doctrine*, s. 204).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, at forståelse af sande lærdomme kan have en så mægtig indvirkning på jer?
- Hvordan har forståelse af sande lærdomme hjulpet jer?

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 31:1–2, 21; 32:6. Spørg: Hvor vigtig er »Kristi lære« i henhold til disse vers? Læs udtalelsen af ældste Jeffrey R. Holland i indledningen til denne skriftstedsblok for eleverne (side 75). Påpeg, at »Kristi lære«, som Nephi forklarer, fokuserer på evangeliets grundlæggende principper og ordinancer.

Skriv følgende emner på tavlen: *Tro på Jesus Kristus, omvendelse, dåb, Helligåndens gave, og at holde ud til enden*. Forklar, at disse er fem nødvendige dele af Kristi lære. Del eleverne op i fem grupper og giv hver gruppe et emne. Bed dem om at læse 2 Nephi 31:3–20 for at finde ud af, hvad disse vers lærer os om emnet. Drøft det, de finder frem til, med hele klassen. Spørg:

- På hvilke måder hjælper disse grundlæggende lærdomme os med at komme til Kristus?
- Hvorfor tror I, at forståelse af disse grundlæggende lærdomme er nødvendig?
- Hvordan kan forståelse af disse lærdomme påvirke jeres adfærd?

Ældste Holland skrev:

»[Nephis] tilhørere kan, som mange samtidige, være kommet med spottende blikke ved at høre sådanne enkle lærdomme. Kan dette mon være »Kristi lære«? kunne de have tænkt. Er dette budskabet? Er dette »de gode nyheder«?« (*Christ and the New Covenant*, s. 55).

Spørg eleverne om, hvordan Kristi lære er enkel, men dog udfordrende.

Afslut ved at læse svaret, som ældste Holland gav på disse spørgsmål:

»De behøvede ikke at bekymre sig. Det var ikke mere kompliceret, end det lød. Der var ingen overraskelser i det. De skulle bare underordne sig disse hyppigt udtalte første principper og ordinancer og derpå holde ud i dem med to storslåede sikkerhedsforanstaltninger, to ufejlbarlige kilder til guddommelig vejledning. Når de »stræbte fremad«, skulle de »mæt[te sig] med Kristi ord, thi se, hans ord vil fortælle jer alt, hvad I skal gøre«. Så skulle de leve trofast over for Helligåndens tilskyndelser, som ville »vise jer alt, hvad I skal gøre« ...

Det er ikke nogen slap og lunefuld lærdom, men det er enkelt og tydeligt. Det er ikke nogen bekvem eller magelig lærdom for nogle – især omvendelsesdelen – men det er meget enkelt og meget dyrebart. Kristi lære er ikke kompliceret. Den er dybsindig, smuk, målbevidst tydelig og fuldstændig« (*Christ and the New Covenant*, s. 55–56).

2 Nephi 31:4–9. Jesus Kristus skulle, trods han var syndfri, døbes for at opfylde al retfærdighed. (15–20 minutter)

Vis et billede af Frelserens dåb (se Evangelisk kunst – 208), og bed eleverne om at overveje følgende spørgsmål: Eftersom Kristus aldrig syndede, hvorfor blev han så døbt? Drøft deres svar og bed dem derpå om at læse 2 Nephi 31:4–6 og Matthæus 3:15. Spørg:

- Hvilke årsager gives til nødvendigheden af Frelserens dåb?
- Hvad tror I, at det vil sige at »fuldkomme al retfærdighed«?

Læs følgende udtalelse:

»Sidste dages hellige forstår fra Bibelen og Mormons Bog, at Jesus blev døbt for at »fuldkomme al retfærdighed«, hvilket betyder, at Jesus ydmygede sig selv for Faderen, vidnede for Faderen, at han ville adlyde ham, og viste derved menneskeheden snæverheden af den port, der fører til evigt liv« (»Baptism of Jesus Christ«, i Daniel H. Ludlow, red., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 bind, 2:730).

Fortæl eleverne, at Nephi fastslog fire måder, hvorpå Frelseren opfyldte al retfærdighed. Bed eleverne om at læse følgende vers og understrege de ord, som angiver, hvordan Frelseren opfyldte al retfærdighed, og drøft derpå de efterfølgende spørgsmål med hinanden.

1. 2 Nephi 31:7. »Han ydmygede sig for Faderen.«
 - Hvorfor er det vigtigt, at man er ydmyg?
 - Hvordan viser dåb ydmyghed?
 - Hvordan kan ydmyghed føre til at blive retfærdig?
2. 2 Nephi 31:7. Frelseren indgik pagt med Faderen om, »at han ville være ham lydige i at holde hans befalinger«.
 - Læs Mosiah 18:8–10. Hvilke pagter indgår vi ved dåben i henhold til disse vers?
 - Hvorfor er det vigtigt for jer at vide, at Frelseren indgik de samme pagter?
 - Hvordan hjælper overholdelse af befalingerne os på stien mod retfærdighed?

3. 2 Nephi 31:8–9. Frelserens dåb viste »stiens tranghed og portens snæverhed«.

- Hvordan viste Frelserens dåb hans villighed til at gøre Faderens vilje?
- Hvordan er dåb som en port, der fører til den lige og smalle sti mod det celestiale rige?
- Hvorfor tror I, at det er vigtigt at vide, at Frelseren gik ind ad den samme port, som alle andre skal gå ind ad?

4. 2 Nephi 31:9. Frelseren var »eksemplet« for os, som vi kan følge.

- Hvordan har Frelserens eksempel hjulpet jer?
- Hvilke retskafne eksempler hos andre har hjulpet jer med at følge Frelseren?
- Hvordan hjælper det, at være et godt eksempel for andre, os med at blive retskafne?

2 Nephi 31:10–17. Dåb er porten ind til den lige og smalle sti, som fører til evigt liv. Vi skal hver især omvende os fra vore synder, blive døbt og modtage Helligåndens gave. (15–20 minutter)

Bed en elev om at komme til undervisningen og være forberedt på at holde en tre-minutters tale om dåb, deriblandt elevens minder og følelser med hensyn til at blive døbt. Efter talen skal I drøfte med hinanden, hvordan man kunne reagere på følgende to situationer:

1. En dag efter seminar siger jeres ven: »Jeg ved ikke, hvorfor vi bliver døbt, når vi er otte år gamle. Jeg synes, man er for lille. Synes du ikke, at man skal vente, til man er gammel nok til bedre at værdsætte og forstå, hvad dåben betyder?«
2. En ven betror jer: »Jeg ville ønske, at jeg kunne blive døbt nu, i stedet for da jeg var otte. Det ville sandelig være rart at få alle disse synder vasket væk.«

Skriv på tavlen: *Modtagelse af Helligåndens gave kan hjælpe unge med at lære om evangeliet, efterhånden som de kommer til at forstå dåbspagten.*

Læs 2 Nephi 31:10–13 og se efter en velsignelse, der er forbundet med dåb, og som ville være nyttig selv for et otte-årigt barn at have. Spørg:

- Hvorfor er Helligåndens gave sådan en vigtig velsignelse?
- Hvordan kan denne gave velsigne et ungt menneske?
- Hvordan kan Helligåndens gave hjælpe et ungt menneske med at lære om evangeliet?
- Hvordan ville jeres liv være anderledes uden Helligåndens gave?

Skriv på tavlen: *Vi bliver rensset fra synd ved Helligåndens kraft. Dette kan ske ved dåben og gennem hele livet.*

Læs 2 Nephi 31:17 og spørg: Hvilken magt renses os fra synd? Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Synderne eftergives ikke i dåbens vande, som vi siger, når vi taler billedligt, men når vi modtager Helligåndens gave. Det er Guds Helligånd, som sletter kødelighed og bringer os ind i en tilstand af retskaffenhed. Vi bliver rene, når vi modtager Helligåndens fællesskab og følgeskab. Det er da, at synd og snavs og ondskab bliver brændt ud af vores sjæl som ved ild. Helligåndens dåb er dåben ved ild« (*A New Witness for the Articles of Faith*, s. 290).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor er det vigtigt at modtage dåben ved ild?
- Hvor ofte kan man modtage Helligåndens rensende magt i sin tilværelse?
- Hvordan kan den renhed, man har, når man modtager tilgivelse fra vor himmelske Fader, sammenlignes med den renhed, man havde som barn?

Læs følgende udtalelse af biskop Henry B. Eyring, daværende medlem af Det Præsiderende Biskopråd:

»I kan indbyde Helligåndens følgeskab i jeres tilværelse. Og I kan vide, hvornår han er der, og hvornår han trækker sig tilbage. Og når han er jeres følgesvend, kan I have tillid til, at forsoningen virker i jeres tilværelse ...

... I vil føle indflydelsen fra Helligånden hjælpe jer, og I vil føle godkendelse. Og I vil vide, at Helligånden, i det mindste i disse øjeblikke, var hos jer. I vil vide, at helbredelse kom til jeres sjæl, for Ånden vil ikke bo i urene tabernakler. Hans påvirkning renses.

Ikke alene er det, at I føler Helligåndens påvirkning et tegn på, at forsoningen, helbredelsen fra synd, virker for jer, men I vil også vide, at en forebyggelse mod synd virker« (»Come unto Christ«, i *Brigham Young University 1989–90 Devotional and Fireside Speeches*, s. 41).

Vend tilbage til de to situationer, der blev præsenteret tidligere i lektionen. Bed eleverne om igen at svare, denne gang ved at bruge 2 Nephi 31 og ældste McConkies og biskop Eyrings ord til at besvare spørgsmålene.

Vidn om betydningen af dåben og Helligåndens gave. Motivér eleverne til fortsat at forny deres pagter ved at tage nadveren og bruge Helligåndens gave hele deres liv.

2 Nephi 32:1–33:2. Vi kan bedre forstå det, der hører Ånden til, ved at søge Kristi ord, bede flittigt og søge inspiration fra Helligånden. (25–30 minutter)

Bind et bind for øjnene af en af dine elever. Vis eleverne et billede eller et maleri og bed nogen om at beskrive det for eleven med bind for øjnene. Giv eleven mulighed for at tage bindet af og se på billedet. Spørg eleven:

- Hvor godt var du i stand til at forstå, hvad billedet forestillede, blot på grund af på beskrivelsen?
- Hvordan hindrede bindet for øjnene din forståelse?

Spørg eleverne: Hvordan gælder dette princip vore andre sanser (lugte-, smags-, føle- og høresansen)?

Fortæl eleverne, at ud over at være i stand til at se fysisk, kan vi også »se« åndeligt. Bed dem om at tænke på engang, hvor de følte Åndens indflydelse, og spørg derpå:

- Hvorfor er det vigtigt for os at have Åndens indflydelse i vores tilværelse?
- Hvorfor er det vanskeligt at forklare jeres åndelige følelser til andre på en måde, så de kan forstå?
- Hvilke ting kan gøre os mindre følsomme for Ånden?
- Hvordan kan vi blive mere følsomme for Ånden?

Læs 2 Nephi 32:1–5 og spørg:

- Hvad sagde Nephi, at »Kristi ord« og Helligånden ville gøre for de trofaste? (»Fortælle jer alt, hvad I skal gøre« [vers 3] og »vise jer alt, hvad I skal gøre« [vers 5]).
- Hvorfor er det vigtigt at have denne form for vejledning?
- Hvad kan I gøre for at modtage denne åndelige vejledning?

Fortæl eleverne, at Nephi sammenligner det ikke at forstå det åndelige med at være i mørket (se vers 4). Det er som at »have bind for øjnene« med hensyn til det åndelige. Bed eleverne om at læse 2 Nephi 32:4–9 og se efter måder, hvorpå vi bedre kan forberede os selv til at modtage Åndens påvirkning? Drøft det, eleverne kommer frem til, og motivér dem til at anvende disse lærdomme.

**2 Nephi 32:3 (Mesterskriftsted). Vi skal mætte os med Kristi ord.** (10–15 minutter)

Skriv følgende ord på hvert sit stykke papir: *smage, frådse, nyde, små bidder, snack og mætte sig*. Giv papirerne til seks elever uden at lade de andre elever se, hvad der står. Bed de seks elever op at komme op foran i klassen. Giv dem tallerkener og bed dem om at forestille sig, at der er mad på dem. Bed de seks elever om at beskrive eller illustrere ordet på deres stykke papir og bed de andre om at forsøge at gætte ordet. Vis de seks ord og drøft derpå følgende spørgsmål:

- Hvordan kan man sammenligne »at mætte sig« med de andre ord, der beskrives for spise.
- Hvilke af følgende tror I at »at mætte sig« beskriver bedst: (1) mængden af mad, der spises, (2) den form for mad, der spises, (3) hastigheden hvormed der spises eller (4) hyppigheden af jeres måltider? Hvorfor?

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 32:3 og spørg:

- Hvad motiverede Nephi os til at mætte os med?
- Hvordan kan man sammenligne det at mætte sig med skrifterne med læsning, få overblik over eller skimme.
- Hvilke synonymmer findes der for *at mætte sig med Kristi ord*? (Studere, ransage, overveje).
- Hvad tror I at »at mætte sig« henviser til: (1) mængden af skriften, I læser, (2) den form for skriftsteder, I læser, (3) hastigheden hvormed I læser eller (4) hyppigheden af jeres skriftstudium? Hvorfor?

Læs følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Det individuelle, personlige vidnesbyrd om evangelisk sandhed, især om Herren Jesu Kristi guddommelige liv og gerning, er afgørende for vores evige liv. »Og dette er det evige liv,« sagde Frelseren, »at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus« [Joh 17:3]. Det evige liv er med andre ord betinget af vores egen individuelle og personlige kundskab om vor Fader i Himlen og hans hellige Søn. Blot at kende til dem er ikke nok. Vi må have personlige, åndelige oplevelser at forankre os til. Disse kommer ved at søge dem på samme intense, koncentrerede måde, som en sulten person søger efter mad på« (Stjernen, juli 1996, s. 81).

Bed eleverne om at fortælle om positive oplevelser, som de har haft som resultat af flittigt at studere deres skrifter. Motivér dem til at fortsætte med at mætte sig med Kristi ord.

**2 Nephi 32:8–9 (Mesterskriftsted). Ånden lærer os at bede, men Satan lærer os ikke at bede.** (10–15 minutter)

Præsenter følgende situation for dine elever: Hvis I havde kommandoen over jeres lands hære under en krig, hvad ville så være det første hos fjenden, I ville ødelægge? Efter at eleverne er kommet med deres svar, spørger du:

- Hvad ville fordelene ved at ødelægge fjendens kommunikationssystem være?
- Hvad er vores kommunikationssystem med vor Fader i himlen? (Bøn).
- Hvorfor ønsker Satan at ødelægge vores kommunikation med Gud?
- Hvordan kunne han bære sig ad med det?

Del klassen op i fem grupper og giv hver gruppe én af følgende salmer:

- »Joseph Smiths første bøn« (Salmer og sange, nr. 18).
- »Vær kun ydmyg« (Salmer og sange, nr. 67)
- »Da du styrket fra dit leje« (nr. 72).
- »O bønnestund« (nr. 78).
- »Der er en stund, da ro og fred« (nr. 74).

Bed eleverne om at læse teksten til deres salme og lægge mærke til tre vigtige principper, der belæres om i denne salme. Bed hver gruppe om at fortælle om det, de har fundet frem til, og drøft principperne i klassen.

Læs 2 Nephi 32:8–9 og spørg:

- Hvorfor tror I, at Satan ønsker, at vi ikke skal bede?
- Hvor anderledes ville livet være, hvis vi ikke havde bøn?
- Er det let eller svært for jer altid at bede? Hvorfor?
- På hvilke måder har bøn velsignet jer?
- Hvilke ting kan hjælpe os med at bede mere konstant?

Fortæl om en oplevelse, som du har haft med bønnens kraft (fortæl ikke noget, som er for helligt eller personligt). Bed eleverne om at fortælle om deres vidnesbyrd om bøn og motivér dem til at fortsætte med at bede dagligt.

2 Nephi 33. Nephi afslutter sine skrivelser med sit vidnesbyrd. (30–35 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de vidste, at i dag ville være deres sidste dag på jorden. Spørg:

- Hvad ville I være taknemmelige for i jeres liv indtil nu?
- Hvordan kunne I tænke jer, at folk huskede jer?

- Hvordan kunne I tænke jer, at folk sagde om jer til jeres begravelse?
- Hvad kunne I tænke jer, at der stod på jeres gravsten?

Fortæl eleverne, at følgende gravskrift er skrevet på præsident Howard W. Hunters gravsten: »Profet, og en venlig, tålmodig, høflig, tilgivende mand.« Spørg: Selv om I aldrig havde mødt præsident Hunter, hvad ville så være jeres indtryk af ham, hvis I læser hans gravsten?

Fortæl eleverne, at 2 Nephi 33 er Nephis sidste vidnesbyrd. Dette kapitel kan hjælpe os til bedre at forstå, hvilken slags mand han var, og hvilket budskab han ønskede at efterlade verden. Bed eleverne om stille at læse 2 Nephi 33 og finde svaret på følgende spørgsmål:

- Hvilken lærdom tror I, var den vigtigste for Nephi?
- Hvilke fem ord kunne skrives på hans gravsten for at beskrive ham og hans tro?

Drøft deres svar.

Fortæl om dit vidnesbyrd om Nephi og din taknemmelighed for at være i stand til at studere hans liv og skrivelser. Bed eleverne om at vælge én af Nephis karakteregenskaber eller lærdomme, som de allerhelst vil være et eksempel på. Bed hver elev om at skrive et personligt mål, som vil hjælpe dem med at udvikle denne egenskab, og motivér dem til at stræbe efter at nå dette mål.

JAKOBS BOG

Jakobs Bog er en del af Nephis små plader. Nephi gjorde, før han døde, sin yngre bror, Jakob, til pladernes vogter. Nephi havde allerede medtaget nogle af Jakobs lærdomme på pladerne (se 2 Nephi 6; 9–10). Jakob havde været trofast på trods af at have »lidt meget og haft megen sorg på grund af [sine] brødres slette opførsel« (2 Nephi 2:1). Han opfyldte sin far Lehis profeti om, at han ville bo med Nephi og bruge sit liv i Guds tjeneste (se 2 Nephi 2:3). Jakob blev, ligesom Nephi, et øjenvidne til Frelseren (se 2 Nephi 11:2–3). Da Jakob var blevet forvalter over de hellige optegnelser, var han parat. Jakob er kendt for sine lærdomsmæssige skrivelser, der fokuserer på Jesus Kristus og hans forsoning. Hans bog kan opdeles i følgende kategorier:

- Jakob 1 – Indledning og hverv
- Jakob 2–3 – Tempeltale og kald til omvendelse
- Jakob 4 – Lærdomme om Jesus Kristus
- Jakob 5–6 – Allegorien om det forædlede og det vilde oliventræ og Jakobs forklaring
- Jakob 7 – Konfrontationen med Sherem, som var anti-krist.



Indledning

Da Jakob modtog ansvaret for at føre optegnelserne, var der gået 55 år, siden Lehi forlod Jerusalem (se Jakobs Bog 1:1). På dette tidspunkt bestod Lehis efterkommere sandsynligvis af hans børn, børnebørn, oldebørn og tipoldebørn. Hans efterkommere på dette tidspunkt kan have omfattet hundredvis eller endog tusindvis. Folket var ikke alene vokset i antal, men også i rigdom (se vers 16) og uheldigvis i ugudelighed (se vers 15). Jakob beskriver sig selv som bekymret (Jakob 2:3) og skriver, at »det bedrøver min sjæl« (vers 6) og »min sjæl tynges« (vers 9) ved at måtte kalde folket til omvendelse. Han forstod, at hvis han »ikke lærte dem Guds ord med al flid«, ville han være delvist ansvarlig for deres synder (Jakobs Bog 1:19). Derfor holdt Jakob en tale til sit folk fra templet. Han irettesatte dem for deres stolthed, deres kærlighed til og misbrug af deres rigdomme samt deres seksuelle urenhed, og han opmuntrede dem til at høre Guds ord (se Jakobs Bog 2:3). Jakob lærte os, at vi skal centrere vores tilværelse om Jesus Kristus (se Jakobs Bog 4).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsonst hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.


- Herren gør sin kirkes ledere ansvarlige, hvis de ikke underviser folket og advarer dem mod deres synder (se Jakobs Bog 1:17–2:3; se også Ez 3:17–21).
- Stolthed, misbrug af rigdomme og seksuel urenhed er alvorlige synder og skal undgås (se Jakobs Bog 1:15–16; 2:12–35).
- Flerkoneri er forbudt, med mindre Herren befaler det gennem sin profet (se Jakobs Bog 2:27–30; se også L&P 132:7, 37–39).
- For at vende tilbage til Guds nærhed og leve med ham for evigt, skal vi kende Jesus Kristus og bygge vores liv på hans grundvold (se Jakobs Bog 4:9–16; 6:8–12; se også Joh 17:3; 2 Nephi 25:23; Helaman 5:12).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 113–117.*

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.

 *Mormons Bog Video* – Præsentationer, nr. 6, »Stolthed«, kan bruges til at undervise i Jakobs Bog 2 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Jakobs Bog 1:1–8. Jakob fik betroet Nephis små plader. (5–10 minutter)

Skriv *betroet* på tavlen. Bed eleverne om at definere ordet. (»At give nogen man stoler på noget i forvaring«). Forklar, at I i dag skal læse om en i Mormons Bog, som blev betroet guldpladerne.

Læs Jakobs Bog 1:1–8 og læg mærke til svarene på følgende spørgsmål (skriv eventuelt svarene på tavlen):

- Hvem blev betroet pladerne efter Nephi?
- Hvad bad Nephi ham om at skrive på pladerne?
- Hvad bad Nephi ham om at undgå at skrive på pladerne?

Disse vers i Jakobs Bog kan bruges til at hjælpe eleverne til at forstå, hvem Jakob var, hvilken tilstand folket var i, samt hvad Jakob fokuserer på i sine skrivelser.

Jakobs Bog 1:17–2:3. Herren gør sin kirkes ledere ansvarlige, hvis de ikke underviser folket og advarer dem mod deres synder. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at der i deres ward findes en familie, der har lidt eller ingen mad. Spørg: Hvem har ansvaret for at sørge for, at der bliver sørget for familiens behov? (Forældrene, de andre familiemedlemmer, biskoppen, kvorumslederen, hjemmelærerne, Hjælpeforeningens præsidentinde, besøglærerrinderne).

Bed eleverne om at studere Jakobs Bog 1:17–19 og lægge mærke til, hvem der have ansvaret for folket. Spørg:

- Hvem er de ledere, der tales om i disse vers?
- Hvad var deres ansvarsopgaver?
- Hvem havde de ansvaret for?
- Hvad betyder vendingen *ærede vort embede*?
- Hvad følte disse ledere vedrørende deres ansvar?

Krydshenvis Ezekiel 3:17–21 med Jakobs Bog 1:17–19 og drøft, hvad disse skriftsteder har at gøre med hinanden. Spørg:

- Ifølge versene i Ezekiel, hvem er da, hvis lederne underviser os i sandheden, ansvarlig for vore handlinger?
- Hvad har den anden trosartikel at gøre med disse vers? (Profeter og kirkeledere er ansvarlige for at undervise og advare os, men vi er ansvarlige for vore egne synder. Hjælp eleverne til at forstå, at vi er født med Kristi lys og er ansvarlige for at handle i overensstemmelse med det lys, vi har [se Moroni 7:15–17]. Når en profet belærer om et princip, og vi har mulighed for at høre og forstå det, er vi ansvarlige for også at efterleve dette princip).

Bed eleverne om at række hænderne op, hvis de nogen sinde har haft en kirkekaldelse. Spørg:

- Hvordan ligner jeres kaldelse Jakobs og Josefs? Hvad er forskellen?
- Hvordan ændrer disse skriftsteder jeres følelser over for jeres kaldelse?

Bed eleverne om at skrive, hvad de kan gøre for bedre at ære deres kaldelser.

Jakobs Bog 2:3–10. Nogle af Herrens befalinger kan synes vanskelige. Vores lydighed bør være motiveret af vores ønske om at gøre vor himmelske Faders vilje frem for noget andet. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at nævne vanskelige opgaver, som Herren har bedt sine tjenere om, og bed en elev om at skrive dem op på tavlen. (Abraham blev bedt om at ofre Isak, Jonas blev bedt om at tage til Nineve for at forkynde evangeliet, Nephi blev bedt om at bygge et skib til at krydse havet på, Jesus Kristus blev bedt om at udføre forsoningen). Spørg eleverne

om de mener, at disse opgaver altid var behagelige eller lette. Spørg:

- Hvilke af disse opgaver har Herren bedt os om?
- Hvilke andre opgaver kan Herren forlange af os i vor tid?

Læs Jakobs Bog 2:3–9 og skriv de udtryk op, som Jakob brugte i disse vers til at beskrive det, han følte for sit vanskelige hverv. (»Jeg er besjælet af bekymring« [vers 3], »det bedrøver min sjæl og får mig til at gyse af skamfuldhed« [vers 6], »det bedrøver mig« [vers 7], »min sjæl tynges« [vers 9]). Spørg:

- Hvad antyder disse udtryk om Jakobs følelser for at kalde folk til omvendelse?
- Hvem ønskede, at folket skulle kaldes til omvendelse? (Se vers 10).

Bed eleverne om at læse Mosiah 2:41 og 4 Nephi 1:12, 16. Spørg:

- Hvad sker der, når vi gør Herrens vilje?
- Hvordan kan Jakobs eksempel på at sætte Herrens vilje over sin egen være til gavn for os?

Påpeg for eleverne, at det meste af det, Herren beder os om, ikke er vanskeligt.

Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Mennesker betjener hinanden af forskellige årsager, og nogle er bedre end andre ...

Nogle tjener måske i håb om jordisk fortjeneste ...

En anden grund til at yde tjenester ... er den, der motiveres af et personligt ønske til at opnå godt selskab.

Nogle tjener måske af frygt for straf ...

Andre mennesker tjener måske af pligtfølelse eller loyalitet overfor venner, familie eller traditioner ...

En ... bedre grund er håbet om en evig belønning ...

Det sidste motiv, jeg vil tale om, er efter min mening den største grund af dem alle ...

»Kærlighed, som er Kristi rene kærlighed« (Moroni 7:47). I Mormons Bog kan vi lære at denne dyd er »det største af alt« (Moroni 7:46) ...

... vore tjenestegerninger bør udføres i kærlighed til Gud og vore medmennesker, frem for med tanke for personlig belønning eller andre ringere motiver« (*Stjernen*, jan. 1985, s. 11).

Læs Matthæus 26:36–39 for at finde ud af, hvad Frelseren sagde om sin villighed til at gennemleve forsoningens smerte. Både Jesus og Jakob belærer os om, at hvis vi elsker vor himmelske Fader mere end vore egne ønsker, så vil vi gøre det, han beder om, selv når det kræver store ofre eller ikke

er det, som vi normalt ville vælge at gøre. Ældste Lorenzo Snow, daværende medlem af De Tolvs Kvorum rådede os til, at vi skulle »underordne vores vilje under vor himmelske Faders vilje« (i *Journal of Discourses*, 20:191).

Spørg:

- Hvordan kan kundskab om, at Herren kan kræve, at vi gør ting, der er ubehagelige, hjælpe os, mens vi stræber efter at opnå hans vilje i vores tilværelse? (Et muligt svar er, at der ikke er nogen grund til at føle sig skyldig, hvis vi ikke nyder alt det, vi gør).
- Hvordan kan vi bruge Frelserens eksempel til at vise vor himmelske Fader, at det at gøre hans vilje kommer først for os?



Jakobs Bog 1:15–16; 2:12–35 (Mesterskriftsted, Jakobs Bog 2:18–19). Stolthed, misbrug af rigdomme og seksuel urenhed er alvorlige synder og skal undgås. (20–25 minutter)

Skriv følgende citat af præsident Ezra Taft Benson på tavlen, men lad der være en tom plads i stedet for ordene *seksuel umoral*:

»Denne generations hærgende synd er seksuel umoral. Dette vil, sagde profeten Joseph Smith, være kilden til flere fristelser, flere stød og flere vanskeligheder for Israels ældster end noget andet (Se *Journal of Discourses*, 8:55)« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 277).

Bed eleverne om at gætte, hvad ordene på den tomme plads skal være.

Læs Jakobs Bog 1:15–16 og læg mærke til de synder, som Jakob sagde, at folket på hans tid var skyldige i. (De var blevet hårdhjertede, seksuelt umoralske og stolte, og de søgte efter rigdomme på uretfærdig vis). Læs Alma 39:3–5 og læg mærke til, hvilke af disse synder, der er alvorligst. Udfyld den tomme plads, hvis eleverne stadig ikke har gættet det.

Del klassen op i to grupper. Bed den første gruppe om at studere Jakob 2:12–21 og skrive det, det kommer frem til om de synder, der er forbundet med rigdom og stolthed. Bed den anden gruppe om at studere Jakob 2:22–35 og skrive det, det kommer frem til om synden, seksuel umoral. Motivér eleverne til at se efter følgende og tage det med i deres lister:

- Hvorfor folk begår disse synder.
- Hvordan disse synder påvirker andre mennesker.
- Hvordan folk retfærdiggør disse ugudelige handlinger.
- Konsekvenserne af disse synder.
- Hvad Herren og Jakob føler med hensyn til disse synder.

Bed hver gruppe om at fortælle om det, de er kommet frem til. Spørg eleverne:

- På hvilke måder ser I disse synder i verden i dag?
- Hvilken synd, tror I, er den mest almindelige?
- Hvad er fordelene ved at undgå disse synder?
- Hvad kan vi gøre for at undgå, at disse synder kryber ind i vores tilværelse?

Jakob 2:27–30. Udøvelsen af flerkoneri er forbudt, med mindre Herren befaler det gennem sin profet. (5–10 minutter)

Bed eleverne om at læse Jakobs Bog 2:27–30 og lægge mærke til, hvorfor udøvelsen af flerkoneri nogle gange bliver anset for værende retfærdigt, og andre gange anses det for at være ugudeligt. Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Jeg har til stadighed sagt, at ingen mand skal have mere end en kone ad gangen, medmindre Herren befaler anderledes« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 390); se også kommentarerne til Jakobs Bog 2:23–30 i *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 114).

Spørg: Hvordan viser dette princip betydningen af at lytte til den nuværende profet?

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Jeg ønsker kategorisk at fastslå, at denne Kirke ikke har noget som helst med dem at gøre, som praktiserer flerkoneri. De er ikke medlemmer af denne Kirke. De fleste af dem har aldrig været medlemmer. De bryder landets love. De ved, at de bryder loven. De er genstand for dens straf . . .

Hvis nogle af vore medlemmer afsløres i at praktisere flerkoneri, bliver de udelukket, hvilket er den mest alvorlige straf, Kirken kan pålægge. Ikke alene er de involverede i direkte modstrid med landets love, de er også i modstrid med denne Kirkes love. Vi er forpligtet af en af vore trosartikler. Den lyder: »Vi tror, at vi må være loyale over for konger, præsidenter, herskere og øvrigheds personer og adlyde, ære og holde lovene« (12. trosartikel) . . .

For mere end et århundrede siden åbenbarede Gud tydeligt til sin profet, at udøvelsen af flerkoneri skulle ophøre, hvilket betyder, at det nu er imod Guds lov. Selv i lande, hvor landets eller religiøse love tillader flere koner, lærer Kirken, at ægteskabet skal være monogamt, og accepterer ikke, at de, som udøver flerkoneri, bliver medlemmer« (*Liahona*, jan. 1999, s. 84).

Jakob 3. Hvor meget er givet, kræves der meget. De, som synder mod en større kundskab, modtager en større fordømmelse. (10–15 minutter)

Bed tre elever om at komme op foran i klassen. Giv de første elever en uægte check eller spillepenge på i alt 50.000 kr. Giv den anden elev 5000 kr. Bed dem om at forestille sig, at de første to elever ikke har nogen presserende behov, men at den tredje elev har brug for livsnødvendig medicin, men har ingen penge. Spørg de to elever med penge, hvor meget de ville give for at hjælpe den tredje elev. Spørg eleverne:

- Hvilken elev, synes I, burde give flest penge? Hvorfor?
- Læs Lære og Pagter 82:3. Hvorfor forventer vi, at eleven med flest penge skal give mest?
- Disse vers handler ikke om penge. Hvad handler de om?

Tegn det medfølgende kontinuum på tavlen og bed eleverne om at overveje, hvor de ville placere sig selv på skalaen.

Ingen kundskab om rigtigt og forkert	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Al kundskab om rigtigt og forkert

Forklar, at de i dag vil studere to grupper mennesker. En gruppe havde meget mere evangelisk forståelse end den anden. Skriv følgende spørgsmål på tavlen og bed eleverne om at læse Jakobs Bog 3:3–11 for at finde svarene. Du kan eventuelt skrive elevernes svar ved siden af hvert spørgsmål.

- Hvem er de to grupper af mennesker?
- Hvilken gruppe havde større evangelisk forståelse?
- Hvilke løfter blev givet til lamaniterne?
- Hvorfor blev løfterne givet?

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilket ansvar har de af os, som har forståelse for evangeliet, over for dem, som ikke har den forståelse?
- Hvilket ansvar har forældre for deres børn?
- Hvad vil der ske med dem, som forstår evangeliet, men ikke efterlever det?

Afslut ved at synge eller læse teksten til »Fordi du gi'r mig alt« (Salmer og sange, nr. 141).



Jakobs Bog 4:9–16; 6:8–12. For at vende tilbage til Guds nærhed og leve med ham for evigt, skal vi kende Jesus Kristus og bygge vores liv på hans. (25–30 minutter)

Fortæl følgende episode som fortalt af Gerald N. Lund, en sidste dages hellig underviser:

»Sikringssystemet er den måde en bjergbestiger beskytter sig selv mod at falde ned. En eller anden går først op, placerer sig på en fast og sikker position, binder rebet sikkert rundt om sin talje og kalder derpå ned til sin partner: »Du er sikker!« hvilket betyder: »Jeg har fat i dig, hvis du falder.« Dette er hvad en artikel fortæller om Alan Czenkusch, en mand som driver en bjergbestigerskole (og som tilfældigvis ikke er sidste dages hellig):

»Sikkerhedssystemet har bragt Czenkusch i hans bedste og værste situationer i bjergbestigningen. Czenkusch faldt engang fra en høj skrænt, idet han hev tre mekaniske støttepunkter ud og sin sikkerhedspartner ned fra en klippeafsats. Han blev standset med hovedet nedad tre meter fra jorden, da hans sikkerhedspartner standse faldet med sine udstrakte arme.«

Stil eleverne følgende spørgsmål:

- Hvad ville I føle, hvis nogen reddede jeres liv?
- Hvordan ville I gengælde nogen en sådan handling?

Afslut historien:

»»Don frelste mig liv,« siger Czenkusch. »Hvordan reagerer man over for en fyr som det? Giver ham et brugt bjergbestigerreb til jul? Nej, man husker ham. Man husker ham altid.« (Eric G. Anderson, »The Vertical Wilderness«, *Private Practice*, nov. 1979, s. 17; kursiv tilføjet) (»To This End Was I Born«, i *A Symposium on the New Testament*, 1984, s. 30).

Bed eleverne om et øjeblik at tænke over alle dem, som har hjulpet dem i deres liv. Spørg:

- Hvad føler I for disse mennesker?
- Hvem har gjort mest for jer? (Se L&P 135:3).

Læs Jakobs Bog 4:12 og læg mærke til, hvad Jakob belærte om, at vi burde tale om. Læs derpå følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, daværende medlem af De Halvfjerds:

»Lærdommen om forsoningen omfatter, opretholder, støtter og giver liv og kraft til alle andre evangeliske lærdomme. Det er den grundvold, hvorpå alle sandheder hviler, og alting vokser ud af den og er til på grund af den. I virkeligheden er forsoningen evangeliet« (*Mormon Doctrine*, 2. udg., s. 60).

Giv eleverne en kopi af medfølgende skema som et uddelingsark, hvor den højre spalte er tom. Bed dem om at læse versene og udfylde den højre spalte, eller udfyld skemaet sammen.

Hvad kan vi lære om Kristus i Jakobs Bog 4?

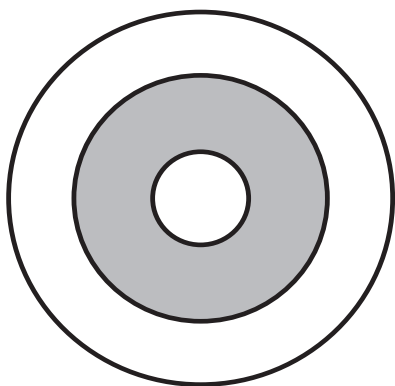
Vers	Kristi liv og mission
4	Et af formålene med Mormons Bog er at vidne om Jesus Kristus.
4	»Alle de hellige profeter« troede på ham.
5	Vi tilbeder Faderen i Jesu Kristi navn.
5	Hensigten med Moseloven var at henvise sjæle til Jesus Kristus.
5	Abrahams offer af Isak var et forbillede på Faderens ofring af Jesus.
6-7	Ved at ransage profeternes skrivelser kan vi få større håb, tro, nåde og kraft gennem Kristus.
9	Gennem Guds ords kraft blev mennesket og jorden skabt.
10	Herren giver råd i visdom, retfærdighed og barmhjertighed.
11	Vi bliver forliget med Faderen ved Jesu Kristi forsoning.
11	Vi opstår på grund af Kristus.
11	Vi får håb om herlighed ved Kristus.
13	Ånden og profeterne åbenbarer behovet for forsoningen i vores frelse.
14-16	Jesus er det mål, vi må sigte på, og den sten, som vi må bygge på for at få en sikker grundvold.
14-16	Mange jøder på Jesu tid fornægtede ham. En dag vil deres efterkommere dog acceptere ham.

Spørg: Hvordan får det at vide disse ting om Jesus jer til at føle en dybere taknemmelighed for hans offer og mission? Fortæl eleverne om dine følelser og kærlighed til Frelseren. Bed de elever, som gerne vil fortælle om deres følelser, om at gøre det.



Jakobs Bog 4:14. Vores liv bør være centreret om Jesus Kristus. (15-20 minutter)

Tegn et mål på tavlen.



Sæt et stykke tape på gulvet i nogen afstand fra målet. Bed nogle få elever om at stå bag tapen og skyde et elastikbånd mod målet. Før undervisningen skal du aftale med en af de elever, som deltager, at han/hun skyder elastikbåndet mod den modsatte væg i forhold til målet. Spørg eleverne om der er en forskel mellem dem, som forsøgte at ramme målet, men ramte ved siden af, og dem, som ikke engang sigtede på målet.

Læs Jakobs Bog 4:14 og læg mærke til, hvilken gruppe, der så forbi målet. Læs Moroni 4:3 og læg mærke til tre pagter, vi indgår, som hjælper os til at vide, hvad vores mål i livet burde være. Gå tilbage til målet på tavlen og sæt navnet *Jesus Kristus* på det i midten. Ældste Neal A. Maxwell, daværende assistent til De Tolv, sagde om Jakobs Bog 4:14: »Målet er Kristus« (i Conference Report, apr. 1976, s. 39; eller *Ensign*, maj 1976, s. 26). Påpeg, at det at ramme plet i målet er at ramme i midten, ikke ude ved siden. Læs Helaman 5:12 og Ether 12:41 og læg mærke til måder, hvorpå vi kan gøre Jesus Kristus til målet i vores liv.

Læs følgende udtalelse af biskop H. Burke Peterson, daværende medlem af Det Præsiderende Biskopråd:

»Nephi sagde engang, at på grund af vejens enkelthed eller lethed var der mange, der omkom (se 1 Nephi 17:41). Jakob sagde det med andre ord, da han sagde, at de blev blinde, fordi de hele tiden så forbi målet i deres søgen efter svar (se Jakobs Bog 4:14). De troede ikke på enkeltheden i evangeliets lærdomme« (i Conference Report, apr. 1975, s. 78; eller *Ensign*, maj 1975, s. 52-53).

Læs også denne udtalelse af ældste Gene R. Cook, daværende medlem af De Halvfjerds:

»Læreren bør undervise i enkelthed, i henhold til folkets virkelige behov, i evangeliets grundlæggende lærdomme som tro, omvendelse og bøn, hvilket alle mennesker kan anvende. (Se L&P 19:31; Alma 26:22). Han vil ikke se forbi målet ved at overdrive, ved at undervise i yderliggående emner, ved at strække skrifterne, eller ved at undervise i fremmedartede yderpunkter i noget princip, som f.eks. overflødig lange bønner, falske lærdomme om Frelseren eller om Adam eller yderliggående kostvaner eller politik eller investeringer. Han husker, at Satan virker i det yderliggående. Han kender Herrens lærdommes nøjagtighed, også til at være »mådeholden i alt« (L&P 12:8)« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1982, s. 51).

Spørg: Hvad vil det sige at se forbi målet? Giv eleverne tid til at nedskrive nogle måder, hvorpå de vil sætte Kristus i centrum i deres liv.



Jakobs Bog 5-7

Indledning

I Jakobs Bog 5 citerer Jakob Zenos' allegori om det forædlede og det ville oliventræ, hvilket handler om Israels spredning og indsamling. En af Jakobs hensigter med at fortælle denne allegori var at vise, hvordan jøderne, som afviste Kristus, til sidst ville acceptere ham (se Jakobs Bog 4:15-18). I kapitel 6 giver Jakob en forklaring på allegorien.

Det sidste kapitel i Jakobs Bog handler om en konfrontation mellem Jakob og Sherem, en antikrist. Læg mærke til de måder, Jakob reagerer over for Sherem. Vi kan bruge den samme taktik for at undgå at blive bedraget i vores egen tilværelse.

Væsentlige evangeliske principper

- Israels hus er blevet spredt ud over hele jorden. De vil blive indsamlet som forberedelse til, at jorden skal renses ved ild og til Jesu Kristi andet komme (se Jakobs Bog 5-6).
- Satan og hans tilhængere gør oprør mod Kristus, arbejder flittigt på at ødelægge hans lærdomme og bedrage folk (se Jakobs Bog 7:1-8).
- Herren har sørget for skrifterne, profeter og Helligånden til at hjælpe os med at kende sandheden og ikke blive bedraget (se Jakobs Bog 7:9-12; se også 2 Nephi 32:2-5).
- Alle profeter siden begyndelsen har vidnet om Jesus Kristus (se Jakobs Bog 7:11-12; se også 3 Nephi 20:24).
- De, som ikke vælger at holde befalingerne, vil til sidst opleve at blive ulykkelige og skuffede (se Jakobs Bog 7:15-20).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121-122, s. 119-126.*

Forslag til undervisningen



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 7, »Allegorien om oliventræet«, kan bruges til at undervise i Jakobs Bog 5-6 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Jakobs Bog 5-6. Israels hus er blevet spredt ud over hele verden. De vil blive indsamlet som forberedelse til, at jorden skal renses ved ild og Jesu Kristi andet komme.
(40-50 minutter)

Vis eleverne et stykke brød og spørg:

- Hvem sagde: »Jeg er livets brød«? (Joh 6:35).
- Hvorfor sammenlignede Jesus sig selv med brød? (Brød er hovednæringsmiddel, og han er det brød, der gives til evigt liv [se L&P 89:16-7; Joh 6:35]. Han gav manna til at nære Israels sultende folk i ørkenen, og han nærer os i dag [se Joh 6:49-51]. Han brugte brød som et symbol på sit brudte legeme, da han indstiftede nadveren [se Luk 22:19]).

Læs følgende definition på *symbolik*:

At bruge noget som et billede eller eksempel på noget andet. Symbolik i skrifterne bruger en kendt genstand, begivenhed eller situation til at illustrere et princip eller evangelisk lærdom.

Spørg: Hvordan kalder Jesus sig selv symbolsk for livets brød? Påpeg, at Frelseren ofte brugte lignelser og andre symboler for at undervise folket i løbet af sin jordiske tjenestegerning.

Bed eleverne om at læse overskriften til Jakobs Bog 5 og finde ud af, hvilken form for symbolsk historie der fortælles i dette kapitel. (En allegori). For at hjælpe eleverne til at forstå, hvem Zenos var, kan I læse kommentarerne til Jakobs Bog 5:1 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122* (s. 119-120).

Forklar, at Zenos i sin allegori bruger plantning og podning af forædlede og vilde oliventræer, for at symbolisere Israels hus' spredning og indsamling. Herren viste Zenos, at Israels efterkommere ville blive spredt blandt alle nationer (se 1 Nephi 22:3). Skriv på tavlen allegoriens elementer og deres fortolkning som findes i kommentarerne til Jakobs Bog 5:4-77 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122*, (s. 122-123). Du kan også skrive elementerne og fortolkningerne på et uddelingsark.

Når eleverne er bekendt med symbolerne og deres betydning, kan du læse følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Kort sagt fortæller [Zenos' allegori] Israels historie gennem tidsaldrene, spredningen af stammerne til alle dele af jorden, deres blanding med eller indpodning i de vilde oliventræer, eller med andre ord blandingen af Israels blod med hedningene, hvorved Herrens store velsignelser og løfter til Abraham blev opfyldt. Efter at Abraham var blevet prøvet til den grænse, hvor han var villig til at give Isak som et offer, velsignede Herren ham med de største velsignelser og sagde til ham:

›... Jeg sværger ved mig selv, siger Herren: Fordi du har handlet sådan og ikke nægtet mig din eneste søn, vil jeg velsigne dig og gøre dine efterkommere så talrige som himlens stjerner og som sandet ved havets bred. Dine efterkommere skal erobre deres fjenders porte.

Alle jordens folk skal velsigne sig i dit afkom, fordi du adlød mig« [1 Mos 22:16–18].

[Zenos'] bemærkelsesværdige lignelse viser, hvordan grenene af oliventræet (israelitter) blev båret til alle dele af jorden (Herrens vingård) og indpodet på det vilde oliventræ (de ikke-jødiske nationer). På den måde opfylder de det løfte, som Herren gav.

I dag rejser sidste dages hellige til alle dele af jorden som tjenere i vingården for at indsamle denne frugt og oplagre det til tiden for Mesterens komme. Denne lignelse er en af de mest oplysende og interessante i Mormons Bog. Hvordan kan nogen læse den uden at føle inspirationen fra denne gamle profet?« (*Answers to Gospel Questions*, saml. Joseph Fielding Smith jun., 5 bind, 4:141–142).

Del klassen op i fire grupper og giv hver gruppe et af følgende sæt vers:

- Jakobs Bog 5:4–14
- Jakobs Bog 5:15–28
- Jakobs Bog 5:29–60
- Jakobs Bog 5:61–77

Forklar, at hver gruppe studerer vers, som fortæller om et særligt besøg af Herren til hans vingård. Skriv følgende spørgsmål på tavlen og bed eleverne om at svare på så mange af dem, som de kan, mens de læser:

- Hvorfor blev Israel spredt over hele verden?
- Hvilket af Herrens besøg lever vi i i dag?
- Hvad lærer allegorien os om Herrens indstilling over for sine børn?
- Hvorfor tror I, at Jakob medtog allegorien i Mormons Bog?
- Hvad lærer allegorien om tiden, hvor Israels indsamling finder sted?

Bed grupperne om at fortælle om det, de kommer frem til.

Som gennemgang kan du give eleverne en kopi af skemaet »Zenos' allegori om det forædlede og vilde oliventræ, Jakobs Bog 5«, som findes i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122*, (s. 123–124). Gennemgå skemaet sammen og sammen-

fat Herrens aktiviteter ved hvert besøg til sin vingård. *Bemærk:* Forsøg ikke at sammensætte hver del af allegorien med en speciel begivenhed eller periode. Brug allegorien til at give et overblik over historien.

Forklar, at Jakobs Bog 6 indeholder Jakobs forklaring på allegorien. Bed eleverne om at læse Jakobs Bog 6:2–12 og Jakobs svar på følgende spørgsmål:

- Vil Israels indsamling ske før eller efter det andet komme? (Se vers 2).
- Hvad vil der ske med dem, som ikke bliver indsamlet? (Se vers 3).
- Hvordan beskriver Jakob dem, som ikke vil indsamles? (Se vers 4, 6–8).
- Hvad kan vi gøre for at blive indsamlet? (Se vers 5, 11–12).
- Hvad vil der til sidst ske med dem, som ikke bliver indsamlet? (Se vers 9–10).

I kan eventuelt afslutte ved at synge eller læse teksten til »Israel, Israel, Gud nu kalder« (*Salmer og sange*, nr. 9).

Jakobs Bog 7:1–8. Satan og hans tilhængere gør oprør mod Kristus, arbejder flittigt på at ødelægge hans lærdomme og bedrage folket. (5–10 minutter)

Bed en frivillig om at komme op foran i klassen. Læg et enkelt stykke slik i en skål og flere stykker slik i en anden skål. Fortæl den frivillige: »Du kan vælge den skål du vil, men du må vælge uden at kunne se den.« Bind noget for øjnene af eleven og skift skålene om nogle gange. Bed halvdelen af eleverne om at forsøge at overtale eleven til at vælge den ene skål og den anden halvdel til at overtale eleven til at vælge den anden. (Eleven bør ikke vide, hvilken halvdel af eleverne, der har fået hvilken skål). Efter at eleven har valgt, skal du fjerne bindet og spørge: Blev du påvirket i dit valg af det, de andre sagde? Hvis det er tilfældet, hvem påvirkede dig mest og hvorfor? Spørg eleverne: På hvilke måder påvirker andre jer?

Bed eleverne om at læse Jakobs Bog 7:1–8 og besvare følgende spørgsmål: (Disse spørgsmål bør i forvejen skrives på tavlen).

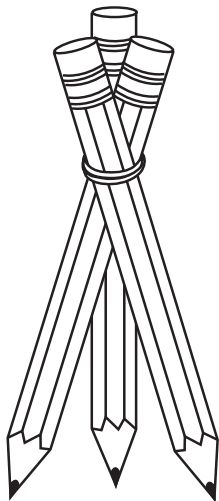
- Hvem ønskede at påvirke folket? (Se vers 1–2).
- Hvad belærte han om eller forkyndte? (Se vers 2, 6–7).
- Hvad var hans mål? (Se vers 2).
- Hvor stor succes havde han med at nå sit mål? (Se vers 3).
- Hvilken stor profet troede han, at han kunne påvirke? (Se vers 3).
- Hvordan brugte Sherem sin lærdomme til at påvirke andre? (Se vers 4).
- Hvad gjorde Herren for at hjælpe Jakob? (Se vers 5, 8).

Spørg eleverne:

- Hvilken af Sherems egenskaber har nogle mennesker i dag, som giver dem mulighed for at have stærk negativ påvirkning på andre?
- Hvordan er folk, som bliver bedraget i dag, ligesom eleven med bind for øjnene?
- Hvad kan vi gøre for at se klart, undgå at blive bedraget og undgå, at vores vidnesbyrd bliver svækket?
- Hvad erfaringer havde Jakob, som hjalp ham med at undgå at blive bedraget af Sherem? (Se vers 5, 8).
- Hvilke eksempler er der på folk i dag, som synes at have en god indflydelse på andre?
- Hvad kan vi gøre for at have god indflydelse på andre?

Jakobs Bog 7:9–12. Herren har sørget for skrifterne, profeter og Helligånden til at hjælpe os med at kende sandheden og ikke blive bedraget. (25–30 minutter)

Medbring tre blyanter eller små pinde og et gummibånd. Stil en blyant på enden og vis, hvor let den falder. Sæt gummibåndet om den ene ende på to blyanter. Spred den anden ende fra hinanden og forsøg at stille dem op. Sæt så gummibåndet om enden på tre blyanter. Spred den anden ende fra hinanden, så den danner en trefod og stil dem op (se medfølgende diagram). Forklar, at tre punkter er nødvendig for at danne en sikker grundvold. (Dette kan også illustreres ved at tale om en ethjulet cykel, en almindelig cykel og en trehjulet cykel).



Bed eleverne om at læse 2 Korinther 13:1 og finde ud af, hvordan budskabet i dette vers gælder de tre blyanter, der står sammen. Læs Jakobs Bog 7:8–12 og læg mærke til, hvilke tre vidner Herren har givet os (skrifterne, profeter og Helligånden). Læs og krydshenvis 2 Nephi 32:2–5. Læs følgende udtalelse af ældste Ezra Taft Benson, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»Må jeg foreslå tre korte prøver for at undgå at blive bedraget ...

1. Hvad siger standardværkerne om det ...
2. Den anden prøve er: Hvad siger de sidste dages præsidenter for Kirken om emnet – især den nuværende præsident ...
3. Den tredje og sidste prøve er Helligånden ... Denne prøve kan kun være helt effektiv, hvis ens kommunikationskanaler med Gud er rene og dydige og ikke forvirret af synd« (i Conference Report, okt. 1963, s. 16–17).

Skriv ordene *Skrifterne*, *Profeter* og *Helligånden* på tavlen. Forklar, at Jakob brugte disse tre vidner til at overbevise Sherem om visse sandheder. Bed eleverne om igen at se på Jakobs Bog 7:8–12 for at finde ud af, hvilke sandheder Jakob belærte om ved brug af disse tre vidner (virkeligheden af Jesus Kristus og hans forsoning). Brug følgende aktivitet til at hjælpe eleverne til at forstå, hvordan de kan bruge disse samme tre vidner.

Bed eleverne om at bruge *Guide til skrifterne* for at finde vidner fra skriften om Jesu liv og mission. (Mulige emner at slå op under er »Jesus Kristus«. Henvvisningerne kan omfatte Job 19:25; Matt 16:15–16 og 2 Nephi 31:20–21). Bed eleverne om at læse de skriftsteder, de har fundet. Skriv henvvisningerne på tavlen under overskriften *Skrifterne*.

Spørg eleverne, om de husker en nutidig profet eller apostel, som har vidnet om Jesus Kristus. Afspil en nylig optagelse fra en generalkonference, som indeholder et sådant vidnesbyrd, eller bed en elev læse følgende vidnesbyrd af præsident Gordon B. Hinckley, daværende medlem af Det Første Præsidentskab.

»Dette er det store, fundamentale formål med at evangeliet blev gengivet i denne, tidernes fyldes uddeling – at erklære at Gud den evige Fader og hans elskede Søn, den opstandne Herre, Jesus Kristus, virkelig lever. At kende dem, elske dem og adlyde dem, betyder evigt liv. Det er vor mission i nøgterne og sande ord at erklære at Gud er vor evige Fader, universets almægtige Gud, og at Jesus Kristus er hans førstefødte, hans enbårne i kødet, som nedsteg til jorden, han som blev født i en stald i Betlehem i Judæa, som levede et fuldkomment liv og lærte os frelsens vej, som ofrede sig for at sone for alle mennesker, udholdt pine og død på korset, og som derpå opstod i en herlig opstandelse, som førstegrøden af de hensovede (se 1 Kor 15:20). Gennem ham og ved ham og af ham er alle sikret frelse fra døden og får samtidig tilbudt muligheden for evigt liv« (se *Stjernen*, juli 1986, s. 45).

Skriv Gordon B. Hinckley (eller navnet på den profet eller apostel, hvis optagelse du afspillede) på tavlen under overskriften *Profeter*. Læs Lære og Pagter 76:22-24 som et andet eksempel på en nutidig profets vidnesbyrd om Jesus Kristus. Tilføj *Joseph Smith* til listen på tavlen.

Aflæg dit vidnesbyrd om Jesus Kristus, samt om hvordan Helligånden har vidnet om ham for dig. Bed de elever, som gerne vil aflægge deres vidnesbyrd, om at gøre det. Bed dem om at beskrive de følelser, de har haft fra Helligånden, som vidner om, at Jesus er Kristus. Skriv de følelser, du og eleverne nævner, på tavlen under overskriften *Helligånden*. (Disse kan omfatte fred, tillid, en brænden i brystet).

Motivér eleverne til at afprøve sandheden af det, de lærer ved det, som skrifterne, profeterne og Helligånden siger om det.

Jakobs Bog 7:11-12. Alle profeterne siden begyndelsen har vidnet om Jesus Kristus. (10-15 minutter)

Skriv *Hvad er nogle af de vigtigste elementer i at dyrke en afgrøde?* på tavlen og bed eleverne om at svare. (Svarene kan omfatte vand, sollys, frugtbar jord og tid). Spørg:

- Hvis alle landmænd var enige, hvordan kunne det da overbevise jer om, at de var det vigtigste?
- Hvorfor er det vigtigt for en landmand at forstå disse elementer?

Henvi til spørgsmålet på tavlen. Slet ordene *at dyrke en afgrøde* og erstat dem med *evangeliet*. Spørg: Hvis man kun kunne skrive et element, hvad skulle det så være? Efter nogen drøftelse kan du spørge: Hvis alle profeter fokuserede på én lærdom, hvordan kunne det så hjælpe os med at besvare spørgsmålet? Læs Jakobs Bog 7:11 og læg mærke til, hvad hver profet har belært om. Læs og krydshenvis 3 Nephi 20:24. Stil spørgsmål som følgende for at hjælpe eleverne til at forstå, hvor mange aspekter af evangeliet, der peger mod Jesus Kristus.

- Hvilke pagter indgår vi, når vi tager nadveren? (Se Moroni 4:3).
- Hvilken plads har Jesus Kristus i disse pagter? (Vi vidner om, at vi er villige til at påtage os hans navn, holde hans befalinger og altid erindre ham).
- Hvad er Det Nye Testamente, Det Gamle Testamente og Mormons Bog alle vidner om?
- Hvis Jesus Kristus er evangeliets centrale figur, hvilken plads bør han da have i vores liv?

Læs Johannes 17:3 og læg mærke til de fordele, der kommer til dem, som kender Jesus Kristus. Bed eleverne om at bruge nogle få øjeblikke på i deres notesbøger at skrive måder, hvorpå de kunne gøre Jesus Kristus til centrum i deres tilværelse. Motivér dem til fortsat at stræbe efter at blive mere som Frelseren.

Jakobs Bog 7:15-20. De, som ikke vælger at holde befalingerne, vil til sidst opleve at blive ulykkelige og skuffede. (5-10 minutter)

Hvis det er muligt, så vis eleverne en dunk med frostvæske (med sikkerhedslåg). Forklar, at frostvæske bruges i køretøjer for at holde motoren fri fra frost i koldt vejr. Det er nødvendigt for at bilen kan virke i kolde klimaer. Det er yderst giftigt, men dyr tiltrækkes af den søde smag, og mange hunde, katte og andre dyr er døde af at drikke det. Påpege ironien, at dyrene midlertidig nyder det, som dræber dem.

Bed eleverne om at læse Jakobs Bog 7:15-20 og sammenligne Sherems liv med eksemplet ovenfor. Læs Matthæus 16:26 og spørg eleverne om, hvordan det gælder Sherem.

Ældste Spencer W. Kimball, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, sagde om den fortabte søn i Herrens lignelse:

»Han havde ombyttet den kostelige arv af evigtvarende værdi for en midlertidig tilfredsstillelse af et fysisk ønske, fremtiden for det nuværende, evigheden for øjeblikket, åndelige velsignelser for fysisk føde«
(*Tilgivelsens mirakel*, s. 275).

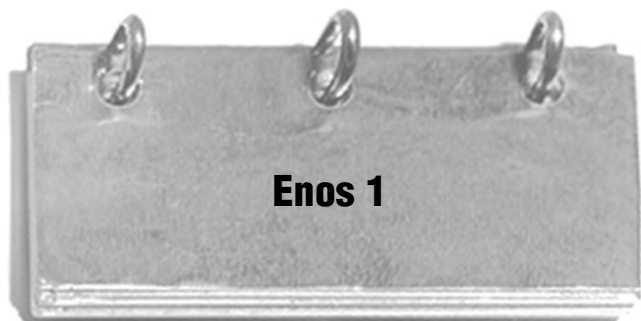
Spørg:

- På hvilke måder bliver folk bedraget til at bytte varende lykke med midlertidig behagelighed?
- Hvad kan vi gøre for at undgå at foretage denne byttehandel i vores tilværelse? (Skriv elevernes svar på tavlen).

Forklar, at det, at bytte evige velsignelser med midlertidig behagelighed, er ligesom at bytte et syv retters måltid senere med et stykke slik nu. Motivér eleverne til at undgå at foretage denne form for byttehandel.

ENOS' BOG

Da Jakob blev gammel og forstod, at han snart skulle dø, overgav han ansvaret for at føre pladerne til sin søn Enos (se Jakobs Bog 7:27). Jakob gav Enos de samme strenge befalinger vedrørende pladerne, som Nephi havde givet ham (se Jakobs Bog 1:1–4). Enos tjente sit folk som profet og optegnelsesfører.



Indledning

I sin korte, men mægtige bog, beskriver Enos sin »kamp« for at modtage forladelse for sine synder (vers 2). »Enos satte på rette vis pris på himlens velsignelser, og han gjorde på en sådan måde, så han opmuntrede dem, som på samme måde søgte himlens lys og barmhjertighed. Efter at have nydt dette, forseglede han sin bog i en ånd af glæde i Kristus« (Joseph Fielding McConkie og Robert L. Millet, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon: Volume II – Jacob through Mosiah*, s. 95).


Væsentlige evangeliske principper

- Herren tilgiver dem, som udøver tro på Jesus Kristus og med iver omvender sig fra deres synder (se Enos 1:1–8, 27).
- Uanset hvad de retfærdige beder Herren om i tro, og som er ret, vil de modtage (se Enos 1:4–17; se også 3 Nephi 18:20; L&P 50:29).
- En person, som oplever tilgivelse for synd, bliver optaget af andres velfærd og ønsker at dele evangeliet med familie, venner og endog fjender (se Enos 1:9–12, 20; se også 1 Nephi 8:11–12).
- Herren kan åbenbare sin vilje for vores sind (se Enos 1:10; se også L&P 8:2–3).

Yderligere hjælpkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 129–133.

Forslag til undervisningen

 *Mormons Bog Video* – Præsentationer, nr. 8, »Og min sjæl hungrede«, kan bruges til at undervise i Enos 1 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).



Enos 1:1–8, 27. Herren tilgiver dem, som udøver tro på Jesus Kristus og med iver omvender sig fra deres synder. (20–25 minutter)

Bed eleverne om at fortælle om nogle mål, de har for de næste par måneder eller år, og skriv dem på tavlen. (Disse kan omfatte at få gode karakterer, lære at spille et musikinstrument, klare sig godt i sport og blive dygtig til en hobby).
Spørg:

- Hvor længe har I arbejdet på jeres mål?
- Hvad skal I ellers gøre for at nå jeres mål?

Fortæl eleverne, at tro og ønske fører folk til handling, og handlinger fører til resultater. Forklar, at de i dag skal læse om en mand, som havde stor tro og et stort ønske. Bed eleverne om at læse Enos 1:1–4 og besvare følgende spørgsmål:

- Hvilket ønske havde Enos
- Hvilke ord brugte Enos til at beskrive intensiteten i sin tro og ønske om at blive tilgivet? (De kan omfatte »kamp« [vers 2]; »sank dybt i mit hjerte« [vers 3]; »min sjæl hungrede« [vers 4]; »anråbte ham i kraftig bøn« [vers 4]).

For at hjælpe eleverne til bedre at forstå vigtigheden af tro og ønske i vores indsats på at få tilgivelse, kan du fortælle følgende beretning af ældste Sterling W. Sill, som dengang var assistent til De Tolv:

»En ung mand kom engang til Sokrates og sagde:
»Hr. Sokrates, jeg har rejst 2500 km for at tale med dig om visdom og lærdom.« Han sagde: »Du er en mand med visdom og lærdom ... og jeg vil gerne have, at du lærer mig, hvordan man skal blive en mand med visdom og lærdom.« Sokrates sagde: »Kom, følg mig«, og han førte an ned på stranden. De gik ud i vandet, til det nåede deres talje, og så vendte Sokrates sig mod sin ven og holdt hans hoved ned under vandet. Vennen kæmpede og sparkede og strittede imod og forsøgte at komme væk, men Sokrates holdt ham nede ... Efter at manden var holdt op med at kæmpe, lagde Sokrates ham i sandet for at tørre, og han gik tilbage til markedspladsen.

Efter at den unge mand var blevet tør, kom han tilbage til Sokrates for at finde ud af årsagen til denne temmelig usædvanlige adfærd. Sokrates sagde til ham: »Da dit hoved var under vandet, hvad ønskede du så mere end noget andet?« Manden sagde: »Mere end noget andet ønskede jeg luft.« Sokrates sagde: »Det er godt. Når du ønsker visdom og lærdom lige så højt, som du ønskede luft, så behøver du ikke at bede nogen om at give dig den.« (»The Five Fingers of Leadership Success«, i *Brigham Young University Speeches of the Year* [9 Feb. 1965], s. 9).

Spørg:

- Hvilken rolle spillede ønsket i beretningen om Sokrates og den unge mand?
- Hvordan kunne denne oplevelse sammenlignes med den, som Enos havde?

Mind eleverne om, at tro og ønske får os til at handle. Læs følgende udtalelse fra *Forelæsninger om troen*, som er samlet under ledelse af profeten Joseph Smith: »Tro er drivkraften til al handling« (s. 1–2).

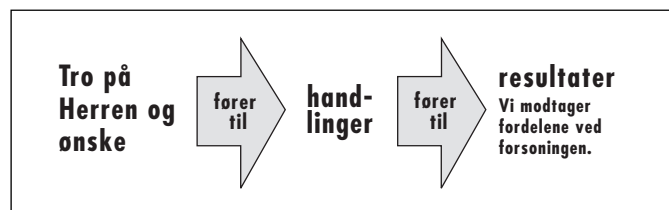
Bed eleverne om at komme med eksempler på, hvordan handlinger motiveres af tro eller tillid. Læs Enos 1:1–4 igen og lav en liste på tavlen over, hvilke handlinger Enos' tro og ønske fik ham til at foretage. Listen kan omfatte følgende:

- Han kæmpede med Herren for at få tilgivelse for sine synder (se vers 2).
- Han overvejede sin fars lærdomme om evigt liv (se vers 3).
- Han »anråbte [vor himmelske Fader] i kraftig bøn« (vers 4).

Mind eleverne om, at handlinger fører til resultater. Læs Enos 1:5–6, 27 og læg mærke til, hvad der skete som resultat af Enos' handlinger. (Han modtog tilgivelse [se vers 5–6]. Han følte fred ved at vide, at han ville modtage evigt liv [se vers 27]). Spørg:

- Hvilket spørgsmål stillede Enos Herren? (Se vers 7).
- Hvad var Herrens svar på dette spørgsmål? (Se vers 8).
- Hvorfor tror I, at tro på Jesus Kristus er så betydningsfuld med hensyn til at modtage tilgivelse?

Som gennemgang kan du tegne medfølgende diagram på tavlen. Drøft med eleverne, hvordan tro og ønske fører til handlinger, og handlinger fører til resultater med hensyn til at gøre forsoningen effektiv i vores tilværelse.



Bed eleverne om at overveje følgende spørgsmål:

- Hvad ville I være villige til at gøre for at modtage de velsignelser, Enos modtog?
- Hvad kunne I gøre for at øge jeres tro og ændre jeres ønsker og handlinger for at modtage de fulde fordele ved forsoningen?

Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Den guddommelige viljekraft, som vi har fået tildelt, giver os herredømme over vore ønsker, men det kan tage mange år, før vi har udviklet dem til det punkt, hvor de er fuldt ud retfærdige.

Præsident Joseph F. Smith har undervist i »hvordan vi lærer at ønske er af vidtrækkende betydning for vor livslykke« (*Evangeliske lærdomme*, s. 250)« (»Vort hjertes ønsker«, *Stjernen*, juni 1987, s. 22–23).

Aflæg dit vidnesbyrd og udtryk din taknemmelighed for forsoningens velsignelser i din tilværelse.

Enos 1:4–17. Uanset hvad de retfærdige beder Herren om i tro, og som er ret, vil de modtage. (10–15 minutter)

Spørg eleverne om, hvilke retfærdige gerninger der gik forud for de følgende begivenheder:

- Joseph Smiths første syn (se JS-H 1:5–20).
- Moronis første besøg hos Joseph Smiths (se JS-H 1:27–43).
- Åbenbaringen, som præsident Spencer W. Kimball modtog, og som gav mulighed for, at alle værdige mandlige medlemmer kunne modtage præstedømmet (se Officiel Erklæring nr. 2).
- Herren rørte ved stenene for Jareds bror for at give lys i Jarediternes fartøjer (se Ether 3).

Påpeg, at hver begivenhed kom, efter at en retfærdig person bad med tro i henhold til Herrens vilje.

Bed eleverne om at læse Enos 1:4–8 og lægge mærke til, hvad der gik forud for, at Enos modtog tilgivelse for sine synder. Læs følgende grupper af vers: I hver tilfælde identificeres (1) hvad Enos bad om og (2) Herrens svar.

- Enos 1:9–10
- Enos 1:11–12
- Enos 1:15–16

Skriv Bibelen, *Mormons Bog, Lære og Pagter* og *Den Kostelige Perle* på tavlen. Skriv følgende skriftstedshenvisninger under det standardværk, hvori de findes: *Markus 11:24; Enos 1:15; L&P 4:7; Moses 6:52*. Bed fire elever om at læse skriftstederne for klassen og motivér eleverne til at krydshenvis skriftstederne med hinanden. Spørg:

- Hvad kan vi lære af det faktum, at alle standardværkerne belærer om det samme princip?
- Hvorfor tror I, at Herren gentager noget så mange gange?
- Hvilken rolle spiller vores tro i modtagelse af det, vi beder om?

Læs følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer, daværende medlem af De Tolvs Kvorum: »Intet budskab står flere gange i skrifterne på flere måder end: ›Bed, så skal I få‹« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 24).

Syng eller læs teksten til »O bønnestund« (*Salmer og sange*, nr. 78). Fortæl om et eksempel på et tidspunkt, hvor Herren besvarede dine bønner, og bed de elever, som ønsker at fortælle om et eksempel, om at gøre det.

Enos 1:9–12, 20. En person, som oplever tilgivelse for synd, bliver optaget af andres velfærd og ønsker at dele evangeliet med familie, venner og endog fjender.

(10–15 minutter)

Bed eleverne om at tænke på den sidste gode film, de har set, gode bog de har læst eller gode restaurant hvor de har spist. Spørg:

- Fortalte I nogen om det? Hvis I gjorde, hvem da?
- Hvorfor fortalte I det til vedkommende?

Bed eleverne om at læse Enos 1:9–12, 20 og lægge mærke til, hvad Enos gjorde, efter at han havde modtaget tilgivelse for sine synder. Spørg: Hvem bekymrede han sig for i vers 9?

I vers 11? Læs Matthæus 5:43–47 og læg mærke til, hvad det har at gøre med Enos' bøn. (Du kan eventuelt få eleverne til at krydshenvisse disse vers med Enos 1:11). Spørg:

- Hvilket forhold var der mellem nephiterne og lamaniterne på Enos' tid? (Se vers 20, 24).
- Læs 1 Nephi 8:10–12. Hvordan lignede Enos' reaktion hans bedstefar Lehis?

- Læs Matthæus 22:39. Hvad har dette vers at gøre med det, Enos gjorde?
- Hvad kan vi gøre for at vise Herren, at vi bekymrer os for andre?

Læs følgende udtalelse af præsident Harold B. Lee:

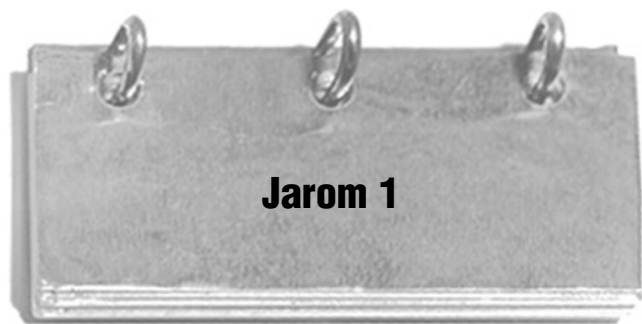
»I kan ikke løfte en anden sjæl, før I står på et højere stade, end han gør. I skal sikre jer, at hvis I vil redde et menneske, at I selv er et eksempel på det, I vil have ham til at gøre. I kan ikke tænde et lys i en anden sjæl, med mindre det brænder i jeres egen« (i Conference Report, apr. 1973, s. 178; eller *Ensign*, juli 1973, s. 123).

Spørg:

- Hvis I var ved at synke ned i kviksand, hvem ville I så ønske skulle forsøge at redde jer: Nogen som også er ved at synke ned i kviksand, eller nogen, der står på fast grund? Hvorfor?
- På hvilken måde er dette eksempel ligesom præsident Lees princip med at være på en højere grund, før man hjælper andre?
- Når I tænker over præsident Lees lærdom, hvorfor tror I så, at Enos' oplevelse i vers 9 og 11 kommer efter oplevelsen i vers 5–6?

Syng eller læs teksten til »Fordi du gi'r mig alt« (*Salmer og sange*, nr. 141).

Jarom skrev, ligesom sin far Enos, kun nogle få ord i Mormons Bog, men hans ord er mægtige. En af årsagerne til hans korte beretning kan være, at de små plader, han skrev på næsten var udfyldt, da han fik dem (se Jarom 1:2, 14). Jarom havde profetiens og åbenbarelsens ånd (se vers 2). Han levede i en tid, hvor nephiterne havde fremgang (se vers 8). Lamaniterne kom mod dem i kamp, men nephiterne, som blev ledet af »stærke mænd i troen« sejrede (se vers 7). Jarom optegner, at dette blev opnået, fordi folket troede på profeterne, som lærte dem at tro på Kristus, »som om han allerede var kommet« (vers 11) og advarede dem mod udryddelse, hvis de ikke holdt befalingerne (se vers 9–12).



Indledning

Jaroms Bog tilbyder løfter om velsignelser til de retfærdige og lidelse til de ugudelige. »Lad det være sagt om Jaroms Bog, at dens sprog er enkelt, dens ånd stærk og dens budskab universelt« (Joseph Fielding McConkie og Robert L. Millet, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon: Volume II – Jacob through Mosiah*, s. 105).

Væsentlige evangeliske principper

- Gud er tålmodig og barmhjertig, tilbyder de ugudelige muligheder for at omvende sig og vende tilbage til ham (se Jarom 1:3).
- Helligånden kommunikerer med dem, som er ydmyge og udøver tro (se Jarom 1:4).
- De retfærdige bliver velsignet åndeligt og ofte timeligt, mens de ugudelige lider og til sidst bliver udryddet (se Jarom 1:3–12).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 131–133.

Forslag til undervisningen

Jarom 1:3–12. De retfærdige bliver velsignet åndeligt og ofte timeligt, mens de ugudelige lider og til sidst bliver udryddet. (10–15 minutter)

Tegn to døre på tavlen. Sæt en etikette på den ene, hvor der står *Lykke og evigt liv* og på den anden, hvor der står *Lidelse og udryddelse*. Vis eleverne dørene og spørg:

- Ville I være interesseret i en nøgle, som vil gøre det muligt for jer at gå ind ad døren til lykke og evigt liv? Hvorfor?
- Hvem beslutter, hvilken dør I skal gå ind ad?
- Hvad ville I være villige til at gøre for at modtage denne nøgle?

Del klassen op i to grupper. Bed den ene gruppe om at læse Jarom 1:4–12 og lægge mærke til, hvad folket gør, som fører til lykke og evigt liv. Bed den anden gruppe om at læse de samme vers og lægge mærke til, hvad folket gør, som fører til lidelse og udryddelse. Bed dem om at skrive det, de finder frem til, på tavlen under den rigtige dør.

En anden mulighed ville være at læse Jarom 1:4–12 sammen med eleverne og stille følgende spørgsmål, efterhånden som I læser:

- Hvad gjorde nephiterne for at holde Herrens befalinger? (Se vers 5).
- Hvilken rolle spillede deres ledere, i henhold til vers 7, for deres styrke?
- Hvilken indvirkning havde nephiternes retskaffenhed på deres styrke? (Se vers 9).
- Hvad betyder »advarede ... i overensstemmelse med Guds ord« i vers 10?
- Hvordan kunne nephiternes tro på Kristus hjælpe dem? (Se vers 11).
- På hvilke måder kan sidste dages profeter og apostle »opmuntre [os] uophørligt til omvendelse«? (Vers 12).
- Hvilke velsignelser kom der på grund af nephiternes omvendelse?
- Hvilke velsignelser kan det give os?

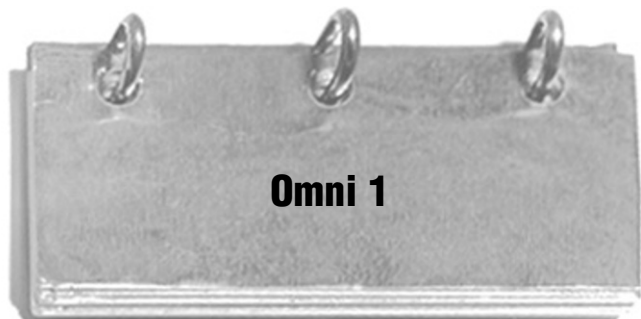
Overvej at spørge eleverne, hvorfor de mener, at nogle mennesker af og til vælger det onde, når de kender konsekvenserne som følger med det valg.

Omni var søn af Jarom og tipoldesøn af Lehi og Sariah. Da Omni skrev, var der gået 276 år siden Lehi forlod Jerusalem. Omni beskrev sig selv som en »syndig mand«, som ikke havde »holdt Herrens bud og love« (Omni 1:2). Han kæmpede mange kampe mod lamaniterne (se vers 3).

Omni's Bog dækker flere generationer og blev skrevet af fem forskellige mænd: Omni, Amaron, Chemish, Abinadom og Amaleki. Amaleki skrev det meste af Omnis bog og var den sidste skribent på Nephis små plader. Eftersom Amaleki ingen børn havde, gav han pladerne til kong Benjamin. Amaleki afsluttede sin optegnelse omkring år 130 f.Kr., omkring 470 år efter den tid, hvor Lehi forlod Jerusalem. Det medfølgende skema kan være nyttigt som en hjælp til at forstå de forfattere og tider, der beskrives i Omni.

Vers	Forfatter	Tid
Omni 1:1–3	Omni (søn af Jarom)	361–317 f.Kr. (Jarom 1:13–15; Omni 1:3)
Omni 1:4–8	Amaron (søn af Omni)	317–279 f.Kr. (Omni 1:3, 5)
Omni 1:9	Chemish (bror til Amaron)	
Omni 1:10–11	Abinadom (søn af Chemish)	
Omni 1:12–30	Amaleki (søn af Abinadom)	omkring 130 f.Kr.

Omni's Bog dækker en periode på 231 år (fra 361 f.Kr., da Omni modtog optegnelserne, til omkring 130 f.Kr.) på kun nogle få sider.



Indledning

Amaleki, den vigtigste skribent i Omnis Bog, var en mand med åndelig indsigt. Han skrev om mange af Åndens gaver? Han indbød alle til at »komme til Kristus ... og giv ham jeres

hele sjæl som et offer til ham og vedbliv i faste og bøn og hold ud til enden« (Omni 1:26). Amaleki lovede frelse til dem, som villigt ville følge denne vejledning.

Amaleki kom også med adskillige vigtige historiske forbindelsesled. Han berettede om nephiternes udvandring fra Nephis land til Zarahemla. Han forklarede, at folket i Zarahemla (kaldet mulekiter) af Herren var blevet ført fra Jerusalem, da »Zedekias [Sidkija], Judas konge, blev bortført i fangenskab til Babylon« (Omni 1:15). Amaleki beskrev også opdagelsen af den sidste overlevende af den Jareditiske nation, en gruppe folk, som Herren førte til det amerikanske fastland, efter at han havde forvirret deres sprog ved Babelstårnet (se Omni 1:20–22). Deres historie findes i Ethers bog.


Væsentlige evangeliske principper

- Adskillige gange har Herren ført retfærdige folk til det amerikanske fastland, et udvalgt og udsøgt land. De, som bor i dette land, skal forblive retfærdige for at have fremgang (se Omni 1:14–22; se også Ether 2:10).
- For helt at komme til Kristus skal vi være villige til at ofre alt, hvad vi er, og alt hvad vi har, til ham (se Omni 1:26; se også Mosiah 2:34; L&P 103:28).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 131–133.*

Forslag til undervisningen

 *Mormons Bog Video* – Præsentationer, nr. 9, »Oversigt over Mormons Bog«, kan bruges til at undervise i Omni 1 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Omni 1:1–12. Omnis Bog har flere forfattere og dækker flere generationer. (10–15 minutter)

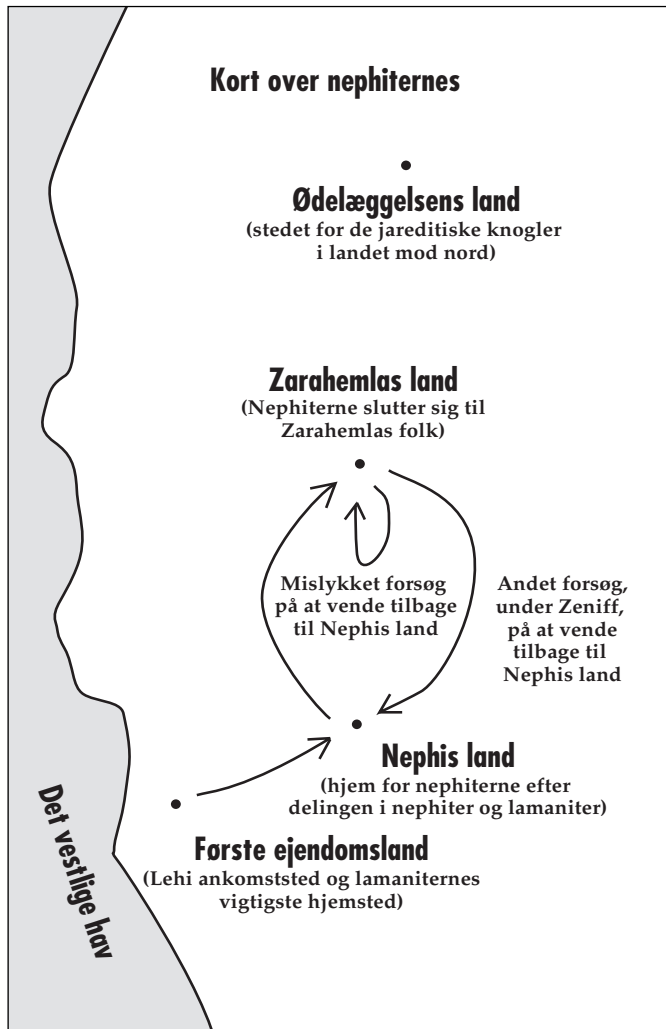
Tegn det skema, der findes i indledningen til Omnis bog, på tavlen, dog uden oplysningerne i den midterste spalte. Bed eleverne om at læse versene i den venstre spalte og udfylde navnet på forfatteren af versene og hans forhold til den forrige skribent. Drøft følgende spørgsmål (disse kan i forvejen skrives på tavlen).

- Hvad skete der mellem nephiterne og lamaniterne i denne tidsperiode?
- Hvad ved vi om disse skribenter i Mormons Bog?
- Var nephiterne ugudelige eller retfærdige i denne periode?

- Hvad skete der med de ugudelige nephiter? De retfærdige nephiter? (Se vers 5–7).

Omni 1:12–19, 27–30. Kundskab om historien, geografien og folkene i Omnis Bog er nødvendig for at forstå Mormons Bog. (5–10 minutter)

Tegn medfølgende kort på tavlen (undlad pilene). Mind eleverne om, at på Nephis tid forlod nephiterne lamaniterne og rejste »mange dage i ørkenen« (2 Nephi 5:7). Deres nye hjem kom til at hedde Nephis land (se Omni 1:12). Tegn en pil fra det første ejendomsland til Nephis land.



Fortæl eleverne, at de i dag skal studere en anden af nephiternes udvandring. Læs Omni 1:12–19 og læg mærke til svarene på følgende spørgsmål:

- Hvad var navnet på den nephitiske konge?
- Hvad var navnet på det nye land, som nephiterne kom til?
- Hvorfor rejste nephiterne?
- Hvor kom Zarahemlas folk fra?

- Hvad var resultatet af, at de ikke havde nogen skrifter?
- Hvad gjorde nephiterne med Zarahemlas folk?

Efterhånden som eleverne svarer, tegner du en pil fra Nephis land til Zarahemlas land.

Bed eleverne om at læse Omni 1:27–30 og lægge mærke til yderligere rejser, som nogle nephiter foretog i Amalekis liv. Efterhånden som eleverne svarer, tegner du en pil fra Zarahemlas land til Nephis land og tilbage igen. Tegn en pil fra Zarahemla hele vejen til Nephis land.

Omni 1:25–26. For helt at komme til Kristus skal vi være villige til at ofre alt, hvad vi er og alt hvad vi har, til ham. (10–15 minutter)

Før undervisningen skal du lave to kander med saftvand. Lav dem i samme smag og farve, men tilsæt sukker til den ene og ingen sukker til den anden. Bed en elev om at smage noget saftvand fra hver kande og beskrive forskellen mellem de to. Spørg eleverne:

- Hvad er formålet med en opskrift?
- Hvad sker der, når man udelader en eller to af ingredienserne?
- Hvordan påvirker det at medtage alle ingredienser, hvor meget vi nyder vores mad eller drikke?

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson: »Ja, brødre og søstre, Kirkens mission er herlig – at indbyde os alle til at komme til Kristus« (*Stjernen*, juli 1988, s. 77). Spørg:

- Hvis der var en »opskrift«, som viste os, hvordan man »kommer til Kristus«, ville I så følge den fuldstændigt? Hvorfor?
- På hvilke måder mislykkes det for nogle mennesker at gøre det, der er nødvendigt for fuldstændigt at komme til Kristus?
- Hvorfor tror I, at nogle mennesker vælger ikke at komme til Kristus?

Bed eleverne om at læse Omni 1:26 for at finde ud af, hvad der er nødvendigt for fuldstændigt at komme til Kristus. Spørg: Hvad tror I, det betyder at give jeres hele sjæl som et offer til Herren? Læs Mosiah 2:34 og krydshenvis det med Omni 1:26. Som et eksempel på en fuldstændig ændring, kan I drøfte følgende spørgsmål:

- Hvad skal en larve gøre for at blive en sommerfugl?
- Hvordan er en larves liv det samme, efter at den er blevet til en sommerfugl? Hvordan er det anderledes?
- Tror I, at en larve i almindelighed er mere eller mindre smuk end den sommerfugl, den bliver til?

Bed eleverne om at overveje, om de er villige til at ofre alt det, de har og er til Herren. Spørg:

- Hvor svært ville et sådant offer være?
- Ville jeres liv være bedre eller dårligere som resultat af at give jer selv til Herren? På hvilke måder?

Læs følgende udtalelse af søster Elaine Jack, tidligere præsidentinde for Hjælpeforeningen:

»Profeten Joseph Smith beskrev det at give ›hele jeres sjæl‹ som at tjene Gud af hele sit ›hjerte, sjæl, sind og styrke‹ (L&P 4:2). Det er at lægge sin tid, sine talenter, gaver og velsignelser på Guds alter, at være villig til at tjene, at gøre alt, hvad han beder om« (*Stjernen*, juli 1997, s. 73).

Skriv følgende spørgsmål på tavlen og bed eleverne om at skrive deres svar på et stykke papir:

- Hvad er I villige til at ofre for at komme til Herren?
- Hvad vil det medføre i dagligdagen at give alt til Herren?

MORMONS ORD

Mormons Ord danner en overgang mellem Nephis små plader og Mormons forkortelse af Nephis store plader. Mormons Bog får sit navn fra Mormon, fordi størstedelen kommer fra hans forkortelse. Yderligere oplysninger om Mormon findes i indledningsafsnittet til Mormons Bog (s. 244).



Indledning

Mormons Ord spiller en vigtig rolle i at hjælpe læseren med at forstå forbindelserne i Mormons Bog. Bøgerne 1 Nephi, 2 Nephi, Jakob, Enos, Jarom og Omni er alle skrivelser fra Nephis små plader. Mosiah, Alma, Helaman, 3 Nephi og 4 Nephi er forkortelser fra Nephis store plader. Mormons Ord forklarer forbindelsen mellem de små plader og de store plader?

Væsentlige evangeliske principper

- Al skrift vidner om Kristus og gives til vores gavn og lærdom. Vi vil blive dømt ved de principper, der belæres om i skrifterne (se Mormons Ord 1:2–11).

Yderligere hjulpekilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 137.*

Forslag til undervisningen

Mormons Ord 1. Al skrift vidner om Kristus og gives til vores gavn og lærdom. Frimodig forkyndelse af ordet bringer større retfærdighed. (5 minutter)

Bed eleverne om på et tomt stykke papir at skrive tre måder, hvorpå de er blevet velsignet ved at læse og studere skrifterne (de skal ikke skrive deres navn). Indsaml deres svar og læs

nogle for klassen. Drøft med eleverne, hvordan de mener, deres liv ville være anderledes, hvis de ikke havde skrifterne. Læs Omni 1:17 og læg mærke til, hvordan det ikke at have skrifterne påvirkede Zarahemlas folk.

Bed eleverne om at læse Mormons Ord 1:2, 4, 7, 15–18 og finde de fordele, som skrifterne kan give os. Skriv eventuelt svarene på tavlen. Motivér eleverne til at bevare den vane at studere i skriften daglig.

Mormons Ord 1:3–10. Nephis små plader og Nephis store plader udgør hovedparten i Mormons Bog. (5 minutter)

Vis eleverne et gennemsigtigt glas med vand og spørg:

- Hvad er det?
- Ville det være korrekt at kalde det H₂O?
- Hvad står H₂O for? (To dele brint og en del ilt).
- Hvis man tager de ene af de to elementer bort (brint eller ilt), er det så stadig vand?

Bed eleverne om at læse punkt 1 i »Kortfattet analyse af Mormons Bog« i begyndelsen af Mormons Bog. Bed dem om at identificere de to elementer, som udgør Nephis plader. Bed nogle få elever om at fortælle en yndlingsberetning eller -historie fra Mormons Bog. Spørg om disse historier kommer fra de store eller de små plader. Spørg: Hvilke lærdomme, belæringer og historier i Mormons Bog ville gå tabt, hvis kun de store plader var taget med? Eller kun de små plader?

Mormons Ord forklarer, hvorfor de små plader blev indsat i Mormons Bog. Bed eleverne om stille at læse Mormons Ord 1:3–10 og lægge mærke til og understrege ordet *plader*, hver gang det findes. Læs versene igen sammen, og find ud af, hvilke er de store plader, og hvilke er de små plader. (Bemærk: I disse vers henviser ordene Nephis plader til de store plader, og vendingen *disse plader* henviser til de små plader. I vers 10 henviser vendingen *de andre plader* til de store plader).

MOSIAHS BOG

Mosiahs Bog er begyndelsen til »Nephis store plader« i Mormons Bog (se »Kortfattet analyse af Mormons Bog« i indledningen til Mormons Bog). De store plader (Mosiah – 4 Nephi) blev forkortet eller redigeret af Mormon, hvorimod de små plader (1 Nephi-Omni) ikke blev forkortet.

Mosiahs Bog er opkaldt efter kong Mosiah, som regerede Zarahemla fra omkring 124 f.Kr. til 91 f.Kr. Kapitel 1–5 omfatter de sidste lærdomme fra Mosiahs far, kong Benjamin. Kapitel 6–8, 25–29 handler om Mosiah og hans regering. Kapitel 9–22 beretter indgående om Zeniffs, Noas og Limhis og deres folks historie. Det var dem, der forlod Zarahemla før Mosiahs regering for at vende tilbage til Nephis land. Mosiah 23–24 er historien om Alma og hans folk, som brød op fra kong Noas folk. Skemaet »Syv rejser i Mosiahs Bog« i Appendiks (s. 295) viser disse grupperes indbyrdes forhold.



Indledning

I løbet af kong Benjamins liv havde han at gøre med krige, falske kristus'er, falske profeter, strid blandt folket og afhopning til lamaniterne (se Mormons Ord 1:12–16). Imidlertid oprettede Benjamin »endnu engang fred i landet, idet han, ligesom profeterne, anvendte hele sin legemsstyrke og hele sin sjæls evner« (vers 18). Det var under disse omstændigheder, Benjamin holdt sin mægtige tale, som er optegnet i Mosiah 2–4. Om denne tale har ældste Jeffrey R. Holland, medlem af De Tolvs Kvorum, sagt:

»Kong Benjamin holdt en storslået tale om Kristi lidelse og forsoning, retfærdighedens og barmhjertighedens rolle samt behovet for at påtage os Kristi navn i et pagtsforhold...»

At denne tale formidler en åndelig kraft ud over tydeligheden af det skrevne ord er ubestridelig, for efter afslutningen af talen og ønsket om at »nedskrive navnet på alle dem, som havde indgået en pagt«, forstod denne storslåede Guds tjener, at »der var ikke een sjæl, med undtagelse af små børn, som ikke havde indgået pagten og påtaget sig Kristi navn« [Mosiah 6:1–2]. Måtte vi blot have flere sådanne taler, og endnu vigtigere, måtte alle, som hører dem indgå en sådan ærlig og bindende pagt som resultat deraf« (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, s. 99, 103).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsumt hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.

- De, som ransager skrifterne flittigt, kan forstå Guds hemmeligheder, bedre holde hans befalinger og styrke deres tro (se Mosiah 1:3–7; se også L&P 1:37).
- Evangeliets sandheder tydeliggør vores udsyn og beskytter os fra ondt (se Mosiah 1–2).
- Ved at elske og tjene vores næste, viser vi kærlighed til Gud og tjener ham (se Mosiah 2:11–21; se også Matt 25:40).
- På grund af Guds mange velsignelser til os vil vi altid være i gæld til ham. Alt, hvad han beder om til gengæld, er at vi anerkender hans indflydelse og holder hans befalinger (se Mosiah 2:19–26, 34, 41; 4:2, 5, 11, 17–24; se også Matt 22:36–40; Moses 1:9–11).
- De, som synder mod et større lys, vil modtage større fordømmelse (se Mosiah 2:32–33, 36–39; 3:12, 23–27; se også Matt 12:31; L&P 82:3).
- Jesu Kristi budskab og hans forsoning er et budskab om stor glæde og håb for alle mennesker (se Mosiah 3:2–6, 13–15; 4:3, 11; se også Luk 2:10; Joh 13:17; Jakobs Bog 7:11; Alma 41:10).
- I udarbejdelsen af den uendelige forsoning led Jesus Kristus mere, end noget jordisk menneske kunne udholde. Forsoningen betalte for synderne hos dem, som døde uden kendskab til evangeliet, de, som døde, før de nåede ansvarlighedsalderen, og de, som har tro på ham og omvender sig (se Mosiah 3:7–19; 4:2–3, 6–8; se også L&P 19:16–19; 29:46–47; 137:10).
- Ved Jesu Kristi forsoning kan de, som lytter til Åndens tilskyndelser og bliver som små børn, overvinde det naturlige menneske og blive født igen (se Mosiah 3:18–19; 4:11–16, 26).
- Vor himmelske Fader har givet os store velsignelser og forventer, at vi deler det, vi har, med dem, som har brug for det (se Mosiah 4:16–22).
- Ved den endelige dom vil Jesus Kristus dømme os ud fra vore tanker, ord og gerninger (se Mosiah 4:30; se også Joh 5:22).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 137–147.*

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 10, »At blive Kristi børn«, kan bruges til at undervise i Mosiah 2–5 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Mosiah 1:3–12. De, som ransager skrifterne flittigt, kan forstå Guds hemmeligheder, bedre holde hans befalinger og styrke deres tro. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at tænke på dengang de hellige gik 2100 km mod vest fra Nauvoo til Salt Lake City. Forestil jer, hvor meget lettere det ville have været for Brigham Young, hvis en flåde af moderne lastbiler kunne have transporteret dem til deres forjættede land. Spørg: Hvor brugbare ville lastbilerne have været, hvis ingen af pionererne havde lært at køre dem? Forklar, at i dag skal I lære om noget, der er meget værdifuldt, men som af og til ikke bliver brugt.

Mind eleverne om, hvem kong Benjamin var, ved at læse Omni 1:23–25 og Mormons Ord 1:10–18. Bed eleverne om at beskrive kong Benjamin ud fra disse vers. Læs Mosiah 1:2–8 og læg mærke til, hvad kong Benjamin underviste sine sønner i og hvorfor. Spørg:

- Hvad var det centrale i kong Benjamins råd?
- Hvilke velsignelser får de, der studerer skriften? (Skriv eventuelt svarene på tavlen).
- Hvordan kan det at have skrifterne, men ikke bruge dem sammenlignes med eksemplet på pionererne, der havde lastbiler, men ikke lærte at køre dem?

Fortæl eleverne, at kong Benjamin ønskede at undervise ikke alene sine sønner, men hele folket. Læs Mosiah 1:9–12 og skriv årsagerne til, at kong Benjamin ønskede at tale til folket. Spørg:

- Hvad ønskede han ifølge vers 11–12 at give folket?
- Hvilket navn tror I, at kongen ønskede at give dem? (Se Mosiah 5:7–12).

Forklar eleverne, at når de når til Mosiah 5, vil de mere indgående drøfte det navn, der blev givet til folket.

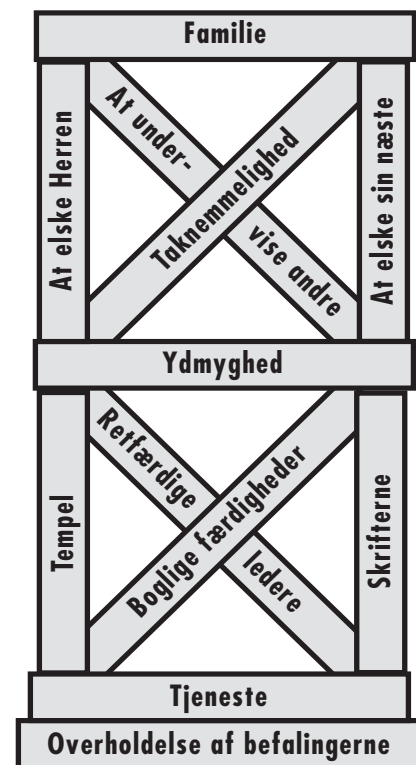
Mosiah 1–2. Evangeliets sandheder tydeliggør vores udsyn og beskytter os fra ondt. (15–20 minutter)

Vis eller tegn billeder af forskellige former for tårne (f.eks. høje bygninger, vandtårne, kontroltårne i lufthavne, sendermaster). Spørg: Hvorfor bygger folk tårne? (For at kunne se længere, som beskyttelse osv.). Fortæl eleverne, at i dag har vi også brug for et større udsyn og beskyttelse. De sandheder, kong Benjamin underviste i, kan hjælpe med at opbygge os åndeligt. Skriv følgende skema af på tavlen eller giv det til

eleverne som et uddelingsark, idet du lader den højre spalte stå tom. Læs sammen de vers, der angives, og udfyld den højre spalte med de byggesten, der kan hjælpe os med at opbygge vore egne åndelige tårne.

Kong Benjamins lærdomme	
Henvisning	Byggestenke til tårnet
Mosiah 1:2	Boglige færdigheder, uddannelse.
Mosiah 1:3–7	Skrifterne
Mosiah 1:18	Tempel
Mosiah 2:5	Familie
Mosiah 2:11–15, 31	Retfærdige ledere
Mosiah 2:13	Overholdelse af befalingerne
Mosiah 2:17	Tjeneste (elsk Herren, elsk jeres næste)
Mosiah 2:20	Taknemmelighed
Mosiah 2:21	Ydmyghed
Mosiah 2:27–28	Undervis andre

Tegn et tårn, der ligner den i det medfølgende diagram. Bed eleverne om at sætte etiketter på tårnet med byggestenke fra Mosiah 1–2. Mens de »bygger« tårnet, skal de vurdere, hvilke byggestenke der er »grundlæggende sandheder«, hvilke der er »søjler af sandhed«, og hvilke der er »understøttende sandheder«. Bed dem om at forklare, hvorfor de ordnede sandhederne, som de gjorde. (Deres rækkefølge behøver ikke at være den samme som i diagrammet).



Mosiah 2–4. En oversigt over kong Benjamins tale.

(5–10 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de fandt ud af, at en profet fra Mormons Bog skulle tale ved deres næste nadvermøde. Spørg:

- På hvilke måder ville det være anderledes at gå i kirke den søndag?
- Hvem ville I fortælle om mødet?
- Hvad ville I gøre, mens han talte? Ville det være anderledes end det, I normalt gør?

Selv om vi sandsynligvis ikke vil høre profeter fra Mormons Bog tale ved nadvermødet, så har vi muligheden for at studere deres ord. Fortæl eleverne, at i Mosiah 2–4 holdt kong Benjamin en betydningsfuld tale. Mosiah 2–4 kan opdeles i tre temaer, som bygger på hinanden. Bed eleverne om at gennemse kapiteloverskrifterne til Mosiah 2–4 og være opmærksomme på disse temaer. Drøft deres forslag og skriv følgende oversigt på tavlen eller på en plakat. (Overvej at vise den de næste par dage, så eleverne kan henvise til den, mens de studerer kong Benjamins tale).

- Mosiah 2 – Vi er i gæld til Gud og bør tjene ham og vores næste.
- Mosiah 3 – Jesu Kristi forsoning er vores største velsignelse.
- Mosiah 4 – Vi skal være trofaste for at beholde forsoningens velsignelser.

Spørg eleverne om, hvordan disse kapitler bygger på hinanden. Bed dem om at være opmærksom på principperne i denne oversigt, mens de studerer kong Benjamins tale.

Mosiah 2:4, 22–24, 41. Overholdelse af befalingerne medfører åndelige og timelige velsignelser, deriblandt stor lykke. (20–25 minutter)

Skriv vendingen *Det er ikke retfærdigt* på tavlen: Bed eleverne om at komme med eksempler på tidspunkter, hvor de eller andre bruger denne vending, og skriv deres svar på tavlen.

Spørg:

- Får de retfærdige altid straks velsignelserne for deres handlinger? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Har de ugudelige af og til fremgang i deres tilværelse? Hvorfor?
- Læs Matthæus 5:45. Hvad har disse spørgsmål med dette vers at gøre?

Bed eleverne om at læse Mosiah 2:3–4 og spørg:

- Hvad havde Herren gjort for Nephis folk?
- Hvordan påvirkede disse velsignelser deres følelser for Gud?

- Læs vers 22–24. Hvilke velsignelser lover Herren dem, som holder hans befalinger?
- For hvilke velsignelser er vi i gæld til Herren?

Opdel klassen i tre grupper og bed hver gruppe om at læse en af de følgende henvisninger: Mosiah 2:41; 4 Nephi 1:15–17 og Alma 41:10–11. Bed grupperne om at sammenligne det niveau af lykke, som de lydige og ulydige nyder. Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Lykke er formålet og planen med vort liv og vil blive det endelige resultatet, hvis vi vandrer ad den vej, der fører dertil, og denne vej eller sti er dyd, oprigtighed, trofasthed, hellighed og efterlevelse af Guds befalinger. . .

. . . Han har aldrig og vil aldrig indstifte en forordning eller give sit folk en befaling, som ikke i sin natur er beregnet på at fremme den lykke, som han har planlagt« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 306–307, 308).

Spørg:

- Hvornår har I været lykkeligst?
- Hvorfor tror I, at overholdelse af befalingerne fører til lykke?

Bed eleverne om at læse Mosiah 2:41 og spørg:

- Hvad lover Herren dem, der overholder befalingerne?
- Er de velsignelser, der i dette vers loves for at overholde befalingerne, kortsigtede eller langsigtede?
- Hvilke langsigtede velsignelser nævnes i dette vers?
- Hvorfor er det værd at overholde befalingerne for at få disse velsignelser?
- Synes der at være et paradoks mellem de principper, der belæres om i Matthæus 5:45 og Mosiah 2:41? Hvordan kan de begge være sande?

Hjælp eleverne til at forstå, at Gud altid velsigner de retskafne, men at disse velsignelser af og til ikke kommer straks eller er iøjnefaldende. Læs følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland:

»En af de trofastes udfordringer er at forstå, at af og til ser det ud til, at de, som ikke er lydige og værdige, modtager lige så mange eller flere af de timelige velsignelser i livet, som dem, der ofrer og tjener . . . De hellige må være trofaste til enden uden for mange blik til siden for at se på deres næste . . . Utvivlsomt vil solen også skinne på dem, der ikke er trofaste, måske til tider endnu rigeligere end på de retfærdige. Men de trofastes tro og hengivenhed bliver optegnet i Lammets livets bog, og dagen kommer, hvor de vil blive medregnet blandt Guds juveler. På den dag vil det i høj grad

betyde noget, hvem der var retskaffen, og hvem der var ugudelig, hvem der tjente Gud, og hvem der ikke gjorde det. I mellemtiden må vi alle huske, at Gud ikke afslutter sit årsregnskab i september« (*Christ and the New Covenant*, s. 296–297).



Mosiah 2:11–21 (Mesterskriftsted, Mosiah 2:17). Ved at elske og tjene vores næste, viser vi kærlighed til Gud og tjener ham. (10–15 minutter)

Spørg eleverne om, hvad der er deres sværeste fag i skolen. Drøft, hvad deres karakter i dette fag bliver grundlagt på, og skriv disse krav på tavlen. Ved siden af kravene skrives en hypotetisk procentdel, som antyder, hvor meget deres karakter er grundlagt på dette krav. For eksempel:

Den endelige eksamen = 40%

Andre prøver = 20%

Opgaver = 15%

Rapporter = 10%

Lektier = 10%

Tilstedeværelse = 5%

Spørg:

- Hvis disse procentdele i virkeligheden var grundlaget for jeres karakter, hvor ville I så yde jeres største indsats?
- Hvordan kan man sammenligne disse krav med befalingerne?

Bed eleverne om at læse Matthæus 22:36–40 og lægge mærke til de befalinger, som Gud anser for vigtigst. Læs Matthæus 25:40 og Mosiah 2:17 og spørg:

- Hvad har det første og det andet store bud at gøre med hinanden?
- Må vi nogen sinde vælge mellem at holde det første store bud og det andet? Hvorfor?
- Hvis I lavede en liste over de vigtigste krav for at komme ind i himlen, hvor ville I så placere »at elske sin næste«?
- Hvordan kan det at kende vigtigheden af befalingerne påvirke den måde, vi lever på?

Bed eleverne om at lave en skriftstedskæde med Matthæus 22:36–40; Matthæus 25:40 og Mosiah 2:17. (Vedrørende vejledning i, hvordan man laver en skriftstedskæde, se »Krydshenvisning« under »Metoder for undervisning i skrifterne« i Appendiks, s. 280).

Læs Mosiah 2:11–21 og læg mærke til det ord, kong Benjamin brugte til at beskrive sin kærlighed til sin næste på, og bed

eleverne om at understrege enhver form for ordet, de ser. Spørg: På hvilken måde viser tjeneste vores kærlighed til andre? Læs følgende udtalelse af præsident Marion G. Romney, som var medlem af Det Første Præsidentskab:

»Vi mister vores liv ved at tjene og opløfte andre. Ved at gøre det oplever vi den eneste sande og varige lykke. Tjeneste er ikke noget, vi udholder her på jorden, således at vi kan gøre os fortjent til at leve i det celestiale rige. Tjeneste er selve grundlaget for et ophøjet liv i det celestiale rige.

Når vi ved, at tjeneste er det, som giver vor himmelske Fader tilfredsstillelse, og når vi ved, at vi ønsker at være, hvor han er, og være som han er, hvorfor er det så nødvendigt, at vi får befaling om at tjene hinanden? Åh, må den vidunderlige dag komme, hvor disse ting kommer naturligt på grund af vort hjertes renhed. På den dag vil det ikke være nødvendigt at få en befaling, fordi vi selv vil have oplevet, at vi kun er virkelig lykkelige, når vi er optaget af uselvisk tjeneste. Lad os benytte den frihed, som kommer ved at kunne klare sig selv til at give og tjene« (*Den danske Stjerne*, apr. 1982, s. 180).

Syng eller læs teksten til »Har jeg gjort noget godt« (*Salmer og sange*, nr. 143). Bed eleverne om at fortælle om eksempler på, hvordan de har følt mere glæde ved at tjene andre. Motivér dem til at være opmærksom på muligheder for at tjene hver dag.

Mosiah 2:19–24, 34. På grund af Guds mange velsignelser til os vil vi altid være i gæld til ham. Alt, hvad han beder om til gengæld, er, at vi anerkender hans indflydelse og holder hans befalinger. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at lave en liste over de fem velsignelser, de er mest taknemmelige for, og drøft kort nogle af dem. Bed en elev om at fortælle historien om Jesus, der helbreder de ti spedalske (eller læs Lukas 17:11–17). Spørg eleverne, hvad de tror, Jesus følte, da kun én af de ti helbredte spedalske takkede ham. Læs Mosiah 2:19–24, 34 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvem skylder vi tak? (Gud, og andre mennesker, der har tjent os; se vers 17).
- Hvorfor er vi, ifølge vers 21 i gæld til Gud?
- Hvad kan vi gøre for Herren ud over at sige »tak« for at vise vores taknemmelighed? (Holde hans befalinger, se vers 22. Andre mulige svar kan omfatte at acceptere kaldelser, blive venner med nye eller mindre aktive medlemmer, støtte wardets eller grenens aktiviteter).
- Hvorfor kan vi aldrig takke ham nok? (Se vers 21–24).
- Hvor længe vil vi være i gæld til vor Fader i himlen? (Se vers 34).

Læs Lære og Pagter 59:7. Spørg:

- Hvilken befaling har Herren givet os i vers 7?
- Hvad føler Herren for dem, som er utaknemmelige?

Krydshenvis disse vers med Mosiah 2:19–24, 34. Læs følgende udtalelse af præsident Joseph F. Smith:

»Jeg tror, at én af de største synder, som jordens indbyggere er skyldige i i dag, er utaknemmelighed ... Gud [er] ikke tilfreds med jordens indbyggere, men er vred på dem, fordi de ikke vil anerkende hans hånd i alle ting [se L&P 59:21]« (Evangeliske lærdomme, s. 228).

Spørg:

- Hvorfor tror I, at nogle mennesker er utaknemmelige?
- Hvad kan vi gøre for at øge vores taknemmelighed?

Læs sammen Lære og Pagter 78:19 og læg mærke til de velsignelser, der kommer til dem, som er taknemmelige.



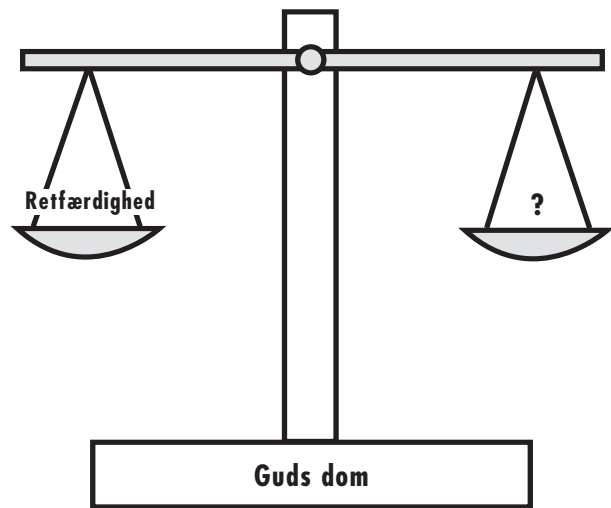
Mosiah 3:7–13, 17; 4:2–3, 6–8. I udarbejdelsen af den uendelige forsoning led Jesus Kristus mere, end noget jordisk menneske kunne udholde. I forsoningen betalte Jesus for vore synder, så hvis vi omvender os, kan vi blive tilgivet. (40–45 minutter)

Bed en elev om at komme op foran i klassen og tage skoen og strømpen af en af sine fødder. Giv ham en stor sten og bed ham holde den højt lige over sin fod. Spørg eleverne:

- Hvad vil der ske, hvis han tabte stenen på sin fod?
- Hvor sikker er I på, at stenen vil falde ned, hvis han tabte den?
- Hvad gør, at den falder? Vil den falde ned, hver gang han taber den?
- Hvis han ved et uheld tabte stenen, vil den så alligevel falde?
- Hvis han nu efter at have tabt stenen og slået sin fod, ændrer mening og ønsker, at han ikke havde gjort det, vil det så helbrede hans fod?

Bed eleverne om at læse 2 Nephi 9:17 og lægge mærke noget, som er lige så sikkert som tyngdeloven. Hvilke paralleller kan I se mellem retfærdighedens lov og demonstrationen med stenen? (Stenen er som synd. At lade stenen falde er det samme som at vælge synd. Smerten i foden er det samme som konsekvenserne af synd).

Tegn en vægt på tavlen som i det medfølgende diagram. Bed eleverne om at læse Mosiah 3:26 og lægge mærke til, hvad det er der opvejer retfærdigheden på denne vægt. (Barmhjertighed).



Bed eleverne om at læse Mosiah 4:2–3, 6–8 og besvare følgende spørgsmål:

- Hvorfor ønskede kong Benjamins folk Herrens barmhjertighed? (Se vers 2).
- Hvad gjorde de for at få hans barmhjertighed? (Se vers 2, 6).
- Hvad var resultatet af, at Herren viste barmhjertighed mod dem? (Se vers 3).
- Hvordan havde de det, da de oplevede dette resultat?
- Hvad er det endelige resultat for dem, som modtager barmhjertighed ved Frelserens forsoning? (Se vers 7–8).

Lav en overheadtransparent af skemaet »Kong Benjamin belærer om Kristus« fra Appendiks (s. 294), eller skriv det af på tavlen. Vis kun skriftstedshenvisningerne til eleverne, og giv dem 10–15 minutter til at læse de angivne vers. Bed dem om at lægge mærke til, hvad Jesus gjorde, som gjorde ham i stand til at tilbyde barmhjertighed til alle, som er underlagt retfærdighedens lov. Bed dem om på et stykke papir at skrive det, de har lært om Kristus og hans forsoning i hvert skriftsted.

Når de er færdige kan I drøfte det, de har skrevet, og sammenligne det med skemaet, som er tilpasset fra ældste Jeffrey R. Hollands skrivelser. Læs Lære og Pagter 19:16–19 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor udførte Frelseren, ifølge vers 16, forsoningen?
- Hvem vil ikke lide for deres synder, som Herren led?
- Hvad sker der med dem, som ikke omvender sig?
- Hvad siger disse vers om Frelserens lidelse for vore synder?

Syng eller læs teksten til »Til minde om den korsfæstede« (Salmer og sange, nr. 117). Aflæg vidnesbyrd om forsoningens virkelighed.



Mosiah 3:18–19; 4:2–26 (Mesterskriftsted, Mosiah 3:19). Ved Jesu Kristi forsoning kan de, som lytter til Åndens tilskyndelser og bliver som små børn, overvinde det naturlige menneske og blive født igen.

(30–35 minutter)

Ved brug af tape skal du på gulvet lave en firkant, der er stor nok til, at en elev kan stå i den, og derpå bede en elev om at stille sig i firkanten. Læg et stykke slik (eller noget andet ønskværdigt) på et bord lige uden for elevens rækkevidde. Fortæl eleven: »Hvis du kan nå slikket uden at forlade firkanten, så må du få det.« Efter at eleven har gjort nogle få forsøgs forsøg, så bed en anden elev om at komme op foran. Sig til eleven i firkanten: »Hvis du lader den anden elev hjælpe dig, så kan I begge få et stykke slik.« Giv den anden elev mulighed for at give den første elev slikket, og giv derpå et stykke slik til den anden elev.

Bed eleverne om at forestille sig, at de er i den situation, med undtagelse af, at det, som de ikke kan nå, er noget, de har brug for, til at redde deres liv. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan ville jeres ønske om at redde livet være i sammenligning med jeres ønske om at få et stykke slik?
- Hvad ville I føle for den person, der reddede jeres liv?
- Hvordan ville jeres følelser for denne person ændre sig, hvis han ikke alene reddede jeres liv, men alle andres også?
- Hvad ville I tænke, hvis nogen tilbød at redde en andens liv, men denne person ikke accepterede hjælpen?

Bed eleverne om at læse 1 Kor 15:22 og sammenligne det med Mosiah 3:16–17. Læg mærke til (1) hvem der var faldet, og (2) hvem der sørgede for muligheden for at blive frelst. Hvilke ligheder er der mellem disse vers og demonstrationen ovenfor? Spørg:

- Hvem kunne eleven i firkanten forestille? (Det faldne menneske).
- Hvem af os er i den situation? (Alle).
- Hvem tilbød sit liv for at give os frelse? (Jesu Kristus).

Skriv *At blive en hellig (Mosiah 3)* på tavlen og under det lave to spalter med overskrifterne *Det som Herren gør* og *Det som vi skal gøre*. Bed eleverne om at læse Mosiah 3:18–19 og lægge mærke til, hvad Herren gør, og hvad vi skal gøre for at overvinde det naturlige menneske. Skriv det, eleverne kommer frem til under de to overskrifter (se medfølgende skema).

At blive en hellig (Mosiah 3)

Det som Herren gør	Det som vi skal gøre
<ul style="list-style-type: none"> • Sørger for forsoningen (se vers 18–19). 	<ul style="list-style-type: none"> • Ydmyge os (se vers 18). • Blive som små børn (se vers 18). • Have tro på Jesus Kristus (se vers 18). • Overgive sig til Helligåndens tilskyndelser (se vers 19). • Aflægge det naturlige menneske (se vers 19). • Blive underdanig, sagtmødig, tålmodig, fuld af kærlighed, villig til at underkaste sig Herren (se vers 19).

Spørg: Hvad betyder *det naturlige menneske*? Læs derpå følgende forklaring:

»Vendingen ›det naturlige menneske‹ forstås af sidste dages hellige som at være en uomvendt person, det betyder ikke, at jordiske mennesker af natur er fordærvede eller onde, men kun at de er i en falden tilstand. Det naturlige menneske beskriver personer, som er ›uden Gud i verden, og de er gået imod den guddommelige natur‹ (Alma 41:11). Herren erklærede for Joseph Smith: ›Hver menneskeånd var uskyldig i begyndelsen, og da Gud havde forløst mennesket fra faldet, blev menneskene i den spæde alder atter uskyldige for Gud‹ (L&P 93:38)« (i Daniel H. Ludlow, red., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 bind., 3:985).

Henvi til skemaet på tavlen og spørg: Hvorfor kan vi ikke blive hellige uden Herren?

Læs Mosiah 4:3 og vær opmærksom på, hvordan kong Benjamins folk reagerede på hans budskab. Spørg:

- Hvad er ifølge disse vers resultaterne af at udøve tro på Jesus Kristus og omvende sig fra sine synder? (Modtagelse af Helligånden, blive fyldt med glæde, få tilgivelse, »fred med samvittigheden«).
- Hvor værdifulde er disse velsignelser?
- Hvad ville I være villige til at gøre for at modtage de velsignelser?

Skriv *have* på tavlen. Bed eleverne om at læse Mosiah 4:6–7, 9–12, 26 og finde det ord, som bibringer den samme betydning som ordet på tavlen. (»bevare«, »få«).

- Hvad belærer kong Benjamin om i vers 6–7, 9–11, som sætter folk i stand til at bevare forsoningens velsignelser i deres tilværelse?
- Hvordan kan kong Benjamins forslag sammenlignes med listen på tavlen?
- Hvad lærer det os om vigtigheden af befalingerne?

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, daværende medlem af De Halvfjerds.

»En omvendt er en, som har aflagt det naturlige menneske, underkastet sig Helligåndens ledelse og er blevet »en hellig gennem forsoningen ved den Herre Kristus«. En sådan person er blevet »som et barn, underdanig, sagtom, ydmyg, tålmodig, fuld af kærlighed, villig til at underkaste sig alt det, Herren finder tjenligt til at pålægge det, ligesom et barn underkaster sig sin fader« (Mosiah 3:19). Han er blevet en ny skabning i Helligånden: Det gamle væsen er blevet omvendt eller ændret til et nyt. Han er blevet født igen: Hvor han engang var åndelig død, er han blevet genskabt til en tilstand af åndeligt liv (Mosiah 27:24–29). I virkelig omvendelse, som er nødvendig for frelse (Matt 18:3), ændrer den omvendte ikke alene sin tro, frasiger sig fortidens falske traditioner og accepterer skønheden i åbenbaret religion, men han ændrer hele sin livsmåde, og hans væsens natur og struktur får liv og ændres ved Helligåndens kraft« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 3 bind, 1:770).

Fortæl eleverne, at når vi overvinder det naturlige menneske, ændres vore ønsker. Læs Mosiah 4:12–16, 26 og vær opmærksom på den slags handlinger, der er typisk for nogen, hvis natur er ændret, og skriv dem på tavlen. Din liste kan se således ud:

De, som er blevet født igen

- Har glæde og glæder sig (se vers 11–12).
- Er fyldt med Guds kærlighed (se vers 12).
- Får altid syndsforladelse (se vers 12).
- Vokser i deres kundskab om Gud og sandheden (se vers 12).
- Ønsker ikke at skade andre (se vers 13).
- Ønsker at være retfærdige mod andre (se vers 13).
- Drager omsorg for og underviser deres børn (se vers 14–15).
- Hjælper de nødlidende (se vers 16, 26).

Bed eleverne om at overveje, hvilke af disse egenskaber de har. Bed dem om igen at se på skemaet »At blive en hellig«. Bed dem om på et stykke papir at skrive, hvordan de kunne forbedre sig i hvilket som helst af de områder, der er nævnt under »Det vi skal gøre«.

Mosiah 4:16–22. Vor himmelske Fader har givet os store velsignelser og forventer, at vi deler det, vi har, med dem, som har brug for det. (5–10 minutter)

Spørg eleverne om, hvornår de sidst så nogen tigge efter mad. Bed dem om at tænke over følgende spørgsmål:

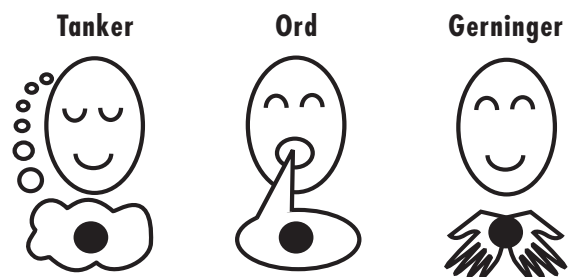
- Hvad fik tiggerens tilstand jer til at føle?
- Hvordan reagerede I over for tiggeren?
- Hvordan ville Frelseren have reageret?

Bed eleverne om at læse Mosiah 4:16–25 og lægge mærke til, hvad Frelseren ønsker, vi skal gøre. Krydshenvis disse vers med Esajas 58:3–8. Læs versene i Esajas og læg mærke til, hvad Herren har givet os for at kunne hjælpe de fattige. (Fasteofre). Spørg: Hvad udgør en rigtig overholdelse af fasteloven? (Undvære mad og vand i to på hinanden følgende måltider og give et gavmildt fasteoffer til Kirken for at tage sig af de fattige. Fastedagen er også en mulighed for at bede og aflægge vidnesbyrd). Syng eller læs teksten til »Fordi du gi'r mig alt« (*Salmer og sange*, nr. 141). Læs følgende udtalelse af præsident David O. McKay:

»De tilgrundliggende formål og langtrækkende fordele ved at [betale fasteoffer] gør den månedlige overholdelse af fastedagen til et af de mest betydningsfulde led i dette sidste dages hellige værk. Der [ligger] i det ... nogle økonomiske midler, som, når det iværksættes af en fuldkommen og aktiv organisation, vil sørge for at opfylde behovene hos enhver værdig, fattig person inden for grænserne af Kirkens organiserede ward og grene« (»On Fasting«, *Improvement Era*, mar. 1963, s. 156).

 **Mosiah 4:30 (Mesterskriftsted). Vi vil blive dømt ved vore tanker, ord og gerninger.** (10–15 minutter)

Tegn følgende skema på tavlen:



Spørg eleverne, hvad disse tre ord har til fælles. Efter nogle få gæt, kan du bede eleverne om at slå op i Mosiah 4:30 og finde svaret. Spørg:

- Hvilke af disse er sværest for jer at kontrollere?
- Hvad kan vi gøre for bedre at kontrollere vore tanker, ord og gerninger?

Læs følgende udtalelse af præsident George Q. Cannon, som var medlem af Det Første Præsidentskab:

»Nogle mennesker har den idé, at eftersom de er gået ned i dåbens vande og har omvendt sig fra deres synd, så er det alt. Sikke en fejltagelse! Vi har brug for hele tiden at have omvendelsens ånd, vi har brug for at bede Gud om at vise os vores adfærd hver dag. Hver aften, før vi går i seng, bør vi gennemgå dagens tanker, ord og gerninger og derpå omvende os fra alt det, vi har gjort, som er forkert eller som har bedrøvet Helligånden. Lev på denne måde hver dag og forsøg at gå fremad hver dag. Vi kan være optaget af mange ting, som ikke er rigtigt, være optaget af forkerte tanker, og være påvirket af forkerte motiver, have forkerte hensigter . . .

Derfor har vi brug for at omvende os hver dag og hver time, alle sammen« (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, red. Jerreld L. Newquist, 2 bind, 1:164).

Spørg eleverne, hvordan kundskab om dette princip hjælper os med at påskønne omvendelsens velsignelser.



Indledning

Mosiah 5–6 fortæller om folkets svar på kong Benjamins lærdomme. Ånden og kraften i talen påvirkede dem dybt. Som resultat indgik de pagter med Gud og lovede at holde dem »resten af [deres] liv« (Mosiah 5:5).

Væsentlige evangeliske principper

- Dåb symboliserer at blive født igen. Når mennesker bliver født igen, oplever de en mægtig forandring i hjertet. Ved at indgå og holde hellige pagter bliver de Kristi børn (se Mosiah 5:2, 5–13; se også Joh 3:3–5).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 147–151.*

Forslag til undervisningen



Mosiah 5:2, 5–13. Dåb symboliserer at blive født igen. Når mennesker bliver født igen, oplever de en mægtig forandring i hjertet. Ved at indgå og holde hellige pagter bliver de Kristi børn. (45–50 minutter)

Bed nogle elever om at medbringe billeder af deres familie og vise dem til klassen. Spørg:

- Hvilket navn modtog I som resultat af at blive født eller adopteret ind i jeres familie? (Jeres familienavn eller efternavn).
- Hvorfor fik I ikke jeres vens efternavn, da I blev født?
- Hvilket ansvar har vi hver især for at gøre sådan, at vores eget navn bliver respekteret?

Mind eleverne om, at Mosiah 2–4 indeholder en tale, som kong Benjamin holdt for sit folk. Læs Mosiah 1:11–12 og læg mærke til én årsag til, at kong Benjamin ønskede at tale til folket. Spørg:

- Hvad ønskede kong Benjamin at give sit folk?
- Hvor holdt kong Benjamin sin tale? (Se Mosiah 1:18; 2:1).

Fortæl eleverne, at du i dag vil vise dem, hvilket navn kong Benjamin gav sit folk. Læs Mosiah 5:1–5 og læg mærke til svarene på følgende spørgsmål:

- Hvilket spørgsmål stillede kong Benjamin folket efter sin tale? (Se vers 1).
- Hvorfor tror I, at kong Benjamin ønskede at vide om folket troede hans ord?
- Hvad svarede folket? (Se vers 2).

I Mosiah 5:2 fortalte folket, at »Herren, den Almægtiges ånd« allerede havde forårsaget en stor ændring i dem. Bed eleverne om at læse Mosiah 4:2–3 og læg mærke til, da dette skete for kong Benjamins folk. Spørg:

- Hvad fremkaldte denne forandring?
- Hvilken indvirkning havde forandringen i hjertet på folket? (Se Mosiah 5:5).

- Hvornår har nogle af jer indgået den pagt, som kong Benjamins folk indgik med Gud?
- Vil de af jer, som er blevet døbt, række hånden op?
- Hvilken pagt indgik I ved dåben? (Se Mosiah 18:8–10).

Mind eleverne om, at vi fornyr disse pagter hver uge, når vi tager nadveren. Læs Moroni 4:3 og skriv nadverpagterne op på tavlen.

- Være villig til at påtage sig Kristi navn?
- Altid erindre ham.
- Holde hans befalinger.

Mind eleverne om, at i Mosiah 5:5 lovede kong Benjamins folk at holde Herrens befalinger. Bed eleverne om at læse Mosiah 5:7–13 og finde andre pagter, som kong Benjamins folk indgik. (Være villig til at påtage sig Kristi navn [se vers 7–11], og altid erindre ham [se vers 12–13]). Påpeg, at de pagter, der beskrives i disse vers, er de samme, som vi indgår, når vi bliver døbt, og som vi fornyr, når vi tager nadveren. Spørg:

- Hvad vil det sige at holde Kristi befalinger?
- Hvad vil det sige altid at erindre ham?
- Hvad vil det sige at påtage sig Kristi navn?

Fortæl eleverne, at du gerne vil hjælpe dem til bedre at forstå disse tre pagter. Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder, idet de er opmærksomme på, hvad de hver især lærer os om at holde den første pagt (adlyde befalingerne):

- Mosiah 2:41
- Joh 13:17.
- Alma 41:10
- 2 Nephi 2:13–14

Drøft deres svar. Læs Mosiah 5:5, 8 igen og se efter, hvor længe vi skal være lydige mod befalingerne.

For bedre at forstå, hvorfor det er vigtigt for os altid at erindre Frelseren, kan du spørge:

- Hvilken en af pagterne nævnes i nadverbønnen for både brødet og vandet? (Se L&P 20:77, 79).
- Hvilken af pagterne understregede Frelseren, da han indstiftede nadveren blandt nephiterne? (Se 3 Nephi 18:7, 11).
- Hvad understregede Herren, da han gav nadveren til sine disciple i Jerusalem? (Se Luk 22:19).

Læs Mosiah 5:13 og bed eleverne om at med deres egne ord at omformulere kong Benjamins spørgsmål. Bed eleverne om stille at overveje følgende spørgsmål:

- Hvor tæt er Jesus Kristus på jeres hjertes »tanker og hensigter«?
- Er Frelseren i jeres tanker, når I er i skole? På arbejde? Sammen med jeres venner? På et stævnemøde?

Spørg: Hvilken forskel ville der være i jeres handlinger, hvis Frelseren hele tiden var i jeres tanker?

Mind eleverne om, at årsagen til, at kong Benjamin kaldte folket til templet, var at give dem et nyt navn (se Mosiah 1:11–12). Bed dem om at læse Mosiah 5:7 og være opmærksomme på indsigt i, hvad det vil sige at påtage sig Kristi navn. Spørg: Hvordan kan det at påtage sig Kristi navn sammenlignes med at blive et medlem af hans familie?

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Familiens medlemmer har slægtsnavnet. Ved det er de kendt, kaldt og identificeret. Det adskiller dem fra alle dem, der tilhører en anden slægt og herkomst . . . Og således er det med Kristi børn, de som er født på ny, de som er åndeligt skabt af deres nye Fader, som påtager sig Kristi navn. Ved det er de kendt . . . det identificerer dem og adskiller dem fra andre. De er nu familiemedlemmer, kristne i ordets egentligste betydning.«

Bed eleverne om at lytte, mens du læser den næste del af ældste McConkies udtalelse om hvilke ansvar, der følger med det at påtage os Kristi navn:

»De bærer hans navn og er forpligtede til at bære det med sømmelighed og værdighed. Ingen plet af skam eller vanære, ikke spor af uredelighed må nogen sinde tillades at knytte sig til det navn . . . Guds hellige skal huske, hvem de er og handle i overensstemmelse dermed« (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ*, s. 363).

Læs og krydshenvis Mosiah 5:12 og Mosiah 26:24 for at se, hvad de, som påtager sig Kristi navn, er i stand til at høre. Spørg:

- Hvilken forskel gør det at blive kaldet ved det rette navn?
- Hvad vil det sige at være ved Herrens højre eller venstre side? (Se Matt 25:31–46).

Spørg eleverne om, hvilken side af Herren de helst ville være på. Læs følgende udtalelse af ældste McConkie:

»De, som påtager sig Kristi navn, som derefter lytter og hører, når han fortsat kalder dem ved det navn, som både er hans og deres, holder den kristne families standarder og har nydt glæde af skaren af brødre og søstre i Kirken, går videre til evig glæde og lykke som medlemmer af Guds familie i det celestiale rige!«
(*The Promised Messiah*, s. 365).

Læs Mosiah 5:15 og spørg: Hvordan kan man sammenligne ældste McConkies udtalelse med dette vers? Fortæl eleverne, at hvis vi bliver født på ny og indgår pagterne om at påtage os Kristi navn, holde hans befalinger og altid erindre ham, bliver vi hans børn og del af hans familie. Henvis eleverne til vers 15 igen og spørg: Hvordan kan man sammenligne de velsignelser, som kommer til dem, som holder disse pagter, med det, der sker med familier i templer?

Skriv følgende spørgsmål på tavlen og giv eleverne tid til at skrive deres svar på et stykke papir:

- Hvad vil det betyde for mig at blive beseglet til Kristi familie?
- Hvad kan jeg gøre for bedre at holde mine dåbspagter?



Indledning

Kong Mosiah og hans folk undrede sig over, hvad der var blevet af en stor gruppe mennesker, som havde forladt Zarahemla år tilbage for at vende tilbage til Nephis land (se Omni 1:27–30). 16 mænd under ledelse af Ammon begav sig på en rejse for at finde gruppen. Mosiah 7–8 fortæller om Ammons rejse til Nephis land.

Væsentlige evangeliske principper

- Skrifterne indeholder mange forbilleder og antydninger af Jesu Kristi liv (se Mosiah 7:1–8, 16; se også Moses 6:63).

- Ulydighed kan føre til timeligt og åndeligt fangenskab. De, som stoler på Herren og tjener ham, vil nyde timelig og åndelig frihed (se Mosiah 7:17–33; se også Alma 36:27; 38:5).
- En seer er en åbenbarer og en profet, hvis magt er en gave fra Gud. En seer kan oversætte ukendte sprog og kender til fortiden, fremtiden og det, som er skjult (se Mosiah 8:6–18).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 153–158. 59–61.

Forslag til undervisningen

Mosiah 7:1–5. Flere forskellige grupper rejste fra Zarahemla til Nephis land. (5–10 minutter)

Tegn kortet »Syv rejser i Mosiahs Bog«, som findes i Appendiks (s. 295) på tavlen, eller giv det til eleverne som et udledingsark. Forklar, at Mosiahs Bog indeholder beretninger om syv større rejser, og at de i dag skal studere de første to. Læs Omni 1:27 og fortæl eleverne, at omkring 200 f.Kr. ønskede et stort antal nephiter at vende tilbage til Nephis land. Læs Mosiah 9:1 og spørg:

- Hvorfor blev Zeniff sendt ud som spejder blandt lamaniterne?
- Læs Omni 1:28 og Mosiah 9:2. Hvad forårsagede strid i gruppen, efter at Zeniff var kommet med sin beretning?
- Hvad var denne ekspeditions skæbne?

Vis den vej, denne mislykkede ekspedition fulgte, på kortet. Forklar, at Zeniff senere begav sig på en anden og mere vellykket ekspedition til Nephis land. Bed eleverne om at læse Omni 1:29 og Mosiah 9:3 og spørg:

- Hvorfor organiserede Zeniff den anden ekspedition?
- Hvorfor mødte denne ekspedition store prøvelser? (Se Mosiah 9:3).
- Læs Mosiah 9:4–7. Hvilke landområder forlod lamaniterne for at gøre plads til den ny koloni?
- Læs Mosiah 7:9. Hvem var denne kolonis første konge? Hvordan blev han udvalgt?

Vis Zeniffs rejse på kortet.

Bed eleverne om at slå op på de skriftstedshenvisninger, der står på kortet for alle de syv vigtige rejser i Mosiahs Bog. Bed dem om at skrive navnene på rejserne i margenen på deres skrifter.

(*Bemærk:* Denne oversigt vil hjælpe eleverne til bedre at forstå, hvad de læser, når de studerer disse kapitler i Mosiah. Overvej at lade kortet hænge i lokalet hele tiden, mens I studerer Mosiahs Bog. Spørgsmålene i dette undervisningsforslag er tilpasset efter kommentarerne til Mosiah 7:1–14 og 8:7–21 i

Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 122 og 122 (s. 158–159). 59–61]. Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 122 og 122 indeholder lignende spørgsmål om de andre syv rejser, som du kan bruge, hvis du ønsker det).

Bed eleverne om at læse kapiteloverskriften til Mosiah 7 for kort at gennemgå, hvad der sker i dette kapitel.

Mosiah 7:1–8, 16. Skrifterne indeholder mange forbilleder og antydninger af Jesu Kristi liv. (15–20 minutter)

(*Bemærk:* Dette undervisningsforslag dækker noget af det samme materiale som undervisningsforslaget til Mosiah 11–17 [side 119]. Dette forslag benytter Ammon som eksempel, og det andet benytter Abinadi. Du kan bruge et af disse undervisningsforslag eller dem begge for at understrege, hvordan forbilleder i skriften minder os om Kristus).

Skriv *Hvad er formålet med Mormons Bog?* på tavlen. Drøft spørgsmålene med eleverne. Vis Mormons Bogs fulde titel i indledningen (Mormons Bog – Endnu et vidne om Jesus Kristus). Bed eleverne om at læse 2 Nephi 25:26 og gentag spørgsmålet på tavlen: Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson fra undervisningsforslaget til Mormons Bogs titelblad (side 17).

Vis eleverne en sten, et gennemsigt glas med vand og et stykke brød. Skriv følgende henvisninger på tavlen: Helaman 5:12; Jeremias 17:13; Johannes 6:47–51. Bed eleverne om at læse versene og drøft de måder, hvorpå en sten, vand og brød kunne symbolisere eller være *forbilleder* på Jesus Kristus. Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks, medlem af De Tolvs Kvorum: »Et *forbillede* ... er en lignelse om eller en påmindelse om noget andet« (se *Stjernen*, jan. 1993, s. 36).

Bed eleverne om at læse Moses 6:63 og finde ud af, hvor mange af Guds skabelser, der er forbilleder på Kristus. Hjælp eleverne til at forstå, at begivenheder i skrifterne også kan være forbilleder på Kristus. Der er f.eks. flere paralleller mellem beretningen om Abraham, der bringer Isak som et offer og vor himmelske Fader, der ofrer sin Søn, Jesus Kristus (se Jakobs Bog 4:5). Ved at være opmærksom på skriftens paralleller til Jesu Kristi liv og mission, kan vi lære mere om ham og bedre erindre ham. Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Der er uden tvivl mange begivenheder i mange profeters liv, som gør disse retfærdige personer til forbilleder og antydninger af deres Messias. Det er gavnligt og rigtigt at se efter ligheder med Kristus overalt og bruge dem gentagne gange til at holde ham og hans love som det vigtigste i vores sind« (*The Promised Messiah*, s. 453).

Bed eleverne om at læse Mosiah 7:1–8, 16 og lægge mærke til paralleller med Jesu Kristi liv. Brug følgende skema som en hjælp i jeres drøftelse. (Du kan også vise det på en overhead eller give det til eleverne som et udelingsark).

Ammon	Jesu Kristus	Parallel
Mosiah 7:2	Joh 5:36	Kongen udsendte Ammon. Vor himmelske Fader udsendte Jesus.
Mosiah 7:3	Salmerne 24:8	Både Ammon og Jesus beskrives som mægtige og stærke.
Mosiah 7:4, 16	Matthæus 4:1–2	Begge oplevede fyrre dage med sult, tørst og udmattelse.
Mosiah 7:6	Matthæus 26:37	Begge tog tre andre og gik længere ud.
Mosiah 7:7	Johannes 18:12	Begge blev bundet og ført væk.
Mosiah 7:8	Lukas 23:7	Begge blev ført til konger og udspurgt.
Mosiah 7:18; se også Mosiah 22:11	L&P 138:23	Ammon førte folket ud af fysisk fangenskab. Jesus udfriede folket fra død og helvede.

Gennemgå ældste McConkies udtalelse herover. Henvise eleverne til nadverbønnen (se Moroni 4:3) og spørg: Hvordan kan det at lede efter forbilleder og antydninger hjælpe os til »altid [at] erindre ham«? Læs Lære og Pagter 52:14 og læg mærke til en anden velsignelse, der kommer ved at lede efter forbilleder. Spørg: Hvordan kan det at undgå at blive bedraget hjælpe jer? Læs Ether 12:41 sammen med eleverne og læg mærke til en velsignelse, som kommer til dem, som søger Jesus Kristus. Spørg: Hvor længe vil denne nåde forblive hos dem, som søger ham? Læs 3 Nephi 27:27 og spørg:

- Hvem skal vi, i henhold til dette vers, stræbe efter at blive som?
- Hvem kender I, der er kristuslignende?
- Hvad gør denne person, som minder jer om Frelseren?

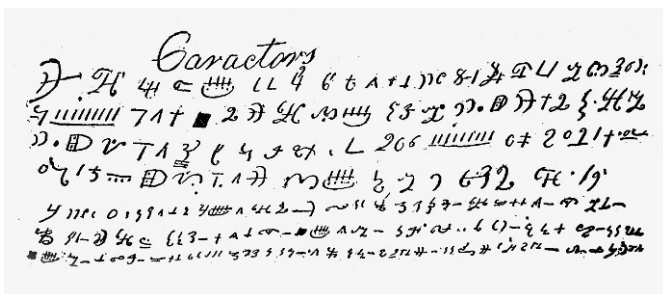
Bed eleverne om at overveje følgende spørgsmål:

- Hvilke træk har I, som er ligesom Frelseren?
- Hvad kunne I gøre for at leve mere som ham?

Motivér eleverne om at lede efter forbilleder på Frelseren i skrifterne og i verden omkring dem.

Mosiah 8:6–18. En seer er en åbenbarer og en profet, hvis magt er en gave fra Gud. En seer kan oversætte ukendte sprog og kan kende til fortiden, fremtiden og det, som er skjult. (10–15 minutter)

Tegn nogle af følgende tegn, som er kopieret af Joseph Smith fra guldpladerne, på tavlen:



Bed eleverne om at forestille sig, hvordan Joseph Smith må have haft det, efter at have fået den vanskelige opgave at oversætte guldpladerne. Bed dem om at læse Joseph Smith – Historie 1:62 og være opmærksomme på, hvad Herren gav Joseph for at hjælpe ham med at oversætte Mormons Bog. Forklar, at de i dag skal lære om Urim og Tummim og dem, som brugte dem. Læs Mosiah 8:6–17 og spørg:

- Hvilket spørgsmål stillede kong Limhi Ammon? (Se vers 6).
- Hvad havde kong Limhi befalet en gruppe på 43 af sine folk at gøre? (Se vers 7).
- Hvorfor ønskede kong Limhi nogen, som kunne oversætte ukendte sprog? (Se vers 8–9, 12).
- Ved hvilken magt var kong Mosiah i stand til at oversætte? (Se vers 13–14; for at tydeliggøre, hvad udtyderne, der beskrives i vers 13, er, kan I slå op i *Guide til skrifterne* under »seer«).
- Hvad kaldes en person, som ejer kraften til at oversætte? (Se vers 13).

Læs følgende udtalelse af ældste John A. Widtsoe, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»En seer er en, som ser med åndelige øjne. Han opfatter betydningen af det, som er uklart for andre. Derfor er han en tyder og tydeliggør af evige sandheder. Han forudser fremtiden ud fra fortiden og nutiden. Dette gør han med Herrens magt, der virker direkte gennem ham, eller indirekte med hjælp af guddommelige redskaber som f.eks. Urim og Tummim. Kort sagt er han en, som ser, som går i Herrens lys med åbne øjne« (*Evidences and Reconciliations*, arr. G. Homer Durham, 3 bind i 1, s. 258).

Spørg:

- Hvad sagde kong Limhi om værdien af en seer? (Se vers 15).
- Hvad sagde Ammon som en hjælp til kong Limhi til bedre at forstå seere? (Se vers 16).
- Hvad ved en seer? (Se vers 17).

Læs følgende for eleverne om profeten Joseph Smiths optegnelse over indvielsen af templet i Kirtland:

»Jeg holdt derpå en kort tale og opfordrede de forskellige kvorummer og de forsamlede hellige til at anerkende præsidentskabet som profeter og seere og opretholde dem ved deres bønner. De indgik alle pagt om at gøre det ved at rejse sig.

Jeg opfordrede så de forskellige kvorummer og de forsamlede hellige til at anerkende de tilstedeværende tolv apostle som profeter, seere, åbenbarere og særlige vidner for alle jordens nationer ... understøtte dem i deres bønner, hvad de alle erklærede sig beredt til ved at rejse sig« (se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 128).

Spørg:

- Hvem opretholder vi i dag som profeter, seere og åbenbarere? (Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum).
- Hvordan påvirker forståelsen af disse mænds kaldelse og myndighed den måde, hvorpå vi modtager deres råd?



Indledning

Mosiah 9–22 er den første af to historiske tilbageblik, som er optegnet i Mosiahs Bog (se indledningen til Mosiahs Bog, s. 98). Disse kapitler er Mormons forkortelse af Zeniffs optegnelser og beskriver tre nephitiske kongers regering: Zeniff, Noa og Limhi. Mosiah 9–10 begynder med historien om Zeniff, som førte en stor gruppe nephiter fra Zarahemla til Lehi-Nephis land for at slå sig ned. De led mange prøvelser og forsvarede sig selv mod lamanitiske overfald. Et af de temaer, man kan være opmærksom på i disse kapitler, er, hvordan Herren udfriede Zeniffs folk fra deres fjender.

Væsentlige evangeliske principper

- De retfærdige har fremgang, og de ugudelige går til grunde, selv om de retfærdige af og til lider ved den straf, som Herren sender over de ugudelige (se Mosiah 9:1–3, 12–19).
- Forældre er ansvarlige for at undervise deres børn i evangeliets sandheder. Forældres ugudelighed kan have en stærk negativ påvirkning på deres børn (se Mosiah 10:12–16; se også L&P 68:25–27).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 167.*

Forslag til undervisningen

Mosiah 9:1–3, 12–19. De retfærdige har fremgang, og de ugudelige går til grunde, selv om de retfærdige af og til lider ved den straf, som Herren sender over de ugudelige.
(15–20 minutter)

Skriv *De ugudelige går til grunde og de retfærdige har fremgang* på tavlen Bed eleverne om at læse Mosiah 9:3 og lægge mærke til den årsag, Zeniff gav for sit folks lidelse. Henvi til udtalelsen på tavlen og spørg:

- Er dette princip sandt. (Ja, i sidste ende).
- Kan I komme i tanke om nogle eksempler, som tilsyneladende er undtagelser til denne regel? (Jobs lidelser, da Nephi blev mishandlet af sine brødre, Joseph Smiths og Abinadis død).
- Hvad vil der ske med disse retfærdige mennesker i evighederne? (Se Mal. 3:14–18).
- Hvorfor ser det her på jorden af og til ud til, at de ugudelige har fremgang og de retfærdige lider?

Bed en elev om at læse udtalelsen om dom af ældste Bruce R. McConkie i undervisningsforslaget til 2 Nephi 25:1–8 (side 68).

Del klassen op i fire grupper. Bed hver gruppe om at læse en af følgende sæt vers fra Mosiah: 9:1–3; 9:12–9; 10:6–11; 10:19–21. Bed dem om at sammenfatte det, de læser, og spørg derpå.

- Hvad siger disse vers om lamaniternes og nephiternes åndelige status?
- Hvem vandt disse kampe: De ugudelige eller de retfærdige?
- Tror I kun, at de ugudelige døde i disse kampe?
- På hvilke måder led de retfærdige på grund af disse kampe?
- Hvor mange lamaniter døde i den kamp, der er beskrevet i Mosiah 9? (Se vers 18).
- Hvor mange nephiter døde i den samme kamp? (Se vers 19).
- Hvad har dette med udtalelsen på tavlen at gøre?
- Hvilken retfærdig person eller retfærdigt folk har lidt i denne uddeling?
- Hvornår ser vi den fuldstændige opfyldelse af udtalelsen på tavlen? (Ved Frelserens andet komme).

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Jeg forklarede angående Menneskesønnens komme og ligeledes, at det er en falsk idé og tanke, at de hellige vil undgå alle straffedomme, medens de ugudelige lider, thi alt kød er underkastet lidelser, og de retfærdige skal undkomme med nød og næppe; dog vil mange af de hellige undslippe, thi de retfærdige skal leve ved tro; dog skal mange af de retfærdige blive et bytte for sygdom, for pest etc. på grund af kødets skrøbelighed og dog blive frelst i Guds rige« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 192*).

Spørg: Hvordan kan det hjælpe os nu at vide, at vi en dag vil modtage store velsignelser for vore retfærdige gerninger?



Indledning

Kong Noas folk blev så ugudeligt, at Herren sendte en profet ved navn Abinadi ud for at advare dem om deres ødelæggelse, hvis de ikke omvendte sig. Disse kapitler indeholder en beretning om Abinadis tjenestegerning og optegner hans vidnesbyrd, som fokuserede på Frelseren Jesus Kristus og hans forsoning. Ældste Joseph B. Wirthlin, medlem af De Tolvs Kvorum, sagde: »Det vidnesbyrd, han bar, da han kaldte den frafaldne kong Noa og hans præster til omvendelse, er én af de mest betydningsfulde doktrinære taler i Mormons Bog. Kongen og alle hans præster, på nær én, afviste Abinadis lærdomme og fik ham dømt til døden. Denne ene var Alma« (*Stjernen, juli 1989, s. 8*).

Ældste Robert D. Hales, også medlem af De Tolvs Kvorum, lærte os: »Abinadis tros styrke er beskrevet i følgende hjertegribende beskrivelse i den hellige optegnelse: »Og da nu Abinadi havde sagt disse ord, faldt han om og led døden ved ild; ja, han blev dræbt, fordi han ikke ville fornægte Guds bud, og han beseglede sandheden af sine ord med døden« (se Mosiah 17:6–20, kursiv tilføjet).

... Hvor burde Abinadis eksempel dog være magtfuldt for os alle! Han adlød tappert Herrens befalinger, selv om det kostede ham livet!« (*Stjernen, juli 1996, s. 37*).

Væsentlige evangeliske principper

- Ugudelighed fører til elendighed og åndelig ødelæggelse (se Mosiah 11:1–25; 12:2–8; 16:1–5; se også Mosiah 4:30).
- Profeter har magt til at kende og profetere vedrørende fremtiden (se Mosiah 11:20–25; 12:3–8; 13:10; 17:15–19; se også Amos 3:7; Mosiah 19:18–20; Alma 25:1–12).
- Herren beskytter sine retfærdige tjenere, indtil deres mission på jorden er udført (se Mosiah 11:26; 13:1–7; se også L&P 122:9).
- Frelse kommer ved Jesu Kristi forsoning til dem, som omvender sig og adlyder Guds befalinger (se Mosiah 12:30–37; 13:11–35; se også 2 Mos 20:1–17; 2 Nephi 31:20–21; L&P 14:7).
- Under forsoningen led Jesus Kristus for vores sorger, overtrædelser og synder. Hans død og opstandelse gør det muligt for alle jordiske mennesker at opstå (se Mosiah 13:28–15:1; 16:7–15; se også Alma 7:11–13).
- Der er adskillige måder, hvorpå Jesus Kristus er både Faderen og Sønnen. Der er også mange ligheder mellem vor himmelske Fader og Jesus Kristus (se Mosiah 15:1–7; se også Joh 10:30).
- De retfærdige, deriblandt børn, vil opstå i de retfærdiges opstandelse. De ugudelige vil opstå i de uretfærdiges opstandelse (se Mosiah 15:20–27; 16:8–11; se også L&P 76:17).
- Retfærdige mennesker glæder sig over sandheden, mens de ugudelige fornægter den (se Mosiah 16:13–17:12; se også 1 Nephi 16:1–2; 4 Nephi 1:12, 16).
- Nogle bliver, ligesom Frelseren, kaldet til at besegle deres vidnesbyrd med deres blod (se Mosiah 17:13–20; se også L&P 135:3).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 168–173.*

Forslag til undervisningen

Mosiah 11–12. Ugudelighed fører til elendighed og åndelig ødelæggelse. (45–50 minutter)

Lav to stier i jeres klasseværelse, en, som fører til billeder af et tempel og en lykkelig familie, og en, som fører til et billede af et fængsel eller fanger. Vis eleverne stierne og tal om begge bestemmelsessteder. Spørg om, hvilket bestemmelsessted, de foretrækker. Sæt en elev, som ønsker at komme til templet og den lykkelige familie på den sti, der fører til fængslet. Spørg:

- Kan du komme til dit ønskede bestemmelsessted herfra? Hvorfor ikke?
- Hvad ville I mene om nogen, som sagde, at de ønskede et bestemmelsessted, men valgte en anden sti?

- Hvordan kan dette sammenlignes med jeres egen tilværelse?
- Er det i det virkelige liv altid let at vide, hvilken sti der fører til hvilket bestemmelsessted? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Forklar, at mens der kun er få mennesker, der er forvirrede over, hvilket bestemmelsessted, de ønsker at nå, så er en del forvirrede om, hvilken sti, der fører til dertil. Fortæl eleverne, at de i dag skal studere et folk, som ønskede lykke, men fortsat valgte den sti, der fører til elendighed.

Læs Mosiah 10:19–21 for at finde ud af, hvilken succes Zeniffs folk havde over lamaniterne. Spørg:

- Hvilken nøglevending fra disse vers hjælper os til at forstå, hvorfor de havde succes? (»Sætte deres lid til Herren« [vers 19]).
- Var disse mennesker på en sti, som førte til lykke eller elendighed?
- Læs Mosiah 11:1–2. Da Zeniffs søn, Noa, kom til magten, hvilke ændringer fandt så sted med hensyn til hvilken sti folk fulgte?

Afskriv følgende skema på tavlen, idet du lader den højre spalte stå tom. Bed eleverne om at læse versene og understrege ordene og vendingerne, som beskriver Noas og hans folks synder. Udfyld derpå skemaet sammen med eleverne.

Henvi sning	Noas og hans folks synder
Mosiah 11:2	selviskhed, flerkoneri, hor
Mosiah 11:3–4, 6	grådighed, dovenskab, afgudsdyrkelse
Mosiah 11:5	stolthed
Mosiah 11:7, 11	forfængelighed, løgnagtighed
Mosiah 11:14	hang ved rigdomme, seksuel umoral
Mosiah 11:15	fuldskab
Mosiah 11:18–19	pralede med deres egen styrke
Mosiah 11:20, 26	afviste profeterne
Mosiah 11:27–28	vrede, ønske om mord
Mosiah 11:29	forhærdede deres hjerte, nægtede at omvende sig

- Læs Mosiah 11:20–25. Hvilken sti var Noa og hans folk på ifølge disse vers?
- Hvad lærte Abinadi dem, at de kunne gøre for at ændre deres bestemmelsessted?
- Hvordan kan man afgøre, hvilken sti man er på?
- Hvordan skifter folk sti i dag?
- Hvorfor tror I, at det er vigtigt at overveje den sti, man går på?

Læs Mosiah 12:1–8 og læg mærke til den advarsel, Abinadi gav folket. Spørg:

- Hvilken sti opmuntrede han dem til at vælge? Hvorfor?
- Hvordan opmuntrede han dem til at ændre sti?

Læs Mosiah 12:9–16 og læg mærke til folkets reaktion på Abinadis budskab. Tilføj følgende til skemaet på tavlen:

Mosiah 12:9	var vred på og bandt Abinadi
Mosiah 12:14	kaldte Abinadi en løgner og sagde, at hans profetier var falske
Mosiah 12:15	stolede på deres egen styrke

Hvilket bestemmelsessted mente Noas folk ifølge Mosiah 12:15, at de søgte? Læs Mosiah 12:17–19 og tilføj følgende til skemaet på tavlen:

Mosiah 12:17	fængslede Abinadi
Mosiah 12:18–19	forsøgte at fange Abinadi i ord

Læs Mosiah 12:25–37 og spørg:

- Hvem begyndte at stille spørgsmål? (Se vers 19).
- Hvem stillede spørgsmålene til slut?
- Hvilke spørgsmål stillede Abinadi?
- Hvilke principper for efterlevelse i dagligdagen kan vi lære af Abinadis lærdomme?

Bed eleverne om at vælge en eller to af Abinadis lærdomme, som de kæmper med, og skriv nogle få måder, hvorpå de kunne forbedre sig i dette område, på et stykke papir.

Mosiah 11:26; 13:1–7. Herren beskytter sine retfærdige tjenere indtil deres mission er udført. (10–15 minutter)

Fortæl eleverne, at i Kirkens begyndelse omgav pøbelen i Missouri byen Far West, hvor mange kirkemedlemmer havde samlet sig. Bed en elev om at læse følgende beretning:

»For at undgå blodsudgydelse indvilligede Joseph Smith og andre at mødes med militærlederne, som ... arresterede dem. En krigsret den aften dømte uden videre Joseph Smith og hans venner til at blive skudt, og [generalmajor] Lucas beordrede brigadegeneral Alexander Doniphan til at henrette dem ved daggyr. Doniphan mente, at ordren var ulovlig og nægtede heltmodigt at udføre den, idet han erklærede, at han ville bringe enhver, som forsøgte at gøre det, til ansvar derfor« (»Missouri Conflict«, i Daniel H. Ludlow, red., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 bind, 2:931).

Forklar, at profetens liv blev truet mange gange. Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 122:9 og finde Herrens løfte til Joseph, mens han var fængslet i Missouri. Læs følgende beretning af William Taylor, som var sammen med profeten i adskillige dage i 1842, mens profeten gemte sig fra fjender, som søgte at tage hans liv:

»Jeg sagde en gang til ham:

»Broder Joseph, bliver du ikke bange, når alle disse hylende ulve er efter dig?«

Og han svarede:

»Nej, jeg er ikke bange, Herren sagde, at han ville beskytte mig, og jeg har fuld tillid til hans ord.« (i »Joseph Smith, the Prophet«, *Young Woman's Journal*, dec. 1906, s. 548).

Bed eleverne om at læse Lukas 4:28–30 og spørg:

- Hvad forsøgte folket i Nazaret at gøre ved Frelseren?
- Hvordan undgik han dem?

Ældste Bruce R. McConkie forklarede: »Åbenbart blev vor Herres fjender hindret på en usædvanlig måde i at udføre deres morderiske hensigter« (*Doctrinal New Testament Commentary*, 1:162).

Bed eleverne om at læse Mosiah 11:26 og sammenligne det med beretningerne om Joseph Smith og Frelseren. Læs Mosiah 13:1–7 og spørg:

- Hvad befalede kongen?
- Hvordan reagerede tjenerne?
- Hvad frelste Abinadis liv?
- Hvorfor bevarede Herren ifølge disse vers Abinadis liv på dette tidspunkt?
- Hvad fortalte Abinadi folket?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith:

»Må jeg sige til trøst for dem, som sørger, og til alles trøst og vejledning, at ingen retfærdig mand nogen sinde tages bort før sin tid« (tale hold ved ældste Richard L. Evans begravelse, den 4. nov. 1971, s. 1).

- Hvad antyder denne udtalelse og Joseph Smiths, Abinadis og Jesu Kristi død?
- Hvordan kunne denne udtalelse gælde os?
- Hvilken trøst kan denne udtalelse være for os, når en ven eller et familiemedlem dør?

Mosiah 13:11–35. Frelse kommer ved Jesu Kristi forsoning til dem, som omvender sig og adlyder Guds befalinger. (15–20 minutter)

Skriv $2 + 2 + 2 = 6$ på tavlen: Spørg:

- Hvad ville der ske med dette regnestykke, hvis et af 2-tallerne blev fjernet?
- Kunne $2 + 2$ nogensinde blive 6?

Forklar, at profeten Abinadi underviste i et sandt åndeligt regnestykke, men kong Noas folk forsøgte at fordreje og ødelægge det, ligesom hvis nogen forsøgte at sige, at $2 + 2 = 6$.

Bed eleverne om at læse Mosiah 12:29 og finde det første spørgsmål, som Abinadi stillede i det vers. Forklar, at Abinadi brugte de næste tre kapitler med at forklare aspekterne ved Moseloven. Skriv tallene 1–10 på tavlen. Bed nogle få elever om at skiftes til at læse Mosiah 12:35; 13:11–24 højt. Bed resten af eleverne om at følge med i 2 Mosebog 20:3–17 og standse læserne, når Abinadi citerer et af De Ti Bud. Efterhånden som eleverne opdager hvert bud, skrives det på tavlen ved det rigtige nummer (se diagrammet).

Love

Deriblandt De Ti Bud

1. »Ikke have andre guder end mig.«
2. Ingen »gudebilleder«.
3. »Du må ikke misbruge Herren din Guds navn.«
4. Hold »sabbatsdagen« hellig.
5. »Ær din far og din mor.«
6. »Du må ikke begå drab.«
7. »Du må ikke bedrive hor.«
8. »Du må ikke stjæle.«
9. »Du må ikke vidne falsk.«
10. »Du må ikke begære.«

Spørg:

- Hvad påstod kong Noa og hans præster bragte frelse? (Se Mosiah 13:27).
- Hvorfor gav Herren Israel Moseloven? (Se vers 29–30).

For at sammenfatte disse spørgsmål, kan du tilføje følgende til skemaet på tavlen:

Det, som kong Noa og hans præster foregav at tro på?

Love

Deriblandt De Ti Bud

1. »Ikke have andre guder end mig.«
2. Ingen »gudebilleder«.
3. »Du må ikke misbruge Herren din Guds navn.«
4. Hold »sabbatsdagen« hellig.
5. »Ær din far og din mor.«
6. »Du må ikke begå drab.«
7. »Du må ikke bedrive hor.«
8. »Du må ikke stjæle.«
9. »Du må ikke vidne falsk.«
10. »Du må ikke begære.«

+

Ordinancer

Deriblandt dyrefringer

=

Frelse

Bed eleverne om at læse Mosiah 13:28, 30–35 og spørg:

- Hvad udelod kong Noa og hans præster i dette regnestykke?
- Hvorfor var forsoningen nødvendig, selv med loven? (Se vers 28; se også 2 Nephi 2:5–7).
- Hvorfor blev moseloven ifølge Abinadi givet? (Se Mosiah 13:30–31).

Føj forsoningen til diagrammet på tavlen og lav overskriften om til *Hvad Abinadi belærte om* (se herunder). Spørg:

- Hvad gjorde, at Israels børn misforstod denne lærdom? (Deres hårdhertethed; se vers 32).
- Hvor mange profeter har belært om Jesus Kristus og hans forsoning? (Se vers 33).
- Hvad sagde disse profeter, at han ville gøre? (Se vers 34–35).
- Læs Mosiah 13:27; 3 Nephi 9:17–20. Hvorfor bruger vi ikke dyrefre i dag?

- Hvilke ordinancer kræver Herren i vor tid? (*Bemærk: Slet Dyrefringer i den anden rubrik og skriv de ordinancer, eleverne nævner [f.eks. dåben og nadveren]).*)
- Hvilken af de love, som blev givet ved Moses, er stadig en del af evangeliet i dag? (Sørg for, at eleverne forstår, at De Ti Bud stadig gælder i dag).

Hvad Abinadi belærte om

Love

Deriblandt De Ti Bud

1. »Ikke have andre guder end mig.«
2. Ingen »gudebilleder«.
3. »Du må ikke misbruge Herren din Guds navn.«
4. Hold »sabbatsdagen« hellig.
5. »Ær din far og din mor.«
6. »Du må ikke begå drab.«
7. »Du må ikke bedrive hor.«
8. »Du må ikke stjæle.«
9. »Du må ikke vidne falsk.«
10. »Du må ikke begære.«



Ordinancer

Deriblandt

Dåb
Nadveren
...



Forsoningen



Frelse

Afslut ved at læse eller få en elev til at citere den tredje trosartikel.



Mosiah 13:34–15:1. Under forsoningen led Jesus Kristus for vores sorger, overtrædelser og synder. Hans død og opstandelse gør det muligt for alle jordiske mennesker at opstå. (50–55 minutter)

Bed eleverne om at sammenligne Mosiah 13:34 med Mosiah 15:1. Spørg: Hvilke ligheder er der mellem disse vers? Bed eleverne om at understrege lignende vendinger og krydshenvise de to vers. Forklar, at disse vers kort sammenfatter Jesu Kristi »nåde« (se også 1 Nephi 11:26–33). Mellem disse vers i Mosiah citerer Abinadi Esajas 53, et af de mægtigste kapitler i skriften, som handler om Frelseren og hans forsoning. Af alt det, som Abinadi kunne have sagt i sit livs

sidste øjeblikke, valgte han at citere dette kapitel, som forklarer lærdomme, der kort nævnes i Mosiah 13:34 og Mosiah 15:1.

Bed eleverne om at bruge fem minutter på at studere Mosiah 13:35–14:12. Når de finder noget om Jesus Kristus eller hans forsoning, så bed dem om at skrive henvisningen, samt hvad den lærer os, på et stykke papir. Bed dem om at fortælle, hvad de kommer frem til og skriv det på tavlen. Disse kan omfatte:

- Mosiah 13:35. Frelseren ville tilvejebringe de dodes opstandelse.
- Mosiah 13:35. Han ville blive undertrykt og plaget.
- Mosiah 14:2. Han ville se ud som en almindelig mand.
- Mosiah 14:3. Han ville kende til sorg og smerte og blive hadet og afvist.
- Mosiah 14:4. Han ville lide for vore smerter og sorg.
- Mosiah 14:5. Han ville lide for vore overtrædelser, så vi kan heles.
- Mosiah 14:7. Han ville blive Faderens offerlam.
- Mosiah 14:8–9, 12. Han ville blive dræbt sammen med overtrædere.
- Mosiah 14:10. Han ville tilvejebringe forsoningen.
- Mosiah 14:11. Han ville tilfredsstille retfærdighedens krav.
- Mosiah 14:12. Han ville modtage store belønninger for sit offer.

Efter hvad tiden tillader, bruges nogle af eller alle følgende spørgsmål, aktiviteter og udtalelser for at studere Mosiah 13:34–15:1 mere i dybden.

Mosiah 13:35

Læs Alma 11:43–44 og spørg:

- Hvem ville ifølge disse vers opstå?
- Hvad er kendetegnene ved et opstandet legeme?
- Hvilken stor begivenhed vil finde sted efter vores opstandelse?

Mosiah 14:2

- Hvem henviser *hans* til i vendingen »for hans åsyn« (Faderen).
- Læs Lukas 2:40. Hvordan beskriver det, at Faderen vågede over sin Søn?
- Læs Johannes 15:5. Hvordan er vi som grenene og Jesus Kristus som træet eller stammen? (Drøft deres svar).
- Hvordan var folket på det sted, hvor Herren voksede op, som den tørre jord, der omgav dem? (Ligesom et frø ikke kan vokse i tør jord, så kan evangeliet ikke så let vokse i deres forhærdede hjerte).

Læs følgende kommentar til dette vers i Esajas af præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Der var intet ved ham, der adskilte ham fra andre mennesker. Han så ud som andre mænd, og profeten udtrykker det her således, at han ikke havde nogen smuk skikkelse eller et smukt udseende, det vil sige, at han ikke var så særpræget, så forskellig fra andre, at folk derfor ville anerkende ham som Guds Søn. Han så ud som et jordisk menneske« (*Lærdomme om frelse*, 1:30).

Ikke alene ville Jesus se ud som andre mænd, men han ville blive født ind i en verden på den sædvanlige måde. Spørg: Hvordan ville dette faktum være en stor prøve for nogle menneskers tro?

Mosiah 14:3

Bed eleverne om at læse Lukas 4:16, 22, 28–29; 2 Nephi 10:3 og spørg:

- Hvordan gælder disse vers Mosiah 14:3?
- Hvad betyder, »man skjuler sit ansigt for ham«? (De undlod ikke alene at lytte til ham, de afskyede ham).

Mosiah 14:4

Spørg: Hvad led Jesus for, ifølge dette vers, ud over vore synder? Bed eleverne om at læse Alma 7:11 og understreg det, som Frelseren led for. Læs Matthæus 11:28–30 og spørg: Hvordan hjælper den viden, at Frelseren led for alle vore smerter, prøvelser og sygdomme, os med at forstå disse vers i Matthæus?

Læs følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Jesu daglige jordiske erfaringer og hans tjenestegering gjorde ham helt sikkert bekendt med en del menneskelig sygdom, sorg, smerte og svagheder, som er »menneskelige« (1 Kor 10:13). Men smerterne ved forsoningen var uendelige og selvoplevede! Da ikke al menneskelig sorg og smerte er forbundet med synd, medførte forsoningens kraft, at han skulle bære vore smerter, svagheder og sygdomme, såvel som vore synder. Uanset vore lidelser, kan vi trygt kaste vores »bekymring på ham, for han har omsorg for [os]« (1 Pet 5:7)« (*»Not My Will, But Thine«*, s. 51).

Mosiah 14:4–5

Jesus Kristus bliver, som beskrevet i Esajas 53 og Mosiah 14, af og til henvist til som den »lidende tjener«. Læs følgende forklaring på vendingen »gjort elendig af Gud« i vers 4:

»Det har været almindeligt i mange tidsaldre for folk at antage, at nogen, som lider, bliver straffet af Gud. De, som ser Tjeneren, mener, at han bliver straffet for synd. Ironisk nok har de ret, men det er ikke hans egne synder, som gør, at han lider, i stedet er det vore« (Donald W. Parry og andre, *Understanding Isaiah*, s. 474).

Læg mærke til ordet *knust* i vers 5. Spørg:

- Hvori består de velsignelser, som nævnes i vers 5, som kommer til os som resultat af, at Kristus led forsoningen?
- Hvordan bliver olien udvundet af oliven? (De knuses i en olivenpresse).

Fortæl eleverne, at ordet Getsemane er udledt af »olivenpresse«. Spørg:

- Hvordan kan betydningen af Getsemane, navnet på det sted, hvor Herre led forsoningen, sættes i forbindelse med Esajas' udtalelse om, at han blev »knust« for vores brøde?
- Læs Matthæus 27:26. Hvad skete der ifølge dette vers med Jesus, før han blev korsfæstet?
- Hvad har det at gøre med den sidste del af Mosiah 14:5? (Esajas og Abinadi brugte sårene ved Jesu piskning til at symbolisere forsoningens helbredende kraft; se også 1 Pet 2:24–25).

Mosiah 14:6

Læs 1 Johannes 1:8. Hvad har dette vers at gøre med Mosiah 14:6?

Mosiah 14:7

Læs Matthæus 26:67–68; 27:29–30 og spørg: Hvilke prøvelser bar Jesus ifølge disse vers? Læs Markus 15:3–5; Lukas 23:9. Hvad har dette vers at gøre med Mosiah 14:7? Påpeg, at i Mosiah 14:6 er vi får, og Jesus er hyrden (se også Joh 10:14). Spørg: Hvem er lammet og fåret i vers 7? Bed eleverne om at læse Johannes 1:29 og Moses 5:6–8 og nedskriv måder, hvorpå Jesus er Guds Lam.

Mosiah 14:8

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 19:16–18 og være opmærksomme på, hvor forfærdeligt det var for Jesus at være »plaget« med »folks overtrædelse«.

Mosiah 14:8, 10

Forklar, at ordet *samtid* i vers 8 også kan oversættes som »efterkommere«. Bed eleverne om at læse Mosiah 5:7; 15:10–13 og lægge mærke til, hvem »hans afkom« eller »efterkommere« af Kristus er.

Mosiah 14:9

Læs Matthæus 27:38 og læg mærke til, hvem de ugudelige var, som døde sammen med Frelseren. Læs Matthæus 27:57–60 og bed eleverne om at fortælle, hvordan Jesus fik »gravplads blandt de rige«.

Mosiah 14:10

Læs Johannes 3:16; 10:17–18 for at finde ud af, hvem der villigt tillod at forsoningen blev fuldført. (Både Faderen og Sønnen).

Mosiah 14:11

Bed eleverne om at læse Mosiah 15:9; Alma 34:14–16 og lægge mærke til, hvordan disse vers gælder Mosiah 14:11. Spørg:

- Hvem ydede det sidste offer?
- Hvad blev fyldestgjort?
- Hvem var retfærdiggjort?
- Hvad gjorde det muligt for dem at være retfærdiggjort?

Mosiah 14:12

Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 49:5–6 og lægge mærke til det høje embede, Jesus opnåede. Læs teksten til eller syng »Jesus vil i herlighed« (*Salmer og sange*, nr. 118). Bed eleverne om at være særlig opmærksom på forskellen mellem det sted, hvor Jesus var, og hvor han er nu. Læs Romerne 8:16–17 og se efter, hvad Jesus er villig til at dele med os.

Aflæg dit vidnesbyrd om Jesus Kristus og giv eleverne tid til at gøre det samme.

Mosiah 15:1–7. Der er adskillige måder, hvorpå Jesus Kristus er både Faderen og Sønnen. Der er også mange ligheder mellem vor himmelske Fader og Jesus Kristus.
(15–20 minutter)

Spørg eleverne om alle fædre også er sønner. Spørg: På hvilken måde er Jesus både Fader og Søn? Bed eleverne om at læse den sidste sætning af kapiteloverskriften til Mosiah 15. Forklar, at der er flere måder, hvorpå Jesus både er Fader og Søn. Dette betyder ikke, at Jesus Kristus og vor himmelske Fader er den samme person. Det betyder, at Jesus også kan kaldes »Faderen«.

Bed en elev om at læse Mosiah 15:1–9 højt. Bed halvdelen af eleverne om at være opmærksom på eksempler på Jesus Kristus i rollen som Søn, og bed den anden halvdel om at se efter eksempler på Jesus Kristus i rollen som Fader. Bed dem standse læseren, når de finder et eksempel på Jesus, der er i en af disse to roller, og skriv det, de kommer frem til, på tavlen. Jeres liste kan omfatte følgende:

Jesus Kristus i rollen som Søn og Fader

Søn	Fader
Han bor på jorden i kødet (se vers 2).	Han underkastede kødet Faderens vilje (se vers 2).
Han blev født på jorden (se vers 3).	Han blev undfanget ved vor himmelske Faders kraft (se vers 3).
Han underkastede kødet og blev dræbt (se vers 7).	Han sejrede over døden (se vers 8).

(Tilpasset fra Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, s. 192).

For at sammenfatte de måder, hvorpå Jesus Kristus er Fader, kan du læse følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland: »Der er måder, hvorpå Kristus er så forenet med sin Fader, at i nogle opgaver spiller han med rette en faderlig rolle og bærer med rette titlen Fader ved at gøre det« (*Christ and the New Covenant*, s. 183).

Mosiah 15 forklarer ikke alene, hvordan Jesus Kristus er Fader og Søn, men handler også om nogle ligheder mellem Jesus Kristus og vor himmelske Fader. Skriv følgende sætninger på tavlen, idet du udelader ordene i kursiv. Bed eleverne om at læse Mosiah 15:4–5 og bed dem om at udfylde de tomme pladser:

- De er »én Gud«, fordi de begge deltog i *skabelsen af himlen og jorden*.
- Sønnens *vilje* er den samme som Faderens.

Spørg:

- Er der andre ligheder mellem Faderen og Sønnen? (Et svar er, at de ligner hinanden, se Hebr 1:3).
- Er de den samme person?

For at finde flere måder, hvorpå de ligner hinanden, kan du læse følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Faderen, Sønnen og Helligånden er én Gud på en måde, som er langt mere ophøjet end blot at være ét i hensigt ...

I Gudernes ophøjede familie, er Faderen og Sønnen ét. De har samme natur, fuldkommenheder og egenskaber. De tænker de samme tanker, taler de samme ord, udfører de samme gerninger, har de samme ønsker og udfører det samme værk. De besidder den samme magt, har det samme sind, kender de samme sandheder, lever i samme lys og herlighed. At kende den ene er at kende den anden, at se den ene er at se den anden, at høre den enes røst er at høre den andens røst. Deres enhed er fuldkommen. Sønnen er Faderens udtrykte billede, hver

især har de et legeme af kød og ben, så følbart som menneskets, og begge regerer i magt, kraft og herredømme over alle deres hænders skabninger«
(*The Promised Messiah*, s. 5, 9).

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 12:48 og lægge mærke til hvem der ellers indbydes til at blive som Faderen og Sønnen. Læs sammen Moroni 7:48 og se efter en måde, hvorpå vi kan blive mere som Faderen og Sønnen. Motivér eleverne til at vælge et område i deres tilværelse, som har brug for forbedring, og til at beslutte at blive mere som Faderen og Sønnen på det område.

Mosiah 15:20–27; 16:8–11. De retfærdige, deriblandt børn, vil opstå i de retfærdiges opstandelse. De ugudelige vil opstå i de uretfærdiges opstandelse. (15–20 minutter)

Spørg: Har nogen af jer nogen sinde mistet en af jeres kære? Bed nogle få elever om at fortælle om nogle vanskeligheder ved at klare deres tab. (*Bemærk: Vær forsigtige med ikke at komme ind på følsomme emner*). Spørg: Hvordan hjælper kundskab om evangeliet os med at klare dødsfald? Læs Mosiah 16:8 og læg mærke til, hvad der fjerner dødens »brod«.

Læs Lære og Pagter 76:17 og læg mærke til to inddelinger af opstandelsen. Skriv *De retfærdiges opstandelse* og *De uretfærdiges opstandelse* på tavlen. Fortæl eleverne, at profeten Abinadi beskriver dem, som bliver del af disse to opstandelser.

Del klassen op i to grupper. Bed den første gruppe om at studere Mosiah 15:20–25 og besvare følgende spørgsmål: (Disse spørgsmål kan skrives på tavlen under overskriften *De retfærdiges opstandelse*).

1. Hvem brød dødens lænker? (Se vers 20).
2. Hvem kommer med i de retfærdiges opstandelse (som omfatter den »første opstandelse«, som Abinadi taler om) (se vers 22).
3. Hvor går de hen? (Se vers 23).
4. Hvad modtager de? (Se vers 23).
5. Hvilke andre grupper tager ifølge vers 24 del i de retfærdiges opstandelse?
6. Hvem tager ellers del i de retfærdiges opstandelse? (Se vers 25).

Bed den anden gruppe om at studere Mosiah 15:26–27; 16:10–11; Johannes' Åbenbaring 20:4–5; Lære og Pagter 76:102–6 og besvare følgende spørgsmål: (Disse spørgsmål kan skrives på tavlen under overskriften *De uretfærdiges opstandelse*).

1. Hvem skal vente på de uretfærdiges opstandelse? (Se Mosiah 15:26).
2. Hvorfor kan disse mennesker ikke deltage i de retfærdiges opstandelse? (Se vers 26–27).

3. Hvem vil disse mennesker leve med? (Se Mosiah 16:11).
4. Hvornår vil de, som er del af de uretfærdiges opstandelse, opstå? (Efter tusindårsriget; se Åb 20:4–5).
5. Hvilke kendetegn har de, som tager del i de uretfærdiges opstandelse? (Se L&P 76:102–104).
6. Hvor går disse mennesker hen? (Se Mosiah 16:11; L&P 76:5–6).

Indbyd en talsmand fra den første gruppe om at fortælle klassen om svarene til det første sæt spørgsmål. Indbyd derpå en talsmand fra den anden gruppe om at fortælle klassen om svarene til det andet sæt spørgsmål.

Mosiah 16:13–17:12. Sandheden påvirker folk på forskellige måder. Retfærdige mennesker glæder sig over sandheden, mens ugudelige mennesker fornægter den. (5–10 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de er til et nadvermøde. Mens de går ud, hører de en person sige: »Det var et vidunderligt møde«, og en anden sige: »Det var det kedeligste møde, jeg har været til.« Spørg:

- Hvad kunne grund være til så forskellige følelser blandt folk ved det samme møde?
- Hvem mener I er hovedansvarlig for, om vi modtager Ånden?

Forklar, at i dag skal I studere, hvordan at høre det samme vidnesbyrd om Kristus forårsagede, at en troede og andre blev vrede. Bed tre elever om at påtage sig følgende roller: Abinadi, kong Noa og Alma. Skriv medfølgende skema af på tavlen (medtag ikke svarene, der står anført under »Kong Noas reaktion« og »Almas reaktion«).

Abinadis ord	
Kong Noas reaktion	Almas reaktion
<ul style="list-style-type: none"> • Troede ikke • Blev vred • Ønskede at dræbe profeten • Ønskede at dræbe dem, der troede 	<ul style="list-style-type: none"> • Troede • Talte til gavn for profeten • Var villig til at risikere sit liv for at adlyde

Bed den elev, der spiller Abinadi, om at læse Abinadis sidste vidnesbyrd om Kristus, som det findes i Mosiah 16:13–15. Bed den anden og den tredje elev om at læse Noas reaktion (Mosiah 17:1, 3, 5) og Almas reaktion (Mosiah 17:2, 4). Bed eleverne om at beskrive de to mænds reaktion. Skriv deres svar på tavlen under den rette overskrift. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan reagerer I, når I får at vide, at I skal omvende jer og forbedre jer på et område?

- Er jeres reaktion forskellig afhængig af, hvilket område det drejer sig om? Hvorfor?
- Hvordan kan det hjælpe jer at kende disse skriftsteder, når I bliver bedt om at omvende jer?

Læs Mosiah 17:6–8 og spørg:

- Hvad sagde Abinadi ifølge kong Noa, som gjorde ham værdig til at dø?
- Hvad kunne Abinadi have sagt for at redde sig selv?
- På hvilken måde er kong Noas ræsonnement ulogisk?
- Hvad lærer det os om Noa? (Han var ligeglad med Kristi komme; han bekymrede sig kun for sig selv).
- Læs vers 9–10. Hvad var Abinadis svar i henhold til disse vers?
- Læs vers 11. Hvordan påvirkede Abinadis frimodighed Noa?
- Læs vers 12. Hvilken form for påvirkning havde Noas mænd på ham?
- Hvilken form for påvirkning har jeres venner på jer?

Motivér eleverne til at følge Abinadis eksempel og frimodigt stå fast ved sandheden på trods af de prøvelser, de møder. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Vær stærk – stå fast i det som er ret. Vi lever i en tidsalder, hvor kompromis ... hersker. I de situationer, vi dagligt konfronteres med, ved vi, hvad der er rigtigt ... Vi [bliver] nødt til at udvikle styrke til at følge vores overbevisning« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 49).

»Ingen af os kan snuble uden at tage hele Kirken med på en eller anden måde. Ingen af os kan forbedre os uden at løfte hele Kirken op på en eller anden måde ... Vi kan gøre det lidt bedre. Jeg beder om, at vi må arbejde lidt hårdere på det, med lidt mere hengivenhed, lidt mere kærlighed, lidt mere bøn, en smule mere begejstring. Dette er Frelserens værk« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 137).

Mosiah 17:11–20. Nogle bliver, ligesom Frelseren, kaldet til at besegle deres vidnesbyrd med deres blod.

(5–10 minutter)

Indbyd en åndeligt moden elev til at bære vidnesbyrd om Jesus Kristus. Spørg eleven:

- Hvad skulle der til for dig for at fornægte dit vidnesbyrd?
- Tror ud, at du vil fornægte det for penge? Selv om det var mange penge?
- Ville du fornægte det for velvære og bekvemmelighed? For berømmelse? For magt?
- Tror ud, at du vil fornægte det, hvis du blev truet med døden?

(Bemærk: Hvis du mener, at dine elever ikke vil have det godt med at besvare disse spørgsmål, kan du erstatte eksemplet med kirkeledere eller medlemmer, som har vist stor tro).

Spørg eleverne, hvad de føler for de mennesker, som tror så meget på noget, at de holder fast ved det uanset hvad. Spørg: Hvordan kan man sammenligne det med nogle, hvis tro er begrænset?

Bed eleverne om at skiftes til at læse følgende skriftsteder højt: Matthæus 14:1–10; Apostlenes Gerninger 7:51–60; Mosiah 17:11–20. Drøft lighederne i disse historier med eleverne. Spørg:

- Hvad gjorde Johannes Døber, Stefanus og Abinadi, som gjorde folket vredt?
- Læs Lære og Pagter 135:3. Hvad gjorde Joseph Smith og »de fleste af Herrens salvede fordum« ifølge dette vers?
- Hvorfor bliver så mange kaldet til at besegle deres vidnesbyrd med deres blod? (Se Hebr 9:16).
- Hvad er nødvendigt for et menneske for at have den slags vidnesbyrd i dag?

Læs følgende beretning for eleverne:

»De seks riflers knald gav genlyd i den lille by, San Marcos, ikke så langt fra Mexico City. Jesusita Monroy vidste, at hendes søn, Rafael, og hans kammerat, Vicente Morales, var døde.

Idet hun slog et sjal over hovedet, skyndte hun sig ud for at finde deres legemer og mærkede ikke den regn, der styrtede ned på jorden, som om den skulle slette pletterne fra martyrernes blod denne sabbatsdag den 17. juli 1915 ...

Da oprørshæren i Mexico tvang missioneringen til ophør der i 1913, blev Rafael Monroy, en detailhandler i 30'erne, efterladt som leder for San Marcos Gren i Den Mexicanske Mission. Han havde kun været medlem af Kirken i tre måneder.

Rafael afholdt ugentlige møder med den lille gruppe på syv medlemmer. Han underviste sine naboer i evangeliet, og grenen voksede. I maj 1915 var 50 mennesker blevet døbt, 75 kom til deres møder.

På dette tidspunkt faldt to rivaliserende hæere, der kæmpede for at få kontrol over landet, over San Marcos. En tid havde Carranza magt over byen. Så fik Zapata med hans fanatiske tilhængere af Jomfruen fra Guadalupe overherredømmet.

En af familien Monroys naboer, som var voldsomt imod deres religiøse aktiviteter, gik til Zapatas hovedkvarter og anklagede Rafael som tilhænger af Carranza og som mormon.

Soldaterne omringede familien Monroys hjem. Rafael blev arresteret sammen med Vicente, et medlem af Kirken, som tilfældigvis var på besøg der. »Aflever jeres våben,« forlangte soldaterne.

Idet Rafael tog Bibelen og Mormons Bog op af lommen, svarede han: »Senores, her er de eneste våben, jeg nogen sinde bærer. De er sandhedens våben mod fejltagelse.«

De to mænd blev tortureret, truet og bedt om at fornægte deres religion. »Min religion er kærere for mig end mit liv, og jeg kan ikke fornægte den,« erklærede Rafael.

Han tilbragte eftermiddagen i fængslet, mens han læste og forklarede skrifterne for sine medfanger og for vogterne. Klokkeren 19:00 kom hans mor med noget mad. Rafael velsignede den, men han spiste den ikke. »Jeg faster i dag,« sagde han.

Nogle øjeblikke senere blev han og Vicente ført til et stort træ i udkanten af San Marcos. De fik tilbudt deres frihed, hvis de ville fornægte deres religion og slutte sig til Zapatas tilhængere. Det nægtede de.

Rafael fik lov til at bede. Han knælede og bad om beskyttelse for sin familie, for den lille gren. Til sidste bad han for sine bødler: »Fader, tilgiv dem, for de ved ikke, hvad de gør.«

Da han rejste sig og folde sine arme, bekendtgjorde han: »Senores, jeg står til jeres tjeneste.«

»Jeg har aldrig set mænd dø mere modigt,« sagde soldaten« (»Two Members Died Courageously for the Truth«, *Church News*, 12. sep. 1959, s. 19).

Bed eleverne om at overveje følgende spørgsmål:

- Hvor stærkt er jeres vidnesbyrd?
- Ville I være villige til at dø for det? Endnu vigtigere, er I villige til at leve for det?
- Hvordan burde jeres hverdagsgerninger være anderledes, på grund af jeres vidnesbyrds styrke?

Mosiah 11–17. Skrifterne indeholder mange forbilleder og antydninger af Jesu Kristi liv. (20–25 minutter)

Gennemgå materialet om forbilleder og antydninger fra undervisningsforslaget til Mosiah 7:1–8, 16 (side 108). *Bemærk:* Hvis du ikke brugte dette undervisningsforslag, kan du eventuelt bruge det nu, idet du erstatter det medfølgende skema med det, der er i det undervisningsforslag.

Bed eleverne om at læse versene fra det medfølgende skema og være opmærksom på ligheder mellem Abinadis og Jesu Kristi liv. Du kan eventuelt give eleverne en kopi af skemaet, hvor spalten »Ligheder« er tom, og bede dem om at udfylde de manglende oplysninger.

Abinadi	Jesu Kristus	Ligheder
Mosiah 11:20–25; 12:9	Matthæus 4:17; Lukas 4:28	Begge kaldte folket til omvendelse. I begge tilfælde blev folk vrede på grund af deres forkyndelse.
Mosiah 11:26	Lukas 4:29–30	De mennesker, de underviste, forsøgte at dræbe dem, men de blev udfriet af deres hænder.
Mosiah 12:9	Johannes 18:12; Lukas 23:7	Begge blev bundet og ført til kongen.
Mosiah 12:17–18	Matthæus 26:57	Abinadi blev dømt af et råd af præster. Jesus blev dømt af et råd af højpræster, skriftkloge og ældster.
Mosiah 12:19	Markus 14:55–59; Lukas 20:19–20	Præsterne forsøgte at fange dem i ord.
Mosiah 12:26	Matthæus 23:13–26	Begge irettesatte de religiøse ledere.
Mosiah 13:1	Johannes 10:20	Kong Noa sagde, at Abinadi var rasende. Mange af folket sagde, at Jesus var vanvittig.
Mosiah 14; 17:1	Lukas 4:16–21, 28–30	Abinadi citerede fra Esajas' profetier om Frelseren, og derpå fik Noa ham dræbt. Jesus citerede fra Esajas' profetier om Frelseren, og derpå forsøgte folket i Nazaret at dræbe ham.
Mosiah 17:5–6	Apostlenes Gerninger 10:40; 1 Peter 3:18–19	Abinadi tilbragte tre dage i fængsel. Jesus tilbragte tre dage i graven, hvor han forkyndte for dem, der var i åndernes fængsel.
Mosiah 17:7–8	Matthæus 26:63–66	Begge belærte om, at Kristus var Gud.
Mosiah 17:9	Johannes 18:1–8	Begge tillod sig selv at blive arresteret.
Mosiah 17:9–10	Johannes 10:17–18	Begge led villigt døden.
Mosiah 17:10	Matthæus 27:22–24	Begge var uskyldige i fejl.
Mosiah 17:11	Matthæus 27:15–18	I begge tilfælde var de politiske ledere villige til at løslade dem.
Mosiah 17:12	Lukas 23:2	Begge blev beskyldt for forræderi.
Mosiah 17:13	Johannes 19:1	Begge blev pisket.
Mosiah 17:19	Lukas 23:46	Begge døde, mens de bad for modtagelsen af deres sjæl.
Mosiah 17:20	Johannes 19:30; se også Hebræerne 9:15–16	Begge beseglede deres vidnesbyrd med deres blod.

Motivér eleverne til at lede efter forbilleder på Frelseren i skrifterne og i verden omkring dem.



Mosiah 18–22

Indledning

Den sidste del af Zeniffs optegnelse findes i Mosiah 18–22. Mosiah 18 er en beretning om Alma og hans oplevelser ved Mormons Vande. Efter Abinadis død, underviste Alma, kong Noas unge præst, som havde troet på Abinadis ord, hemmeligt blandt folket. Mange fulgte ham til Mormons Vande, og omkring to hundrede blev døbt.

Kong Noas lidelse og død og den straf, der kom over hans folk, beskrives i Mosiah 19:22. Disse kapitler viser, hvordan Abinadis profetier vedrørende kong Noa blev opfyldt.

Flere folkegrupper nævnes i disse kapitler. Hver gruppe måtte vælge mellem retfærdighed og ugudelighed og derpå se konsekvenserne i øjnene. De, som valgte retfærdighed, blev velsignet, og de, som valgte ugudelighed, blev forbandet. Alma belærte, at »ugudelighed har aldrig været lykke« (Alma 41:10), eller som Paulus forklarede, »syndens løn er død, men Guds nådegave er evigt liv« (Rom 6:23).


Væsentlige evangeliske principper

- Ved dåben indgår vi pagt om at holde Guds befalinger og støtte og trøste hinanden. Til gengæld lover Gud at udgyde sin Ånd over os og give os evigt liv (se Mosiah 18:7–13; se også Moroni 4:3; 6:1–6).
- Kirkeledere bør, ligesom alle kirkemedlemmer, elske Herren og holde hans befalinger. Ledere bør også motivere medlemmerne til at elske hinanden, undervise og tjene hinanden og give af deres formue til dem, som har brug for det (se Mosiah 18:17–30; se også Moses 7:18–21).
- Herrens ord gennem sine profeter, vil altid blive opfyldt (se Mosiah 19:15, 20; 20:21; 21:2–4, 15; se også Mosiah 11:23–24; 12:1–5; 17:17–18; L&P 1:37–38).
- Ugudelighed medfører lidelse. Når vi ydmygt indgår og holder evangeliske pagter og omvender os fra vore synder, kan Herren udfri os fra vores lidelse (se Mosiah 21–22; se også 1 Nephi 1:20; Mosiah 23–24).

Yderligere hjælpeskilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 159–163.*

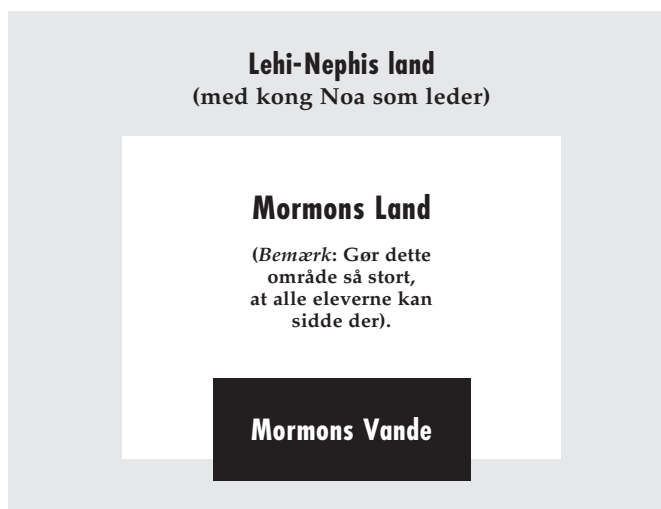
Forslag til undervisningen

 *Mormons Bog Video* – Præsentationer, nr. 11, »Stå som vidner«, kan bruges til at undervise i Mosiah 18:1–16 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Mosiah 18. Ved dåben indgår vi pagt om at holde Guds befalinger og støtte og trøste hinanden. Til gengæld lover Gud at udgyde sin Ånd over os og give os evigt liv.

(40–45 minutter)

Organisér dit klasseværelse efter medfølgende diagram. Brug tape eller snor til at afmærke de forskellige områder, og sæt skilte op, som angiver navnet på hvert område.



Mens eleverne går ind i lokalet, skal du bede dem om at blive i den yderste del af værelse (Lehi-Nephis land). Bed dem om at tænke over, hvad de har lært om Lehi-Nephis land og kong Noas folk i deres studium af Mosiah 9–17. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke synder var almindelige blandt kong Noas folk?
- Læs Mosiah 17:1–4. Hvorfor flygtede Alma fra Noa ifølge disse vers?
- Hvordan kan den tids synder sammenlignes med nutidens?
- Hvad er det, der gør det svært at leve i en verden, der er så fuld af ugudelighed?

Bed eleverne om at forestille sig, at »Lehi-Nephis Land«-delen af lokalet forestiller verden. Bed en elev om at læse Lære og Pagter 53:2; 59:8–9 og spørg:

- Hvad lærer disse vers os om verden?
- Hvad kan vi gøre for at forlade verden eller forblive uplettet af verdens ugudelighed?

Forklar, at Mosiah 18 indeholder nyttige lærdomme for dem, som søger åndelig fred og beskyttelse fra verdens onde påvirkning.

Bed eleverne om at flytte sig til midten af lokalet (Mormons Land). Bed dem om at læse Mosiah 18:1–7 og være opmærksom på en beskrivelse af både Mormons Land og folket der. Spørg:

- Hvordan kan man sammenligne landet og det folk, der beskrives i disse vers, med Lehi-Nephis land og dets folk?
- Hvad gør størst indtryk på jer vedrørende Mormons Land og disse folk?
- På hvilket af disse to steder ville I helst være? Hvorfor?
- På hvilke steder kan vi i dag finde skønhed, fred, renhed og beskyttelse fra verdens ondskab?

Læs Lære og Pagter 84:2 og spørg: Hvad er to af årsagerne til, at Herren grundlagde Kirken i de sidste dage? Bed eleverne om at forestille sig, at »Mormons Land«-delen af lokalet forestiller Kirken. Aflæg vidnesbyrd om, at Kirken kan give fred, sikkerhed og hjælp til dens medlemmer. Fortæl eleverne, at »Mormons Vande«-delen af lokalet forestiller en dør eller port, som fører til medlemskab af Kirken. Læs 2 Nephi 31:17–18 og læg mærke til, hvad denne port kunne være.

Bed eleverne om at læse Mosiah 18:8–10 og spørg:

- Hvilke pagter eller løfter indgår vi, når vi bliver døbt?
- Hvad betyder noget for jer vedrørende disse pagter?
- Hvordan tror I, at disse pagter kan hjælpe jer med at udholde verdens ugudelighed?
- Hvilke løfter giver Herren til gengæld?
- Hvordan har Herrens løfter velsignet jer?
- Hvorfor er de velsignelser, der er ved at være af Guds fold, de ofre værd, som det kræver?

Læs Mosiah 18:11–17 og bed eleverne om at understrege de ord, som viser, hvad folk følte ved deres dåb. Drøft de ord, som eleverne har understreget.

Afskriv følgende skema på tavlen (idet du lader den højre spalte stå tom).

Nogle velsignelser ved medlemskab af Kirken (Mosiah 18)

Medlemmerne bliver undervist i de rette lærdomme.	vers 19.
De bliver belært om tro og omvendelse.	vers 20.
De er omgivet af folk, som elsker dem.	vers 21.
De bliver Guds børn.	vers 22.
De lærer om evangeliet ved at deltage i ugentlige møder.	vers 25.
Præster modtager Ånden og kundskab om Gud.	vers 26.
De fattige får hjælp ved gaver fra medlemmer.	vers 27–28.

Bed eleverne om at læse Mosiah 18:19–28 og finde de vers, som beskriver hver af de fordele, som står angivet på tavlen. Spørg eleverne om de tror, at Kirkens medlemmer har de samme fordele i dag. Spørg: Hvordan er Kirken ligesom et tilflugtssted eller en oase i verden?

Bed eleverne om at fortælle om, hvordan de er blevet velsignet på samme måde, som det, der står angivet på tavlen. Vidn om de store velsignelser og ansvar, vi har som medlemmer af Guds sande kirke. Læs Mosiah 18:29–30 og motivér eleverne til at gøre deres hjem, ward eller gren til et sted som Mormons Vande – et sted med skønhed, kærlighed, fred, fremgang og beskyttelse, hvor evangeliet bliver undervist og efterlevet.

Mosiah 19:1–21:15. Herrens ord gennem sine profeter vil altid blive opfyldt. (30–40 minutter)

Skriv hver af følgende 12 begivenheder på hvert sit stykke papir og tape papirerne på tavlen i tilfældig orden:

- Kong Noa blev næsten slået ihjel af Gideon.
- Kong Noas folk flygtede fra lamaniterne.
- Lamaniterne gjorde kong Noas folk til slaver.
- Limhi overtager ledelsen.
- Kong Noa bliver dræbt.
- Kong Noas ugudelige præster gemmer sig i ørkenen.
- Der er fred i Lehi-Nephis land.
- Lamaniternes døtre danser.
- Lamaniterne angriber Limhis folk.
- Gideon redder dagen.
- Lamaniterne skåner Limhis folk.
- Limhis folk bliver gjort til slaver.

Giv hver elev en af følgende personer eller grupper:

- Kong Noa (Mosiah 19:1–12, 20–21).
- Gideon (Mosiah 19:4–8, 18–24; 20:17–22)
- Noas folk (Mosiah 19:9–12)
- Lamanitiske soldater (Mosiah 19:6, 14–15; 20:7–11, 24–26)
- Nephiternes skønne døtre (Mosiah 19:13–15)
- Kong Limhi (Mosiah 19:16–17, 26–29; 20:8–26).
- Ugudelige præster (Mosiah 19:18, 21, 23; 20:3–5, 18–23)
- Syngende og dansende lamanitiske døtre (Mosiah 20:1–6, 15, 18, 23)
- Lamanitisk konge (Mosiah 20:12–15, 23–26)
- Kong Limhis folk (Mosiah 21:1–13)

Bed eleverne om at læse kapitelloverskrifterne til Mosiah 19–21 og derpå læse versene i parentes for den person eller gruppe, de fik tildelt. Når de er færdige, skal I sammen ordne de 12 stykker papir i den rigtige rækkefølge på tavlen. Bed ti elever (en for hver af de tildelte skriftstedsblokke) om at fortælle, hvad de mener, er den vigtigste lektie, de har lært af den person eller gruppe, de studerede, samt hvordan denne lektie gælder os i dag.

Læs Mosiah 11:20–21; 12:1–5; 17:14–18 og spørg:

- Hvad har disse af Abinadis profetier til fælles?
- Hvad har Mosiah 19–21 at gøre med disse profetier? (Profetierne blev opfyldt i disse kapitler).
- Hvad lærer det os om profeternes ord? (Profetiske ord vil altid blive opfyldt).
- Læs Lære og Pagter 1:37–38. Hvordan støtter disse vers denne sandhed?

Bær vidnesbyrd om vigtigheden af at følge profeterne. Læs følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales:

»Jeg bærer mit vidnesbyrd om, at nutidens profeter besidder de samme kvaliteter som de fordums profeter og de andre profeter i denne uddeling ...

Vi erklærer oprigtigt og med den myndighed, som Gud har overdraget os, at vi har en profet i dag. Præsidenten for Kirken er som profet Guds repræsentant på jorden og er udpeget til at lede hans Kirke ...

... Vores åndelige sikkerhed ligger i, at vi følger vor nulevende profets klare røst. Hvis vi lytter til hans røst og adlyder hans råd, vil vi være i stand til at leve som Kristus ønsker, vi skal leve og holde ud til enden, således at vi en dag, sammen med vore familier, vil vende tilbage til vor himmelske Faders og vor Frelser Jesu Kristi nærvær« (Stjernen, juli 1995, s. 16).



Mosiah 21–24. Ugudelighed medfører lidelse. Når vi ydmygt indgår og holder evangeliske pagter og omvender os fra vore synder, kan Herren udfri os fra vores lidelse. (45–55 minutter)

(Bemærk: Dette undervisningsforslag dækker materiale fra både denne skriftstedsblok (Mosiah 18–22) og den følgende (Mosiah 23–24).

Bed eleverne om at forestille sig, at de hver fik et kamera og en opgave at tage billeder, som forestillede et af følgende ord: *fangenskab, lidelse, modgang, prøvelser* eller *byrder*. (Eller du kan bede dem om at slå op i aviser eller blade for at finde sådanne billeder). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad ville I tage billeder af?
- Hvad har I eller nogen, I kender, oplevet, som kunne skildre disse ord?
- Var disse udfordringer en velsignelse eller en forbandelse for jer? Hvorfor?
- Hvordan kan Herren hjælpe jer med at klare jeres udfordringer?
- Hvad skal man gøre for at få hans hjælp?

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson om dem, som skrev Mormons Bog:

»Hvis nu de har set vor tid og har udvalgt de ting, der ville være af størst værdi for os, fortæller det os så ikke, hvilken måde vi skal studere Mormons Bog på? Vi må hele tiden spørge os selv: »Hvorfor har Herren inspireret Mormon (eller Moroni eller Alma) til at tage det her med i sin optegnelse? Hvad kan jeg lære af det her, der kan hjælpe mig i mit liv i disse dage?« (Stjernen, jan. 1987, s. 4).

Fortæl eleverne, at efter Abinadis død delte kong Noas folk sig i to kolonier. En blev ledet af kong Limhi (Mosiah 19–22) og den anden af Alma (Mosiah 18, 24–25). Beretningerne om disse to grupper er en interessant sammenligning af, hvordan Herren behandler sine børn. De giver os også vigtige svar, som kan hjælpe os med at klare vore udfordringer.

Giv hver elev en kopi af medfølgende skema som et uddelingsark. Lad spalterne »Limhis folk« og »Almas folk« stå tomme med undtagelse af de skriftstedshenvisninger, der står med kursiv. Bed den første gruppe om at udfylde uddelingsarket for Limhis folk og den anden gruppe om at gøre det samme med Almas folk.

Spørgsmål	Limhis folk	Almas folk
Hvordan var folket?	<i>(Mosiah 19:2–20)</i> <ul style="list-style-type: none"> De var splittede (se vers 2). De var uenige (se vers 3). De flygtede for lamaniterne (se vers 9). De forlod deres familier (se vers 11). De fik deres døtre til at bønfalde for dem (se vers 13). De dræbte kongen (se vers 20). 	<i>(Mosiah 18:3–21)</i> <ul style="list-style-type: none"> De troede på Alma (se vers 3). De rejste hen for at høre evangeliet (se vers 4). De udholdt fare (se vers 4, 6). De blev belært om at omvende sig og have tro på Herren (se vers 7). De indgik pagt med Gud (se vers 8–11). De var fyldt med nåde (se vers 16). De blev belært om ikke at strides, men at elske hinanden (se vers 21).
Hvad skete der med dem, og hvordan reagerede de?	<i>(Mosiah 19:22–20:22)</i> <ul style="list-style-type: none"> De blev ført i fangenskab og skulle betale 50% skat (se 19:22). De levede fredeligt i fangenskab i to år (se 19:29). Lamaniterne angreb dem (se 20:7). De kæmpede imod (se 20:8–11). De accepterede fangenskab (se 20:22). 	<i>(Mosiah 23:2–37)</i> <ul style="list-style-type: none"> Herren styrkede dem (se vers 2). De byggede en by (se vers 5, 20). De havde stor fremgang (se vers 19–20). Lamaniterne fandt dem (se vers 25). De bad til Herren (se vers 28). De overgav sig og accepterede fangenskab (se vers 29, 36–37).
Hvordan var deres tilstand i fangenskab?	<i>(Mosiah 21:3–6)</i> <ul style="list-style-type: none"> Lamaniterne slog dem i ansigtet (se vers 3). De udøvede magt over dem (se vers 3). De gav dem tunge byrder og drev dem som kvæg (se vers 3). 	<i>(Mosiah 24:8–14)</i> <ul style="list-style-type: none"> Amulon forfulgte dem (se vers 8). Han udøvede magt over dem og satte opsynsmænd over dem (se vers 9). Deres lidelser var store (se vers 10). De blev truet med døden (se vers 12). De havde byrder på deres skuldre (se vers 14).
Hvordan reagerede de på dette fangenskab?	<i>(Mosiah 21:7–14, 25–26)</i> <ul style="list-style-type: none"> De begyndte at knurre (se vers 6). De gik i krig, men blev overvundet tre gange (se vers 7–12). De var tvunget til at være ydmyge (se vers 13–14). De accepterede deres fangenskab og mishandling (se vers 13). De bad inderligt til Herren (se vers 14). De sendte bud efter hjælp (se vers 25–26). 	<i>(Mosiah 24:10–16)</i> <ul style="list-style-type: none"> De bad inderligt til Herren (se vers 10). De bad i deres hjerte (se vers 12). De bar deres byrder med lethed (se vers 15). De viste tro og tålmodighed (se vers 16).

Hvad var resultatet af deres reaktion?

(Mosiah 21:15–22:16)

- Herren var langsom til at høre dem (se 21:15).
- Herren blødgjorde deres fjenders hjerte, og de lettede deres byrder (se 21:15).
- De blev ikke udfriet i begyndelsen (se 21:15).
- De havde stor fremgang (se 21:16).
- De hjalp andre (se 21:17).
- De indgik pagt om at tjene Gud (se 21:31).
- De gav vin til de lamanitiske vagter, som så faldt i søvn (se 22:7, 10).
- De undslap (se 22:11).

(Mosiah 24:13–25)

- Herren talte til dem (se vers 13).
- Han lovede at udfri dem (se vers 13).
- Han lettede deres byrder og styrkede dem (se vers 14–15).
- Han lovede at udfri dem »i morgen« (vers 16).
- Han gjorde, at en dyb søvn faldt over vagterne (se vers 19).
- De undslap (se vers 20).

Når eleverne er færdige med at arbejde sig gennem skemaet, kan I drøfte det, de er kommet frem til. Bed begge grupper om at sammenligne det, de har lært om Limhis folk og Almas folk. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke kampe eller vanskeligheder møder vi i dag, som kan sammenlignes med det fangenskab som Limhis eller Almas folk stod overfor?
- Hvad kan vi lære af disse grupper om at møde vore udfordringer?
- På hvilke måder mener I, at Herren vil hjælpe jer med at udfri jer fra jeres prøvelser og kampe?
- Hvad er den vigtigste lektie, I har lært ved at studere disse to beretninger?

Bed eleverne om at læse Alma 32:12, 16 og spørg: Hvilke af disse vers beskriver bedst Limhis folk? Almas folk? Bed eleverne om at overveje, hvilke vers, der bedst beskriver dem, samt hvorfor. Spørg: Hvordan kan man frivilligt være mere ydmyg for Herren?



Indledning

Mosiah 23–24 fortsætter beretningen om Alma og hans folk (se Mosiah 18). Efter at disse trofaste hellige var flygtet fra kong Noa og havde oprettet Kirken ved Mormons Vande,

blev de ført i fangenskab af en gruppe lamaniter. På grund af deres tro og retskaffenhed udfriede Herren dem fra deres fjender, og de blev i stand til at forene sig med nephiterne i Zarahemla.

Disse kapitler understreger, ligesom mange andre i Mormons Bog, temaet at blive udfriet fra prøvelser og lidelser. Kong Benjamin talte om åndelig udfrielse ved Jesu Kristi forsoning. Limhis folk, hvis beslutning bragte dem i fysisk fangenskab, blev udfriet efter ydmygt at have underkastet sig Herrens vilje. Almas folk blev også udfriet fra fysisk fangenskab på grund af deres fortsatte tro og lydighed. De råbte til Herren, og han hørte og besvarede deres bønner. Uanset om de prøvelser, vi møder, er fysiske eller åndelige, uanset om de er resultatet af vore egne beslutninger eller af at leve i en falden verden, kan vi lære af Almas eksempel, hvortil vi skal henvende os for at blive udfriet.

Væsentlige evangeliske principper

- Når en regering har ledere, som er valgt af folket, deler folket ansvaret for det gode og dårlige i det samfund (se Mosiah 23:6–13; se også Mosiah 29:8–32).
- For at være bemyndiget til at forkynde evangeliet og forrette dets ordinancer, må en mand være kaldet af Gud ved profeti og ved håndspålæggelse af dem, som har myndighed (se Mosiah 23:14–18; se også Mosiah 18:13, 17–20; 5. Trosartikel).
- Vor himmelske Fader er interesseret i vores udvikling. Nogle gange styrker han os, så vi kan udholde vore prøvelser. Ofte tager han vore byrder væk (se Mosiah 23:21–24:25; se også Mosiah 21:15–16).

Yderligere hjælpelkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 160–163.*

Forslag til undervisningen

Mosiah 23:6–14. Når en regering har ledere, som er valgt af folket, deler folket ansvaret for de gode og dårlige i det samfund. (15–20 minutter)

Fortæl eleverne, at de i dag får mulighed for at stemme om hvem, de bedst kunne tænke sig skulle være deres leder. Deres stemme skal gå til én af to personer: Kong Benjamin eller kong Noa. Vælg to frivillige til at være »kampagneleder« for kandidaterne. Bed den første frivillige om at holde en kort tale for at forsøge at overbevise eleverne om, at de skal stemme på kong Benjamin. Bed eleven medtage Mosiah 2:10–16 som en del af talen. Bed den anden frivillige om at holde en tale til fordel for kong Noa, idet han eller hun citerer fra Mosiah 11:1–9. Spørg eleverne:

- Hvis I havde muligheden, hvilken af disse to mænd ville I så vælge som jeres leder? Hvorfor?
- Hvilke egenskaber, tror I, er vigtige for ledere at have?
- Hvilke farer er der, når en leder er ugudelig?
- Hvilke ansvar har folk, når de vælger en leder?
- Hvorfor er det folk, som vælger ledere, delvist ansvarlige for det gode eller dårlige, der sker i deres samfund?

Fortæl eleverne, at Almas folk ønskede, at han skulle være konge, på grund af deres store kærlighed til ham (se Mosiah 23:6). Alma havde dog betænkeligheder vedrørende konger til at regere folket. Læs Mosiah 23:6–14 og spørg, hvilke advarsler Alma gav om at vælge en leder. Fortæl eleverne, at i skrifterne kan vi ofte læse om tidspunkter, hvor folket blev ledet af konger og andre gange, hvor de ikke blev det. Læs igen Mosiah 23:8, 14 og hjælp eleverne til at forstå, at når vi har mulighed for at vælge vore ledere, så er det vigtigt for os at vælge retskafne personer.

Bed eleverne om at læse Moses 7:53 og lægge mærke til, hvilken konge der henvises til i dette vers. Spørg:

- Hvordan kan Jesus Kristus anses for at være konge?
- Hvilke træk har Frelseren, som ville være gode for jordiske ledere at have?
- Hvordan kan vi vise vores himmelske konge støtte og kærlighed?
- Når Jesus Kristus personligt regerer på jorden under Tusindårsriget, hvordan forestiller I jer så, at livet ville være anderledes?
- Hvordan gælder Mosiah 23:8 med hensyn til Jesus Kristus som vores konge?

Læs følgende vidnesbyrd af præsident Gordon B. Hinckley:

»Jesus Kristus . . . [er] Guds Søn, han, som ved sin uforlignelige og evige magt overvandt døden. Han er verdens Forløser. Han gav sit liv for hver enkelt. Han tog det igen og blev førstegrøden af dem, som sov. Han står triumferende som Kongernes Konge over alle andre konger. Han står som den Almægtige over alle herskere. Han er vores trøst, vores eneste virkelige trøst, når den jordiske nats mørke tæppe lægger sig over os, når ånden forlader det menneskelige legeme . . .

Han er vor Konge, vor Herre, vor Mester, den levende Kristus, som står ved sin Faders højre side. Han lever. Han lever, strålende og vidunderlig, den levende Søn af den levende Gud« (*Stjernen*, juli 1996, s. 68).

Mosiah 23:14–18. For at være bemyndiget til at forkynde evangeliet og forrette dets ordinancer, må en mand være kaldet af Gud ved profeti og ved håndspåleggelse af dem, som har myndighed. (20–25 minutter)

Vis eleverne en kæde eller tegn en på tavlen. Fortæl dem, at det er en »myndighedskæde«, og bed dem om at forestille sig, at det første led repræsenterer Herren, og det sidste led repræsenterer profeten i dag. Forklar, at den nuværende profet blev indsat af apostlene, og at de blev ordineret af andre apostle helt tilbage til Peter, Jakob og Johannes til Jesus Kristus. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor er det vigtigt, at myndighedskæden går fra Jesus Kristus til profeten?
- Hvad ville der ske, hvis denne myndighedskæde blev brudt?
- Hvorfor er det nødvendigt for alle præstedømmebærere at blive kaldet ved den rette myndighed?

Bed eleverne om at slå op i skrifterne på Trosartiklerne. Spørg om hvilken trosartikel, der bedst sammenfatter det, I lige har drøftet.

Bed eleverne om at dele 5. Trosartikel op i vendinger, som beskriver principper, der har at gøre med præstedømmekaldelser i vor tid (f.eks. »kaldet af Gud«), og skriv deres svar på tavlen. Forklar, at disse samme principper blev fulgt i Mormons Bog. Bed eleverne om at studere Mosiah 18:13; 23:16–18 og skriv de vendinger, der beskriver disse principper (f.eks. »fra Gud« [23:17]). Spørg: Hvorfor tror I, at disse principper også findes i Mormons Bog?

Overvej at få en bærer af Det Aronske Præstedømme i klassen til at komme med en præsentation om præstedømmet, samt hvordan myndigheden fortsætter i Kirken i dag. Aflæg vidnesbyrd om vigtigheden af præstedømmet, og hjælp eleverne til at forstå, at Guds myndighed kun findes i hans kirke. Afslut med at læse følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, som dengang var medlem af Det Første Præsidentskab.

»Præstedømmet er en del af Guds egen magt, som han overdrager sine udvalgte tjenere, så de kan handle i hans navn i forkyndelsen af evangeliet og forrettelsen af alle dets ordinancer ...

Mennesket kan ikke handle lovligt i Herrens navn, med mindre han er udstyret med præstedømmet, hvilket er guddommelig myndighed. Intet menneske har magt eller ret til selv at påtage sig denne ære ... Skulle han gøre det, bliver hans handling ikke gyldig eller anerkendt i himlene ...

Spørgsmålet om præstedømmet, eller guddommelig myndighed, er et væsentligt spørgsmål, da de vedrører frelsen for hver enkelt af os. Det er umuligt for men-

nesket at komme ind i Guds rige uden at imødekomme lovene for dette rige. Kun bemyndigede ledere kan på rette vis lede i hans riges ritualer og ceremonier. Intet menneske har ret til at påtage sig myndighed og lede, uden at være ordineret til tjenestegerningen. At gøre det er en ubemyndiget og ulovlig handling« (i Conference Report, okt. 1966, s. 83–84).



Indledning

Mosiah 25–29 er en optegnelse over, hvad der skete i Zarahemla fra omkring 120 f.Kr. til 91 f.Kr. Folkene i Zeniff's koloni, deriblandt Limhis folk og Almas tilhængere, var vendt tilbage til Zarahemla og var sikkert forenet under kong Mosiahs regering. Dette var en tid med fred og fremgang, selv om mange medlemmer af Kirken blev forledt til synd på grund af vantrø.

Kong Mosiah regerede folket i retfærdighed. I de sidste år af hans liv, skete der mange vigtige begivenheder, som hjalp til at velsigne og beskytte hans folk, selv efter hans død:

- (1) Mosiah gav Alma Den Ældre myndighed til at organisere Kirken i Zarahemla;
- (2) Mosiah vedtog love, der skulle hjælpe de troende og ikke-troende med at leve sammen i fred;
- (3) Alma Den Yngre og Mosiahs sønner blev mirakuløst omvendt og indviede deres liv til Guds tjeneste;
- (4) Mosiah oversatte de Jareditiske optegnelser ved hjælp af udtyderne (Urim og Tummim);
- (5) Mosiah overgav messingpladerne og de andre religiøse genstande i Alma Den Yngres varetægt, og befalede ham at fortsætte Guds folks optegnelse;
- (6) Mosiah foreslog, at dommere skulle regere folket i stedet for konger, og folket indvilligede, samt
- (7) Alma Den Yngre tjente som højpræst over Kirken og som den første overdommer.

Væsentlige evangeliske principper

- Skriftlæsning kan fylde os med glæde, taknemmelighed samt sorg over synd (se Mosiah 25:4–12; se også Jos 1:8; 2 Tim 3:15–17).
- De, som omvender sig, holder deres pagter og holder trofast ud, bliver velsignet timeligt og åndeligt og kan arve evigt liv (se Mosiah 25:17–24; 26:15–24; se også L&P 14:7).

- De, som ikke tror på sand lærdom, som ikke følger Herren, og som ikke beder til ham, adskiller sig selv fra Herren og hans velsignelser (se Mosiah 26:1–6, 25–32; se også 5 Mos 28:1–6, 15–19).
- Modtagelse af personlig åbenbaring kræver ofte stor åndelig indsats (se Mosiah 26:7–14; se også Enos 1:1–6; Officiel Erklæring nr. 2; JS-H 1:10–16).
- En udelukket person mister medlemskab af Kirken (se Mosiah 26:29–36; se også 3 Nephi 18:31; L&P 134:10).
- For at omvende os må vi tilstå, føle anger, ophøre med synden, gøre det godt igen, tilgive andre og forandre vores hjerte. Omvendelse medfører åndelig genfødsel og glæden ved Herrens tilgivelse (se Mosiah 27:11–37; se også Alma 36:6–26).
- At have et vidnesbyrd om Jesus Kristus, kærlighed til andre og et ønske om deres evige velfærd kan motivere Jesu Kristi disciple til at tage på mission (se Mosiah 28:1–9; se også L&P 4:1–7).
- Den, som besidder Urim og Tummim, kaldes en seer (se Mosiah 28:10–16; se også Mosiah 8:13–17; L&P 107:91–2; JS-H 1:35).
- Ledere har ansvar for at udøve retfærdige domme og tjene i henhold til Guds love (se Mosiah 29:11–44; se også Jarom 1:7, 11–12; L&P 107:99).

Yderligere hjælpkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 175–184.*

Forslag til undervisningen

Mosiah 25. Kirkemedlemmer styrker hinanden, når de samles for at lytte til profeterne, der erklærer Guds ord. (25–30 minutter)

Fortæl eleverne, at Kirkens medlemmer ofte yder store ofre for at deltage i konferencer, hvor en profet eller apostle skal tale. Læs følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard, medlem af De Tolvs Kvorum, eller giv eleverne en opfordring til at fortælle lignende beretninger, som de kender:

»Jeg fik til opgave at præsidere over en regionalkonference i La Paz i Bolivia. Nogle medlemmer kom fra små byer og landsbyer langt borte og viste stor offervilje og forpligtelse ved at deltage i møderne. Før præstedømmets lederskabsmøde hilste jeg på brødrene, efterhånden som de kom. Jeg bemærkede, at en ældre

brors skjorte var en anden farve fra midten af hans bryst og ned. Den øverste del var hvid, mens den nederste del var brunrød. Han og tre af hans ledsagere, alle bærer af Det Melkisedekske Præstedømme, havde rejst i mange timer, gået det meste af vejen og vadet over to floder, hvor det rødbrune vand nåede op til deres bryst. De havde standset en lastbil og stod bag i den i næsten to timer af deres rejse.

Deres offer og deres indstilling til det fik mig til at føle mig yderst ydmyg. En af disse trofaste brødre sagde til mig: »Ældste Ballard, du er en af Herrens apostle. Mine brødre og jeg vil gøre alt, hvad der er nødvendigt, for at blive undervist af dig« (»The Law of Sacrifice«, *Ensign*, okt. 1998, s. 11–12).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad motiverer folk til at yde denne form for ofre?
- Hvilke velsignelser får man, når Kirkens medlemmer samles? (Se L&P 6:32).

Bed eleverne om at læse Mosiah 25:1–4 og spørg:

- Hvem samledes til dette særlige møde?
- Hvor længe var det siden, at folket i Zarahemla var blevet forenet med Limhis folk og Almas folk? (Omkring 80 år; se fodnoterne til Mosiah 9:1; 24:25).
- Hvordan tror I, at det var for disse folk at være forenet igen til dette særlige møde?

Fortæl eleverne, at dette møde i Zarahemla kan sammenlignes med generalkonferencer i dag. Bed eleverne om at udføre aktivitet A i Mosiah 25 i elevernes studievejledning. Når de er færdige, skal I rette og drøfte deres svar.

Mosiah 26. Modtagelse af personlig åbenbaring kræver ofte stor åndelig indsats. (35–40 minutter)

Skriv følgende spørgsmål på tavlen og drøft dem med eleverne:

- Hvad er det vanskeligste problem, som unge står overfor?
- Hvad tror I, er det vanskeligste problem, som forældre står overfor?
- Hvad gætter I på, er det vanskeligste problem, som profeten står overfor?

Fortæl eleverne, at selv om det er vigtigt at identificere vore problemer, er det endnu vigtigere at løse dem. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad er det første trin I tager, når I forsøger at løse jeres problemer?
- Hvilke andre trin tager I?
- Hvad har jeres forældre eller profeten lært jer om at løse problemer?

Læs følgende udtalelser og drøft, hvordan de gælder problemløsning: Præsident Marion G. Romney har sagt:

»Nogle årsager til verdens problemer i dag er, at mennesket ikke søger at lære Herrens vilje at kende og så gøre den. De søger snarere at løse problemerne med deres egen visdom og på deres egen måde. Herren gjorde os opmærksom på dette i det første afsnit af Lære og Pagter ... og bemærkede at det var én af årsagerne til de problemer, som han forudså, ville ramme jordens indbyggere. Lyt til denne sene udtalelse:

»Thi de er afvejet fra mine forordninger og har brudt min evige pagt.

De søger ikke Herren for at indføre hans retfærdighed, men enhver vandrer på sin egen vej« (L&P 1:15–16)«
(*Den danske Stjerne*, okt. 1983, s. 29–30).

Ældste Harold B. Lee, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, sagde:

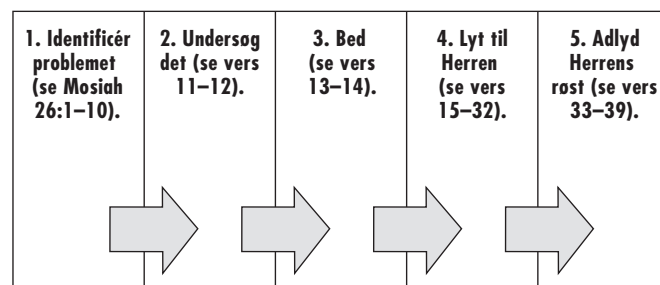
»Hvis du ønsker velsignelsen, så knæl ikke blot ned og bed om den. Forbered dig selv på enhver mulig måde, som du kan, for at gøre dig selv værdig til at modtage den velsignelse, du søger« (*The Teachings of Harold B. Lee*, s. 129).

Senere, som Kirkens præsident sagde præsident Lee:

»Det vigtigste, man kan gøre er at lære at tale til Gud. Tal til ham, som du ville tale til din far, for han er din Fader, og han ønsker, at du taler til ham. Han ønsker at du udvikler ører til at lytte med, når han giver dig Åndens tilskyndelser for at fortælle dig, hvad du skal gøre. Hvis du lærer at lytte til de pludselige ideer, der kommer til dit sind, vil du opdage, at de kommer på selve det tidspunkt, hvor du har brug for det. Hvis du vil udvikle et øre til at høre disse tilskyndelser, har du lært at vandre med åbenbaringens ånd« (*Teachings*, s. 130).

Drøft følgende vending med eleverne: »Bed som om alt afhæng af Herren, og arbejd så, som om alt afhæng af dig.«

Tegn følgende skema på tavlen: Fortæl eleverne, at dette mønster for at løse problemer bruges i Mosiah 26.



Bed eleverne om at læse Mosiah 26:1–10 og drøft derpå følgende spørgsmål:

- Hvilket problem stod Alma overfor?
- Hvad var årsagen til ugudeligheden i den opvoksende generation?
- Hvad følte Alma som resultat af dette problem?
- Hvad forårsager lignende problemer i vor tid?
- Hvor bekymret tror I, at jeres forældre og præstedømmeledere er på grund af disse problemer? Hvorfor?

Læs vers 11–12 og spørg:

- Hvad gjorde Alma for at forsøge at løse problemet?
- Hvorfor kunne det have været gavnligt at tale med Mosiah?
- Læs Lære og Pagter 9:7–8. Hvad har disse vers med Almas reaktion at gøre?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Mark E. Petersen, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Lad os ikke antage, at nogle få halvhjertede bønner vil være tilstrækkelig til at kalde på [Guds] hjælp. Der kræves mere end halvhjertede bønner for at frelse os« (i Conference Report, apr. 1968, s. 62).

Læs Mosiah 26:13–14 og spørg:

- Hvilke ord i disse vers viser, at Almas bøn var mere end blot »halvhjertet«?
- Hvorfor skal vi bede af hele vores sjæl for at modtage svar, som hjælper os med at løse vore problemer?

Bed eleverne om at understrege ordene *salig* hver gang det findes i Mosiah 26:15–19. Forklar, at Herren gav trøst og forvisning til Alma som svar på hans bønfoldelse. Vidn om, at han vil gøre det samme for os, når vi beder ham om hjælp med vore problemer. Læs Mosiah 26:20–21 og læg mærke til den store velsignelse, Alma fik.

Bed eleverne om hurtigt at læse Mosiah 26:22–32 og lægge mærke til Herrens belæring til Alma vedrørende dette problem. Spørg:

- Hvad bad Herren Alma om at gøre med de ikke-troende?
- Hvad var hans befaling med hensyn til dem, som omvendte sig?
- Hvorfor er den lærdom, der omtales i vers 30, så vigtig at kende til og tro på?

Bed eleverne om at se efter ord og vendinger i Mosiah 26:33–39, som viser, at Alma fulgte Herrens råd. Drøft deres svar.

Fortæl et passende eksempel om engang, hvor Herren inspirerede dig til at løse et problem, eller indbyd en elev til at gøre det. Motivér eleverne til at følge dette mønster, når de står over for vanskeligheder.



Mosiah 27. For at omvende os må vi tilstå, føle anger, ophøre med synden, gøre det godt igen, tilgive andre og forandre vores hjerte. Omvendelse medfører åndelig genfødsel og glæden ved Herrens tilgivelse. (50–60 minutter)

Brug følgende analogier eller nogle af dine egne, og spørg om, hvad hver analogi har med omvendelse at gøre:

- Vis en snavset og en ren tallerken eller klud. (Omvendelse er en renselsesproces).
- Vis to snore eller reb, hvoraf en er bundet i mange knuder. (Omvendelse hjælper med at »løse« vore fejl).

Bed eleverne om at komme i tanke om flere analogier for omvendelse, og drøft dem med hele klassen. Læs Mosiah 27:25–29 og spørg:

- Hvad lærer disse vers os om omvendelse?
- Hvilke ord bruges for at beskrive denne proces?
- Hvorfor har alle brug for at ændre sig eller for forløsning? (Fordi alle synder).
- Hvad tror I, at det vil sige at blive »nye mennesker«? (Vers 26).

Fortæl eleverne, at vi kan lære meget om omvendelse af Alma Den Yngres oplevelse, som er optegnet i Mosiah 27. For de fleste af os er omvendelsesprocessen ikke så dramatisk, men principperne for omvendelse i Almas oplevelse gælder os hver især.

Skriv overskrifterne *Alma før* og *Alma efter* på tavlen. Bed eleverne om at læse Mosiah 27:8–12 og lægge mærke til ord, som beskriver den måde, Alma var på før, han omvendte sig, og skriv dem på tavlen under *Alma før*. Spørg:

- Hvilken del af denne beskrivelse betyder mest for jer? Hvorfor?
- Hvilke af disse adfærdsformer er almindelig blandt folk i dag?

Læs Mosiah 27:32–37 og læg mærke til de ændringer, der fandt sted i Alma. Skriv det, som eleverne finder frem til, på tavlen under *Alma efter*. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad gør størst indtryk på jer vedrørende Alma på dette tidspunkt i hans liv?
- Hvordan tror I, at Almas glæde, efter at han havde omvendt sig, kunne sammenlignes med den elendighed, han følte før? (Se vers 28–29).
- Tror I, at en sådan ændring kunne finde sted i folk i dag? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Læs Mosiah 27:24, 28 og bed eleverne om at understrege ordet *omvendt*. Aflæg vidnesbyrd om, at denne ændring kun kan komme til folk, når de omvender sig og anvender kraften i Jesu Kristi forsoning.

Læs følgende principper for omvendelse for eleverne: Læs medfølgende udtalelser af ældste Neal A. Maxwell og drøft det spørgsmål, der følger efter, for at hjælpe eleverne til at forstå, at Almas omvendelse var grundlagt på de samme principper, som dem der gælder os.

Vi har hver især behov for at omvende os

»Omvendelse [er] en af de mest afgørende og barmhjertige af riges lærdomme. Den forstås alt for lidt og anvendes alt for lidt af os alle . . . Personlig omvendelse er en del af det dagligt at tage sit kors op (se Luk 9:23). Uden den kunne der helt klart ikke være nogen fuldkommengørelse af de hellige (Ef 4:12) . . .

Omvendelse er en redning, ikke en streng lærdom. Den er tilgængelig for både den store synder og den allerede gode person, som stræber efter trinvis forbedring . . .

Virkelig omvendelse omfatter ikke en mekanisk checkliste, men at vi behersker vores naturlige jeg. Hvert led i omvendelsen er afgørende, selv om de ofte overlapper og gensidigt styrker hinanden. Denne proces hviler på en indre beslutning, men hjælpes meget af ydre støtte.«

- Læs Mosiah 27:11–17. Hvilken rolle spillede Almas fars og folkets bønner i at hjælpe Alma?
- Hvem kom til Alma for at kalde ham til omvendelse?
- Hvordan bliver omvendelsens budskab givet til os? (Profeter, skrifterne, Helligånden).

Vi skal erkende det, som er forkert

»Ingen omvendelse kan finde sted uden *erkendelse* af fejltrin. Benægtelse må ophøre, uanset om det sker gennem provokation, selvanalyse eller en smertende hukkommelse. Ligesom den fortabte søn, som endelig »gik i sig selv« (Luk 15:17), vil de første glimt af erkendelse begynde at hjælpe os med at se »tingene, som de virkelig er« (Jakobs Bog 4:13) ... Erkendelse er et helligt øjeblik, som ofte ledsages af en voldsom følelse af skam.«

- Læs Alma 36:12–13. Hvilke vendinger viser, at Alma erkendte alvoren af sin synd?
- Hvorfor tror I, at det er vigtigt at erkende det, når vi har syndet?

Vi må føle bedrøvelse efter Guds vilje

»Efter erkendelsen fylder sand *anger* sjælen. Dette er »bedrøvelse efter Guds vilje«, ikke blot »bedrøvelse i verdens forstand« eller »de fordømtes sorg«, når de ikke længere kan »boltre sig i synd« (2 Kor 7:10; Mormon 2:13)...

Der kan ikke finde nogen virkelig omvendelse sted uden personlig lidelse, eller uden at der går tilstrækkelig tid til den nødvendige renselse og ændring. Det er meget mere end blot at vente på, at de angrende følelser dør hen ...

Virkelig anger bringer hurtigt positive indikationer frem, »frugt, som omvendelsen kræver« (Matt 3:8; se også ApG 26:20; Alma 5:54). Efter nogen tids forløb vil disse frugter spire frem, blomstre og blive modne.«

- Læs Mosiah 27:28; Alma 36:12–17. Hvorfor tror I, at anger, eller bedrøvelse efter Guds vilje er nødvendig for omvendelse?

Vi skal tilstå vore synder

»Virkelig omvendelse indebærer også *bekendelse* ... Når bekendelse lader den modbydelige synd sygne hen, vil Ånden, som trak sig bort, vende tilbage for at forny ...

Alle synder skal bekendes for Herren, nogle til en kirkeleder, nogle til andre og nogle til alle førnævnte. Nogle enkelte kan kræve en offentlig bekendelse. Bekendelse bidrager til forsagelse. Vi kan ikke forvente at synde offentligt og i stor stil, og derpå blive reddet hurtigt og i det skjulte samt at blive slået »med nogle få slag« (se L&P 42:88–93).«

- Læs Mosiah 27:35. For hvem bekendte Alma sine synder?
- Hvordan tror I, at hans tilståelse hjalp de mennesker, han havde skadet?
- Hvilke velsignelser tror I, bliver et resultat af at tilstå sine synder på rette vis?

Vi skal forsage vore synder

»Ved virkelig omvendelse er der en reel *forsagelse* af synd. »Vend om! Vend jer bort fra alle jeres overtrædelser, så de ikke bliver årsag til skyld« (Ez 18:30)...

»Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder: Se, han vil bekende dem og aflægge dem« (L&P 58:43).

Oprigtig støtte og kærlighed fra andre – ikke isolering – er nødvendig for at opretholde denne smertefulde forsagelse og ændring af retning!«

- Læs Alma 36:23–25. Hvilke beviser var der på, at Alma forsagede sine synder?
- Hvor let tror I, det er at forsage sine synder? Hvorfor?
- Hvordan kan vi udvikle kraften til at forsage vore synder?

Vi skal gøre det godt igen, hvis det er muligt

»*Godtgørelse* er også et krav.

»Når han altså synder ... skal han bringe det tilbage, han har røvet, eller det, han har plyndret, eller det, der er forvaret hos ham, eller den tabte ting, han har fundet« (3 Mos 5:23).

Sommetider er godtgørelse imidlertid ikke mulig med håndgribelige midler, som fx når man har bidraget til, at en anden har mistet sin tro eller dyd. I stedet kan et efterfølgende eksempel på retskaffenhed være en kompenserende form for godtgørelse.«

- Læs Mosiah 27:35. Hvad betyder ordene *gøre godt*?
- Hvad gjorde Alma for at gøre sine synder godt igen?

Store velsignelser følger omvendelse

»Når vi omvender os, venter der et ganske særligt løfte:

›Er jeres synder som skarlagan, kan de blive hvide som sne; er de røde som purpur, kan de blive som uld‹ (Es 1:18)

›Ingen af de overtrædelser, han har begået, skal huskes‹ (Ez 18:22).

›Jeg, Herren, kommer ... ikke mere [deres synder] i hu‹ (L&P 58:42).

Brødre og søstre, sammen med alle de førnævnte grunde til vores personlige omvendelse har medlemmer af Kirken et særligt mål at nå. Nephi så det. På et tidspunkt i fremtiden, sagde han, vil Jesu pagtsfolk, som er ›spredt over den hele jord‹, blive ›udrustet med retfærdighed og med Guds kraft i stor herlighed‹ (1 Nephi 14:14). Dette vi ske, men først når flere medlemmer bliver mere hellige og mere indviede i deres adfærd« (se *Stjernen*, jan. 1992, s. 35–37).

- Læs Mosiah 27:29–31; Alma 36:19–21. Hvordan beskrev Alma den glæde, der kommer ved omvendelse?

Forklar, at når man følger disse omvendelsesprincipper, bringer det ikke tilgivelse i sig selv, men sætter en person i en stilling, hvor han kan opnå tilgivelse fra Herren. Den virkelige tilgivelse gives af Herren og tillader en person at føle fred.

Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, som viser, at denne glæde er mulig for os alle. Syng »Kom kun til Herren« (*Salmer og sange*, nr. 60). Motivér eleverne til at vende sig til Herren og omvende sig fra deres synder.

Mosiah 28:1–9. At have et vidnesbyrd om Jesus Kristus, kærlighed til andre og et ønske om deres evige velfærd kan motivere Jesu Kristi disciple til at tage på mission. (20–25 minutter)

Spørg: Hvilke årsager kan vordende missionærer give for at ønske at komme på mission? Skriv svarene på tavlen. Disse kan omfatte:

- »Jeg ønsker at styrke mit vidnesbyrd og tror, at det vil blive en god måde at komme nærmere til Frelseren.«
- »Jeg tror, at en mission vil forberede mig til livets udfordringer, deriblandt uddannelse, arbejde og familielivet.«
- »Det er en befaling, og jeg tror på at holde befalingerne.«
- »Jeg elsker Herren og ønsker at fortælle om hans evangelium.«
- »Alle mine venner er rejst, og de siger, at de har det fantastisk. Jeg tror, at det vil blive sjovt, selv om det er svært.«

Drøft de givne årsager, og stil spørgsmål som følgende:

- Hvad følte du for hver af de årsager, der blev givet for at tage på mission?
- Hvad mener I burde motivere en missionær til at tjene?

Bed eleverne om at læse Mosiah 28:1–3 og understrege årsagerne til, at Mosiahs sønner ønskede at tage på mission. Spørg:

- Hvordan kan man sammenligne deres årsager med dem på tavlen?
- Hvilken forskel tror I, det vil gøre for en missionær at have den form for motivation?

Læs følgende udtalelse af ældste David B. Haight, medlem af De Tolvs Kvorum:

»At tjene Herren som fuldtidsmissionær er et privilegium; det væsentligste formål med fuldtidsmissioneringen er opbyggelsen af Guds rige. Og Herren har brug for de bedste. Unge mænd og unge kvinder, som reagerer på kaldet, må være beredt til den mest krævende udfordring i deres unge liv – beredt åndeligt, intellektuelt, følelsesmæssigt og fysisk.

Skønt vore missionærer bliver styrket, opløftet og udvikler sig gennem deres tjeneste, er dette ikke det vigtigste formål med deres mission, og hverken de eller deres familier eller ledere bør betragte en mission som løsningen på uafklarede problemer. Herren har brug for vore bedste; han har brug for dem, der kan løbe, ikke blot gå – men løbe fysisk og åndeligt – dem, der kan anvende evig indflydelse med renhed, styrke og overbevisning« (*Stjernen*, jan. 1994, s. 59).

Læs Mosiah 28:5–9 og læg mærke til, hvad der skete med Mosiahs sønner. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvem kaldte Mosiahs sønner på mission?
- Hvad lovede Herren Mosiah vedrørende hans sønner?
- Hvad tror I, at Mosiahs sønner ofrede for at kunne tage på mission?
- Hvilke ofre må man yde for at tage på mission i dag?

Fortæl eleverne, at den »skildring af deres færd«, der henvises til i vers 9, findes i Almas Bog. Mens de studerer denne beretning, vil de opdage, at de velsignelser, som Mosiahs sønner modtog ved at være på mission, var de ofre, de ydede, værd.

Aflæg vidnesbyrd om, at ligesom på Mosiahs sønners tid, kommer missionskaldelser i dag ved åbenbaring fra Herren. Motivér dine elever til at forblive værdige til at aftjene en ærefuld fuldtidsmission.

Mosiah 28:10–20. Den, som besidder Urim og Tummim, kaldes en seer. (10–15 minutter)

Skriv følgende hebraiske vending på tavlen (den betyder: »Frelsen kommer fra Herren«; se Sl 3:9).

ליהוה הישועה

Bed eleverne om at forestille sig, at oplysningerne i denne sætning er nødvendig for frelse. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvor brugbar er denne oplysning for jer, hvis I ikke forstår hebraisk? Hvorfor?
- Hvorfor vigtig er det for jer, at få det oversat?

Fortæl eleverne, at skrifterne er så vigtige, at Herren søger for midler til at oversætte dem, når folket ikke har andre måder, hvorpå de kan læse det sprog, de er skrevet på. Bed eleverne om at ransage Mosiah 28:10–20 og se efter svar på følgende spørgsmål (spørgsmålene bør i forvejen skrives på tavlen). Drøft deres svar.

- Hvilke bekymringer havde Mosiah, efter at hans sønner havde fået deres missionskald?
- Hvad blev Mosiah kaldet, fordi han havde udtyderne? (Se vers 16).
- Hvilke vendinger i vers 12 og 19 viser betydningen af at få skrifterne oversat til et sprog, vi kan forstå?
- Hvilket kirkemateriale er til rådighed for jer på jeres sprog?
- Hvilken værdi har dette materiale for jer?
- Til hvem betroede Mosiah de hellige optegnelser, udtyderne og de andre hellige ting? (Se vers 20).
- Hvilke beviser kan I finde på, at Alma var kvalificeret og værdig til at få disse optegnelser?

Mosiah 29. Vi tror på at være underkastet vore politiske ledere og at adlyde vores lands love. Ledere har ansvar for at udøve retfærdig dom og tjene i henhold til Guds love. (20–25 minutter)

Fortæl eleverne, at i kapitel 29 skrev kong Mosiah et forslag vedrørende regeringen og sendte den ud blandt sit folk. Læs Mosiah 29:1–4 og spørg: Hvilke omstændigheder førte til dette forslag? (Mosiah nærmede sig døden, og hans sønner nægtede at være konge).

Del eleverne op i tre grupper, og giv hver gruppe til opgave at lære om en af følgende slags ledere: Retfærdige konger, uretfærdige konger og dommere. Bed hver gruppe om hurtigt at gennemlæse Mosiah 29:11–25, 28–36 og finde ud af, hvad Mosiah sagde om den slags leder, de fik tildelt, og hvorfor det var vigtigt for nephiterne at ændre deres styreform. Drøft deres svar. Læs Mosiah 29:37–42 og spørg:

- Hvordan reagerede folket på Mosiahs ord?
- Hvad følte folket for Mosiah? Hvorfor? (Se vers 40).
- Hvem blev udpeget som den første overdommer?
- Hvilke andre stillinger havde Alma Den Yngre?

Læs Mosiah 29:39 og drøft med eleverne, hvorfor det at have frihed til at vælge deres ledere, skulle være årsag til, at nephiterne glædede sig. Spørg:

- Hvilken frihed har I?
- Hvorledes får disse privilegier jer til at føle?
- Hvordan tror I, livet ville have været anderledes, hvis denne frihed blev fjernet?

Læs følgende udtalelse af ældste Royden G. Derrick, daværende medlem af De Halvfjerds' Præsidium:

»Historien om folket i det gamle Amerika, sådan som den er nedskrevet i Mormons Bog, lærer os, at civilisationer bygges på moralske grundlag; at folk klarer sig godt, når de er moralsk stærke, at de lider, når de er moralsk svage. Den lærer os, at frihed ikke kan overvinde moral, og at frihed ikke er gratis – den må man gøre sig fortjent til« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1981, s. 111).

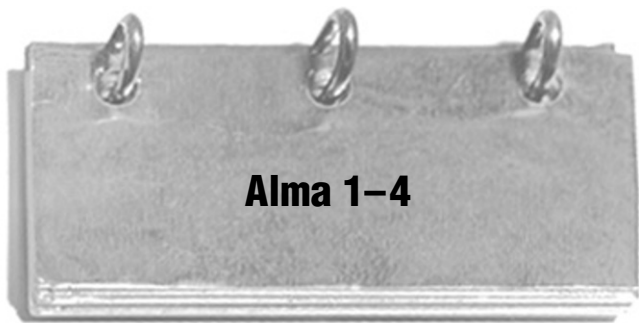
Spørg eleverne: Hvorfor tror I, at man må gøre sig fortjent til frihed? Drøft de eksempler, de kan komme i tanke om fra Mormons Bog, som viser, at folket havde fremgang, når de var moralsk stærke, men led, når de var ugudelige. Læs Mosiah 29:26–27 og spørg:

- Hvorledes støtter disse vers ældste Derricks udtalelser?
- Hvad kan I gøre for at påvirke andre mennesker til at ønske at søge det, der er rigtigt?
- På hvilke måder kan vi hver især »virke med iver for en god sag«? (L&P 58:27).

Aflæg vidnesbyrd om, at handlefrihed er en væsentlig del af vor himmelske Faders plan for lykke. Sørg for, at eleverne forstår, at frihed til at vælge medfører, at vi tager ansvar for vore handlinger. Motivér eleverne til at være en »røst« for retfærdighed.

Almas bog kommer fra Mormons plader (se »Kortfattet analyse af Mormons Bog« i indledningen af Mormons Bog). Det er en forkortelse af Alma Den Yngres og hans søn Helamans optegnelser. Bogen begynder med en beretning om den nephitiske nation i en periode med fred under den nyligt dannede dommerregering. Alma Den Yngre var den første af disse nye dommere og vogter af de hellige optegnelser. Bogen slutter med, at Almas sønnesøn, Helaman, tager de hellige optegnelser i sin besiddelse, og at nephiterne og lamaniterne er i krig.

Alma er den længste bog i Mormons Bog. Det er også den mest detaljerede, idet den bruger omkring 160 sider på at dække blot 38 år. Bogen indeholder adskillige beretninger med nutidig anvendelse, som f.eks. hvordan Alma overvandt præstelist og frafald i Frelserens kirke (se Alma 1; 4). Alma forklarer Gideons retfærdige folk detaljer vedrørende forsoningen (se Alma 7:11–13). Alma og Mosiahs sønner lærer os om vores faldne natur og det deraf kommende behov for en Frelser (se Alma 12; 18; 22). Ammons folk, som blev forfulgt for at holde deres pagter, er for os et inspirerende eksempel på trofasthed (se Alma 24–25). Alma viser, at forkyndelse af Guds ord har en mægtig evne til at føre folk til retfærdighed (se Alma 31:5). Alma er et eksempel for fædre ved at undervise både de lydige og de vildfarne børn (se Alma 36–42). I den sidste del af bogen illustrerer hærføreren Moroni og andre ledere i krigstid behovet for at stole på, at vor himmelske Fader for udfrielse (se Alma 43–63). Disse kapitler giver også indsigt i den fortsatte krig mod åndelige fjender. Mens du studerer Almas Bog, skal du være opmærksom på sandheder, som kan hjælpe dig og dine elever med at efterleve evangeliet i dagligdagen.



Indledning

Hvad er alvorligst: Et angreb på ens fysiske sikkerhed og frihed eller vold mod ens vidnesbyrd om sandheden? I Alma 1–4 læser vi om nephiterne, der stod over for angreb både på deres fysiske og deres åndelige sikkerhed. Alma Den Yngre måtte, som nationens overdommer (det højeste politiske embede) og Kirkens højpræst (det præsiderende åndelige embede), skride til handling for at beskytte sit folk på begge

fronter. Læg mærke til, hvordan Alma ledte de trofaste i at overvinde både timelig og åndelig modstand.

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsumt hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.

- Stolthed og præstelist ført til åndelig ødelæggelse (se Alma 1:2–12, 19–24). Trofasthed, tålmodighed og ydmyghed fører til fred (se Alma 1:25–28).
- Folk, som er ydmyge og trofaste, modtager styrke fra Herren. Hans styrke kan hjælpe os med at overvinde eller udholde ethvert problem (se Alma 2:18–19, 27–31; se også 5 Mos 31:6; Es 40:29–31; Mosiah 24:14–15; L&P 104:78–80).
- Afhængig af vores trofasthed kan vores eksempel enten være et springbræt eller en anstødssten for andre (se Alma 4:9–11; se også Ordspr 4:18–19; Matt 5:14–16; Alma 39:11; L&P 115:5).
- Studium af Guds ord kan hjælpe os med at efterleve evangeliet (se Alma 4:11–20).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 184–188.*

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.

Alma 1:2–28. Ugudelighed og præstelist fører til elendighed og åndelig ødelæggelse. Trofasthed, tålmodighed og ydmyghed fører til fred. (20–25 minutter)

Sæt et billede af en af Kirkens bygninger op på tavlen. Ved siden af billedet placeres et skilt med ordene *Besøgende er velkomne. Adgang 70 kr.* Bed eleverne om at læse 2 Nephi 26:29 og finde et ord for et sådant krav (præstelist). Spørg dem, hvorfor de aldrig ville se et sådan skilt på en af Jesu Kristi kirkes bygninger.

Skriv *præstelist* på tavlen. Læs igen 2 Nephi 26:29 og bed eleverne om at definere ordet. Læs Alma 1:2–6 og vær opmærksom på de elementer af præstelist, som Nehor introducerede blandt Almas folk. Eleverne kan eventuelt understrege disse elementer og skrive en krydshenvisning til 2 Nephi 26:29 i marginen. Bed dem om at finde andre af Nehors lærdomme i Alma 1:2–6. Spørg:

- Hvilken af disse lærdomme tror I, gjorde Nehor mest populær? Hvorfor?
- Hvilke af disse lærdomme bliver der belært om i verden i dag? Forklar og kom med eksempler.
- Hvad skete der med Nehor, da han fik succes? (Se vers 6).
- Hvorfor kan præstelist føre til stolthed?
- Hvordan kan både præstelist og stolthed ødelægge en person åndeligt?

Ikke alle accepterede Nehor og hans præstelist. Læs Mosiah 1:26 og læg mærke til, hvad de retskafne præster lærte folket. Del klassen op i tre grupper. Giv den første gruppe Alma 1:3, 26, den anden gruppe Alma 1:5–6, 27, og den tredje gruppe Alma 1:19–21, 25. Bed hver gruppe om at læse deres tildelte vers og nedskrive, hvad de lærer om dem, som fulgte og ikke fulgte Jesu Kristi lærdomme (se forslag til svar i medfølgende skema).

De, som ikke fulgte Kristi lærdomme	De, som fulgte Kristi lærdomme
Alma 1:3. Nehor belærte, at lærere burde være ansete, og at folket skulle underholde dem økonomisk.	Alma 1:26. Præster i Guds kirke anså ikke sig selv for bedre end deres tilhørere. Alle arbejdede for at underholde sig selv.
Alma 1:5–6. Folket betalte Nehor. Han blev opløftet i stolthed og begyndte at bære kostbare klæder.	Alma 1:27. Kirkemedlemmer delte deres rigdom med de fattige, nødlidende og syge. De gik ikke med kostbare klæder.
Alma 1:19–20. Ikkemedlemmer forfulgte dem, som tilhørte Guds kirke.	Alma 1:21, 25. Kirken havde en streng lov om ikke at forfølge nogen, uanset om de var ikkemedlemmer eller medlemmer. Trofaste medlemmer udholdt tålmodigt forfølgelse.

Ikke alle kirkemedlemmer reagerer på samme måde på forfølgelse. Læs Alma 1:21–25 og læg mærke til kirkemedlemmernes forskellige reaktion. Læs vers 26–28 og læg mærke til, hvordan Herren velsignede dem, som var trofaste, tålmodige og ydmyge. Spørg:

- Hvorfor var fred en så dyrebar velsignelse for Kirken på dette tidspunkt?
- Ud over fravær af krig, hvilke andre kilder er der så til fred? (Harmoni i vores familie, Kirken og vores samfund; indre fred på grund af ren samvittighed; tilstedeværelsen af Helligånden).
- Hvordan ville fred være en velsignelse for jer?
- Hvad var det, Almas folk gjorde, som I også kunne gøre for at få mere fred? (Se vers 26–27).

Læs følgende udtalelse om fred. Ældste John Taylor, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, sagde:

»Fred er en gave fra Gud. Ønsker I fred? Så gå til Gud. Ønsker I fred i jeres familie ... Hvis I gør det, så efterlev jeres religion, og selve Guds fred vil bo og være hos jer, for det er der, fred kommer fra, og den bor ikke nogen andre steder« (*The Gospel Kingdom*, udv. G. Homer Durham, s. 340–341).

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»Herrens løfte om fred kommer af at kende og efterleve principperne i vor himmelske Faders plan for lykke« (*Stjernen*, juli 1995, s. 24).

Tilføj dit vidnesbyrd om, at fred kommer, som den gjorde til Almas folk, hvis vi ydmygt og tålmodigt efterlever evangeliet.

Alma 1. Herren vil velsigne os, når vi holder landets love og hans befalinger. (20–25 minutter)

Læs Alma 1:1 og spørg:

- Hvem grundlagde landets love?
- Hvad var folkets ansvar med hensyn til lovene?

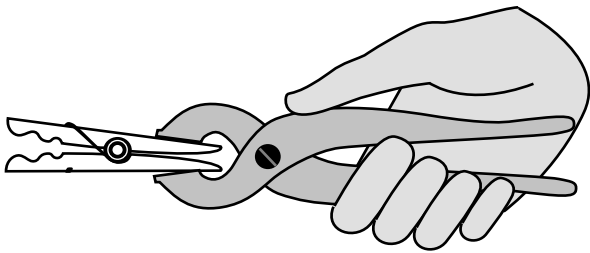
Bed eleverne om at forestille sig, at de var i Almas situation. Vis en overheadtransparent af aktiviteten »Alma og Nehor«, som findes på side 296 i Appendiks (eller skriv det af på tavlen før undervisningen). Læs spørgsmålet til hver situation og drøft mulige svar. Læs derpå svaret fra skrifterne og drøft, hvorfor eleverne tror, at Alma gjorde det, han gjorde.

Efter aktiviteten kan du stille følgende spørgsmål:

- Hvorfor var Almas svar den bedste måde at klare hver situation på?
- Hvad er fordelene ved at følge landets love?
- Læs igen vers 29–31. Hvorfor velsignede Herren de trofaste kirkemedlemmer med rigdom på dette tidspunkt?
- Hvorfor var de så villige til at dele deres rigdom med dem, der havde brug for det?
- Hvordan kan det at dele med de fattige velsigne giveren såvel som modtageren?

Aflæg vidnesbyrd om, at Herren vil velsigne os, når vi holder landets love og hans befalinger. Forklar, at af og til kommer velsignelserne i form af materiel velfærd, mens Herren andre gange velsigner os åndeligt (se Mal 3:10; Helaman 3:24–25). *Bemærk:* Sørg for, at eleverne forstår, at rigdom ikke nødvendigvis er et tegn på retfærdighed. Både de ugudelige og de retfærdige kan være fattige eller rige på forskellige tidspunkter.

Alma 2:1–31. Hvis vi er ydmyge og trofaste, vil Herren styrke os. Han kan hjælpe os med at overvinde eller udholde ethvert problem, vi har. (25–30 minutter)



Medbring en bidetang og en tøjklamme med fjeder. Bed en elev om at holde tøjklammen åben ved kun at bruge pegefingern og tommelfingern. Sig til hende, at når hun bliver træt, kan hun bede om hjælp, men hun skal stadig holde tøjklammen åben. Hvis hun beder om hjælp, så giv hende tangen til at holde tøjklammen åben.

Spørg: Hvordan er hjælpen med bidetangen ligesom den måde vor himmelske Fader hjælper os på? Påpeg, at Herren ofte venter, til vi beder ham om det, i stedet for at give det til os lige med det samme (se 3 Nephi 27:29). Spørg:

- Hvilke egenskaber hjælper det, at bede Herren om hjælp, til at udvikle i os?
- Hvorfor tror I, at vor himmelske Fader af og til giver os hjælp i stedet for bare at fjerne de prøvelser, vi møder? (Se L&P 122:7).

Bed eleverne om at være opmærksomme på steder i Alma 2, hvor vor himmelske Fader ikke fjerner prøvelserne, men i stedet styrker sine trofaste hellige, så de kan holde ud.

Læs Alma 2:1–4, 7–8 sammen med eleverne. Skriv *Alma* (*Mosiah 29:43*) og *Amlici* (*Alma 2:4, 10*) på tavlen. Bed eleverne om at læse disse vers og sammenligne Amlici med Alma. Spørg: Hvad ville der være sket med nephiterne, hvis folkets røst havde peget på Amlici? For at besvare dette spørgsmål, kan du få eleverne til at læse Mosiah 29:25–27 og krydshenvis det til Alma 2:7.

Bed eleverne om at læse Alma 2:15–19, 21, 23–24, 28–31 og understrege ordene *styrket* og *styrkede*, hver gang de forekommer. Spørg: Hvordan kunne nephiterne overhovedet overvinde det store antal amliciter og lamaniter? Læs og krydshenvis 5 Mosebog 31:6 og Esajas 40:29–31. Bed eleverne om at fortælle, hvilke linier, de bedst kunne lide fra hvert af disse skriftsteder fra Det Gamle Testamente. Bed eleverne om at fortælle eksempler på, at Herren har styrket dem eller et medlem af deres familie. Afslut ved at synge »Så sikker en grundvold« (*Salmer og sange*, nr. 38).

Alma 3:4, 15–18. Vi »mærker« os selv, når vi vælger at følge verden. (10–15 minutter)

Dagen før, du skal undervise i dette stykke, skal du bede en elev om at tage et stykke tøj eller en uniform på, som identificerer eleven som medlem af et sportshold eller en særlig profession. Når du begynder lektionen, skal du spørge eleverne om, hvad tøj fortæller om en person. Bed eleverne om at læse Alma 3:4, 15–18 og drøft, hvorfor Amliciterne mærkede sig selv. Læs det første afsnit under overskriften »Påklædning og udseende« i pjecen *Til gavn og styrke for de unge* (side 7). Spørg om, hvordan både sømmeligt og usømmeligt tøj kan være et »mærke«. Bed eleverne om at foreslå yderligere måder, hvorpå folk mærker sig selv. (Svarene kan omfatte smykker, sprog, spisevaner, underholdning, frisurer).

Bed en elev om at læse denne advarsel af ældste M. Russell Ballard:

»Der er en hel subkultur, der hylder samtidens bander og deres kriminelle adfærd med musik, tøjstil, sprog, holdninger og adfærd ...

Jeg tror ikke, at I kan stå for sandhed og ret, hvis I har noget på, der ikke klæder en, der bærer Guds præstedømme. For mig er det umuligt at bevare Herrens Ånd, mens man lytter til musik eller ser biografilm eller videofilm, der priser onde tanker og bruger vulgært sprog« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 39, 40).

Læs Matthæus 5:14–16 og spørg eleverne om, på hvilke positive måder trofaste mennesker kan »mærke« sig selv, så det velsigner dem, der er omkring dem.

Alma 4:1–11. Afhængig af vores trofasthed kan vores eksempel enten være et springbræt eller en anstødssten for andre. (10–15 minutter)

Sæt en stor sten på gulvet foran eleverne. Indled undervisningen ved at gå hen til stenen og lade som om, du snubler. Stå på stenen for at gøre noget, som kræver at du skal nå noget (hæng f.eks. et billede på væggen). Spørg eleverne om stenen er en hjælp eller en hindring. På hvilke måder?

Del klassen op i to grupper. Bed én af dem om at læse Alma 4:1–5 og den anden Alma 4:6–11. Bed begge grupper om at være opmærksomme på svarene til følgende spørgsmål:

- Var disse kirkemedlemmer et springbræt eller en anstødssten for dem, som ikke tilhørte Kirken?
- Hvordan ville I beskrive deres materielle velstand?

- Hvilke ord beskriver den åndelige tilstand, som var resultat af det?
- Hvordan behandlede de andre?
- Hvilken påvirkning havde det på ikkemedlemmer?

Giv tid til drøftelse af disse spørgsmål. Som en del af drøftelsen kan du bede eleverne om at sammenligne tidsfæstelsen for Alma 4:1, 5 (86–85 f.Kr.) og Alma 4:6, 11 (84–83 f.Kr.). Spørg: Hvorfor tror I, at mange medlemmer af Kirken ændrede sig fra at være springbræt til at være anstødssten på så kort tid?

Læs følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Uanset hvad vores omstændigheder er, kan vi være et eksempel for andre. Vi kan opløfte dem, vi kan inspirere dem til at søge retfærdigheden, og vi kan bære vidnesbyrd til alle med Jesu Kristi kraft« (*Stjernen*, juli 1997, s. 80).

Apostlen Paulus lærte os, at et ungt menneskes liv kan være et positivt eksempel. Bed eleverne om at læse 1 Timotheus 4:12 og krydshenvis det med Alma 4:10. Bed eleverne om at fortælle eksempler på, hvordan et ungt menneskes liv påvirkede dem på en positiv måde. Du kan eventuelt også fortælle, hvordan folk, som du kender, og som har levet trofast, har påvirket dig på en god måde.

Alma 4:11–20. Studium af Guds ord kan hjælpe os med at efterleve evangeliet. (5–10 minutter)

Læs Alma 4:11–12, 15 og spørg:

- Hvilke problemer beskrives i disse vers?
- Hvad kunne der gøres for at løse dette problem?

Læs vers 16–18 for at finde ud af, hvad Alma var villig til at opgive for at hjælpe sit folk. Bed eleverne om at læse vers 19 og understrege det, som Alma gjorde for at hjælpe kirke-medlemmerne. Spørg: Hvilke fordele ved at forkynde Guds ord angiver Alma? Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson for eleverne:

»Når det enkelte medlem og familierne regelmæssigt og konsekvent selv fordyber sig i skriften, så vil aktiviteten på de andre områder automatisk stige. Vidnesbyrdene vil blive flere og større. Forpligtelserne vil blive styrkede. Familierne vil blive stærkere. De personlige åbenbaringer vil tilflyde os« (»Ordets magt«, *Stjernen*, juli 1986, s. 83).

Bed eleverne om at fortælle, hvordan dagligt skriftstudium har hjulpet dem med at efterleve evangeliets lærdomme.



Indledning

Da Kirken og den nydannede nephitiske regering blev truet af indre ugudelighed og strid (se Alma 4:9–11), vidste Alma, at den virkelige forbedring kun kunne komme ved en mægtig ændring af kirkemedlemmernes hjerte. Mange ledere kunne have forsøgt at ændre lovene for at ændre adfærd. Men Alma forstod det, som nutidige profeter vidste: »Herren arbejder med det indre . . . Verden vil forme menneskene ved at ændre deres omgivelser. Evangeliet forandrer mennesker, som derpå ændrer deres omgivelser. Verden vil forme menneskenes adfærd, men Kristus kan ændre den menneskelige natur« (*Stjernen*, jan. 1986, s. 4).

Alma opgav sin politiske stilling som overdommer og begyndte at rejse rundt i hele Kirken og kaldte folket til omvendelse. Hans reformationsindsats begyndte i hovedstaden, Zarahemla, og flyttede til Gideon. Læg mærke til, hvordan Alma indbyder vildfarne kirkemedlemmer i Zarahemla til at vurdere deres liv og opleve »en stor forandring«. Bemærk, hvordan hans budskab ændrer sig, når han taler til de trofaste hellige i Gideon.

Væsentlige evangeliske principper

- Tro på Gud kan føre til en stor forandring i hjertet. Denne åndelige genfødsel renses os fra synd og gør os mere som Kristus (se Alma 5:11–15, 58–62; se også Rom 6:4; Mosiah 5:1–2, 7).
- De, som underviser i evangeliet, bør undervise ud fra skrifterne og profeternes ord som ledet af Ånden (se Alma 5:44–49; 6:8; se også L&P 52:9; 68:1–5).
- Jesus Kristus led »sorg og smerte og alle slags fristelser« (Alma 7:11). På grund af hans forsoning har han magt til at lade os opstå, rense os fra vore synder, trøste os i vore prøvelser og give os magt til at blive som ham (se Alma 7:7–13; se også Hebr 2:18; 4:15; Moroni 10:32–33; L&P 62:1).
- Efterlevelse af evangeliets principper, modtagelsen af de nødvendige ordinancer og overholdelse af vore pagter hjælper os med at være værdige til at have Helligånden og holder os på stien til evigt liv (se Alma 7:14–27; se også 2 Nephi 31:19–20; L&P 14:7).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 191–197.*

Forslag til undervisningen



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 12, »Kan I forestille jer«, kan bruges til at undervise i Alma 5 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Alma 5:20–48. Rent vidnesbyrd er en virkelig og mægtig påvirkning, som kan ændre liv. (35–40 minutter)

Sæt en stor beholder med vand, hvor alle kan se ned i den. (Lærere med store klasser kan placere en klar beholder med vand på en overheadprojektor). Spørg om, hvad der sker med vandets overflade, hvis man lader en lille sten falde ned i beholderen. Lad en lille sten falde ned i vandet og læg mærke til ringene i vandet. Stil derpå spørgsmål som følgende:

- Hvordan kan et vidnesbyrd sammenlignes med stenen i demonstrationen?
- Hvordan kan det at dele vores vidnesbyrd ændre dem, som er omkring os?
- Hvordan påvirker det os?
- Hvad vil der ske, hvis vi lod en større sten falde ned i vandet?
- Hvordan kan det sammenlignes med et vidnesbyrd?

Læs 2 Nephi 33:1; Lære og Pagter 100:7–8 og spørg om, hvad disse vers lærer os om at aflægge sit vidnesbyrd. Forklar, at Alma forstod, at det at vidne kan ændre andres liv, ligesom den lille sten ændrede vandets overflade. Fortæl eleverne, at mange af Zarahemlas kirkemedlemmer var opblæst i stolthed, underfundighed og uenighed (se Alma 4:19). Alma gik ud blandt dem for at »prædike Guds ord for dem for at erindre dem om deres pligter«. Læs Alma 4:19 og læg mærke til, hvad han ellers planlagde at gøre for at »vinde dem igen«. (»Bære det rene vidnesbyrd for dem«). Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»De fundamentale principper og grundsætninger i vor religion er apostlenes og profeternes vidnesbyrd om Jesus Kristus, at han døde, blev begravet og igen opstod den tredje dag og fór til himlen; og alt andet, som falder ind under vor religion, er kun tillæg dertil. Men i forbindelse med disse tror vi på den Helligånds gave, troens kraft, glæden over de åndelige gaver ifølge Guds vilje, Israels hus' genoprettelse og sandhedens endelige sejr« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 143*).

Ældste Bruce R. McConkie, daværende medlem af De Halvfjerds, skrev:

»At aflægge sit vidnesbyrd er at komme med en højtidelig erklæring, bekræftelse eller attestation på, at man har modtaget personlig åbenbaring, som bevidner sandheden af de realiteter, som omfatter et vidnesbyrd« (*Mormon Doctrine, 2nd ed., s. 786*).

Alma brugte kraften i sit vidnesbyrd om Frelseren til at genvinde Kirkens medlemmer, som var faret vild. Bed eleverne om at læse skriftstederne i medfølgende skema, idet de er opmærksomme på, hvad Alma lærte os i hvert sæt vers.

Alma 5:20–21	Kun de, som er rensat af Jesus Kristus, vil blive frelst.
Alma 5:22–25	De, som er skyldige i ugudelighed, kan ikke få plads i Himmeriget.
Alma 5:28–29	De, som er stolte, er ikke beredte til Guds rige.
Alma 5:30–31	De, som spotter eller forfølger andre, har brug for at omvende sig.
Alma 5:38–39	De, som ikke er af Kristi fold, har djævelen som deres hyrde.
Alma 5:40–41	De, som udfører gode gerninger, lytter til den gode hyrde.
Alma 5:48	Jesus Kristus vil komme og borttage synderne hos dem, som tror på ham.

Spørg:

- Hvad har hver af disse lærdomme at gøre med Jesu Kristi forsoning?
- Hvordan opnåede Alma sit vidnesbyrd?

Læs Alma 5:44–46 og læg mærke til kilder til Almas kundskab, og skriv dem op på tavlen. Listen kan se således ud:

Alma 5:44

- Han talte med præstedømmets myndighed (»i overensstemmelse med Guds hellige orden«).
- Han var blevet oplært af andre af Guds mænd.

Alma 5:45

- Han havde personlig kundskab om det, han underviste i.

Alma 5:46

- Han havde fastet og bedt i mange dage.
- Herren gav ham kundskab ved sin hellige Ånd.

Spørg eleverne om, hvilke af de kilder til kundskab, der nævnes i vers 44-46, er til rådighed for dem. Fortæl dem, at vidnesbyrd kan og bør være en del af vores liv. Forklar, at vidnesbyrd virkelig ændrer liv, vores eget og dem omkring os. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:



»Personligt vidnesbyrd er den faktor, der ændrer folks levevis, når de kommer ind i Kirken ... Det er det element, der motiverer medlemmer til at opgive alt for at tjene Herren ...

... Dette vidnesbyrd, som bæres til folks hjerte, driver dem til et stærkt ønske om at gøre deres pligt ... Det tilskynder til handling. Det kræver, at vi gør det, som vi bliver bedt om« (*Stjernen*, juli 1998, s. 73-74).

Motivér eleverne til at opnå eller styrke deres vidnesbyrd ved at bede, faste og ransage profeternes og apostlenes ord. Du kan eventuelt invitere eleverne til at fortælle, hvordan andres vidnesbyrd har betydet noget for dem, eller bede om frivillige, der vil aflægge deres vidnesbyrd.

 **Alma 5. Tro på Gud kan føre til en stor forandring i hjertet. Denne åndelige genfødsel renser os fra synd og gør os mere som Kristus.** (35-40 minutter)

Vis eleverne et æg. Skriv følgende spørgsmål på tavlen og drøft dem med eleverne:

- Hvad har et befrugtet æg mulighed for at blive?
- Hvor forskelligt er slutproduktet fra ægget? Hvilken betydning har de ydre tilstande for at fremkalde denne forandring?
- Hvor meget tid er nødvendig for at denne forandring kan finde sted?

Tegn omridset af et hjerte på tavlen. Skriv *forandring* i hjertet som illustreret:



Skriv følgende spørgsmål på tavlen under illustrationen og drøft dem med eleverne:

- Hvad betyder denne illustration? (Se Mosiah 5:2).
- Hvordan påvirker denne forandring mennesker?
- Hvilke mennesker i skrifterne oplevede en forandring i hjertet? (Svarene kan omfatte Enos, Alma Den Yngre, kong Lamoni).

Forklar, at Alma 5 også handler om en stor forandring i hjertet. Føj disse spørgsmål til tavlen og læs Alma 5:4-14 for at finde svarene:

- På hvilke måder blev Alma Den Ældre og hans tilhængere udfriet? (Se vers 4-6).
- Hvem ændrede deres hjerte? (Se vers 7).
- På hvilke betingelser blev de frelst? (Se vers 10-13).
- Hvordan kan budskabet i vers 14 anses for at være det centrale budskab i hele denne del af skrifterne?

Nogle elever føler måske, at de ikke har oplevet en åndelig genfødsel, fordi de ikke har oplevet en dramatisk forandring i deres tilværelse. Spørg: Er forandringen af hjertet en begivenhed eller en proces? Læs følgende advarsel af præsident Ezra Taft Benson:

»I skrifterne har vi nogle forunderlige beretninger om mennesker, hvis liv på dramatisk vis ændredes på et øjeblik, som det var tilfældet med Alma Den Yngre, Paulus på vejen til Damaskus, Enos, der bad en hel nat, samt kong Lamoni. Sådanne fantastiske eksempler på magt til at ændre selv mennesker, som var fanget i synd, giver os tillid til, at forsoningen kan nå ud til alle, selv der, hvor det ser mest håbløst ud.

Men vi må være forsigtige, når vi taler om sådanne betydningsfulde eksempler. Selv om de er ægte og stærke, så er det undtagelser, som bekræfter reglen. For hver gang der er én Paulus, én Enos og én kong Lamoni, er der hundrede tusinder, for hvem omvendelsesprocessen er meget mere udefinerlig, langt mere umærkelig. Man kommer Herren nærmere dag for dag, uden rigtigt at kunne se at man opbygger et guddommeligt liv. De lever som gode, hjælpsomme og pligtopfyldende mennesker. De er som lamaniterne, som Herren sagde var »døbt med ild og med den Helligånd, *men de vidste det ikke*« (3 Nephi 9:20; fremhævelse tilføjet)« (Stjernen, mar. 1990, s. 7).

Bed eleverne om at gennemse Alma 5:6–30 og sæt cirkel om alle de spørgsmålstejn, de kan finde. Forklar, at Alma stiller adskillige spørgsmål, som kan hjælpe os med at opbygge den form for guddommeligt liv, som nævnes af præsident Benson. Bed eleverne om at læse vers 15, 19, 26–28, 53–55 (eller du kan selv vælge nogle fra kapitlet). Bed dem om at understrege de spørgsmål, de føler bedst vil hjælpe dem til at vurdere deres åndelige fremgang. Bed dem om at kopiere spørgsmålene over på et stykke papir og skrive, hvorfor de synes, at disse spørgsmål er gode.

Læs Alma 5:58–62 sammen. Påpeg, at når vi er villige og tålmodige, kan Jesus Kristus tage sig af os og ændre vores natur. Uddel kopier af følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell, medlem af De Tolvs Kvorum, som et uddelingsark:

»Vi kan overveje, hvor langt vi allerede er kommet ad vejen til fuldkommenhed. Det er sædvanligvis meget længere, end vi anerkender, og sådanne overvejelser genopretter beslutsomheden ...

... Vi kan tillade muligheden for, at Gud stadig er mere interesseret i vækst end i geografi ...

Dette er de store forventningers evangelium, men Guds nåde er tilstrækkelig for os hver især, hvis vi husker, at der ikke findes nogen *let* måde at være kristen på« (Notwithstanding My Weakness, s. 9, 11).

Vend tilbage til spørgsmålet om ægget. Bed eleverne om at hjælpe dig med at omskrive hvert spørgsmål, så det gælder en person, og bed dem derpå om at besvare spørgsmålene. Ret eventuelle misforståelser, de kan have. Motivér eleverne til at kopiere ældste Maxwells udtalelse i deres dagbøger og tilføj deres følelser vedrørende deres egen fremgang mod fuldkommenhed. Vidn om, at vi hver især med Frelserens hjælp, kan blive mere ligesom ham.

Alma 7:7–16. Jesus Kristus led »sorg og smerte og alle slags fristelser«. På grund af sin forsoning har han magt til at lade os opstå, rense os fra vore synder, trøste os i vore prøvelser og give os magt til at blive som ham.
(25–30 minutter)

Del papir ud og bed eleverne om at skrive svarene på følgende spørgsmål:

- Hvad er den vigtigste begivenhed næste uge? Næste år?
- Hvad er den vigtigste begivenhed de næste fem år? De næste 50 år?

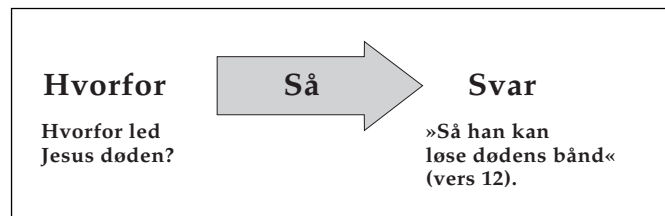
Drøft deres svar. Bed eleverne om at læse Alma 7:7 og spørg:

- Hvad er den vigtigste begivenhed i hele jordens eksistens?
- Hvorfor tror I, at Alma anførte Forløserens komme som værende af »større vigtighed end alt andet«?

Læs vers 8–9 og læg mærke til, hvad Ånden sagde, skulle være gjort for at forberede Guds Søns komme. (Du kan foreslå eleverne at understrege svaret). Spørg: Hvordan vil dette forberede os til hans andet komme?

Bed en elev om at være skriver for klassen. Bed eleven om at skrive følgende ord på tavlen: *lidelse, smerte, prøvelse, fristelse, sygdom, svaghed*. Bed eleverne om at komme med eksempler til hvert af disse ord. Læs Alma 7:11. Bed eleverne om at dække resten af versene på siden til og spørg: Hvorfor skulle Jesus, som var syndfri, opleve denne lidelse?

Efter at have drøftet mulige årsager til Jesu lidelse, kan du bede eleverne om at understrege hver forekomst af ordet *så* i Alma 7:12–13. Forklar, at ord som *fordi* og *så* ofte virker som »pile«, som peger mod svaret på et spørgsmål. Tegn medfølgende skema på tavlen (medtag kun pilene og ordene *Hvorfor*, *Så* og *Svar*). Bed eleverne om at læse vers 12–13 og være opmærksom på det underforståede spørgsmål og Almas svar. Efterhånden som de finder frem til dem, skal I drøfte dem og skrive dem under den rette overskrift på tavlen. Bed eleverne om at understrege svarene i deres skrifter. Brug listen på tavlen for at hjælpe eleverne med at erkende, at én af årsagerne til, at Jesus led, var at hjælpe os med at udholde vore vanskeligheder.



Hjælp eleverne til at forstå, at forsoningen dækker mere end blot syndens konsekvenser. Forsoningen dækker *alle* virkningerne af Adams fald. Ældste Neal A. Maxwell forklarede:

»Da ikke al menneskelig sorg og smerte er forbundet med synd, medførte forsoningens kraft, at han skulle bære vore smerter, svagheder og sygdomme, såvel som vore synder. Uanset vore lidelser, kan vi trygt kaste vores »bekymring på ham, for han har omsorg for [os]« (1 Pet 5:7)« (»Not My Will, But Thine«, s. 51).

Bruce C. Hafen, som senere blev medlem af De Halvfjerds, skrev:

»Nogle medlemmer af Kirken føler sig tynget af fortvivlelse med hensyn til deres personlige liv, selv når de yder en god og ihærdig indsats. Ofte stammer disse følelser af skuffelse ikke fra forseelser, men fra problemer, som vedkommende måske ikke helt selv er skyld i. Jesu Kristi forsoningen gør sig også gældende i disse tilfælde, eftersom den gælder for alle livets forhold. Frelseren kan tørre *alle* vore tårer bort, efter alt, hvad vi formår at gøre ...

Frelserens forsoning ... [er] en lægende kraft, ikke blot i tilfælde af synd, men også ved skødesløshed, ufuldkommenhed og enhver jordisk bitterhed. Forsoningen er ikke kun for syndere« (»Hovedpynt i stedet for aske: Jesu Kristi forsoning«, *Stjernen*, apr. 1997, s. 39).

Du kan eventuelt påpege følgende vending i Alma 7:13: »Ånden kender alle ting; men Guds Søn lider efter kødet«, og spørge eleverne, hvad de mener, den betyder. Læs følgende indsigt fra ældste Neal A. Maxwell:

»[I Getsemane] blev den lidende Jesus »grebet af forfærdelse« (Mark 14:33), eller som det siges på græsk af »forbavselse«.

Forestil jer Jehova, Skaberen af denne og andre verdener, blive forfærdet eller forbavset! Jesus vidste af erkendelse, hvad han skulle gøre, men ikke af erfaring. Han havde aldrig personligt oplevet den stærke og krævende proces, som en forsoning er. Da lidelserne var på sit højeste, var det derfor meget, meget værre, end han med sin uendelige intellektuelle viden nogen sinde havde forestillet sig! Det er derfor ikke noget under, at en engel viste sig for at styrke ham! (Se Luk 22:43).

Den samlede vægt af alle jordiske synder – fortidige, nutidige og fremtidige – tyngede denne fuldkomne, syndfri og følsomme sjæl. Alle vore ufuldkommenheder og sygdomme blev på en eller anden måde også påført regnskabet under forsoningen« (*Stjernen*, juli 1985, s. 66).

Bed eleverne om at læse vers 11–13 og finde mindst fem jordiske oplevelser, som Jesus påtog sig. (Du kan skrive dem på tavlen eller bede eleverne om at understrege dem i deres skrifter). Spørg: Hvordan kan det at vide, at Frelseren kender vore kampe, hjælpe os? Aflæg vidnesbyrd om, at når vi følger hans lærdomme og eksempel, vil han trøste os i vore lidelser og udfri os fra vore synder. Spørg: Eftersom Jesus har gjort så meget for os, hvad kan vi så gøre for ham?

Alma 7:14–27. Efterlevelse af evangeliets principper og modtagelse af dets ordinancer vil holde os på stien mod Guds rige. (15–20 minutter)

Bed to frivillige om at komme op til tavlen. Bed den ene om at skrive den tredje trosartikel og den anden den fjerde trosartikel. (Bed dem om at gøre det ud fra det, de husker, hvis det er muligt). Bed eleverne om at læse Alma 7:14–16 og understrege henvisninger til de lærdomme, som findes i disse trosartikler. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor talte Alma til medlemmerne af Kirken om de grundlæggende evangeliske principper og ordinancer? (De havde, ligesom os, brug for at blive mindet om dem og fortsætte med at efterleve dem).
- Hvordan fornyr vi de pagter, som vi indgår ved dåben?

Bed eleverne om at finde nadverbønnen for brødet i skrifterne (se Moroni 4:3 eller L&P 20:77) og sammenlign det med Alma 7:15. Du kan eventuelt skrive lignende sætninger ved siden af hinanden på tavlen, som i det medfølgende skema, og drøfte følgende spørgsmål:

Moroni 4:3	Alma 7:15
»vidne for dig, o, Gud, du evige Fader, at de er villige«	»vis jeres Gud, at I er villige«; »vidne for dig«
»holde hans bud, som han har givet dem«	»aflæg enhver synd«; »indgå en pagt med ham om at holde hans bud«

- Hvordan kan det at aflægge enhver synd sammenlignes med at holde budene?
- Hvordan hjælper en ugentlig fornyelse af denne pagt os med at forblive på den lige og snævre sti til Gud?
- Hvad vil det sige at vidne for Gud?
- Hvilken rolle spiller handlefrihed i disse vers?

Mind eleverne om, at kapitel 7 indeholder Almas lærdomme i Gideon. For at hjælpe eleverne med at forstå, at de hellige i Gideon ikke var fuldkomne, men de gjorde deres bedste for at have tillid til Frelseren, kan I læse vers 17–19, 25–27. Aflæg vidnesbyrd for eleverne, at når de lever så trofast som muligt, er de også på »den sti, som fører til Guds rige«. Læs denne udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Som medlemmer af Kirken, og hvis vi planlægger en kurs, der fører til evigt liv ... og går i den rigtige retning ... og trin for trin og fase for fase fuldkommengør vores sjæl ved at overvinde verden, så er det fuldstændig garanteret – der er overhovedet ingen tvivl om det – at vi modtager evigt liv ... Hvis vi sætter en kurs og følger den efter bedste evne i dette liv, så vil vi, når vi forlader dette liv, fortsætte i nøjagtig samme kurs« (»Jesus Christ and Him Crucified«, i *1976 Devotional Speeches of the Year*, s. 400–401).

Alma 7:20–27. Efterlevelse af evangeliets principper, modtagelsen af de nødvendige ordinancer og overholdelse af vore pagter hjælper os med at være værdige til at have Helligånden og holder os på stien til evigt liv.
(15–20 minutter)

Læs følgende historie af præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolvs Kvorum, som beskrev en togtur, han, som indkaldt i militæret under anden verdenskrig, tog tværs over kontinentet:

»Vi blev transporteret med tog i godsvoгне udstyret med køjesenge, der kunne klappes ned fra væggen om natten. Der var ingen spisevoagne. I stedet var der indrettet feltkøkkener i godsvoagne med grus på gulvet.

... Bagagevoغن var røget ud på et sidespor, så vi havde ikke noget skiftetøj til den seks dage lange rejse. Det var meget varmt, da vi kørte gennem Texas og Arizona. Røg og aske fra maskinen gjorde det meget ubehageligt. Vi havde ikke mulighed for at bade eller vaske vores uniformer. Vi rullede ind i Los Angeles en morgen – en noget lurvet enhed – og fik besked på at vende tilbage til toget samme aften.

Det første vi tænkte på, var mad. Vi ti besætningsmedlemmer skillerede sammen og tog hen til den bedste restaurant, vi kunne finde.

Der var fyldt, og vi stillede os op i række for at få et bord. Jeg stod forrest, lige bag nogle velklædte kvinder. Selv uden at vende sig blev den fine dame foran mig hurtigt klar over, at vi var der.

Hun vendte sig og så på os. Så vendte hun sig igen og tog mig i øjesyn fra top til tå. Der stod jeg i den svedige, snavsede, sodede, krøllede uniform. Med væmmelse i stemmen sagde hun: »Sikke dog nogle snavsede mænd!« Alle øjne rettedes mod os.

Hun var tydelig nok ikke glad for, at vi var der. Det var jeg heller ikke. Jeg følte mig lige så snavset, som jeg var, og utilpas og skamfuld« (*Stjernen*, juli 1997, s. 8).

Spørg eleverne:

- Hvorfor gjorde det at være snavset i nærheden af dem, som var rene, præsident Packer utilpas?
- Læs Mormon 9:4. Hvordan kunne præsident Packers ubehag med hensyn til fysisk snavs sammenlignes med at være åndelig uren? (Se også Alma 36:11–15).
- Hvordan afholder synd os fra Helligåndens inspiration? (Se 1 Nephi 15:34).
- Hvordan kan omvendelse sammenlignes med sæbe? (Se Es 1:18).

Alma opmuntrede de trofaste hellige i Gideon til at forblive åndeligt rene og værdige til at have Helligånden. Læs Alma 7:21, og læs derpå 1 Korinther 3:16–17; 6:19; Mosiah 2:37 og Alma 34:36 for at få hjælp til at forstå, hvordan Alma bruger ordet *templer*. Spørg: Hvorfor skal vi være åndeligt rene for at have Helligåndens følgeskab? Læs 2 Nephi 31:17; Alma 7:25 og 3 Nephi 27:20 og læg mærke til, hvordan værdig levevis til at have Helligånden kan forberede os til at være rene nok til Guds rige. (Ånden helliggør os eller renses os fra synd).

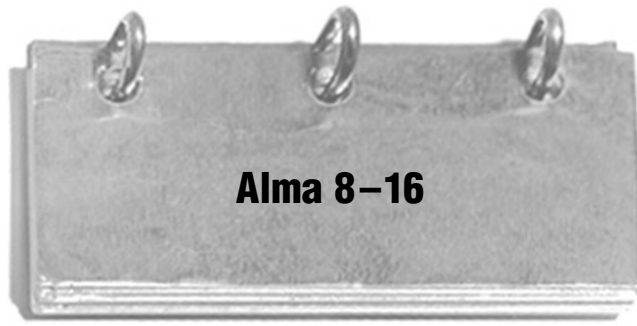
Sammenlign Alma:23–24 med Galaterne 5:22–23. Spørg:

- Hvilke frugter følger Alma til dem, som Paulus angav i Galaterne?
- Hvad har disse egenskaber at gøre med at leve i harmoni med Ånden? (Disse egenskaber kommer ofte, når vi har Ånden. Desuden indbyder efterlevelse af disse egenskaber Ånden ind i vores liv).

Læs Alma 7:27 og læg mærke til frugten af Ånden, som Alma påkaldte på de trofaste hellige i Gideon. Del følgende henvisninger ud blandt eleverne: Johannes 14:27; Romerne 8:6; 1 Korinther 14:33; Mosiah 4:3. Bed dem om at læse deres vers og drøft, hvad det betyder at have Guds fred. Læs Alma 7:27 og spørg:

- Hvordan kunne Guds fred være en velsignelse for jer?
- Hvordan kunne den være en velsignelse med hensyn til jeres ejendele?
- Hvordan kunne det hjælpe jer i jeres tro og lydighed?

Bed eleverne om at fortælle eksempler på, at de var påvirket af Helligånden. Spørg: Hvordan kommunikerede Helligånden med jer på disse tidspunkter? Bed dem om at nævne nogle af de måder, hvorpå indtryk fra Ånden kan komme. Vidn om de frugter, der følger med Ånden, når vi lever værdigt til at modtage den.



Alma 8–16

Indledning

Lehi lærte sin søn Jakob, at der skal være modsætning i alle ting (se 2 Nephi 2:11). Modsætningerne i skrifterne kan lære os mange evangeliske sandheder. I Alma 5–8 gav Alma sit budskab om omvendelse i flere nephitiske byer. Mange reagerede positivt på hans budskab, og det lykkedes ham at genvinde de hellige i Zarahemla, Gideon og Melek. Alma 8–16 fortæller, at folket i Ammonihah reagerede helt forskelligt på profetens erklæring. Hvilke evangeliske sandheder kan I lære ved at sammenligne disse to beretninger?

Vor himmelske Fader giver sine børn tilstrækkelige muligheder til at høre og acceptere hans budskab. Efter at Alma var blevet afvist af folket i Ammonihah, sendte en engel ham tilbage nok en gang for at aflevere Herrens budskab. Selv om de fleste af personerne afviste Almas budskab, var der mange, hvis liv blev forandret. Læg mærke til hvem, der accepterede Almas budskab, og hvad de ofrede for at modtage evangeliet.

Væsentlige evangeliske principper

- Missionering er udfordrende, men Herren vil hjælpe os (se Alma 8; se også Fil 4:13; 1 Nephi 3:7; L&P 5:34).
- De, som synder med en større forståelse af evangeliet, modtager større fordømmelse end de, som synder med mindre forståelse (se Alma 9:15–24; se også Jakobs Brev 4:17; L&P 82:3; 112:24–26).
- Folket i et område kan blive velsignet på grund af de retskafne, der bor blandt dem (se Alma 10:22–23; se også 1 Mosebog 18:28–32; 2 Nephi 26:3; 3 Nephi 9:11; L&P 86:1–7).
- Jesus Kristus, Guds Søn, er »himlens og jordens evige Fader« og sørger for frelse til alle, som »som tror på hans navn« (se Alma 11:38–40; se også Mosiah 5:7; 15:1–4).
- Alle mennesker vil opstå med fuldkomne legemer og blive bragt tilbage til Frelserens nærhed for at blive dømt (se Alma 11:40–45; se også 1 Korinther 15:20–22; 2 Nephi 9:22; Mormon 7:6).
- Gud kender vore tanker og åbenbarer dem om nødvendigt til sine tjenere ved Helligåndens kraft (se Alma 12:3, 7; se også Hebræerne 4:12–13; Jakobs Bog 2:5; L&P 6:16).

- Vi lærer Guds hemmeligheder at kende i henhold til den opmærksomhed og hengivenhed, vi viser ham, og efterhånden som han mener, det er passende at åbenbare dem for os (se Alma 12:9–11; se også L&P 76:5–10; 130:19).
- Vi vil blive dømt efter vores ord, gerninger og tanker (se Alma 12:12–18).
- Gud sørgede for forløsningsplanen for at frelse hele menneskeheden fra deres faldne tilstand. Han sender sine tjenere ud for at undervise sine børn i planen (se Alma 12:22–37; se også Alma 42:9–15; L&P 29:42).
- Et af Det Melkisedeske Præstedømmes ansvar er at undervise Guds børn i, hvordan de skal leve et værdigt, kristuslignende liv og til sidst modtage evigt liv (se Alma 13:1–19; se også Alma 6:1, 4, 8).
- Handlefrihed er så vigtigt, at Gud af og til lader de retfærdige lide på grund af andres onde gerninger. Han er ikke desto mindre opmærksom på vore prøvelser og vil velsigne dem, som er trofaste i deres prøver (se Alma 14:7–29; se også Mosiah 17:9–10; Alma 60:13; L&P 24:8).
- Vi kan blive helbredt fra vore prøvelser, hvis vi har tro på Jesus Kristus og det er i overensstemmelse med Guds vilje (se Alma 15:3–11; se også Matthæus 9:20–22; Apostlenes Gerninger 14:8–10; 3 Nephi 18:20).
- Undervisning og modtagelse af Guds ord ved Helligånden vil hjælpe os med at forberede os til Jesu Kristi andet komme (se Alma 16:14–17; se også L&P 50:13–14; 136:32–33).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 199–211.*

Forslag til undervisningen

Alma 8. Missionering er udfordrende, men det er Herrens værk, og han vil hjælpe os. (35–40 minutter)

Fortæl følgende historie af præsident Gordon B. Hinckley, som beskrev sin oplevelse som ung missionær i Storbritannien.

»Da jeg ankom, var alle tilsyneladende fordomsfulde mod os.

Jeg havde det ikke godt, da jeg ankom. I disse første uger var jeg modløs på grund af sygdom og den modstand, vi følte. Jeg skrev et brev hjem til min gode far og sagde, at jeg følte, at jeg spildte min tid og hans penge« (*Teachings of Gordon B. Hinckley, s. 350*).

Fortæl eleverne, at historien ikke er slut endnu, og at du vil vende tilbage til den senere i lektionen. Forklar, at præsident Hinckleys historie ikke er så forskellig fra de udfordringer,

mange missionærer står overfor, mens de tjener Herren. Alma oplevede også vanskeligheder under sin missionering. Bed eleverne om at læse Alma 8:1, 3–5 og drøft hans succes i Zarahemla, Gideon og Melek. Læs, hvad der skete i Ammonihah (se vers 8–13) og sammenlign det med hans oplevelse i de tre forrige byer. Spørg:

- Hvorfor tror I, at Almas oplevelse i Ammonihah var så anderledes?
- Hvad lærer det os om missionering? (Svarene kan omfatte, at det af og til er vanskeligere end andre gange, og at det ikke altid er fyldt med umiddelbar, synlig succes).
- Hvordan kan Herren trøste sine missionærer, når deres budskab blive afvist?

Bed eleverne om at læse vers 14–15 og sammenligne engelens budskab med reaktionen hos folket i Ammonihah, da de hørte Almas budskab. Læs Alma 8:16–17 og læg mærke til, hvad engelen dernæst fortalte Alma. Mind eleverne om vers 13 og spørg: Hvad ville I have følt for denne opgave, hvis I havde været i Almas sted? Hvorfor havde Alma årsag til at være bange?

Læs 1 Nephi 3:7 og spørg: Hvad lærer dette skriftsted os om Guds befalinger? Bed eleverne om at læse Alma 8:18–22 og læg mærke til den »udvej«, Herren beredte for Alma til at udføre hans mission. Drøft deres svar. Bed dem om at gøre det samme for vers 27–32. Mens I drøfter disse vers, skal du påpege, at Herren kaldte Amulek til at udføre denne mission sammen med Alma. Følgende spørgsmål kan være nyttige:

- Hvad kunne der være sket, mens »Alma blev mange dage hos Amulek«? (Det var sandsynligvis en tid med forberedelse til deres mission).
- Hvad er fordelene ved at have to budbringere i stedet for bare én til at aflevere Herrens budskab? (For at besvare dette spørgsmål kan du bede eleverne om at læse Alma 9:6 og derpå læse Alma 10:12; se også L&P 6:28).
- Hvorfor kunne den magt, der omtales i Alma 8:31 være nødvendig til at undervise folket i en ugudeligt by?

Aflæg vidnesbyrd om, at missionering kan være vanskeligt og nedslående, men Herren vil hjælpe os, hvis vi er ydmyge og stoler på ham. Mind eleverne om de svære tider, som præsident Hinckley havde i begyndelsen af sin mission. Læs resten af hans beretning:

»Jeg skrev et brev hjem til min gode far og sagde, at jeg følte, at jeg spildte min tid og hans penge. Han var min far og min stavspræsident, og han var en klog og inspireret mand. Han skrev et meget kort brev til mig, hvor der stod: »Kære Gordon, jeg har fået dit sidste brev. Jeg har kun ét forslag: Glem dig selv og gå i gang.« Tidligere

denne morgen havde min kammerat og jeg i forbindelse med vores studium af skriften, læst disse af Herrens ord: »For den, der vil frelse sit liv, skal miste det; men den, der mister sit liv på grund af mig og evangeliet, skal frelse det« (Markus 8:35).

Disse af Mesterens ord efterfulgt af min fars brev med hans råd om at glemme mig selv og gå i gang gik helt ind i mit inderste væsen. Med min fars brev i hånden gik jeg ind i vores soveværelse i huset på 15 Wadham Road, hvor vi boede, lagde mig på knæ og gav et løfte til Herren. Jeg indgik pagt om, at jeg ville forsøge at glemme mig selv og miste mig selv i hans tjeneste.

Denne dag i juli 1933 var min beslutningsdag. Et nyt lys kom ind i mit liv og en ny glæde ind i mit hjerte. Englands tåge syntes at løfte sig, og jeg så solen. Jeg havde en fuld og vidunderlig missionsoplevelse, for hvilken jeg altid vil være taknemmelig« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 350).

Spørg eleverne:

- Hvilken forskel gjorde præsident Hinckleys jordiske fars råd?
- Hvordan talte vor himmelske Fader til den modløse missionær?

Bed eleverne om at fortælle eksempler på venner eller familiemedlemmer, som er blevet hjulpet af Herren på deres mission.

Alma 9:1–24. De, som synder med en større forståelse af evangeliet, modtager større fordømmelse end de, som synder med mindre forståelse. (25–30 minutter)

Lav et matematisk regnestykke eller få fat i et fra en matematikbog. Før undervisningen skal du give stykket til en elev og give instruktioner om, hvordan man løser det (giv ikke svaret til eleven). I løbet af undervisningen skal du bede denne elev og en elev, som ikke har set stykket før, om at finde svaret. (Eleven, som du gav instruktioner til før undervisningen, burde være i stand til at lave opgaven hurtigt). Når de er færdige, skal du beskrive den hjælp, du gav den første elev, for klassen, og spørge to frivillige om, hvorfor den person med ekstra oplysninger burde have været i stand til at finde svaret først.

Bed to yderligere elever om at løse et kompliceret divisionstykke. Giv én elev et stykke papir og en blyant og den anden en regnemaskine. Spørg eleverne om, hvem der burde være i stand til at finde svaret først. Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 82:3 og foreslå måder, hvorpå ovenstående eksempler illustrerer dette skriftsted.

Skriv *rituel ødselhed* på tavlen og spørg eleverne om, hvad de tror, det betyder. Fortæl dem, at en definition på *rituel* er »i henhold til sociale skikke eller tradition«. En definition på ødselhed er »brug af noget uden omtanke«. I Kristi lignelse bliver den unge mand, som ødede sin arv i et ødselt liv, kaldt »den fortabte søn«. Spørg igen eleverne om, hvad vendingen ritual ødselhed kan betyde. Læs følgende indsigt fra ældste Neal A. Maxwell:

»Hvorfor risikerer nogle af vore unge, at involvere sig i rituel ødselhed, med den hensigt at tilbringe en tid med at gøre oprør og leve livet i Babylon og give efter for det djævelsk demokratiske »alle gør det«? Grupper kan ikke gøre det rigtigt, som Gud har erklæret forkert. Selv om de planlægger at vende tilbage senere, opdager mange sådanne omstrejfer, at alkohol, narkotika og pornografi ikke så let giver slip. Babylon giver ikke udgangstilladelse frivilligt« (*Stjernen*, jan. 1989, s. 28).

Spørg om, hvad ældste Maxwell advarer os imod. Bed eleverne om at foreslå årsager til, at unge kirkemedlemmer kan bortrationalisere at gøre det, de er blevet undervist i er forkert. Læs Jakobs Bog 4:17 og Lære og Pagter 82:3 og spørg: Hvordan advarer disse skriftsteder mod en sådan efterrationalisering? Bed eleverne om at skiftes til at læse fra Alma 9:1–18 for at finde eksempler på dette princip. Spørg, hvorfor Alma forkyndte til folket i Ammonihah: »Det skal blive tåleligere for [lamaniterne] på dommens dag end for jer, dersom I fortsætter i synd« (vers 15).

Læs vers 19–22 sammen med eleverne. Bed dem om at finde og understrege de velsignelser Nephis folk modtog og skriv disse på tavlen. Spørg: Hvilke af disse velsignelser har vi modtaget? Drøft hvordan folket i Ammonihah kunne have glemt disse velsignelser. Læs vers 23–24 og Lære og Pagter 3:4. Spørg:

- Hvordan kan vi miste velsignelser, som vi har modtaget?
- Hvorfor tror I, at der kræves mere af dem, som er blevet undervist i Jesu Kristi evangelium? (Svarene kan omfatte, at det er retfærdigt, at vi har indgået pagter, at vi skal være gode eksempler, at vi skal leve op til den tillid vi er blevet vist, at det at adlyde Herren er en god måde at vise taknemmelighed på).

Præsident Gordon B. Hinckley, daværende medlem af Det Første Præsidentskab, sagde:

»Lad os være taknemmelige. Men lad os ikke være prangende. Lad os hellere være taknemmelige og ydmyge, som det passer sig for dem, der modtager så rige velsignelser fra Den Almægtige« (*Den danske Stjerne*, okt. 1982, s. 93).

Ældste Dallin H. Oaks, medlem af De Tolvs Kvorum, lærte os:

»Når vi erindrer vor Herre og Frelser, må vi tænke over de store velsignelser, vi har som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Vi er blevet undervist af Herren, Jesus Kristus. Vi ledes af hans profeter. Vi har modtaget hans evangeliums beseglende ordninger. Han har velsignet os i rigt mål.

Alt imens vi erindrer os dette, lad os så ikke glemme det guddommelige påbud: »Thi den, hvem meget er givet, af ham skal man kræve meget« (L&P 82:3; se også Luk 12:48). Dette evige princip for lov og ret er en målestok, for det Gud forventer af os« (*Stjernen*, juli 1988, s. 29).

Bed eleverne om at fortælle om måder, hvorpå de udtrykker deres taknemmelighed for de velsignelser, de har modtaget af Herren.

Alma 9:25–34. De, som er retfærdige, vil modtage frelse »ved Jesu Kristi magt og befrielse«. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at slå op på »Nu Israels Genløser« i salmebogen (nr. 5). Bed dem om at læse teksten og finde ud af, hvilket et af Frelserens komme, denne salme henviser til (det andet komme). Mind eleverne om, at Jesus Kristus skulle komme to gange til jorden. Nogle skriftsteder profeterer om hans første komme, nogle profeterer om hans andet komme, og nogle gælder begge to. Bed eleverne om at læse Alma 9:25–27 og finde ud af, hvilket komme Alma henviser til. (Han henviser til Kristi første komme, men hans ord kan også sættes i forbindelse med det andet komme). Motivér eleverne til at drøfte vendingerne i de vers, der støtter deres konklusion. Sørg for, at de forstår, at Jesus udviklede sig i jordelivet, han udviklede alle de egenskaber og dyder, der står i vers 26 (se Luk 2:52; Hebr 5:8–9; L&P 93:12–14).

Bed eleverne om igen at læse Alma 9:26 og fortælle, hvordan hver af Frelserens dyder gjorde ham i stand til at hjælpe os med at efterleve evangeliet.

Læs igen vers 27 og den første del af vers 28, idet I stopper efter ordene »ved Jesu Kristi magt og befrielse«. Spørg:

- Hvad skal man blive for at modtage frelse »ved Jesu Kristi magt og befrielse«?
- Hvilket af retfærdighedens elementer lærer Alma os om i vers 27?
- Hvordan forbereder tro på Jesu Kristi navn, omvendelse og dåb os til Frelserens andet komme?

Bed eleverne om at læse resten af vers 28 og sammenligne belønningerne for dem, som vælger det gode, og dem, som vælger det onde. Bed dem derpå om at læse vers 30–33 og finde vendinger, som antyder, hvordan folket i Ammonihah reagerede over for Almas budskab. Spørg: Hvem var

lykkeligst, Alma eller de mennesker, han underviste? Læs Alma 41:10 og drøft, hvorfor det er således.

Vidn om, at Herren vil velsigne os, når vi følger hans lærdomme. Han ønsker at hjælpe os med at opnå udødelighed og evigt liv (se Moses 1:39). Læs følgende udtalelse af præsident James E. Faust, medlem af Det Første Præsidentskab:

»Vi har alle begået nogle fejl i tidens løb. Jeg tror, at den kærlige og barmhjertige Gud, hvis børn vi er, vil dømme os så skånsomt, som han kan for de fejltrin, vi har begået, og give os de størst mulige velsignelser for det gode, vi gør. Almas storslåede udtalelse [i Alma 9:26] synes for mig at være en bekræftelse af dette« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 54).

Alma 10:1–8. Verdens bekymringer kan lægge beslag på os og gøre os døve over for åndelig kommunikation.

(20–25 minutter)

Sæt ørepropper eller vat i dine ører. Stil eleverne spørgsmål om deres aktiviteter i skole eller kirke, og når de svarer, kan du fortælle, at du har problemer med at høre dem. Tag ørepropperne ud og spørg:

- Hvordan kan ørepropper være nyttige?
- Hvordan kan de være et problem?

Påpeg, at vi kan vælge at bruge eller fjerne ørepropper. Om de hjælper os eller hæmmer os afhænger stort set af, hvordan vi bruger dem.

Skriv *Amulek* på tavlen og bed eleverne om at fortælle, hvem han er. Bed dem om at læse Alma 10:1–6 og lære alt det, de kan, om ham og bed nogle af dem om at skrive det, de har lært, på tavlen. Spørg:

- Hvad lærer vers 6 os om åndelig kommunikation?
- Hvordan var Amuleks svar på Herrens røst ligesom at bruge ørepropper?

Stil eventuelt nogle af eller alle følgende spørgsmål som en hjælp i drøftelsen:

- Ser det ud til, at Amulek vidste noget om evangeliet før sit kald?
- På hvilke måder kan Herren have »kaldt ... mange gange«? (Vers 6).
- Hvad betyder disse vendinger: »Der blev kaldt på mig ... men jeg ville ikke høre« og »jeg [havde] kendskab ... og alligevel ville jeg ikke anerkende dem«?
- Har Herren kaldet os mange gange? Hvordan? Hvornår?

Læs følgende udtalelser af ældste Neal A. Maxwell:

»De unge kan endog modtage gaver, deriblandt Helligåndens gave, og dog være som et sidestykke til de gamle, som »[ikke] vidste det« (3 Nephi 9:20). Vedrørende det evangeliske budskab kan de være som den fortravlede og optagede Amulek« (*Sermons Not Spoken*, s. 2).

»Amulek ... er et klassisk eksempel på en i bund og grund god mand, der ikke vidste så meget om de store åndelige realiteter; han modstod det, der hører Ånden til, fordi selv om han var grundlæggende god, var han optaget af verdens bekymringer« (*Meek and Lowly*, 12).

Spørg: Hvilke af verdens bekymringer kan optage os? Bed eleverne om at læse Alma 9:1; 10:7–9 og find ud af, hvordan Herren kaldte Amulek. (Ved en engel og en profet). Ikke alle, som ser og hører en engel, ændrer sig. Bed eleverne om at komme med et eksempel fra skrifterne på, at en engel viste sig for nogen, som ikke senere ændrede sig (se 1 Nephi 3:29–31). Spørg:

- Hvordan tror I, at Amulek var i stand til at begynde at høre og vide?
- Hvordan kan Herren kalde os til at foretage ændringer i vores tilværelse?

Forklar eleverne, at Amuleks ændring var for hele livet. Ældste Maxwell lærte os, at Amulek »erfarede prisen for at være discipel«, da han accepterede Herrens kald (*Meek and Lowly*, s. 12). Vend tilbage til vers 4 og bed eleverne om at se efter, hvad Amulek havde før sit kald. Bed dem derpå om at læse Alma 15:16 og sammenligne det med det, han opgav for at adlyde Herren. Drøft med eleverne om velsignelser er »prisen for at være discipel« værd. Spørg: Hvilke ofre kan vi blive bedt om at yde for at høre og følge vor himmelske Faders vilje? Vidn om, at det at høre og kende Gud er ethvert verdsligt offer værd.

Alma 10:22–23. Folket i et område kan blive velsignet på grund af de retfærdige, som bor blandt dem. Ødelæggelse kommer til de ugudelige, som kaster de retfærdige blandt dem ud. (15–20 minutter)

Vis eleverne en pakke gær. Bed dem om at læse Matthæus 13:33 og Galaterne 5:9 og finde et andet navn for denne substans. Spørg dem om, hvor lidt surdej, der skal til for at påvirke hele dejen.

Læs følgende eksempler for dine elever og bed dem om at finde ud af, hvad hvert af eksemplerne har at gøre med åndelig surdej.

- Ingas fodboldhold har lige vundet mesterskabet. Deres træner ønsker at fejre det i en lokal bar. Men Inga, holdets anfører, inviterer dem til en fest hjemme hos sig selv. De accepterer hendes tilbud og fejrer det uden alkohol.

- Signe, Niels og Julie beslutter sig til at se en film sammen. Signe og Niels ønsker at se den nyeste udgave af en actionfilm med masser af vold og dårligt sprog. Julie overtaler dem til at gå ind og se en anden film, som har højere standarder.
- Familien Frandsen er de eneste kirkemedlemmer i deres lille landsby. Der kommer hjælp efter en alvorlig oversvømmelse pga. familien Frandsens gentagne faste og bønner.
- Mettes familie skændes ofte. Når hun er til stede er der mere fred på grund af hendes ydmyge, opmuntrende indstilling.

Forklar, at der var retfærdige mennesker, som boede i den ugudelige by, Ammonihah. Amulek belærte om, at disse trofaste mennesker var årsagen til, at byen var blevet bevaret. Bed en elev om at læse Alma 10:22–23 for eleverne. Spørg:

- Hvad var det, de retfærdige mennesker gjorde, som velsignede resten af byen?
- Hvad kunne der være sket, hvis de ugudelige afviste eller dræbte dem, som bad for dem?
- Hvad lærer det os om den påvirkning, nogle få retfærdige mennesker kan have på dem, som er omkring dem?

Hjælp eleverne med at forstå, hvordan denne profeti blev opfyldt, ved at læse kapiteloverskriften til Alma 14 samt Alma 16:9–10. Bed eleverne om at komme med andre eksempler fra skrifterne på ugudelige mennesker, som mistede Herrens beskyttelse, efter at de retfærdige var borte. (Dette kan omfatte Sodoma og Gomorra efter at Lots familie rejste [se 1 Mos 18:23–32], Jerusalem efter at Jesus og flere af apostlene blev dræbt [se Luk 19:41–44], kong Noas folk efter at de retfærdige var blevet fordrevet eller dræbt [se Mosiah 17–19]).

Præsident Spencer W. Kimball, daværende fungerende præsident for De Tolvs Kvorum, belærte:

»Mange stemmer fra forførende ånder forfægter kødets glæder og uhæmmet fysisk tilfredsstillelse. Vores verden ser i dag ud på næsten samme måde som på tidspunktet for den nephitiske profet, som sagde: ... om det ikke var for de retfærdiges bønner ... ville I allerede nu være blevet hjemsøgt med fuldstændig ødelæggelse ... [Alma 10:22]. Naturligvis findes der mange oprigtige og trofaste, som efterlever alle budene, og hvis liv og bønner afholder verden fra ødelæggelse« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1971, s. 305).

Præsident Gordon B. Hinckley tilføjede:

»Jeg tror, at vi i denne uddeling står ligesom de retfærdige, dengang Gud tilintetgjorde Jordandalens byer, hvor Herren måske vil skåne de onde, nogle af dem, på grund af de retfærdige. Det lægger en stor og betydelig

byrde på os. Det er derfor, vi er her, for at gøre os til mere effektive redskaber, mere sande krigere under den Almægtiges ledelse for at frelse hans sønner og døtre fra de ting, der vil ødelægge dem i dette liv og for evigt, hvis de ikke laver om på deres liv« (*Stjernen*, feb. 1998, s. 13).

Bed eleverne om at fortælle om tanker eller følelser, de har haft om, hvordan de kan være en god påvirkning i deres familie, hos andre elever i deres skole, i deres nabolag og hos medlemmer af deres samfund.

Alma 11:1–25. Vi står af og til over for fristelser til at bytte vores vidnesbyrd med personlig vinding eller selviske interesser. Sand lykke kommer af at leve retfærdigt.

(15–20 minutter)

Vis eleverne nogle mønter eller pengesedler med forskellig pålydende værdi. Bed dem om at nævne ærlige måder, hvorpå de kan tjene penge. Læs Alma 11:1, 3, 20. Bed eleverne om at kommentere Ammonihahs dommeres og lovkyndiges ærlighed og oprigtighed. Spørg: Hvad var så deres motiv? (At få vinding).

Bed eleverne om hurtigt at læse vers 5–19. Spørg: Hvad beskriver disse vers? Tegn følgende skema på tavlen:

	1	2	4	7
Guld	senine	seon	shum	limnah
Sølv	senum	amnor	ezrom	onti

Påpeg, at en *onti* er sølv mønten med den største værdi (se vers 7–13). Læs vers 21–22 og spørg:

- Hvor mange penge tilbød Zeezrom Amulek?
- Hvad sagde han til Amulek, at han måtte gøre for at få disse penge?
- Hvad er folk i dag ofte fristet til at bytte deres vidnesbyrd, tro eller standarder med? (Magt, popularitet, penge, verdslige glæder).
- Hvad er konsekvenserne ved at vælge ugudelighed frem for retfærdighed? (Se Alma 41:10).

Læs Alma 10:10–12; 12:1; 14:6 og sammenlign Zeezrom med Amulek. Bed eleverne om at skrive beskrivelser af hver af mændene på tavlen.

Bed en elev om at læse følgende udtalelser: Præsident Ezra Taft Benson sagde:

»Vi skal først og fremmest komme til en forståelse af denne evige sandhed – evangeliets plan er planen for lykke. Ugudelighed har aldrig bragt vil aldrig bringe os lykke. Brud på Guds love bringer kun elendighed, fangenskab og mørke« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 71).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Der er ingen lykke i at gøre det forkerte. Der er ingen lykke i synd. Der er elendighed og smerte og anger og hjertesorg og lidelse. Lykke ligger i at vandre i retfærdighed. Lykke ligger i trofasthed og i retfærdighed«
(*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 256).

Spørg:

- På hvilke måder gør det os lykkelige at følge Herren?
- Hvorfor bringer timelige glæder os mindre lykke end det at adlyde vor himmelske Fader?
- Hvilke gerninger i lydighed mod vor himmelske Fader har givet jer den største glæde?

Aflæg vidnesbyrd om, at der er vedvarende glæde i at vælge retfærdighed frem for timelig eller midlertidig glæde.



Alma 11:21–40. Jesus Kristus, Guds Søn, er »himlens og jordens evige Fader« og sørger for frelse til alle, som »som tror på hans navn«.

(40–45 minutter)

Skriv følgende quiz på tavlen eller giv den til eleverne på et uddelingsark. Forklar, at disse spørgsmål blev stillet af en profet. Bed eleverne om at skrive svarene på et ark papir. Ret ikke quizzen endnu.

Sandt eller falsk?

1. Vi skal besvare alle de evangeliske spørgsmål, der bliver stillet os.
2. Der er mere end én Gud?
3. Jesus Kristus vil frelse sit folk i deres synder.
4. Guds Søn er selve den Evige Fader.
5. *Evigt liv og frelse* har sædvanligvis den samme betydning.

Indbyd to gode læsere til at spille rollerne som Zeezrom og Amulek. Bed dem om at skiftes til at læse dialogen mellem disse to mænd fra Alma 11:21–40. (Du kan være fortælleren). Mens de to elever læser deres roller, skal du indbyde eleverne til at lytte til Amuleks svar på quiz-spørgsmålene. Foreslå eleverne, at de understreger spørgsmålene og svarene i skrifterne.

Når læserne er færdige, drøftes quiz-spørgsmålene. Forklar, at nogle af udtalelserne kan være rigtige eller forkerte afhængig af sammenhængen, og at Amuleks svar var passende i hans situation. Følgende forslag og spørgsmål kan hjælpe i jeres drøftelse.

1. *Vi skal besvare alle de evangeliske spørgsmål, der bliver stillet os.* (Falsk; se Alma 11:21–22).

Bed eleverne om at læse Alma 12:9–11; Lære og Pagter 42:12–14 og krydshenvis dem med Alma 11:22. Drøft hvorfor det er vigtigt kun at undervise i det, som Helligånden tillader os at undervise i. Understreg, at i almindelighed skal folk være parat til at lære en lærdom at kende, før Ånden vil vidne om sandheden af den for dem.

2. *Der er mere end én Gud?* (Falsk; se Alma 11:28–29).

Hjælp eleverne til at forstå, at vi tror, at Faderen, Sønnen og Helligånden er medlemmer af guddommen og hver især bærer titlen Gud. Amuleks svar handler imidlertid ikke om guddommens fysiske beskaffenhed. I stedet for at komme ind på flere guder, fokuserer Amulek på Jesus Kristus og hans rolle som Gud. Læs 1 Korinther 3:2 og spørg:

- Hvad vil det sige at give nogen åndeligt »mælk, ikke fast føde«?
- Hvordan gælder dette at besvare evangeliske spørgsmål?
- I hvilke situationer er det bedst at være kort og enkel i besvarelsen af evangeliske spørgsmål?
- Hvorfor var Amuleks svar i enstavelserord en klog måde at besvare Zeezroms spørgsmål om Gud på? (Zeezrom stillede spørgsmål for at få en debat i gang. Han forsøgte ikke at forstå Guds beskaffenhed).

3. *Jesus Kristus vil frelse sit folk i deres synder.* (Falsk; se Alma 11:34).

Spørg eleverne om, hvilket vigtigt ord der gør denne udtalelse falsk. Hvilket ord kunne erstatte ordet *i*, så sætningen blev sand? Nephi, Helamans søn, belærte senere om den samme lærdom og besvarede dette spørgsmål (se Helaman 5:10–11; se også 3 Nephi 9:21).

4. *Guds Søn er selve den Evige Fader.* (Sandt; se Alma 11:38–39).

Kong Benjamin belærte også om denne lærdom. Læs Mosiah 5:7 og spørg: På hvilke måder er Jesus Kristus vores Fader? Overvej at skrive deres svar på tavlen. Listen kan omfatte følgende:

- Han skabte jorden, som opretholder liv. Han er vor Fader på grund af skabelsen. (Se Hebr 1:1–2; Pet 1:31–33).
- Han bevirker opstandelsen. Han er vore opstandne legemers Fader (se 1 Kor 15:22; Alma 11:42; Mormon 9:12).
- Han sørger for nyt liv ved forsoningen. Han er vores åndelige genfødsels Fader (se Moroni 10:33; Moses 6:59).
- Han ændrer vores natur, når vi omvender os og følger ham og gør os til en del af hans familie. Han bliver vor Fader, når vi påtager os hans navn (se Mosiah 5:7–8; 27:25).

Se også kommentarerne til Mosiah 5:7–12 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122* (s. 148). *Bemærk:* Sørg for,

at eleverne forstår, at Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus er særskilte og forskellige væsener.

5. *Evigt liv og frelse har sædvanligvis den samme betydning.* (Sandt; se Alma 11:40).

Bed eleverne om omhyggeligt at læse Alma 11:40, idet de især lægger mærke til løftet til dem, som tror på Frelserens navn. Bemærk, at som Amulek bruger ordene, bliver frelse givet kun til dem, som opnår evigt liv. Læs følgende forklaring af ældste Bruce R. McConkie:

»Eftersom det er den profetiske hensigt at føre mennesket til fuldstændig frelse i den højeste himmel i den celestiale verden, er det sådan, at når profeter taler og skriver om frelse, mener de næsten uden undtagelse evigt liv eller ophøjelse. De benytter ordene *frelse, ophøjelse og evigt liv* som synonymer, som ord, der betyder nøjagtigt det samme, uden nogen forskel, adskillelse eller variation overhovedet« (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ*, s. 129).

Bed eleverne om på et stykke papir at skrive de lærdomme, som Amulek belærte om, og som de forstår bedre, end de gjorde før undervisningen. Bed dem om at medtage, hvorfor disse lærdomme er vigtige, samt hvordan de kan anvende dem i deres tilværelse. Motivér dem til at gemme dette stykke papir og henvise til det senere.

Alma 11:40–46. På grund af Frelserens forsoning skal vi alle opstå og blive bragt tilbage til Guds nærhed for at blive dømt. (20–25 minutter)

Skriv definitionerne på ordene herunder på tavlen (skriv ikke de ord, I skal definere). Læs Alma 11:40–45 sammen med eleverne, og bed dem om at være opmærksom på ord, der svarer til definitionerne. Mens eleverne finder de rette ord, skal du skrive dem på tavlen ved siden af deres definition.

- **Forløsning:** Udfrielse fra faldets virkninger og synd ved Kristi forsoning.
- **Timelig død:** Adskillelse af ånden og legemet.
- **Atter forenes:** Atter bringes sammen.
- **Komme på rette plads igen:** Bragt tilbage til en tidligere tilstand.
- **Erindring:** Hukommelse.
- **Fremstilles:** Kaldet til at gøre regnskab for handlinger.
- **Dødelig:** Underlagt døden.
- **Forkrænkelighed:** Nedbrydning som resultat af døden.

Skriv *Opstandelse og Dom* på tavlen. Bed halvdelen af klassen om at genlæse vers 41–43 og den anden halvdel om at genlæse vers 44–45, idet de er opmærksomme på lærdomme om opstandelsen og dommen. Bed dem om at fortælle om det, de kommer frem til, og foreslå, at de understreger den forståelse, de opnår, i skriften.

Læs vers 46 og spørg: Hvilke af Amuleks lærdomme fra Alma 11 tror I forårsagede, at Zeezrom skælvede? Hvorfor?

Spørg eleverne om nogen af dem har mistet et familiemedlem eller ven, som døde. (*Bemærk:* Vær forsigtig med ikke at komme ind på følsomme ting). Spørg:

- Hvad var vanskeligst ved denne person død?
- Hvorfor savner I vedkommende?

Bed eleverne om at tænke på nogen, de kender, med et fysisk eller mentalt handicap. Spørg: Hvilken trøst kommer der ved at vide, at Frelseren har sørget for en måde, hvorpå alle kan leve evigt med et fuldkomment legeme og sind?

Fortæl om dine følelser for opstandelsens kraft. Aflæg vidnesbyrd om, at på grund af Jesus Kristus, vil alle mennesker opstå og stå for guddommen »for at blive dømt efter vore gerninger« (Alma 12:12). Hvis vi bruger forsoningen og holder befalingerne med håb i Kristus, vil vi modtage de lovede velsignelser til de trofaste.

Alma 12:1–8. Gud kender vore tanker og åbenbarer dem om nødvendigt til sine tjenere ved Helligåndens kraft. (30–35 minutter)

Læs følgende beretning:

»Som leder af »Endowment House«, mens templet var under opførelse, mødtes Heber C. Kimball [medlem af Det Første Præsidentskab] med en gruppe, som havde til hensigt at gå ind i templet [Endowment House] for at udføre ordinancer dér. Han havde på fornemmelsen, at der blandt dem var nogle, som ikke var værdige til at gå ind i templet, og han foreslog derfor først, at hvis nogle af de tilstedeværende ikke var værdige, at de så skulle trække sig tilbage. Da ingen reagerede, sagde han, at der var nogen til stede, som ikke burde fortsætte gennem templet, fordi de var uværdige, og at han ønskede, at de ville forlade gruppen, så selskabet kunne fortsætte. Der var dødsstille, og ingen bevægede sig eller reagerede. Han talte for tredje gang og sagde, at der var to personer, som levede i hor, og at han så, hvis de ikke gik bort, ville sige deres navne. To mennesker gik ud, og selskabet fortsatte gennem templet« (Spencer W. Kimball, *Tilgivelsens mirakel*, s. 104–105).

Spørg eleverne om, hvordan præsident Heber C. Kimball vidste, at der »var nogle, som ikke var værdige til at gå ind i templet«. Forklar, at Alma og Amulek havde en oplevelse,

der lignede den, præsident Kimball havde. Læs Alma 12:1–3 og bed eleverne om at understrege Almas forklaring på, hvordan han kendte Zeezroms hensigt.

Læs Lære og Pagter 6:16 og krydshenvis det med Alma 12:3. Bed eleverne om at nævne en sandhed, der blev belært om i hvert af versene, som ikke omtales i det andet. (Lære og Pagter 6:16 belærer om, at kun Gud kender vore tanker. Alma 12:3 viser, at vore tanker kan blive gjort kendt for en anden ved hjælp af Ånden). Denne dømmekraft er en af Åndens gaver (se L&P 46:11–12, 23, 27). Sørg for, at eleverne forstår, at selv om vor himmelske Fader kender vore tanker, respekterer han vores privatliv og åbenbarer dem ikke særlig ofte til andre. Læs følgende forklaring af ældste Bruce R. McConkie:

»Menneskets tanker er hemmelige og andre mennesker, og for den sags skyld heller ikke djævlene, kan ikke snage i dem ...

Herren kan, og det sker ved lejlighed, åbenbare tanker og hensigter i menneskers hjerte til sine profeter [Jakobs Bog 2:5; Alma 10:17]. Åbenbaringen af andres tanker er en af Åndens gaver, den ligner profetiens ånd, den kommer ved Guds magt og ikke ved menneskets [Alma 12:3, 7; 18:16–20, 32; Helaman 9:41]. Vor Herre udøvede ofte i sin tjenestegering kraften til at læse tankerne hos dem, han virkede iblandt« (*Mormon Doctrine*, s. 777; se også s. 197).

Læs Alma 12:4–8 og læg mærke til, hvad Alma gjorde med sin kundskab om Zeezroms tanker. Spørg:

- Hvilken påvirkning havde Almas afsløring af Zeezroms plan på Zeezroms hjerte?
- Hvordan kan en præstedømmeleder, som f.eks. en biskop eller en stavspræsident, benytte gaven til at skelne for at hjælpe et kirkemedlem?

Vidn om, at de, som lever i harmoni med Ånden, kan få tilskyndelse på forskellige måder til at hjælpe andre. Bed eleverne om at foreslå måder, hvorpå vor himmelske Fader kan lede os til at velsigne hans børn, på grund af hans kundskab om deres tanker og hensigter. Bed dem om at fortælle om eksempler fra deres egen erfaring. Følgende forslag og spørgsmål kan om nødvendigt hjælpe i jeres drøftelse.

- Jytte går en dag på vej til frokost forbi en pige, der står ved hendes skab. Jytte reagerer på en kort tilskyndelse til at vende sig omkring og tale med pigen. Ved at gøre det, finder Jytte ud af, at pigen lige er flyttet til skolen og ikke kender nogen og er ensom. Jytte indbyder den nye pige til at spise frokost sammen med hende, og et venskab begynder.
- Mens Jørgen, den nye kvorumspræsident for lærerne, var ude med aviser, kan han ikke få navnet på et kvorumsmedlem ud af tankerne. Han konkluderer, at dette kvorums-

medlem burde være hans nye førsterådgiver. Den aften ringer han til biskoppen med sin anbefaling. Biskoppen fortæller Jørgen, at det er den samme person, som han tænkte på.

- Bror Holm er en travl far. En aften føler han, da han kommer hjem fra arbejde, at han burde gå hen og se til en familie, som han er hjemmelærer for. Da han ankommer, finder han ud af, at familiefaderen er alvorlig syg. Moderen har været ude af stand til at komme i kontakt med bror Holm for at bede om en velsignelse.
- Daniella bager brød til familien. Hun kommer i tanke om en familie, som tilhører hendes gren, og hvis far har mistet sit arbejde. Hun beslutter sig til at give denne nødlidende familie nogle af sine brød. Da hun kommer med brødet, udtrykker familiens mor taknemmelighed og nævner, at de var ved at løbe tør for mad. Hun fortæller Daniella, at gaven vil være nok til flere måltider.

Ældste Thomas S. Monson, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, har fortalt om følgende oplevelse:

»En sen eftermiddag svømmede jeg rundt i Deserets svømmehal – på ryggen og så op i loftet – længde efter længde. Uden en lyd, men dog tydeligt, fik jeg den tanke: ›Her svømmer du rundt næsten uden at anstrenge dig, mens din ven, Stan, sygner hen i sin hospitalsseng, uden at kunne røre sig.‹ Jeg fik en stærk tilskyndelse: ›Tag ud på hospitalet og giv ham en velsignelse.‹

Jeg indstillede svømningen, klædte mig på og skyndte mig ud til Stan på hospitalet. Hans seng var tom. En sygeplejerske sagde, at han var kørt i sin kørestol ned til svømmebassinet, før han skulle til behandling. Jeg skyndte mig derned, og der sad Stan, helt alene, ved kanten af bassinets dybe ende. Vi hilste på hinanden og vendte tilbage til hans stue, hvor han fik en præstedømmevelsignelse.

Ganske langsomt, men sikkert, fik Stan kræfterne tilbage i sine ben ...

Stan taler ofte til Kirkens møder og fortæller om Herrens godhed mod ham. For nogle afslører han, hvilke mørke tanker han havde den eftermiddag, da han sad nedtrykt i sin kørestol ved bassinets kant og syntes, han var dømt til et fortvivlende liv. Han siger, at han spekulerede på et alternativ. Det ville være så let at styre den forhadte kørestol ud i bassinets dybe, stille vand. Så ville livet være forbi. Men netop i det øjeblik så han mig, sin ven. Den dag lærte Stan bogstaveligt, at vi ikke vandrer alene. Jeg lærte også noget den dag: Udsæt aldrig, aldrig at følge en tilskyndelse« (*Stjernen*, aprilkonferencen 1985, s. 62).

Spørg:

- Hvordan vejledte vor himmelske Faders kendskab til Stans tanker ældste Monson til at give hjælp?
- Hvorfor var det vigtigt for ældste Monson at være i harmoni med Helligånden?
- Hvad måtte ældste Monson gøre, efter at han havde modtaget tilskyndelsen til at hjælpe sin ven? (Han måtte reagere på tilskyndelsen).

Bed eleverne om på et stykke papir at skrive, hvad de vil gøre for (1) at være værdig til at modtage Herrens tilskyndelser, (2) erkende tilskyndelser og (3) handle på tilskyndelserne til at hjælpe vor himmelske Fader med at velsigne hans børn.

Alma 12:8–11. Vi lærer Guds hemmeligheder at kende i henhold til den opmærksomhed og hengivenhed, vi viser ham, og efterhånden som han mener det er passende at åbenbare dem for os. (10–15 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvis I kunne være sammen med nogen i Kirken i et kvarter, hvem skulle det så være? Hvorfor?
- Hvad ville I spørge denne person om?
- Hvordan ville I reagere på de råd, denne person gav jer? Hvorfor?

Læs følgende oplevelse af ældste Marion G. Romney, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, for eleverne:

»Sidste efterår nær afslutningen af en tur rundt i tre missioner, hvor jeg personligt havde interviewet omkring 400 missionærer, blev jeg brat skåret ned til sokkeholderne af en missionær, der som svar på mit spørgsmål om, han havde noget andet, han gerne ville sige eller spørge om, sagde: »Hvad særligt er der ved et interview med en generalautoritet ...

... De fleste missionærer glæder sig i forventningen om et interview med en generalautoritet, og så taler de om det længe efter. Jeg kan ikke se noget særligt ved det.«

Bed eleverne om at forestille sig, at de rejste sammen med præsident Romney og han bad dem om at besvare missionærens spørgsmål. Hvad ville de svare? Efter at have drøftet deres svar, kan du afslutte præsident Romneys beretning:

»Efter at jeg havde genvundet fatningen, sagde ... jeg: »Måske kan du besvare dette spørgsmål. Hvorfor er det sådan, at to mænd kan sidde ved siden af hinanden til en konference, og når de går derfra siger den ene til den anden: »Var det ikke det bedste møde, vi nogen sinde

har været til? Det var så spændende.« Den anden svarer: »Åh, jeg synes nu ikke, det var så godt. Det lød som det altid har gjort for mig«« (i Conference Report, apr. 1970, s. 66).

Bed eleverne om at foreslå årsager til, at to personer kan have meget forskellige oplevelser ved det samme kirkemøde. Bed en elev om at læse Zeezroms spørgsmål i slutningen af Alma 11:21 højt. Bed eleverne om at læse vers 22 og find ud af, om Zeezrom oprigtigt forsøgte at lære om evangeliet eller ej. Bed en elev om at læse den første sætning i Alma 12:8 højt og drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke ord viser, at Zeezroms hensigt har forandret sig?
- På hvilke måder var den forandret?
- Hvordan kunne dette ændre hans evne til at forstå evangeliets sandheder?
- Hvilken rolle tror I, at Zeezroms flid med hensyn til at stille spørgsmål om evangeliet spillede i hans endelige omvendelse?

Bed eleverne om at læse vers 9. Forklar, at vendingen *Guds hemmeligheder* betyder sandhed, der er holdt tilbage fra verden, men gives til de trofaste ved åbenbaring (se Alma 26:22). Spørg: Hvad skal en person ifølge dette vers gøre for at lære om Guds hemmeligheder? Læs vers 10–11, idet I er opmærksomme på, hvem der modtager »en mindre del af ordet«, og hvem der modtager »en større del af ordet«. Spørg: Hvad er det endelige resultat, hvis vi forhærdere vores hjerte?

Bed eleverne om at lytte efter for at finde ud af, hvad »flid og agtpågivenhed« har at gøre med at modtage »en større del af ordet«, mens I læser følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks:

»Vi bliver modtagelige for inspiration og åbenbaring ved lydighed mod Guds befalinger, ved bøn og ved opmærksomhed over for de levende profeters lærdomme. Deres ord virker som en vejledning for os hver især, i fortolkning af skriften og i andre sager ...

... Ældste Bruce R. McConkie har sagt: »Jeg tror af og til, at en af de bedst bevarede hemmeligheder i riget er, at skrifterne åbner døren til modtagelse af åbenbaring« (*Doctrines of the Restoration*, ed. Mark L. McConkie, Salt Lake City: Bookcraft, s. 243). Dette sker, fordi skriftlæsning gør, at vi kommer i harmoni med Herrens Ånd« (»Scripture Reading and Revelation«, *Ensign*, jan. 1995, s. 7–8).

Bed eleverne om at kommentere, hvordan hver af de følgende aktiviteter kan føre dem til en større forståelse af evangeliet:

- Ransage skrifterne

- Bede oprigtigt
- Adlyde de levende profeters lærdomme

Aflæg vidnesbyrd om, at Ånden vil vejlede os, når vi flittigt studerer evangeliet og adlyder de sandheder, vi har lært at kende. Frelseren er et fuldkomment eksempel for os med hensyn til at anvende evangeliet.

Alma 12:12–18. Vi vil blive dømt efter vores ord, gerninger og tanker. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at komme med eksempler på, hvordan vores tanker og tro påvirker det, vi gør. Læs Alma 12:12–13 og læg mærke til, hvad dette princip har at gøre med Amuleks lærdomme.

Amulek advarede Zeezrom kraftigt. Læs vers 14 og foreslå, at eleverne understreger de tre måder, hvorved vi kan fordømmes. Læs Mosiah 4:30 og krydshenvis det med vers 14. Spørg: Hvorfor vil vi ikke »vove at se op til vor Gud«, hvis vore ord, gerninger eller tanker ikke var rene? Læs vers 15–18 og nedskriv resultaterne af ikke at lære at kontrollere sine tanker, ord og gerninger.

Spørg: Eftersom så meget af det, vi er, og hvordan vi lever, begynder med det, vi tænker, hvad kan vi da gøre for at kontrollere vore tanker? Læs følgende forslag til at fastholde de rette tanker. Ældste Boyd K. Packer, som dengang var medlem af De Tolvs Kvorum, sagde:

»Hvis man kan kontrollere sine tanker, kan man overvinde vaner – endog nedværdigende, personlige vaner. Hvis man lærer at beherske dem, vil man leve lykkeligt.

Jeg vil gerne lære jer dette. Vælg en yndlingssalme blandt Kirkens hellige musik, en med tekst, som er opløftende og hvis melodi er ærbødig, en som får jer til at føle noget i retning af inspiration ...

Brug nu denne salme som et sted, hvor jeres tanker kan gå hen. Gør det til jeres nødudgang ...

Når musikken begynder og når ordene danner sig i jeres sind, vil de uværdige tanker skamfuldt søge væk«
(*Teach Ye Diligently*, s. 46–47).

Præsident Marion G. Romney, som var medlem af Det Første Præsidentskab, sagde:

»Den store strid i verden i dag gælder, som den altid har gjort, menneskenes sjæle. Ethvert menneske er personligt optaget af kampen, og han udkæmper den med det, der er i hans tanker. Når alt kommer til alt, er den enkeltes slagmark inden i ham selv. Uvægerligt bevæger han sig hen mod det, som hans tanker drejer sig om. For århundreder siden udtrykte en klog mand

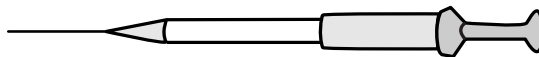
den sandhed således: »Som et menneske tænker i sit hjerte, således er det« [Ordsp 23:7, engelsk udgave] ...

Jeg er overbevist om, mine brødre og søstre, at det er irrationelt at håbe på at undslippe verdens lyster uden at erstatte disse som genstande for vore tanker med det, der hører Ånden til, og jeg ved, at det, der hører Ånden til, forkyndes med mægtig kraft i Mormons Bog ...

Og derfor tilråder jeg jer, mine elskede brødre og søstre og venner overalt, at gøre læsning af Mormons Bog nogle få minutter hver dag til en livsvarig vane«
(*Den danske Stjerne*, okt. 1980, s. 111, 112, 115).

Bed eleverne om at fortælle, hvordan opløftende musik og daglig læsning af Mormons Bog kan hjælpe dem med at kontrollere deres tanker, ord og gerninger.

Alma 12:22–37. Gud sørgede for forløsningsplanen for at frelse hele menneskeheden fra deres faldne tilstand. Han sender sine tjenere ud for at undervise sine børn i planen. (40–45 minutter)



Tegn en injektionssprøjte på tavlen. Spørg:

- Hvordan bruges dette redskab til at beskytte os fra at pådrage os sygdomme? (Den bruges til at sprøjte vaccine ind i vores blodbane).
- Hvad gør en vaccine? (Den stimulerer vores immunsystem til at lave antistoffer, som angriber de kim, der forårsager en given sygdom).
- Bakterier kan ikke ses med det blotte øje. Hvordan ved vi, at de er farlige? (Andre, som har pådraget sig dem, er blevet syge eller døde).

Bed en elev om at læse denne udtalelse af præsident Boyd K. Packer:

»Da I var børn, gennemgik I et vaccinationsprogram. Antistof blev sprøjtet ind i jeres system for at beskytte jer, hvis I skulle blive udsat for smittefarlige fjender, så små at de var usynlige ...

... Jeg ved ikke, hvor mange gange jeg har været udsat for og dog skånet for alvorlig sygdom ved at have udsat mig for det forbigående ubehag ved en indsprøjtning.

Mens vi kan beskytte vore legemer mod smittefarlige sygdomme ved hjælp af den rette serum, kan vi ikke vaccinere vores sind og ånd på denne måde. Vi

vaccinerer vores sind og vores ånd med begreber, med sandheden« (*The Play and the Plan* [tale til unge voksne, den 7. maj 1995], s. 1).

Bed eleverne om at læse Alma 12:25–26, 30, 32–33 og være opmærksom på den vending, der findes syv gange. (»Forløsningsplanen« eller »plan til forløsning«). Foreslå, at de understreger vendingen, hver gang den forekommer. Påpeg, at vendinger, som f.eks. »forløsningsplanen«, »saliggørelsens store plan«, »frelsesplanen« og »den store Skabers nåderige plan« forekommer mere end 20 gange i Mormons Bog. Spørg: Hvorfor tror I, at Herrens profeter understregede denne lærdom så stærkt? Bed eleverne om at tænke på, hvordan kundskab om forløsningsplanen er ligesom en vaccine, som præsident Packer antydede.

Bed eleverne om at gennemgå Alma 12:25, 30 og være opmærksom på, hvornår forløsningsplanen blev udfærdiget. Aflæg vidnesbyrd om, at vi blev undervist i planen, før vi kom til denne jord. Vi forstod hver især planen og accepterede den. Præsident Packer belærte:

»Vores jordiske livs forløb fra fødsel til død er i overensstemmelse med en evig lov og følger en plan, der er beskrevet i åbenbaringerne som den store saliggørelsens plan. Det ene begreb, den ene sandhed jeg gerne vil indprente i jeres sind, er denne: Der er tre dele i planen. I befinder jer i den anden eller den midterste del, den, hvor I vil blive prøvet af fristelser, af prøvelser, måske af tragedie. Hvis I forstår det, vil I blive bedre i stand til at forstå livet og modstå tvivlens og fortvivlelsens og nedtrykthedens sygdom« (*The Play and the Plan*, s. 1–2).

Selv om sløret hindrer os i at huske vores førjordiske tilværelse, levede vi, før vi kom til jorden, og vi vil leve efter døden. Spørg:

- Hvordan kan det at vide, at I lever i den anden del af en tredelt plan hjælpe jer, når I står over for fristelse?
- Hvordan kan denne forståelse hjælpe jer med at imødekomme vanskeligheder?

Alma forklarede forløsningsplanen til Zeezrom. Følgende aktivitet vil hjælpe eleverne til at identificere planens elementer.

Del eleverne op i grupper på to eller tre elever. Giv hver gruppe en eller flere sæt af vers fra medfølgende skema. Giv hver gruppe et stykke papir til hvert sæt af de vers, de får tildelt. Bed dem om at finde et af forløsningsplanens elementer i hvert vers eller sæt af vers. Bed dem om at beskrive disse elementer på papiret (du kan eventuelt også bede dem om at illustrere det med enkle billeder). Når de er færdige, kan du bede grupperne om at læse deres vers for klassen og forklare, hvad de har skrevet.

Alma 12

vers 22.	På grund af Adams fald er hele menneskeheden fortabt og falden.
vers 23, 26.	Døden var et resultat af Adams fald, og den er en nødvendig del af planen.
vers 24.	Jordelivet er en prøve og en tid til at forberede sig til at møde Gud.
vers 25.	Hvis der ingen forløsningsplan var, ville der ikke være nogen opstandelse.
vers 25, 30.	Planen blev udfærdiget før jordens skabelse.
vers 27.	Alle mennesker vil dø og blive dømt.
vers 28–30.	Gud underviser sine børn i planen i henhold til deres tro, omvendelse og hellige gerninger.
vers 32.	Gud gav befalinger, efter at han underviste i forløsningsplanen.
vers 33–34.	Den Enbårne Søns forsoning er central for forløsningsplanen.

Sæt papirene på tavlen i vers-orden. Gennemgå de principper, de beskriver, for at hjælpe eleverne til at forstå, hvordan hver del af planen passer sammen. Sørg for, at eleverne forstår hver af begreberne i den højre spalte i skemaet. Drøft, hvordan disse lærdomme kan give os en »åndelig vaccination«.

Henled elevernes opmærksomhed på vigtigheden af vers 33–34. Forklar, at Forløseren gjorde forløsningsplanen mulig. Påpeg, at roden i både *forløsning* og *Forløser* er *forløse*. Skriv følgende definition på *forløse* på tavlen: »At tilbagekøbe, genvinde, befri fra fangenskab ved betaling af en løsesum, redde, genoprette, reparere.« Spørg: Hvad lærer disse vers os om Forløserens rolle i forløsningsplanen? Læs Mosiah 3:7 og tredje vers af »Et grønklædt højdedrag« (*Salmer og sange*, nr. 115). Spørg: Hvorfor var Jesus Kristus den eneste, som kunne opfylde forløsningsplanen?

Præsident Packer rådede:

»Nogle bliver født med så lidt og andre med så meget. Nogle bliver født i fattigdom, med handicap, med smerte, med lidelse. Nogle oplever for tidlig død, endog uskyldige børn. Der er naturens brutale, utilgivende kræfter og brutaliteten mennesker imellem. Vi har set en masse af det for nylig.

Antag ikke, at Gud forsætlig forårsager det, som han i sine egne hensigter tillader. Når I kender planen og hensigten med det hele, vil selv disse ting fortælle om en kærlig himmelsk Fader« (*The Play and the Plan*, s. 2).

Udtryk taknemmelighed for vor himmelske Fader og hans Søn for at elske os tilstrækkeligt til at sørge for forløsningsplanen.

Alma 12:31–13:2. Et af Det Melkisedekske Præstedømmes ansvar er at undervise Guds børn i, hvordan de skal leve et værdigt, kristuslignende liv og til sidst modtage evigt liv. (25–30 minutter)

Før undervisning skal du placere et billede af profeten Joseph Smith på tavlen. Ved siden af det skrives denne udtalelse:

»Det Melkisedekske Præstedømme ... er den kanal, gennem hvilken al kundskab, lære, frelsesplanen og enhver betydningsfuld sag åbenbares fra himlen«
(Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 197–198).

Spørg eleverne om, hvad følgende har til fælles: En stribe, som er malet midt på en vej, en grænse mellem to ejendomme, en tidszone, grænsen mellem lande, længde- og breddegrader, timer og minutter. (De er alle menneskeskabte grænser). Forklar, at ligesom disse kunstige grænser blev kapitlerne og versnumrene i skrifterne tilføjet af mennesker. De hjælper os med at finde skriftsteder. På grund af kapitelskift ser vi imidlertid ikke udviklingen af et begreb, som kan være begyndt i det forrige kapitel. Du kan vise eleverne eksempler på dette i Bibelen ved at læse de sidste få vers af Matthæus 24 og de første vers af Matthæus 25. Et andet eksempel findes i slutningen af 1 Korinther 12 og begyndelsen af kapitel 13.

Forklar, at vi kan forstå nogle kapitler i Mormons Bog bedre, når vi læser dem i sammenhæng med det forrige kapitel. Bed eleverne om at læse Alma 13:1 og stands ved ordene »disse bud«. Spørg: Hvilke bud henviser Alma til? Bed dem om at se i Alma 12:37 efter en henvisning til budene. For at tydeliggøre, hvad »andre bud« henviser til, kan I læse Alma 12:31 og påpege ordene *første bud*. Bed eleverne om at slå op i 1 Mosebog 2:16–17 og 2 Nephi 2:18–19 for at se, hvad disse første bud var. Læs Alma 13:32 og spørg:

- Hvad gjorde Herren, før han gav Adam og Eva nye bud? (Han bekendtgjorde forløsningsplanen for dem).
- Hvordan hjælper det os, når vi kender frelsesplanen, at adlyde vor himmelske Faders bud? (Planen hjælper os med at forstå, hvorfor vi har befalingerne).
- Læs Lære og Pagter 82:3. Hvad har disse vers at gøre med de principper, der belæres om i Alma 12:32? (Det kræves, at vi efterlever en større lov efter at vi er blevet undervist).

Skriv *Disse bud* på tavlen: Stil følgende spørgsmål, og efterhånden som eleverne svarer, skrives svarene på tavlen:

- Hvad er ifølge Alma 12:32 et af de bud, Gud gav?
- Læs vers 33–34. Hvad ellers beder Gud os om at gøre?
- Hvordan bringer dette os til Kristus?

Bed eleverne om at læse Alma 13:1–2 og lægge mærke til, hvordan vor himmelske Fader underviser sine børn i »disse bud«. Læs Lære og Pagter 107:2–4. Spørg: Hvilken myndighed henviser ordene »efter hans Søns orden« i Alma 13:2 til? (Det Melkisedekske Præstedømme). Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Profeterne i Mormons Bog gav titlen *præst* til ledere, som i denne uddeling kendes som *højpræster*. Det betyder, de var præster i Det Melkisedekske Præstedømme ... Eftersom Det Aronske Præstedømme ikke var blandt nephiterne på Almas tid ... var der ikke noget behov for at skelne mellem præster i det mindre og det større præstedømme« (Mormon Doctrine, s. 599).

Hvorfor gav Herren ifølge Alma 13:1 Det Melkisedekske Præstedømme? Hvis du har tid, kan du eventuelt vise et eksempel på dette fra et tidligere kapitel i Mormons Bog. Læs f.eks. Alma 6:1–5 og læg mærke til, hvordan disse præstedømmebærere opfyldte deres kald. Læs udtalelsen på tavlen af profeten Joseph Smith og henvis til listen over »disse bud«. Bed eleverne om at foreslå måder, hvorpå bærere af Det Melkisedekske Præstedømme tjener ved at opfylde disse ansvar. (Svarene kan omfatte at tage på mission, udføre hjemmelæreropgaver, deltage i kvorumsmøder, give præstedømmevelsignelser samt tempelpagter og -ordinancer).

Vidn om, at Det Melkisedekske Præstedømme giver alle kirkemedlemmer muligheder for at tjene, og giver dem pagter og ordinancer samt kaldelser, så vi kan lære, hvordan man lever et kristuslignende liv.

Alma 13. Mange var forudordineret i den førjordiske tilværelse til at modtage kaldelser i Det Melkisedekske Præstedømme i jordelivet. Kaldelser i præstedømmet er grundlagt på personlig værdighed og på at følge Jesu Kristi eksempel. (35–40 minutter)

Vis eleverne et billede af templet i Salt Lake City (f.eks. Evangelisk kunst – 502). Stil eleverne følgende spørgsmål:

- Hvor lang tid tog det at bygge dette tempel? (40 år).
- Hvilke forberedelser var nødvendige før dets opførelse? (Der blev lavet tegninger, materialer blev indsamlet, arbejderne blev organiseret).
- Hvem havde kundskab om dette tempel hundreder af år, før de hellige kom ind i Saltsødalene? (Læs Esajas 2:2–3 sammen med eleverne. Præsident Gordon B. Hinckley, daværende medlem af Det Første Præsidentskab, sagde om templet i Salt Lake City: »Det er en bogstavelig opfyldelse af Esajas' profeti« [»Templet i Salt Lake City«, *Stjernen*, nov. 1993, s. 7]).
- Hvordan skal vi leve for at kunne komme ind i denne hellige bygning? (Se L&P 97:15–16).

Lær eleverne, at Det Melkisedekske Præstedømme er som et tempel. At bygge et tempel kræver fysisk forberedelse, og før vi kommer ind i templet, skal vi forberede os åndeligt. Alma 13 lærer os, at de, som har præstedømmet på jorden, blev kaldet, forberedt og forudordineret i deres førjordiske tilværelse.

I løbet af følgende aktivitet, kan du motivere eleverne til at understrege ord og vendinger i deres skrifter, som lærer dem om præstedømmet. Del eleverne op i to grupper. Bed hver gruppe om at læse et af skriftstedsblokkene fra følgende skema og besvare de spørgsmål, der følger med den. Skriv det, de kommer frem til, på tavlen og drøft dem i klassen:

Alma 13:1–9. Krav for at have præstedømmet	Alma 13:10–19. Ær præstedømmet
<ul style="list-style-type: none"> • Hvorfor bliver bærere af Det Melkisedekske Præstedømme ordineret? (Se vers 1, 6). • Hvornår blev de første gang kaldet? (Se vers 3, 5). • Hvad kvalificerer dem til at modtage præstedømmet? (Se vers 3–4). • Hvad er præstedømmets beskaffenhed? (Se vers 7–9). 	<ul style="list-style-type: none"> • Hvordan bliver præstedømmebærere værdige til denne hellige kaldelse? (Se vers 10–12). • Hvordan bør præstedømmebærere (og andre hellige) leve for at forblive værdige? (Se vers 12–14). • Hvad lærer Melkisedeks eksempel os om at ære præstedømmet? (Se vers 17–19).

Brug følgende profetiske udtalelser som en hjælp i jeres drøftelse. Profeten Joseph Smith sagde:

»Hver eneste mand, som har et kald til at betjene verdens indbyggere, blev ordineret til selve denne opgave i det stor råd i himlen, før denne verden blev til. Jeg mener, at jeg blev ordineret til selve dette embede i hint store råd« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 442).

Præsident J. Reuben Clark jun., som var medlem af Det Første Præsidentskab, sagde:

»Jeg vil gerne tro, at [denne udtalelse af profeten Joseph Smith] omfatter de af os i mindre kaldelser og mindre anseelse ... Jeg vil gerne tro, at der i dette store råd i det mindste blev sagt noget til os, som antydede, hvad der ville blive forventet af os, og som gav os kraft, og som igen kunne blive bekræftet her, til at gøre visse ting i opbyggelsen af Guds rige på jorden« (i *Conference Report*, okt. 1950, s. 170–171).

Præsident Wilford Woodruff, daværende præsident for De Tolvs Kvorum, sagde:

»Jeg tror med hensyn til apostlene, højpræsterne, halvfjerdsere og Israels ældster, som bærer det hellige præstedømme, jeg tror, at de blev ordineret, før de kom hertil; og jeg tror, at Israels Gud har oprejst dem og har passet på dem fra deres ungdom og har båret dem gennem alle livets scener, både de sete og usete, og har forberedt dem som redskaber i sine hænder til at tage dette rige og bringe det frem i verden« (i *Journal of Discourses*, 21:317).

Præsident Harold B. Lee har sagt:

»På trods af den kaldelse, som omtales i skrifterne som ›forudordination‹, har vi en anden inspireret udtalelse: ›Se, mange er kaldede, men få er udvalgt ...‹ (L&P 121:34).

Dette antyder, at selv om vi har vores handlefrihed her, er der mange, som var forudordineret, før verden blev til, til noget større, end de har forberedt sig selv til her. Selv om de måske var blandt de ædle og store, hvorfra han ville tage sine udvalgte ledere, erklærede Herren, så kan de gå fejl af denne kaldelse her på jorden« (*Stand Ye in Holy Places*, s. 9).

Præsident Gordon B. Hinckley, daværende medlem af Det Første Præsidentskab, sagde:

»Hver eneste af os, som bærer denne guddommelige myndighed, må erkende denne ophøjede sandhed – at disse himlens kræfter, der er knyttet til præstedømmet, ›ikke kan kontrolleres eller bruges uden ved retfærdighedens grundsætninger‹« (»Kun ved retfærdighedens grundsætninger«, *Stjernen*, maj 1993, s. 22).

Bed eleverne om at nedskrive måder, hvorpå retskafne bærere af Det Melkisedekske Præstedømme kan velsigne medlemmerne af Kirken. (Svarene kan omfatte ved eksempel, tjeneste, præstedømmevelsignelser, patriarkalske velsignelser, ordnancer). Spørg:

- På hvilke måder kan en ung mand forberede sig til at bære Det Melkisedekske Præstedømme?
- På hvilke måder kan unge piger hjælpe unge mænd med at forberede sig?
- På hvilke måder kan unge mænd og piger forberede sig til at modtage templets ordnancer?

Læs Alma 13:27–28 sammen med eleverne og foreslå, at de understreger, hvordan vi kan holde os selv værdige til disse velsignelser.

Alma 14. Handlefrihed er så vigtigt, at Gud af og til lader de retfærdige lide på grund af andres onde gerninger. Uanset hvad, så er han opmærksom på vore prøvelser og vil velsigne dem, som er trofaste i deres prøvelser.

(30–35 minutter)

Spørg eleverne, om de nogen sinde er blevet beskyldt for at gøre noget forkert, som de ikke havde gjort. Drøft de følelser, der kom som resultat af det. Bed eleverne om at fortælle om eksempler fra skrifterne på folk, som blev uretfærdigt kritiseret, forfulgt eller dræbt. Alma 14 indeholder en beretning om trofaste kvinder og børn, som mistede deres liv ved onde menneskers hænder. Du kan eventuelt læse hele kapitlet sammen med eleverne. Følgende spørgsmål og forslag kan hjælpe dine elever med at forstå det.

Vers 3

Læs 1 Nephi 16:2 og krydshenvis det med Alma 14:3. Spørg: Hvorfor bliver de, som handler forkert, så vrede på dem, som kalder dem til omvendelse?

Vers 6–7

Zeezrom var tidligere blevet anerkendt som en af de »dygtigste« blandt de lovkyndige (Alma 10:31). Hvorfor ville folk ikke lytte til ham nu?

Vers 10

Hvorfor tror I, at Herren tillader, at uskyldige mennesker lider på grund af de ugudelige? (Læs Alma 60:13 for at få hjælp til at besvare dette spørgsmål).

Vers 11

Spørg:

- Hvilken lærdom i dette vers kan give nogen trøst vedrørende dem, som lider for evangeliet?
- Hvordan kan eksemplet hos dem, som er tålmodige i prøvelser, styrke os i vore vanskeligheder.

Gennemgå historien om Rafael Monroy og Vicente Morales fra undervisningsforslaget til Mosiah 17:11–20 (s. 118–119) med eleverne.

Vers 17–19

Sammenlign disse vers med Frelserens svar i Matthæus 27:12–14. Spørg: Hvorfor tror I, at intet svar var den bedste reaktion?

Vers 26–29

- Bemærk Almas første spørgsmål? Har I nogensinde kunne tænke jer at stille samme spørgsmål? Hvornår?
- Hvordan udfriede Herren til sidst Alma og Amulek fra deres prøvelser?
- Hvorfor blev de bevaret?

Læs denne udtalelse af præsident James E. Faust:

»Lad os ikke antage, at fordi vejen til tider er vanskelig og prøvende, så har vor himmelske Fader glemt os ... Må enhver af os følge Herrens trøstende råd: »Vær tålmodig i trængsler; thi du skal få mange. Men udhold dem, thi se, jeg er med dig lige til dine dages ende« (L&P 24:8)« (Stjernen, maj 1998, s. 8).

Vidn om, at Herren er opmærksom på vore prøvelser og vil velsigne os, hvis vi holder trofast ud til enden.

Alma 15: 3–11. Vi kan blive helbredt fra vore prøvelser, hvis vi har tro på Jesus Kristus og det er i overensstemmelse med Guds vilje. (15–20 minutter)

Spørg eleverne om de eller nogen, de kender, nogen sinde har været så nervøs for noget, at de blev fysisk syge. Bed dem om at fortælle om deres oplevelse. Ældste Boyd K. Packer har sagt:

»For nylig spurgte jeg en familielæge om, hvor meget af hans tid, der udelukkende blev brugt til at oprette fysiske skader. Han har en stor praksis, og efter omhyggelig overvejelse svarede han: »Højest 20%. Resten af tiden synes jeg at arbejde med problemer, der ganske vist i høj grad øver indflydelse på mine patienters fysiske velbefindende, men som ikke har deres rod i legemet.

Sådanne fysiske vanskeligheder,« fortsatte lægen, »er simpelthen symptomer på et eller andet psykisk eller følelsesmæssigt problem« (Den danske Stjerne, apr. 1978, s. 90).

Spørg:

- Hvilke ikke-fysiske vanskeligheder kan forårsage fysisk sygdom? (Svarene kan omfatte stress, bekymringer, vrede, frygt).
- Kan synd være årsag til, at en person bliver fysisk syg?

Uden at give eleverne skriftstedshenvisningen, kan du læse Alma 15:1–3 for eleverne, idet du stopper efter ordene »som skyldtes«. Bed dem om at færdiggøre sætningen. Bed eleverne om at læse vers 3 for at finde kilden til Zeezroms feber. Få dem til at understrege årsagen til, at han var syg, og spørg hvorfor de tror, at dette gjorde ham syg.

Læs vers 4–5 og spørg:

- Hvad er kilden til Zeezroms meget intense lidelse?
- Hvordan kunne Alma hjælpe ham?

Ældste Packer fortsætter:

»Der findes en anden del af os, som ikke er så følbare, men som er lige så virkelig som vores fysiske legeme. Denne ikke følbare del af os beskrives som tanke, følelse, intellekt, temperament og meget andet. Kun sjældent omtales den som det åndelige.

Men der findes en *ånd* i mennesket; at ignorere den er at flygte fra virkeligheden. Der findes også åndelig forvirring og åndelige sygdomme, der kan forårsage intens lidelse.

Menneskets legeme og ånd hører sammen. Ofte, ja meget ofte, når der er vanskeligheder, er det umådelig svært at sige, hvad der er hvad« (*Den danske Stjerne*, apr. 1978, s. 90).

Læs Alma 15:6 og spørg: Hvorfor var Almas spørgsmål vigtigt, hvis Zeezrom skulle helbredes? (Helbredelsen ville være grundlagt på Zeezroms tro på Jesus Kristus). Bed tre elever om hver at læse en af følgende skriftsteder for klassen: Alma 15:7–12; Matthæus 9:2–7; Jakobs Brev 5:14–15. Spørg: Ud over at overvinde sin feber, hvilken anden form for helbredelse oplevede Zeezrom også? Læs følgende forklaring af ældste Bruce R. McConkie:

»Den person, som ved tro, hengivenhed, retskaffenhed og personlig værdighed er i stand til at blive helbredt, er også i stand til at få den retfærdiggørende godkendelse fra Ånden for sin kurs i livet, og hans synder bliver ham tilgivet, hvilket bekræftes af det faktum, at han modtager Åndens følgeskab, hvilket han ikke kunne have, hvis han var uværdig« (*Mormon Doctrine*, s. 297–298).

Vidn om, at den samme magt, som kan helbrede fysiske sygdomme, også kan bringe åndelig helbredelse til den syge sjæl (se Matt 9:5; Luk 5:18–25; JSO, Luk 5:23). Begge er mulige ved tro på Herren Jesus Kristus. Overvej at fortælle om et tidspunkt, hvor du var vidne til helbredelsen af en, som var syg.

Alma 16:14–17. Undervisning og modtagelse af Guds ord ved Helligånden vil hjælpe os med at forberede os til Jesu Kristi andet komme. (20–25 minutter)

En dag eller to før du bruger dette undervisningsforslag, kan du bede to eller fire elever om at forberede en »nyhedsudsendelse«, som de kan præsentere for klassen ud fra begivenhederne i Alma 16. Motivér dem til at benytte rekvisitter og til at være kreative. Instruér halvdelen af eleverne, som forbereder udsendelsen, om at fokusere på ødelæggelsen af Ammonihah (se Alma 16:1–11). Bed dem om at fortælle, hvilken slags mennesker, der boede der (se Alma 8:9; 9:4; 14) og resultaterne af deres ugudelighed. Instruér den anden

halvdel i at berette om Almas og Amuleks succes med at forkynde for nephiterne efter Ammonihahs ødelæggelse (se Alma 16:12–21). Bed dem om at fortælle, hvordan folket reagerede på deres forkyndelse (se især Alma 16:13, 16–17, 21).

Introducér deres præsentation ved at fortælle eleverne, at de skal se en nyhedsrapport fra Almas tid. Bed eleverne om at lytte efter kontraster mellem den måde, hvorpå folket i Ammonihah og folket i de andre nephitiske byer reagerede på evangeliets budskab.

Efter nyhedsrapporten kan du spørge eleverne om, hvad den vigtigste forskel var på, hvordan budskabet blev modtaget. Læs vers Alma 16:12–17 og læg mærke til, hvordan de, som var lærvillige og troede, blev velsignet. Motivér eleverne til at understrege ordene, som beskriver disse velsignelser. Læs Alma 14:26–27, 29 og bed eleverne om at bemærke ordet *frygt*. Læs Alma 16:20 og læg mærke til de følelser, der danner modsætning til den frygt, som de ugudelige i Ammonihah følte. Læs vers 21 og drøft, hvorfor disse mennesker var beredt til Frelserens komme. Spørg: Hvad lærer det os om at forberede os til Jesu Kristi andet komme?



Indledning

Hvorfor vender tusinder af mænd og kvinder tilbage fra at have udført en mission og beskriver deres oplevelse som de bedste år i deres liv? Ældste Loren C. Dunn, medlem af De Halvfjerds, forklarede: »De tager på mission af mange årsager: Pligt, tjeneste, det vidnesbyrd de har om deres budskab. Men efter at have tjent hæderligt i 18 måneder eller to år, udvikler de bogstavelig talt alle en stor og dyb kærlighed til de mennesker, de tjener iblandt« (i Conference Report, okt. 1985, s. 12; eller *Ensign*, nov. 1985, s. 10).

Mosiahs sønner var nephiter, som fortalte om evangeliet i 14 år blandt folk, som hadede nephiterne. På trods af de prøvelser og forfølgelser, de mødte, lykkedes det dem at vende mange lamaniters hjerte til Jesu Kristi evangelium (se Alma 17:4–5). Deres kærlighed til og tjeneste blandt lamaniternes blødgjorde lamaniternes hjerte og åbnede døren, så de kunne undervise. Ransagning af skriften og meget bøn og faste bragte dem profetiens og åbenbaringens ånd, så de kunne undervise med magt og myndighed (se Alma 17:2–3).

»De kunne ikke tænke sig, at nogen sjæl skulle omkomme; ja, selve tanken om, at nogen sjæl skulle lide evig straf, fik dem

til at skælve og bæve« (Mosiah 28:3). Mens du studerer disse kapitler, kan du være opmærksom på de kærligheds- og tjenestegerninger, som Mosiahs sønner viste lamaniterne, og bemærke den forskel, disse handlinger gjorde med hensyn til deres succes i missioneringen.

Væsentlige evangeliske principper

- Faste, bøn og skriftlæsning hjælper os med at modtage Helligånden og forstå evangeliet (se Alma 17:1–3, 9–10; se også Jacob 4:6; L&P 88:76–78).
- De, som tjente på kristuslignende måde, har større evne til at påvirke dem, de underviser (se Alma 17:11, 20–25; 18:8–23).
- Undervisning i sande lærdomme, deriblandt Guds beskaffenhed, skabelsen, Adams fald, vores faldne tilstand og behovet for Frelserens forsoning kan medføre, at folk omvender sig og ændrer deres liv (se Alma 18:24–41; se også Kol 1:13–16; Alma 22:10–14).
- Jesu Kristi evangelium bringer lys, håb og glæde til sjælen (se Alma 19:6, 12–14, 29–36).

Yderligere hjælpelkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 215–217, 218–221.

Forslag til undervisningen

Alma 17:1–6. Kronologisk oversigt. (5–10 minutter)

Læs Alma 17:1–4 og læg mærke til, hvor længe Alma og Mosiahs sønner var på deres mission. Bed eleverne om at slå op på den kronologiske oversigt over Mormons Bog på deres bogmærker (32336 110) og finde »Alma Den Yngre« og »Mission hos lamaniterne«. (Der er medtaget en kopi af dette skema i slutningen af elevernes studievejledning).

Bed en elev om at læse overskriften før begyndelsen af Alma 17 i Mormons Bog. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad beskriver kapitel 17–26 i Alma?
- Hvilke andre begivenheder fandt sted på samme tidspunkt i Mormons Bog? (Alma og Amulek missionerede).
- Hvilke år omfatter disse kapitler omtrentlig? (Omkring 91–77 f.Kr.).

Vis eleverne følgende skema og gennemgå hurtigt skriftstederne, der står angivet i det. Overvej at give eleverne en kopi af skemaet, som de kan opbevare i deres skrifter.

Oversigt over Alma 1–27 (tidsangivelser er omtrentlige)

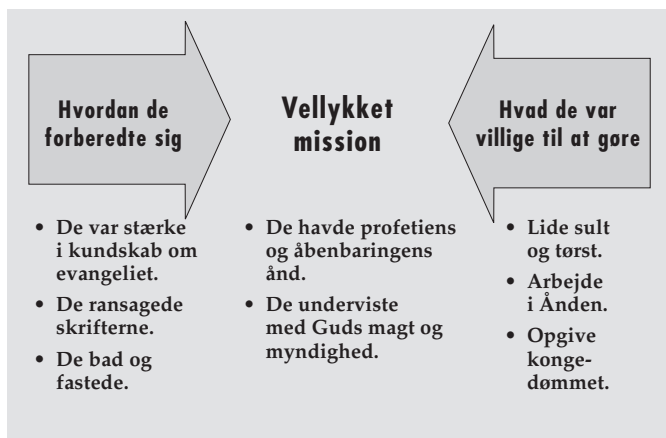
Blandt nephiterne		Blandt lamaniterne
91 f.Kr. Alma er overdommer over nephiterne (se Alma 1–4).		91 f.Kr. Mosiahs sønner tager på mission hos lamaniterne (se Alma 17:6–19).
83 f.Kr. Alma trækker sig tilbage fra dommerembedet og udfører missionering (se Alma 5–15).	81–78 f.Kr. Uomvendte lamaniter går mod nephiterne og ødelægger byen Ammonihah (se Alma 16; 25).	Mosiahs sønner glæder sig over deres succes i missioneringen (se Alma 25:17; 26).
77 f.Kr. Alma og Mosiahs sønner mødes (se Mosiah 17:1–5; 27:16).		77 f.Kr. Mosiahs sønner og omvendte lamaniter forbereder sig til at tage til Zarahemla (se Alma 27:1–15).

Alma 17:1–12. Faste, bøn og skriftlæsning hjælper os med at modtage Helligånden og undervise i evangeliet. (10–15 minutter)

Spørg eleverne: Hvilke fysiske eller materielle forberedelser skal missionærer foretage sig, før de tager på mission? Skriv deres svar på tavlen under overskriften *Fysisk forberedelse*. (Dette kan omfatte at skaffe sig tøj, blive undersøgt hos læge og tandlæge, spare penge op). Spørg: Hvilke åndelige forberedelser bør missionærer foretage? Skriv svarene på tavlen under overskriften *Åndelig forberedelse*. (Disse kan omfatte læsning af Mormons Bog, bøn, faste, studium af missionærlektionerne, indgå tempelpagter). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor er fysisk forberedelse vigtig for en missionærs succes?
- Hvorfor er åndelig forberedelse vigtig for en missionærs succes?
- Hvordan påvirkes en missionærs succes, når forberedelsen mangler? Hvorfor?

Læs Alma 17:1–6 og læg mærke til, hvordan Mosiahs sønner havde forberedt sig, og hvad de var villige til at gøre for at få succes på deres mission. Efterhånden som I finder svarene, skrives de på tavlen som i medfølgende illustration.



Bed eleverne om at tænke over, hvordan deres følelser for at udføre en mission kan sammenlignes med de forventninger, Mosiahs sønner havde. Bed dem om at fortælle om missionsoplevelser, de kender til, og som viser, hvordan nutidige missionærer ofrer, tjener, studerer og faster for at kunne modtage Herrens magt. Læs Alma 17:9–10 og aflæg vidnesbyrd om den vejledning, beskyttelse og trøst, som Herren giver dem, der tjener.

Spørg: Hvordan kan åbenbaringsens ånd og evnen til at undervise »med magt og myndighed fra Gud« (vers 3) velsigne andre? Velsigne jer? Læs følgende udtalelse af ældste W. Mack Lawrence, daværende medlem af De Halvfjerds:

»Den samme åbenbaringsens ånd – omvendelsens ånd, om man vil – er tilgængelig for os hver især, når vi flittigt søger den gennem faste, bøn, lydighed og ransagelse af skrifterne« (*Stjernen*, juli 1996, s. 76).

Læs Herrens løfte i Lære og Pagter 84:85. Vidn om åbenbaringsens ånd, som kommer ved faste, bøn, lydighed og ransagning af skrifterne. Forklar, at vi har brug for denne ånd til at hjælpe os med at fortælle andre om evangeliet.



Alma 17:19–18:17. Profeter er ofte forbilleder på Frelserens liv. (45–50 minutter)

Bemærk: Dette undervisningsforslag bygger på undervisningsforslaget til Mosiah 7:1–8, 16 og Mosiah 11–17.

Skriv følgende udtalelse på tavlen før undervisningen:

»Lev således, at de mennesker, som kender dig, men ikke kender Kristus, vil få lyst til at lære Kristus at kende, fordi de kender dig« (H. David Burton i *Stjernen*, juli 1994, s. 66).

Bed eleverne om at læse Mosiah 6:63 og spørg:

- Hvad har dette skriftsted med udtalelsen på tavlen at gøre?
- På hvilke måder kan jeres liv vidne om Jesus Kristus?

Læs 1 Nephi 22:20–21 og find ud af, hvem Moses beskrev for sit folk. Bed eleverne om at foreslå måder, hvorpå Moses' liv minder dem om Jesu Kristi liv. (Begge overlevede forsøg på at slå dem ihjel, da de var børn, begge fastede 40 dage og nætter, begge bespiste på mirakuløs vis deres tilhængere, begge udfriede deres tilhængere fra fangenskab). Andre profeter, hvis liv beskrives i skrifterne, peger også mod Jesus Kristus. Spørg eleverne om, hvordan det, at Abraham blev bedt om at ofre Isak, minder dem om vor himmelske Fader og hans Enbårne Søn (se Jakobs Bog 4:5).

Del linierne i det medfølgende skema op blandt eleverne. (Hver af eleverne bør have et eller flere vers om Ammon og de tilsvarende vers om Jesus Kristus). Giv eleverne tid til stille at læse deres vers. Læs sammen Alma 17:19–18:17. Hold pause ved versene i skemaet for at give mulighed for, at eleverne fortæller, hvordan Ammons oplevelse minder dem om Jesus Kristus.

Ammon	Jesus Kristus
Alma 17:20	Matthæus 27:2
Alma 17:25	Johannes 10:11
Alma 17:31	Matthæus 18:12–13
Alma 17:37	L&P 6:2
Alma 18:3	Johannes 10:17–18
Alma 18:10	Johannes 6:38
Alma 18:13	Johannes 20:16
Alma 18:17	Lukas 22:42

Aflæg vidnesbyrd om, at et af Mormons Bogs hovedformål er at »overbevise jøder og ikke-jøder om, at Jesus er Kristus, den evige Gud, som åbenbarer sig for alle folk« (titelbladet i Mormons Bog). Læs følgende råd fra præsident Ezra Taft Benson:

»De, som ærligt søger sandheden, kan få et vidnesbyrd om at Jesus er Kristus, hvis de beder og mediterer over de inspirerende ord de læser i Mormons Bog ...

... Lad os læse Mormons Bog og blive overbevist om at Jesus er Kristus. Lad os læse Mormons Bog – om og om igen – så vi mere fuldt ud kan komme til Kristus, lad os overgive os til ham, gøre ham til centrum, lad os opsluge i ham« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 79).

Alma 17:19–18:23. De, som tjente på kristuslignende måde, har større evne til at påvirke dem, de underviser.

(15–20 minutter)

Bemærk: Dette undervisningsforslag går ud fra, at eleverne er bekendt med Ammons oplevelse i Alma 17–18.

Fortæl eleverne, at missionærer får en lille håndbog ved begyndelsen af deres mission. Hvis du kan få fat i én, så vis den til eleverne. Forklar, at bogen indeholder retningslinier, principper og regler for at udføre en vellykket mission. Missionærerne skal have bogen hos sig, læse den ofte og efterleve dens lærdomme. Læs håndbogens instruktioner om tjeneste:

»1. Vær høflig og yd tjenester.

2. Yd sådanne samfundstjenester, der er godkendt af din missionspræsident. Begræns tjenesteaktiviteterne til fire timer om ugen . . . undtagen i nødsituationer eller ved katastrofer, og efter anvisning af din missionspræsident« (*Missionærhåndbog*, s. 31–32).

Spørg: Hvorfor tror I, at der er medtaget råd vedrørende tjeneste i missionærhåndbogen?

Mind eleverne om de begivenheder, der førte til, at Ammon underviste kong Lamoni. Da Ammon gik ind i Ishmaels land, blev han fanget af kongens tjenere. I henhold til skikken kunne kongen have dræbt ham. I løbet af nogle dage havde kongen dog fået så stort et ønske om at lære om evangeliet, at han var villig til at beskytte Ammon med sine hære (se Alma 18:20–21).

- Læs Alma 17:20–25; 18:10. Hvad forårsagede ændringen i kongens følelser over for Ammon?
- Hvor længe var Ammon villig til alt tjene kongen? (Se vers 23).
- Læs Mosiah 28:3; Alma 17:9, 16. Hvorfor var Mosiahs sønner villige til at gøre så meget for lamaniterne?
- Hvordan kunne Ammons oplevelse have været anderledes, hvis han blot havde bekendtgjort over for tjenerne, at han var der for at undervise kongen i evangeliet?

Ældste Henry B. Eyring, medlem af De Tolvs Kvorum, sagde:

»Mange tusinde gange om dagen bliver Kirkens medlemmer betragtet af mennesker, som gerne vil vide mere om vores liv . . . Fordi vi har indgået en pagt om at være vidner, vil vi stræbe efter at fortælle dem, hvordan evangeliet har givet os lykke. Hvad de mener om det, vi fortæller dem, vil i høj grad afhænge af, om de føler, at vi holder af dem.«

Spørg:

- På hvilke måder har jeres forældre undervist jer i evangeliets principper?

- Hvad gjorde deres undervisning effektiv?

Bed eleverne om at tænke på lærere, som har påvirket dem i evangeliet. Spørg:

- Hvad gjorde disse lærere effektive?
- Hvor meget betød det, at I vidste, at disse lærere holdt af jer?
- Hvad lærer det jer om det at fortælle andre om evangeliet?

Bed en elev om at læse resten af ældste Eyrings udtalelse:

»De, som vi møder, vil fornemme den kærlighed . . . Det sker måske ikke i løbet af timer eller dage, som i kong Lamonis tilfælde, men de vil fornemme vores kærlighed efter at have sat vores hjerte på prøve. Og når de indser, at vores omsorg er oprigtig, vil Helligånden lettere kunne røre dem, så vi kan undervise dem og bære vidnesbyrd, som det skete for Ammon« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 30).

Fortæl eleverne, at det at fortælle om evangeliet *er* tjeneste. Tjeneste er ikke blot en metode til at overtale andre til at lytte til evangeliet. Vores tjeneste skal tilbydes af kærlighed og omsorg for andre, uanset hvordan de reagerer på evangeliets budskab.

Bed eleverne om at tænke på nogen, de kunne tænke sig at fortælle om evangeliet. Bed dem om på et stykke papir at skrive, hvad de kan gøre for at tjene denne person. Bed dem om at medtage et skriftsted om tjeneste og skrive, hvordan det at tjene andre kan hjælpe med til at bringe dem til Kristus.

Alma 18:24–19:36. Undervisning i sande lærdomme, deriblandt Guds beskaffenhed, skabelsen, Adams fald, vores faldne tilstand og behovet for Frelserens forsoning kan medføre, at folk omvender sig og ændrer deres liv.

(45–55 minutter)



Vis eleverne en gobelin eller et billede af et. Forklar, at en gobelin er et tungt, broderet stykke stof med et malerisk

design, som bruges til gardiner, vægophæng og møbel-
polstring. I fortiden blev store gobeliner af og til brugt til at
fortælle historier eller optegne vigtige begivenheder. Spørg:
Hvordan ville en gobelin se ud, hvis der manglede flere af
trådene? Påpeg, at hver del af stoffet har brug for de andre
dele for at være stærkt og for at billedet skal være
fuldstændigt.

Sammenlign Jesu Kristi evangelium med en gobelin. Hver
tråd i evangeliet hænger sammen med de andre. Omvendelse
hænger f.eks. sammen med dåb. Bed eleverne om at foreslå
andre evangeliske principper, som har med hinanden at gøre.
(Svarene kan omfatte dåb og Helligåndens gave, tro og
gerninger, lydighed og velsignelser). Vidn om, at eftersom
evangeliets lærdomme er så indbyrdes afhængige, vil det at
lære om én lærdom påvirke vores forståelse af en anden.
Ældste Bruce R. McConkie har sagt:

»De tre største begivenheder, som nogen sinde har
fundet sted eller vil finde sted i al evighed, er disse:

1. Skabelsen af himlen og jorden, af mennesket og alle
former for liv.
2. Menneskets, alle former for livs og selve jordens fald
fra sin oprindelige og paradisiske tilstand til deres
nuværende dødelige tilstand og
3. den uendelige og evige forsoning, som forløser
mennesket, alt det levende og også jorden fra deres
faldne tilstand, så frelse af jorden og alt det levende
kan fuldføres.

Disse tre guddommelige begivenheder – evighedens tre
søjler – er uadskilleligt forbundne i en stor gobelin,
kendt som den evige frelsesplan« (*A New Witness for the
Articles of Faith*, s. 81).

Hjælp eleverne til at forstå, at effektiv evangelisk lærdom
omfatter mange vigtige og indbyrdes forbundne principper.
Skriv *Guds eksistens, Skabelsen, Faldet og Forløsningsplanen* på
tavlen. Forklar, at Ammon underviste i hver af disse væsent-
lige lærdomme, da han belærte kong Lamoni. Læs Alma
18:24–40 og bed eleverne om at påpege vers, hvori Ammon
underviser i de lærdomme, der står angivet på tavlen.

Læs Alma 18:40–43; 19:6 for at finde ud af, hvad der skete
med Lamoni som resultat af, at han lærte disse lærdomme.
(Eleverne spekulerer måske over, hvorfor Lamoni reagerede,
som han gjorde, på at høre evangeliet. Selv om Lamonis
reaktion var usædvanlig, har andre haft samme oplevelse;
se Mosiah 27:11, 19; Alma 22:18–19).

Læs Alma 19 sammen som klasse, idet I drøfter de betyd-
ningsfulde lærdomme og principper i dette kapitel. (Fortæl-
lingen flyder godt, og vil holde elevernes interesse fangen).
Følgende spørgsmål og forslag kan hjælpe i jeres drøftelse.

Vers 5

Spørg: Hvorfor tror I, at dronningen havde en anden reaktion
end andre på den tanke, at hendes mand var død? (Eleverne
vil nok nyde at analysere dette afsnit).

Vers 6

Spørg:

- Hvilken ændring gik Lamoni igennem?
- Hvad påvirkede ham?

Ældste Bruce R. McConkie har forklaret:

»De, som lytter til Helligåndens tilskyndelser og under-
kaster sig dens stræben (som er Kristi lys), er i stand til
at modtage den hellige Ånd (Helligånden).

Vi har ikke nogen bedre illustration af Kristi lys' fulde
virkning på en undersøger af evangeliet end det, der
skete med kong Lamoni« (*A New Witness for the Articles
of Faith*, s. 261).

Vers 13

Spørg: Hvilken påvirkning havde Lamonis vidnesbyrd og
Guds Ånds kraft på hans hustru?

Vers 14

Spørg: Hvordan viste Ammon, at han var en ydmyg
missionær?

Vers 16–17

Spørg:

- Hvad ved vi om Abis?
- Hvilken mulighed erkendte og greb hun? (En mulighed
for at fortælle om evangeliet).
- Hvilke muligheder for missionering har I haft?

Vers 22–23

Foreslå, at eleverne læser Mosiah 28:7 og Alma 17:35. Spørg:
Hvad kan vi lære af disse vers om Herrens løfter?

Vers 24–29

Bemærk den strid, som opstod på grund af disse mirakler.
Hvem ønsker, at folket skændes med hinanden, selv mens
store mirakler fra Gud fandt sted? (Se 3 Nephi 11:29).
Hvorfor?

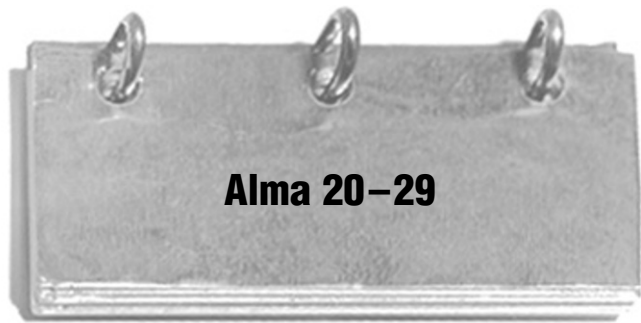
Vers 31–35

Bed eleverne om på tavlen at skrive omvendelsesprocessens
elementer, som Lamonis folk oplevede, da Lamoni begyndte
at undervise.

Vers 36

- Hvem bliver indbudt til at modtage Helligånden?
- Hvad skal de gøre for at modtage den?

Vidn om, at alle, som er villige til at lytte og lære om evangeliet, kan opleve en forandring i hjertet ved Helligåndens kraft. (Hvis du føler, at eleverne bliver overvældet eller mismodige, fordi de ikke har oplevet en dramatisk forandring i deres tilværelse, kan du eventuelt læse advarslen af præsident Ezra Taft Benson, som findes i undervisningsforslaget til Alma 5, s. 137–38.)



Indledning

Ældste L. Tom Perry, medlem af De Tolvs Kvorum, belærte om, at »ved ikke at gengælde andres aggressioner kan vi have stor påvirkning på dem. Vi kan bogstavelig talt ændre deres hjerte, når vi følger Kristi eksempel og vender den anden kind til. Vores eksempel som fredelige tilhængere af Kristus inspirerer andre til at følge ham« (*Living with Enthusiasm*, s. 128). Mosiahs sønner var redskaber til, at mange, som efterlod et liv i blodsudgydelse, blev ført til sandheden. Deres sagtomdighed gjorde indtryk på mange af deres fjender, som også nedlagde deres våben og sluttede sig til deres omvendte brødre og søstre. Hjælp dine elever med at forstå, at de forandringer, der kommer i omvendtes liv, og den lykke, det resulterer i, er ethvert offer, de kan blive afkrævet, værd.

Væsentlige evangeliske principper

- Helligånden tilskynder os til at gøre Guds vilje, selv når det er vanskeligt (se Alma 20:1–5; 21:13–18; 22:1–4; se også Ordsp 3:5–6; 1 Nephi 4:10–13; L&P 11:12–13).
- Vrede kan føre til større synder (se Alma 20:8–18; se også 3 Nephi 11:29–30; JSO Ef 4:26).
- Efterlevelse af evangeliet forhindrer ikke altid lidelse. Herren udfrier imidlertid til sidst dem, som holder ud til enden (se Alma 20:28–30; 21:13–14; se også Job 1:1; 2:7; Matt 5:38–42; L&P 67:13; 90:24).
- For at forstå vores behov for en Frelser må vi først vide, at Gud lever, at han skabte alle ting, og at vi, på grund af faldet og vore egne synder, bliver afskåret fra Guds nærhed (se Alma 22:7–14; se også Kol 1:13–16; Alma 18:24–41).

- At opgive vore synder og at være villig til at ofre alt, hvad vi har, fører til evigt liv og glæden ved at kende Gud (se Alma 22:15–18; se også Matt 13:44–46; Omni 1:26).
- De, som er omvendt til Herren, glæder sig i hans magt og godhed, frygter synden mere end døden, finder glæde i at hjælpe til med at frelse sjæle og styrkes mod frafald (se Alma 23:1–7; 24:6, 16–26; 26:11–17, 35–37; 29:1–3; se også Alma 30:19–20; L&P 18:10–16).
- Vi sørger over dem, som dør i ugudelighed. Vi underviser alle Guds børn i Jesu Kristi evangelium, så de kan undslippe konsekvenserne ved at dø i ugudelighed (se Alma 28:11–29:5; se også L&P 42:46–47).

Yderligere hjælpelkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 217–237.*

Forslag til undervisningen

Alma 20:1–5; 21:16. Helligånden tilskynder os til at gøre Guds vilje, selv når det er vanskeligt. (15–20 minutter)

Vis eleverne en kande med vand. Bed en elev om at komme op foran i klassen. Bed eleven om at ændre vandet til appelsinjuice uden at bruge nogen genstand eller hjælpemiddel. Spørg eleven:

- Hvorfor kan du ikke gøre det?
- Hvilken forskel ville det gøre, hvis Herren bad dig om at gøre det?
- Hvilke befalinger, om nogen, har Herren givet, som syntes umulig at holde?

Bed eleverne om at nævne personer fra skrifterne, som af Herren blev bedt om at gøre noget, som kan have set umuligt ud. Skriv deres svar på tavlen. (Disse kan omfatte Noa, der fik befaling om at bygge en ark, Moses, der blev kaldet til at føre Israels børn ud af Egypten, osv.) Spørg:

- Hvad gjorde det muligt for hver af disse personer at opfylde befalingen?
- Hvorfor tror I, at de overhovedet påtog sig sådanne opgaver?
- Vidste de altid i forvejen, hvordan de skulle klare deres opgaver?
- Hvad kunne de stole på, indtil befalingen var opfyldt?

Bed en elev om at læse Alma 20:1–3 og spørg:

- Hvilken opgave gav Herren Ammon?
- Hvorfor ville denne opgave være vanskelig? (Folket i Middoni var uvenligt indstillet over for Ammons brødre og kendte ikke Ammon).
- Hvorfor var Ammon klar til at tage af sted, endnu før han vidste, *hvordan* han skulle redde sine brødre?

Mind eleverne om, at Nephi også fik en svær opgave. Bed dem om at læse kapiteloverskriften til 1 Nephi 3 for at finde

ud af, hvad det var. Bed en elev om at læse 1 Nephi 4:6 og forklare, hvorfor den kunne sammenlignes med Ammons opgave. (Ammon blev gjort opmærksom på et problem, men ikke på hvordan han skulle løse det). Læs den første sætning af Alma 20:4 og spørg: Hvordan viste Lamoni, at han havde tro på Herrens evne til at hjælpe hans børn med at opfylde hans befalinger? Bed eleverne om at læse Romerne 8:31 og krydshenvis det med Alma 20:4. Spørg eleverne om, hvilket princip både Lamoni og Paulus vidnede om.

Læs Alma 20:4–7 og spørg: Hvordan sørgede Herren for en måde, hvorpå Ammon kunne redde sine missionærkammerater? Du kan eventuelt bede eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de følte sig tilskyndet til at gøre noget vanskeligt og med Herrens hjælp fandt ud af en måde at gøre det på. Vidn om, at når vi lever værdigt, vil vi modtage tilskyndelser til at gøre Herrens værk. Denne inspiration vil ikke altid være let at følge, men med tro og bøn kan vi gøre det, vi bliver bedt om.

Alma 20:8–17. Vrede kan føre til større synder.

(20–25 minutter)

Bed eleverne om at foreslå nogle årsager til, at folk bliver vrede. Læs 3 Nephi 11:29 og spørg, hvem der opmuntrer til vrede følelser og til strid. Læs Alma 20:16 og spørg eleverne om, hvad de tror, der gjorde Lamonis far vred. Bed dem om at læse vers 8–15 og være opmærksom på årsager, der kan forklare hans vrede, og bed dem om at fortælle om det, de kommer frem til. Spørg: Hvad har disse årsager at gøre med den lærdom, der belæres om i 3 Nephi 11:29?

Læs Alma 20:17 og spørg:

- Hvad advarede Ammon kongen om vedrørende hans vrede?
- Hvorfor tror I, at Ammon fortalte kongen om de åndelige farer ved vrede i stedet for ganske enkelt at forsvare Lamoni med sit sværd?
- Hvorfor er det så svært at føle Ånden, når vi er vrede?

Skriv følgende henvisninger på tavlen: *JSO Efeserne 4:26; 3 Nephi 11:30; 12:22*. Bed eleverne om at læse skriftstederne og sammenfatte budskabet i dem i en kort sætning. Forklar, at vi skal omvende os fra vrede for at kunne føle Helligåndens påvirkning i vores tilværelse (se L&P 1:33). Bed eleverne om at fortælle om måder, hvorpå de har lært at overvinde deres vrede.

Læs følgende iagttagelser om vrede og bed om elevernes kommentarer. Ældste Lynn G. Robbins, medlem af De Halvfjerds, sagde:

»Vi kan »afskaffe« vrede, for det har han lært og befalet os. Vrede er at give efter for Satans påvirkning ved at opgive vores selvkontrol. Det er den syndige tanke, der

fører til fjendtlige følelser eller adfærd. Det er den, der udløser hidsighed blandt bilisterne på motorvejen, raseriudbrud på sportspladserne og vold i hjemmene.

Ukontrolleret vrede kan hurtigt udløse en eksplosion af ondsindede ord og andre former for følelsesmæssige overgreb, der kan såre et følsomt hjerte« (se *Stjernen*, juli 1998, s. 85).

Præsident Gordon B. Hinckley, daværende medlem af Det Første Præsidentskab, sagde:

»[Må jeg foreslå], at I kontrollerer jeres temperament i de år, hvor I vokser op ... dette er tiden til at udvikle kraft og evne til at disciplinere jer selv. I tror måske, at det er mandigt at flamme op i vrede og sværge og misbruge Herrens navn. Det er ikke mandigt. Det er et tegn på svaghed. Vrede er ikke et udtryk for styrke. Det er et tegn på ens manglende evne til at kontrollere tanker, ord og følelser. Det er selvfølgelig let at blive vred. Men når svaghedens vrede tager over, så forsvinder fornuftens kontrol. Opelsk i jer selv selvdisciplinens mægtige kraft« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 58).

Senere sagde præsident Hinckley som Kirkens præsident:

»Hvis I har temperament, så er det nu, I skal lære at kontrollere det. Jo mere I gør dette, mens I er unge, des lettere vil det være. Lad intet medlem af denne kirke nogensinde miste sin selvbeherskelse på en så unødvendig og modbydelig måde« (*Stjernen*, juli 1998, s. 58).

Alma 20:28–30; 21:13–14. Efterlevelse af evangeliet forhindrer ikke altid lidelse. Herren udfrier imidlertid til sidst dem, som holder ud til enden. (20–25 minutter)

Vis eleverne en slebet sten, et stykke forarbejdet metal (f.eks. det, der bruges til mange metalredskaber) og en glat stykke træ. Spørg om, hvad de har til fælles. Hjælp dem med at forstå, at de alle har været gennem en forfinende proces – stenen er poleret ved slibning, metallet blev smedet ved varme og træet forarbejdet ved slibning. Læs følgende iagttagelse af profeten Joseph Smith:

»Jeg er som en uhyre, utilhugget sten, der ruller ned fra et højt bjerg; og den eneste afslibning, jeg får, er når et eller andet hjørne bliver gnedet af ved at komme i berøring med noget andet ... der her og der slår et hjørne af. Således vil jeg blive en glat og sleben pil i den Almægtiges kogger« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 364–365).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad sagde Joseph Smith, som hjalp ham med at blive en bedre tjener for Herren?
- Nævn nogle eksempler på hans lidelse.
- Hvilke eksempler er der i skrifterne på retskafne mennesker, som led? (Skriv svarene på tavlen til senere brug).
- Hvorfor tillader vor himmelske Fader sine tilhængere at lide?

Bed tre elever om hver at læse et af følgende skriftsteder for klassen: Alma 17:2–3, 5; Alma 20:28–30; Alma 21:13–14.

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilken oplevelse, som Ammons brødre blev udsat for, kunne have udfordret deres tro?
- Hvorfor tror I, at deres oplevelser som missionærer var så anderledes i forhold til Ammons?
- Hvordan reagerede de på deres vanskeligheder? (Se Alma 20:29).

For at hjælpe eleverne til bedre at forstå, hvordan de skal klare deres egne prøvelser, kan du bede dem om at lave en skriftsteds-kæde med følgende henvisninger: Matthæus 5:10–12, 38–44; Mosiah 24:13–14; Lære og Pagter 24:8; 67:13; 90:24 (se side 280, hvor der findes instruktioner om, hvordan man laver en skriftsteds-kæde).

Læs følgende udtalelse om tålmodighed under prøvelser. Ældste Marion D. Hanks, emeritusmedlem af De Halvfjerds, sagde:

»I tider med sorg og lidelser er løftet altså, at hvis vi holder ud, forbliver trofaste, sætter vores lid til ham og holder modet oppe, vil Herren komme til os i vores nød, styrke os til at bære vore byrder samt støtte os i vore prøvelser. Han vil være hos os til vore dages ende og på den sidste dag løfte os op til større muligheder for at tjene samt til sidst ophøje os sammen med sig selv og vore genforenede kære, og han vil hellige vore lidelser til vores gavn« (Stjernen, jan. 1993, s. 61–62).

Ældste Rex D. Pinegar, daværende medlem af De Halvfjerds' Præsidium, belærte:

»Der er forfærdelige lidelser i vores verden i dag. Gode mennesker kommer ud for meget tragisk. Gud er ikke årsag til dem, men han hindrer dem heller ikke altid. Men han giver os styrke og velsigner os med sin fred gennem oprigtig bøn« (Stjernen, juli 1993, s. 65).

Ældste Ronald E. Poelman, daværende medlem af De Halvfjerds, sagde:

»Uden modgang ville vi måske glemme det guddommelige formål med livet på jorden og koncentrere vort liv om verdens forgængelige ting.

Bør vi derfor ønske eller søge at opleve modgang og lidelse? Nej! Kan vi på passende vis forsøge at undgå det? Ja! Er det passende at bede om hjælp? Ja, og altid tilføje efter Frelserens eksempel: »Dog ikke, som jeg vil, men som du vil« (Matt. 26:39)« (Stjernen, juli 1989, s. 21–22).

Henvi eleverne til listen på tavlen på retfærdige personer fra skriften, som led. Spørg om, hvem af disse personer, der udholdt deres lidelse med tålmodighed. Bed eleverne om kort at fortælle om eksempler på personer, de kender, som har været tålmodig i prøvelser. Bed dem om at fortælle, hvad der hjalp disse personer med at holde tålmodigt ud.



Alma 22:1–14. For at forstå vores behov for en Frelser må vi først vide, at Gud lever, at han skabte alle ting, og at vi, på grund af faldet og vore egne synder, bliver afskåret fra Guds nærhed. (30–35 minutter)

Vis eleverne nogle glas og en kande med iskoldt vand. Tilbyd nogle få elever, som er tørstige, et glas. Spørg om der er nogle elever, som ikke er interesseret i et glas vand. Spørg:

- Hvad gør et glas vand så tiltrækkende?
- Hvorfor har vi alle behov for vand?
- Hvorfor er der nogle, der ikke ønsker det?

Vis nogle forskellige slags mad eller billeder af mad og spørg, om der er nogen, der er sulten.

- Hvorfor interesserer mad dem, der er sultne?
- Hvorfor har vi alle behov for mad?
- Hvis vi ikke er sultne, har mad så samme tiltrækningssevne på os? Hvorfor ikke?

Vis et billede af Jesus Kristus. Spørg:

- Har alle brug for Frelseren i deres liv? Hvorfor?
- Ved alle, at de har brug for ham? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Læs følgende iagttagelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Ligesom et menneske ikke rigtigt har lyst til mad, før han er sulten, således har han heller ikke lyst til Kristi frelse, før han ved, hvorfor han har brug for Kristus.

Ingen ved rigtigt hvorfor han har brug for Kristus, før han forstår og accepterer læren om faldet og dets virkninger for menneskeheden. Der findes ingen anden bog i verden, som forklarer denne vigtige læresætning nær så godt som Mormons Bog« (Stjernen, juli 1987, s. 79).

Ammon belærte Lamoni om faldet, så han kunne forstå, hvorfor vi alle har brug for Kristus (se Alma 18:36–39). Aaron gjorde det samme med Lamoni's far. Læs Alma 22:1–8 sammen med eleverne for at se, hvordan Aaron forberedte kongen til at lære lærdommene om faldet og forsoningen? Spørg: Hvorfor tror I, at Aaron begyndte sin undervisning med at spørge kongen om hans tro på Gud? Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Kundskab om Gud og hans love er nødvendig for frelse. Ingen kan blive frelst i uvidenhed om Gud«
(*A New Witness for the Articles of Faith*, s. 43).

Fortæl eleverne, at efter at Aaron havde belært kongen om Gud, læste og forklarede han skrifterne for ham. Ældste Henry B. Eyring har sagt: »Aaron [forkyndte] Guds ord ved at fremhæve Guds kærlighed og vores behov for ham«
(*Stjernen*, jan. 1996, s. 40).

Skriv overskrifterne *Skabelsen*, *Faldet* og *Jesu Kristi forsoning* på tavlen. Bed eleverne om at læse Alma 22:9–14 og lægge mærke til de vers, hvori disse lærdomme bliver omtalt. Bed derpå nogle få af dem om at komme op til tavlen og skrive versnumrene, som de fandt, og en kort sammenfatning over de lærdomme, som findes i disse vers under hver overskrift. Listen på tavlen kan se således ud:

Skabelsen	Faldet	Jesu Kristi forsoning
Vers 10–11. Guds skabte himlene og jorden.	Vers 12:13. På grund af overtrædelse er mennesket faldet og befinder sig i en kødelig tilstand.	Vers 13. Forløsningsplanen blev beredt i den førjordiske eksistens.
Vers 12. Gud skabte mennesket i sit eget billede.	Vers 14. Det faldne menneske »kunne ... ikke tilregne sig selv nogen fortjeneste«.	Vers 14. »Kristi lidelse og død forsoner for menneskenes synder ved tro, omvendelse.« Vers 14. Kristi forsoning bryder dødens bånd (alle vil opstå).

Henvi eleverne til de tre overskrifter på tavlen og spørg:

- Hvordan hjælper den lærdom, at vi er skabt i Guds billede, jer med at forstå hans kærlighed til jer?
- Hvorfor giver Gud sine børn lov til at overtræde befalingerne?
- Hvad gør Jesu Kristi forsoning for os, som vi ikke kunne gøre for os selv?
- Hvordan skal vi gøre for at anvende forsoningens gave i vores tilværelse?

Læs følgende spørgsmål af præsident Ezra Taft Benson og bed eleverne om at skrive deres svar på et stykke papir:

»Hvad betyder Herrens lidelser i Getsemane og på Golgata for os personligt?

Hvad betyder forløsningen fra faldet for os? Sagt med Almas ord, synger vi »sangen om den forløsende kærlighed«? (Alma 5:26)«
(*Stjernen*, juli 1987, s. 79).



Alma 22:15–18. At opgive vore synder og at være villig til at ofre alt, hvad vi har, fører til evigt liv og glæden ved at kende Gud. (25–30 minutter)

Skriv dåb, Helligåndens gave, præstedømmeordination og tempelbeseglinger på tavlen. Spørg:

- Hvorfor er disse ordinancer så betydningsfulde?
- Hvad ville I være villige til at ofre for at modtage disse ordinancer?

Læs følgende bemærkning af ældste Dallin H. Oaks:

»To kvaliteter, der supplerer hinanden, og som ligeledes manifesteres i vores pionerers liv – både de fortidige og de nutidige – er *uselviskhed* og *offervilje*. Vore Utah-pionerer udmærkede sig ved at sætte »den almindelige velfærd og samfundets mål over individuel vinding og personlige ambitioner« [Carol Cornwall Madsen, *Journey to Zion: Voices from the Mormon Trail*, s. 6]. Denne samme kvalitet er meget tydelig i vore nutidige pionerers omvendelsesberetninger. Efter at have modtaget et vidnesbyrd om sandheden af det gengivne evangelium har de uden tøven ofret alt, hvad der kræves, for at dets velsignelser vil være tilgængelige for deres børn og for kommende generationer. Nogle har solgt alle deres ejendele for at kunne rejse til templet. Nogle har mistet deres arbejde. Mange har mistet venner. Nogle har endog mistet forældre og familie, når nyomvendte er blevet forstødt på grund af deres tro. Dette må være det største offer af alle«
(*Stjernen*, jan. 1998, s. 74).

Du kan eventuelt fortælle nogle nyere beretninger om medlemmer, som ofrede meget for at acceptere evangeliet eller modtage evangeliets ordinancer, eller bed eleverne om at komme med eksempler. Sørg for at understrege velsignelserne ved sådanne ofre.

Forklar eleverne, at af og til bliver vi kaldet til at yde materielle ofre for at modtage nogle af evangeliets velsignelser. Og selv om ordinancerne altid er gratis, skal vi opfylde kravene for at modtage dem. Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 64:34 og foreslå, at de understreger det, Herren kræver. Læs Alma 22:15 for at se, hvad kong Lamoni far var villig til at give for at modtage evangeliets glæde. Spørg:

- Hvordan begyndte kongens offer at opfylde Herrens krav, som han fremsætter i Lære og Pagter 64:34?
- Hvorfor måtte kongen give mere end materielle ejendele for at blive fyldt med glæde?

- Hvad beviser, at kongens hjerte eller motiver var rigtige?

Læs Alma 22:16–18 og bed eleverne om at understrege det i deres skrifter, som kongen tilbød, samt hvad han ønskede til gengæld. Stil nogle af følgende spørgsmål:

- Hvordan viste det, at kongen ville »aflægge« alle sine synder, at han var ofrede sit »hjerte og et villigt sindelag«?
- På hvilke måder er synder en ejendom?
- Hvad vil det sige at aflægge alle vore synder?
- Hvilke af hans tilbud (vers 15 og vers 18) tror I, der krævede det største offer? Hvorfor?
- Hvad vil det sige at aflægge alle vore synder?

Spørg eleverne om, hvad de tror, det betyder at kende Gud. Bed dem om at tænke over, hvad vi skal gøre for at aflægge vore synder. Vis eleverne udtalelserne under »Aflæggelse af vore synder« i Appendiks (s. 297). (Du kan også vise dem på en overhead eller på tavlen, eller give dem til eleverne som et uddelingsark). Bed eleverne om at identificere ord eller vendinger i udtalelserne, som beskriver, hvad vi kan gøre for at aflægge vore synder, og drøft det, de kommer frem til.

Alma 23–29. De, som er omvendt til Herren, glæder sig i hans magt og godhed, frygter synden mere end døden, finder glæde i at hjælpe til med at frelse sjæle og styrkes mod frafald. (35–40 minutter)

Spørg eleverne, om de nogen sinde har hørt folk tale om deres omvendelse til evangeliet. Spørg: Hvorfor er de sædvanligvis begejstrede for evangeliet? Hjælp eleverne til at forstå, at virkelig omvendelse til evangeliet medfører mange velsignelser. Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson, og bed dem om at finde ord, som beskriver dem, der virkelig er omvendt:

»Mennesker, der ledes af Kristus, vil være opslugt i Kristus. For at omskrive præsident Harold B. Lee, så sætter de ild til andre, fordi de selv brænder (se *Stand Ye in Holy Places*, s. 192).

Deres vilje opsluges af hans vilje (se Joh 5:30).

De vil kun gøre det som behager Herren. (Se Joh 8:29).

De er ikke alene parate til at dø for Herren, men de er, hvad der er endnu vigtigere, parate til at leve for ham.

Besøg deres hjem, og I vil se at billederne på deres vægge, bøgerne i deres reoler, musikken de spiller, de ord, de siger, og deres gerninger afslører, at de er kristne.

De står som Guds vidner til alle tider, i alle ting og på alle steder (se Mosiah 18:9)« (*Stjernen*, jan. 1986, s. 5).

Del klassen op i fire grupper. Giv hver gruppe ét af følgende skriftstedsblokke.

- Alma 23:1–7, 16–18
- Alma 24:6, 16–26
- Alma 26:11–17, 35–37
- Alma 29:1–3, 9–14

Giv hver gruppe en kopi af de citater, der følger med deres skriftstedsblok fra »De, som i sandhed er omvendte« i Appendiks (s. 297). Bed dem om at læse deres vers og citater, og bed derpå hver gruppe om at undervise resten af klasse i det, de har lært om virkelig omvendelse.

Hjælp eleverne med at sammenfatte, hvordan omvendelse forandrer os (du kan skrive nogle måder på tavlen). Aflæg vidnesbyrd om, at disse ændringer kan fortsætte hele livet igennem, når vi trofast holder vore pagter.

Alma 28–29. Vi sørger over dem, som dør i ugudelighed. Vi underviser alle Guds børn i Jesu Kristi evangelium, så de kan undslippe konsekvenserne ved at dø i ugudelighed. (40–45 minutter)

Bed eleverne om at beskrive, hvad de føler, er den sørgeligste oplevelse i deres liv. Spørg:

- Hvad gør hver af disse omstændigheder så sørgelige?
- Kunne man have hindret det? Hvordan?

Alma 28 indeholder en beretning om en meget sørgelig oplevelse. Læs vers 1–11 sammen med eleverne og gør holdt efter vers 2 og 6 for at stille ovennævnte spørgsmål. Læs vers 12 og spørg:

- Hvordan er denne beskrivelse anderledes?
- Hvorfor er tanken om, at nogen dør i ugudelighed, en årsag til at føle sorg?

- Hvorfor kan vi glæde os, når en retskaffen person dør, selv om vi vil savne personen?
- Hvordan er vores sorg over en af vore kæres fysiske død forskellig fra vores sorg, når en af vore kære dør åndeligt?

Læs og krydshenvis Alma 28:13–14 og Lære og Pagter 93:38–39. Bed eleverne om at drøfte følgende spørgsmål:

- Alle mennesker fødes uskyldige (se L&P 93:38). Hvad forårsager den ulighed, der omtales i Alma 28:13? (Synd, overtrædelse og ulydighed).
- Hvorfor ser alle ikke døden i øjnene på samme måde?
- Hvad kan vi gøre for at tilbyde andre en bedre indstilling til liv og død?
- Hvordan kan vi »arbejde ... i Herrens vingård«? (Alma 28:14).

Bed en elev om at læse Alma 29:1–3 og spørg:

- Hvad var Almas ønske?
- Hvad frustrerede ham?

Fortsæt med at læse vers 4–5 og læg mærke til, hvad Alma forstod om det at fortælle andre om evangeliet. (Folk har deres handlefrihed og kan vælge at afvise evangeliets budskab).

Forklar, at det at fortælle andre om evangeliet, bringer glæde, men det kan også være meget udfordrende. Mange ønsker at fortælle om Herrens budskab, men de ved ikke hvordan.

Del eleverne op i fem grupper. Bed dem om at forberede sig og derpå rollespille følgende situationer:

1. Du anser Monika for at være din bedste veninde. I gør en masse sammen, men har aldrig talt om evangeliet. Din udfordring er at introducere Mormons Bog for hende og bede hende om at begynde at læse den.
2. Du er blevet ven med Dennis. Han er sjov, men ikke medlem af Kirken. Han har høje standarder og behandler dig altid godt. Han bor inden for dit wards område. Din udfordring er at få ham til at komme i kirke sammen med dig.
3. Du er medlem af skolens sportshold. Hver dag efter træning følges du hjemad med Niels, en god atlet, som er meget populær. Du har ikke været meget sammen med ham indtil for nylig. Hans indstilling har gjort indtryk på dig. Dit ward har planlagt en ungdomsaktivitet. Din udfordring er at invitere ham til at tage med dig.

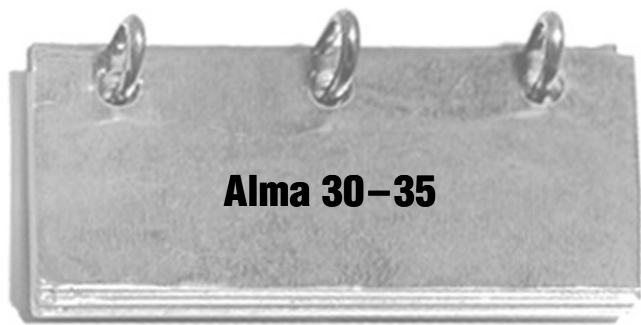
4. En gruppe af dine venner er hjemme hos dig en aften. Rikard er den eneste i gruppen, der ikke er medlem. I har haft det sjovt med at spille spil og være sammen. Pludselig siger Rikard: »I mormoner ved virkelig, hvordan man har det sjovt.« Din udfordring er at fortælle ham, hvorfor mormoner har det sjovt på en så ren måde, og at invitere ham til at komme i kirke med dig på søndag.
5. Du arbejder i en restaurant sammen med Nicole. Hun har været gift i omkring to år, og hendes ægteskab er i vanskeligheder. Da hun fortæller dig om hendes problemer, bliver det tydeligt, at Kirkens lærdomme kan hjælpe hende med at finde det, som hun og hendes mand ser ud til at mangle. Din udfordring er at indbyde hende til at lytte til fuldtidsmissionærerne.

Overvej at drøfte følgende spørgsmål:

- Læs Alma 29:8. På hvilke måder opnår Herren det, der beskrives i dette vers?
- Hvordan kan I hjælpe ham?
- Læs vers 9–10. Hvordan bringer det herlighed til Herren, når vi fortæller om evangeliet?
- På hvilke måder gør det os glade at fortælle andre om evangeliet? (Bed de elever, som har fortalt andre om evangeliet, om at beskrive, hvordan oplevelsen bragte dem nærmere den person, som de fortalte om det, og til deres himmelske Fader).
- Læs vers 14–15. Hvorfor tror I, at hjemvendte missionærer har så stor kærlighed til de missionærer, de tjente sammen med?

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»[Herren] forventer, at vi er gode naboer, kristne i ordets egentligste betydning. At vi følger den gyldne regel – »hvad I vil, at mennesker skal gøre mod jer, det skal I også gøre mod dem« (Matt 7:12; 3 Nephi 14:12). Brødre og søstre, vi skal være gode naboer. Vi skal være et venligt folk. Vi må se det gode i alle mennesker. Vi går ikke omkring og nedbryder andre kirker. Vi forkynder og underviser på en positiv og bekræftende måde. Vi siger til dem, af en anden tro: »Kom med alt det gode, I har, og lad os se, om vi kan føje noget til det.« Det er ... essensen i vores storslåede missionsprogram, og det giver resultater« (»Messages of Inspiration from President Hinckley«, *Church News*, 7. nov. 1998, s. 2).



Alma 30–35

Indledning

For at hjælpe os med at vokse åndeligt i disse svære tider, har vor himmelske Fader givet os sit ord. Præsident Ezra Taft Benson forklarede: »Guds ord, som findes i skrifterne, i de levende profeters ord, og som vi får i personlig åbenbaring, har magt til at styrke de hellige og give dem Ånden, så de kan modstå det onde, holde fast ved det gode og finde glæde i dette liv« (se *Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 82). Alma 30–35 illustrerer kraften i Guds ord til at ændre liv og styrke de hellige mod Herrens værks fjender.

Væsentlige evangeliske principper

- Satan bruger dem, som kommer i hans magt, til at undervise i sine falske lærdomme. Profeternes og skrifternes ord afslører Satans løgne (se Alma 30:6–18).
- Den fred og glæde, der kommer fra Ånden, er sammen med profeternes, skrifternes og hele skabningens vidnesbyrd, beviser på, at Gud lever (se Alma 30:34–44; se også Moses 6:63).
- Guds ord har magt til at ændre folks tanker og holdninger og hjælper dem med at vælge det rette (se Alma 31:5; 35:3; se også 1 Nephi 11:25; Helaman 6:37).
- Folk må være ydmyge, før de vil omvende sig og acceptere evangeliet (se Alma 31:24–28; 32:6–8, 12–16, 25; se også L&P 136:32–33).
- Tro er et »håb om det, som ikke ses, men som er sandt« (Alma 32:21). At opnå tro på Jesus Kristus kan være en gradvis proces (se Alma 32:21–43; 33:12–23; se også Hebr 11:1; Ether 12:6).
- Gud hører og besvarer vore bønner. Daglig bøn hjælper os med at erkende vores afhængighed af Frelseren (se Alma 33:2–11; 34:17–27, 39).
- Jesu Kristi uendelige og evige forsoning er det centrale element i forløsningsplanen (se Alma 34:2, 6–16).
- Jordelivet er den tid, hvor vi skal omvende os. Vi vil tage de egenskaber og vaner, vi opnår i dette liv, med os ind i det næste liv (se Alma 34:32–35).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 255–270.*

Forslag til undervisningen

Alma 30:1–18. Satan bruger dem, som kommer i hans magt, til at undervise i sine falske lærdomme. Profeternes og skrifternes ord afslører Satans løgne. (25–30 minutter)

Aftal i forvejen med to elever, at de skal hjælpe dig med følgende illustration. Brug et søm til at stikke et hul i bunden af en dåse sodavand og lad indholdet løbe ud. Bed en af eleverne om at vise dåsen til klassen, uden af afsløre, at den er tom, og tilbyd at sælge den til den højest bydende. Efterhånden som eleverne begynder at komme med tilbud, så lad den anden elev komme op og undersøge dåsen og fortælle klassen, hvad der er inden i den.

Påpeg, at dåsen kan se tiltrækkende ud, men udseendet bedrager. Spørg:

- Hvordan vidste den anden elev noget, som resten af eleverne ikke vidste?
- Hvordan kan vi sammenligne den anden elev med Herrens profeter og skrifterne?

Profeten Almas oplevelse med Korihor er et eksempel på, hvordan profeter og skrifterne åbenbarer sandheden og afslører falske lærdomme. For at hjælpe eleverne til at forstå indholdet af Alma 30, kan du lade dem læse vers 1–5 hurtigt igennem og spørge:

- Hvor godt efterlevede Nephis folk Herrens befalinger?
- Hvilke velsignelser bragte det dem?

Bed dem om hurtigt at læse vers 6–11 og spørg:

- Hvilke af nephiternes love tillod folket at forkynde imod Kristi komme?
- Hvad er en anti-krist? (En som forfalsker det sande evangeliums plan og går mod Kristus).
- Læs vers 12. Hvad var navnet på denne anti-krist?

Skriv følgende kombinationsopgave på tavlen: Bed eleverne om at læse Alma 30:12–18 og skiftes til at kombinere Korihors lærdomme i den venstre spalte med, hvad de indebærer, i den højre spalte. (Svarene gives i slutningen).

Korihors, anti-krists lærdomme

1. »Intet menneske kan vide noget om det, der skal komme« (vers 13).	A. Med mindre man har fysiske beviser på religiøse sandheder, skal man ikke tro på det.
2. »Det, I kalder profetier ... er ... tåbelige overleveringer« (vers 14).	B. Der findes ikke synd.

3. »I kan ikke vide det, som I ikke ser« (vers 15).	C. Folk har fremgang udelukkende som følge af deres egen indsats, ikke på grund af Guds velsignelser.
4. Der er ingen syndsførelse (se vers 16).	D. Skrifterne er ikke sande.
5. »Det [går] ethvert menneske i dette liv i forhold til dets virke« (vers 17).	E. Man kan ikke tro på profeterne eller deres profetier.
6. »Hvad end et menneske [gør], [er] det ingen forbrydelse« (vers 17).	F. Eftersom der ikke er nogen Kristus, kan der ikke være nogen soning for synd.
7. Når en person dør, så er alt forbi (se vers 18).	G. Der vil ikke være nogen fremtidig aflægning af regnskab eller dom, da der ikke er noget liv efter døden.

(Svar: 1–E, 2–D, 3–A, 4–F, 5–C, 6–B, 7–G)

Bed eleverne om at læse vers 18 og fortælle, hvilken virkning Korihors lærdomme havde på mange blandt folket. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke af Korihors lærdomme har du hørt forkyndt?
- Hvorfor er mange af Korihors lærdomme fortsat så populære i dag?

Fortæl eleverne, at Herren inspirerede profeten Alma til at afsløre og gøre Korihors falske lærdomme til skamme. Spørg: Hvad har Herren givet os til at beskytte os fra sandhedens fjender?

Vidn om, at vor himmelske Fader har velsignet os med skrifterne og nutidige profeter for at hjælpe os med at skelne nutidens falske lærdomme. Præsident Ezra Taft Benson, daværende præsident for De Tolvs Kvorum, forklarede:

»Mormons bog [afslører] Kristi fjender. Den gør falske lærdomme til skamme og afskaffer splid (se 2 Nephi 3:12). Den styrker de ydmyge Kristi tilhængere mod den ondes anslag, planer og lærdomme i vor tid. De former for frafald, der findes omtalt i Mormons Bog, ligner dem, vi kender i dag. Gud har med sin vidunderlige forudviden udformet Mormons Bog på en sådan måde, at vi kan se fejl og vide, hvordan vi skal bekæmpe falske uddannelsesmæssige, politiske, religiøse og filosofiske opfattelser i vor tid« (se *Den danske Stjerne*, aug. 1975, s. 43).

Ældste Henry B. Eyring belærte:

»Hver gang jeg har lyttet til profeternes vejledning, følt det bekræftet gennem bøn og så fulgte det, har jeg erfaret, at jeg bevægede mig i sikkerhed. Jeg har erfaret,

at den vej var banet for mig og gjort let. Gud førte mig i sikkerhed langs en sti, som med kærlig omsorg var blevet beredt længe i forvejen« (*Stjernen*, juli 1997, s. 24).

Alma 30:19–60. Når vi står over for fjender af Herrens kirke, kan vi reagere uden strid og i harmoni med Frelserens lærdomme. (30–35 minutter)

Læs følgende kinesiske fabel, fortalt i 1857 af ældste George A. Smith, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»En mand, der rejste gennem landet, kom til en stor by, meget rig og strålende. Han så på den og sagde til sin rejsefører: »Dette må være et meget retfærdigt folk, for jeg kan kun se én lille djævel i denne store by.«

Rejseføreren svarede: »De forstår det ikke, hr. Denne by er så fuldkommen overgivet til ugudelighed, korrupcion, nedværdigelse og enhver form for vederstyggelighed, at det blot kræver én djævel at holde dem alle under tvungen.«

Da han havde rejst lidt længere, kom han til en ujævn sti og så en gammel mand, der forsøgte at komme op ad bakken, og han var omgivet af syv kæmpestore, grimme djævle.

»Hold op«, sagde den rejsende, »dette må være en ualmindelig ond gammel mand! Se bare, hvor mange djævle, der er omkring ham!«

»Dette«, svarede rejseføreren, »er den eneste retfærdige mand i landet, og der skal syv af de største djævle til for at forsøge at få ham væk fra hans sti, og de kan tilsammen ikke formå det« (i *Journal of Discourses*, 5:363–364).

Bed eleverne om at drøfte det princip, som ældste Smith belærte om med denne fabel. Spørg dem om, hvordan fabelen hjælper dem med at forstå den modstand, Kirken har mødt siden Det Første Syn. Aflæg vidnesbyrd om, at eftersom det gengivne evangelium er en trussel mod Satans bestræbelser, vil der være nogen, som går mod Kirken. Vi kan lære meget om at imødegå falske lærdomme ved at læse, hvordan profeterne i Mormons Bog klarede modstand.

Hvis du allerede har undervist i Alma 30:1–18, kan du gå videre til spørgsmålene herunder. Ellers må du først præsentere Korihor og kort fortælle om nogle af hans lærdomme (se vers 13–18).

- Læs Alma 30:18. Hvordan reagerede folket i Zarahemla på Korihors lærdomme.
- Læs vers 19–20. Hvad gjorde Ammons folk med Korihor, da han begyndte at forkynde i deres land?

- Hvorfor tror I, at Mormon sagde, at de var klogere end mange af nephiterne?
- Læs vers 21–22. Hvorfor havde Korihor ikke succes i Gideon?
- Læs vers 23–31. Hvilke beskyldninger kom Korihor med mod Kirkens ledere?
- Var beskyldningerne retfærdige? (Se vers 35).

Almas svar til Korihor er et godt eksempel på, hvordan man klarer modstand. Alma diskuterede, i henhold til Frelserens lærdomme, ikke med Korihor (se 3 Nephi 11:29; L&P 60:14). Han rettede Korihors falske beskyldninger mod Kirkens ledere. Han viste, hvordan Korihor fordrejede sandheden. Og han brugte sit vidnesbyrd og profeternes lærdomme samt skrifterne til at forsvare sandheden. Læs Alma 30:31–45 sammen med eleverne for at forstå Almas fremgangsmåde. Vælg nogle af punkterne fra medfølgende skema og de spørgsmål, der følger efter for at hjælpe i jeres drøftelse.

Alma 30	
Korihor sagde	Alma svarede
Kirkens ledere fylder sig ved folkets arbejde (se vers 31).	Du ved, at Kirkens ledere ikke drager fordel af deres tjeneste i Kirken. Vores eneste fordel er glæden ved at se vore brødres lykke (se vers 32–34).
Man kan ikke vide noget om det, man ikke kan se (se vers 15). Gud har aldrig været og vil aldrig være til (se vers 28).	Jeg ved, at der er en Gud (se vers 39). Du har ingen beviser på, at der ikke er en Gud (se vers 40). Kirkeledere, profeter, skrifterne og hele skaberværket vidner om, at der er en Gud (se vers 44).
Jeg tror ikke på Gud (se vers 37–38, 45).	Jeg ved, at du tror, men du er besat af en løgnagtig ånd (se vers 42; se også vers 52–53).
Jeg tror ikke på Gud, med mindre du viser mig et tegn (se vers 43, 45, 48).	Du har allerede fået tegn (se vers 44–45). Som et yderligere tegn, vil du blive stum (se vers 49, 51).

Alma 30:37–43

- Hvad lærer Korihors anmodning om et tegn os om ham? (Se Matt 16:4; se også kommentarerne til Alma 30:37–43 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122*, s. 257).

Alma 30:39, 44

- Hvilke fire beviser anførte Alma for Guds eksistens? (Sit vidnesbyrd, Kirkens medlemmers og profeters vidnesbyrd, skrifterne og eksistensen af jorden og planternes kredsløb).
- Hvilke af disse beviser findes i dag? (Se kommentarerne til Alma 30:44–45 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122*, s. 257).

Alma 30:48–51

- Hvorfor tror I, at Herren valgte at slå Korihor med stumhed i stedet for at give ham et andet tegn? (*Bemærk:* Mind eleverne om, at ikke alle, som fornægter Herren eller kæmper imod hans værk, bliver slået med stumhed, men til sidst vil de stå over for konsekvenserne af deres handlinger).

Alma 30:54–56

- Hvordan vidste Alma, at Korihor igen ville føre andre i synd?
- På hvilke måder advarer vores profet os om dem, som vil føre os i synd?

Alma 30:59–60

- Hvad lærer disse vers os om, hvilken slags folk, zoramiterne var?
- Læs Mormon 4:5. Hvordan illustrerer Korihors død det princip, der belæres om i dette vers?
- Hvad er forskellen mellem djævelens støtte og den støtte, vi modtager i Kirken?

Læs følgende konklusioner, som blev draget af ældste George A. Smith om den fabel, der tidligere blev fortalt:

»Djævelen har ... hele verden ... fuldkommen til sin disposition, så det kun kræver nogle få djævle at holde dem alle undertvungne; og hele legionen af djævle har intet at gøre bortset fra at se efter »mormonerne« og ophidse menneskenes børns hjerte til at ødelægge dem – at få dem tilintetgjort« (i *Journal of Discourses*, 5:364).

Læs følgende råd af ældste Carlos E. Asay, som var medlem af De Halvfjerds' Præsidium:

»Hvordan reagerer vi over for sådanne ondsindede hensigter? Slår vi igen? Tillad mig at foreslå en handlingsplan – en som er i harmoni med Frelserens lærdomme, og som hvis den følges, harmoniserer med fortidige og nutidige profeters kloge råd:

1. *Undgå dem, som vil ødelægge din tro.* Undgå dem, som ødelægger din tro. Den sæd som de sår i menneskers sind vokser som kræft og opæder Ånden. Sande sendebud fra Gud er opbyggere – ikke ødelæggere ...
2. *Hold befalingerne.* Præsident Brigham Young lovede: »Det eneste, som vi skal gøre, er at gå videre frem og opad og holde Gud vor Faders befalinger, og han vil gøre vores fjender til skamme« (*Discourses of Brigham Young*, red. John A. Widtsoe, Salt Lake City: Deseret Book Co, s. 347) ...

3. *Følg de levende profeter.* ›Se altid til Kirkens præsident, og hvis han nogen sinde siger, at I skal gøre noget, og det er forkert, og I så gør det, så vil Herren velsigne jer for det ... Men I skal ikke være urolige. Herren vil aldrig lade sit talerør føre medlemmerne på vildspor« (Heber J. Grant, citeret af Marion G. Romney i Conference Report, okt. 1960, s. 78) ...

4. *Diskutér eller debattér aldrig lærdomspunkter.* Mesteren har advaret at ›den, der har en trættekær ånd, er ikke af mig, men af djævelen« (3 Nephi 11:29). Vi er inkonsekvente, hvis vi benytter Satans metoder til at opnå retfærdige formål. En sådan inkonsekvens resulterer kun i skuffelse, i at man mister Ånden og lider et endeligt nederlag ...

5. *Ransag skrifterne.* Hvis vi betragtede skrifterne som vores personlige vejledning eller kompas, så vil kun få af os fare vild ...

6. *Bliv ikke ledt bort fra Kirkens mission.* Satan benyttede et afledningstrick, da han fristede Kristus i ørkenen. Frelserens bestemte svar: ›Vig bort, Satan« (Matt 4:10) er et passende eksempel for os alle ...

7. *Bed for jeres fjender ...*

8. *Efterlev ›ren gudsdyrkelse«.* Involver jer i kristne tjenestegerninger ...

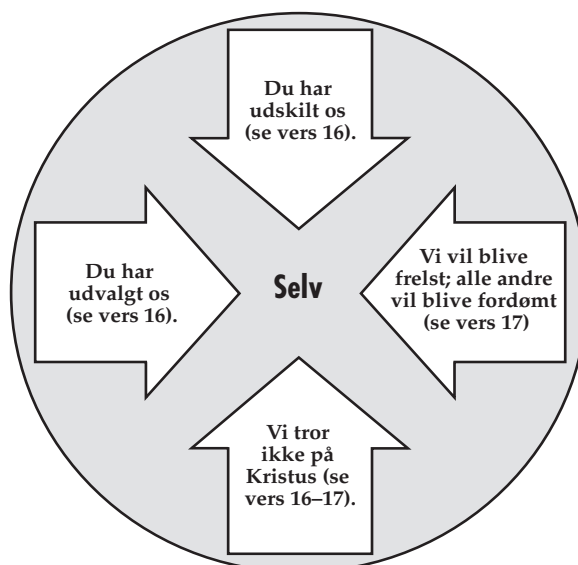
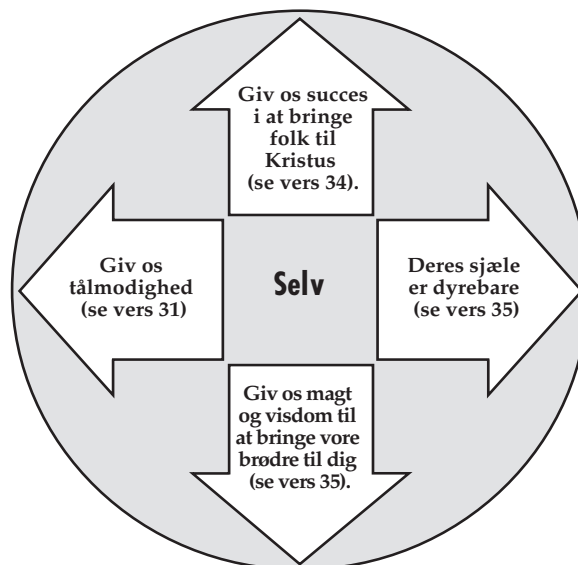
9. *Husk, at der kan være mange spørgsmål, som vi ikke har svar på, og at nogle ting ganske enkelt må accepteres ved tro«* (se *Den danske Stjerne*, apr. 1982, s. 117–119).

Alma 31. Guds ord har magt til at ændre folks tanker og holdninger og hjælper dem med at vælge det rette.

(40–45 minutter)

Før undervisningen skal du bede en elev, som læser godt, om at deltage i følgende aktivitet: Uden at give eleverne skriftstedshenvisning eller forklaring, så lad eleven komme op foran i klassen og læse Alma 31:15–18. Spørg eleverne om de ved, hvor denne bøn kommer fra. Forklar, at det er den bøn, zoramiterne bad, mens de stod på en forhøjning. Bed eleverne om at vurdere disse menneskers åndelige behov. Bed eleverne om at læse den første sætninger fra kapiteloverskriften til Alma 31 og sammenligne vendingerne med deres eget gæt.

Skriv *vi*, *os* og *vore* på tavlen. Bed eleverne om at læse Alma 31:15–18 og finde antallet af forekomster af disse ord i bønnen. Hvad lærer det os om zoramiterne? Tegn følgende skemaer på tavlen. Medtag ordet *selv* i begge skemaer, men udelad de andre ord. Spørg om, hvilket skema der bedst repræsenterer zoramiternes bøn. Bed eleverne om at foreslå ord og begreber fra bønnen, som kunne skrives i pilene i det skema, de vælger, til at illustrere den selvcentrede beskaffenhed af zoramiternes bøn. (Elevernes svar er måske ikke helt i overensstemmelse med dem, der foreslås her).



Som en kontrast til zoramiternes bøn, kan I læse Almas bøn, som han bad før han underviste zoramiterne (se Alma 31:26–35). Bed eleverne om at finde ord i Almas bøn, som kan placeres i pilene, der peger udad.

Læs Alma 31:13, 21–22 og læg mærke til, hvordan zoramiterne tilbad. Bed eleverne om at skiftes til at læse vers 8–10, 23–25, 27–28 og sammenfat det, disse vers fortæller om zoramiterne. Bed dem om at læse vers 1–2 og fortælle, hvordan zoramiternes ugudelighed påvirkede Alma. Bed eleverne om at forestille sig, at Alma kom til dem for at få råd om, hvordan han skulle behandle zoramiterne og spørg: Hvad ville I foreslå? Læs vers 3–4 og spørg: Hvis Alma ønskede at sende en hær til zoramiternes land, tror I så, at de ville ændre deres tro og adfærd? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Bed eleverne om at læse Alma 31:5 og understrege det redskab, Alma besluttede at bruge hos zoramiterne, samt hans årsag til at gøre det. Spørg: Hvorfor er Guds ord så effektivt i at få folk til at gøre det, der er rigtigt? Læs Helaman 6:37

og læg mærke til, hvilket våben lamaniterne brugte til at ødelægge gadiantonrøverne med. Læs følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer:

»Den sande lærer ændrer, når den forstås rigtigt, holdning og adfærd.

Studiet af evangeliets lærdomme vil forbedre adfærd hurtigere, end studiet af adfærd vil forbedre adfærd« (se *Stjernen*, jan. 1987, s. 13).

Læs også udtalelsen af præsident Ezra Taft Benson fra undervisningsforslaget til Alma 4:11–20 (s. 135).

Alma 32:1–16. Folk må være ydmyge, før de vil omvende sig og acceptere evangeliet. (10–15 minutter)

Vis eleverne et stykke blødt ler og et stykke ler, der er tørt og hårdt. (Hvis du ikke kan få fat i ler, kan du bruge hård og blød jord). Spørg:

- Hvilket stykke er lettest at arbejde med? Hvorfor?
- Hvordan kan man sammenligne det bløde ler med en nyomvendt til Kirken?
- Hvad vil det sige at have et blødt hjerte? Et hårdt hjerte?
- Hvorfor er det nødvendigt at have et blødt hjerte for at kunne lære evangeliets principper?

Mind eleverne om zoramiternes åndelige tilstand (se Alma 31:20–25). Bed dem om at læse Alma 32:1–3 for at finde ud af, hvilke zoramiter, der var mest villige til at lytte til Almas og hans kammeraters budskab. Spørg: Hvorfor tror I, at fattige mennesker ofte er mere villige end fremgangsrige mennesker til at lytte til evangeliets budskab? Læs Alma 32:5–6 og vær opmærksom på, hvorfor disse mennesker var beredt til at blive undervist. Spørg:

- På hvilke tidspunkter i jeres liv har I været mest begejstret eller villig til at lære om evangeliets principper?
- På hvilke måder kan Herren hjælpe med at ydmyge os?

Læs Alma 32:14 og læg mærke til måder, hvorpå Alma sagde, at vi kunne blive ydmyge. Spørg:

- Hvordan kan vi modtage Herrens ord? (Svarene kan omfatte at studere skrifterne, lytte til profeter og inspire-rede ledere, følge Helligåndens tilskyndelser, studere vores patriarkalske velsignelse).
- Hvordan kan Herrens ord gøre os ydmyge?

Bed eleverne om at læse Alma 32:13, 16 og sammenligne de to måder at blive ydmyg på. Læs Alma 32:15–16 og spørg: Hvorfor kunne Alma sige, at vi er mere velsignede, hvis vi ydmyger os, end hvis vi bliver tvunget til at være ydmyge? Bed eleverne om at overveje, om de er ydmyge på grund af ordet, eller om de sædvanligvis skal tvinges til at være ydmyge.

Læs følgende udtalelser af ældste Neal A. Maxwell:

»Evangeliets kræver, at vi overgiver vores sind, såvel som bøjer vore knæ. Sindet er ofte mere gigtplaget end knæene« (*That Ye May Believe*, s. 101).

Spørg: Hvad har denne udtalelse med Alma 32:15–16 at gøre?

Vid om, at ydmyghed ofte kommer af enkle, daglige oplevelser som f.eks. bøn, skriftstudium, erkendelse af vores afhængighed af Herren og at aflægge vore vidnesbyrd for andre.



Alma 32:21 (Mesterskriftsted). Tro er et »håb om det, som ikke ses, men som er sandt«.

(5–10 minutter)

Spørg om nogle af dine elever har været i Japan (eller et andet velkendt land, som ligger langt borte). Stil følgende spørgsmåls-mål til dem, som ikke har været i dette land:

- Hvordan ved I, at det findes?
- Hvilke beviser har I på, at det findes? (De kender måske folk, som har været der, eller har set billeder af det, eller hørt sproget eller set det på et kort).
- Hvordan kunne I i sidste instans selv vide, at det findes?

Læs Alma 32:21 og bed eleverne om at sammenligne tro på Gud med at vide, at et land findes, selv om man ikke har været der. Læs Hebræerne 11:1 og læg mærke til yderligere indsigt i tro. Spørg:

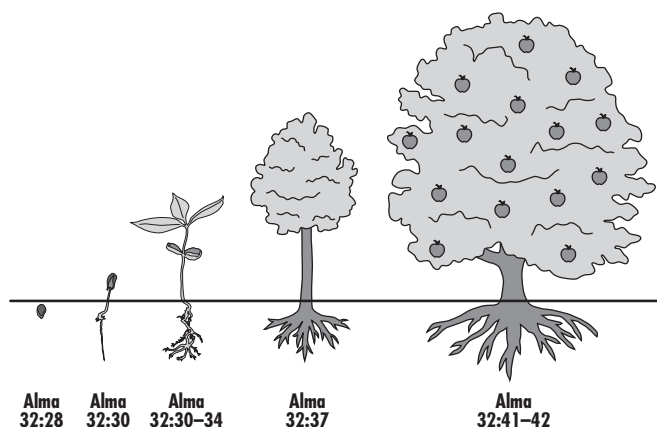
- Hvordan kan vi komme til at vide, at Kirkens præsident er Guds profet?
- Hvis I ikke havde et vidnesbyrd om, at han er profet, hvordan kunne I så få et?

Forklar, at Alma sammenlignede Herrens ord med et frø. Hvis vi sår et frø og nærer det, og hvis det er et godt frø, kan vores tro vokse op til en fuldkommen viden (se vers 34). Men selv da skal vi fortsætte med at udøve tro ved at så andre frø. Fortæl eleverne, at når vi udøver tro på Jesus Kristus og efterlever et princip, vil vores vidnesbyrd vokse (se Joh 7:17).



Alma 32:21–33:23. At opnå tro på Jesus Kristus kan være en gradvis proces. (50–55 minutter)

Før undervisningen tegnes følgende illustration på tavlen (medtag ikke skriftstedshenvisningerne).



Vis eleverne et frø og et stykke frugt, som vokser fra den slags frø. Spørg om, hvor mange af eleverne, der har plantet og passet en have. Drøft, hvad der er nødvendigt for at der kan komme frugt af frøet. Medtag følgende elementer:

- Din jord må være frugtbar.
- Dit frø må være godt.
- Du skal så frøet.
- Du skal vande det, passe det, give det gødning og sollys.
- Du skal høste frugten.

Bed eleverne om at sammenligne udviklingen af tro på Jesus Kristus med at dyrke en have. Bed dem om at se efter, hvordan Alma bruger den samme analogi for at undervise zoramiterne.

Læs Alma 32:21 og bed to eller tre elever om at gengive Almas budskab med deres egne ord. Bed eleverne om at læse vers 22 og 26 og lægge mærke til, hvad Alma indbyder dem til at udøve tro på. I Alma 32:28 sammenligner Alma ordet med et sædekorn. Før I studerer hans tale, skal du bede eleverne om at ransage Alma 33:1, 11, 13–14, 16–18, 22–23 for at finde ud af, hvad »ordet« henviser til. (Evangeliet, med fokus på Jesus Kristus og hans forsoning). Drøft deres svar. Bed eleverne om at sammenligne Alma 30:12 med Alma 31:16. Spørg: Hvilken falsk lærdom stødte Alma på, da han begyndte at undervise zoramiterne? (At der ikke ville komme nogen Kristus). Sørg for, at eleverne forstår, at Alma 32 er mere end en lektion, der beskriver tro. Det er et råd om, hvordan man udvikler eller fornyr sin tro på Jesus Kristus.

Henvis eleverne til illustrationerne på tavlen. Læs Alma 32:6, 27–43; 33:22–23. Mens I læser, kan du indbyde eleverne til at være opmærksom på vers, som passer til hvert træ i tegningen, og skriv disse på tavlen. Følgende spørgsmål og forslag kan hjælpe i jeres drøftelse.

Alma 32:6

Spørg: Hvilken slags hjerte skal vi have for at frøet kan vokse i os?

Alma 32:27

Bed eleverne om at finde vendinger, som beskriver, hvad vi ellers skal gøre for at dyrke vores jord. (Svarene kan omfatte »vågne op og bruge jeres evner«, »ønske at tro«, »modtage en del af mine ord«).

Alma 32:28

Forklar, at Alma sammenligner »ordet« – ikke tro – med et sædekorn. »Ordet« henviser til evangeliet med fokus på Jesus Kristus. Spørg:

- Hvordan planter vi dette ord i vores hjerte?
- Hvad må vi *ikke* gøre med frøet?
- Hvordan kan vi vide, når vores vidnesbyrd om ordet begynder at vokse? (Vi føler en svulmen, og det vil begynde at fylde vores sjæl, oplyse vores forstand og være behageligt for os).

Alma 32:30

Spørg: Hvad begynder vi at vide om frøet, eller Guds ord, når vi begynder at føle, at det vokser? (At det er et godt frø; se også vers 31–32).

Alma 32:34–36

- Når vi begynder at føle, at ordet er godt, hvorfor må vi så ikke holde op med at søge og bede?
- Hvad ville der ske med en have, hvis man holdt op med at vande den?

Alma 32:37–40

Spørg: Hvilke åndelige aktiviteter kunne sammenlignes med at luge, vande og give gødning? (Ransagning og overvejelse af skrifterne, bøn, at lytte til Kirkens ledere, adlyde befallingerne, faste, yde tjeneste, styrke familien og andre, acceptere kirkekaldelser osv.).

Alma 32:41–43

Spørg: Hvorfor er tro, flid og tålmodighed så vigtige elementer i et voksende vidnesbyrd om Frelseren? Alma siger, at træet til sidst vil bære frugt, som er søde, hvide og rene, og at vi kan gøre os til gode med denne frugt, indtil vi er mætte. Spørg: Hvad forestiller denne frugt? (Hjælp eleverne til at forstå, at frugten forestiller et liv i lydighed mod evangeliets principper, de velsignelser, der kommer ved at efterleve evangeliet og glæden ved evigt liv; se 1 Nephi 8:10–12; 15:36; L&P 14:7).

Alma 33:22–23

- Hvad er det budskab, som Alma sagde, at vi skulle plante i vores hjerte, nære ved vores tro og give mulighed for at vokse?

- Hvordan kan vore byrder ifølge vers 23 blive lette? (Se også Matt 11:28–30).

Bed eleverne om at fortælle om byrder, som Herren har gjort lette for dem eller andre, som de kender.

Gennemgå sammen med dine elever den proces, det er at få et vidnesbyrd om Frelseren og hans evangelium? Hjælp dem med at forstå, at det skal omfatte ydmyghed, et ønske om at tro, tro på Herren, rette lærdomme, studium, bøn, tålmodighed, lydighed og flid. Vores vidnesbyrd må være centeret i Jesus Kristus og hans forsoning. Læs følgende udtalelser af præsident Gordon B. Hinckley:

»Kirkens styrke ligger i den overbevisning, der findes i dens medlemmers hjerte, de personlige medlemmer af Kirken. Det er enhver helligs privilegium, mulighed og forpligtelse for sig selv at opnå en vis kundskab om, at dette er den Almægtiges værk, at Gud vor Evige Fader lever og våger over sine børn, når de ser hen til ham i tro, at Jesus er Kristus, Guds Søn, hele menneskeheden forløser, som rejste sig fra de døde for at blive første-grøden blandt dem, som sov hen. Dette vidnesbyrd ... er den dyrebareste besiddelse, som nogen af os kan have« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 647).

»Jeg er overbevist om, jeg ved, at det er således, at når et menneske har et sandt vidnesbyrd i sit hjerte om den levende virkelighed af Herren Jesus Kristus, så vil alt andet falde på plads, som det bør ... Det er den rod, hvorfra al dyd kommer blandt dem, som kalder sig selv sidste dages hellige« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 648).

Alma 33:2–11; 34:17–27. Gud hører og besvarer vore bønner. Daglig bøn hjælper os med at erkende vores afhængighed af Frelseren. (20–25 minutter)

Vis billedet, Jesus beder i Getsemane (Evangelisk kunst – 227). Spørg eleverne om, hvad Jesus bad for i Getsemane (se Matt 26:39, 42, 44). Bed dem om at nedskrive andre gange, han bad i løbet af sin tjenestegerning. (Svarene kan omfatte aftenen før han udvalgte de tolv apostle [se Luk 6:12–13]; ved det sidste måltid, da han bad på vegne af sine disciple [se Joh 17]; mens han besøgte nephiterne [se 3 Nephi 17:15–17]). Drøft følgende spørgsmål:

- Under hvilke omstændigheder har I vendt jer til vor himmelske Fader i bøn?
- Hvordan er ydmyghed nødvendig i bøn?

Forklar, at zoramiterne havde accepteret forkerte former for tilbedelse og bøn. Læs Alma 33:1 sammen med eleverne og hjælp dem til at forstå, at de ydmygede zoramiter ønskede at vide, hvordan man skulle så frøet. Læs Alma 32:4–5 og læg mærke til noget, som de fattigere zoramiter bekymrede sig over. Skriv følgende spørgsmål på tavlen:

- Hvornår kan Herren høre og besvare vore bønner?
- Hvor kan vi bede og tilbede?
- Hvad bør vi bede om?
- Hvordan hjælper bøn os med at erkende vores behov for vor himmelske Fader og hans Søn?
- Under hvilke omstændigheder viser vor himmelske Fader os barmhjertighed?

Bed halvdelen af eleverne om at læse Alma 33:2–10 og den anden halvdel om at læse Alma 34:17–27. Bed dem om at være opmærksom på og drøfte svarene på spørgsmålene på tavlen.

Læs Alma 33:11 og spørg:

- Hvordan kan vore prøvelser hjælpe os til at erkende vores behov for Frelseren?
- Hvorfor skal vore bønner være oprigtige?
- Hvordan kan vore bønner give os daglig adgang til Herrens barmhjertighed?

Læs Alma 33:1; 34:8 og spørg: Hvad underviste Alma og hans kammerater i? (Tro på Frelseren). Forklar, at vi har fået befaling om at bede til Faderen i Sønnens navn (se 2 Nephi 32:9; 3 Nephi 18:19). Bøn minder os om vores afhængighed af Frelseren, når vi beder om tilgivelse for vore synder og beder om hjælp til at efterleve befalingerne. Bøn giver os mulighed for at søge Åndens følgeskab hver dag.

Læs denne udtalelse af ældste Gene R. Cook, medlem af De Halvfjerds:

»For at kunne modstå alle de prøvelser, vi møder undervejs, må vi ... have fuld opmærksomhed rettet mod Herren Jesus Kristus. Fordi »mennesket var faldet, kunne det ikke tilregne sig selv nogen fortjeneste« (Alma 22:14). Derfor var det nødvendigt, at vi fik en talsmand, en mellemmand, en formidler til at hjælpe os. »Og det er *for din Søns skyld*, at du har været så barmhjertig mod [os]« (Alma 33:11; fremhævelse tilføjet)« (*Stjernen*, juli 1993, s. 76–77).

Bed eleverne om at besvare følgende spørgsmål på et ark papir.

- Hvad kan jeg gøre for at forbedre mine bønner?
- Hvordan kan bøn hjælpe mig med at huske Frelseren?

Alma 34:1–16. Jesu Kristi uendelige og evige forsoning er det centrale i forløsningsplanen. (20–25 minutter)

Denne aktivitet bør hjælpe dine elever til at forstå det andet vidnesbyrd, som Amulek gav til Almas lærdomme til zoramiterne. Giv eleverne arbejdsarket »Amulek vidner om, at ordet er i Kristus« fra Appendiaks (s. 298) Bed dem om at arbejde selvstændigt eller i par. Ret uddelingsarket sammen og drøft, hvad de har lært.

Svar

1. Tro, tålmodighed.
2. »Om ordet er i Guds Søn, eller om der ingen Kristus skal komme.«
3. Alma, Zenos, Zenock, Moses og Amulek.
4. Alle er faldne og fortabte.
5. Uendeligt, evigt.
6. Det blev opfyldt. Jesu Kristi offer.
7. Frelse. Tro til omvendelse.
8. Elevens valg.

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»I evangelisk betydning er omvendelse det system, som er ordineret af Gud, hvorved det faldne menneske kan frelses. Det er barmhjertighedsplanen, som gør syndere i stand til at blive forsonet med Gud. Det er den måde, hvorpå alle mennesker, der er syndere, kan undslippe retfærdighedens greb og for evigt blive omringet af barmhjertighedens arme. Den virker i og ved og på grund af den uendelige og evige forsoning, og hvis der ikke havde været nogen forsoning, ville lærdommen om omvendelse ikke opfylde noget formål og ikke frelse nogen sjæle. Frelse kommer på grund af forsoningen og er reserveret til dem, der omvender sig« (*A New Witness for the Articles of Faith*, s. 217).



Alma 34:32 (Mesterskriftsted). Jordelivet er den tid, hvor vi skal omvende os. Vi vil tage de egenskaber og vaner, vi får i dette liv, med os ind i det næste liv.

(10–15 minutter)

Skriv *Udsættelse er det evige livs tyv* på tavlen (se Joseph Fielding Smith, »Procrastination Is the Thief of Eternal Life«, *Improvement Era*, juni 1969, s. 37). Bed eleverne om at drøfte betydningen af denne sætning. Læs følgende beretning af ældste Bruce R. McConkie:

»Jeg kendte en mand, som nu er død, ikke medlem af Kirken, som var en degenereret gammel skurk, som fandt glæde, mente han, i at leve efter det, der hører verden til. En cigaret dinglede fra hans læber, hans mund stank af alkohol, og blasfemiske og sjofle historier forurened hans læber. Hans moralske status lod meget tilbage at ønske.

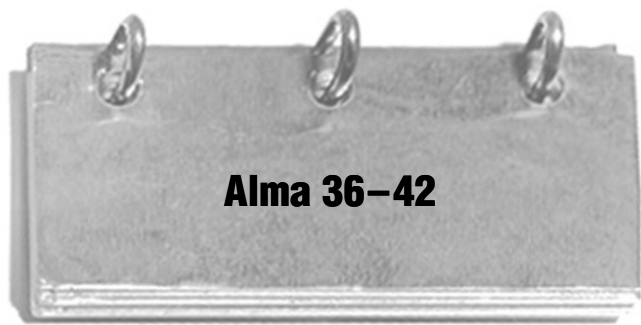
Hans hustru var medlem af Kirken, så trofast hun nu kunne være efter omstændighederne. En dag sagde hun til ham: »Du ved, at Kirken er sand. Hvorfor bliver du ikke døbt?« Han svarede: »Selvfølgelig ved jeg, at Kirken er sand, men jeg har ingen intentioner om at ændre mine vaner for at kunne slutte mig til den. Jeg foretrækker at leve på den måde, jeg gør. Men det bekymrer mig overhovedet ikke. Jeg ved, at så snart jeg dør, vil du få nogen til at tage til templet og udføre arbejde for mig og alt vil alligevel falde på rette plads til sidst.«

Han døde, og hun fik arbejdet gjort i templet. Vi skal ikke dømme og nægte det stedfortrædende arbejde for folk. Men hvad vil det gavne ham?« (»The Seven Deadly Heresies«, i *1980 Devotional Speeches of the Year: BYU Devotional and Fireside Addresses*, s. 77).

Bed tre af eleverne om hver at læse et vers i Alma 34:32–34. Bed dem om at fortælle, hvilken vending, de ville have læst for manden i historien, hvis han havde været villig til at lytte. Bed eleverne om at understrege vendingerne, som de tre elever fortalte om.

Bed eleverne om at tænke på nogle personlige synder, som de ikke har omvendt sig fra. Motivér dem til at beslutte sig til at gøre en forandring i deres liv. Læs Helaman 13:38–39 og drøft, hvad det har at gøre med disse mesterskriftstedsvers. Læs følgende udtalelse af præsident Harold B. Lee:

»Hvis I har gjort fejl, så gør i dag til begyndelsen af en ændring i jeres liv. Vend jer fra det, som I har gjort, og som er forkert. Den vigtigste af Guds befalinger er den, som I har vanskeligst ved at holde i dag. Hvis det er uhæderlighed, hvis det er ukyskhed, hvis det er at være uærlig, ikke fortælle sandheden, er i dag den dag, hvor I skal arbejde på det, indtil I er blevet i stand til at overvinde denne svaghed. Bliv god til det, og derpå skal I begynde på den næste, som er vanskeligst for jer at holde. Det er måden at helliggøre sig selv på ved at holde Guds befalinger« (*The Teachings of Harold B. Lee*, red. Clyde J. Williams, s. 82).



Alma 36–42

Indledning

Herren har altid krævet, at forældre skulle undervise deres børn i evangeliet. Adam og Eva var vores første jordiske eksempel på forældres undervisning i evangeliet (se Moses 5:12). Kort efter at Kirken var gengivet, modtog profeten Joseph Smith en åbenbaring, som befalede forældre i Zion at undervise deres børn i omvendelse, tro på Kristus, dåb og Helligåndens gave (se L&P 68:25; se også L&P 93:40–49). For nylig mindede Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum forældrene om deres »hellige pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden [og] til at overholde Guds befalinger« (Stjernen, juni 1996, s. 10).

Forældre i Mormons Bog fik de samme ansvar. Kong Benjamin formanede nephitiske forældre på sin tid: »I vil ikke tilstede, at jeres børn går sultne eller nøgne, ej heller vil I tilstede, at de overtræder Guds love og strides og kives indbyrdes« (Mosiah 4:14). Alma 36–42 illustrerer, hvor godt profeten Alma forstod sin pligt til at belære sine egne børn og kalde dem til omvendelse, når det var nødvendigt. Alma gav personlig vejledning til hvert barn og forankrede sit budskab i Frelserens forsoning og lærdomme.

Væsentlige evangeliske principper

- Synd forårsager lidelse. Omvendelse borttager denne lidelse og erstatter den med glæde (se Alma 36:10–22; se også Mosiah 27:28–29; L&P 19:16–17).
- Ved »små og ringe ting« sker de store ting (se Alma 37:3–12, 38–47; se også 2 Tim 3:15; 1 Nephi 15:23–24; Alma 31:5).
- Det er klogt at lære at holde Guds befalinger i sin ungdom (se Alma 37:35; 38:2; se også Ordsp 22:6).
- Stolthed og hovmod fører til synd, mens ydmyg afhængighed af Herren beskytter os mod synd (se Alma 38:11–39:4; se også 2 Nephi 4:30–35).
- Kirkens medlemmers eksempel, uanset om det er godt eller dårligt, påvirker Kirken (se Alma 39:1–12; se også Matt 5:14–16; Jakobs Bog 2:35; Alma 4:10–11).

- Overtrædelse af kyskhedsloven er en meget alvorlig og afskyelig synd. Tilgivelse kommer kun ved fuldstændig omvendelse (se Alma 39:3–9; se også Jakobs Bog 2:28; L&P 59:6).
- En universel opstandelse blev gjort mulig ved Jesu Kristi forsoning (se Alma 40; se også 1 Kor 15:22; Helaman 14:16–17).
- Ved genoprettelsesplanen vil vores ånd og legeme forenes til at stå ved dommen. De retfærdige vil blive genoprettet til lykke, mens de ugudelige vil få elendighed (se Alma 41; se også Gal 6:7; L&P 6:33).
- På grund af retfærdighedens lov, vil vi, når vi synder, blive afskåret fra Guds nærhed. Ved Frelserens forsoning tilfredsstiller barmhjertigheden retfærdighedens krav for alle dem, som omvender sig (se Alma 42:1–28; se også Alma 34:16; L&P 19:16–17).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 273–288.*

Forslag til undervisningen



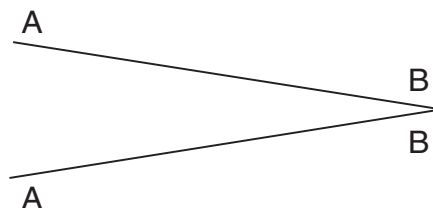
Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 13, »Gud har udfriet mig«, kan bruges til at undervise i Alma 36. Præsentation, nr. 14, »Disse ting er en vederstyggelighed« kan bruges til at undervise i Alma 39. Præsentation nr. 15, »Formidleren« kan bruges til at undervise i Alma 40–42 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).



Alma 36. Synd forårsager lidelse. Omvendelse fjerner den lidelse og erstatter den med glæde. (45–50 minutter)

Læs et kort rim for dine elever. Spørg dem om, hvilken form for litteratur det er. Forklar, at et rim er en form for poesi, der er let at lytte til, fordi det har et forudsigeligt mønster. En mindre kendt form for litteratur er »kiasmer«. Kiasmer blev af og til brugt af gamle hebraiske skribenter. På samme måde som rim, er det effektivt, fordi det følger et forudsigeligt mønster.

Kiasmer er ord eller begreber, der er stillet op i en bestemt orden og derpå gentaget i omvendt rækkefølge. For at illustrere en enkel kiasme, kan du tegne medfølgende diagram på tavlen:



Bed eleverne om at læse eksemplerne på kiasmer i Esajas 9:1 og Matthæus 10:39 og være opmærksom på diagrammet, som illustrerer kiasmerne i disse vers. Afsnittene ses herunder med de beslægtede ord i kursiv og angivet ved bogstaverne A og B:

Esajas 9:1

Det folk, der vandrer i (A) mørket, skal se et stort (B) lys,
(B) lyset skinner for dem, der bor i (A) mørkets land.

Matthæus 10:39

Den, der har (A) reddet sit liv, skal (B) miste det,
og den, der har (B) mistet sit liv på grund af mig, skal (A) redde det.

Påpeg, at i kiasmerne bliver vigtige begreber og ord understreget ved gentagelse. Ud over det er forfatterens hovedidé ofte det centrale begreb i kiasmen.

Forklar, at Alma brugte kiasmer for at fortælle historien om sin omvendelse til sin søn Helaman. Giv hver af eleverne den opgave, at studere en række med vers fra medfølgende skema. (Afhængig af klassens størrelse kan du sætte eleverne sammen parvis). Bed eleverne om at finde ud af, hvad versene har at gøre med hinanden, og bed dem om at skrive en kort sammenfatning af hvert vers på et stykke papir.

Alma 36

sted	vers	vers
A	1	30
B	2	28–29
C	3	27
D	4–5	26
E	6	24
F	10	23
G	14	22
H	16	19–21
I	17	18

Skriv følgende oversigt på tavlen. Læs hele kapitlet sammen. Gør holdt efter hvert vers, som er medtaget i oversigten, og bed eleverne om at skrive deres sammenfatninger på tavlen ved siden af tallet for det vers, de læste.

A. vers 1

B. vers 2

C. vers 3

D. vers 4–5

E. vers 6

F. vers 10

G. vers 14

H. vers 16

I. vers 17

I. vers 18

H. vers 19–21

G. vers 22

F. vers 23

E. vers 24

D. vers 26

C. vers 27

B. vers 28–29

A. vers 30

(Tilpasset fra John W. Welch, »Chiasmus in the Book of Mormon«, i Noel B. Reynolds, red., *Book of Mormon Authorship*, s. 49–50).

Mind eleverne om, at hovedbudskabet i en kiasme ofte står centralt. Spørg:

- Hvad er denne kiasmes centrale budskab? (Se vers 17–18).
- Hvad lærer vi fra Almas oplevelse om, hvordan vi kan blive udfriet af lidelse for vore synder?
- Hvordan vil I, ud fra Almas eksempel, beskrive omvendelse, som er centreret i Jesus Kristus?

Bed en elev om at læse følgende vidnesbyrd af Jeffrey R. Holland, som senere blev medlem af De Tolvs Kvorum, for eleverne.

»Kristus er magten bag al omvendelse ... Alma var blevet berørt af sin fars lærdomme, men det er især vigtigt, at den profeti, han huskede, var den, der vedrørte ›Jesus Kristus, en Guds Søn, der skulle komme for at gøre forsoning for verdens synder‹. (Alma 36:17). Dette er det navn, og dette er det budskab, som enhver person skal høre ... Uanset hvilke andre bønner, vi beder, uanset hvilke andre behov, vi har, er alle på en eller anden måde afhængig af denne bøn: ›O, Jesus, du Guds Søn, forbarm dig over mig‹. Han er beredt til at sørge for denne barmhjertighed. Han betalte med selve sit liv for at give den« (*However Long and Hard the Road*, s. 85).

Forklar, at vi skal være ydmyge, før vi kan erkende behovet for Frelserens hjælp til os. At fokusere på ham vil ikke alene hjælpe os med at være ydmyge, men det vil give os større glæde. Læs følgende udtalelse, som også er af bror Holland:

»Vores vilje ændrer sig bogstavelig talt til at modtage hans vilje. Vi har måske undgået at komme i kirke, undgået nadveren, biskoppen, vore forældre, vores værdige partnere – undgået dem, vi har syndet imod, deriblandt selv Gud – men nu længes dette omvendte hjerte efter at være hos dem. Det er en del af glæden og lyset ved forsoningen – det sonoffer – som ikke alene binder os til Gud, men også bringer os tilbage til en særlig enhed med vores bedste naturlige selv og vore bedste menneskelige forhold« (*However Long and Hard the Road*, s. 86–87).

Syng eller læs teksten til det første og tredje vers af »Kom kun til Herren« (*Salmer og sange*, nr. 60).



Alma 37:1–20, 38–47 (Mesterskriftsted, Alma 37:6–7). Ved »små og ringe ting« sker de store ting. (30–35 minutter)

Vis eller tegn på tavlen nogle få ting som f.eks. følgende: et tændrør, et bidsel, en computerdiskette, et billede af et skibsrør, en papirklips, et kompas, et tomt nadverbæger. Spørg eleverne: Hvad har disse ting til fælles? Efter at de har drøftet deres forslag, skives *små og ringe* på tavlen. Spørg: Hvordan passer hver af disse ting med denne beskrivelse? Bed eleverne om at læse Alma 37:6–7 og finde ud af, hvilke af tingene disse vers bedst beskriver og hvorfor.

Læs sammen Alma 37:1–5 og find ud af, hvad Alma beskrev for sin søn (messingpladerne). Bed eleverne om at læse den første sætning af kapiteloverskriften for at finde noget andet, som kunne føjes til udstillingen af »små og ringe« ting (»andre skrifter«).

Læs Alma 37:8–10 og bed eleverne om at understrege ordene *disse ting* (*de ting*) og *de*. Spørg om, hvad disse ord henviser til. Skriv på tavlen de »store ting«, som skrifterne gjorde for nephiterne og lamaniterne, som lyttede til dem. Spørg:

- Hvilke af disse fordele giver skrifterne jer?
- På hvilke måder har skrifterne styrket jeres hukommelse eller overbevist jer om jeres fejl.
- Er der nogen, I kender, som er kommet til kundskab om Gud på grund af skrifterne?

Bed eleverne om at sammenligne vers 15 med vers 16–18. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad blev Helaman i vers 15 advaret om, ville blive taget bort, hvis han brød befalingerne?

- Hvad kan tages bort fra os, hvis vi bryder befalingerne?
- Hvordan kan Guds magt styrke os, når vi holder hans befalinger? (Se vers 16).
- Hvordan har Mormons Bog opfyldt Guds løfter til Helamans »fædre«? (Se vers 17–18).

Vis eleverne et kompas og spørg:

- Hvordan virker et kompas?
- Hvilke kræfter kan hindre det i at virke rigtigt?
- Hvordan kan uvidenhed om, hvordan man bruger det, hindre det i at være nyttigt?

Skriv følgende på tavlen:

- Alma 37:40. Liahona virkede i henhold til _____
- Alma 37:41–42. Liahona holdt op med at virke, da _____
- Alma 37:43–45. Hvordan kan Liahona sammenlignes med Kristi ord? _____
- Alma 37:46. Alma formaner os _____

Bed eleverne om at læse de angivne vers og udfylde de tomme linier. Drøft deres svar, og bed dem om at komme med eksempler på, hvordan disse vers gælder dem. (*Bemærk*: I vers 43–45 kan eleverne have brug for hjælp med betydningen af ordene *billedlig* og *forbillede*). Forbilleder og ting, der er billedlige, er symboler på noget andet, især Frelseren).

Vidn om, at Kristi ord er en kilde til styrke og hjælp. Vi må ikke forsømme at ransage skrifterne ud fra den fejlagtige tro, at de er for »små og ringe« til at hjælpe med vore komplicerede problemer. Læs Alma 37:47 og følgende råd af ældste Marvin J. Ashton, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Hvor ofte har vi sagt eller hørt andre i krisesituationer eller med problemer udbryde: »Jeg aner ikke, hvem jeg skal henvende mig til?«

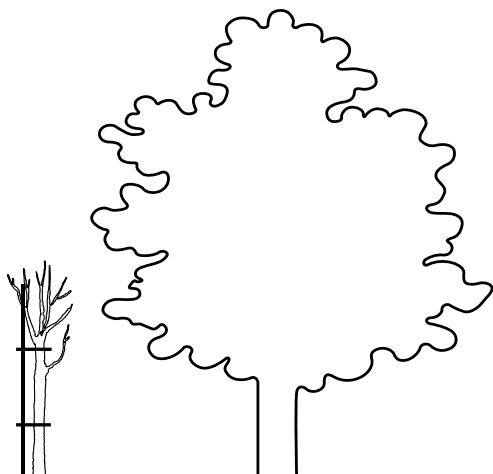
Vi har en gave, hvis vi bare vil benytte den – evnen til at søge vejledning fra Gud. Dette er vejen til styrke, trøst og vejledning« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 17).



Alma 37:35 (Mesterskriftsted). Det er klogt at lære at holde Guds befalinger i sin ungdom.

(15–20 minutter)

Tegn følgende tegning på tavlen:



Spørg eleverne:

- Hvorfor bliver unge træer ofte bundet fast til pæle?
- Hvorfor bliver støtten fjernet fra ældre træer?

Påpeg, at folk ofte beskærer eller klipper unge træer, så de vokser på rette måde. Spørg: Hvorfor er det vigtigt at beskære et træ, mens det er ungt, i stedet for at vente flere år?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, daværende medlem af Det Første Præsidentskab:

»Kort efter vi blev gift, opbyggede vi vort første hjem. Vi havde meget få penge. Jeg gjorde meget af arbejdet selv. I dag ville man kalde det en »smuk balance«. Anlæggelsen af haven var mit ansvar. Det første af mange træer, jeg plantede, var en gleditsia (amerikansk prydtæ). Idet jeg forestillede mig den dag, hvor dets forgrenede skygge ville hjælpe med at afkøle huset om sommeren, plantede jeg det i et hjørne, hvor vinden fra den østlige dal blæste stærkest. Jeg gravede et hul, plantede den bare rod, skovlede jord omkring den, vandede den, hvorefter jeg næsten glemte den. Det var blot en splejs af et træ, måske to centimeter i diameter. Det var så smidigt, at jeg kunne bøje det med lethed i alle retninger. Jeg ofrede det ikke megen opmærksomhed, som årene gik.

Men så en vinter, da træet stod uden blade, kom jeg til at kigge ud ad vinduet på det. Jeg lagde mærke til, at det hældede mod vest, var misformet og ude af balance. Jeg kunne næppe tro det. Jeg gik ud og lænede mig op

ad det som for at skubbe det op i rank stilling. Men stammen var nu næsten 30 centimeter i diameter. Min styrke var intet imod det. Jeg hentede en bloktrisse og en talje i mit redskabsskur. Idet jeg fæstnede den ene ende til træet og den anden til en faststående pæl, trak jeg i rebet. Trissen bevægede sig en lille smule, og træets stamme rystede let. Men det var alt.«

Bed eleverne om at læse Alma 37:35 og sætte det i forbindelse med præsident Hinckleys oplevelse med træet. Spørg:

- Hvad lærte Alma sin søn om at holde befalingerne?
- Hvorfor bruger Alma ordet *visdom* for at beskrive dem, som lærer at holde befalingerne, mens de er unge?
- Hvilke befalinger har I holdt, siden I var små, som ville være vanskeligere at begynde at efterleve som teenager? Som voksen?

Læs resten af præsident Hinckleys beretning:

»Til sidst tog jeg i desperation min sav og savede den store, tunge gren på vestsiden af. Saven efterlod et grimt ar, over 20 centimeter bredt. Jeg trådte tilbage og betragtede, hvad jeg havde gjort. Jeg havde savet størstedelen af træet af, idet jeg kun efterlod den gren, der voksede lige opad.

Der er gået mere end et halvt århundrede, siden jeg plantede det træ. Min datter og hendes familie bor der nu. Forleden dag så jeg igen til træet. Det er stort. Dets form er bedre. Det står virkelig godt til huset. Men dets ungdoms frustration var alvorlig, og min behandling for at rette det op var brutal.

Da det oprindeligt blev plantet, ville et stykke snor have været nok til at holde det på plads imod vindens kraft. Jeg kunne og burde have bundet det op med sådan en snor uden større anstrengelse. Men jeg gjorde det ikke, og det bøjede sig for de kræfter, som kom imod det« (Stjernen, jan. 1994, s. 56).

Bed eleverne om på et stykke papir at nedskrive deres tanker og følelser vedrørende Alma 37:35. Foreslå at de medtager –

- budskabet i dette vers med deres egne ord.
- hvad de føler for et særligt bud, som de har holdt, siden de var små.
- da de første gang hørte om dette bud, samt hvorfor de begyndte at adlyde det.
- hvor meget lettere det er at holde dette bud, fordi de begyndte, da de var små.

Motivér dem til at kopiere det, de skrev, ind i deres dagbog.

Alma 37:32–37; 38:11–39:4. Stolthed og hovmod fører til synd, mens ydmyg afhængighed af Herren beskytter os fra synd. (10–15 minutter)

Skriv på tavlen: *Sandt eller falsk: En profet fra Mormons Bog rådede sin søn til at undervise andre i at have evigt had.* Bed eleverne om at læse Alma 37:32 for at finde et svar: Spørg:

- Hvad bad Alma Helaman om at belære folket om at have et evigt had til?
- Hvorfor bør vi hade synd?
- Hvordan kan synd skade en persons liv?

Læs Alma 37:33–35 for at finde ud af, hvordan vi kan modstå djævelens fristelser. Spørg:

- Hvorfor tror I, at det er vigtigt at være ydmyg?
- På hvilke måder kan ydmyghed hjælpe jer til bedre at holde befalingerne?

Bed eleverne om at fortælle om tidspunkter, hvor tro på Jesus Kristus hjalp dem med at modstå fristelse. Læs Almas råd til sin søn Corianton i Alma 39:1–3 og læg mærke til den alvorligere synd, som Corianton bukkede under for. Spørg: Hvilken synd kan have ført til hans alvorligere synd? Hvordan?

Bed halvdelen af dine elever om at læse Alma 37:36–37 og den anden halvdel om at læse Alma 38:11–14. Bed dem om at understrege Almas råd, som kan hjælpe os med at modstå fristelse, og drøft det, de kommer frem til.

Læs følgende illustration af ældste Boyd K. Packer:

»Da jeg var præsident for New England-missionen, skulle Tabernakelkoret synge ved verdensudstillingen i Montreal. Koret havde en dag uden planer og foreslog en koncert i New England. En af industrilederne der bad om privilegiet at få lov til at sponsorere koncerten.

Bror Condie og bror Stewart kom til Boston for at drøfte sagen. Vi mødtes i Boston lufthavn og kørte derpå til Attleboro i Massachusetts. På vejen spurgte hr. Yeager om koncerten. Han sagde: »Jeg vil gerne afholde en reception for kormedlemmerne. Jeg kunne holde den enten hjemme eller i min klub.« Han ønskede at invitere sine venner, som selvfølgelig var fremtrædende personer i New England – ja i hele nationen. Han talte om dette, og spurgte derpå om servering af alkoholiske drikke.

Som svar sagde bror Stewart: »Hr. Yeager, da det er i dit hjem, og du er værten, tror jeg, at du kan gøre, som du ønsker.«

»Det er ikke det, jeg tænker på«, svarede denne vidunderlige mand. »Jeg ønsker ikke at gøre det, jeg ønsker. Jeg ønsker at gøre det, I ønsker, jeg skal gøre.«

Et eller andet sted i denne ånd findes nøglen til frihed. Vi skal sætte os selv i den position for vor himmelske Fader og personligt sige: »Jeg ønsker ikke at gøre det, jeg ønsker. Jeg ønsker at gøre det, du ønsker, jeg skal gøre.« Så vil Herren, som enhver far, sige: »Her er endnu et af mine børn, som næsten ikke har brug for konstant overvågen« (That All May Be Edified, s. 257).

Bed eleverne om at beskrive, hvordan ydmyg lydighed giver dem frihed fra synd.



Alma 38:1–11. Overtrædelse af kyskhedsloven er en meget alvorlig og afskyelig synd.

Tilgivelse kommer kun ved fuldstændig omvendelse (50–55 minutter)

Bemærk: Følgende undervisningsforslag omfatte flere lange citater. Det kan være en god idé at lave kopier til dine elever af disse udtalelser, som de kan læse og beholde.

Læs Alma 39:3–5 og bed eleverne om at nævne de tre mest afskyelige synder i Herrens øjne. Fortæl eleverne, at Almas søn Corianton blev involveret i en af disse synder. Læs Alma 39:1–2 og læg mærke til, hvad Corianton gjorde, som førte til hans store synd. Læs Ordsprogene 3:3–6 og spørg: Hvordan kunne efterlevelse af disse lærdomme have reddet Corianton fra at falde?

Læs følgende udtalelse:

»Af en af de mange egenskaber, som Gud har, er der én, som han sætter stor pris på: Magten til at give og tage liv. Han har forbudt os at tage liv, men han har givet os en del af sin magt til at skabe det, ved at tillade os at bringe børn til verden. Da dette er en guddommelig kraft, har han befalet, at alle hans bøn skal benytte den på rette vis og forbeholde den udelukkende til ægteskabet. Han har også sagt os, at ønsker om at bruge formeringsevnen, som er en stor kraft, skal kontrolleres retteligt og benyttes inden for de grænser, som han har sat« (Standardmetode til undervisning af familier [missionærlektioner, 1973], H-13).

Spørg: Hvorfor tror I, at seksuel synd ligger nær mord i alvor? Forklar, at eftersom kraften til at skabe liv er så hellig, gør Satan en stor indsats for at overtale os til at misbruge den. Læs denne udtalelse af ældste Richard G. Scott, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Satan frister svagere personer til at undskylde sig med, at når to mennesker er forelskede og enige om at hengive sig til seksuel intimitet, så er det helt i orden. Det er det bestemt ikke. Det er Gud, der sætter grænserne for passende opførsel.

Nært knyttet til kroppens hellige formeringskraft er stærke følelser, som kun må udspille sig i ægteskabet mellem en mand og en kvinde på en måde, der er passende og acceptabel for dem begge. Det er en vigtig bestanddel af den kærlighed og tillid, som knytter mand og hustru sammen og bereder dem til at påtage sig ansvaret for en familie. De medfører velsignelser i form af børn. Disse følelser skal ikke stimuleres eller bruges til personlig tilfredsstillelse uden for ægteskabspagten. I må ikke røre en andens hellige kønsdele for at stimulere disse følelser. I må heller ikke lade nogen gøre det ved jer, hvad enten I er påklædte eller ej. Væk ikke disse følelser i jeres egen krop. Det er forkert. Gør det ikke. En sådan adfærd vil hæmme jeres evne til at modtage Helligåndens inspiration i de vigtige beslutninger, som I skal træffe med hensyn til jeres fremtid. Det er vanedannende og fører til stor synd.

Satan ved, at disse stærke følelser kan vækkes af det, I kan se, høre eller føle. Når disse følelser først er vakt, kan de få én til at eksperimentere med nedbrydende aktiviteter og føre til alvorlig overtrædelse. Han bruger pornografi via videofilm, biografilm, blade, computerbilleder eller underlødige musik til dette formål. Luk jeres øjne, ører, sind og hjerte for det. Hvis det ikke holdes i ave, vil det vokse fra en spirende nysgerrighed til et hærgende monster. Denne dæmon vil knuse sunde ønsker, værdige forhold, ædle tanker og handlinger, indtil den til sidst knuser jer. Lad være med at kigge i underlødige blade i nogen form, så vil I ikke blive fanget af det« (*Liahona*, jan. 1999, s. 81).

Fortæl eleverne, at eftersom Corianton havde overtrådt kyskhedsloven, ønskede hans far Alma at hjælpe ham med at omvende sig og gøre sit liv rent igen. Læs Alma 39:7–8 og drøft, hvad Corianton havde brug for at vide vedrørende sin synd. Læs Lære og Pagter 38:7 og krydshenvis det med Alma 39:7–8. Læs Johannes 3:20 og drøft, hvad det har med Corianton at gøre. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor ønsker folk at skjule deres synder? Hvad håber de på at opnå?
- Hvorfor tror I, at Satan lærer os at skjule vores synder og holde dem hemmelige?

- Hvordan forsinker det vores omvendelse, når vi forsøger at skjule vores synder?
- Hvad kan være konsekvenserne for en missionær, der forsøger at skjule sine synder fra sine præstedømmeledere?

Bed eleverne om at læse Alma 39:9–11 og understrege Almas råd om omvendelse og opgivelse af disse alvorlige synder. Bed eleverne om at fortælle, hvilke ord de har understreget og hvorfor. Drøft vendingen *for nægte dig* i vers 9. (Som en hjælp til at forstå vendingen, kan I sammen læse JSO Matt 16:25–26). Ældste Richard D. Scott rådede:

»Jeg vil et øjeblik tale til dem, der er bukket under for alvorlige fristelser. Hold op nu. Med hjælp fra forstående forældre, en biskop eller stavspræsident kan det lykkes for jer. Alvorlige overtrædelser af moralsk karakter kræver hjælp af en, der har myndighedsnøgler, så som en biskop eller stavspræsident, der hjælper jer med at sikre, at jeres omvendelse bliver fuldstændig og korrekt. Begå ikke den fejl at tro, at fordi I har bekendt en alvorlig overtrædelse, at I da har omvendt jer fra den. Det er et vigtigt skridt, men det er ikke det eneste, der kræves. Tro heller ikke, at fordi ingen har udspurgt jer om de betydningsfulde detaljer i jeres overtrædelse, så behøver I ikke at nævne dem. I må personligt sikre jer, at jeres biskop eller stavspræsident forstår disse detaljer, så han på rette måde kan hjælpe jer gennem omvendelsesprocessen til fuldstændig tilgivelse« (*Liahona*, jan. 1999, s. 81).

Ældste Dallin H. Oaks, medlem af De Tolvs Kvorum, belærte:

»Omvendelsens fred og fornyelse [ligger] foran jer gennem Herren Jesu Kristi sonoffer. I sådanne alvorlige sager er omvendelse ikke let i begyndelsen, ej heller smertefri at gå igennem. Men verdens Frelser vil gå den nødvendige vej sammen med jer. Han vil styrke jer, når I vakler. Han vil bringe jer lys, når det synes allermørkest. Han vil tage jeres hånd og være jeres håb, når håbet synes at være det eneste, som I har tilbage. Hans barmhjertighed og nåde, med al dens rensende og helbredende kraft, gives frit til alle, som virkelig ønsker *fuldstændig* tilgivelse, og som vil tage de skridt, som fører dertil« (*Liahona*, jan. 1999, s. 92).

Aflæg vidnesbyrd om, at seksuelle synder er alvorlige og medfører stor sorg. Jesu Kristi forsoning bringer dog fred og en ren samvittighed til dem, som søger hjælp fra deres præstedømmeledere og omvender sig fuldstændig.

Alma 40; 41:2; 42:23. En universel opstandelse blev gjort mulig ved Jesu Kristi forsoning. (50–55 minutter)

Bed eleverne om at skrive så mange mirakler fra skrifterne, som de kan. Spørg: Hvilket af disse mirakler vil alle opleve en dag? Læs 1 Kor 15:21–22 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvilket mirakel vidnede Paulus om, at alle ville opleve?
- Hvordan påvirker kundskaben om opstandelsen jeres syn på livet og døden?

Fortæl eleverne at ordet opstandelse eller en form af det findes mere end 60 gange i Mormons Bog. Spørg: Hvorfor tror I, at en bog, der er skrevet til vor tid, taler så ofte om dette emne? Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Herren [har] lovet, at der ville komme retfærdighed fra Himmelen, og sandhed vokse ud af jorden. I vort slægtled har vi set den forunderlige opfyldelse af den profeti. Mormons Bog er kommet frem af jorden, fyldt med sandhed« (*Stjernen*, oktoberkonferencen 1986, s. 68).

Læs Moses 7:62 og vær opmærksom på to sandheder, som Herren ville sende »frem ud af jorden« (virkeligheden af Jesus Kristus og opstandelsen). Forklar, at Alma holdt en af Mormons Bogs længste taler om opstandelsen. Del versene fra følgende skema ud mellem dine elever og bed dem om at læse og sammenfatte dem. Skriv deres konklusioner på tavlen og drøft dem efter behov. (Foreslåede svar angives i skemaets højre spalte). Bed eleverne om at understrege ord og vendinger, som vil hjælpe dem med at huske, hvad versene belærer om. En liste over yderligere skriftsteder og citater til hver af de ni grupper af vers følger efter skemaet. Brug disse efter behov som en hjælp i jeres drøftelse.

Alma belærer Corianton om opstandelsen

1.	Alma 40:1–2	Der vil ikke være nogen opstandelse før efter Jesu Kristi komme
2.	Alma 40:3	Jesu Kristus tilvejebringer opstandelsen.
3.	Alma 40:4	Der er en bestemt tid for alle mennesker til at opstå.
4.	Alma 40:6–9	Der er en tidsperiode mellem døden og opstandelsen.
5.	Alma 40:11–12	Retfærdige ånder venter på opstandelsen i en lykkelig tilstand, kaldet paradís.
6.	Alma 40:13–14	De ugudelige venter på opstandelsen i mørke og frygt for dommen.

7.	Alma 40:16–19	De, som levede før Jesus Kristus, opstår før dem, som levede efter ham. (Bemærk: Sørg for, at eleverne forstår, at de retfærdige opstår før de ugudelige; se Joh. 5:29; L&P 88:95–102).
8.	Alma 40:23; 41:2	Når legemet og ånden bliver genforenet, vil hvert lem, led, hår og del af det fysiske legeme blive gengivet til dets rette sted.
9.	Alma 42:23	Forsoningen gør opstandelsen mulig, og opstandelsen bringer alle tilbage til Guds nærhed for at blive dømt.

1. 1 Korinther 15:20, 25–26; 2 Nephi 2:8.
2. Mosiah 16:7; Alma 7:12; 11:42.
3. Johannes 5:28–29.
4. Lære og Pagter 138:11; 15–16.
5. *Guide til skrifterne*, »paradis«.

Præsident George Q. Cannon, som var medlem af Det Første Præsidentskab, sagde:

»Alma har uden tvivl, da han siger, at »alle menneskers ånder, så snart de forlader dette dødelige legeme ... bliver bragt hjem til den Gud, som gav dem livet«, den tanke i sit sind, at vor Gud er allestedsnærværende – ikke i egen person, men ved hans tjener, Helligånden.

Han har ikke til hensigt at viderebringe den tanke, at de straks kommer ind i Guds personlige nærhed. Han bruger tydeligvis denne vending i en begrænset betydning« (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, red. Jerreld L. Newquist, 2 bind, 1:73).

6. Se det første citat af ældste Bruce R. McConkie i kommentarerne til Alma 40:11–15 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 122 og 122*, s. 283–284).
7. Mosiah 15:21–22.

Ældste Joseph Fielding Smith, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, skrev:

»Selv om kapitel 40:19 antyder det, har Alma slet ikke i sinde at sige, at de ugudelige, som levede før Kristus, vil blive oprejst før de retfærdige, som levede efter Kristi komme. Det kan måske formodes ud fra det, han siger i vers 19, men i vers 20 ændrer han det og siger, at det vil være de retfærdiges sjæle og legemer, der vil komme frem i den opstandelse« (*Lærdomme om frelse*, 2:242).

8. Profeten Joseph Smith sagde:

»Med hensyn til opstandelsen vil jeg blot sige, at alle mennesker vil komme op af graven, således som de blev nedlagt, hvad enten de er gamle eller unge; der vil ikke blive »lagt en alen til deres livsvej«, og der vil heller ikke blive taget fra den; alle vil blive oprejst ved Guds kraft, idet de har ånd i deres legemer og ikke blod« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 239).

Præsident Joseph Fielding Smith skrev:

»Naturligvis vokser børn, som er døde, ikke i graven. De vil komme frem med deres legemer, sådan som de blev lagt ned, og så vil de vokse til deres fuldvoksne skikkelse som mand eller kvinde efter opstandelsen ...

... Præsident Joseph F. Smith [sagde], at det samme menneske, i samme skikkelse og lignelse, vil komme frem »om det så er med sårene i kødet. Ikke at et menneske altid vil være mærket med ar, sår, deformiteter, defekter eller skrøbeligheder, for disse vil blive fjernet på normal vis til rette tid ifølge Guds barmhjertige forsyn.« (*Evangeliske lærdomme*, s. 30)« (*Lærdomme om frelse*, 2:237).

9. Helaman 14:15–17.

Alma 41. Ved genoprettelsesplanen vil vores ånd og legeme forenes til at stå ved dommen. De retfærdige vil blive genoprettet til lykke, mens de ugudelige vil få elendighed. (25–30 minutter)

Vis et repareret møbel, billeder af en bulet bil før og efter at den blev repareret, eller et enkelt puslespil, som let kan tages fra hinanden og samles igen. Skriv *genoprettelse* på tavlen og bed eleverne om at drøfte, hvordan genstanden illustrerer ordet. Læs igen Alma 41:13 og bed eleverne om at understrege ordet *genoprettelse* samt definitionen *at genbringe*.

Bed eleverne om at læse Alma 41:1–2 og lægge mærke til et eksempel på genoprettelse. Spørg: Hvorfor er opstandelsen sådan et godt eksempel på genoprettelse?

Forklar, at ud over opstandelsen omfatter den genoprettelse, som Alma taler om, dommen. Bed eleverne om at læse Alma 41:3 og understrege to ting, vi vil blive dømt efter. Læs Moroni 7:8 og Lære og Pagter 137:9 og foreslå eleverne, at de krydshenviser disse vers med Alma 41:3. Spørg: Hvorfor er det, vi ønsker, lige så vigtigt som det, vi gør? Læs Alma 41:5–6 og drøft følgende:

- Hvad bliver genoprettet eller gengivet os ved dommen?
- Hvad fortæller det at modtage lykke for et liv i retfærdighed om dommen?

- Hvilke eksempler kan I komme med på evangeliske principper, der er sværere at efterleve for nogle mennesker end for andre? (Et muligt svar er at tage til templet, eftersom nogle mennesker bor i stor afstand fra eksisterende templer).
- Hvordan får kundskaben om, at vi vil blive dømt i henhold til vores hjertes ønsker såvel som til vore handlinger, jer til at føle vedrørende den endelige dom?

Læs følgende indsigt af ældste Dallin H. Oaks:

»Ligesom vi er ansvarlige for vore ugudelige ønsker, vil vi også blive belønnet for vore retfærdige ønsker. Vor Fader i himlen vil modtage et virkeligt retfærdigt ønske som erstatning for handlinger, som er virkelig umulige. Min svigerfar holdt af at udtrykke sin version af dette princip. Når nogen ønskede at gøre noget for ham, men blev hindret af omstændighederne, sagde han: »Tak. Jeg vil opfatte den gode vilje som handlingen.«

Det er dette princip, der velsignede Abraham for hans villighed til at ofre sin søn Isak. Herren standsede ham i sidste øjeblik (se 1 Mos 22:11–12), men hans villighed til at følge Herrens befaling »blev regnet ham til retfærdighed« (L&P 132:36).

Dette princip betyder, at når vi har *gjort* alt det, vi kan, vil vore *ønsker* bære os resten af vejen. Det betyder også, at hvis vore ønsker er rigtige, kan vi få tilgivelse for de utilsigtede fejl, vi uundgåeligt vil gøre, når vi forsøger at føre disse ønsker ud i livet. Hvilken trøst i vores utilstrækkelighed!« (*Pure in Heart*, s. 59).

Vis eleverne to meget forskellige former for frø (som f.eks. gulerodsfrø og et agern). Del eleverne op i tre grupper og bed hver gruppe om at læse et af følgende vers: 2 Korinther 9:6; Galaterne 6:7; Lære og Pagter 6:33. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan kan de to former for frø illustrere genoprettelsesplanen, som beskrives i Alma 41:5–6? (Retfærdighed medfører en frugt, ugudelighed en anden).
- Hvilken »frugt« kommer af retfærdighedens frø?

Læs Almas advarsel til Corianton i Alma 41:9–11 og spørg:

- Hvilken kort vending sammenfatter bedst Almas budskab?
- Hvorfor kan ugudelighedens frø ikke frembringe lykke?

Bed eleverne om at læse Alma 41:14–15 og understrege, hvordan Alma sagde, at vi skulle anvende genoprettelsens lærdom i vores tilværelse. Bed dem om at fortælle, hvad de har understreget. Bed dem om at fortælle om positive eksempler på, hvordan »det, du sender ud, skal vende tilbage til dig igen« (vers 15).

**Alma 41:10 (Mesterskriftsted).** »Ugudelighed har aldrig været lykke.« (10–15 minutter)

Bed tre elever om hver især at læse en af følgende udtalelser for klassen. Før de læser, skal du bede dem om at bede en anden elev om at sammenfatte budskabet i deres udtalelse i en enkelt sætning på tavlen.

Ældste Joseph B. Wirthlin, medlem af De Tolvs Kvorum, sagde:

»Evangeliets befalinger stammer fra en mild, kærlig Fader, hvis love er givet for at gøre os lykkelige, beskytte os og hjælpe os til at undgå den smerte og ulykke, som altid er resultatet, når vi giver efter for Satan og giver efter for fristelse« (*Stjernen*, juli 1994, s. 41).

Pjecen *Til gavn og styrke for de unge*, som blev udgivet under ledelse af Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum, råder:

»Man kan ikke gøre noget forkert og have det godt. Det er umuligt! ... Satan ønsker, at I tror, at lykke kun opnås ved at give efter for hans lokken om at fornøje sig uden hensyntagen til andre. Vi behøver blot at se, hvordan livet er ødelagt for dem, der bryder Guds love, for at vide, hvorfor Satan kaldes »faderen til al løgn« (2 Nephi 2:18) ...

Glæde og lykke kommer af at leve på den måde, som Herren ønsker, du skal leve på« (s. 4, 19).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Ugudelighed har aldrig været lykke. Synd har aldrig været lykke. Lykke ligger i Jesu Kristi evangeliums magt og kærlighed og smukke enkelhed« (*Stjernen*, juli 1997, s. 48).

Bed eleverne om at finde et vers i Alma 41, som sammenfatter de tre sætninger på tavlen. Bed dem om at understrege Alma 41:10 som et mesterskriftsted. Aflæg dit vidnesbyrd om, at der kommer glæde ved at adlyde vor himmelske Faders befalinger.

**Alma 42:1–28. På grund af retfærdighedens lov, vil vi, når vi synder, blive afskåret fra Guds nærhed.****Ved Frelserens forsoning tilfredsstiller barmhjertigheden retfærdighedens krav for alle dem, som omvender sig.**

(55–60 minutter)

Før undervisningen tegnes følgende skema på tavlen.

Alma 42	Ord	Betydning
vers 1.	overgives	overdrages, gives til
vers 2–3.	keruber	engle
vers 4.	prøvetid	prøve, test
vers 7.	legemligt	fysisk, det, som angår det dødelige legeme
vers 8.	til gavn	passende, behørig
vers 8.	befriet	genvinde, bragt tilbage
vers 10.	kødelige	verdslige, overgivet til primitive fysiske fornøjelser

Skriv *Jeg ønsker, at den endelige dom skal være retfærdig* på tavlen. Bed eleverne om at række deres hænder op, hvis de er enige i udtalelsen. Tæl hænderne og skriv antallet på tavlen. (De fleste skulle være enige).

Bed nogle elever om at læse følgende skriftsteder for klassen: 5 Mosebog 32:4; Mosiah 16:1; 2 Nephi 26:7. Bed eleverne om at lytte efter, hvad disse skriftsteder lærer os om Gud, og indbyd dem til at fortælle om det, de kommer frem til. Aflæg vidnesbyrd om, at Gud er retfærdig, og at hans domme vil være retfærdige, men forklar, at det giver os alle et problem. Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks:

»Retfærdighed har mange betydninger. En af dem er balance ...

Folk føler i almindelighed, at retfærdigheden sker fyldest, når en lovovertræder får det, han fortjener – når straffen står mål med forbrydelsen ...

... Den forståelse af retfærdighed som det, man fortjener, er den grundlæggende forudsætning for alle de skriftsteder, der taler om, at mennesket skal dømmes i henhold til dets gerninger ...

Guds retfærdighed gør os hver især ansvarlige for vore egne overtrædelser og pålægger automatisk straffen« (*Sins, Crimes, and Atonement* [tale til undervisere i Kirkens Uddannelsessystem, den 7. feb. 1992], s. 1–2).

Spørg: Hvordan er Guds retfærdighed et problem for os? Sørg for, at eleverne forstår, at synd gør os alle uværdige til at komme ind i Guds nærhed. Ældste Packer fortsætter:

»Retfærdigheden sørger også for, at vi får det, vi fortjener, og det er et resultat, jeg frygter. Jeg kan ikke opnå mine evige mål på grundlag af det, jeg fortjener. Selv om jeg forsøger af al min kraft, er jeg stadig det, som kong Benjamin kaldte en »unytlig tjener« (se Mosiah 2:21). For at opnå mine evige mål har jeg brug for mere, end jeg fortjener. Jeg har brug for mere end retfærdighed« (*Sins, Crimes, and Atonement*, s. 2).

Forklar, at Almas søn var bekymret for noget, der havde med retfærdighed at gøre. Læs Alma 42:1 og læg mærke til, hvad der bekymrede Corianton. (Han mente ikke, at en synder skulle lide for sine synder). Forklar, at Corianton ikke forstod vor himmelske Faders plan. Læs Alma 42:2–11 sammen med eleverne. Henvis dem til skemaet på tavlen for at få hjælp med ordene. Bed eleverne om at lede efter svar på følgende spørgsmål:

- Hvad gav Gud Adam og Eva og deres efterkommere efter faldet? (Se vers 4).
- På hvilke to måder blev vore første forældre (såvel som deres efterkommere) udelukket? (Se vers 7–9).
- Hvordan ville vores tilstand have været, hvis der ikke havde været nogen forsoning? (Se vers 11).

Forklar, at Adams fald var en nødvendig del af frelsesplanen. Uden faldet kunne vi ikke komme til jorden for at få vores legeme og opleve de prøver, der forbereder de trofaste til evigt liv. Men vi kan ikke frelses i vores faldne tilstand. Skriv *retfærdighed* og *barmhjertighed* på tavlen. Ved siden af *retfærdighed* skrives *få det, vi fortjener*. Bed eleverne om at foreslå en betydning for *barmhjertighed*. (Et muligt svar er at få mere, end vi fortjener). Spørg:

- Hvor mange af os har brug for barmhjertighed? Hvorfor?
- Hvordan har vor himmelske Fader sørget for en kilde til barmhjertighed for os?

Læs Alma 42:14–15 og læs følgende af ældste Oaks:

»I *forsoningens* forhold til retfærdighed og barmhjertighed findes det middel, hvorved retfærdighed opfyldes og barmhjertighed tilbydes. Sammenlagt er retfærdighed og barmhjertighed og forsoningen den herlige, evige helhed i Guds retfærdighed og barmhjertighed« (*Sins, Crimes, and Atonement*, s. 2).

Læs Alma 42:13 og find ud af, hvad vi skal gøre for at modtage forsoningens barmhjertighed. Foreslå eleverne at de krydshenviser dette vers med Alma 34:16 og Lære og Pagter 19:16–17.

Læs Alma 42:16–18 og spørg: Hvilken gave kunne ikke tilbydes os, hvis der ingen lov og ingen straf var? Hvorfor? Nogle elever kan eventuelt spekulere på, hvorfor lidelse bliver krævet selv af dem, som omvender sig. Følgende udtalelser af præsident Spender W. Kimball, kan være til hjælp:

»Hvis et menneske ikke har lidt, har det ikke omvendt sig ... Det må gennemgå en forandring i sit system, hvorved det lider og derpå er tilgivelse en mulighed« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, s. 99).

Ældste Oaks tilføjede:

»Den person, som omvender sig, skal ikke lide ›ligesom‹ Frelseren led for den synd. Syndere, som omvender sig, oplever nogen lidelse, men på grund af deres omvendelse og på grund af forsoningen oplever de ikke hele den ›gruelige‹ udstrækning af evig lidelse, som Frelseren led for den synd ...

... Den omvendte synder, som kommer til Kristus med et angerfuldt hjerte og en sønderknust ånd, har været gennem en proces med personlig smerte og lidelse for den synd. Han forstår betydningen af Almas udtalelse, at ›ingen [bliver] salige, uden de, der oprigtigt angre« (*Alma 42:24*)« (*Sins, Crimes, and Atonement*, s. 5).

Læs og drøft Alma 423:18–31 ved bruge af følgende forslag og spørgsmål:

Vers 18–20

Hvordan er det at have samvittighedsnag en velsignelse for os? (Se vers 18–20).

Vers 23

Forklar, at når vi omvender os, hindrer Herrens barmhjertighed os fra at opleve hele den straf, vi fortjener, for vore synder. Spørg: Hvilke betingelsesløse velsignelser af barmhjertighed er også tilgængelige på grund af forsoningen? (Vi opstår og bliver bragt tilbage til Guds nærhed).

Vers 29

Bed eleverne om at læse 2 Korinther 7:9–10 og foreslå, at de krydshenviser det med dette vers. Spørg:

- Hvordan beskrev Paulus følelsen af »den bekymring, der skal bringe dig til omvendelse«? (»Bedrøvelse efter Guds vilje«).
- Hvorfor skal vi opleve »bedrøvelse efter Guds vilje«, når vi omvender os?

Vers 30–31

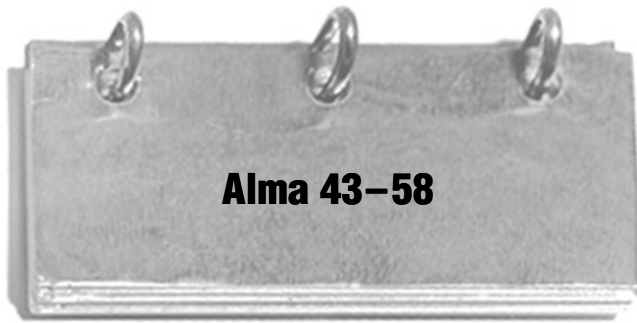
Selv om Corianton havde begået meget alvorlige synder, var omvendelse og tilgivelse mulig.

- Hvilke beviser er der i disse vers på, at Corianton omvendte sig og blev tilgivet?
- Hvad lærer det jer om de synder, I har begået?

Følgende anmodning fra ældste Dallin H. Oaks er til dig, læreren:

»Jeg håber, at du vil hjælpe dine elever med at føle deres forhold til Gud, føle hans omsorg for dem og føle hans kærlighed til dem. Denne kærlighed tilkendegives i forsoningen, og vi accepterer denne kærlighed, når vi efterlever omvendelsesprincippet.

Omvendelse er en fortsat proces, som vi alle har brug for, fordi »alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud« (Rom 3:23). Lær dine elever, at fuldstændig omvendelse er mulig, og at tilgivelse herefter er sikker« (*Sins, Crimes, and Atonement*, s. 8).



Indledning

I Alma 43:3 forklarer Mormon: »Nu vender jeg tilbage til beretningen om krigen mellem nephiterne og lamaniterne.« Nogle undrer sig over, at Mormons Bog indeholder så meget om krig. Præsident Ezra Taft Benson mindede os om, at de, som samlede bogen, så »vor tid og har udvalgt de ting, der ville være af størst værdi for os« (*Stjernen*, oktoberkonferencen 1986, s. 4). Der kan være flere årsager til, at Mormon medtog så meget om krig, deriblandt følgende:

- Der vil være mange krige i de sidste dage (se Åb 9). Præsident Benson sagde: »Af Mormons Bog kan vi lære, hvordan Kristi disciple skal leve i krigstid« (*Stjernen*, oktoberkonferencen 1986, s. 4). Dette omfatter at forstå retfærdiggørelsen af krig og den rette holdning over for blodsudgydelse.
- Nogle principper fra fysisk krigsførelse kan anvendes på den åndelige krig mod ugudelighed.
- Vi lærer at erkende den beskyttelse, vi får, når vi indgår og holder pagter.
- Vi kan se, hvordan andre fandt lykke ved retfærdig levevis, selv når de var omgivet af ugudelighed og ødelæggelse.
- Vi kan modtage hjælp i vores daglige efterlevelse af evangeliet og, som præsident Benson forklarede, finde »et mønster for forberedelsen af det andet komme« (*Stjernen*, oktoberkonferencen 1986, s. 4).

Væsentlige evangeliske principper

- Selv om de retfærdige aldrig glæder sig over blodsudgydelse, bliver de retfærdiggjort i at gå i krig for at bevare deres frihed, fred, familie og religionsrettigheder (se Alma 43:9–14, 45–54; 44:1–7; 46:12, 20–21, 28; 48:10–16, 21–23; se også 5 Mosebog 20:10–12; Mormon 3:9, 15; L&P 98:32–38).
- Tro på Gud gør os i stand til at overvinde vore fjender (se Alma 43:49–50; 44:3–6; 48:7).
- At bryde Herrens befalinger fører til splid og konflikt, men at holde vore pagter fører til enhed, velsignelser, beskyttelse og fred (se Alma 46:4–8, 11–15, 21–22; 49:23, 30; 50:21–24; se også 2 Nephi 2:11).
- »Kristne« tror på Jesus Kristus. De påtager sig villigt og trofast hans navn (se Alma 46:13–15; se også ApG 11:26; Mosiah 5:7–12).
- Retfærdighed begrænser Satans magt (se Alma 48:11–17; se også 1 Nephi 22:26).
- Retfærdighed og lykke kan endog findes i en atmosfære af krig og rygter om krig (se Alma 50:22–23; se også Alma 62:39–41).
- Børn, som følger retfærdige forældres lærdomme, og som vokser op i retfærdighed og er fyldt med tro, kan se store mirakler ske i deres tilværelse (se Alma 53:16–21; 56:44–56; 57:19–27; 58:37–40).
- Tro, håb og fred er Guds gaver. Disse gaver gives til dem, som beder oprigtigt og erkender Gud som kilden til deres succes (se Alma 57:35–36; 58:10–13).

Yderligere hjælpkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 291–306.

Forslag til undervisningen



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 16, »Standhaftige i troen på Kristus«, kan bruges til at undervise i Alma 43–48 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Bemærk: Du kan eventuelt henvise til kortet »Mulige steder i Mormons Bog« i Appendiks (s. 291). Du kan tegne det af på tavlen eller give det til eleverne som et uddelingsark.

Alma 43:1–14, 45–54; 44:1–2; 48:10–23. Selv om de retfærdige aldrig glæder sig over blodsudgydelse, bliver de retfærdiggjort i at gå i krig for at bevare deres frihed, fred, familie og religionsrettigheder. (20–25 minutter)

Skriv dette spørgsmål på tavlen: *Hvorfor handler så meget af Mormons Bog om krig?* Bed eleverne om at svare på spørgsmålet og drøft deres forslag.

Læs Mormon 8:30 og være opmærksom på en af tilstandene i vor tid. Læs Mormon 8:34–35 for at finde ud af, hvordan Mormons Bogs forfattere vidste, at vi ville leve i en tid med krige og rygter om krige. Læs præsident Ezra Taft Bensons udtalelse fra det første punkt i indledningen til Alma 43–58 (s. 184).

Forklar, at en af udfordringerne ved at leve trofast i en tid med krig er at vide, hvornår krig er retfærdiggjort. Læs Alma 43:5–8 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor angreb lamaniterne nephiterne? (Skriv svarene på tavlen under overskriften *Lamaniternes motiver til krig*).
- Hvis I var nephiter, ville I så føler jer retfærdiggjort i at drage i krig mod lamaniterne? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Bed eleverne om at læse Alma 43:9–14 og understrege årsagerne til, at nephiterne valgte at forsvare sig selv. Bed eleverne om at fortælle, hvad de har lært, og skriv deres svar på tavlen under overskriften *Nephiternes motiver til krig*. Spørg: Hvordan adskilte nephiternes motiver sig fra lamaniternes? Læs vers 44–48 for at finde ud af, hvordan hver af gruppernes motiver påvirkede deres kamp. Læs Alma 43:49–44:2 og spørg:

- Da nephiterne havde mulighed for at afslutte kampen, hvordan reagerede de da?
- Hvad følte deres militærleder, hærføreren Moroni, for en fjendes død?

Læs Alma 48:11, 14, 16 og foreslå, at eleverne krydshenviser disse vers med Alma 44:1. Spørg: Hvordan påvirkede nephiternes tro vedrørende udgydelse af blod dem i denne kamp?

Bed eleverne om at læse Alma 48:21 og understrege den vending, der bedst beskriver, hvad nephiterne følte med hensyn til at kæmpe mod deres lamanitiske brødre. Spørg: Hvad tror I, at »tvunget til mod deres vilje« vil sige? Bed eleverne om at læse vers 23 og understrege to årsager til, at nephiterne var kedede af at kæmpe mod lamaniterne.

Spørg eleverne om, hvad de føler vedrørende krig. Forklar, at af og til lever Kirkens medlemmer i lande, som deltager i ødelæggende krige. Læs følgende udtalelse, som blev udsendt af Det Første Præsidentskab i 1942:

»Kirken er og skal være mod krig. Kirken selv kan ikke føre krig, med mindre og før Herren vil udstede nye befalinger. Den kan ikke anse krig som et retfærdigt middel til at afvikle international strid, disse bør og kan afgøres – i enighed blandt nationerne – ved fredelig forhandling og regulering.

Men Kirkens medlemmer er borgere eller statsborgere i herredømmer over hvilke Kirken ingen kontrol har.

Herren selv har bedt os om at være »venlig stemt mod den lov, som er landets grundlov« [se L&P 98:4–5] ...

... Når landets lov derfor i lydighed mod disse principper kalder Kirkens mænd ind i de bevæbnede styrker i ethvert land, som de skylder troskab, kræver deres bedste borgerpligt, at de efterkommer dette kald. Hvis de, når de lytter til dette kald og adlyder dem, som har kommandoen over dem, skulle berøve liv blandt dem, som kæmper imod dem, vil det ikke gøre dem til mordere eller underkaste dem den straf, som Gud har foreskrevet til dem, som dræber« (i Conference Report, apr. 1942, s. 94).

Vidn om, at krig skal undgås, når det overhovedet er muligt. Herren har dog sagt, at vi er retfærdiggjort i at gå i krig for at bevare frihed, fred, familie og religionsrettigheder. Hvis vi ud over det går i krig på grund af den pligt, vi skylder vores land, og hvis vi er trofaste mod Herrens befalinger og ikke glæder os over blodsudgydelse, vil han retfærdiggøre os.

Alma 43:18–38; 48:15–16; 49:1–15; 50:1–6. Ligesom nephiterne forstærkede deres byer og tog rustning på, skal vi styrke os selv med Herrens ord, så vi kan være beskyttet fra åndelig skade. (20–25 minutter)

Bed eleverne om stille at læse teksten til følgende salmer, idet de lægger mærke til, hvad de har til fælles: »Lad os stævne frem« (*Salmer og sange*, nr. 162), »Modigt må vi kæmpe« (nr. 165), »Zions ungdom« (nr. 172). Bed eleverne om at se efter andre salmer, som nævner krig eller konflikt. (Disse kan omfatte »Fremad, Herrens stridsmænd« [nr. 163], »Skal vi svigte vore pagter« [nr. 167]). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, at mange af vore salmer handler om kamp eller krig?
- Hvem er vi i krig med?
- Læs Åbenbaringen 12:7–9. Hvornår begyndte krigen mod Satan ifølge disse vers?
- Læs vers 11. Hvilke våben er til rådighed i vores kamp mod Satan?
- Hvilken form for tilskadekomne skaber denne krig?
- Har denne krig påvirket nogen, som er knyttet til jer? På hvilken måde?
- Læs Lære og Pagter 27:15–18. Hvad lærer disse vers os om, hvordan vi skal beskytte os selv i denne konflikt?

Forklar eleverne, at vi kan lære en masse om at beskytte os selv i åndelige kampe ved at studere hærføreren Moronis og hans soldaters forberedelser og planer til deres fysiske kampe. Skriv følgende henvisninger på tavlen:

- Alma 43:18–21, 37–38
- Alma 48:15–16
- Alma 43:23–24
- Alma 49:1–4, 14–15
- Alma 43:28–30
- Alma 50:1–6

Del klassen op i seks grupper og giv hver gruppe et af skriftstederne på tavlen. Giv eleverne tid til at læse deres vers og overveje følgende spørgsmål: »Hvordan kan jeg anvende en lignende strategi til at beskytte mig selv mod Satans angreb?« Bed dem om at fortælle, hvad de kommer frem til, og drøft det.

Alma 43:49–50; 44:3–5; 48:7, 15–16. Tro på Gud gør os i stand til at overvinde vore fjender. (15–20 minutter)

Bed nogle få elever om kort at fortælle om nogle gange, hvor de har været bange. Bed eleverne om at foreslå så mange forskellige former for frygt, som de kan. Forklar, at skrifterne taler om frygt på to forskellige måder. Nogle gange betyder *frygt* »at respektere eller ære«. At frygte Gud vil sige at ære ham og holde hans befalinger. Andre gange betyder *frygt*, »at være bange for fare, noget ondt, smerte eller det ukendte«. Bed eleverne om at slå op i *Guide til skrifterne* eller i indekset i deres skrifter. Bed dem om at se efter skriftsteder om den anden form for frygt, samt om hvordan vi kan overvinde den. Skriv flere af disse henvisninger på tavlen sammen med korte sammenfatninger af de principper, der belæres om.

Spørg: Hvilken form for frygt ville I føle, hvis I blev placeret på en nutidig kampmark med kun et sværd til at forsvare jer? Læs den første sætning af Alma 43:48 og spørg: Havde Moronis mænd årsag til at frygte? Hvorfor? Læs vers 49–51 og se efter, hvad nephiterne gjorde som reaktion på deres fjenders angreb. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilket evangelisk princip var nephiterne et eksempel på?
- Hvordan udfriede deres tro på Gud dem?

Fortæl eleverne, at da nephiterne omringede lamaniterne, standsede Moroni kampen og talte til Zerahemnah, lamaniternes leder. Bed eleverne om at læse Alma 44:3–4; 48:7, 15–16 og understrege årsagerne til, at nephiterne fik magt over lamaniterne. Læs Alma 44:5 og være opmærksom på kilden til nephiternes glæde, selv i krigstid. Spørg:

- Hvor findes det »hellige ord«?
- Hvordan kan det hjælpe med at øge vores tro?
- Hvilke »fjender« kan tro på Jesus Kristus hjælpe jer med at besejre?
- Hvem er den største fjende: Den som skader jeres fysiske legeme, eller den, som skader jer åndeligt? Hvorfor?
- På hvilke måder angriber Satan vores ånd?

Læs denne udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley, daværende medlem af Det Første Præsidentskab:

»Kirken har en mængde af kritikere og en hær af fjender. De håner det, som er helligt. De nedværdiger og ringeagter det, som er kommet fra Gud. De lefler for andres ønsker, dem, som tydeligvis nyder at se det, som er helligt, gjort til grin. Jeg kan ikke komme i tanke om noget, der er mindre i harmoni med Kristi ånd, end denne form for aktivitet.

Vi føler smerte ved vanhelligelsen af det, som for os er helligt. Men vi skal ikke frygte. Denne sag er større end noget menneske. Den vil overleve alle dens fjender. Vi skal blot gå fremad uden frygt og ved troens kraft« (*Faith: the Essence of True Religion*, s. 16).

Spørg:

- Hvilken sammenhæng er der mellem tro og frygt?
- Læs Lære og Pagter 6:34, 36–37. Hvordan kan det at have tro på Frelseren give os styrke til at overvinde vore fjender?

Alma 45:1–19. Herren kender til fremtidige begivenheder og kan åbenbare dem for sine profeter. (15–20 minutter)

Læs vejruddisgen fra i går om vejret i dag. Spørg eleverne:

- Hvor nøjagtig var denne vejruddisg?
- Hvor ofte vil I tro, at vejruddisgen er korrekt?
- Hvorfor er vejruddisger sommetider unøjagtige?
- Hvordan adskiller en meteorolog, som kommer med vejruddisger, sig fra en af Herrens tjenere, der profeterer?
- Hvorfor går Herrens løfter altid i opfyldelse?

Fortæl eleverne, at i slutningen af profeten Almas tjenestegerning, forlod han sin familie og sit folk. Bed eleverne om at læse Alma 45:18–19 og finde ud af, hvor han tog hen. Før Alma tog af sted, interviewede og underviste han sin søn Helaman. Bed eleverne om at læse Alma 45:1–8 og fortælle, hvad Alma ønskede at vide om sin søn. Læs Alma 37:1 og spørg:

- Hvad fik Helaman befaling om at gøre, som gjorde det så vigtigt, at han havde et stærkt vidnesbyrd?
- Hvordan kan I fortælle om jeres vidnesbyrd til fremtidige generationer?

Fortæl eleverne, at Alma kom med en tankevækkende profeti vedrørende nephiternes fremtid. Bed eleverne om at læse Alma 45:10–17 og understrege denne profetis elementer. Spørg: Hvad ville føre til nephiternes udryddelse? Bed eleverne om at bruge fodnoterne og kapitelovertskrifterne til at finde ud af,

hvor i Mormons Bog denne profeti om nephiternes udrydelse blev opfyldt. (Mormon 6). Vis eleverne tidsangivelserne nederst på siden i Mormon 6 og spørg dem om, hvornår denne udryddelse ville være fuldstændig. Drøft følgende:

- Hvordan kendte Alma med så stor nøjagtighed til en begivenhed, næsten 500 år før den fandt sted?
- Læs Lære og Pagter 1:38. Hvordan gjaldt dette løfte fra Herren i dette vers folket i Mormons Bog?
- Hvordan gælder det vor tid?

Læs følgende udtalelser: Præsident Wilford Woodruff sagde:

»Selv om vi havde alle de åbenbaringer, som Gud nogen sinde har givet mennesket ... og de blev lagt her oven på hinanden i mange meters højde, kunne Kirken og Guds rige ikke vokse i denne eller nogen anden tidsalder i verden uden Guds levende orakel« (»The Keys of the Kingdom«, *Millennial Star*, 2. sep. 1889, s. 548).

Ældste John Taylor, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, sagde:

»Adams åbenbaring fortalte ikke Noa, hvordan han skulle bygge arken, ej heller fortalte Noas åbenbaring Lot, at han skulle forlade Sodoma, ej heller fortalte nogle af disse noget om Israels børns udrejse fra Egypten. De fik alle åbenbaringer for sig selv« (»On Priesthood«, *Millennial Star*, 1. nov. 1847, s. 323).

Præsident Ezra Taft Benson, daværende præsident for De Tolvs Kvorum, sagde: »Den levende profet er vigtigere end standardværkerne« (se »Fjorten grundprincipper hvorved vi kan følge profeten«, *Den danske Stjerne*, juni 1981, s. 2). Spørg: Hvorfor tror I, at det er sandt? Bed eleverne om at fortælle eksempler på, at de har følt Herrens ord komme til dem gennem hans profet. Spørg: Hvordan er I blevet velsignet på grund af den levende profets ord?

Søster Virginia U. Jensen, medlem af Hjælpeforeningens hovedpræsidentskab, sagde:

»Der er ikke meget, som er sikkert i dette liv ... Intet menneskeskabt eller noget under menneskelig kontrol kan nogensinde garanteres fuldt ud! Men her er miraklet. Herren har givet os nogle vidunderlige garantier uden nogen forbehold. Og her er en af dem: Han vil vælge profeten, og han vil aldrig lade den mand føre os på afveje. Forestil jer et øjeblik dette løftes betydning. Der er mindst ét sted, hvor vi kan henvende os for at få ren og ufordærvet vejledning« (*Liahona*, jan. 1999, s. 14).

Alma 46. At bryde Herrens befalinger fører til splid og konflikt, men at holde vore pagter fører til enhed, velsignelser, beskyttelse og fred. (40–45 minutter)

Vis eleverne jeres lands flag. Bed dem om at forklare flagets farver og symboler. Spørg: Hvilke følelser kan et flag give det folk, som har stor omsorg for deres land? Motivér eleverne til at være opmærksomme på, hvad hærføreren Moroni brugte til at samle sit folk.

Skriv følgende skema på tavlen: Medtag skriftstederne i den venstre spalte, men lad svarene i de andre spalter være tomme. Del klassen op i fire grupper. Giv hver gruppe et sæt vers, og bed dem om at udfylde skemaet for disse vers.

Henvisning	Vigtigste leder	Var lederne lamaniter?	Var lederne afvigere fra nephiterne?
Alma 43:5–8	Zerahemnah	Nej	Ja
Alma 46:3–7	Amalickiah	Nej	Ja
Alma 50:25–29	Morianton	Nej	Ja
Alma 61:8; 62:6	Pachus	Nej	Ja

Forklar, at alle de fjender, Mormon identificerede i Alma 43–63, enten var en gruppe nephitiske afvigere eller blev ophidset af nephitiske afvigere. De, som gjorde oprør og forlod nephiterne, skabte alvorlige problemer ved deres afvigelse. Bed eleverne om at læse Alma 47:36 og drøfte, hvorfor afvigerne var en sådan trussel mod de retfærdige nephiters fred og sikkerhed.

Spørg: Hvorfor tror I, at disse afvigere forlod nephiterne og sluttede sig til lamaniterne i krigen mod deres tidligere landsmænd? Læs Alma 45:23–46:3 for at finde ud af, hvorfor Amalickiahs folk afveg. Spørg:

- Hvordan kan rigdomme medføre splittelse i et folk?
- Hvem stoler en, som er stolt, på i stedet for Gud?
- Hvorfor er en stolt person mindre villig til at adlyde Herrens tjeneres råd?
- Hvordan reagerer de, som afviser Herrens råd, ofte mod dem, som accepterer det?

Læs Alma 46:4–7 og bed eleverne om at understrege årsager til, at Amalickiah havde succes med at føre folket bort fra Kirken. Læs Alma 46:8–9 og bed eleverne om at komme med eksempler fra skrifterne eller fra livet, som viser, at det, Mormon sagde i disse vers, er sandt.

Læs Alma 46:11–12 sammen og find seks årsager til, at nephiterne følte, at det at gå i krig var retfærdiggjort (se også Alma 43:45–47). Del eleverne op i seks grupper. Bed hver gruppe om på et stykke papir at tegne et billede, der forestiller en af de seks årsager. Tegn frihedens symbol på tavlen eller vis et stort stykke stof. Bed en elev fra hver gruppe om at hæfte gruppens billede på dit frihedens symbol og fortælle

klassen om det billede. Læs Alma 46:13–22 og drøft følgende spørgsmål:

- Ud over at lave frihedssymbolet, hvordan forberedte hærføreren Moronis sig så ellers til at modstå Amalickiahs bestræbelser? (Se vers 16).
- Hvordan kan bøn hjælpe med at bringe et folk sammen i en fælles sag?
- Hvad ønskede folket med at rive deres klæder i stykker og kaste dem for Moronis fødder? (Se vers 20–22).
- Hvilken påvirkning tror I, at indgåelse af pagt om at leve trofast, mens de forsvarede deres familie og frihed, havde på folk?

Bed eleverne om at læse vers 28–29 og spørg: Hvor stor succes havde hærføreren Moroni i at forene nephiterne i hans retfærdige sag? Læs vers 33–35 og påpeg, at mens det normalt ville være forkert at påtvinge en pagt med trussel om død, bragte amalickiahiternes handlinger nephiternes liv og frihed i fare. Det er også vigtigt at huske, at hærføreren Moroni handlede med myndighed fra regeringen. Spørg: Hvilken stor værdi anså Moroni at indgåelse og overholdelse af pagter havde? Forklar, at folket i Mormons Bog anså pagter for værende så alvorlige, at Moroni var villig til at stole på forræderne, når de gav deres ord (se også Alma 44:6, 8, 19–20). Læs Alma 46:36–41 og spørg: Hvilken forskel gjorde det, da nephiterne holdt deres pagter?

Drøft følgende spørgsmål:

- På hvilke måder forbereder overholdelse af jeres pagter jer til åndelige »kampe«?
- Hvorfor tror I, at overholdelse af løfter til Herren medfører større fred og lykke?
- På hvilke måder styrker overholdelse af pagter jer, selv når det er svært?

Læs dette løfte af ældste Jeffrey R. Holland: »Fred og frihed fra frygt ... vil komme til dem i Zion, deriblandt – og især – til børn af dem, som har indgået og holdt deres pagter« (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, s. 291).

Alma 46:13–15. »Kristne« tror på Kristus. De påtager sig villigt og trofast hans navn. (15–20 minutter)

Skriv *Er mormoner kristne?* på tavlen. Spørg eleverne:

- Hvornår hørte I sidst dette spørgsmål?
- Hvis nogen stillede jer dette spørgsmål i dag, hvordan ville I så svare?

Bed eleverne om at foreslå egenskaber, der afgør, om en person er kristen, og skriv dem på tavlen.

Spørg om medlemmerne af Kirken på Mormons Bogs tid var kristne. Bed eleverne om at søge i indekset i deres skrifter efter henvisninger til kristne i Mormons Bog. Bed dem om at læse Alma 46:13–16 og understrege ordet *kristne*. Spørg: Hvordan beskrives kristne i disse vers? Du kan foreslå eleverne at understrege disse beskrivelser. Spørg:

- Hvordan kan man sammenligne disse egenskaber med listen på tavlen?
- Hvorfor tror I, at de sande troende med glæde påtog sig Kristi navn? (Vers 15).

Foreslå, at eleverne krydshenviser Alma 46:14–15 med Mosiah 5:7–12. Læs følgende udtalelse af ældste Joseph B. Wirthlin:

»Der er således to træk, som kendetegner kristne: (1) de bekender deres *tro* på en frelser og (2) de *handler* i harmoni med Frelserens lærdomme. Trofaste medlemmer af Kirken, kaldet hellige eller sidste dages hellige, falder helt klart ind under begge kategorier. Ved tro og gerning viser vi, at ›Jesus Kristus selv (er) hovedhjørnesten‹ i vores tro [Ef 2:20] ...

... En kristen [er] pr. definition én, der ikke blot bekender sin *tro* på Frelseren, men én, der *lever* og *handler* i overensstemmelse med Jesu Kristi lære og befalinger. Han sagde: ›Ikke enhver, som siger: Herre, Herre! til mig, skal komme ind i Himmeriget, men kun den, der *gør* min himmelske faders vilje‹ [Matt 7:21; fremhævelse tilføjet]. Jesus sagde også: ›Elsker I mig, så hold mine bud‹ [Joh 14:15; L&P 124:87]. Han har befalet os at følge sit eksempel [se 3 Nephi 12:48; Matt 5:48; 3 Nephi 27:27]. Herrens sande disciplene skal være ›ordet gørerer, ikke blot dets hørere‹ [Jakobs Brev 1:22] ...

Når vi påtager os hans navn, er vi bestemt kristne, for vi bærer Kristi navn. Når vi hver uge modtager brødets og vandets symboler, gør vi det til minde om ham. Vi fornyer vores pagt om, at vi ›er villige til at påtage (os) (Guds) Søns navn og altid erindre ham og holde hans bud, som han har givet (os)‹ [L&P 20:77]« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 67, 69).

Forklar eleverne, at i virkeligheden betyder *sidste dages hellig* og *kristen* det samme. Bed eleverne om at svare på følgende spørgsmål på et stykke papir.

- På hvilke måder viser jeg, at jeg er kristen?
- På hvilke måder kan jeg blive en bedre kristen?

Alma 47; 48:11–20. Retfærdighed begrænser Satans magt.

(45–50 minutter)

Bed eleverne om at tænke på en leder, som de beundrer. Bed dem om at foreslå egenskaber, der bidrager til denne leders effektivitet. Skriv overskrifterne *Retfærdige ledere* og *Ugudelige ledere* på tavlen: Læs Lære og Pagter 121:41–43 og skriv de egenskaber, der er hos retfærdige ledere, og som står i disse vers. Spørg: Hvordan kan det at have disse egenskaber gøre os til bedre tjenere for Herren?

Forklar, at der er mange retfærdige ledere i Mormons Bog, hvis eksempler vi kan følge. Bed eleverne om at læse Alma 48:11–20 og nedskrive beskrivelserne af hærføreren Moroni og Helaman. Skriv disse beskrivelser ved siden af listen »Retfærdige ledere«. Spørg: Hvorfor ønsker I at følge sådanne ledere? Bed eleverne om at drøfte, hvordan det at have Moronis og Helamans retfærdige egenskaber, hjælper dem i deres kirkekaldelser, deres skole, deres arbejde og deres hjem.

Forklar, at ligesom at lære om gode ledere kan hjælpe os med at følge dem, kan det at lære om ugudelige ledere hjælpe os med at undgå at blive bedraget af dem. Læs Alma 46:9–10; 47:1–35; 49:10 sammen. Mens I læser, kan du bede eleverne om at notere Amalickiahs egenskaber, mål og taktikker. Når I er færdige med at læse, skrives det, de kom frem til, under *Ugudelige ledere* på tavlen. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad ville I føle, hvis Amalickiah var jeres leder? Hvorfor?
- Hvem, ud over Amalickiah, kan denne liste beskrive?
- Læs Moses 4:1–6. Hvilke af Amalickiahs karakteregenskaber, mål og taktikker er de samme som Satans?
- Hvorfor er det godt at kende Satans strategier? (Se 2 Kor 2:11).

Drøft følgende udtalelse af ældste James E. Faust, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»Vi har alle sammen et indvendigt bremsesystem, der vil stoppe os, før vi følger Satan for langt hen ad den gale vej. Det er den lille, stille stemme inden i os. Men hvis vi først har givet efter, så vil bremsevæsken sive ud og systemet blive svagt og uvirksomt ...

... Men vi behøver ikke at være lammet af frygt for Satans magt. Han har ikke mere magt over os, end vi tillader ham. Han er faktisk en kujon, og hvis vi står fast, så vil han fortrække [se Jakobs Brev 4:7; 1 Nephi 22:26] ...

... En af Satans metoder er at overbevise et menneske, der har overtrådt, om at der ikke er noget håb om tilgivelse. Men der er altid håb. Man kan omvende sig fra de fleste synder, uanset hvor alvorlige de er, hvis ens ønske er tilstrækkeligt oprigtigt

... Alle, som kommer til Kristus, ved at adlyde evangeliets pagter og ordinancer, vil kunne tilbagevise Satans angreb. De, som ydmygt følger den guddommelige Mester, vil ikke lade sig bedrage af djævelen, dersom de er ærlige og oprigtige overfor deres medmennesker, kommer i Herrens hus, værdigt deltager i nadveren, holder sabbatsdagen hellig, betaler deres tiende og offerydelser, beder af et sønderknust hjerte, engagerer sig i Herrens værk og følger de ledere som præsiderer over dem« (se *Stjernen*, jan. 1988, s. 30, 32).

Alma 50:19–23. Retfærdighed og lykke kan endog findes i en atmosfære af krig og rygter om krig. (15–20 minutter)

Vis eleverne en avisartikel eller en artikel fra et blad om en nylig katastrofe, der er forårsaget af voldsomt vejr, som f.eks. en orkan, snestorm eller oversvømmelse. Spørg:

- Hvis en sådan katastrofe fandt sted i nærheden af jeres hjem, hvor ville I så tage hen for at være i sikkerhed?
- Hvad er det ved dette sted, som gør, at I føler jer sikre under kaos eller katastrofe?
- Hvorfor er det muligt at føle fred selv i tider med katastrofer?

Overvej at lade eleverne synge »Modigt må vi kæmpe« (*Salmer og sange*, nr. 165). Påpeg, at salmen lærer os, at vi kan være lykkelige selv i tider med konflikt.

Forklar, at da Mormon forkortede Mormons Bog, tilføjede han af og til sine egne kommentarer for at forklare, hvorfor han medtog visse beretninger. Bed eleverne om at læse Alma 50:19 og lægge mærke til en vending, som Mormon brugte til at få læserne til at være opmærksomme på et vigtigt princip (»og således ser vi«). Spørg: Hvad lærer Mormon os i dette vers om Herrens barmhjertighed og retfærdighed? Bed eleverne om at læse vers 20 og understrege det todelte løfte, som Herren gav Lehis efterkommere. Spørg:

- Hvad er løftet til dem, som holder Herrens befalinger?
- Hvad mister de, som afviser hans befalinger?

Bed eleverne om at læse Alma 50:21–23 og finde måder, hvorpå begge dele af dette løfte blev opfyldt. Spørg:

- Hvilke vendinger beskriver dem, som forblev trofaste i denne periode med krig? (»Der havde aldrig ... været en lykkeligere tid blandt Nephis folk«).
- Hvorfor tror I, at de var lykkelige i disse svære tider?
- Hvorledes kan dette gælde Kirkens medlemmer i dagens verden?

Læs følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard:

»Gennem tro kan vi finde fred, trøst og mod til at holde ud. Når vi stoler på Gud og hans plan for vores lykke af hele vores hjerte og ikke støtter os til vores egen indsigt (se Ordsp 3:5), da fødes håbet. Håb vokser frem af tro og giver mening og formål med alt, hvad vi gør. Det kan trøste os midt i modgang, styrke os i trængsler og give os fred, når vi har årsag til tvivl og kvaler« (*Stjernen*, juli 1995, s. 23).



Alma 53:10–21; 56:44–56; 57:19–27. Børn, som følger retfærdige forældres lærdomme, og som vokser op i retfærdighed og er fyldt med tro, kan se store mirakler ske i deres tilværelse. (45–50 minutter)

Vis følgende billeder fra Evangelisk kunst og placér dem ved siden af hinanden på tavlen: Anti-Nephi-Lehis folk begraver deres krigsvåben (nr. 311) og To tusind unge krigere (nr. 313). Spørg:

- Hvem forestiller disse billeder?
- Hvad antyder, at dette er billeder af Ammons folk (Anti-Nephi-Lehis folk)?

Bed en elev, som har læst disse kapitler, om at fortælle, hvordan de unge krigere var beslægtet med Ammons folk.

Skriv *Ammons folk* oven over det første billede, og *Ammons folks sønner* over det andet. Bed halvdelen af eleverne om at læse Alma 24:13, 16, 18. Bed en elev fra gruppen om at skrive hovedpunkterne i den pagt, Ammons folk indgik, under billedet af Ammons folk. Bed resten af eleverne om at læse Alma 53:16–17. Bed en elev fra den gruppe om at skrive hovedpunkterne i den pagt, de unge soldater indgik.

Bed eleverne om at læse Alma 53:10–13 og forklare, hvorfor Ammons folk ville bryde deres ed. Læs vers 14–15 og spørg:

- Hvorfor overtalte Helaman dem til at holde deres pagt?
- Hvad lærer det os om vigtigheden af at holde pagterne?
- Hvilke pagter har I indgået med Herren?

Bed eleverne om at læse vers 19–21 og understrege disse ungemænds egenskaber. Bed eleverne om at drøfte, hvordan det at have disse egenskaber kunne hjælpe dem med at forblive trofaste under de »kampe«, de oplever hver dag.

Bed seks elever om hver at læse et af følgende sæt vers fra Alma 56: vers 1–2, 3–4, 5–6, 7–8, 9–10, 16–17. Bed eleverne om kort at sammenfatte deres vers. Forklar, at Helamans lille, uerfarne hær blev bedt om at gå i krig mod den stærkere lamanitiske hær (se vers 34–44). Læs Alma 56:45 og spørg:

- Hvem stolede disse unge mænd på?
- Hvad sagde de unge mænd, som viste, hvem de stolede på?
- Læs vers 47–48. Hvorfor var de så modige?
- Læs vers 49, 54–56. Hvad gav Helaman »stor glæde« efter kampen?
- Hvorfor tror I, at alle disse unge mænd blev beskyttet?
- Hvorfor tror I, at de retfærdige ikke altid bliver bevaret fysisk i kamp?
- Læs Alma 57:36. Hvordan sejrer de trofaste, selv om de mister deres liv?

Sammenfat for eleverne, hvordan Helamans sønner gik ind ud i endnu en kamp, hvori de var i mindretal (se Alma 57:1–19). Læs Alma 57:20–22, 25–27 og spørg:

- Hvad gjorde disse mænd i denne kamp?
- Til hvem gav Helaman æren for deres storslåede egenskaber?
- På hvilken måde har jeres forældres undervisning, vidnesbyrd og eksempel påvirket jer?
- Hvordan kan man sammenligne resultaterne af denne kamp med resultaterne af den tidligere? (Se Alma 56:56).
- Hvad gav soldaterne æren for deres beskyttelse?

Bed eleverne om at fortælle eksempler på, at de blev hjulpet af Guds magt, fordi de havde tro på ham. Aflæg dit vidnesbyrd om troens kraft. Læs denne udtalelse af ældste Rex D. Pinegar:

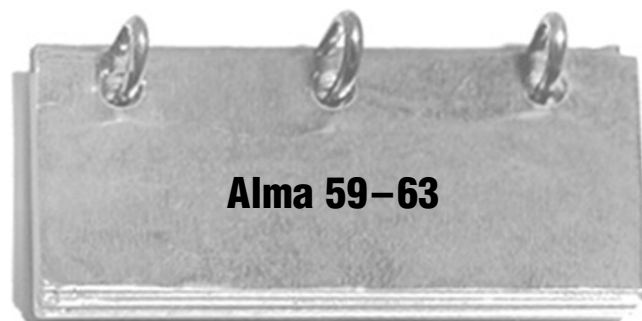
»På grund af min egen erfaring med livets hårde prøvelser har jeg lært, at tro på Gud fremmer personlig kærlighed til ham, som bliver gengældt ved hans velsignelser til os, når vi har brug for dem . . . Frygt ikke livets udfordringer, men tag dem tålmodigt op med tro på Gud. Han vil belønne jeres tro med kraft, ikke blot til at udholde dem, men til at overvinde vanskeligheder, skuffelser, prøvelser og livets daglige kampe. Når vi omhyggeligt stræber efter at leve efter Guds lov og have tro på ham, vil vi ikke blive slået ud af vores evige kurs, hverken på verdens måde eller ved verdens ros« (se *Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 43–44).

Bed eleverne om at huske, hvem der i begyndelsen belærte disse soldater om tro (se Alma 56:47–48). Læs følgende vejledning fra Det Første Præsidentskab:

»Vi råder forældre og børn til at prioritere familiebøn, familieaften, studium af og instruktion i evangeliet samt sunde familieaktiviteter højest. Uanset hvor værdige eller relevante andre krav eller aktiviteter måtte være, må de aldrig få lov til at erstatte de guddommeligt pålagte pligter, som kun forældre og familier kan udføre på rette måde« (Brev fra Det Første Præsidentskab, den 11. feb. 1999).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvem er dette råd fra Det Første Præsidentskab henvendt til?
- Hvorfor tror I, at det ikke kun er henvendt til forældre?
- Hvad kan I gøre for at hjælpe jeres familie med at gøre familiebøn, familieaften, studium af og instruktion i evangeliet samt sunde familieaktiviteter til jeres højeste prioritet.
- Hvordan kan det styrke jeres tro og jeres families tro, hvis I følger dette råd?



Indledning

Igen var den nephitiske nation på grænsen til udryddelse på grund af dets folks og ledes ugdelighed. Selv om hærføreren Moroni førte an i en vellykket militær kampagne mod lamaniterne, skubbede indre forvirring og splittelse hans nation farefuldt nær katastrofe. Da Moroni hørte om kriserne derhjemme, tog han til Zarahemla, forenede sin hær med Pahorans og besejrede kongetilhængerne, som havde bemægtiget sig kontrol over regeringen.

Når ledere blev korrupte og søgte at påtvinge en nation deres ugdelighed, mistede folket ofte deres religiøse frihed. Sådan var situationen i Zarahemla, da kongetilhængerne overtog regeringen. Herren sagde til hærføreren Moroni: »Karret [skal] først renses på den indvendige side og siden på den udvendige side« (Alma 60:23). Hærføreren Moroni og Pahoran stod sammen mod kongetilhængerne, så deres folk kunne »stå fast i den frihed, hvormed Gud har frigjort dem« (Alma 61:21).

Væsentlige evangeliske principper

- Mangel på enhed kan svække en nation. Retfærdighed og tro på Gud kan øge enhed og styrke en nation (se Alma 59:9–13; 60:6–24; se også Matt 12:25; L&P 38:27).
- For at kunne blive udfriet fra fjender og modtage Guds velsignelser, skal folket og lederne i en nation først være rene indvendige (se Alma 60:23; 61:19–20; 62:6–13).
- I prøvelsens tider vender de retfærdige sig ydmygt til Herren, som styrker og velsigner dem, mens de ugudelige afviser Herren og bliver endnu hårdere (se Alma 62:39–51).
- Nogle gange skåner Herren de ugudelige på grund af de retfærdiges bønner (se Alma 62:40; se også Alma 10:22–23; Helaman 13:13–14).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 309–314.*

Forslag til undervisningen

Alma 59–61. Mangel på enhed kan svække en nation. Retfærdighed og tro på Gud kan øge enhed og styrke en nation. (45–50 minutter)

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Enhed er magt, og når jeg tænker over vigtigheden af det i forbindelse med alle regeringers stabilitet, forbavses jeg over personers og partiers tåbelige handlinger for at fremkalde uenighed og tilrane sig magt« (*History of the Church*, 6:198).

Spørg:

- Hvad tror I, at denne udtalelse betyder?
- Hvordan er enhed magt?
- Hvilke grupper, hold eller organisationer har I set, som havde større magt på grund af enhed?
- Hvorfor ønsker Satan at splitte en nations enhed? Kirkens? Din families?

Skriv følgende spørgsmål på tavlen (medtag ikke de foreslåede svar til det fjerde spørgsmål). Bed eleverne om at gennemse Alma 59:1–13 og lægge mærke til svarene på spørgsmålene.

- Hvorfor var Moroni »overmåde glad« i vers 1, men »meget bedrøvet« i vers 11?
- Hvorfor burde Pahoran have sendt mænd til byen Nephiah?

- Hvilket vigtigt princip lærer I fra vers 9?
- Hvad har dette at gøre med at give efter for synd? (Det er lettere at modstå fristelse, end at omvende sig fra synd).
- Hvordan påvirkede nephiternes ugudelighed eller retfærdighed det, som skete med dem? (Se vers 11–13).
- Hvordan kan dette være sandt for os?

Bed eleverne om at forestille sig, at de er politiske rådgivere til Pahoran, overdommeren over den nephitiske nation. Fortæl dem, at Pahoran lige har modtaget et brev fra hærføreren Moroni og ønsker deres råd om, hvordan han skal svare. Læs på skift Moronis brev fra Alma 60:1–21, 36 (eller andre vers, som du vælger). Spørg:

- Hvad var hærføreren Moronis anklager?
- Burde Pahoran og nationens ledere have været fornærmet over dette brev? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvordan ville I karakterisere hærføreren Moroni? Var han en oprører eller en patriot? Hvordan kan I vide det?
- Hvordan ville I råde Pahoran til at svare?

Læs sammen Alma 61:2–21 (eller et udvalg af disse vers) for at se, hvordan Pahoran svarede på hærføreren Moronis brev. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke årsager gav Pahoran til ikke at sende mænd og mad til Moronis hær? (Se vers 1–8).
- Hvem var den fælles fjende, der truede med at ødelægge deres land? (Se vers 3–5).
- Hvad havde Pahoran og Moroni til fælles? (Se Alma 60:36; 61:9–10).
- På hvilke måder kunne de anses for at være store patrioter?
- Hvordan kan ugudelighed splitte et land?
- Hvordan kan splittelse af et land føre til dets ødelæggelse?
- Læs Alma 62:6–8. Hvilke velsignelser får de, som er forenede i retfærdige principper?
- Hvordan kan disse principper gælde dig? Din familie? Kirken?

Bed nogle elever om at læse følgende udtalelser og drøft, hvordan de gælder for dem. Orson F. Whitney, som senere blev medlem af De Tolvs Kvorum, skrev:

»Magten ligger i enhed, ikke i splittelse; i ydmyghed, ikke stolthed; i offer, ikke i selvished; lydighed, ikke oprør« (Life of Heber C. Kimball, s. 64).

Ældste Henry B. Eyring fra De Tolvs Kvorum sagde:

»Vogt [jer] for stolthed. En enighed, som en familie eller et folk opnår, når de er mildnet af Ånden, vil give stor kraft. Sammen med denne kraft følger verdens anerkendelse. Hvad enten denne anerkendelse er ros eller misundelse, kan den føre os til stolthed. Det ville krænke Ånden. Der findes en beskyttelse mod stolthed, den sikre kilde til splittelse. Det er at se den overflod, som Gud udgyder over os, ikke blot som et tegn på hans yndest, men en mulighed for sammen med andre at yde en større tjeneste« (Stjernen, juli 1998, s. 72).

Alma 62:1–13. For at kunne blive udfriet fra fjender og modtage Guds velsignelser, skal folket og lederne i en nation først være rene indvendige. (25–30 minutter)

Vis eleverne to gennemsigtige glas: Et, som er snavset på ydersiden, og et, som er snavset på indersiden. Hæld vand i glassene, og spørg eleverne om, hvilket af glassene, de helst ville drikke af. Spørg:

- Hvad er forskellen mellem at drikke af et glas, der er snavset på ydersiden, og et, som er snavset på indersiden?
- Hvad ville I gøre, før I drak af et glas, som var snavset på indersiden?
- Hvordan kan mennesker være som disse glas?
- Læs Matthæus 15:18–20. Hvorfor er det vigtigst at være ren indeni?

Læs Alma 60:23–24 og læg mærke til, hvad det har at gøre med drøftelsen. Spørg:

- Hvorfor tror I, at »bægeret indeni« først skal renses? (Se Matt 23:26).
- Hvad er det indvendige, som hærføreren Moroni henviser til?

Bed en elev om at sammenfatte nephiternes situation i Alma 59–61. Mind eleverne om, at kongetilhængerne havde bemægtiget sig kontrol over regeringen og søgte at forene sig med lamaniterne. Læs Alma 61:17 og spørg:

- Hvad ønskede Pahoran, at Moroni skulle gøre?
- Hvad har dette at gøre med at rense indersiden?

Læs Alma 62:1–13 og drøft følgende spørgsmål:

- På hvilke to måder svarede hærføreren Moroni på Pahorans brev? (Se vers 1–2).
- Hvordan samlede Moroni en tilstrækkelig hær til at gå mod Zarahemlas oprørere? (Se vers 3–6).
- Hvordan kunne denne krig mod Pachus' kongetilhængere sammenlignes med at rense den indvendige side? (Se vers 7–9).

- Hvilken lov var nephiterne tvunget til nøje at »overholde ... for landets sikkerheds skyld«? (Se vers 10–11; se også kommentarerne til Alma 62:3–14 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122*, s. 311).
- Hvor svært tror I, at det var for nephiterne at rense indersiden? Hvorfor?
- Hvordan hjalp det at rense indersiden nephiterne mod at blive udryddet? (Se vers 12–13).
- Hvordan gælder dette princip i vor tid?

Drøft følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Herren arbejder med det indre. Verden arbejder med det ydre. Verden fjerner folk fra slummen. Kristus fjerner snavset fra folk, hvorpå de fjerner sig fra slummen. Verden vil forme menneskene ved at ændre deres omgivelser. Evangeliet forandrer mennesker, som derpå ændrer deres omgivelser. Verden vil forme menneskenes adfærd, men Kristus kan ændre den menneskelige natur« (se *Stjernen*, jan. 1986, s. 4).

Alma 62:39–51. I prøvelsens tider vender de retfærdige sig ydmygt til Herren, som styrker og velsigner dem, mens de ugudelige afviser Herren og bliver endnu hårdere. (20–25 minutter)

Bed eleverne om at identificere nogle af de største krige, der er blevet udkæmpet. Det kan være en hjælp at drøfte beslægtede spørgsmål, som f.eks.: »Hvor længe varede de?« og »Hvordan påvirkede de folk?«

Bed eleverne om at sammenligne Alma 62:39 med Alma 43:3 for at finde ud af, hvor længe nephiterne havde været i krig med lamaniterne (omkring 13 år). Spørg:

- Hvilken påvirkning tror I, de »mange år« med krige og blodsudgydelse havde på den nephitiske nation?
- Hvordan tror I, at disse år kan have påvirket Kirken?

Påpeg, at vanskeligheder og prøvelser påvirker folk forskelligt. Drøft, hvorfor den samme begivenhed påvirker folk forskelligt? Læs Alma 62:40–41 og spørg:

- Hvad gjorde det muligt for både gode og onde mennesker at blive skånet fra ødelæggelse?
- Hvorfor tror I, at nogle mennesker vender sig bort fra Herren i prøvelser og vanskeligheder?
- Hvorfor tror I, at nogle kommer nærmere Herren?
- Hvordan kan viden om dette hjælpe os, når vi møder vore egne prøvelser?

Forklar, at Kirkens organisation havde lidt på grund af krigen. Bed eleverne om at læse Alma 62:44–51 og lægge mærke til svarene på følgende spørgsmål:

- Hvad gjorde »Helaman og hans brødre« for at genoprette eller styrke Kirken? (Se vers 44–46).
- Hvilken påvirkning havde oprettelsen af Kirken og den centrale regering på landet som et hele? (Se vers 47–48).
- Hvad gjorde folket for at fortsætte med at modtage Herrens velsignelser? (Se vers 49–51).
- Hvordan kan det at følge nephiternes eksempel hjælpe os i dag?

Alma 63. Afslutning af Almas Bog. (15–20 minutter)

Skriv følgende overskrifter på tavlen: *Det 36. år, Det 37. år, Det 38. år og Det 39. år*. Del klassen op i fire grupper og giv hver gruppe et af følgende sæt vers fra Alma 63: Vers 1–3, 4–6, 7–9, 10–16. Bed grupperne om at finde de begivenheder, der fandt sted i disse vers og skriv dem på tavlen under den rette overskrift.

Vis eleverne et verdenskort og spørg, hvor langtrækkende de tror, at Lehis efterkommeres rejser var. Peg på stillehavsøer som Hawaii, Samoa, Tonga og New Zealand og spørg om, hvem der kan have bosat sig der. Forklar, at præsident Spencer W. Kimball ved en områdekonference i Samoa læste fra Alma 63 og fortalte de hellige:

»Derfor er det for mig ret tydeligt, at jeres forfædre rejste mod nord og krydsede en del af Stillehavet. I havde ikke jeres optegnelser med jer, men I medbragte meget mad og provision. Og derfor har vi en stor forsamling af folk i Stillehavet, som kom fra nephiterne, og som kom fra landet mod syd og rejste til landet mod nord, som kan have været Hawaii. Dernæst kan den yderligere bosættelse have været en flytning mod syd igen til alle disse øer og endog til New Zealand. Herren ved, hvad han gør, når han sende sit folk fra et sted til et andet. Det var Israels spredning. Nogle af dem forblev i Amerika og tog fra Alaska til det sydlige punkt. Og andre af jer kom i denne retning.

Præsident Joseph F. Smith sagde, da han var præsident for Kirken, til [maori]folket i New Zealand: »Jeg vil gerne fortælle jer, brødre og søstre fra New Zealand, I er nogle af Hagoths folk, og der er ikke noget MÅSKE ved det!« (Joseph F. Smith, citeret af William A. Cole og Elwin W. Jensen, *Israel in the Pacific*, s. 388). Han ønskede ikke nogen diskussion om det« (i Conference Report, Samoa Area Conference 1976, s. 15).

Bed eleverne om at skrive et afsnit om en person fra Almas Bog, som de beundrer (f.eks. Alma, Amulek, Ammon, Limhi, Abis, Helaman, hærføreren Moroni eller Teancum). Bed dem om at medtage, hvorfor de beundrer denne person og hvilken af personens egenskaber, de gerne vil efterligne. Bed nogle elever om at læse det, de har skrevet, for klassen.

HELAMANS BOG

Den sidste del af Almas Bog handler om, hvordan den nephitiske civilisation blev hærget af krig. Krige med lamaniterne, som havde fundet sted i flere hundrede år, og borgerkrig mellem kongetilhængerne og frimændene havde lammet nationens evne til at opretholde sig selv.

Helamans Bog fortæller om en ny trussel, meget mere lumsk, skjult i det nephitiske samfunds struktur. Denne bog, som kommer fra Mormons forkortelse af Nephis store plader, beretter indgående om fremkomsten af en hemmelig sammenlutning, kendt som gadiantonrøverne. Deres hensigt var at skaffe sig magt og fortjeneste ved mord, røveri og intriger (se Helaman 2:8). I Gadianton fandt Satan en mand som Kain, til hvem han kunne åbenbare hemmelige eder og pagter (se Helaman 6:26–27). Mormon erklærede: »Denne Gadianton var årsag til Nephis folks fald, ja næsten deres fuldstændige tilintetgørelse« (Helaman 2:13).



Helaman 1–6

Indledning

På trods af det mørke, som omgav den nephitiske-lamanitiske verden, fortsatte evangeliets lys med at skinne. Ved »Guds ords« magt (Helaman 3:29) sluttede tusinder sig til Kirken og modtog løftet om frelse (se vers 24–26, 29–30). Den lamanitiske nation udryddede gadiantonrøverne helt blandt sig (se Helaman 6:37). Bemærk, hvordan Herrens lys erstatter mørkets magter og giver håb til dem, som accepterer det. Præsident Ezra Taft Benson erklærede: »Guds ord, som findes i skrifterne, i de levende profeters ord, og som vi får i personlig åbenbaring, har magt til at styrke de hellige og bevæbne dem med Ånden, så de kan modstå det onde, holde fast ved det gode og finde glæde i dette liv« (se *Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 82).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsmøt hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.

- Mord, intriger, strid og splittelse svækker en nation og gør den sårbar over for ødelæggelse (se Helaman 1:1–22, 27; 2; 3:17–23).

- Når trofaste medlemmer beder og »modtage[r] Guds ord« (Helaman 3:29) har Kirken fremgang på trods af verdens virvar (se Helaman 1:1–3, 17–35).
- Når folk glemmer Herren og stoler på deres egne styrke, bliver de svage (se Helaman 4:11–26).
- Den »talrigere« del af indbyggerne i det forjættede land skal vælge retfærdighed eller risikere at blive udryddet (se Helaman 5:2–3; 6:37–40; se også Mosiah 29:25–27).
- Når vi bygger vores liv på Frelserens lærdomme, finder vi styrke til at overvinde Satans fristelser (se Helaman 5:12).
- Guds tjenere, som underviser ved hans Ånds kraft, kan gøre mere for at forandre deres fjenders hjerte end hære (se Helaman 5:13–19, 49–52; se også Alma 31:5).
- Ugudelige mennesker er sårbare over for Satans påvirkning, han som er »ophav til al synd« (Helaman 6:30). Fra begyndelsen har Satan belært mennesket om at få fordele ved mord og røveri (se Helaman 6:21–32; se også Moses 5:29–31).
- Herrens Ånd trækker sig tilbage fra de ugudelige, som forhærder deres hjerte (se Helaman 6:35).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 317–325.*

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 17, »Stolthedens cirkel«, dækker Helaman 1–12 og kan bruges sammen med denne eller den næste skriftstedsblok (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Helaman 1–3 Nephi 11. Jesu Kristi komme til Amerika er et sidestykke til det andet komme. (30–35 minutter)

Få eleverne til at rejse sig op og bed dem om at sætte sig, når de mener, at der er gået 47 sekunder (sørg for, at de udfører denne øvelse uden nogen former for ure). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor var det svært at afgøre, hvornår tiden var gået?
- Hvad ville hjælpe jer med at være mere nøjagtige i jeres tidsmåling?

- Hvordan kan dette sammenlignes med Jesu Kristi andet komme? (Ingen kender dagen eller timen).
- Hvad har Herren givet os som hjælp til at vide, at vi nærmer os det andet komme? (Svarene kan omfatte skrifterne, profeterne, evangeliets gengivelse, missioneringen og tidernes tegn).

Bed eleverne om at rejse sig op igen og så sætte sig, når der er gået 20 sekunder. Denne gang må de gerne bruge et ur. Spørg: Hvordan kan opmærksomhed på tegnene for det andet komme hjælpe jer med at forberede jer til denne dag? Drøft elevernes svar.

Læs denne udtalelse af præsident Ezra Taft Benson: »I optegnelsen om nephiternes historie, lige før Frelserens besøg, ser vi mange lighedspunkter med vore dage, eftersom vi nu forventer Frelserens andet komme« (*Stjernen*, juli 1987, s. 3). Spørg:

- Grundlagt på denne udtalelse, hvordan kan Mormons Bog da hjælpe os med at forberede os til det andet komme?
- Hvilke ligheder kan I komme i tanke om mellem vore dage og begivenhederne i Mormons Bog?

Giv eleverne kopier af skemaet »Helaman og 3 Nephi: Et sidestykke til Kristi andet komme« fra Appendiks (s. 299–300), eller skriv det på tavlen. Del eleverne op i fem grupper og giv hver gruppe et af de fem afsnit i skemaet (»Social og politisk forvirring«, »Naturkatastrofer« osv.). Bed dem om at studere versene i deres afsnit. Når de er færdige, kan du få grupperne til at berette om, hvad deres vers lærte os om Herrens komme til nephiterne, samt hvordan det ligner det andet komme.

Motivér eleverne til at være opmærksom på ligheder med det andet komme, når de studerer Helaman og 3 Nephi, så de kan blive styrket i deres forpligtelse til at være beredt.



Helaman 1–6. Jesu Kristi evangelium kan helbrede åndelige sygdomme hos personer og lande.

(40–50 minutter)

Bed en eller to elever om at fortælle om engang, hvor de var syge, samt hvad der blev gjort for at gøre dem raske. Skriv *Sygdom, medicin og gjort rask* på tavlen. Bed eleverne om at identificere disse elementer i deres klassekammeraters beretninger og skriv dem under den tilhørende overskrift. Forklar, at nephiterne og lamaniterne i Helamans Bog led af en anden form for sygdom og havde også brug for medicin for at blive rask.

Læs Helaman 4:11–15 og læg mærke til den sygdom, der beskrives, og skriv den op på tavlen under den tilhørende overskrift. Stil følgende spørgsmål og skriv svarene på tavlen:

- Hvilken medicin blev ordineret? (Se vers 14).

- Hvilket tegn antydede, at folket var blevet rask? (Se vers 15).

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Ezra Taft Benson, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»Verdens fremtidsudsigter er ikke opmuntrende, men vi ved, hvad løsningen er. Der er kun én løsning, og det er Jesu Kristi evangelium. Fred skal komme fra hjertet. Menneskets hjerte må forandres, og retfærdigheden må regere i verdens folks liv, før fred kan komme. Må Gud fremskynde den dag. Må det gengivne evangeliums budskab gå fremad med stor kraft, med forøget antal, så Guds børn kan undslippe de ulykker, som truer« (i Conference Report, apr. 1947, s. 157).

Spørg:

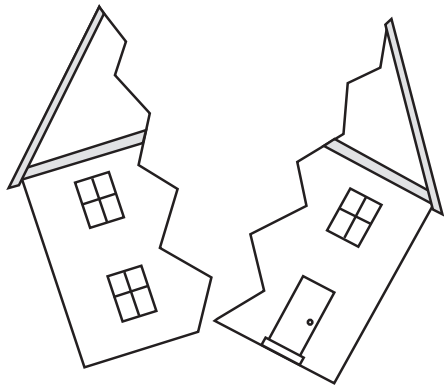
- Hvilke løfter er blevet givet til dem, som tager deres »medicin«? (Svarene kan omfatte fred, et forandret hjerte, beskyttelse).
- Hvilke ulykke tror I, vi kan undslippe, når vi efterlever evangeliet?

Del klassen op i fire grupper og giv hver gruppe et kapitel fra Helaman 1–3, 5. Bed hver gruppe om at finde ord og vendinger, som viser åndelig sygdom, medicin og beviser på helbredelse. Bed en elev fra hver gruppe om at fortælle, hvad de fandt ud af, og skriv det på tavlen under de rette overskrifter.

Drøft, hvordan den ordinerede medicin til nephiterne kunne hjælpe folk i dag. Læs Helaman 6:1–2, 34–36 og bed hver elev om at skrive et afsnit, der beskriver, hvad disse principper betyder for dem. Bed nogle elever om at læse det, de har skrevet, for klassen.

Helaman 1:1–22, 27, 2:1–14. Mord, intriger, strid og splittelse svækker en nation og gør den sårbar over for ødelæggelse. (35–40 minutter)

Bemærk: Ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum, forudsagde: »Bander, bestående af gadiantrøvere, vil hærge hver nation« (*Den danske Stjerne*, okt. 1979, s. 149). Eftersom hemmelige sammenslutninger forårsagede ødelæggelse af både de nephitiske og Jareditiske nationer (se Helaman 2:13; Ether 8:20–21), er det vigtigt, at vi bliver opmærksomme på denne alvorlige trussel i vores eget land. Fokuser på de otte karakteristika ved hemmelige sammenslutninger, som står angivet i kommentarerne til Helaman 6:1–41 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122* (s. 322).



Tegn følgende illustration på tavlen: Bed eleverne om at læse Matthæus 12:25 og foreslå en overskrift til tegningen. Spørg:

- Hvad betyder vendingen et »rige i splid med sig selv«?
- Hvordan kan dette gælde en familie? En by? Et land?
- Læs Helaman 1:1–8. Hvad forårsagede den splittelse blandt nephiterne, som beskrives i disse vers?
- Hvilken påvirkning havde denne splittelse på Pahorans familie? På det nephitiske samfund?
- Læs 3 Nephi 11:29. Hvor kommer strid fra ifølge dette vers?
- Hvordan kan det påvirke jer?

Forklar, at striden blandt nephiterne efterlod dem sårbare både indadtil og udadtil. Bed eleverne om at gennemse Helaman 1:9–13 og lægge mærke til, hvordan nephiterne blev sårbare indadtil. Bed dem derpå om at gennemse vers 14–22, 27 og lægge mærke til, hvordan de blev sårbare udadtil. Spørg eleverne om, hvilken trussel, de mener, ville være den farligste for det nephitiske samfund samt hvorfor?

Gennemgå sammen beretningen i Helaman 2 og drøft følgende spørgsmål:

- Efter at nephiterne overvandt lamaniternes trussel udefra, hvordan bar de sig så ad med at udfylde dommersædet? (Se vers 1–2).
- Hvilken trussel indefra voksede i magt og indflydelse? (Se vers 3–5).
- Hvad ville være et godt navn for denne trussel? (Mulige svar omfatter »Gadantonrøvere« eller »hemmelige sammenslutninger«).
- Hvad var hensigten med denne hemmelige sammenslutning? (Se vers 8).
- Hvilken indflydelse ville denne sammenslutning senere få på den nephitiske nation? (Se vers 13–14).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad truer vores samfund udefra?
- Hvad truer vores samfund indefra?

- Hvorfor er det vigtigt for os at undgå strid og være forenede?

Læs følgende udtalelse af ældste Henry B. Eyring, medlem af De Tolvs Kvorum, og drøft dens løfter og advarsler:

»Nadverbønnen kan hver uge minde os om, hvordan enighedens gave kommer gennem lydighed mod Jesu Kristi evangeliums love og ordinancer. Når vi holder vore pagter om at påtage os hans navn, altid at erindre ham og holde hans befalinger, vil vi modtage hans Ånds ledsagelse. Den vil mildne vore hjerter og forene os. Men der er to advarsler, som er nødt til at følge med det løfte.

For det første forbliver Helligånden hos os, hvis vi holder os rene og fri for kærlighed til verdslige ting. Hvis vi vælger at være urene, støder vi Helligånden fra os. Ånden er kun med dem, der elsker Herren mere end verden ...

Den anden advarsel er at vogte sig for stolthed. En enighed, som en familie eller et folk opnår, når de er mildnet af Ånden, vil give stor kraft. Sammen med denne kraft følger verdens anerkendelse. Hvad enten denne anerkendelse er ros eller misundelse, kan den føre os til stolthed. Det ville krænke Ånden. Der findes en beskyttelse mod stolthed, den sikre kilde til splittelse. Det er at se den overflod, som Gud udgyder over os, ikke blot som et tegn på hans yndest, men en mulighed for sammen med andre at yde en større tjeneste« (Stjernen, juli 1998, s. 72).

Helaman 3:1–3, 17–35. Når trofaste medlemmer beder og »modtage[r] Guds ord« (Helaman 3:29) har Kirken fremgang på trods af verdens virvar. (20–25 minutter)

Bed eleverne om at foreslå nutidige begivenheder, som viser verdens virvar og ugudelighed. Spørg:

- Tror I, at dette virvar øges eller formindskes? Hvorfor?
- Hvilken påvirkning har disse begivenheder på Kirken og dens medlemmer?

Skriv overskriften *Nephitisk verden* på tavlen: Læs Helaman 3:1–3, 17 og læg mærke til tilstandene i den nephitiske verden. Spørg om, hvilke vendinger i disse vers, der viser, at livet blev stadig værre, og skriv dem under overskriften på tavlen. (Svarene kan omfatte »ingen uenighed«, »lidt stolthed« [vers 1], »megen kiv« [vers 3] og »stridigheder« [vers 17]).

Skriv overskriften *Guds kirke* ved siden af den første overskrift. Bed eleverne om at læse Helaman 3:24–26 og lægge mærke til tilstandene i Kirken. Spørg:

- Hvad oplevede Kirken i løbet af den samme tid?

- Hvordan ville I forklare den utrolige vækst?
- Hvilke ligheder kan I se mellem dengang og nu i verden og i Kirken?

Fortæl eleverne, at Mormon gav sin forklaring på Kirkens vækst i tre »således ser vi«-udtalelser. »Således ser vi« er en anden måde at sige: »Dette er det, vi kan lære af det.« Bed eleverne om omhyggeligt at læse Helaman 3:27–30 og skriv tre måder, hvorpå medlemmer kan hjælpe Kirken med at gå fremad i svære tider. Overvej at stille følgende spørgsmål:

- Hvordan påvirker et »oprigtigt hjerte« vore bønner? (Se vers 27).
- Hvad ville I sige, at »himlens port« er? (Vers 28).
- Hvilke to velsignelser får de, som »vil modtage Guds ord«? (Vers 29).
- Hvad kan vi gøre for at blive Kristi mænd og kvinder?

Fortæl eleverne, at det ikke er alle medlemmer af Kirken, der vil opleve disse velsignelser. Bed eleverne om at læse Helaman 3:33–35 og læg mærke til de to former for kirke-medlemmer, der bliver nævnt i disse vers. Spørg:

- Hvad vil det sige, at en person »foregiver« at han tilhører Kirken? (Se Alma 5:37).
- Hvad tillod de ydmyge at blive »stærkere og stærkere« i troen? (Helaman 3:35).

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum og aflæg vidnesbyrd om dens sandhed:

»Helligånden er i sandhed en helliggører, og den udstrækning, hvori mennesket modtager og nyder Helligåndens gave, er den udstrækning, hvori de bliver helliggjort. For de fleste af os er helliggørelse en fortsat proces, og vi opnår denne herlige status gradvist, efterhånden som vi overvinder verden og bliver hellige i handling såvel som af navn« (*A New Witness for the Articles of Faith*, s. 266).

Helaman 4:11–26. Når folk glemmer Herren og stoler på deres egne styrke, bliver de svage. (25–30 minutter)

Vis eleverne en pind med etiketten *Lære og Pagter 130:20–21*. Læs følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer, daværende medlem af De Tolvs Kvorum: »Der er et gammelt ordsprog der siger at når du tager i den ene ende af en pind, får du også fat i den anden« (*Stjernen*, oktoberkonferencen 1984, s. 52). Vis dette princip med en pind. Bed eleverne om at læse *Lære og Pagter 130:20–21* og læg mærke til, hvorfor du satte disse vers på pinden.

Lære og Pagter 130:20–21.

ugudelighed

elendighed

lege med ilden

blive brændt

overtræde en befaling

blive straffet

Vis eleverne andre pinde, hvor der står et valg i den ene ende og en konsekvens i den anden. Drøft følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson, medlem af De Tolvs Kvorum: »Mens vi har frihed til at vælge, og vi så én gang har brugt disse valg, er vi bundet til konsekvenserne af disse valg« (se *Stjernen*, jan. 1989, s. 6). Bed eleverne om at nedskrive andre valg og konsekvenser, som illustrerer dette princip.

Bed eleverne om at gennemgå kapiteloverskriften til Helaman 4 og være opmærksom på den sidste nye lamanitiske erobring. Læs Helaman 4:11–13 og spørg:

- Hvilke konsekvenser led nephiterne?
- Hvilke valg resulterede i disse konsekvenser?

Bed eleverne om at læse Helaman 4:14–20 og fortælle, hvad Moronihah og andre forsøgte at gøre for at hjælpe nephiterne. Spørg:

- Hvordan reagerede nephiterne?
- Hvordan så fremtiden ud for nephiterne?

Læs følgende udtalelse:

»Uanset hvor ugudelige og vilde og fordærvede lamaniterne var (og det var de!), uanset hvor mange flere de var end nephiterne, som nærmede sig fra alle sider . . . var de ikke nephiternes problem. De blev blot bevaret der for at minde nephiterne om deres virkelige problem, som var at vandre retskaffent for Herren« (Hugh Nibley, *Since Cumorah*, s. 339–340; se også 1 Nephi 2:21–24).

Under disse alvorlige omstændigheder forstod nephiterne endelig deres tilstand. Bed en elev om at læse Helaman 4:21 og bed eleverne om at foreslå et vigtigt ord i dette vers. Spørg:

- Hvad antyder ordet *erindre*, at nephiterne var skyld i?
- Hvordan påvirkede det nephiterne, at de glemte Herren og hans profeter?

Læs Helaman 4:21–26 og læg mærke til mindst fem overtrædelser, som nephiterne forstod, at de havde gjort og fem konsekvenser for disse overtrædelser.


Helaman 5:2–3; 6:37–40. Den »talrigere« del af indbyggerne i det forjættede land skal vælge retfærdighed eller risikere at blive udryddet. (10–15 minutter)

Vis eleverne nogle rådne frugter (eller en anden form for fordærvet mad). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad gør man normalt med rådden frugt?
- Hvordan ved man, når det er råddent nok til at smide væk?
- Hvilke årsager er der til, at vi smider rådden mad ud?

Bed eleverne om at læse Helaman 5:2–3; 6:37–40 og find ud af, hvordan den nephitiske nation var »modne til udryddelse«. (Hovedparten valgte det onde, de var hårdnakkede, de var oprørske, de støttede gadiantonrøverne). Spørg:

- Hvad var nephiternes største behov?
- Hvordan kan det sammenlignes med vores land? (Hvis hovedparten af folket er ugudelige, risikerer de også udryddelse).

 **Helaman 5:12 (Mesterskriftsted). Når vi bygger vores liv på Frelserens lærdomme, finder vi styrke til at overvinde Satans fristelser.** (10–15 minutter)

Vis eleverne en stor sten og spørg om, hvad der kan ske med den, hvis du efterlod den udenfor i en storm. Vis dem derpå en håndfuld sand og spørg, hvad der kan ske med den i en storm. Spørg:

- Hvis I skulle bygge et hus, hvilket materiale ville I så bygge på? Hvorfor?
- Hvordan kan Satans fristelser sammenlignes med en storm?
- Hvordan kan stenen sammenlignes med Jesus Kristus?

Læs Helaman 5:12 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan kan vi bygge vores grundvold på Kristi klippe?
- Hvordan ville det hjælpe os at klare Satans storme og livets prøvelser, hvis vi bygger på denne klippe?
- Hvilke løfter bliver givet dem, som bygger på denne klippe?

Bed eleverne om at gennemgå Helaman 5:5–12 og læg mærke til det ord, som er iøjnefaldende. Spørg:

- Hvorfor tror I, at Helaman brugte ordene *huske* og *erindre* igen og igen?
- Hvad kan vi lære af dette om den menneskelige natur?

Læs følgende udtalelse af ældste Spencer W. Kimball, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, og motivér eleverne til ikke at glemme den:

»Når I ser i en ordbog efter det allervigtigste ord, ved I så, hvad det er? Det kunne være »huske«. Eftersom I alle har indgået pagter ... er vores største behov at huske« (»Circles of Exaltation« [tale holdt på Brigham Young University, 28. juni 1968], s. 8).

Helaman 5:13–19; 49–52. Guds tjenere, som underviser ved hans Ånds kraft, kan gøre mere for at forandre deres fjenders hjerte end hære. (35–40 minutter)



Tegn et billede af et sværd på tavlen. Bed eleverne om at mindes begivenheder der er sket indtil nu i Mormons Bog, og som viser magten i et sværd. (Mange mennesker blev dræbt ved sværdet, og mange byer blev erobret). Spørg om, hvor overtalende en person med et sværd er. Læs dette vidnesbyrd af præsident Gordon B. Hinckley, daværende medlem af Det Første Præsidentskab:

»Modtag vores vidnesbyrd, som er det samme vidnesbyrd, som hver enkelt af jer kan bære, at Gud vor evige Fader lever, vor Fader, universets herre og hersker, hvem vi kan se hen til, og med hvem vi kan tale i bøn. Jesus er Kristus, Faderens Enbårne i kødet, den levende Guds Søn, som gav sit liv for at sone for hele menneskeheds synden. Disse to besøgte jorden for at indlede denne tidernes fyldes uddeling og overdrog ham, der blev profeten, store og mægtige nøgler, der er grundfjeldet, dette værk hviler på. Således er vores tro, således vidner vi, således er vores vidnesbyrd. I Jesu Kristi navn. Amen« (*Stjernen*, juli 1993, s. 92).

Spørg eleverne om sværdet eller vidnesbyrdet er mest overtalende. Gennemgå Alma 31:5 og forklar eleverne, at i dag vil de se eksempler på ordets magt (se også Ef 6:17; Hebr 4:12).

Bed eleverne om hurtigt at læse Helaman 4:15–20. Spørg:

- Hvor meget land havde nephiterne mistet til lamaniterne?
- På hvilke måder havde de forsøgt at generobre deres land?

Forklar, at Helamans sønner, Nephi og Lehi, blev kede af deres folks ugudelighed og begyndte at forsøge at vinde dem tilbage. Bed eleverne om at læse Helaman 5:13–19 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvem forkyndte Nephi og Lehi for først?
- Hvem forkyndte de for i Zarahemla?
- Hvilke beviser er der på, at Herren var med dem?
- Hvad var resultatet af deres mission?

Forklar, at Nephis og Lehis oplevelse i fængslet, i Helaman 5:21–50, er et virkelig godt eksempel på magten i Guds ord. Eftersom denne beretning er let at læse og inspirerende, kan du bede eleverne om selv at læse den. Skriv følgende spørgsmål på tavlen og bed eleverne om at lægge mærke til svarene, mens de læser:

- Hvem fængslede Nephi og Lehi?
- Hvordan blev Nephi og Lehi behandlet i fængslet?
- Hvordan beskyttede Herren sine tjenere?
- Hvilken indvirkning havde Guds ord på lamaniterne?
- Hvad skete der med fængselsmurene?
- Hvad kom ind i lamaniternes hjerte, efter at de havde råbt til Gud?
- Hvor mange blev omvendt?
- Hvad gjorde de, som blev omvendt?

Læs Helaman 5:51–52 for eleverne og spørg:

- Hvilken indvirkning havde Nephis og Lehis mission på lamaniterne?
- Hvad gjorde lamaniterne med det nephitiske land, de havde taget?

Vidn om den magt, der er i Jesu Kristi evangelium, til at forandre hjertet hos den enkelte og i hele lande.

Helaman 6:21–32. Ugudelige mennesker er sårbare over for Satans påvirkning, han som er »ophav til al synd«. Fra begyndelsen har Satan belært mennesket om at få fordele ved mord og røveri. (25–30 minutter)

Læs følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Hjertet er en enestående pumpe. Det har fire fintfølede ventiler, der styrer blodcirkulationen. Disse ventiler eller hjerteklapper åbner og lukker sig mere end 100.000 gange om dagen – 36 millioner gange om året. Og medmindre de svækkes af sygdom, vil de kunne udholde dette pres næsten uendeligt. Intet menneskeskabt materiale, som vi kender til i dag, kan bøjes så hyppigt og så længe uden at gå i stykker.

Hver dag pumper et voksent menneskes hjerte nok væske til at fylde en beholder på 7.000 gallon« (*Liahona*, jan. 1999, s. 101).

Spørg:

- Hvad gør størst indtryk på jer vedrørende hjertet?
- Hvilket liv giver et sundt hjerte? Et sygt hjerte?
- Hvad ville I være villige til at gøre for at holde jeres hjerte sundt?

Bed eleverne om at læse Ordsprogene 23:7 og spørg:

- Hvilket »hjerte« henviser dette vers til? (Vores åndelige hjerte, vore ønsker og følelser).
- Hvorfor er det vigtigt at holde vores åndelige hjerte lige så sundt som vores fysiske hjerte?
- Hvorfor tror I, at Satan er interesseret i menneskets hjerte?
- Hvad sker der med en person, hvis hjerte er påvirket eller kontrolleret af Satan?

Skriv følgende henvisninger på tavlen og drøft, hvad de lærer os om hjertet: Matthæus 5:27–28; 2 Nephi 28:19–20; Lære og Pagter 121:34–36. Gennemgå Helaman 6:1–5, 15 og bemærk følgende punkter:

- Lamaniterne var for størstedelens vedkommende mere retfærdige end nephiterne. Lamaniterne forkyndte over hele det nephitiske land og formanede nephiterne til at omvende sig.
- Mange af nephiterne ville ikke omvende sig og var meget ugudelige, og sammensvor sig endog til mord af deres overdommere (se også vers 19).

Bed eleverne om hurtigt at læse Helaman 6:17–33 og understrege ordet *hjerte*, hver gang det forekommer. Drøft, hvad Satan gjorde for at »få magt over menneskenes børns hjerter« (vers 30). Spørg:

- Hvad skete der med det nephitiske samfund på grund af Satans påvirkning?
- Hvad kan vi gøre for at hindre Satan i at få fat i vores hjerte?

Drøft følgende udtalelse af ældste Marvin J. Ashton, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Vi må bestandig fremhæve den sandhed, at vi elsker det, som vi giver vores tid til, hvad enten det er evangeliet, Gud eller guld. Ofte hører vi kærlighed udtrykt til skrifterne, deriblandt Jesu lærdomme. De, som studerer, praktiserer og anvender sandhederne, kender dem ikke blot bedst, men styrkes til at bruge dem som vejledning hele livet igennem. Den, som mest påskønner muligheden for at betale tiende, er den, som oplever de glæder og velsignelser, som kommer ved ofre og lydighed mod den lov. Vores påskønnelse af og kærlighed til evangeliet og dets belæringer, vil altid stå i forhold til vores tjenesteydelse og hengivenhed til evangeliet« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1981, s. 40).



Helaman 7-12

Indledning

Ældste Jeffrey R. Holland, medlem af De Tolvs Kvorum, skrev om denne periode i den nephitiske historie: »Mens Kristi komme nærmede sig, øgedes den sociale forvirring med spirrende krigsførelse, mord og politisk uorden. For at imødegå denne udvikling og give håb, påkaldte Nephi de gamle lærdomme, som hans folk kendte så godt, vidnede om disse problemer og om Messias komme, som ville løse dem« (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, s. 129). Mens du læser disse kapitler, skal du være opmærksom på de problemer, som Nephi advarede mod, og det, som skulle gøres for at opnå Herrens hjælp og velsignelser.

Væsentlige evangeliske principper

- Hvis vi søger at opnå rigdomme og verdens ros, bliver vi sårbare for djævelens fristelser (se Helaman 7:13–29; se også L&P 121:34–35).
- For at holde fast ved magt, rigdom og herlighed kæmpede hemmelige sammenslutninger mod dem, som gik imod dem, og dem, som forsøgte at afsløre deres mørke gerninger (se Helaman 8:1–10; 11:1–2, 24–34; se også 1 Nephi 16:1–3).
- Alle hellige profeter vidner om Jesus Kristus og ser frem til hans komme (se Helaman 8:13–25; se også Jakobs Bog 4:4–6; 7:11).
- De profetier og løfter, som profeterne fremkommer med, vil alle blive opfyldt (se Helaman 8:26–9:5, 16–41; se også L&P 1:37–38).
- Præstedømmets beseglingsmagt er myndigheden til at udføre handlinger, som anerkendes både på jorden og i himlen (se Helaman 10:3–12; 11:4–17; se også Matthæus 16:15–19).
- Folk og nationer går gennem kredsløb med retfærdighed og ugudelighed. De kan undgå disse kredsløb ved at omvende sig og følge Gud (se Helaman 12:1–6, 23–26).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 327–332.*

Forslag til undervisningen



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 17, »Stolthedens cirkel«, dækker Helaman 1–12 og kan bruges sammen med denne eller den forrige skriftstedsblok (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Helaman 7:13–29. De ugudelige bliver sårbare over for djævelens fristelse, når de forsøger at opnå verdens rigdom og ros. De retfærdige modtager Herrens største velsignelser ved at omvende sig og følge hans vilje.
(25–30 minutter)

Bed dine elever om at nævne en profet, en af deres forfædre eller en anden person, der for længst er død, og i hvis tid de gerne ville have levet. Bed dem om at forklare, hvorfor de valgte denne person og den tid. Læs Helaman 7:6–9 og drøft Nephis følelser om hans tid.

Skriv på tavlen: »Det var de bedste tider, det var de værste tider« (Charles Dickens, *A Tale of Two Cities*, s. 1). Forklar, at der er prøvelser og udfordringer, der gør livet vanskeligt, uanset hvilken tidsalder vi lever i. Spørg:

- Hvad gør vores tid til »den værste tid«?
- Hvad gør vores tid til »den bedste tid«?

Læs følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Lykkens plan er tilgængelig for alle Guds børn. Hvis verden ville modtage den og efterleve den, ville der være rigeligt med fred, glæde og overflod på jorden. Meget af den lidelse, vi ser i dag, ville være elimineret, hvis mennesker over hele verden ville forstå og efterleve evangeliet« (*Stjernen*, juli 1995, s. 23).

Drøft, hvordan evangeliet kan hjælpe enhver tid til at blive »den bedste tid«.

For at hjælpe eleverne med at forstå, hvorfor Nephi var »fyldt med sorg« på grund af hans tids ugudelighed (Helaman 7:9), kan du dele eleverne op i to grupper og bede dem undersøge Helaman 7:13–29. Bed én gruppe om at lægge mærke til nephiternes misgerningerne (synder), og den anden om at lægge mærke til, hvad Nephi profeterede ville ske, hvis de ikke omvendte sig. Bed dem om at fortælle om det, de kommer frem til, og drøft derpå, hvorfor Herren sender profeter ud for at advare sit folk.

Bed eleverne om at sammenligne Helaman 7:21 med Lære og Pagter 121:35 og læg mærke til to lignende årsager til, at folket handler ugudeligt. Skriv disse på tavlen som i det medfølgende skema, og drøft, hvordan disse motiver kan føre til ugudelighed.

Helaman 7:21	L&P 121:35
»for vindings skyld«	»[deres] hu [er sat] til rigdom og denne verdens ting«
»blive prist af menneskene«	»tragter efter menneskelig ære«

Læs og drøft følgende udtalelse også af ældste Ballard:

»En af Satans snedige strategier er, at lokke os til fokusere på nuet og glemme fremtiden. Herren advarede Joseph Smith om, at ›Satan (forsøger) at vende deres hjerter fra sandheden, så de bliver forblindet og ikke forstår de ting, der er beredt for dem« (L&P 78:10). ›De ting, der er beredt for dem« er løftet om evigt liv, der kommer som en følge af lydighed. Djævelen forsøger at forblinde os, så vi ikke ser disse belønninger. Præsident Heber J. Grant har sagt, at ›hvis vi trofast holder Guds bud, så vil hans løfter til os blive indfriet . . . Problemet er bare, at den onde forblinder menneskenes sind. Han kaster så at sige sand i deres øjne, så de forblindes af verdslige ting« (*Gospel Standards*, s. 44–45). Han frister os med denne verdens flygtige glæder, så vi glemmer at koncentrere vores tanker og handlinger om det, der giver evig glæde. Djævelen bruger beskidte kneb, og vi må være på vagt over for hans taktik« (*Stjernen*, jan. 1991, s. 34).

Vidn om, at Satan virkelig har magt til at lede os bort, men at der er en måde, hvorpå vi kan modtage Herrens velsignelser på trods af Satans magt. Læs Helaman 7:17–19 igen og vær opmærksom på, hvad vi skal gøre for at opnå Herrens velsignelser.

Helaman 8:1–10; 11:1–2, 24–34. For at holde fast ved magt, rigdom og herlighed kæmpede hemmelige sammenslutninger mod dem, som gik imod dem, og dem, som forsøgte at afsløre deres mørke gerninger.

(20–25 minutter)

Bemærk: Se advarslen i begyndelsen af undervisningsforslaget til Helaman 1:1–22, 27; 2:1–14 (s. 195).

Skriv *Hvad man ikke ved, har man ikke ondt af* på tavlen. Spørg eleverne, om de mener, at dette er en sand udtalelse. Bed dem om at forestille sig, at et jordskælv ramte jeres samfund. Spørg: Ville det være bedre at vide til det i forvejen eller blive overrasket? Hvorfor?

Læs Helaman 7:4–5 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvem beklædte dommerembederne?
- Hvordan fik gadiantonrøverne stillinger med magt og myndighed? (De foregav at være gode borgere, støttede hinanden og holdt det faktum, at de tilhørte en røverbande, hemmelig).

- Hvad gjorde disse ugudelige dommere mod de retfærdige? Mod de skyldige? Hvorfor?

Henvi atter eleverne til sætningen på tavlen og spørg: Hvordan blev de gode nephitiske borgere påvirket af det, de ikke vidste?

Bed eleverne om hurtigt at læse Helaman 8:1–7 og spørg:

- Hvad gjorde de, der var involveret i de hemmelige sammenslutninger, da Nephi modsatte sig dem?
- Hvorfor var de vrede på Nephi?
- Hvorfor tror I, at de blev bekymrede, da Nephi »talte tydeligt« om deres hemmelige gerninger? (Vers 4).

Læs sammen Helaman 11:1–2, 25–33 for at finde ud af, hvad der kan ske med et samfund, hvis de hemmelige sammenslutninger får mulighed for at vokse. Bed en elev om at læse denne udtalelse af ældste M. Russell Ballard:

»Mormons Bog lærer os, at hemmelige foreninger, der beskæftiger sig med kriminalitet, udgør en alvorlig udfordring, ikke blot for den enkelte og familier, men for hele civilisationer . . .

Hvis vi ikke er varsomme, kan vore dages hemmelige foreninger opnå magt og indflydelse lige så hurtigt og lige så fuldkomment, som de gjorde på Mormons Bogs tid. Husker I mønstret? De hemmelige foreninger begyndte blandt ›den mere ugudelige del« af samfundet, men til sidst ›havde [de] forført størstedelen af de retfærdige« indtil hele samfundet var fordærvet [Helaman 6:38]« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 39).

Spørg:

- Hvad kan vi gøre for at hindre hemmelige sammenslutninger i at få magt i vores samfund eller land?
- Hvordan kan evangeliets principper hjælpe med at bekæmpe denne påvirkning?
- Hvad ville der ske med hemmelige sammenslutninger, hvis der ikke fandtes en »mere ugudelig del« af samfundet?

Ældste Ballard fortsætter:

»Som en kirke erkender vi, at Jesu Kristi evangelium med dets frelsende sandheder og lærdomme giver den mest effektive, forebyggende og rehabiliterende hjælp til at overvinde kriminel adfærd. Forældre bærer det første og største ansvar for at belære deres børn om principperne for efterlevelse af evangeliet og borgersind . . .

Vi bør også støtte den indsats, som enkeltpersoner, organisationer, lokalsamfund og regeringer yder for at hjælpe dem med at forebygge kriminalitet. Vi bør

arbejde inden for vore egne lokale retslige og dømmende systemer ved at vedtage og håndhæve love, der giver den nødvendige beskyttelse mod kriminelle, mens vi sikrer grundlæggende rettigheder og friheder. Og vi bør melde os frivilligt til at støtte og hjælpe regeringens ledere med at fremme planer, der er beregnet til at beskytte og styrke familier og lokalsamfund ...

Jeg ved, at det somme tider er svært at stå for sandhed og ret. Men vi er nødt til at være gode forbilleder, hvis vi skal kunne hjælpe andre med at finde en bedre vej. Heldigvis kan vi få styrke fra dem, der er gået forud for os. Skønt den vej, de gik ad, kan have været anderledes end den vej, vi går ad i dag, er det mod, der kræves for at kunne være trofast, det samme, og vi kan lære noget af deres erfaringer« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 39–40).

Spørg:

- Hvilke løsninger kom ældste Ballard med, som kan hjælpe os med at forbedre vores samfund?
- Hvordan kan vi støtte vore forældre i deres ansvar for at undervise deres børn?
- Hvem kan vi se hen til for at få styrke i svære tider såvel som i lette tider?
- Hvordan kan vi opnå denne styrke?

Helaman 8:13–25. Alle hellige profeter vidner om Jesus Kristus og ser frem til hans komme. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de er stenografer for lederen af jeres land. De er blevet bedt om at vælge og forbedre det vigtigste budskab, som kan gives til jeres lands indbyggere. Spørg: Hvad ville I skrive og hvorfor? Læs Helaman 8:13–25 og se efter det budskab, som alle profeter er kommet med. Drøft hvorfor er dette er det vigtigste budskab for alle? Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Howard W. Hunter, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»I vores søgen efter bredden med sikkerhed og fred, hvad enten vi er kvinder eller mænd, familier, lokalsamfund eller nationer, er Kristus det eneste lys, som vi i den sidste ende kan stole på. Han sagde om sin mission: »Jeg er vejen og sandheden og livet« (Joh 14:6).

I vor tid, som i enhver tidsalder før eller efter os, er det største behov i hele verden en aktiv og oprigtig tro på Jesus af Nazarets grundlæggende lærdomme. Han, der er den levende Søn af den levende Gud. Fordi så mange afviser disse lærdomme, er der så meget desto større grund til, at oprigtige troende på Jesu Kristi evangelium

forkynder dens sandheder og ved eksempel viser styrken og freden ved at leve et retfærdigt og ædelt liv« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 16).

Læs teksten til eller syng »Ved tanken på min Frelser kær« (*Salmer og sange*, nr. 73). Bed eleverne om på et stykke papir at skrive, hvordan de kan gøre Kristus til et banner i deres liv. Bed de elever, som gerne vil aflægge deres vidnesbyrd om Jesus Kristus, om at gøre det.

Helaman 8–9. De profetier og løfter, som profeterne fremkommer med, vil alle blive opfyldt. (20–25 minutter)

Gennemgå kort Helaman 8:1–9 og forklar eleverne, at du gerne vil have dem til at hjælpe med at fortælle resten af historien. Bed en elev, som er en god læser, om at være fortæller og læse følgende »manuskript«:

- 1. akt: Mordet (Helaman 8:28–28)
- 2. akt: Prøven (Helaman 9:1–4)
- 3. akt: Profeti bekræftet (vers 5–9)
- 4. akt: Den uskyldige (vers 10–15)
- 5. akt: Anklagen (vers 16–24)
- 6. akt: Dommen (vers 25–38)

Giv andre elever til opgave at spille rollerne for de fem mænd, folket, dommerne, Nephi og Seantum. Bed dem om at spille deres roller efterhånden som fortælleren læser dem.

Læs Helaman 9:39–10:1 sammen i klassen og drøft, hvorfor nogle ikke troede på Nephis ord, selv om han havde vist bemærkelsesværdige tegn på sin profetiske kaldelse. Udvalg en nylig udtalelse af profeten og læs den sammen med dine elever. Motivér dem til altid at tro på og følge den levende profet.

Helaman 10:3–12; 11:4–17. Præstedømmets beseglingsmagt er myndigheden til at udføre handlinger, som anerkendes både på jorden og i himlen. (40–45 minutter)



Vis dine elever en kæde eller tegn en på tavlen, og spørg, hvad kæder er blevet brugt til gennem tiderne. Drøft disse spørgsmål:

- Hvordan kan nogle mennesker sammenligne Guds bud med kæder?
- Hvorfor føler nogle sig begrænset af befalingerne?

- Hvordan fjerner synd vores handlefrihed?
- På hvilke måder gør det os frie at holde befalingerne? (Mind eleverne om, at befalingerne ikke er begrænsende, men vender os i en retning, som vil bringe os lykke og frihed; se L&P 59:23).

Læs følgende udtalelse af ældste Donald L. Staheli, medlem af De Halvfjerds:

»Uanset alder eller status i livet er lydighed mod evangeliske principper den eneste sikre vej til evig lykke. Præsident Ezra Taft Benson udtrykte det meget stærkt, da han sagde: »Når lydighed ophører med at være et irritationsmoment og i stedet bliver vores mål, vil Gud begave os med kraft og styrke« (Stjernen, juli 1998, s. 87).

Spørg:

- Hvilke mennesker finder befalingerne irriterende? Hvorfor?
- Hvad er et mål? (Noget vi flittigt søger eller rejser mod).
- Hvordan vil vores syn på befalingerne som en velsignelse ændre den måde, vi adlyder dem på?
- Hvordan vil mere af Guds magt i jeres tilværelse være en velsignelse?

Fortæl eleverne, at i dag vil de se et eksempel på nogen, som opnåede denne magt. Læs Helaman 10:4 og læg mærke til mindst to årsager til, at Herren kaldte Nephi »velsignet«.

Spørg:

- Hvad betyder *utrættelig*? (Flittigt, trofast, uden klager).
- På hvilke måder havde Nephi søgt Guds vilje?

Læs Helaman 10:5 og læg mærke til to velsignelser, der blev lovet Nephi?

- Hvad vil det sige at blive velsignet til evig tid?
- På hvilke måder gjorde Herren Nephi mægtig?
- Hvilke årsager, udover Nephis utrættelighed, gav Herren for at betro Nephi stor magt? (Han ville ikke bede om noget, der var imod Guds vilje).

Læs Helaman 10:6–10 og læg mærke til ord, der beskriver, hvordan Herren ville gøre Nephi »mægtig i ord og gerning« (vers 5), og skriv disse på tavlen. Spørg:

- Hvordan kan det at have magt over jorden hjælpe en profet med at holde sit folk ydmygt?
- Hvad er beseglingsmagten? (Myndigheden til at udføre ordinancer og andre handlinger, som er bindende både på jorden og i himlen).
- Hvordan kan den bruges til at velsigne andre med?

- Hvordan kan den bruges til at rettesætte folk med?
- Hvordan kan beseglingsmagten velsigne jeres familie for evigt?

Læs og drøft følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Dette er så præstedømmets lære . . . Dette er den magt, vi kan opnå ved tro og retfærdighed.

Der er i sandhed magt i præstedømmet – magt til at gøre alle ting!

Hvis verden selv blev skabt ved præstedømmets magt, kan denne samme magt utvivlsomt flytte bjerge og kontrollere elementerne.

Hvis en tredjedel af himlens hærskarer blev kastet ned på jorden ved præstedømmets magt, kan denne samme magt uden tvivl overvinde nationernes hære og forhindre nedkastelsen af atombomber.

Hvis alle mennesker skal oprejses fra dødelighed til udødelighed ved præstedømmets magt, kan denne magt utvivlsomt helbrede den syge og døende og oprejse den døde.

Der er i sandhed magt i præstedømmet – en magt, som vi søger at opnå for at bruge den, en magt, som vi hengivent beder må hvile på os og på vore efterkommere for evigt« (Den danske Stjerne, okt. 1982, s. 68).

Bed eleverne om at læse Helaman 10:11–12, 15–16. Spørg:

- Hvad fik Nephi befaling om at gøre, efter at han havde modtaget beseglingsmagten?
- Hvordan reagerede han?
- Hvad kan vi lære af Nephis eksempel?
- Har umiddelbar lydighed nogen sinde været en velsignelse for jer eller nogen, I kender? Hvordan?
- Hvordan reagerede nephiterne på Nephis vidnesbyrd?
- Hvad gjorde Herren for at beskytte ham?

Mind eleverne om Herrens løfte om at gøre Nephi »mægtig i ord og gerning« (Helaman 10:5). Del klassen op i to grupper. Bed den ene gruppe om at læse Helaman 11:1–6 og den anden Helaman 11:11–17. Bed hver gruppe om at være opmærksom på beviser på, at Nephi blev mægtig i ord og gerning. Bed dem om at fortælle de andre om det, de kom frem til.

Vis eleverne kæden igen og spørg:

- På hvilke måder kunne befalingerne i begyndelsen se ud til at begrænse Nephi?
- På hvilke måder gav befalingerne ham frihed?

Skriv citatet af præsident Ezra Taft Benson om at gøre lydighed til et mål (se ældste Donald L. Stahelis udtalelse i den første del af dette undervisningsforslag). Drøft følgende spørgsmål:

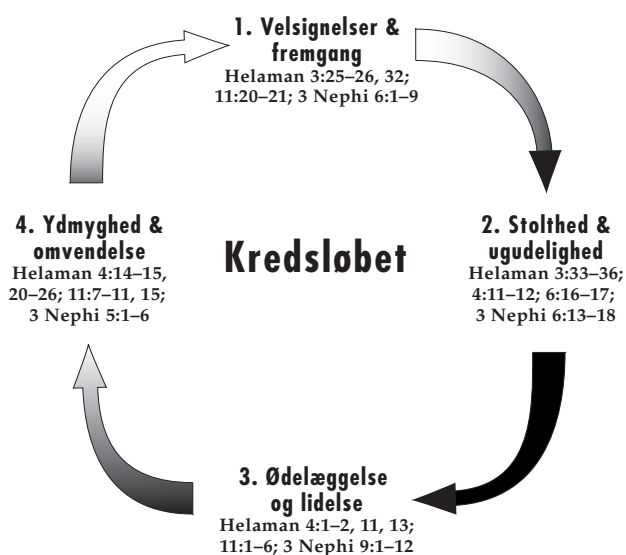
- Hvad kan I gøre for i højere grad at gøre lydighed til et mål i jeres liv?
- På hvilke måder kan lydighed »begave os med kraft og styrke« i skolen? Derhjemme? Sammen med vore venner?



Helaman 12:1–6, 23–26. Folk og nationer går gennem kredsløb med retfærdighed og ugudelighed. De kan undgå disse kredsløb ved at omvende sig og følge Gud. (40–45 minutter)

Skriv følgende udtalelse af ældste L. Tom Perry, medlem af De Tolvs Kvorum, på tavlen, idet du lader en tom plads stå i stedet for ordet *historiens*: »Jeg mener, at et af menneskehedens store mysterier er, at man ikke lærer af historiens gang« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 14). Bed eleverne om at gætte det manglende ord og drøft deres svar. Udfyld den tomme plads med det manglende ord og spørg: Hvilke beviser kan I komme i tanke om, som viser, at denne udtalelse er sand?

Læs denne udtalelse for eleverne: »De, som ikke kan huske fortiden, er fordømt til at gentage den« (George Santayana, *The Life of Reason; or the Phases of Human Progress*, 5 bind, 1:284). Fortæl eleverne, at nephiterne ikke lærte af deres historie, og som resultat deraf gik de gentagne gange gennem retfærdighedens og ugudelighedens kredsløb. I begyndelsen velsignede Herren dem for deres lydighed. Så blev de stolte og begyndte at synde. Derpå irettesatte Herren dem med ødelæggelser og lidelser. Til sidst ydmygede de sig og omvendte sig, Herren velsignede dem, og kredsløbet begyndte igen.



For at illustrere dette kredsløb kan du vise medfølgende diagram på tavlen eller som en overheadtransparent. Del klassen op i fire grupper og giv hver gruppe hver sin del af kredsløbet. Bed dem om at læse skriftstederne, der følger med deres del af kredsløbet, og drøft dem med gruppen. Når de er færdige, kan du bede dem om at fortælle de andre om det, de kom frem til. Spørg:

- Hvor i kredsløbet tror I, at vores land er lige nu? Hvorfor?
- Når Herren irettesætter et land for dets ugudelighed, lider trofaste medlemmer af Kirken så også? (Se den første udtalelse af ældste Bruce R. McConkie i undervisningsforslaget til 2 Nephi 25:1–8, side 68).
- Læs Helaman 11:34–36. Hvor hurtigt kan kredsløbet ifølge disse vers gentage sig selv?

Bed eleverne om at læse Helaman 12:1–6 og understrege de ord, som beskriver kredsløbet. Bed dem om at gennemgå de samme vers og være opmærksom på årsager til, at folk er tilbøjelige til at gentage historien. (De glemmer Gud og anser hans råd for intet). Spørg:

- Hvad skal vi gøre for at undgå dette kredsløb?
- Læs Helaman 12:23–26. Hvad er Mormons råd til at undgå dette kredsløb?
- Hvem er de, som er salige?
- Hvad vil det sige at give agt på Gud?
- Hvem vil blive frelst?

Overvej at stille følgende spørgsmål:

- På hvilke måder gennemgår folk et »personligt stolthedskredsløb«?
- Hvilke dele af kredsløbet vil vi gerne opleve igen og igen?
- Hvad har I fundet ud af, vil hjælpe jer med at forblive ydmyge og omvendte?

Læs følgende udtalelse af ældste Ezra Taft Benson, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»Verdens fremtidsudsigter er ikke opmuntrende, men vi ved, hvad løsningen er. Der er kun én løsning, og det er Jesu Kristi evangelium. Fred skal komme fra hjertet. Menneskets hjerte må forandres, og retfærdigheden må regere i verdens folks liv, før fred kan komme. Må Gud fremskynde den dag. Må det gengivne evangeliums budskab gå fremad med stor kraft, med forøget antal, så Guds børn kan undslippe de ulykker, som truer« (i Conference Report, apr. 1947, s. 157).

Drøft, hvordan dette råd kan hjælpe os med at undgå kredsløbet.



Helaman 13–16

Indledning

På trods af Nephis indsats for at forkynde omvendelse og advare sit folk, blev de mere ugudelige. Gud sendte et andet vidne for at advare nephiterne før deres ødelæggelse. Ældste Jeffrey R. Holland skrev:

»Den grad af social og religiøs forvirring, der var kommet til nephiterne, ses ved tilsynecomsten af en lamanit ... for at kalde det nephitiske folk til omvendelse. Åbenlyst afvist i Zarahemlas land reagerede Samuel på Herrens røst, klatrede op på muren, der omgav byen, og »profeterede det for folket, som Herren havde indgivet ham i hjertet« [Helaman 13:4].

Noget af det, som Herren gav ham i hjertet var at advare folket mod en »stor ødelæggelse«, som ventede dem, hvis de ikke ændrede deres livsførelse. »Intet ... kan frelse dette folk«, råbte Samuel fra sit sted på muren, »uden omvendelse og tro på den Herre Jesus Kristus, som visselig skal komme til verden og lide meget og blive ihjelslået for sit folk« [Helaman 13:6].

Vedrørende dette komme – som da kun var fem år ude i fremtiden – profeterede Samuel om tegn og undere, der ville følge med begivenheden, tegn og undere, som ville være et spørgsmål om liv eller død for de trofaste nephiter, som med fare for deres liv ville være opmærksom på opfyldelsen af disse profetier« (*Christ and the New Covenant*, s. 131).

Væsentlige evangeliske principper

- Hvis folk fortsætter i ugudelighed, vil tiden komme, hvor de ikke kan omvende sig (se Helaman 13:5–11, 38–39; se også Alma 34:32–34; Mormon 2:12–15).
- Herren skåner ofte de ugudelige for de retfærdiges skyld. Hvis de ugudelige kaster de retfærdige blandt dem ud, er de modne til udryddelse (se Helaman 13:12–14; se også Alma 10:22–23).
- Hvis vores hjerte hænger ved verdens rigdomme, glemmer vi Herren, giver efter for fristelse og lider til sidst Guds straf (se Helaman 13:17–23; se også L&P 121:34–38).
- Jesu Kristi død og opstandelse overvinder den fysiske og den åndelige død, som var resultat af faldet. Hans for-

soning giver dem, som omvender sig, mulighed for at undslippe en anden åndelig død, som kommer på dommens dag som resultat af vore synder (se Helaman 14:15–19; se også 2 Nephi 2:4–10; 9:22).

- Gud elsker sine børn. Vi kan modtage hans velsignelser ved at omvende os og holde hans bud, men vi kan ikke modtage hans velsignelser, når vi synder (se Helaman 15:1–10; se også SI 5:4–5, 11–12; 2 Nephi 7:1; L&P 95:12).
- Gud beskytter sine tjenere, indtil de har fuldendt den mission, han sendte dem hertil for at udføre (se Helaman 16:1–3, 6–8).
- Tegn og undere gives af Herren for at bekræfte de retfærdiges tro. De ugudelige afviser hans tegn og undere, stoler på deres egen visdom og forstår ikke det, der hører Gud til (se Helaman 16:4–5, 13–23; se også 1 Korinther 2:10–14; Jakobs Bog 4:8–10).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 335–340.*

Forslag til undervisningen



Helaman 13–16. Kirkens præsident er profet, seer og åbenbarer. (35–40 minutter)

Vis et billede af Kirkens nuværende præsident. Spørg: Hvis en ven, som ikke var medlem af Kirken, bad jer om at forklare, hvad Kirkens præsident gør, hvad ville I så sige? Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste John A. Widtsoe, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Kirkens præsident bliver af folket opretholdt som »profet, seer og åbenbarer« ...

En profet er en lærer. Det er ordets egentligste betydning. Han underviser i hele sandheden, evangeliet, som åbenbaret af Herren til mennesket, og under inspiration forklarer han det, så folket forstår det ...

En seer er en, som ser med åndelige øjne. Han opfatter betydningen af det, som er uklart for andre. Derfor er han en fortolker og tydeliggør af evige sandheder. Han forudser fremtiden ud fra fortiden og nutiden ...

En åbenbarer gør, med Herrens hjælp, det, som før var ukendt, kendt. Det kan være ny eller glemt sandhed, eller ny eller glemt anvendelse af kendt sandhed efter menneskets behov. Åbenbareren har altid med sandheden at gøre (L&P 100:11) og den kommer altid med et guddommeligt godkendelsesstempel« (*Evidences and Reconciliations*, arr. G. Homer Durham, 3 bind i 1, s. 256–258).

Spørg:

- Hvordan har I det med at vide, at Kirken i dag ledes af profeter, seere og åbenbarere?
- Hvilke eksempler kan I komme med, som viser, hvordan Kirkens præsident opfylder disse roller?
- Hvad sker der med dem, som vælger ikke at følge Kirkens præsident i nogle af disse roller?

Fortæl eleverne, at de i dag vil komme til at undersøge lamaniten Samuel for bedre at forstå rollen som profet, seer og åbenbarer. Skriv overskrifterne *Profet*, *Seer* og *Åbenbarer* på tavlen: Del klassen op i tre grupper og giv hver gruppe en af rollerne. Bed dem om hurtigt at gennemlæse Helaman 13–15 og se efter mindst to eksempler på, hvordan Samuel opfyldte denne rolle. Bed hver gruppe om at udpege en elev til at fortælle om det, de kom frem til.

Drøft rollerne som profet, seer og åbenbarer, samt hvorfor de er vigtige for Herrens kirke. Spørg:

- Hvordan kan I støtte Kirkens præsident, når han opfylder disse roller?
- Hvordan ville det hjælpe Kirken, hvis alle medlemmer opretholdt Kirkens præsident på denne måde?

Helaman 13. Hvis folk fortsætter i ugudelighed, vil tiden komme, hvor de ikke kan omvende sig. (25–30 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de befinder sig i en skov og er omgivet af træer. Spørg:

- Ville I helst rejse gennem en skov om dagen eller om natten?
- Hvilke udfordringer er der ved at rejse i en skov, når det er mørkt?

Forklar, at livet på jorden kan sammenlignes med at rejse i en skov. Bed eleverne om at læse Helaman 13:29 og spørg:

- Hvad valgte nephiterne på Samuels tid?
- Hvad har ordene *onde*, *forvildede*, *forhærdede* og *hårdnakkede* at gøre med at vælge mørke?
- Hvilke eksempler er der på »blinde vejledere« i nutidens verden?
- Hvordan er det at følge en af disse vejledere det samme som at vælge mørke?
- På hvilke måder tilkendegives mørke i dag?

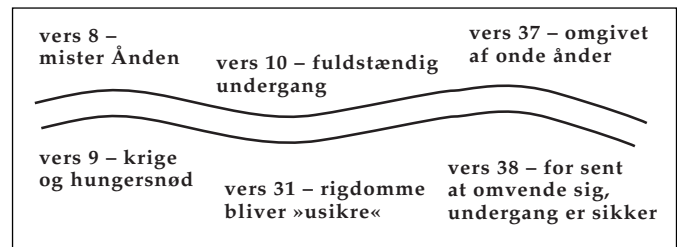
Læs Helaman 13:1–4, 21–28 og vær opmærksom på mindst to måder, hvorpå nephiterne valgte mørke frem for lys. Spørg:

- På hvilke måder afviser folk nutidens profeters vidnesbyrd?
- Hvilken fare er der ved at lade vores hjerte hænge ved rigdomme?

Læs Helaman 13:5–7 og spørg:

- Hvortil fører mørkets sti?
- Hvad var den eneste måde, folket kunne blive frelst på?
- Hvorfor bør vi overveje dette »gode budskab«? (Vers 7).

For at hjælpe eleverne med at forstå mørkets sti, kan du vise medfølgende tegning på tavlen. Medtag skriftstedshenvisningerne, men udelad de andre ord. Henvisningerne kan stå i en anden orden, men vers 38 bør være ved slutningen af stien. Bed eleverne om at læse hvert vers og lægge mærke til, hvad Samuel fortalte om, at der ville ske med nephiterne, hvis de ikke omvendte sig. Efterhånden som eleverne finder advarslerne, skal du skrive nøgleord ved siden af hver henvisning, ligesom dem, der vises her.



Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Det er muligt for mennesker at komme så langt ud i mørket gennem oprør og ugudelighed, at omvendelsens ånd forlader dem ...

[De nephiter og lamaniter, som forlod Kirken efter Kristi komme] syndede med vilje, og derfor kan de ikke opnå frelse. Den blev dem tilbudt, men de ville ikke have den. De afviste den. De bekæmpede den og foretrak at gøre oprør« (Lærdomme om frelse, 2:162).

Spørg:

- Hvad har denne udtalelse at gøre med nephiternes situation?
- Hvordan gælder den os?
- Hvad kan vi lære af Samuels advarsler?

Afslut ved at bede eleverne om at læse andre skriftsteder, som belærer om dette princip, og bed dem om at understrege de skriftsteder, der betyder mest for dem. Bed dem om at overveje, hvad de kan gøre for at omvende sig fra deres synder.

Helaman 13:12–14. Herren skåner ofte de ugudelige for de retfærdiges skyld. Hvis de ugudelige kaster de retfærdige blandt dem ud, er de modne til udryddelse. (10–15 minutter)

Læs flere avisoverskrifter, som viser den ugudelighed, som findes i dag. Spørg eleverne:

- Hvordan er tilstandene i verden ændret i jeres levetid?

- Hvad bekymrer jer vedrørende den retning, mange mennesker i verden går i?
- Hvad kan I gøre for at hjælpe til med at frelse dem?

Læs sammen Alma 10:22–23 og Helaman 13:12–14 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad kan de retfærdige gøre for at skåne verden fra ødelæggelse?
- Hvad skal vi gøre for at anses for at være retfærdige?
- Hvad kan der ske med verden, hvis den afviser de retfærdige?

Læs 3 Nephi 1:9 og spørg:

- Hvad skulle de ikke-troende til at gøre?
- Hvad ville, ifølge Helaman 13:12–14, ske med de ikke-troende, hvis de dræbte de troende?

Mind eleverne om, hvad der sket med byen Ammonihah, da de dræbte og uddrev de retfærdige (se Alma 16:2–3). Læs 3 Nephi 9:3 og læg mærke til, hvad der til sidst skete med byen Zarahemla. Vidn om, at Herren vil straffe de ugudelige i henhold til hans ord.

For at hjælpe eleverne med at forstå, at der stadig er mange gode mennesker på jorden, kan du læse følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball, dengang fungerende præsident for De Tolvs Kvorum: »Naturligvis findes der mange oprigtige og trofaste, som efterlever alle budene, og hvis liv og bønner afholder verden fra ødelæggelse« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1971, s. 305).

Helaman 14:2–6, 14, 20–25. Lamaniten Samuel fortalte om tegnene på Kristi fødsel og død. (25–30 minutter)

Bed en elev om at læse Lære og Pagter 1:38 og drøft det med eleverne. Fortæl eleverne, at de vil se eksempler på dette princip, når de studerer Helaman 14. Lav en overheadtransparent af medfølgende skema eller tegn det på tavlen og arbejd jer igennem det sammen. Du kan også give eleverne en kopi af skemaet som et uddelingsark og få dem til at udfylde det personligt eller i små grupper. Du kan også få eleverne til at tegne noget, der forestiller det, de læser.

Tegn på Jesu Kristi fødsel			
Helaman 14	Profetier	3 Nephi 1	Opfyldelse
vers 2		vers 13	
vers 3–4		vers 15	
vers 5		vers 21	

Tegn på Jesu Kristi død

Helaman 14	Profetier	3 Nephi 8	Opfyldelse
vers 20, 27		vers 19–23	
vers 21–22		vers 5–7, 17–18	
vers 23		vers 12	
vers 24		vers 8–10, 13	

Læs Helaman 14:25 og læg mærke til et andet tegn på Jesu Kristi død. Læs derpå 3 Nephi 23:9–13 og spørg:

- Hvilken profeti mindede den opstandne Herre nephiterne om?
- Hvad sagde disciplene om denne profeti?
- Hvad fik de befaling af Jesus Kristus om at gøre?
- Hvorfor er opstandelsen og opfyldelsen af profeti vigtig for jer i dag?

Helaman 14:15–19. Jesu Kristi død og opstandelse overvinder den fysiske og den åndelige død, som var resultat af faldet. Hans forsoning giver dem, som omvender sig, mulighed for at undslippe en anden åndelig død, som kommer på dommens dag som resultat af vore synder. (15–20 minutter)

Gengiv følgende historie som fortalt af en sidste dages hellig underviser:

»Når jeg tænker over livet herefter, mindes jeg om historien om en feltpræst, som trøstede en ung SDH-mand, som var blevet fanget i krydsild i et af de store slag i anden verdenskrig. Soldaten var næsten ved at dø. Ved at se på denne soldats identitetsmærke, opdagede feltpræsten, at han var medlem af Kirken. Præsten sagde: »Søn, jeg er ikke medlem af din kirke, men vil du gerne have, at jeg beder for dig?« Den unge mand sagde: »Ja, jeg vil gerne have, at du beder for mig.« Så knælede denne præst ned og to af Guds mænd bad. Soldaten sagde senere: »Jeg husker tydeligt disse af præstens ord: »Åh, Gud, hjælp os til at leve sådan, at når tiden kommer, hvor vi skal dø, at vi så ikke er bange for at dø, og at når vi er døde, at vi så ikke skal være bange for at leve igen.«« (Stan H. Watts, *The Blessings of This Day*, Brigham Young University Speeches of the Year, 23. nov. 1971, s. 2).

Læs Helaman 14:15–19 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke former for død kan man, ifølge disse vers, lide? (Bemærk, at ud over den fysiske død, led menneskeheden en første åndelig død, da Adam faldt, og de uomvendte lider en anden åndelig død efter den endelige dom).

- Hvad er en åndelig død?
- Hvordan frelser Jesu Kristi død os fra den første åndelige død?
- Hvordan kan hans forsoning frelse os fra den anden åndelige død?
- Hvordan kan det at være omvendt forberede os til »ikke at være bange for at leve igen«?

Forklar, at nephiterne på Samuels tid var vrede over de advarsler han kom med. Spørg: Er det muligt at være åndelig død og mene, at man stadig er åndeligt i live? Hvordan? Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Spencer W. Kimball, som dengang var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Der er mange mennesker i denne kirke i dag, som mener, at de lever, men de er døde for det, som er åndeligt. Og jeg tror, at endog mange, som forestiller at være aktive, også er åndeligt døde. Deres tjeneste er mest efter reglerne og mindre efter Ånden«
(in Conference Report, apr. 1951, s. 105).

Spørg: Hvad kan vi gøre for at undgå åndelig død i vores tilværelse? Læs Mosiah 2:41 og læg mærke til de velsignelser, som kommer til dem, som i dette liv forbereder sig til det næste.

Helaman 15:1–10. Gud elsker sine børn. Vi kan modtage hans velsignelser ved at omvende os og holde hans bud, men vi kan ikke modtage hans velsignelser, når vi synder.
(25–30 minutter)

Bed eleverne om at fortælle, hvad de frygter mest af alt. Skriv deres svar på tavlen og drøft dem. Spørg: Hvad bør vi frygte endnu mere end det, der står på tavlen? Bed eleverne om at læse Helaman 15:9 og læg mærke til det, lamaniterne frygtede: Spørg:

- Hvad var lamaniterne villige til at lide i stedet for at begå synd?
- Hvorfor tror I, at de frygtede synd så meget?

Læs 2 Nephi 4:31 og læg mærke til, hvad Nephi bad om.

For at forstå, hvordan lamaniterne fik den holdning til synd, kan I læse Helaman 15:4–8. Bed eleverne om at nedskrive, hvad der førte til lamaniternes tro på Jesus Kristus, omvendelse og forandring i hjertet, og drøft deres svar. Følgende skema kan hjælpe i jeres drøftelse:

- Hvilken rolle spille nephiterne i at få lamaniterne ind på frelsens sti?
- Hvad tror I det vil sige at være på »pligtens sti«? (Vers 5).
- Hvad forsøgte de omvendte lamaniter at gøre?
- Hvilken rolle spillede skrifterne i deres omvendelse?
- Hvad kan vi lære af deres oplevelse?

Bed eleverne om at læse Helaman 15:1–3, 17 og sammenligne det, de ved om lamaniterne med det, disse vers belærer om nephiterne. Som en del af denne drøftelse kan du eventuelt stille følgende spørgsmål:

- Hvad fortalte Samuel, der ville ske med nephiterne, hvis de valgte ikke at omvende sig?
- Af hvilke hensigter irttesætter Herren sit folk? Hvordan kan han gøre det?
- Hvordan kan straf være en tilkendegivelse af kærlighed?
- Hvordan ville nephiterne have modtaget Samuels advarsler, hvis de havde været bange for at synde?

Vidn om, at det at frygte synd og dens straf kan motivere os til at leve, så vi undgår den dom, som kom til nephiterne. Der er dog en højere motivation, som kan hjælpe med at bevare os trygge og rene. Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Det er en inspiration at se ind i øjnene på unge mænd og piger, som elsker Herren, som ønsker at gøre det rette, og som ønsker at opbygge en tilværelse, der er skabende og producerer mange gode frugter. De arbejder hårdt for at udvikle færdigheder, der vil velsigne dem og samfundet, som de vil blive en del af. De tjener på mission for Kirken i hidtil usete antal. De er rene, dygtige, kvalificerede og lykkelige. Herren må bestemt elske denne udvalgte generation af unge, som lærer og tjener i hans Kirke. Jeg elsker dem, og jeg ønsker, at de skal vide det« (Stjernen, juli 1996, s. 66).

Helaman 15:11–13. Lamaniterne er et forjættet folk.
(5–10 minutter)

Bed eleverne om at læse Helaman 15:11–13 og læg mærke til, hvad Samuel profeterede om lamaniterne »i de sidste dage«. Spørg: Hvorfor tror I, at denne profeti er ved at blive opfyldt? Læs følgende udtalelse af ældste Spencer W. Kimball, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»Herren valgte at kalde dem lamaniter. De opfylder profeti. De er et udvalgt folk med rigt blod i deres årer. De kaster lænker i form af overtro, frygt, uvidenhed og fordom af sig og klæder sig selv med kundskab, gode gerninger og retfærdighed. Og denne kirke er glad for at spille en vigtig rolle i at bevirke denne forandring ...

I går led de afsavn, de var svækkede, ved at forsvinde; i dag går tusinder ... regelmæssigt til seminar og institut ... Utallige modtager timelig såvel som åndelig oplæring i Mexico, Sydamerika og Hawaii og på øerne i havet. Mange er nu på universiteter og store antal på fuldtidsmissionærtjeneste. Ti tusinder er nu kvalificerede til højere uddannelse og tjeneste på grund af

kirkeorganisationer i hele det amerikanske fastland og på stillehavsøerne. Lamanitiske/nephitiske ledere står nu frem for at lede og inspirere deres folk. *Lamaniternes dag er kommet*, og i morgen vil det blive endnu bedre« (i Conference Report, okt. 1965, s. 70–71).

Helaman 16:1–3, 6–8. Gud beskytter sine tjenere, indtil de har fuldendt den mission, han sendte dem hertil for at udføre. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at fortælle om nogle gange, hvor de følte, at Herren beskyttede dem mod skade. Spørg: Hvorfor tror I, at Herren beskytter sine børn? Drøft elevernes svar. Spørg om de kan komme i tanke om nogle gange, hvor Herren har tilladt sine børn at blive skadet. (Svarene kan omfatte Abinadis, Joseph Smiths og Jesu Kristi død). Hvorfor er det sådan? (*Bemærk:* Vær forsigtig med, at eleverne ikke får indtryk af, at Gud ikke elsker dem, han tillader at lide eller dø. Pointen i denne drøftelse er, at Gud beskytter sine tjenere, indtil de har fuldendt deres mission).

Gennemgå Samuels mission i Zarahemla med eleverne ved at læse kapiteloverskrifterne til Helaman 13–15. Bed eleverne om at udregne, hvor længe Samuel stod og forkyndte på byens mure. Læs Helaman 16:1–3, 6–8 og læg mærke til nephiternes reaktion på Samuels budskab. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor kunne nephiterne ikke ramme Samuel med deres sten og pile?
- Hvilken indflydelse havde denne oplevelse på nogle af nephiterne?
- Hvordan reagerede »størstedelen af dem«?
- Hvorfor tror I, at Herren beskyttede Samuel? (Hans mission var ikke forbi; se vers 7).

Læs Helaman 5:12 sammen med eleverne og drøft, hvordan vi, ligesom Samuel på Zarahemlas mur, kan stå fast mod Satans stød.

Helaman 16:4–5, 13–23. Tegn og undere gives af Herren for at bekræfte de retfærdiges tro. De ugudelige afviser hans tegn og undere, stoler på deres egen visdom og forstår ikke det, der hører Gud til. (20–25 minutter)

Før undervisningen skal du klippe en stjerne ud og sætte den op et sted i klasseværelset. (Den bør kunne ses tydeligt, men et sted, hvor eleverne normalt ikke ser hen). Spørg eleverne, om de har lagt mærke til noget anderledes ved klasseværelset. Når de har fundet stjernen, så spørg, hvor mange, der lagde mærke til den, før de blev gjort opmærksom på den. Spørg:

- Hvorfor lagde nogle af jer ikke mærke til stjernen i begyndelsen?

- Hvor mange af jer ville have lagt mærke til den, hvis jeg havde peget på den for jer, da I kom ind i klasseværelset?
- Hvordan kan det sammenlignes med det, en profet gør?

Læs Helaman 16:4–5 og spørg:

- Hvilken rolle har en profet i forbindelse med »tegn og undere«?
- Hvorfor giver Gud tegn og undere?
- Hvordan kan opfyldelsen af tegn påvirke vores tro?
- Hvordan kan de påvirke den måde, vi efterlever evangeliet på?

Læs Helaman 16:13–14 og læg mærke til to ting, som begyndte at blive opfyldt? Spørg: Hvilket håb kan dette give os, mens vi venter på, at tegnene for det andet komme skal opfyldes?

Forklar, at ikke alle tror på de tegn og undere, som Gud giver. Tvivlere tror, at de har gode grunde til deres manglende tro. Bed eleverne om stille at læse Helaman 16:15–23 og lægge mærke til mindst fire argumenter, som tvivlere brugte til at bortforklare tegnene. Bed eleverne om at fortælle, hvad de kommer frem til og overvej at skrive dem op på tavlen. Disse kan omfatte:

- De stolede på deres egen visdom og foreslog, at »måske har de gættet noget rigtigt blandt så mange ting« (vers 16; se vers 15).
- De fastslog, at »det er ikke fornuftigt, at der skal komme et sådant væsen som en Kristus« (vers 18).
- De kaldte historien om Kristus for »ugudelige overleveringer« (vers 20), og sagde, at de ikke kunne vide, om Kristus var blevet født i et fremmed land (se vers 19–20).
- De beskyldte de troende for at bruge »den ondes listige og hemmelighedsfulde anslag« for at fastholde folket i uvidenhed og afhængighed af deres lærere (vers 21).

Drøft med eleverne, hvad vi kan gøre for at undgå at blive bedraget af sådanne argumenter. Vidn om betydningen af at lytte til og adlyde Herrens profeter. Afslut ved at læse følgende udtalelse af præsident Henry B. Eyring:

»Der synes ikke at være nogen ende på Frelserens ønske om at føre os i sikkerhed. Og der er konsekvens i den måde, hvorpå han viser os vejen. Han kalder på os ad flere kanaler, så det kan nå ud til dem, der er villige til at lytte. Og blandt de midler, han bruger, er altid at sende budskabet ved sine profeters mund, når folk har kvalificeret sig til at have profeter i blandt sig. Disse bemyndigede tjenere har altid fået befaling om at advare folket og vise dem, hvor de kan finde sikkerhed« (*Stjernen*, juli 1997, s. 23).

TREDJE NEPHI

Mormons Bog blev skrevet for at »overbevise jøder og ikke-jøder om, at Jesus er Kristus, den evige Gud, som åbenbarer sig for alle folk« (Mormons Bogs titelblad). Beretningen om Frelserens besøg i Amerika, som det er optegnet i 3 Nephi, hjælper med til at opnå hans hensigt. Præsident N. Eldon Tanner, som var medlem af Det Første Præsidentskab, sagde:

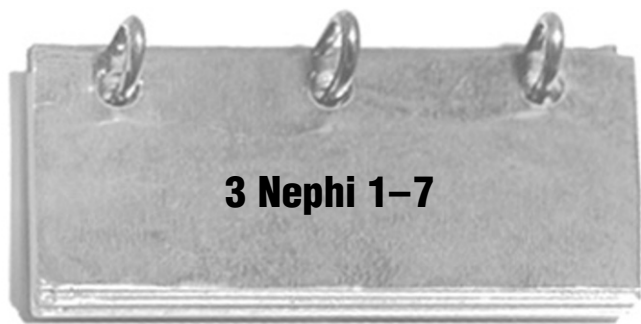
»Jeg synes ikke, at vi noget sted i skrifterne får en smukkere eller mere detaljeret optegnelse om Guds handlemåde med menneskene end i beretningen om dette besøg, som er beskrevet i 3 Nephi ... [Disse] advarsler og smukke lærdomme vil ... hvis de accepteres og efterleves, gøre mere end noget andet til at bringe fred og lykke til verden og til hver enkelt, der søger en sådan måde at leve på. Her kan vi finde forklaringer på mange ubesvarede spørgsmål i Bibelen.

3 Nephi giver os desuden flere detaljer end de fire evangelier i Det Nye Testamente og sikrer os Herrens lære, belæringer og kærlighed. Der er derfor mange, der kalder 3 Nephi for »Det femte evangelium.« (Se *Den danske Stjerne*, aug. 1975, s. 37).

Præsident Ezra Taft Benson udtalte:

»Hvilken velsignelse ville det ikke være, hvis enhver familie sammen ville læse 3 Nephi, tale om det hellige indhold og derpå finde ud af, hvordan de selv kan bruge det og anvende lærdommene i deres levevis.

3 Nephi er en af de bøger, der bør læses om og om igen. Dens vidnesbyrd, om den opstandne Kristus i Amerika, står så rent og smukt« (*Stjernen*, juli 1987, s. 5).



Indledning

Tredje Nephis historiske fortælling begynder »seks hundrede år, [efter at] Lehi forlod Jerusalem« (3 Nephi 1:1). I løbet af denne tid begyndte mange profetier og tegn vedrørende Jesu Kristi fødsel at blive opfyldt. Frelserens fødsel i Jerusalem blev markeret i Amerika ved en nat uden mørke, præcis som lamaniten Samuel havde profeteret (se Helaman 14:2–6). De næste 33 år, den periode, hvor Jesus levede på jorden, var en turbulent tid for nephitterne og lamaniterne. Mange troende forberedte sig til den tid, hvor den opstandne Herren skulle tjene blandt dem, som Nephi havde profeteret

(se 1 Nephi 12:1–6). På samme tidspunkt forsøgte de ugudelige at dræbe de retfærdige, synder og vederstyggeligheder øgedes, stolthed og klasseskel opstod i Kirken, og Satan udvidede sin indflydelse.

Præsident Ezra Taft Benson sagde: »I optegnelsen om nephiternes historie, lige før Frelserens besøg, ser vi mange lighedspunkter med vore dage, eftersom vi nu forventer Frelserens andet komme« (*Stjernen*, juli 1987, s. 3). Se efter disse lighedspunkter, mens du læser. Bemærk også, hvordan Herren beskyttede og trøstede dem, som forblev trofaste i disse svære tider.

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsumt hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.

- De ugudelige fornægtede opfyldelsen af profeti, mens de trofaste glædede sig over profeti og så frem til dens opfyldelse (se 3 Nephi 1:5–8, 22; 2:1–3; se også Helaman 16:4–6, 13–23).
- Alle profetier fra Herren vil blive opfyldt (se 3 Nephi 1:15–21; se også L&P 1:37–38).
- De u lydige bebrejder ofte andre for deres vanskeligheder (se 3 Nephi 3:9–11).
- I en familie, en kirke eller et land kan det onde bekæmpes ved bøn, omvendelse, at følge retfærdige ledere og stole på Herrens ord (se 3 Nephi 3:12–5:6).
- Mormons Bog blev skrevet og bevaret, så lamaniterne kunne komme til kundskab om deres fædre, og så alle mennesker kunne komme til at kende deres Frelser (se 3 Nephi 5:12–26; se også Enos 1:11–18; L&P 3:16–20).
- Stolthed, tillid til en arm af kød og splittelse kan føre til landes ødelæggelse (se 3 Nephi 6:10–18; 7:2–8).

Yderligere hjælpe kilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 343–348.*

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.

3 Nephi. Oversigt over 3 Nephi. (10–15 minutter)

Fortæl eleverne at missionærer ofte giver eksemplarer af Mormons Bog til folk, som ikke er medlemmer af Kirken,

og beder dem om at læse den og bede om dens sandhed. Vælg en elev til at spille rollen som én, der inviterer en ven til at læse Mormons Bog. Spørg eleverne:

- Hvis I var missionærer, hvilke dele af Mormons Bog ville I så bede andre om at læse? Hvorfor?
- Hvad tror I, værdien ville være i at få folk, som ikke er medlemmer af Kirken, til at læse 3 Nephi?
- Hvorfor er 3 Nephi en vigtig del af Mormons Bog?

Læs præsident N. Eldon Tanners og præsident Ezra Taft Bensons udtalelser fra indledningen til 3 Nephi (side 210). Spørg: Hvad gør størst indtryk på jer vedrørende disse udtalelser? Skriv følgende oversigt på tavlen eller giv den til eleverne på et uddelingsark:

1. 3 Nephi 1–7. I løbet af de 33 år, der fulgte Kristi fødsel, led det nephitiske samfund et fuldstændigt fald på grund af ugudelighed, mord og krig.
2. 3 Nephi 8–10. Mørke, katastrofer og ødelæggelse kommer til det amerikanske fastland i tre dage ved Kristi død.
3. 3 Nephi 11–26. Den opstandne Herre tjener blandt nephiterne.
4. 3 Nephi 27–28. Frelseren belærer sine tolv nephitiske disciple.
5. 3 Nephi 29–30. Mormon råder folk i de sidste dage.

Læs overskriften i begyndelsen af 3 Nephi og drøft, hvem Nephi var, og hvordan han var beslægtet med en anden Nephi i Mormons Bog. Læs 3 Nephi 1:1–3; 2:9 og spørg: Hvorfor var Nephi, ifølge disse vers, udvalgt til at føre den nephitiske optegnelse og fortsætte med at skrive den nephitiske historie? Motivér eleverne til, mens de studerer 3 Nephi, at være opmærksomme på det, som gør den til en sådan åndelig og lærdomsmæssig vigtig bog.

3 Nephi 1. Profetier fra Herren bliver altid opfyldt. De ugudelige fornægtede opfyldelsen af profeti, mens de trofaste glædede sig over profeti og så frem til dens opfyldelse. (40–45 minutter)

Bed eleverne om at nævne helligdage eller andre vigtige begivenheder, som de kommer til at fejre i deres liv. Skriv svarene på tavlen og spørg:

- Hvorfor glæder I jer til disse begivenheder?
- Hvordan forbereder I jer til det?
- Hvordan kan forberedelse til disse begivenheder betyde noget for, hvordan man fejrer dem?

Bed eleverne om, for hver begivenhed, der er anført, at tænke på nogen, som måske ikke glæder sig til den begivenhed og hvorfor. (Nogen, som f.eks. ikke tror på Kristus, synes måske, at jul og påske er betydningsløse).

Læs 3 Nephi 1:1, 4–5 og spørg:

- Hvilke profetier begyndte at blive opfyldt? (Se Helaman 14:1–6).
- Hvor betydningsfuld har Kristi fødsel været for jer? Hvorfor?

Forklar, at ligesom med begivenhederne på tavlen, var der folk, som glædede sig til Frelserens fødsel og andre, som ikke gjorde det. For at hjælpe eleverne med at sammenligne disse grupper, skrives overskrifterne *Troende* og *Ikke-troende* på tavlen. Læs 3 Nephi 1:5–14 sammen og læg mærke til karakteristika for de troende og ikke-troende, og skriv dem under de rette overskrifter. Drøft hvad hver gruppe gjorde, hvordan de behandlede hinanden, og hvad deres motiver var.

Fortæl eleverne, at før det andet komme vil der også både være troende og ikke-troende. Læs udtalelsen af præsident Ezra Taft Benson fra indledningen til 3 Nephi 1–7 (s. 210). Spørg: Hvad har I lært af 3 Nephi 1, som kan hjælpe jer med at forberede jer til det andet komme?

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 1:29–30 og spørg:

- Hvad lærer disse vers os om den opvoksene generation?
- Hvad tror I, at udtalelsen »de blev selvrådige« betyder? (Vers 29).
- Hvorfor er de unges styrke og vidnesbyrd så vigtige?

Vidn om de unges vigtige rolle i Kirken. Læs følgende udtalelse af præsident David O. McKay: »Åndeligheden i et ward vil svare til de unges aktivitet i et ward« (se Robert L. Backman: *Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 70).

Bed to elever om at sammenligne den opvoksene generation af lamaniter i 3 Nephi 1:29–30 med Helamans to tusinde unge krigere (se Alma 53:16–22; 56:44–48). Spørg:

- Hvad gjorde de unge krigere for at forblive stærke i troen?
- Hvad kan vi gøre for at forblive trofaste?
- Hvordan vil det, at forblive trofast, hjælpe os med at forberede os til det andet komme?

3 Nephi 2:11–19. Det onde vil gå imod det retfærdige. (15–20 minutter)

Lav en pointtavle og vis den for eleverne, eller tegn en på tavlen. Fortæl kort om en spændende sportsbegivenhed, som du deltog i, eller bed en elev om at gøre det. Drøft nogle af følgende spørgsmål:

- Hvad er formålet med en pointtavle i sport?

- Er pointtavlen kun vigtig i slutningen af kampen? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvordan hjælper det en spiller, træner eller et hold at være opmærksom på stillingen?

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 2:11–12 og lægge mærke til to »hold« eller grupper af mennesker. Spørg:

- Hvorfor er der en kamp mellem synd og retfærdighed?
- Hvis vi havde en pointtavle for kampen mellem godt og ondt, hvad kunne stillingen så symbolisere? (Svarene kan omfatte antallet af sjæle, der er vundet eller tabt, hvor stor indflydelse hver havde i verden osv.).

Læs 3 Nephi 2:13–19 og læg mærke til, hvordan nephiterne klarede sig i denne periode. Fortæl eleverne, at 3 Nephi 3–7 handler om beretningen om krige og kampe mellem det onde og det retfærdige. Bed eleverne om at læse kapiteloverskrifterne og kort gennemse disse kapitler. Bed dem om at beskrive den åndelige kamp mellem de ugudelige og de retfærdige i hvert kapitel.

Læs 3 Nephi 9:13; 10:12 og se efter, hvilken gruppe, der overlevede for at vidne om Frelserens besøg. Læs Lære og Pagter 97:21–25 og se efter, hvilke gruppe, der vil overleve de vanskeligheder, der går forud for det andet komme. Drøft nogle af følgende spørgsmål:

- Hvilke beviser kan I komme i tanke om, som viser, at kampen mellem ugudelighed og retfærdighed fortsætter i dag?
- Hvilke eksempler kan de ugudelige give for at forsøge at vise, at de vinder denne krig?
- Hvad kan de retfærdige komme med som beviser på, at de vinder krigen? (Svarene kan omfatte det øgede antal medlemmer, templer og præstedømmebærere).
- Hvorfor ønsker I at være på Herrens side i disse sidste dage?

Læs følgende udtalelse af ældste Ezra Taft Benson, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»Dette er den sidste og storslåede uddeling, hvor den store fuldbyrdelse af Guds hensigter vil finde sted, den eneste uddeling, hvor Herren har lovet, at synd ikke vil herske. Kirken vil ikke blive taget fra jorden igen. Den er her for at blive. Herren har lovet det, og I er en del af denne kirke og dette rige ... Himmeriget og Guds rige på jorden vil blive sammenføjet ved Kristi komme – og den tid er ikke langt ude i fremtiden. Hvor ville jeg ønske, at vi kunne forestille os dette værk, dets genialitet, og forstå nærheden af denne begivenhed. Jeg er sikker på, at dette ville vække os til eftertanke, hvis vi forstod, hvad der ligger foran os« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 19).

Læs også følgende udtalelser af præsident Benson, mens han var præsident for De Tolvs Kvorum:

»Vi lever i dag i en ond verden. Aldrig, så længe vi husker, har det ondes magter været opstillet i en sådan farlig formation. Djævelen er velorganiseret og har mange udsendinge, der arbejder for ham. Hans sataniske storhed har forkyndt hans hensigt at ødelægge vore unge, at svække hjemmet og familien og at tilintetgøre Herren Jesu Kristi hensigter i hans storslåede kirke« (*God, Family, Country: Our Three Great Loyalties*, s. 90).

»I enhver tidsalder har profeterne set ned ad stierne til vore dage. Milliarder af afdøde og endnu ufødte fæster deres øjne på os. Tag ikke fejl af det – I er en udsat generation. Der har aldrig været forventet mere af de trofaste i så kort en tidsperiode, som der forventes af os nu. Aldrig før har de onde og de gode kræfter været så velorganiseret på jordens overflade. Nu er det tiden for djævelens store magt ... Men nu er det også Herrens magts store dag, for han har det hidtil største antal præstedømmemedlemmer på jorden« (»In His Steps«, i *1979 Devotional Speeches of the Year*, s. 59).

3 Nephi 3–4. I en familie, en kirke eller et land kan de onde bekæmpes ved bøn, omvendelse, og ved at følge retfærdige ledere og stole på Herrens ord.

(35–40 minutter)

Vis eleverne forskellige breve, som f.eks. personlig breve, et missionærkald, et formelt brev fra en annoncør og et takkekort. Drøft spørgsmål som følgende:

- Hvad er det bedste brev, I nogen sinde har fået? Hvorfor var det det bedste?
- Har I nogen sinde fået et brev, der fik jer til at græde? Le? Juble? Blive vred? Ændre holdning?

Forklar eleverne, at 3 Nephi 3:2–10 indeholder et brev fra Giddianhi, gadiantronrøvernes leder, til Lachoneus, den nephitiske regent. Bed eleverne om at læse 3 Nephi 3:1–10 og tænke over, hvordan de ville reagere, hvis de modtog dette brev. Drøft deres indtryk. (Hvis tiden tillader det, kan du overveje at bede eleverne om at skrive et svar på dette brev og derpå læse og drøfte nogle af deres breve).

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 3:11–12 og lægge mærke til, hvordan Lachoneus reagerede på Giddianhis brev.

- Hvordan kan hans reaktion sammenlignes med jeres?
- Tror I, at Lachoneus' reaktion var passende? Hvorfor eller hvorfor ikke?

Bed eleverne om at sætte en cirkel om ordet *derfor* i vers 12. Fortæl dem, at dette ord antyder, at de oplysninger, som følger, er et direkte resultat af det faktum, at Lachoneus var en retfærdig og tapper mand. Læs 3 Nephi 3:12–21. Mens I læser, kan du bede eleverne om at finde ud af, hvad Lachoneus og Gidgiddoni bad nephiterne om at gøre for at beskytte sig selv fra gadiantrøverne, og skriv det, de kommer frem til, på tavlen.

Hjælp eleverne med at anvende denne lektion ved at drøfte nogle af følgende spørgsmål:

- Gadiantrøverne gik imod nephiterne. Hvilke onder går imod os i dag?
- På hvilke måder kan de onde i vores samfund sammenlignes med det onde ved gadiantrøverne?
- Hvordan kunne de advarsler og de råd, som Lachoneus og Gidgiddoni gav nephiterne, hjælpe os?
- Nephiterne blev bedt om at samles i Zarahemla. Hvor kan vi finde trykthed i dag? (Se L&P 115:4–6).
- På hvilke måder har Kirken været en beskyttelse eller hjælp for jer? (Kirkemedlemmer undervises i rette lærdomme, modtager profetiske advarsler om samfundets onder, kommer sammen med mennesker med gode værdier osv.).

Læs 3 Nephi 3:22, 25–26 for at vise, at nephiterne fulgte Lachoneus' og Gidgiddonis råd. Læs Lære og Pagter 1:14 og aflæg vidnesbyrd om de velsignelser, der kommer ved at følge inspirerede ledere. Bed en elev om at læse kapiteloverskriften til 3 Nephi 4. Spørg:

- Hvilke velsignelser fik nephiterne på grund af, at de adlød et inspireret råd?
- Læs 3 Nephi 4:30–33. Hvem gav nephiterne æren for deres sejr?
- Hvorfor er det vigtigt at følge dette eksempel?

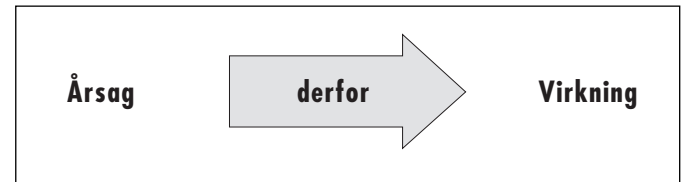
Bed eleverne om at fortælle om tidspunkter, hvor de har følt som nephiterne gjorde i disse vers.

3 Nephi 5. Mormons Bog blev skrevet og bevaret, så lamaniterne kunne komme til kundskab om deres fædre, og så alle mennesker kunne komme til at kende deres Frelser. (20–30 minutter)

Skriv *Årsag* og *Virkning* på tavlen (lad der være tilstrækkelig plads til et ord mellem dem). Spørg eleverne:

- Hvad betyder disse vendinger?
- Hvorfor hører de sammen? (Hvis du har tid, så lav en illustration, som illustrerer disse ord. Du kan f.eks. illustrere »årsag« ved at plante et frø i en urtepotte, vande det og sætte den i solen. For at illustrere »virkning« kan du vise eleverne en udvokset plante i en anden urtepotte).

Skriv *derfor* mellem de to ord på tavlen og tegn en pil rundt om det.



Spørg eleverne om, hvad ordet *derfor* betyder. (*Derfor* betyder, at det der kom før ordet, forårsagede eller førte til det, der kom efter ordet).

Skriv 3 Nephi 5:1–2 under *Årsag* og 3 Nephi 5:3 under *Virkning*. Bed eleverne om at læse 3 Nephi 5:3 og lægge mærke til, hvad der følger efter ordet *derfor* (nephiterne forårsagede deres synder). Læs nu 3 Nephi 5:1–2 og læg mærke til, hvad der forårsagede eller førte til denne begivenhed. (De *vidste*, at profetierne om Kristi fødsel var opfyldt, og at alt det, der var talt af profeterne, ville blive opfyldt). Vidn om, at når vi én gang kender sandheden, kan vi få kraft til at modstå fristelse og overvinde modstanderen (se også Helaman 5:12).

Fortæl eleverne, at i 3 Nephi 5:10–26 taler Mormon om de nephitiske optegnelser og de fremtidige efterkommere af Jakob (Israels hus). Bed eleverne om at læse 3 Nephi 5:21–26 og spørg:

- Hvilke velsignelser kommer, ifølge disse vers, til Jakobs efterkommere, som samles i de sidste dage? (Blandt andet kommer de til at »kende deres Forløser, som er Jesus Kristus« [vers 26]).
- Læs 2 Nephi 3:12. Hvilken rolle spiller Mormons Bog i denne indsamling?

Vis eleverne diagrammet på tavlen og spørg: Hvad kan kundskab om vores Forløser forårsage eller føre til at vi gør? (Som tilfældet med nephiterne, kan de føre os til at forsage vore synder og give os kraft til at modstå fristelse).

Læs følgende udtalelse af præsident Marion G. Romney, som var medlem af Det Første Præsidentskab:

»Jeg er helt overbevist om, at hvis forældre i vore hjem vil læse Mormons Bog regelmæssigt og under bøn, både for sig selv og sammen med deres børn, vil den bogs ånd komme til at gennemtrænge vore hjem og alle, som bor der. Ærbødighedens ånd vil øges; gensidig respekt og hensyntagen vil vokse. Modsætningernes ånd vil forsvinde. Forældre vil rådgive deres bøn med større kærlighed og visdom. Børnene vil blive mere modtagelige og lytte til deres forældres råd. Retfærdigheden vil øges. Tro, håb og kærlighed – Kristi rene kærlighed – vil fylde vore hjem og vores tilværelse og i kølvandet bringe fred, glæde og lykke« (*Den danske Stjerne*, okt. 1980, s. 115).



3 Nephi 6. Stolthed, tillid til en arm af kød og splittelse kan føre til landes ødelæggelse.

(20–30 minutter)

Skriv flere sygdomme op på tavlen (f.eks. gigt, kræft, mæslinger, hjertesygdomme, spedalskhed, malaria, gigtfeber). Bed eleverne om at sætte sygdommene i orden, efter hvor meget de frygter dem. Spørg: Hvad tror I, er den mest frygtede menneskelige sygdom? Læs følgende udtalelse:

»Det, vi læser om i Mormons Bog, er den ›nephitiske sygdom‹ – og vi lider af den! ... Vi kan derfor være meget taknemmelige for, at uanset hvor syge andre er, så har Gud i Mormons Bog diagnosticeret vores sygdom til vores særlige gavn og ordineret en kur for os« (Hugh Nibley, *Since Cumorah*, s. 354).

Spørg eleverne om, hvad de tror, at »den nephitiske sygdom« var, og drøft deres svar.

Læs 3 Nephi 6:10, 13, 15 og vær opmærksom på den nephitiske sygdom. Læs og drøft følgende udtalelser: Ældste Joseph B. Wirthlin, medlem af De Tolvs Kvorum, sagde:

»Stolthed og forfængelighed, modsætninger til ydmyghed, kan ødelægge vores åndelige sundhed lige så sikkert, som en svækkende sygdom kan ødelægge vores fysiske sundhed« (*Stjernen*, jan. 1991, s. 61).

Præsident Ezra Taft Benson lærte os:

»Stolthed og hovmod er synder som let misforstås, og mange synder i uvidenhed (se Mosiah 3:11 og 3 Nephi 6:18). I skrifterne er der ikke noget, der hedder retfærdig stolthed – stolthed betragtes altid som en synd. Så uanset hvordan verden benytter dette ord, så må vi forstå det samme som Gud ved dette ord, for at vi kan forstå sproget i den hellige skrift og drage nytte af den (se 2 Nephi 4:15, Mosiah 1:3–7 og Alma 5:61).

De fleste mennesker betragter stolthed som værende selvoptagethed, indbildskhed, pral, overlegenhed eller hovmod. De er alle elementer i denne synd, men det centrale har vi ikke beskrevet endnu.

Det centrale element i stolthed og hovmod er fjendtlighed – fjendtlighed over for Gud og over for vores medmennesker. *Fjendtlighed* er et ›hadefuldt, uvenligt, modsætningsfyldt forhold‹. Det er ved dette, at Satan ønsker at regere over os« (*Stjernen*, juli 1989, s. 4).

Spørg eleverne, hvordan vi diagnosticerer eller identificerer en sygdom. (Svarene kan omfatte at overveje symptomerne, gå til læge). Del eleverne op i fem »lægegrupper«. Bed hver af grupperne om at slå op på 3 Nephi 6 og studere et af følgende sæt vers: 1–9, 10–14, 15–18, 19–26, 27–30. Når de er færdige, kan du bede hver gruppe om at besvare følgende spørgsmål for klassen:

- Hvilket eller hvilke år dækker jeres tildelte vers?
- Hvad er jeres »diagnose«? (Med andre ord, hvordan klarede nephiterne sig åndeligt på dette tidspunkt?)
- Hvad gjorde de eller undlod at gøre for at bevare deres åndelige velfærd?
- Hvilket eller hvilke vers tror I bedst hjælper os med at forstå nephiterne på dette tidspunkt?

Drøft det, hver gruppe finder frem til. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan ses stolthedens synd i dag?
- Hvad forårsager stolthed?
- Hvordan kan vi undgå den?

Læs 3 Nephi 6:5 og vidn om de principper der belæres om. Du kan eventuelt læse følgende udtalelse af profeten Joseph Smith for at hjælpe eleverne med at forstå, at i modsætning til den nephitiske nation, har Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige en lys fremtid:

»Ingen uheldig hånd kan standse dette værks fremgang. Forfølgelser kan rase, pøbelhobe kan forene sig, hæere kan samles, og bagvaskelse kan smæde, men Guds sandhed vil gå fremad frimodigt, ædelt og uafhængigt, indtil den har gennemtrængt hvert kontinent, besøgt hvert himmelstrøg, fejlet hen over hvert land og lydt i hvert eneste øre – indtil Guds hensigter er udført, og den store Jehova skal sige, at værket er fuldført« (*History of the Church*, 4:540).

3 Nephi 7. Vi kan forblive retfærdige, selv mens vi lever i en verden, der er fyldt med ugudelighed. (20–30 minutter)

Vis eleverne en spand med mudder samt en ren, hvid klud. Fortæl eleverne, at mudderet forestiller ugudelighed og kluden forestiller retfærdighed. Forklar, at 3 Nephi 7 beskriver den nephitiske civilisation før Jesu Kristi død og opstandelse.

Sæt en etikette, hvorpå der står 3 Nephi 7:1–14, på spanden med mudder og en, hvor der står 3 Nephi 7:15–26, på kluden. Bed halvdelen af dine elever om at studere versene på spanden, og den anden halvdel versene på kluden. Når de er færdige, kan du bede hver gruppe om at besvare følgende spørgsmål for klassen:

- Hvad lærer jeres tildelte vers om ugudelighed og retfærdighed?
- Hvad gjorde folket, som behagede eller mishagede Herren?
- Hvor almindelige er disse ugudelige eller retfærdige handlinger i verden i dag?

Fortæl eleverne, at du nu vil lægge den hvide klud ned i spanden med mudderet, uden at den bliver beskidt. Spørg eleverne, om de mener, at dette er muligt. Spørg: Tror I, at det er muligt at leve i en verden, der er fyldt med ugudelighed, og forblive retfærdig? Hvordan?

Læg den hvide klud i en plastikpose med etiketten *3 Nephi 7:18, 21, 24*. Vis, hvordan kluden kan dyppes i mudderet og forblive ren, hvis den beskyttes af plastikposen. Bed eleverne om at læse verset på posen og læg mærke til, hvad der gav Nephi og andre retfærdige mennesker kraft til at forblive rene. (Vidnesbyrd, tro, omvendelse, dåb, Åndens kraft). Vidn om, at de samme principper og ordinancer kan hjælpe os med at forblive rene i dag. Bed eleverne om at fortælle om måder, hvorpå disse principper og ordinancer har hjulpet dem med at forblive rene og værdige.

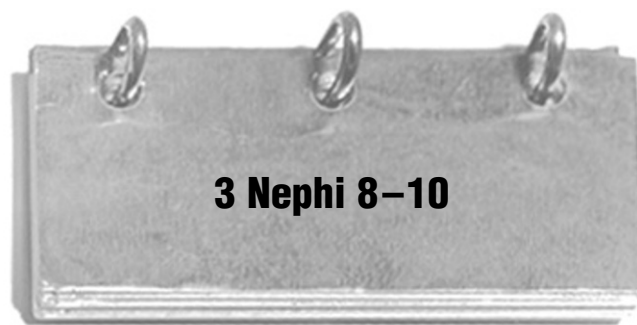
Læs følgende udtalelse af ældste Rulon G. Craven, daværende medlem af De Halvfjerds:

»Det er en frygtelig erkendelse, at det ondes magt vil vokse i verden. Det fører os til spørgsmålet – Hvad kan vi gøre? Er der en måde at undslippe det ondes magt på? Ja, det er der.

Medlemmer af Kirken kan overvinde fristelse (1) ved lydighed over for Jesu Kristi evangeliums vejledende principper og lærdomme, (2) ved at følge vore profeters og ledes råd og (3) ved at leve således, at vores tilværelse konstant påvirkes af Helligåndens kraft.

Lær jeres forstand at adlyde evangeliets principper og pagter. Bliv på landevejen med daglig personlig bøn og familiebøn, på boulevarden med studium af skrifterne og profeters lærdomme, vejen med tjeneste i Kirken og vær villig til dagligt at forlade den forkerte vej og komme tilbage på den rette vej, der fører til evigt liv. Jeres største beskyttelse mod fristelse er et aktivt og levende vidnesbyrd om Jesu Kristi evangelium, som knytter os til vor himmelske Fader« (*Stjernen*, juli 1996, s. 78).

Motivér eleverne til at beskytte sig selv mod den ugudelighed, der findes i verden.



Indledning

Profeten Zenos profeterede, at Kristi korsfæstelse ville blive efterfulgt af storme, brande, jordskælv og tre dage med mørke (se 1 Nephi 19:10–14). Opfyldelsen af denne profeti er optegnet i 3 Nephi 8–10. Midt i disse omvæltninger blev hele landets overflade ændret, og mange mennesker og byer blev ødelagt, men »den retfærdigere del af befolkningen« blev skånet (3 Nephi 10:12). Herren trøstede sit folk ved at tale til dem.

En af de sandheder, vi kan lære af 3 Nephi 8–10 er, at midt i lidelser kan vi finde fred og håb ved at lytte til Jesu Kristi ord. Mens du studerer disse kapitler, skal du være opmærksom på, hvad Herren belærer os om vil føre os til håb og frelse.

Væsentlige evangeliske principper

- For at kunne benytte præstedømmets kraft i vores tilværelse, skal vi være værdige (se 3 Nephi 8:1; se også L&P 50:29; 121:34–46).
- De, som dræber profeterne eller afviser deres vidnesbyrd, vil til sidst blive ødelagt, mens de retfærdige vil blive velsignet (se 3 Nephi 8:5–25; 9:5–13; 10:12–13, 18–19; se også L&P 1:14; 97:21–26).
- Kristus tilbyder trøst, glæde og evigt liv til dem, som kommer til ham ved evangeliets principper og ordinancer (se 3 Nephi 9:14–10:10).
- Moseloven blev opfyldt ved Frelserens sonoffer, og brændofre kræves ikke længere. I stedet kræver Herren et offer, bestående af et sønderknust hjerte og en angergiven ånd (se 3 Nephi 9:16–20).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 351–357.*

Forslag til undervisningen



3 Nephi 8:1–9:14. De, som dræber profeterne eller afviser deres vidnesbyrd, vil til sidst blive ødelagt, mens de retfærdige vil blive velsignet. (20–25 minutter)

Gør klasseværelset så mørkt som muligt, eller bed eleverne om at lukke deres øjne. Bed eleverne om at lytte, mens du læser 3 Nephi 8:1–23 (du kunne bruge en båndoptagelse), og bed dem om at forestille sig de begivenheder, der beskrives i disse vers. Når du er færdig, så spørg:

- Hvad gør størst indtryk på jer vedrørende disse vers?
- Hvad følte I, da I lyttede til versene?
- Hvad forestillede I jer, at folket, som oplevede denne ødelæggelse, følte?

Bed eleverne om at læse Mosiah 27:45–54 og lægge mærke til, hvad der skete i Jerusalem, da Jesus blev korsfæstet. Spørg:

- Hvilke ligheder kan I se mellem det, der skete på det amerikanske fastland?
- Hvorfor tror I, at mørke og ødelæggelse fulgte med Jesu Kristi død?
- Læs Johannes 8:12. Hvordan hjælper dette vers jer med at forstå det mørke, der fulgte med hans død?

Læs 3 Nephi 9:10–14 og spørg:

- Hvordan påvirkede mørket og ødelæggelsen de retfærdige? De ugudelige?
- Hvilke årsager gav Herren til ødelæggelsen af de ugudelige?

Fortæl eleverne, at før det andet komme vil der også være ødelæggelse og katastrofer. Vidn om, at vi kan blive velsignet og beskyttet til den tid. Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 1:14; 109:22–26 for at finde ud af, hvordan eller hvor vi kan finde denne beskyttelse i vore dage. Bed dem om at læse 3 Nephi 11:1 og se efter, hvor det nephitiske folk samledes efter ødelæggelsen. Læs følgende udtalelse af ældste Lance B. Wickman, medlem af De Halvfjerds:

»På vej op ad Oliebjerget med sine disciple profeterede Frelseren om de katastrofale begivenheder, der ville gå forud for Jerusalems ødelæggelse og hans andet komme. Han fremsatte derpå denne ildevarslenende formaning til sine disciple – fortidige og nutidige: »Da skal I stå på det hellige sted; den, som læser det, lad ham fatte det« (JS-M 1:12; fremhævelse tilføjet; se også Matt 24:15). Åbenbaringer i de sidste dage kaster lys over dette. De lærer, at i vor tid – midt blandt krige, katastrofer og plager – er der to riger, som er fastlåst i en intens kamp om menneskers sjæle – Zion og Babylon. Mere end en gang gentages denne formaning om at »stå på hellige

steder« som et tilflugtssted fra disse storme i de sidste dage (se L&P 45:32; se også 87:8; 101:16–23). Fremtrædende blandt sådanne hellige steder og nøglen til dem alle er Herrens tempel« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 81).

3 Nephi 8–10. Kristus tilbyder trøst, glæde og evigt liv til dem, som kommer til ham ved evangeliets principper og ordinancer. (30–35 minutter)

Bed eleverne om at fortælle om den værste naturkatastrofe, de har oplevet, og hvordan det påvirkede dem. Eller bed dem om at fortælle detaljer om en naturkatastrofe, de har set i nyhederne. Spørg:

- Hvordan påvirkede denne katastrofe det samfund, hvor den fandt sted?
- Hvad blev der gjort for at hjælpe samfundet og de familier, der boede der, med at komme sig efter ødelæggelserne?

Bed eleverne om hurtigt at gennemlæse 3 Nephi 8:1–22 og lægge mærke til detaljer vedrørende ødelæggelserne i Amerika ved Jesu Kristi død. Spørg:

- Hvordan kan man sammenligne disse begivenheder med de naturkatastrofer, I har oplevet eller læst om?
- Læs 3 Nephi 8:23–25. Hvordan påvirkede denne ødelæggelse de mennesker, som overlevede?

Bed eleverne om at finde svar på følgende spørgsmål ved at læse de medfølgende skriftsteder.

- Hvem forårsagede denne ødelæggelse? (Se 3 Nephi 9:3–8).
- Hvorfor fandt denne ødelæggelse sted? (Se 3 Nephi 9:9–12).
- Hvem blev skånet på dette tidspunkt? (Se 3 Nephi 9:13; 10:12–13).
- Hvordan reagerede Satan på denne ødelæggelse? (Se 3 Nephi 9:2).

Fortæl eleverne, at Herren talte til folket på dette tidspunkt, hvor der var mørke og fortvivelse, og tilbød fred og trøst. Læs følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Jesu Kristi evangeliums fylde indgyder os stor trøst i livets svære stunder. Det giver lys, hvor der før var mørke, og ro, hvor der før var uro. Det giver evigt håb, hvor der nu er dødelig fortvivelse. Det er mere end bare en smuk lære. Det er en realitet, at hvis vi kan være lydige og opnå de evige belønninger, som Gud tilbyder os, hvis vi vil søge til ham og tage imod den evige lære, så vil vi blive velsignet« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 64).

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 9:14–10:10. Bed dem om at fortælle dele af Frelserens budskab, som de mener vil give håb, trøst og lys, og drøft disse i klassen. Spørg:

- Hvordan tror I, at Frelserens budskab ville trøste folket?
- Hvordan kan hans budskab give os trøst og fred?



Indledning

Ældste Jeffrey R. Holland, medlem af De Tolvs Kvorum, skrev, at den opstandne Herrens tilsynkomst for nephiterne og hans erklæring om hans messiasværdighed, »var fokuspunktet, det største øjeblik i hele Mormons Bogs historie. Det var tilkendegivelsen og erklæringen, som havde oplyst og inspireret hver nephitisk profet i de foregående 600 år, for ikke at nævne deres israelitiske og Jareditiske forfædre i tusinder af år før det.

Alle havde talt om ham, sunget om ham, drømt om ham og bedt om hans tilsynkomst – men her var han så i virkeligheden. Dagens dag! Den Gud, som gør hver mørk nat til morgenlys var kommet« (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, s. 250–251).

Væsentlige evangeliske principper

- Jesus Kristus havde vist sig på jorden og vil vise sig igen for at give folk et personligt vidnesbyrd om sin opstandelse (se 3 Nephi 11:1–19; se også L&P 93:1; Joseph Smith – Historie 1:16–17).
- Dåb er en præstedømmeordinance, som er nødvendig for frelse. For at være acceptabel for Gud, skal den udføres på den rette måde af dem, som har modtaget den rette præstedømmemyndighed (se 3 Nephi 11:20–34; se også Joh 3:5; L&P 132:7).
- Herrens lærdom omfatter tro på Jesus Kristus, omvendelse, dåb ved nedsenkning og Helligåndens gave (se 3 Nephi 11:31–41; se også JSO, Hebr 6:1–3).
- Gud kalder og bemyndiger tjenere til at tjene på jorden. Vi vil blive velsignet, hvis vi følger dem (se 3 Nephi 12:1–2; se også L&P 84:36–38; 5. trosartikel).

- Herren velsigner dem, som er gode eksempler på hans lærdomme (se 3 Nephi 12:3–16).
- Jesus Kristus opfyldte Moseloven ved sit sonoffer og åbenbarede atter evangeliets fylde (se 3 Nephi 12:17–47).
- Vi bør stræbe efter at blive fuldkommen som vor himmelske Fader og Jesus Kristus (se 3 Nephi 12:48; se også Matt 5:48).
- Når vi tjener Gud og vores næste, bør vi handle af kærlighed i stedet for for at blive set af andre (se 3 Nephi 13:1–8, 16–20; se også Moroni 7:6).
- Vor himmelske Fader hører og besvarer vore bønner (se 3 Nephi 13:6; 14:7–11; se også 2 Nephi 32:9).
- Herren vil dømme og tilgive os i henhold til dem måde, vi dømmer og tilgiver andre på (se 3 Nephi 13:14–15; 14:1–5; se også L&P 64:9).
- Vi kan skelne de retfærdige fra de ugudelige ved deres frugter. Kun de, som er retfærdige, vil komme ind i himmeriget (se 3 Nephi 14:12–27; se også Luk 6:46–49).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 359–366.*

Forslag til undervisningen



3 Nephi 11:1–19. Jesus Kristus havde vist sig på jorden og vil vise sig igen for at give folk et personligt vidnesbyrd om sin opstandelse. (20–25 minutter)

Efterhånden som eleverne kommer ind i klasseværelse, kan du sørge for, at musik eller en båndoptaget tale afspilles meget stille. Stop afspilningen for at have indledningsbøn, og spørg derpå eleverne, hvor mange af dem, der hørte afspilningen. Drøft følgende spørgsmål:

- Lagde I mærke til musikken eller talen? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvilke andre lyde eller støj fokuserede I på, før undervisningen begyndte?
- Ville det have været muligt at lytte til musikken eller talen?
- Hvad kunne have motiveret jer til at lægge særlig mærke til det?

Læs 3 Nephi 11:1–6 og spørg:

- Hvordan er det, som disse vers beskriver, ligesom afspilningen i begyndelsen af undervisningen?
- Hvorfor tror I ikke, at folket forstod røsten de første to gange?
- Hvad tror I, at det betyder, at de »åbnede ørerne«? (Vers 5).
- Hvordan kan vi »åbne ørerne« for at forstå Guds ord?

Læs 3 Nephi 11:7–11 og bed eleverne om at nedskrive vigtige sandheder fra disse vers. (Svarene kan omfatte, at vor himmelske Fader og Jesus Kristus er to særskilte væsener, Jesus er vor himmelske Faders Søn, Gud kan vise sig for mennesket, og mennesket er skabt i Guds billede). Spørg:

- Hvordan rydder disse sandheder op i de misforståelser om guddommen, som findes i verden i dag?
- Hvordan kan Frelserens tilsynekomst for nephiterne sammenlignes med hans tilsynekomst for Joseph Smith? (Se JS-H 1:16–17).
- Hvordan forestiller I jer, at det vil være, at være i Jesu Kristi nærhed?

Læs følgende beretning af ældste Melvin J. Ballard, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Ved denne lejlighed havde jeg søgt Herren ... og den nat modtog jeg en vidunderlig tilkendegivelse og indtryk, som aldrig har forladt mig. Jeg blev ført til dette sted [templet i Salt Lake City] – ind i dette værelse ... Jeg fik at vide, at endnu et privilegium var mit, og jeg blev ført ind i et værelse, hvor jeg fik at vide, at jeg skulle møde nogen. Da jeg gik ind i værelse, så jeg, siddende på en forhøjning, det herligste væsen, jeg nogen sinde har set, og jeg blev ført hen for at blive præsenteret for ham. Da jeg nærmede mig, smilede han, kaldte mig ved navn og strakte sin hånd ud mod mig. Skulle jeg leve og blive en million år gammel, vil jeg aldrig glemme det smil. Han lagde sine arme om mig og kyssede mig, da han drog mig ind til sig, og han velsignede mig, indtil hele mit væsen skælvede. Da han holdt op, faldt jeg ned for hans fødder, og der så jeg mærkerne efter naglerne, og da jeg kyssede dem med dyb glæde, der fyldte hele mit væsen, følte jeg, at jeg virkelig var i himlen. Den følelse, der dengang kom til mit hjerte var: Åh! Kunne jeg blot leve værdigt ... så jeg til sidst, når jeg er færdig, kunne komme ind i hans nærhed og modtage den følelse, som jeg *da* havde i hans nærhed, ville jeg give alt, som jeg er og nogen sinde håber at blive!« (i *Melvin J. Ballard ... Crusader for Righteousness*, s. 66).

Bed eleverne om at læse den hellige beretning om Frelserens tilsynekomst for nephiterne fra 3 Nephi 11:12–19. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad gjorde folket for at vise deres kærlighed og respekt for Frelseren?
- Hvordan viste Frelseren sin kærlighed til hver af de 2500 mennesker, der var til stede?
- Hvad gør størst indtryk på jer i denne oplevelse?
- Hvordan har Frelserens vist personlig opmærksomhed for jer?
- Hvordan ved I, at han elsker jer?

3 Nephi 11:20–27, 31–41. Dåb er en præstedømme-ordinance, som er nødvendig for frelse. For at være acceptabel for Gud, skal den udføres på den rette måde af dem, som har modtaget den rette præstedømme-myndighed. (20–25 minutter)

Giv eleverne følgende sandt-falsk quiz:

1. Dåb skal udføres af nogen med den rette præstedømme-myndighed. (Sandt; se 3 Nephi 11:21–22).
2. I vore dage, kalder den person, der døber, kandidaten ved navn og siger: »Med fuldmagt fra Jesus Kristus, døber jeg dig i Faderens, Sønnens og den Helligånds navn. Amen.« (Sandt; se vers 25; L&P 20:73).
3. Den person, der bliver døbt, skal fuldstændig nedsænkes i vand. (Sandt; se 3 Nephi 11:26).
4. Dåbens ordinance er nødvendig for at arve det celestiale rige. (Sandt; se vers 33).
5. Forudsætningerne for dåb omfatter ønsket om at blive døbt og omvendelse fra synder. (Sandt; se vers 37–38).
6. Ved dåben indgår vi bl.a. pagt om at påtage os Herrens navn, tjene ham, altid erindre ham og holde hans befalinger. Til gengæld lover han at give os Helligåndens som en konstant følgesvend, så længe vi forbliver værdige. (Sandt; se Mosiah 18:8–13; L&P 20:37).

Ret quizen ved at læse 3 Nephi 11:20–27, 31–41. Hver gang I kommer til et vers, der har at gøre med et af quizspørgsmålene, skal I gøre holdt og drøfte svaret. Læs følgende udtalelse om dåb af profeten Joseph Smith:

»Dåb er et tegn for Gud, for engle og for himlen, at vi gør Guds vilje, og der findes ikke nogen anden vej under himlen, hvorved Gud har fastsat, hvorledes mennesket kan komme til ham for at blive frelst og komme ind i Guds rige undtagen ved tro på Jesus Kristus, omvendelse og dåb til syndernes forladelse, og en hvilken som helst anden vej eller retning er forgæves; derpå vil I få forjættelsen om den Helligånds gave« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 237).

Vidn om, at i dag findes myndigheden til at udføre dåb kun i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.



3 Nephi 11:29 (Mesterskriftsted). Vi har fået befaling om ikke at diskutere lærdomspunkter med andre. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at mindes sidste gang de iagttog eller deltog i et skænderi. Spørg:

- Hvilke følelser havde I under diskussionen?
- Hvad var stemningen efter at diskussionen var forbi?

- Hvordan opførte folk på begge sider sig?
- Har I nogen sinde været vidne til en debat eller diskussion om religion?
- Hvor stærk var Ånden under diskussionen?
- Blev hver af de involverede overbevist eller omvendt til det andet synspunkt? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvordan tror I, at Herren har det med debatter om religion?

Læs 3 Nephi 11:28–30 og læg mærke til, hvad Herren lærte os om strid. Læs Johannes 17:20–23 og spørg:

- Hvad føjer disse vers til vores forståelse af Frelserens lærdomme vedrørende strid?
- Hvem er ophavsmand til splid? (Se L&P 10:63).
- Læs 3 Nephi 11:27. Hvad føjer lærdommen om guddommen i dette vers til vores forståelse af, hvorfor vi skal undgå strid?

Læs følgende udtalelse af ældste Russell M. Nelson, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Kirkens guddommelige lærdomme er det vigtigste mål for angreb af den åndeligt stridsløstne ...

At analysere lærdomme på en kontroversiel måde for at skabe opmærksomhed om sig selv behager ikke Herren ...

Strid nærer uenighed ...

Hvad kan vi gøre for at bekæmpe denne forgiftning af stridighed? Hvilke trin kan vi hver især tage for at erstatte en splidagtig ånd med en ånd af personlig fred?

Vis som en begyndelse omsorgsfuld interesse for andre. Kontrollér tungen, pennen og tekstbehandlingsprogrammet. Husk på dette ordsprog, hver gang du fristes til at argumentere: »Mand uden vid ser ned på sin næste, hvo som har indsigt, tier« (Ordsp. 11:12; se også 17:28) ...

Gennem kærlighed til Gud vil smerten, der skyldes splidens brændende forgiftning, blive slukket i sjælen ... Denne forpligtelse vil dernæst spredes til familie og venner og vil bringe fred til nabolag og nationer« (Stjernen, juli 1989, s. 63).

Motivér eleverne til at undgå strid.



3 Nephi 12:3–16. Herren velsigner dem, som er gode eksempler på hans lærdomme. (15–20 minutter)

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith uden at fortælle, hvem forfatteren er: »Lykke er formålet og hensigten med vort liv.« Spørg eleverne, om de mener, at denne udtalelse er sand. Spørg: Hvor mange af jer ønsker at være lykkelige?

Fortæl eleverne, at udtalelsen kommer fra Joseph Smith, og læs resten af den sammen med dem: »Lykke er formålet og hensigten med vort liv og vil blive det endelige resultat, dersom vi vandrer ad den vej, der fører dertil« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 306–307).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad er den sti, der fører til lykke?
- Hvad ville det kræve af jer for at opnå den slags lykke, som Joseph Smith taler om?
- Hvilke begivenheder, som kunne finde sted i en seminar-elevs liv i de næste få år, kunne bringe lykke?
- Har I nogen sinde troet, at noget ville gøre jer lykkelige, blot for senere at finde ud af, at det gjorde det ikke? Hvis ja, hvad var det?
- Hvorfor tror I, at det ikke lykkedes at bringe lykke?

Spørg eleverne, om de nogen sinde har set eller brugt en plan af en art. Spørg:

- Hvorfor er sådan en nyttig?
- Hvad kunne der ske, hvis en murer ikke brugte en plan?

Spørg eleverne, om de ville være interesseret i en »plan« over et fuldkomment liv. Forklar, at præsident Harold B. Lee fortalte os, hvor vi kunne finde sådan en:

»I Mesterens bjergprædiken gav han os en slags åbenbaring om hans egne egenskaber, som var fuldkomne eller kunne omtales som »en selvbiografi, som udelukkende var blevet skrevet i gerninger«, og ved at gøre det, har han givet os en plan for vores eget liv ...

Hver af hans erklæringer begynder med ordet »Salige.« ... »Salighed er en indre kilde af glæde i selve sjælen, som ingen ydre omstændigheder kan påvirke i alvorlig grad« [i *A Commentary on the Holy Bible*, red. J. R. Dummelow, s. 639]. Disse erklæringer fra Mesteren kendes i litteraturen i den kristne verden som Saligprisningerne, og er blevet omtalt af bibelkommentatorer som den nødvendige forberedelse til at indtræde i himmeriget ... Må jeg tale om den som noget mere end det, når de anvendes af jer og mig. De omfatter i virkeligheden GRUNDLOVEN FOR ET FULDKOMMENT LIV« (*Decisions for Successful Living*, s. 56–57).

Få en elev til at læse Matthæus 5:1–12 højt, mens resten af eleverne følger med i 3 Nephi 12:1–12. Bed eleverne om at se efter forskelle i de to beretninger. Efter hver saligprisning skal I stoppe for at drøfte følgende spørgsmål:

- Hvad tror I, at budskabet i denne saligprisning er? (I vers 3 kan du f.eks. spørge, hvad det vil sige at være »fattig i ånden«).

- Hvad føjer beretningen i Mormons Bog til vores forståelse af denne saligprisning?
- Hvordan vil efterlevelse af denne lærdom hjælpe jer med at finde glæde og lykke?

Følgende indsigt i Saligprisningerne kan være nyttig:

»Disse udvalgte, korte udtalelser er ikke særskilte, usammenhængende banaliteter, de står hver især i forhold til de andre. Lad os se på dem fra den mere fuldstændige liste, som blev givet i den nephitiske prædiken, og i Joseph Smiths oversættelse. Saligprisningerne handler først om en persons forhold til Gud. De handler om emner som tro på Jesus Kristus, omvendelse, dåb, tilgivelse for synder og modtagelse af Helligånden. (Disse særlige emner mangler i King James-versionen). Vægten skifter derpå til et menneskes følelser for sig selv, eller de følelser, der kommer indefra. F.eks.: Salige er de fattige i ånden, de som sørger, de som er sagtomdige og de som hungrer og tørster efter retfærdighed. Derpå skifter vægten til et menneskes holdning til andre. F.eks.: Salige er fredsstifterne. Og til sidst kommer det fjerde væsentlige – hvordan et menneske bør klare andre menneskers holdning til sig selv. Derfor er de salige, som bliver forfulgt for retfærdigheds skyld, eller som bliver hånet og forfulgt på falsk grundlag« (Robert J. Matthews, *A Bible! A Bible!* s. 240).

Læs følgende udtalelse af ældste Royden G. Derrick, daværende medlem af De Halvfjerds:

»Frelseren afsluttede sin prædiken ved at opmuntre os til at blive fuldkomne, som vor Fader i Himlen er fuldkommen. Selv om disse skridt følger efter hinanden i en naturlig rækkefølge, skal vi altid søge at blive fuldkomne i hver enkelt af disse dyder« (*Stjernen*, juli 1989, s. 71).

Motivér eleverne til at stræbe efter at blive fuldkomne ved at leve i harmoni med Saligprisningernes guddommelige principper.

3 Nephi 12:13–16. Frelseren lærte os at tjene andre og være gode eksempler for dem. (15–20 minutter)

Vis eleverne noget salt. Spørg eleverne om, hvad salt er godt til, og skriv svarene på tavlen. (Medtag, at det gør smagen bedre, at det konserverer mad, at det kan bruges som medicin, og at det er et nødvendigt næringsmiddel). Forklar, at under Moseloven blev ofre til Herren krydret med salt (se 3 Mos 2:13). Salt blev brugt til at symbolisere indgåelse af pagter i det gamle Israel (se 2 Krøn 13:5).

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 12:13 og spørg: Hvem skal være »jordens salt«? Brug spørgsmål som følgende for at hjælpe eleverne med at sætte de egenskaber ved salt, som står på tavlen, i forbindelse med de egenskaber, Frelseren ønsker, at vi udvikler:

- Hvordan kan et medlem af Kirken »føje kraft« til andre menneskers tilværelse? (Ved at tjene dem og fortælle dem om evangeliet).
- Hvordan kan vores kundskab om evangeliske sandheder hjælpe med at »bevare« andres liv? (Ved at vi leder dem til at modtage evangeliets ordinancer, og ved at udføre tempeltjeneste for de døde).
- På hvilke måder kan vi tilbyde »helbredelse« til ikke-medlemmer?
- På hvilke måder er evangeliet et »nødvendigt næringsmiddel« i vores tilværelse?

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 12:13 igen og understrege vendingen: »Men om saltet mister sin kraft, hvormed skal jorden da saltes?« Spørg:

- Hvad betyder dette spørgsmål?
- Hvordan kan salt miste sin kraft? (Ved forurening).
- På hvilke andre måder kan vi miste vores kraft eller blive forurenede, så vi ikke kan være til velsignelse for andre?

Vis eleverne et stearinlys (tænd det ikke). Læs 3 Nephi 12:14–16 og skriv egenskaberne ved lys op. (Det giver varme, det giver os mulighed for at se i mørke osv.). Spørg:

- Hvilke åndelige kendetegn kan disse egenskaber ved lys symbolisere?
- Hvordan kan jeres »lys« blive klarere og klarere?
- Hvorfor er det vigtigt at være et eksempel for andre og lade dem se jeres lys?
- Læs 3 Nephi 18:24. Hvad føjer dette vers til vores forståelse af at lade vores lys skinne?
- Hvorfor er det vigtigt, at vores eksempel »prise[r vores] Fader, som er i himlen« (3 Nephi 12:16) i stedet for os selv?

Bed eleverne om at fortælle om eksempler på, hvordan andre har velsignet dem. Motivér eleverne til at holde de pagter, de har indgået med vor himmelske Fader, så de kan være »jordens salt« og »et lys for dette folk« hele deres liv.

3 Nephi 12:17–47. Jesus Kristus opfyldte Moseloven ved sit sonoffer og åbenbarede atter evangeliets fylde. Jesu Kristi evangelium er frihedens fuldkomne lov. (20–30 minutter)

Lav tre forhøjninger i forskellige højder og sæt dem i nedadgående retning foran i klasseværelset. (Brug store, solide kasser eller andre ting, som eleverne kan stå sikkert på). Lav

en plakat med teksten *Ingen lov*, en anden med *Moseloven* og endnu en med *Jesu Kristi lov*. Giv plakaterne til tre elever og bed dem om at stå på den forhøjning, de mener bedst symboliserer deres plakat. Spørg:

- Hvorfor valgte I den forhøjning, I gjorde?
- Hvorfor tror I, at Moseloven er højere end ingen lov?
- Hvorfor tror I, at Kristi lov er højere end Moseloven?

Læs 3 Nephi 12:17–18 og forklar, at Jesus Kristus opfyldte Moseloven og tilføjede en højere lov. Læs vers 19:20, 46–48 og læg mærke til, hvad Kristi lov ville hjælpe folket med at opnå. Læs vers 21–45 og læg mærke til eksempler på Kristi højere lov. Drøft vigtigheden af denne højere lov, samt hvordan den gælder os. Hvis du ønsker det, skrives oplysningerne fra medfølgende skema på de tre plakater, mens eleverne finder de »gamle« og de »nye« love.

Ingen lov	Moseloven	Jesu Kristi lov
<ul style="list-style-type: none"> • Du kan gøre alt det, du ønsker, mod andre, og de kan gøre alt, hvad de ønsker, mod dig. 	<ul style="list-style-type: none"> • Du må ikke slå ihjel (se 3 Nephi 12:21; se også 2 Mos 20:13). • Du må ikke bedrive hor (se 3 Nephi 12:27; se også 2 Mos 20:14). • Bryd ikke løfter, som er givet til eller ved Herrens navn (se 3 Nephi 12:33; se også 4 Mos 30:2). • Retfærdighed – tage et øje for et øje (se 3 Nephi 12:38; se også 3 Mos 24:20). • Elsk din næste (se 3 Nephi 12:43; se også 3 Mos 19:18). 	<ul style="list-style-type: none"> • Bliv ikke vred (se 3 Nephi 12:22–26). • Hav ikke lystne tanker (se 3 Nephi 12:28–30). • Du bør ikke bruge eder, dit ord bør være tilstrækkelig (se 3 Nephi 12:34–37). • Barmhjertighed – vend den anden kind til (se 3 Nephi 12:39–42). • Elsk din fjende (se 3 Nephi 12:44–45).

Aflæg vidnesbyrd om de velsignelser, vi får ved at følge Guds love. Motivér eleverne til at efterleve evangeliets love og befalinger.



3 Nephi 12:48. Jesus Kristus befalede os at være fuldkomne. (15–20 minutter)

Fortæl eleverne, at du vil lave en undersøgelse. Efter at du har læst hvert af de følgende spørgsmål, skal du bede eleverne om at række deres hånd i vejret, hvis de tror, at svaret på spørgsmålet er ja.

1. Forventer vor himmelske Fader virkelig, at vi er fuldkomne?
2. Er det nødvendigt, at vi opnår fuldkommenhed i dette liv for at kunne komme ind i det celestiale rige?
3. Kan vi nogen sinde blive fuldkomne?
4. Er der forskel mellem fuldkommenhed i dette liv og evig fuldkommenhed?

Drøft kort undersøgelsen. Del eleverne op i fire grupper. Giv hver gruppe et af spørgsmålene, og bed dem om at læse skriftstederne og udtalelserne, der følger med deres spørgsmål herunder. Bed dem om at udvælge en talsmand til at præsentere det, de kommer frem til, for resten af klassen.

1. *Forventer vor himmelske Fader virkelig, at vi er fuldkomne?*

JSO, Matthæus 5:50; 2 Nephi 25:23. Vi har fået befaling om at være fuldkomne. Jesu Kristi forsoning frelser og fuldkommengør os, efter alt hvad vi formår at gøre.

»I Frelserens tjenestegerning på såvel Det Gamle Testaments tid som Det Nye Testaments tid befalede han: ›Så vær da fuldkomne‹ [Matt 5:48; se også 3 Nephi 12:48]. Det græske ord, der er oversat i Bibelen til ›fuldkomne‹, betyder ›fuldførte, færdiggjorte, fuldt udviklede‹. Vor himmelske Fader ønsker, at vi skal bruge denne jordiske prøvestand til at ›udvikle os fuldt ud‹ for at få mest muligt ud af vores talenter og evner. Hvis vi gør dette, vil vi, når vi når til vores endelige dom, opleve glæde ved at stå foran vor Fader i Himlen som ›fuldførte‹ og ›færdiggjorte‹ sønner og døtre, slebne gennem lydighed og værdige til den arv, som han har lovet de trofaste« (Stjernen, juli 1998, s. 14).

2. *Er det nødvendigt, at vi opnår fuldkommenhed i dette liv for at kunne komme ind i det celestiale rige?*

Lære og Pagter 14:7; 67:13; 93:11–14, 19–20. Man behøver ikke at opnå fuldkommenhed i dette liv for at kunne arve det celestiale rige.

»Alle i Kirken, som er på den lige og snævre sti, som stræber efter og kæmper for og ønsker at gøre det, der er ret, skønt det er langt fra fuldkommen i dette liv; hvis han går ud af dette liv, mens han er på den lige og snævre sti, vil han fortsætte mod evig belønning i sin Faders rige.

Vi behøver ikke at få komplekser eller få en følelse af, at man skal være fuldkommen for at blive frelst. Det skal man ikke. Der har kun været ét fuldkomment menneske, og det er Herren Jesus, men for at blive frelst i Guds rige og for at bestå jordelivets prøve, er det, man skal gøre, at komme på den lige og snævre sti – og således komme ind på en kurs, der fører til evigt liv – og derpå, mens man er på den sti, gå ud af dette liv i fuld fællesskab. Jeg siger ikke, at man ikke behøver at holde befalingerne. Jeg siger, at man ikke behøver at være fuldkommen for at blive frelst« (Bruce R. McConkie, *The Probationary Test of Mortality* [tale holdt ved University of Utah institut, den 10. jan. 1982], s. 12).

»Når man kravler op ad en stige, skal man begynde nederst, og gå opad trin for trin, indtil man kommer op i toppen. Sådan er det også med evangeliets principper – man skal begynde med det første, og fortsætte indtil man lærer alle ophøjelsens principper. Men det vil vare længe, efter at man er gået gennem sløret, før man har lært dem. De kan ikke alle forstås i denne verden; det vil være et stort arbejde at lære vores frelse og ophøjelse, selv ud over graven« (Joseph Smith, i *History of the Church*, 6:306–307).

3. Kan vi nogen sinde blive fuldkomne?

Moroni 10:32–33. Kraften til at blive fuldkommen kommer ved Jesu Kristi forsoning, når vi indgår og holder hellige pagter med Gud.

»Ingen ansvarlig person kan modtage ophøjelse i det celestiale rige uden templets ordinancer. Begavelser og beseglinger er for vores personlige fuldkommengørelse, og de sikres gennem vores trofasthed.

Dette krav gælder også vore forfædre ...

... Fuldkommengørelse venter. Den kan først blive fuldstændig efter opstandelsen og kun gennem Herren. Den venter alle, som elsker ham og holder hans bud« (Russell M. Nelson: *Stjernen*, jan. 1996, s. 87–88).

4. Er der forskel mellem fuldkommenhed i dette liv og evig fuldkommenhed?

Matthæus 5:48; 3 Nephi 12:48. Bemærk at Jesus Kristus først henviste til sig selv som fuldkommen efter sin opstandelse. Der er to former for fuldkommenhed: Jordisk fuldkommenhed, som er at kunne klare visse opgaver i dette liv, og evig fuldkommenhed, som kun findes efter opstandelsen.

»I dette liv kan visse handlinger fuldkommengøres. En kaster i baseball kan i en kamp kaste, så ingen rammer og ingen scorer. En kirurg kan udføre en fejlfri operation. En musiker kan gengive et musikstykke uden fejl. Man kan på samme måde opnå fuldkommenhed i at være præcis, betale tiende, overholde visdomsordet osv. ...

Skrifterne har beskrevet Noa, Set og Job som *fuldkomne* mænd ...

Det betyder ikke, at disse mennesker aldrig begik fejl eller aldrig havde brug for irttesættelse. Processen mod fuldkommenhed omfatter udfordringer, som skal overvindes, og skridt mod omvendelse, som kan være smertefulde ...

Menneskelig fuldkommenhed kan opnås, når vi prøver at udføre enhver pligt, holde alle love og stræbe efter at være lige så fuldkomne i vores sfære, som vor himmelske Fader er i sin. Hvis vi gør vores bedste, vil Herren velsigne os i overensstemmelse med vore gerninger og vores hjertes ønsker.

Men Jesus bad om mere end menneskelig fuldkommenhed. I det øjeblik, hvor han udtalte ordene »som jeres himmelske fader er fuldkommen!« hævdede han vores udsyn over grænserne for livet på jorden. Vor himmelske Fader er evigt fuldkommen ...

Den fuldkommenhed, som Frelseren tiltænkte os, er langt mere end en fejlfri opførsel. Det er den evige forventning, som Herren udtrykte det i sin store forbøn til sin Fader – at vi må blive fuldkomne og i stand til at bo med dem i evighederne forude ...

Opstandelsen er et krav for evig fuldkommenhed. Takket være Jesu Kristi forsoning, vil vore legemer, der er nedbrydelige på jorden, blive uforgængelige. Vores fysiske ramme, som nu er udsat for sygdom, død og forfald, vil antage udødelig herlighed. Vores legeme bliver nu holdt i live af livets blod og bliver stadig ældre. Det vil blive holdt i gang af ånden og blive uforanderlig og uden for dødens bånd.

Evig fuldkommenhed er reserveret dem, som overvinder alt og arver Faderens fylde i hans himmelske boliger. Fuldkommenhed består af at opnå evigt liv – den form for liv, som Gud lever« (Russell M. Nelson: *Stjernen*, jan. 1996, s. 86–87).

3 Nephi 13:1–24. Når vi tjener Gud og vores næste, bør vi handle af kærlighed i stedet for for at blive set af andre.

(25–35 minutter)

Vis eleverne billederne, Velsignelse af nadveren (Evangelisk kunst – 603) og Omdeling af nadveren (nr. 604). Spørg: Hvorfor det er godt at velsigne og tage nadveren? Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Hvis en person udfører en tilsyneladende retfærdig handling, men gør de af forkerte årsager, som f.eks. at opnå selviske hensigter, kan hans *hænder* være rene, men hans *hjerte* er ikke rent. Hans handling vil ikke blive regnet for retfærdig ...

Vi skal ikke alene *gøre* det, som er rigtigt. Vi skal handle af de rette årsager. De nutidige terminologi er *gode motiver*. Skrifterne henviser ofte til denne passende mentale holdning med ordene *hertets fulde oprigtighed* eller *sandt forsæt*.

Skrifterne gør det klart, at Gud forstår vore motiver og vil dømme vore handlinger derefter« (*Pure in Heart*, s. 13, 15).

Bed eleverne om at tænke over, hvordan ældste Oaks' udtalelse gælder billederne. Spørg:

- Hvilke rette motiver er der til at velsigne eller deltage i nadveren?
- Hvordan kan de velsignelser, vi modtager for at deltage i nadveren, variere afhængig af vore motiver for at gøre det?

Bed eleverne om at læse Matthæus 6:1. Læs 3 Nephi 13:1–4 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad lærer disse vers os om at have de rette motiver?
- Hvad advarede Frelseren imod?
- Hvordan gælder det vores tiendebetaling eller andre handlinger i tro og tilbedelse?

Spørg eleverne hvad ordet *hykler* betyder. Læs 3 Nephi 13:5–15 og spørg:

- Hvad advarer Frelseren imod i disse vers?
- Hvordan kan disse lærdomme hjælpe jer med at forbedre jeres bønner?
- Hvad bør undgå, når vi beder?

Læs 3 Nephi 13:16–24 og læg mærke til, hvad disse vers har at gøre med drøftelsen. Læs følgende udtalelse af biskop Robert D. Hales, som dengang var Kirkens præsiderende biskop:

»Vi [skal] gennemgå vore motiver. En god overvejelse i vores beslutningsproces er at se på vore motiver for at træffe vore beslutninger. Vi bør spørge os selv: »Er mine motiver egoistiske, eller er der kærlighed i den beslutning, jeg nu skal træffe? Er denne beslutning i harmoni med budene, både med lovens ånd og bogstav? Er min beslutning grundlæggende rigtig, hæderlig og forenelig med den gyldne regel? Har jeg overvejet, hvordan min beslutning påvirker andre?«

»Lad alle dine beslutninger blive truffet i kærlighed« (1 Kor 16:14).

Pas på frygt og begær. Vær opmærksom på dine virkelige motiver« (*Stjernen*, jan. 1989, s. 9).

3 Nephi 13:25–34. Jesus bad de tolv nephiter om at indvie deres liv til tjenestegerningen. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at tænke over de regler og forventninger, som fuldtidsmissionærene skal følge, og som andre kirke-medlemmer ikke skal. (Missionærer skal f.eks. tilbringe hele tiden med at missionere, forblive sammen med deres kammerat altid og have studium sammen med deres kammerat og personligt hver dag). Giv eleverne to minutter til at skrive så mange regler, de kan komme i tanke om, og bed dem derpå om at fortælle klassen om, hvad de har skrevet. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor har missionærer disse ekstra regler?
- Hvordan hjælpe lydighed mod disse regler dem med at have succes i deres arbejde?

Bed eleverne om at sammenligne 3 Nephi 13:25 med Matthæus 6:25 og spørg om, hvorledes disse skriftsteder er forskellige? (3 Nephi 13:25 tydeliggør, at disse instruktioner var beregnet for de tolv disciple). Læs 3 Nephi 13:26–34 og spørg:

- Hvordan tror I, at disse retningslinier kunne hjælpe de tolv disciple i deres tjenestegerning?
- Hvad er nogle af De Tolv Apostles ansvar i dag? (Se L&P 107:23, 33, 35).
- Hvordan kan Frelserens belæring i 3 Nephi hjælpe os med at forstå kaldelsen af apostlene i dag?
- Hvordan kan I anvende disse lærdomme, selv om I ikke bliver kaldet til at tjene fuld tid i Kirken?

Læs igen 3 Nephi 13:33 og vidn om de velsignelser, som kommer, ikke kun til missionærer og apostle, men til alle, som først og fremmest søger Guds rige.

3 Nephi 14. Herren vil dømme og tilgive os i henhold til dem måde, vi dømmer og tilgiver andre på. Vi bør bruge god dømmekraft til at skelne ugudelighed fra retfærdighed. (45–50 minutter)

Bed en elev om at komme op og sidde foran i klasseværelset med ansigtet mod de andre elever. Forkynd, at denne elev vil virke som »dømmer for en dag«. Spørg eleven: Ville du føle godt ved at dømme –

- dem, du ønsker skulle være dine venner?
- hvilke film, der er passende at se?
- om man skal gå ud med en bestemt elev?
- hvilke elever, der er retfærdige eller ugudelige?

Drøft forskellene mellem disse former for dom med eleverne. Forklar, at der er nogle beslutninger og ting, vi kan dømme, og andre vi ikke bør. Spørg: Hvordan kan man kende forskel?

Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks:

»Jeg har tænkt over nogle af de skriftsteder, som befaler os ikke at dømme og over andre, som belærer os om at dømme, og som endda fortæller os hvordan. Jeg er overbevist om, at disse tilsyneladende modsigelser i virkeligheden er konsekvenserne, når vi ser dem i evighedens perspektiv. Nøglen er at forstå, at der findes to former for dom: Den endelige dom, som vi ikke må afsige, og den midlertidige bedømmelse, som vi får befaling om at foretage på grundlag af retfærdige principper« (Døm ikke, men bedøm, CES fireside for unge voksne, den 1. marts 1998, s. 1).

For at hjælpe eleverne med at forstå forskellen mellem disse to former for dom, kan du give dem kopier af »Den endelige og den mellemliggende dom« fra Appendix (s. 301) som et uddelingsark eller vis det på en overhead. Læs og drøft det sammen.

Læs 3 Nephi 14:1–2 og Joseph Smiths Oversættelse af Matthæus 7:1–2. Spørg om, hvordan disse vers svarer til ældste Oaks' forklaring om dom. Læs 3 Nephi 14:3–5 og spørg:

- Hvilken dom kræves i disse vers?
- Hvad kan bjælken symbolisere? (Personlig synd eller svaghed).
- Hvorfor er det vigtigt, at vi dømmer vore egne svagheder og synder korrekt?
- Læs Lære og Pagter 11:12. Hvordan hjælper det at følge Ånden, ifølge dette vers, os med at dømme retfærdigt?
- Læs 3 Nephi 14:6. Hvilken dom kræves i disse vers?
- Hvorfor er det vigtigt, at man er omhyggelig med, hvem man fortæller om det, som er helligt?

Fortæl eleverne, at 3 Nephi 14:7–11 belærer om bøn.

Spørg: Skal vi dømme om, hvad vi skal bede for? Hvorfor? Bed eleverne om at læse vers 13–14 og lægge mærke til, hvad disse vers har at gøre med at dømme. Spørg:

- Hvordan kan man dømme om, hvilke sti man skal følge i livet?
- Hvordan hjælper ældste Oaks' budskab i denne beslutning?

Bed eleverne om at læse vers 15–23 og spørg om, hvad disse vers lærer os om at dømme. Læs vers 24–27 for eleverne. Vidn om, at de, som udøver retfærdige domme og lever i henhold til deres beslutning om at følge Herren, bygger på en solid grundvold.



3 Nephi 15–18

Indledning

Jesus Kristus er »loven og lyset« (3 Nephi 15:9). Han belæte om, at alle mennesker skal se hen til ham for at modtage evigt liv. I kapitel 15–18 er vi vidne til hans barmhjertighed. Da han erkendte, at mange ikke forstod hans ord vedrørende Moseloven, brugte han tid til at komme med yderligere forklaringer. Da folket så på ham med tårer i øjnene, og ønskede, at han skulle blive længere, blev han og betjente dem. Han helbredte deres syge, bad for dem og indstiftede nadveren blandt dem.

Væsentlige evangeliske principper

- Jesus Kristus gav Moseloven til det gamle Israel. Guds love bliver givet for at hjælpe med at føre folk til Frelseren (se 3 Nephi 15:2–10).
- Kristi »får« er de mennesker, som hører hans røst og følger ham (se 3 Nephi 15:12–16:3; se også Joh 10:14–16, 25–27).
- Eftersom jøderne fornægtede Frelseren, vil evangeliet i de sidste dage først komme til ikke-jøderne. De ikke-jøder, der omvender sig og accepterer evangeliet, vil blive talt blandt Israels hus og modtage de samme velsignelser (se 3 Nephi 16:6–13).
- Overvejelse og bøn kan føre til åbenbaring og forståelse (se 3 Nephi 17:1–3; se også Helaman 10:1–3; L&P 138:1–2, 11).

- Åndelige oplevelser er virkelige, selv om menneskeligt sprog af og til ikke kan beskrive dem (se 3 Nephi 17:15–18; se også 3 Nephi 19:31–34).
- Deltagelse i nadveren hjælper os med at erindre Jesu Kristi forsoning. Når vi deltager værdigt og holder vore pagter, har Gud lovet, at vi altid vil have hans Ånd hos os (se 3 Nephi 18:1–11; se også 3 Nephi 20:3–9).
- Jesus Kristus, er verdens lys. Vi holder hans lys frem for andre, når vi holder hans befalinger (se 3 Nephi 18:24–25).
- Herren har befalet os ikke at nyde nadveren uværdigt (se 3 Nephi 18:27–30).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 369–379.*

Forslag til undervisningen



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 18, »Min glæde er fuldkommen«, kan bruges til at undervise i 3 Nephi 17 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

3 Nephi 15:1–10. Jesus Kristus gav Moseloven til det gamle Israel. Guds love bliver givet for at hjælpe med at føre folk til Frelseren. (20–25 minutter)

Vælg en elev, som har evner til f.eks. at jonglere eller spille et musikinstrument. Giv eleven to minutter til at demonstrere sin evne og til at lære resten af eleverne, hvordan man gør det. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad tror I, der gør det vanskeligt at undervise i denne evne?
- Hvordan kan man vide, om folk, som man forsøger at undervise, virkelig lærer noget?
- Hvad ville I gøre, hvis folk ikke forstod, hvad I underviste dem i?

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 15:1–10 og spørg:

- Hvilke af Frelserens lærdomme havde folk svært ved at forstå?
- Hvad gjorde Frelseren, da han erkendte, at folket ikke forstod hans lærdomme om Moseloven?

Spørg:

- Hvor mange gange forekommer ordet *se* i disse vers?
- Hvad tror I, at dette antyder om vigtigheden af det, Kristus underviste i?

Skriv følgende fire punkter på tavlen:

1. Moseloven blev givet af Jesus Kristus.
2. Jesus Kristus opfyldte eller fuldendte Moseloven. Dele af loven blev »afskaffet« (3 Nephi 12:47), og fok var ikke længere forpligtet til at efterleve dem.
3. Opfyldelsen af Moseloven afskaffede ikke andre dele af loven eller andre lærdomme og profetier i Det Gamle Testamente (f.eks. De Ti Bud, tiendeloven og Israels indsamling).
4. Moseloven pegede mod og vidnede om Jesus Kristus.

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 15:3–10 omhyggeligt og lægge mærke til ord eller vendinger, som belærer om disse punkter. Drøft det, de kommer frem til, og besvar de spørgsmål, der måtte komme frem i jeres drøftelse. Henvi efter behov til kommentarerne til 3 Nephi 15:1–10 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122, s. 369–370*.

Læs følgende udtalelse af præsident Harold B. Lee, daværende medlem af Det Første Præsidentskab:

»Husk, at Jesu Kristi evangeliums principper er guddommelige. Ingen ændrer Kirkens principper og lærdomme undtagen Herren ved åbenbaring. Men fremgangsmåder ændrer sig, efterhånden som inspireret vejledning kommer til dem, som præsiderer på et givent tidspunkt« (»God's Kingdom – A Kingdom of Order«, *Ensign*, jan. 1971, s. 10).

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 15:9–10 og spørg:

- Hvilke love skal I efterleve i dag?
- På hvilke måder kan det at se hen til Kristus hjælpe os med at holde ud til enden?
- Hvilke velsignelser lover Herren dem, der efterlever hans befalinger?

3 Nephi 15:12–16:3. Kristi »får« er de mennesker, som hører hans røst og følger ham. Jesus havde tilhængere i Jerusalem, på det amerikanske fastland og blandt andre medlemmer af Israels hus. (30–35 minutter)

Fortæl eleverne, at du vil sende dem ud på en skattejagt. Del eleverne op i par. Giv hvert par det første spor fra medfølgende skema. Få dem til at ransage skriften for at finde svar på spørgsmålet. Når de finder det, skal du bede dem om at komme op til dig for at kontrollere det. Hvis det er rigtigt, så giv dem næste spor, og fortsæt indtil de har fundet svarene på alle sporene.

Spør i skattejagten

1. Hvilket dyr tales der om i Johannes 10:14?
2. Hvem er i henhold til Johannes 10:27 Kristi får?
3. Hvad kalder Johannes 10:16 et indelukke for får? Hvor lå dette indelukke?
4. Hvor var, i henhold til 3 Nephi 15:16–17, 21, 24, et andet af Frelserens folde?
5. Hvorfor fortalte Herren ikke jøderne om folden på det amerikanske fastland? (Se 3 Nephi 15:11–14, 18–19).
6. Hvilken fold henviser 3 Nephi 15:15, 20–21; 16:1–2 til?
7. Hvad gjorde Frelseren, i henhold til 3 Nephi 16:3; 17:4, for de andre får i Israel?

Ved afslutningen af denne søgen, skal I drøfte, hvad eleverne har lært. Spørg dem om, hvordan de oplysninger, de fandt, kunne anses for værende værdifulde eller sammenlignes med en skat. Fortæl eleverne, at Johannes 10:16 og 3 Nephi 15:21 ofte bruges af missionærerne til at hjælpe dem, som de underviser, med at forstå, at Mormons Bog er et andet vidne om Jesus Kristus.

Bed et af elevparrene om at komme op foran i klassen. Bed dem om at spille rollen som missionærer, der underviser dig som ikke-medlem? Spørg dem: Er der nogle skriftsteder i Bibelen, som taler om Mormons Bog? Indbyd de andre elever til også at svare. Vidn om, at Mormons Bog i sandhed er en optegnelse om Guds andre får. Drøft følgende spørgsmål:

- På hvilke måder kan vi anses for værende Frelserens får?
- Hvilke ansvar har vi som medlemmer af hans fold eller kirke?
- Hvordan kan vi vide, at vi er i fårefolden i dag?

3 Nephi 16:4–20. Eftersom jøderne fornægtede Frelseren, vil evangeliet i de sidste dage først komme til ikke-jøderne. De ikke-jøder, der omvender sig og accepterer evangeliet, vil blive talt blandt Israels hus og modtage de samme velsignelser. (20–25 minutter)

Vis eleverne et billede af to missionærer (f.eks. Evangelisk kunst – 612). Spørg:

- Hvordan tror I, at det er at kontakte folk som missionær?
- Hvilke reaktioner kan folk have over for de missionærer, som kontakter dem?
- Tror I, at det er let for missionærerne at kende forskel på folk, som er parat til at modtage evangeliet, og folk, som ikke er det? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvorfor er det vigtigt at have en positiv holdning, selv hvis folk ikke accepterede jeres budskab?

Læs Lære og Pagter 29:1–2, 4, 7 og spørg:

- Hvad har disse vers at gøre med missionering?
- Hvordan kan missionering sammenlignes med at indsamle ting?
- Hvem lytter til og accepterer missionærernes budskab?

Fortæl eleverne, at 3 Nephi 16:4–20 belærer om indsamlingen af omvendte blandt hedningene og Israels hus i de sidste dage. Disse vers handler om gange, hvor medlemmer af hver af disse grupper vil acceptere evangeliet og om andre gange, hvor de vil afvise det. Skriv følgende skema på tavlen: Læs henvisningerne og udfyld hurtigt skemaet sammen.

3 Nephi 16	Hedningenes reaktion på evangeliet	Israels reaktion på evangeliet
vers 5–7		
vers 10–12		
vers 13–14		

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 16:7, 10 og spørg:

- Hvad er nogle af årsagerne til, at både hedningene og Israels hus afviser evangeliet?
- Læs vers 8–9, 15. Hvilke konsekvenser kommer til dem, som afviser evangeliet?
- Læs vers 11–13. På hvilke betingelser er Herren villig til alt tilgive dem, som afviser evangeliet?
- Læs vers 16. Hvad lover han Israels hus for deres trofasthed?

Vidn om, at indsamlingen i de sidste dage er begyndt.

Motivér eleverne til at forberede sig på at tage på fuldtidsmission for at hjælpe til i denne indsamling.

3 Nephi 17:1–3. Overvejelse og bøn kan føre til åbenbaring og forståelse. (15–20 minutter)

Før undervisningen skrives følgende ord og vendinger på tavlen, og hver af dem dækkes med et særskilt stykke papir: *middag, fodboldkamp, matematikprøve, date med en ven, skole, missionskald, tempelægteskab, deltagelse i nadveren, modtagelse af åbenbaring.*

Når lektionen begynder, skrives *Forberedelse går forud for magt* på tavlen. Spørg eleverne: Hvad tror I, at denne udtalelse betyder? Spørg dem, om de mener, at den er sand.

Fortæl dem, at under hvert stykke papir på tavlen, står en begivenhed. Forklar, at du vil fjerne dækket over begivenhederne en ad gangen, og at de, mens du gør det, bør tænke på det vigtigste, de kan gøre for at forberede sig til den begivenhed. Tag dækket af begivenhederne en efter en (tag ikke dækket af den sidste begivenhed, *modtagelse af åbenbaring*). Bed eleverne om at komme med nogle af deres svar, og skriv dem under begivenhederne.

Tag dækket af *modtagelse af åbenbaring* og drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor er det vigtigt at modtage åbenbaring?
- Hvordan forbereder I jer til at modtage åbenbaring?
- Hvad kan der ske, hvis I ikke forbereder jer?

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 17:1–2 og lægge mærke til den bekymring, Frelseren havde vedrørende nephiterne. Læs vers 3 og spørg:

- Hvilke fire belæring gav Frelseren nephiterne?
- Hvorfor tror I, at det at være »hjemme«, borte fra afledninger, er nyttig forberedelse?
- Hvad vil det sige at »overveje«? Hvordan kan det hjælpe?
- Hvorfor tror I, at bøn er en vigtig del af denne proces?
- Hvordan kan I forberede jeres sind til at modtage åbenbaring og forståelse?

Bed eleverne om at læse Joseph Smith – Historie 1:8–14 og lægge mærke til ligheder mellem det, som Frelseren bad nephiterne om at gøre, og det, som Joseph Smith gjorde, før han modtog det første syn. Drøft det, eleverne finder frem til.

Motivér dem til at følge dette mønster i deres tilværelse. Forman dem til at bede og studere skrifterne dagligt og fortsat søge Herrens vejledning. Overvej følgende udtalelse af søster Anne G. Wirthlin, som var medlem af Primarys hovedpræsidentskab:

»Frelseren har givet os et forbillede at følge, når vi studerer skrifterne. Vi hører ordet, vi overvejer dets betydning, vi beder vor himmelske Fader om at hjælpe os med at forstå, og derpå er vi i vores sind og hjerte beredt til at modtage de lovede velsignelser. Overvejelse er mere end at læse ordene, det er en søgen efter betydninger, som vil hjælpe os i vores indbyrdes forhold, og når vi træffer valg i vores tilværelse. Det giver ordet mulighed for at gå fra vores sind til vores hjerte. Ånden bærer vidnesbyrd for vore hjerter, når vi bønsumt søger at få kundskab om det, som hører vor himmelske Fader til. Når vi har dette vidnesbyrd og denne kundskab, tænker og lever og forholder vi os til hinanden på mere kristuslignende måder« (*Stjernen*, juli 1998, s. 9).



3 Nephi 17; 18:36–39. Frelseren viste barmhjertighed mod nephiterne, da han betjente dem.

(40–50 minutter)

Bed eleverne om at tænke på nogen, de beundrer på grund af den måde, denne person behandler andre på. Bed nogle elever om at fortælle, hvem de vælger. Spørg dem:

- Hvordan har denne person været en positiv indflydelse i Kirken, skolen eller samfundet?
- Hvorfor tror I, at det er så vigtigt at behandle andre med barmhjertighed?

Bed eleverne om at tænke på engang, hvor nogen viste dem venlighed og kærlighed. Spørg: Hvilken indflydelse havde denne oplevelse på jer? Bed dem om at tænke på engang, hvor nogen behandlede dem dårligt eller ignorerede dem og spørg: Hvordan adskilte de følelser, I havde ved disse to oplevelser, sig fra hinanden?

Bed eleverne om at forestille sig, at de er ved et stort møde med profeten. Spørg: Hvordan ville I have det, hvis han brugte tid til at hilse på jer personligt, tage jeres hånd og udtrykke sin kærlighed til jer? Bed dem om at forestille sig, at Frelseren kom til undervisningen i dag. Spørg: Hvordan ville I have det, hvis han brugte tid til at mødes med jer personligt?

Fortæl eleverne, at 3 Nephi 17; 18:36–39 indeholder en smuk beretning om Frelserens tjeneste blandt nephiterne. Læs disse stykker sammen og bed eleverne om at være opmærksom på den kærlighed, Frelseren viste til folket personligt, da han betjente dem. Spørg:

- Hvordan forestiller I jer, at det var at se Frelseren på dette tidspunkt?
- Hvad lærer I om Frelserens kærlighed og barmhjertighed fra denne beretning?
- Hvilket vers gør størst indtryk på jer? Hvorfor?
- Hvilke beviser er der på det hellige ved denne oplevelse?

Bed eleverne om at besvare følgende spørgsmål skriftligt:

- Hvilke indtryk fik du, da du studerede 3 Nephi 17, 18:36–39?
- Hvis din familie aldrig havde læst disse kapitler før, hvilken del ville du så helst fortælle dem om? Hvorfor?
- Hvad lærte du fra Frelserens gerninger, som du helst vil anvende i din tilværelse?

Bed nogle elever, som er villige til at læse deres svar for klassen om at gøre det.



3 Nephi 18:1–12, 26–32. Deltagelse i nadveren hjælper os med at erindre Jesu Kristi forsoning.

Når vi deltager værdigt og holder vore pagter, har Gud lovet, at vi altid vil have hans Ånd hos os.

(40–45 minutter)

Skriv følgende udtalelse af ældste David B. Haight, medlem af De Tolvs Kvorum, på tavlen:

»Den ugentlige mulighed vi har for at deltage i Herrens nadver, som er én af de mest hellige ordinancer i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, er et yderligere bevis på hans kærlighed til os alle. Forbundet med deltagelsen i nadveren er principper af grundlæggende betydning for menneskets fremgang og ophøjelse i Guds rige og skabelsen af ens åndelige karakter« (*Den danske Stjerne*, okt. 1983, s. 21).

Spørg eleverne: Hvad mener I, er det dyrebareste, vi kan have her på jorden? Drøft deres svar. Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks: »Hele tiden at have Åndens fællesskab er det mest værdifulde, vi kan opnå her i livet« (*Liahona*, jan. 1999, s. 44).

- Hvorfor er Helligåndens gave så dyrebar?
- Hvordan velsigner denne gave jer?
- Hvad kan I gøre for at modtage denne gave i større overflod?

Fortæl eleverne, at 3 Nephi 18 indeholder instruktioner fra Frelseren, som kan hjælpe os med bedre at forstå forholdet mellem det at tage nadveren og modtage Helligånden. Mind eleverne om, at i kapitel 17 skulle Frelseren til at forlade nephiterne, men besluttede at blive længere på grund af kærlighed til dem. At vide dette kan hjælpe eleverne med at erkende værdien af Frelserens yderligere lærdomme i kapitel 18, samt hvordan disse lærdomme kan styrke os, når Frelseren ikke er i vores midte.

Læs 3 Nephi 18:1–3, 8 og spørg om, hvilke ordinancer Frelseren udførte: Læs vers 4, 9 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad skete der, da disciplene spiste brødet og drak vinen? (De blev mætte).
- Læs 3 Nephi 20:8–9. Hvad blev folket, ifølge disse vers, fyldt med?
- Hvordan kan nadveren hjælpe os med at blive fyldt af Ånden?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks:

»Det nære forhold mellem at nyde nadveren og Helligåndens fællesskab er forklaret i nadverbønningen. Når vi tager brødet, vidner vi om, at vi er villige til at påtage os Jesu Kristi navn og altid erindre ham og holde hans bud. Når vi gør dette, har vi løfte om, at vi altid vil have hans Ånd hos os (se L&P 20:77) ...

Ikke en eneste af jer ... eller jeres ledere har levet uden synd efter sin dåb. Hvis der ikke var tilvejebragt et eller andet middel, så vi yderligere kunne blive rene efter dåben, ville hver eneste af os være fortabt med hensyn til det åndelige. Vi kan ikke have fællesskab med Helligånden, og vi ville ved den endelige dom være dømt til at »blive forkastet for evigt« (1 Nephi 10:21). Hvor taknemlige bør vi ikke være for Herren, som har tilvejebragt en proces, så hvert eneste døbt medlem af hans kirke fra tid til anden kan blive rensset fra syndens smuds. Og nadveren er en væsentlig del af denne proces. Vi har fået

befaling om at omvende os fra vore synder og komme til Herren med et sønderknust hjerte og en angergiven ånd og nyde nadveren i overensstemmelse med de pagter, som er knyttet hertil. Når vi fornyr vore dåbspagter på denne måde, fornyr Herren vores dåbsrensende virkning. Vi bliver på denne måde gjort rene og vil altid kunne have hans Ånd hos os. Vigtigheden af dette ses i Herrens befaling om, at vi modtager nadveren hver uge (se L&P 59:8–9)« (*Liahona*, jan. 1999, s. 44).

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 18:7, 10–14; Lære og Pagter 20:77, 79 og fortælle, hvad de lærer om nadveren. Drøft nogle af følgende spørgsmål:

- Hvad løfter giver vi, når vi tager nadveren?
- Hvad symboliserer brødet og vandet?
- Hvad kan vi gøre for at gøre nadveren helligere og mere åndelig?

Læs 3 Nephi 18:26–34 og spørg:

- Hvad advarer Frelseren imod i disse vers?
- Hvorfor tror I, at det er vigtigt, at vi ikke deltager uværdigt i nadveren?

Læs følgende udtalelse af ældste Oaks for at hjælpe eleverne med at forstå, hvordan vi kan deltage værdigt i nadveren:

»Jeg vil bønfalde alle Kirkens medlemmer, både unge og gamle, om at deltage i nadvermødet hver sabbatsdag og modtage nadveren med den angergivne indstilling, der beskrives som »et sønderknust hjerte og en angergiven ånd« (3 Nephi 9:20). Jeg beder til, at vi vil gøre det med den ærbødige og højtidelige indstilling til Frelseren, der vil vise, at vi tager pagten om »altid (at) erindre ham« (L&P 20:77) alvorligt. Frelseren har selv sagt, at vi skulle nyde nadveren, »dersom vores eneste øjemed er at gøre det til min ære og ihukomme for Faderen mit legeme, der blev nedlagt for jer, og mit blod, der blev udgydt til jeres synders forladelse« (L&P 27:2).

Jeg beder til, at vi også vil modtage nadveren med en ydmyg ånd, som vil hjælpe os til at tage imod og virke i kaldelser i Kirken og derved opfylde vores højtidelige pagt om at påtage os hans navn og værk. Jeg beder også om, at vi vil overholde vores hellige pagt om at holde hans bud« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 59).

Læs 3 Nephi 18:5–6 og spørg: Hvad lovede Herren, at han ville give magt til at gøre? Bed en bærer af Det Aronske Præstedømme om at forklare sit ansvar i forbindelse med at administrere nadveren. Spørg den unge mand: Hvad får

det dig til at føle, når du udfører denne hellige pligt? Spørg eleverne:

- Hvad kan I gøre for at sørge for, at ordinancen bliver udført på en sådan måde, at den er Frelseren til velbehag?
- Hvilke følelser bør vi have for de unge mænd, som udføre disse præstedømmepligter? (Se L&P 84:35–38).

Læs de to første afsnit i følgende udtalelse af ældste Oaks, og giv derpå flere unge mænd til opgave hver at læse et af de afsnit, der følger efter. Efter hvert afsnit skal I gøre holdt og bede den unge mand, som læste det, om at fortælle, hvorfor han mener, at dette punkt er vigtigt, og ligeledes indbyde de andre elever om at fortælle om deres tanker.

»De, som virker i præstedømmet, gør det på vegne af Herren (se L&P 1:38; 36:2) ...

Det princip, som jeg foreslår, er at lede dem, som medvirker ved nadveren – uanset om de forbereder, velsigner eller uddeler nadveren – til ikke at gøre noget, som vil distrahere noget medlem i vedkommendes tilbedelse eller fornyelse af sine pagter. Dette princip om ikke at distrahere har visse principper knyttet til sig.

Diakoner, lærere og præster bør altid være rene at se på og opføre sig ærbødigt, når de udfører deres højtidelige og hellige ansvar. Lærernes særlige opgaver i forberedelsen af nadveren er de mindst synlige, men de bør alligevel udføres stille og ærbødigt og med værdighed. Lærerne bør altid huske, at disse symboler, som de forbereder, repræsenterer Herrens legeme og blod.

Præsterne bør for at undgå at distrahere medlemmerne i denne hellige stund udtale nadverbønnerne klart og tydeligt. Nadverbønnerne bør ikke hurtigt lyses af eller mumles, så de ikke kan høres. Alle de tilstedeværende bør hjælpes til at forstå, at denne ordinance og disse pagter er så vigtige, at Herren har fastsat de nøjagtige ord, som skal udtales. Alle bør hjælpes til at fokusere på disse hellige ord, når de fornyr deres pagter ved at nyde nadveren.

... Brødre, husk betydningen af disse hellige bønner. I beder som en Herrens tjener på hele forsamlingens vegne. Tal, så I kan høres og forstås, og sig det med oprigtighed.

Diakonerne bør omdele nadveren på en ærbødig og ordentlig måde uden unødvendige bevægelser eller udtryk, som gør at de vækker opmærksomhed. De bør, i alt hvad de gør, undgå at distrahere noget medlem i forsamlingen i deres tilbedelse eller indgåelse af pagter. Alle, som medvirker til nadveren – uanset om de forbereder, velsigner eller uddeler nadveren – bør være soignerede og sømmelige, uden at der findes noget i

deres personlige fremtræden, som vil påkalde sig særlig opmærksomhed. De bør både i udseende og gerning undgå at distrahere noget medlem i at kunne rette sin fulde opmærksomhed mod at tilbede og indgå pagter, hvilket er formålet med denne hellige ordinance.

Dette princip om ikke at distrahere gælder både for det sete og det usete. Hvis bærere af Det Aronske Præstedømme, som medvirker til denne hellige ordinance, er uværdige til at deltage, og dette er kendt for nogen af de tilstedeværende, vil det, at de medvirker, være en alvorlig distraktion for denne eller disse personer. Unge mænd, hvis der er nogen af jer, som er uværdige, så tal med det samme med jeres biskop uden at opsætte det. Få hans vejledning i, hvad I skal gøre for at kvalificere jer til at kunne deltage i jeres pligter i præstedømmet med værdighed og på passende vis.

Jeg har et sidste forslag. Med eneste undtagelse i form af de præster, som bryder brødet, bør alle bærere af Det Aronske Præstedømme synge med på nadversalmen, som er en tilbedelse og en forberedelse til nadveren. Der er ingen, som har mere brug for denne åndelige forberedelse end de præstedømmebærere, som skal udføre den. Mine unge brødre, det er vigtigt, at I synger med på nadversalmen. Jeg beder jer gøre dette« (*Liahona*, jan. 1999, s. 46).

3 Nephi 18:13–25. Oprigtig bøn kan hjælpe os med at modstå fristelse. (20–25 minutter)

Bed en elev om at komme op foran i klassen og tage en frakke på og holde en paraply og et skjold. (Du kan lave et skjold af papir eller pap). Spørg eleverne, hvad en frakke, en paraply og et skjold har til fælles. (De kan alle bruges til beskyttelse). Læs 3 Nephi 18:15–19 og læg mærke til noget, Frelseren belærte om, som også giver beskyttelse. Spørg:

- Hvordan kan bøn beskytte os?
- Hvilke oplevelser har I haft, hvor Herren beskyttede jer på grund af jeres bønner?

Bed fire elever om hver især at læse en af følgende udtalelser. Ældste Bernard P. Brockbank, som dengang var assistent til De Tolv, sagde:

»Rigtig, oprigtig bøn til en levende Fader i himlen, ved en levende Frelser og Formidler, er nødvendig for beskyttelse fra djævelens magt og onde indflydelse« (i Conference Report, apr. 1974, s. 166; eller *Ensign*, maj 1974, s. 115).

Ældste L. Tom Perry, medlem af De Tolvs Kvorum, sagde om sin opvækst:

»Hver morgen blev vi klædt på i vort hjem, ikke blot med hat og regnfrakke og støvler for at være beskyttede mod storm og regn, men endnu mere omhyggeligt iførte vore forældre os hver eneste dag Guds rustning. Som vi knælede der i familiebøn og lyttede til vores far, medlem af præstedømmet, som udøste sit hjerte og bad om at Herren ville beskytte familien mod den Ondes gloende pile, blev der lagt endnu et beskyttende lag på vort troens skjold« (*Den danske Stjerne*, okt. 1974, s. 428).

Ældste Joe J. Christensen, daværende medlem af De Halvfjerds' Præsidium, sagde:

»At sende børnene ud af jeres hjem uden bønnens åndelige beskyttelse er ligesom at sende dem ud i en snestorm uden overtøj på« (*Stjernen*, jan. 1994, s. 12).

Ældste Spencer W. Kimball, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, sagde:

»Jeg vil gerne sammenligne hjemmeaften, familiebøn og andre dermed forbundne aktiviteter i Kirken til frelse for familien, når de udføres samvittigheds fuldt, med en paraply. Hvis paraplyen ikke åbnes, er den kun lidt mere end en stok, og kan ikke give nogen særlig beskyttelse mod naturens storme. På samme måde er de gudgivne planer kun af lidt værdi, hvis de ikke bliver brugt« (i Conference Report, okt. 1969, s. 23).

Læs 3 Nephi 18:20–25 sammen. Bed eleverne om at tænke på en anden ting (ud over en frakke, paraply eller et skjold), som bøn kan sammenlignes med. Bed flere af eleverne om at fortælle om den ting, de tænkte på, og drøft, hvordan den minder dem om bøn. Motivér eleverne til at søge vor himmelske Faders beskyttelse ved daglig personlig bøn.



Indledning

Kapitel 19–26 i 3 Nephi er en beretning om de begivenheder og lærdomme fra den anden og tredje dag i Frelserens tjenestegerning blandt nephiterne. En stor mængde, som havde hørt, at Kristus havde betjent 2500 den første dag, arbejdede hele den nat for at kunne samles til hans tilbagevenden. Den anden dag bad Jesus sammen med folket, han administrerede nadveren til dem og forklarede vigtige lærdomme for dem. Jesus beskrev folket som havende stor tro (se 3 Nephi 19:35–36).

I løbet af den anden dag i Kristi tjenestegerning, skrev ældste Jeffrey R. Holland, »citerede han tre åbenbaringer i sin helhed, med kun lidt variation, som han som Jahve havde givet til henholdsvis Esajas og Malakias på et tidligere tidspunkt . . . At han gjorde dette, og at han udvalgte at citere disse særlige kapitler, fortjener en nærmere undersøgelse« (*Christ and the New Covenant*, s. 288–289). Mens du læser disse kapitler, kan du overveje værdien af Esajas' og Malakias' ord.

Væsentlige evangeliske principper

- Vi har fået befaling om at bede ofte og altid have en bøn i vores hjerte. Vore bønner bør være vejledt af Ånden (se 3 Nephi 19:6–20:1; se også Matt 6:5–13; 2 Nephi 32:8–9; Ether 2:14; L&P 46:30–32).
- De, som ønsker Helligåndens gave, kan modtage den efter dåb (se 3 Nephi 19:7–13; se også Joh 14:26; 15:26; 2 Nephi 31:17).
- De, som værdigt deltager i nadveren, vil blive fyldt med Helligånden (se 3 Nephi 20:1–9; se også Moroni 4–5; L&P 20:75–79).
- Gud indgik pagt om at sende evangeliet til det spredte Israel og indsamle dem til deres forjættede lande i de sidste dage (se 3 Nephi 20:11–23, 29–46; 21:22–22:17).
- Mormons Bog blev frembragt til hedningene, og fra dem vil det blive bragt til Israels hus. De, som afviser Mormons Bog og sidste dages åbenbaring, vil blive afskåret fra Guds rige (se 3 Nephi 21:1–21; se også 1 Nephi 13:39–40; L&P 1:14; 84:54–58).

- Frelseren befalede os at undersøge Esajas' ord (se 3 Nephi 23:1–5; se også 1 Nephi 19:23; Mormon 8:23).
- Ved Jesu Kristi andet komme, vil de retfærdige blive velsignet og de ugudelige vil blive udryddet (se 3 Nephi 24:2, 5–6; 25:1–3).
- Frelseren forudsagde, at før det andet komme ville profeten Elias gengive myndigheden til at besegle familier (se 3 Nephi 25:5–6; se også L&P 110:13–16).
- Tiendeloven bringer store velsignelser. Et menneske, som nægter at betale tiende, bedrager Gud og forspilder disse velsignelser (se 3 Nephi 24:8–12; se også Mal 3:8–10; L&P 119).
- Skrifterne er Guds ord. Hvis vi tror og adlyder det, der er åbenbaret i dem, har vi løfte om endnu større åbenbaringer (se 3 Nephi 26:1–12; se også Alma 12:9; L&P 98:11–12).
- Åndelige oplevelser er hellige og bør ikke afsløres med undtagelse af, når Ånden vejleder dertil (se 3 Nephi 26:14–18; se også 3 Nephi 28:12–14; L&P 10:34–7; 63:64).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 379–396.*

Forslag til undervisningen

3 Nephi 19:1–15. Modtagelse og efterlevelse af Jesu Kristi ord vil hjælpe os med at forberede os til hans andet komme. (15–20 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at Jesus Kristus kommer hjem til dem i morgen, og spørg:

- Hvilke følelser vil I have?
- Ønsker I at fortælle andre om hans besøg? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvis I kunne, hvem ville I så indbyde til at være der sammen med jer?

Læs 3 Nephi 19:1–3 og spørg:

- Hvem blev fortalt om Frelserens besøg?
- Hvordan reagerede de?
- Hvad gør størst indtryk på jer vedrørende deres reaktion?

Læs vers 4–15 sammen og vær opmærksom på, hvilke forberedelser folket gjorde til Jesu Kristi tilbagevenden næste dag, og skriv dem på tavlen. (De fulgte de ledere, som Jesus havde udvalgt, de bad, de underviste i og lærte de ord, som Jesus tidligere havde talt, de blev døbt, de ønskede at modtage Helligånden). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan er hvert punkt i denne liste nyttig i forbindelse med at forberede mennesker til Frelserens tilbagevenden?
- Hvor villigt syntes folket at følge disse instruktioner?
- Hvordan kunne det at følge dette mønster hjælpe os med at forberede os til Herrens andet komme?
- Hvilken forskel ville det gøre, hvis vi havde et lige så stærkt ønske om at forberede os selv på disse måder?

Motivér eleverne til at aflægge deres vidnesbyrd om Frelseren for andre og forberede sig til Herrens komme.

3 Nephi 19:16–20:1. Vi har fået befaling om at bede ofte og altid have en bøn i vores hjerte. Vore bønner bør være vejledt af Ånden. (30–35 minutter)

Skriv følgende fem udtalelser på tavlen. Spørg flere af eleverne om, hvorfor de tror, at hver af disse er vigtige i deres personlige bønner, og drøft deres svar.

- Brug ærbødig sprog i jeres bønner.
- Følg det grundlæggende mønster, når I beder (Vor himmelske Fader, vi takker dig ... Vi beder dig ... I Jesu Kristi navn. Amen).
- Bed fra hjertet.
- Bed regelmæssigt (hver morgen og aften).
- Bed, som I vejledes af Helligånden.

Bed eleverne om hurtigt at gennemlæse 3 Nephi 19:16–36 og bemærk, hvor ofte former af ordet *bede* forekommer. Spørg: Hvad lærer den hyppige brug af ordet *bede* i dette kapitel jer om vigtigheden af bøn?

Fortæl eleverne, at 3 Nephi 19:16–20 beskriver fire bønner. Del klassen op i fire grupper og bed hver gruppe om at læse en af følgende beretninger:

1. De nephitiske disciple beder som befalet af Jesus (se 3 Nephi 19:16–18, 24–26, 30; 20:1).
2. Frelseren beder i kort afstand fra disciplene (se 3 Nephi 19:19–23).
3. Frelseren beder en anden gang (se 3 Nephi 19:27–29).
4. Frelseren beder en tredje gang (se 3 Nephi 19:31–36).

Mens eleverne læser beretningerne, så bed dem om at lede efter svar på følgende spørgsmål:

- Hvad blev der bedt for på dette tidspunkt?
- Hvad kan vi lære om mønstret i bøn fra denne oplevelse?
- Hvilke beviser er der på det hellige ved denne bøn?
- Hvad gør størst indtryk på jer ved denne bøn?
- Hvad mener I, er den vigtigste lærdom, I kan lære af denne bøn?

Bed hver gruppe om at fortælle resten af eleverne om det, de har fundet frem til, og drøft det, de kommer frem til. Spørg:

- Hvordan kan vi anvende disse lærdomme?
- Hvad kan vi gøre for at forbedre vores kommunikation med vor Fader i himlen?
- Hvordan tror I, at forbedring af vore bønner vil forbedre vores forhold til Herren?

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Hvis vi vil gå fremad i hellighed – øge vores yndest hos Gud – kan intet erstatte bøn ... Giv bøn – daglig bøn, privat bøn – en høj prioritet i jeres tilværelse. Lad ikke en dag gå uden den. Samtale med den Almægtige har været en kilde til styrke, inspiration og oplysning gennem hele verdenshistorien til mænd og kvinder, som har formet deres personlige og deres lands skæbne for altid« (*God, Family, Country: Our Three Great Loyalties*, s. 8).

Motivér eleverne til at bede hver dag.

Bemærk: Mens du underviser i 3 Nephi 19:18, skal du hjælpe eleverne med at forstå, at vi ikke beder til Jesus. Følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum, kan være nyttig:

»Jesus var hos dem som et symbol på Faderen. At se ham var som om, de så Faderen, at bede til ham var som om, at de bad til Faderen. Det var en særlig og enestående situation, som så vidt vi ved kun fandt sted en gang på jorden i alle tidsaldre af Herrens personlige handlemåde med sine børn« (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ*, s. 561).

3 Nephi 20:3–9. De, som værdigt deltager i nadveren, vil blive fyldt med Helligånden. (10–15 minutter)

Vis billeder af forskellige slags fødevarer. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvor ofte har I brug for at spise?
- Hvad kan der ske, hvis I ikke spiser hyppigt nok?
- Hvor ofte har I brug for åndelig næring?
- Hvordan hjælper åndelig næring jer?

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 20:3–9 og spørg:

- Hvilken åndelig næring tilbød Frelseren nephiterne?
- Hvad blev de fyldt med? (Se vers 9).
- Hvornår havde de sidst deltaget i nadveren? (Dagen før, se 3 Nephi 18:1–9).
- Hvad tror I, at værdien ved at deltage i nadveren igen så hurtigt, var?

Læs følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks:

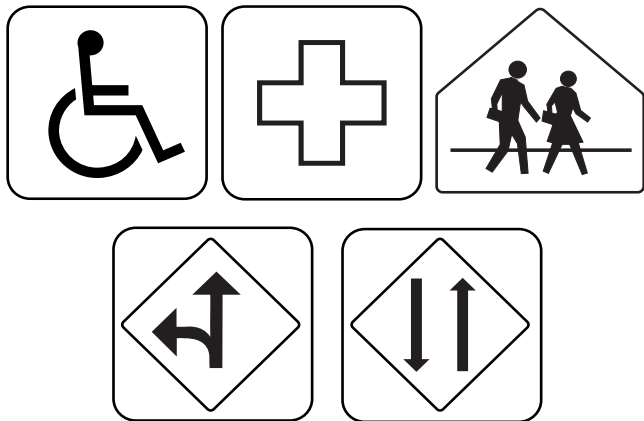
»Til de søskende, som måske har taget let på denne vigtige fornyelse af pagterne ved nadveren, vil jeg med Det Første Præsidentskabs ord sige: »Kom tilbage og mæt jer ved Herrens bord og nyd atter de dejlige, mættende frugter, som kommer af at have fællesskab med de hellige« (»An Invitation to Come Back«, *Church News*, 22. dec. 1985, s. 3). Lad os gøre os værdige til Herrens løfte om, at vi vil blive »mættet« (3 Nephi 20:8; se også 3 Nephi 18:9), når vi modtager nadveren, hvilket vil sige, at vi bliver »fyldt med Ånden« (3 Nephi 20:9). Den ånd – Helligånden – er vores talsmand, vores vejviser, vores formidler, vores tolk, vores vidne og vores helliggører – vores ufejlbarlige vejleder, der renser os på vores vej mod evigt liv.

Enhver, der har betragtet det som en ubetydelig ting at modtage nadveren, bør huske på Herrens erklæring om, at et stort værks grundvold lægges ved små ting, for »af de små ting kommer det, som er stort« (L&P 64:33). Af den tilsyneladende lille handling, som består i bevidst og ærbødigt at forny vores dåbspagt, opnår vi en fornyelse af de velsignelser, som hører til dåb med vand og ild, og det gør, at vi altid kan have hans Ånd hos os. På den måde vil vi alle blive vejledt, og på den måde kan vi alle blive renset« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 59).

Drøft med eleverne, hvordan de mener, deres liv ville være anderledes, hvis de ikke havde mulighed for at deltage i nadveren hver uge. Aflæg vidnesbyrd om de velsignelser, vi får, når vi værdigt deltager i nadveren.

3 Nephi 21. Mormons Bog blev frembragt til hedningene, og fra dem vil det blive bragt til Israels hus. De, som afviser Mormons Bog og sidste dages åbenbaring, vil blive afskåret fra Guds rige. (30–35 minutter)

Tegn følgende skilte på tavlen (eller brug andre skilte, som er almindelige, der hvor I bor). Bed eleverne om at finde ud af, hvad hvert skilt betyder.



Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad bruges skilte til? (Forberede, advare og oplyse os).
- Hvad kunne der ske, hvis et skilt blev placeret på et forkert sted?
- Hvorfor er det vigtigt, at skilte placeres rigtigt, og at budskabet på skiltet er let at forstå?

Fortæl eleverne, at skrifterne også handler om »skilte«. Skriftens skilte eller åndelige tegn er beregnet til at forberede, advare og oplyse os vedrørende opfyldelsen af vor himmelske Faders plan. Bed eleverne om hurtigt at gennemse 3 Nephi 21:1–2, 7 og understrege ordet *tegn*, hver gang det forekommer. Bed dem om omhyggeligt at læse vers 1 og spørg:

- Hvorfor siger Herren, at dette tegn gives?
- Hvilken begivenhed henviser dette tegn til? (Israels indsamling).

Bed eleverne om at læse vers 2–7 og understrege vendingerne *disse ting* og *dette værk*. Spørg: Hvilket »tegn« talte Frelseren om? Vis et eksemplar af Mormons Bog og vidn om, at den er det tegn, som Jesus Kristus talte om. Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Mormons Bog er for både medlemmer og ikke-medlemmer. Sammen med Herrens Ånd er Mormons Bog det bedste stykke værktøj, Gud har givet os til at omvende verden. Hvis vi skal høste alle de sjæle, som præsident Kimball forestiller sig, må vi benytte det redskab, Gud har beregnet til denne opgave – Mormons Bog« (*Stjernen*, oktoberkonferencen 1984, s. 4, 5).

3 Nephi 21:22–22:17. Esajas profeterede om Israels indsamling i de sidste dage. (20–25 minutter)

Før undervisningen skal du sprede sten rundt om i klasseværelset. Bed en elev om at samle alle stenene i en enkelt beholder, som du har med (sørg for, at beholderen er for lille til at kunne indeholde alle stenene). Når beholderen er fuld, skal du spørge eleven:

- Hvilke valgmuligheder har du med de sten, som stadig ligger på gulvet? (Lade dem være eller få en større beholder).
- Hvordan kan du finde ud af, hvilket valg du skal træffe?
- Hvis du vidste, at du ville modtage en stor sum penge for hver sten, ville det så påvirke dit valg? Hvorfor?

Bed eleverne om at forestille sig, at stenene symboliserer folk og indsamlingen af dem symboliserer missionering. Spørg:

- Hvad kan beholderen symbolisere? (Kirken).
- Hvad sker der med Kirken, efterhånden som flere folk bliver døbt? (Der skal bygges flere kirker og templer, og der skal organiseres flere ward og stave).
- Læs Lære og Pagter 18:10–16. Hvad lærer disse vers os om sjæles værdi?
- Hvordan hjælper disse vers os med at forstå, hvorfor vi bør hjælpe Kirken med at vokse?

Bed eleverne om at læse de første otte ord af 3 Nephi 22:1. Spørg om, hvilken tidsperiode, der henvises til. (Perioden efter fremkomsten af Mormons Bog og evangeliets genoprettelse; se også 3 Nephi 21:26–29). Bed eleverne om at læse 3 Nephi 21:22–29 og besvare følgende spørgsmål:

- Hvad bliver folk, som slutter sig til Kirken? (Pagtsmedlemmer af Israels hus; se vers 22).
- Hvad vil de opbygge? (Det Ny Jerusalem; se vers 23).
- Hvilket arbejde vil de hjælpe til i? (Yderligere indsamling; se vers 24).
- Hvem vil være blandt dem? (Jesus; se vers 25).
- Hvem vil ellers høre evangeliet og blive indsamlet? (De ti tabte stammer, se vers 26).

- Med hvilken hensigt indsamles folk? (For at komme til Kristus og påkalde Faderen; se vers 27).

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 22:1–3 og spørg:

- Hvad profeterede Esajas ville ske med Kirken i de sidste dage?
- Hvordan kan det at vide rummet ud i et telt sammenlignes med aktiviteten med beholderen og stenene?

Læs 3 Nephi 22:7–17 med eleverne og drøft følgende spørgsmål, mens I læser:

- Hvad lovede Herren, der ville ske i løbet af denne indsamlingstid?
- Hvad føler Herren for dem, som bliver indsamlet?

Vidn om, at indsamlingen finder sted i dag. Læs den sidst tilgængelige statistik for antallet af kirkemedlemmer, fuldtidsmissionærer og ward og stave i Kirken (se statistisk rapport i den sidste juliudgave af *Liahona*). Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan er disse statistikker beviser på, at Esajas' profet var nøjagtig?
- Hvordan har I det med at være medlem af en sådan levende, voksende kirke?
- Hvad kan I gøre nu for at hjælpe indsamlingen med at fortsætte?
- Hvad kan I gøre i fremtiden?
- Hvorfor er det vigtigt at gøre dette?



3 Nephi 23:1–5. Frelseren befalede os at undersøge Esajas' ord. (10–15 minutter)

Indbyd to elever til at svare på følgende spørgsmål: Hvad foregår der lige nu 500 meter længere ned af vejen? Giv én af eleverne en fordel. (Du kan f.eks. sørge for en kikkert eller give eleven mulighed for at gå ud af klasseværelset for at se efter). Spørg eleverne: Hvilket svar stoler I mest på? Hvorfor?

Fortæl eleverne, at nogle mennesker har den gave at være i stand til at »se« ind i fremtiden (se L&P 46:11–12, 22). Spørg: Hvad er nogle titlerne på dem, som har denne åndelige gave? (Profet, seer, åbenbarer). Bed eleverne om at læse Mosiah 8:13, 15–17 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad vil det sige at være en seer?
- Hvor værdifuld er gaven at være en seer?
- Hvilken værdi bør en seers ord have for jer?

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 23:2 og lægge mærke til beviser på, at Esajas var en seer. Læs vers 1–5 og stil de følgende spørgsmål:

- Hvad befalede Herren os at gøre med Esajas' ord?
- Hvorfor tror I, at det er vigtigt at undersøge dem?
- Hvordan hjælper kundskaben om, at Esajas var en seer, med til at motivere jer til at studere hans ord?

Bed eleverne om at slå op på 2 Nephi 12–24, 27 for at se, hvad de har understreget i disse Esajas-kapitler. Bed dem om at læse nogle vers, som har særlig betydning for dem.

3 Nephi 23:6–14. Jesus Kristus befalede nephiterne at føre en optegnelse over deres tids åndelige tilkendegivelser. (20–25 minutter)

Medbring flere ting som følgende: en dagbog, skrifterne, en anetavle, familiegruppeskemaer, en scrapbog, en slægts-historie. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad har disse ting til fælles?
- Hvorfor er det så vigtigt at føre optegnelser?
- Hvordan kan det, som blev skrevet i fortiden, hjælpe os i dag?
- Hvordan kunne det hjælpe os i fremtiden?

Læs 3 Nephi 23:6–11 og spørg:

- Hvad befalede Herren profeten Samuel om at vidne om for folket?
- Hvorfor tror I, at det vil være vigtigt for folk i fremtiden at vide, om denne profeti var blevet opfyldt?
- Hvad bad Herren Nephi om at gøre på dette område?

Læs vers 12–14 og bed eleverne om at understrege de ord og vendinger, som viser, at Nephi adlød Frelserens befaling. Anvend denne lektion på nutiden ved at spørge: Hvilke af Kirkens optegnelser, indeholder den nuværende profets ord? (Konferencerapporter, Kirkens blade, skrifterne, mødereferater, afskrifter af taler).

Giv hver elev et stykke papir. Bed dem om at bruge fem minutter på at skrive en beskrivelse af sidste gang, de fulgte Herrens Ånd. Beskrivelsen kan omfatte:

- Hvor de var.
- Tidspunktet.
- Hvad de foretog sig.
- Hvem de var sammen med.

De kunne også skrive, hvad de føler, de kan gøre for at indbyde Ånden i deres tilværelse.

Motivér eleverne til at føre dagbog og optegne deres åndelige oplevelser og følelser i den. Spørg: Hvordan tror I, at denne form for optegnelse kan velsigne jer eller jeres efterkommere? Bed eleverne om at medtage den beskrivelse, de skrev i klassen i dag, i deres dagbog.



3 Nephi 24–25. Jesus Kristus citerede Malakias' profetier vedrørende det andet komme, tiendeloven og profeten Elias' tilbagevenden til jorden i de sidste dage. (40–45 minutter)

Nogle få dage før undervisningen, skal du bede en elev om at forberede en to-minutters præsentation om profeten Malakias. (De kan bruge *Guide til skrifterne* eller en lignende kilde). Bed eleven om at præsentere det for klassen.

Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder for at lære mere om Malakias:

- 3 Nephi 24:1. Jesus Kristus citerede Malakias 3 for nephiterne.
- 3 Nephi 26:1–2. Nephiterne havde ikke Malakias' Bog, men Frelseren lærte dem, at disse skrifter var vigtige for fremtidige generationer.
- Joseph Smith – Historie 1:36–39. Moroni citerede Malakias 3 for Joseph Smith.

Spørg: Hvad viser disse henvisninger om, hvor vigtig Malakias 3 er for os?

Giv eleverne kopier af arbejdsskemaet »Malakias i Mormons Bog (3 Nephi 24–25)« fra Appendiks (side 302) eller vis det på en overheadprojektor. Bed eleverne om at udfylde arbejdsskemaet ved at læse versene og udfylde svarene. (Du kan dele eleverne op parvis eller i grupper til denne aktivitet). Ret arbejdsskemaerne og drøft deres svar.

Spørg: Hvordan har kundskaben om Jesu Kristi andet komme påvirket jer i fortiden? Hvordan tror I, at den vil påvirke jer i fremtiden? Stil eleverne de to samme spørgsmål om tiendeloven, og stil derpå de samme spørgsmål om gengivelsen af besejlingsmagten ved profeten Elias.

3 Nephi 26:1–12. Skrifterne er Guds ord. Hvis vi tror og adlyder det, der er åbenbaret i dem, har vi løfte om endnu større åbenbaringer. (25–30 minutter)

Skriv følgende skriftsted på tavlen: »Det, der er af Gud, er lys; og den, der modtager lyset og forbliver i Gud, får mere lys, og det lys bliver klarere og klarere indtil den fuldkomne dag« (L&P 50:24). Spørg eleverne:

- Hvad tror I, at dette vers betyder?
- Hvorfor er det vigtigt at modtage »mere lys«?
- Hvad tror I, at udtalelsen »forbliver i Gud« betyder?
- Hvorfor skal man være lydige mod det lys, man har, før man kan modtage mere?

Læs Lære og Pagter 93:12–14, 19–20, 27–28 og drøft, hvordan disse vers hjælper os med at forstå Lære og Pagter 50:24.

Del klassen op i grupper på to hver. Bed hvert elevpar om at tænke på et eksempel på, hvordan vi, når vi mestrer noget

grundlæggende, kan gå videre til noget sværere. (Når vi f.eks. forstår regning, kan vi lære ligninger. Når vi har fortjent vore forældres tillid, kan vi få større privilegier). Bed nogle af eleverne om at fortælle deres eksempler.

Læs 3 Nephi 26:1–8 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad belærte eller forklarede Frelseren for nephiterne? (Se vers 3–6).
- Hvilken del af hans lærdomme er medtaget i 3 Nephi? (Se vers 8).
- Hvorfor tror I, at Mormon medtog disse lærdomme?
- Hvordan har Frelserens lærdomme i 3 Nephi hjulpet jer?

Læs 3 Nephi 26:9–12 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvilken del af Frelserens lærdomme til nephiterne er medtaget i Mormons Bog?
- Hvorfor sagde Herren, at andre lærdomme blev holdt tilbage? (Se vers 9, 11).
- Vil vi nogen sinde modtage de dele, der blev holdt tilbage?
- Hvad skal vi gøre først? (Se vers 9–10).

Læs følgende indsigt:

»Jeg vil prøve mit folks tro«, sagde Herren. Det er ikke en eller anden grusom leg, som Gud leger med menneskeheden. Det er snarere en kærligheds- og barmhjertighedsgerning mod os. For vores egen skyld – for vores åndelige udvikling og frelse – forventer Herren, at vi udvikler tro og retfærdighed ved at stole på og følge lærdommene i den del af hans ord, som han allerede har åbenbaret – som f.eks. i vore standardværker og i profeternes og apostlenes ord i vores uddeling. Han ønsker, at vi skal studere, overveje, bede om og lytte til de lærdomme, vi har, så vi vil ønske mere og være åndeligt beredt til at få tilkendegivet det, »som er større« (Joseph Fielding McConkie og andre, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon: Volume IV – Third Nephi through Moroni*, s. 170).

Læs følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell, som er medlem af De Tolvs Kvorum og aflæg vidnesbyrd om dens sandhed:

»Ligesom der vil være mange flere medlemmer, familier, ward, stave og templer senere, således vil der også komme mange flere nærende og inspirerende skrifter. Dog må vi først på værdig vis mætte os med det, som vi allerede har!« (se *Stjernen*, jan. 1987, s. 47).

3 Nephi 26:13–21. Åndelige oplevelser er hellige og bør ikke afsløres med undtagelse af, når Ånden vejleder dertil. (15–20 minutter)

Læs følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer, daværende medlem af De Tolvs Kvorum:

»I løbet af det år, der er gået, er jeg af og til blevet stillet et bestemt spørgsmål. Det stilles som et nysgerrigt, nærmest ligegyldigt spørgsmål med hensyn til kvalifikationer for at være vidne for Kristus. Spørgsmålet lyder: »Har du nogen sinde set ham?«

Det er et spørgsmål, jeg aldrig nogensinde har stillet andre. Jeg har ikke engang spurgt mine brødre i kvorummet om det.«

Spørg eleverne:

- Hvordan har I det med det spørgsmål ældste Packer fik stillet?
- Hvorfor tror I, at ældste Packer aldrig ville stille dette spørgsmål til en anden person?

For at hjælpe eleverne med at forstå, hvorfor et sådant spørgsmål ville være upassende, kan du læse afslutningen af ældste Packers udtalelse:

»Det er et spørgsmål, jeg aldrig nogensinde har stillet andre . . . fordi jeg synes, det må være så helligt og så personligt, at man skulle have særlig inspiration – ja myndighed – til blot at spørge om det.

Der er visse ting, der er alt for hellige til, at man kan tale om dem. Vi kender det f.eks. fra templet. I vore templer udføres der hellige ordnaner, og vi får hellige oplevelser. Men på grund af oplevelsernes hellighed omtaler vi dem ikke uden for templets hellige mure.

De er slet ikke hemmelige, men de er hellige, der skal ikke tales om dem, de skal bevares, beskyttes og betragtes med dybeste ærbødighed.

Jeg har fået en forståelse af, hvad profeten Alma mente:

» . . . Det er givet mange at forstå Guds hemmeligheder, men alligevel er der pålagt dem en streng befaling om, at de kun skal meddele deraf ifølge den del af hans ord, som han giver menneskenes børn i forhold til den flid og agtpågivenhed, som de skænker ham.

Og derfor modtager den, der forhærder sit hjerte, en mindre del af ordet; og den, der ikke forhærder hjertet, til ham gives der en større del af ordet, indtil det forundes ham at forstå Guds hemmeligheder, ja, indtil han forstår dem fuldstændigt« (Alma 12:9–10)« (*Den danske Stjerne*, jan. 1972, s. 12).

Bed eleverne om at læse 3 Nephi 26:13–21 og understrege de vers eller vendinger, som belærer om følgende punkter:

- De lærdomme, som Jesus underviste nephiterne i på dette tidspunkt, var hellige.
- Begivenheder, som fandt sted på dette tidspunkt, var hellige.
- Nephiterne fik befaling om ikke at fortælle om disse oplevelser.

Når eleverne er færdige, kan I drøfte, hvad de kom frem til og understregede. Bed dem om at læse Matthæus 7:6; Lære og Pagter 6:11–12; 10:37 og lægge mærke til de belæringer, som Herren har givet andre om, hvordan man behandler hellig kommunikation. Drøft disse efter behov og bed eleverne om at krydshenvis dem med 3 Nephi 26:13–21. Læs følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer:

»Jeg hørte engang præsident Romney råde missionspræsidenter og deres hustruer i Geneve. »Jeg siger ikke alt det, jeg ved. Jeg har aldrig fortalt min hustru alt det, jeg ved, for jeg har fundet ud af, at hvis jeg taler for letsindigt om det, som er helligt, vil Herren herefter ikke stole på mig.« (*That All May Be Edified*, s. 337).



Indledning

»Rækkefølgen i og omstændighederne under Kristi tredje dag med betjening af nephiterne er ikke helt tydelige i den tekst, vi har fået, men Mormon optegnede, at »Herren virkelig belærte dette folk gennem tre dage; og derefter viste han sig ofte for dem, og han brød ofte brødet og velsignede det og gav dem det« [3 Nephi 26:13] . . .

Fra den tid fremefter begyndte disciplene at undervise, døbe og overdrage Helligånden til så mange, som ønskede det. De nyomvendte, såvel som børnene, som de lignede på så mange måder, »så og hørte uudsigelige ting, som det ikke er tilladt at skrive«. Med en sådan omvendelse og udgydelse af Ånden, blev al selvskhed og forfængelighed fejtet bort, og de »tjente hinanden, og de havde alle ting til fælles og handlede ret med

hinanden. Og de gjorde alt det, som Jesus havde befalet dem [3 Nephi 26:18–20]« (Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant*, 301–302).

De sidste kapitler i 3 Nephi indeholder en beretning om et af Herrens besøg til sine tolv disciple nogen tid efter hans tredages tjeneste blandt nephiterne. Frelseren uddybede vigtige lærdomme vedrørende sit evangelium og gav løfter og magt til de tolv nephiter. Bogen slutter med Frelserens mægtige kald til omvendelse for os i de sidste dage.

Væsentlige evangeliske principper

- Jesu Kristi sande kirke er opkaldt efter hans navn og bygget på hans evangelium (se 3 Nephi 27:5–12; se også L&P 115:3–4).
- Grundlaget for evangeliet er, at Jesus Kristus adlød vor himmelske Faders vilje og sonede for hele menneskeheden synder. På grund af Frelserens forsoning kan vi, hvis vi udøver tro på ham, omvender os og bliver døbt, modtager Helligåndens gave og holder ud til enden, få evigt liv (se 3 Nephi 27:9–22; se også L&P 76:40–42).
- Jesus Kristus vil dømme hele menneskeheden i henhold til deres gerninger (se 3 Nephi 27:14, 23–27; se også Joh 5:22).
- Forandring er en midlertidig ændring af et fysisk legeme, så det kan tåle Guds herlighed. Forvandlede væsener gennemgår en lignende ændring, men de forbliver i denne tilstand, indtil de opstår. Forvandlede væsener er ikke længere genstand for fysisk smerte, ej heller vil de smage døden (se 3 Nephi 28:4–40; se også L&P 67:10–12; Moses 1:11).
- Herren har befalet os at omvende os fra vore synder og komme til ham. De, som afviser ham, vil blive fordømt (se 3 Nephi 29–30).

Yderligere hjælpeklider

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 399–403.*

Forslag til undervisningen

3 Nephi 27:1–12. Jesu Kristi sande kirke er opkaldt efter hans navn og bygget på hans evangelium.

(20–25 minutter)

Del klassen op i grupper på fire i hver. Bed hver gruppe om at forestille sig, at de skal til at oprette en organisation (som f.eks. en klub eller sportshold). Giv dem nogle minutter til at beslutte sig til, hvilken slags organisation, de gerne vil oprette, og skrive det på et stykke papir. Bed dem også om at vælge et navn til deres organisation og skrive det på den anden side af papiret. Indsaml alle papirerne.

Læs de navne, som grupperne valgte til deres organisation, et ad gangen og se om eleverne på grundlag af navnet, kan gætte hvilken slags organisation, det er. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor er valget af navn vigtig for en organisation?
- Hvad kan et navn fortælle om en organisation?
- Hvorfor er det navn, der vælges for en kirke, også vigtigt?
- Hvad kunne et navn på en kirke fortælle jer om den?

Læs 3 Nephi 27:1–3 og læg mærke til de spørgsmål, Jesu disciple havde. Spørg:

- Hvorfor tror I, at disciplene stillede dette spørgsmål?
- Læs vers 4–8. Hvad lærte Jesus Kristus dem om Kirkens navn?
- Hvad sagde han for at vise vigtigheden af at bruge hans navn?
- Læs vers 9–12. Hvad ellers belærte Jesus Kristus dem om hans kirke?
- Hvorfor er det vigtigt at vide, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige ikke alene har hans navn, men at den også er opbygget på hans evangelium?

Fortæl eleverne, at ældste Russell M. Nelson holdt en tale om navnet på Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Han kom med vigtige oplysninger om hvert ord i Kirkens navn. Gennemgå hvert af disse punkter med eleverne som tiden tillader. Lav om muligt kopier af disse punkter og giv dem til eleverne på et uddelingsark.

Kirken

»Ordet *Kirke* indgår i det navn, som Herren valgte til sin jordiske organisation.

Læg mærke til at *Kirke* staves med stort begyndelsesbogstav. Det er en betydningsfuld del af navnet, for Kirken er den officielle organisation for døbte troende, som har påtaget sig Kristi navn (se L&P 10:67–69, 18:20–25) ...

Kirken er det middel, hvorved Mesteren fuldfører sit værk og skænker sin herlighed. Dens ordinancer og tilhørende pagter er vores medlemskabs kronende belønning. Mens mange organisationer kan tilbyde fællesskab og glimrende undervisning, kan kun hans kirke sørge for dåb, bekræftelse, ordination, nadver, patriarkalske velsignelser og templets ordinancer – alle skænket gennem bemyndiget præstedømmemagt. Den magt er givet for at velsigne *alle* vor himmelske Faders børn, uanset deres nationalitet« (*Stjernen*, juli 1990, s. 15).

Jesus Kristus

»Ved guddommeligt dekret bærer Kirkens navn det hellige navn, Jesus Kristus, hvis kirke det er (se L&P 115:3–4) ...

Vi tilbeder Gud den evige Fader i hans Søns navn ved Helligåndens kraft. Vi ved, at den førjordiske Jesus er [Jahve], Det Gamle Testaments Gud. Vi ved, at han er den ›hovedhjørnesten‹, hvorpå hans Kirkes organisation er bygget (Ef 2:20). Vi ved, at han er Klippen, hvorfra åbenbaring kommer til hans bemyndigede repræsentanter (se 1 Kor 10:4; Helaman 5:12) og til alle, som værdigt søger ham (se L&P 88:63)« (Stjernen, juli 1990, s. 14–15).

Sidste dages

»Det er sandt, at skrifterne forudsiger de sidste dage af jordens timelige eksistens som en telestial sfære. Jorden vil derefter blive fornyet og modtage sin paradisiske eller terrestriale herlighed (se 10. trosartikel). I den sidste ende vil jorden blive celestial (se Åb 21:1; L&P 77:1, 88:25–26). Men jordens *sidste dag* må komme efter dens *sidste dage!*« (Stjernen, juli 1990, s. 14).

Hellige

»En hellig er en, der tror på Kristus og kender hans fuldkomne kærlighed. En hellig, der giver, giver i den sande kærlighedsånd, og en hellig, der modtager, accepterer i en sand taknemmelighedsånd. En hellig tjener andre ...

En hellig ›vogter (sig) for lediggang‹ (Alma 38:12) og søger lærdom ved studium samt ved tro ...

En hellig er ærlig og venlig og betaler alle sine økonomiske forpligtelser til tiden. En hellig behandler andre, som hun eller han selv ønsker at blive behandlet ...

En hellig er en hæderlig borger, der ved, at det land, som giver ham muligheder og beskyttelse, fortjener støtte. Dette omfatter omgående betaling af skat samt personlig deltagelse i landets legale politiske processer (se L&P 134:5).

En hellig løser alle uoverensstemmelser med andre på hæderlig og fredelig måde, og han er altid høflig – selv i trafikken i myldretiden.

En hellig skyr det, der er urent eller nedværdigende og undgår overdrivelse, selv af det, der er godt.

Men måske er en hellig frem for alt ærbødig. Han har ærbødighed for Herren, for jorden, Herren har skabt, for ledere, for andres værdighed, for loven, for livets hellighed, for kirker og andre bygninger, da det alt sammen er udtryk for en hellig holdning ...

En ærbødig hellig elsker Herren og prioriterer overholdelse af hans bud. Daglig bøn, jævnlig faste, betaling af tiende og offerydelser er privilegier, der er betydningsfulde for en trofast hellig.

Endelig er en hellig en, der modtager Åndens gaver, som Gud har lovet alle sine trofaste sønner og døtre (se Joel 3:1–2; ApG 2:17–18)« (Stjernen, juli 1990, s. 13–14).

3 Nephi 27:13–33. Grundlaget for evangeliet er, at Jesus Kristus adlød vor himmelske Faders vilje og sonede for hele menneskehedens synder. På grund af Frelserens forsoning kan vi, hvis vi udøver tro på ham, omvender os og bliver døbt, modtager Helligåndens gave og holder ud til enden, modtage evigt liv. (25–30 minutter)

Vis mange billeder, som har med Kristus og evangeliet at gøre. Du kan bruge følgende fra Evangelisk kunst:

- Adam og Eva underviser deres børn (nr. 119)
- Jesu fødsel (nr. 200)
- Johannes Døber døber Jesus (nr. 208)
- Jesus ordinerer apostlene (nr. 211)
- Jesus helbreder den blinde (nr. 213)
- Kristus og børnene (nr. 216)
- Den barmhjertige samaritaner (nr. 218)
- Den fortabte søn (nr. 220)
- Det sidste måltid (nr. 225)
- Jesus tvætter apostlenes fødder (nr. 226)
- Jesus beder i Getsemane have (nr. 227)
- Korsfæstelsen (nr. 230)
- Maria og den opstandne Herre (nr. 233)
- Jesus Kristus (nr. 240)
- Den første åbenbaring (nr. 403)
- Templet i Salt Lake City (nr. 502)
- Sidste dages profeter (nr. 506)
- Dåb (nr. 601)
- Helligåndens gave (nr. 602)
- Velsignelse af nadveren (nr. 603)
- Dreng, som beder (nr. 605)

Bed eleverne om at tænke over, hvad ordet *evangelium* betyder. Bed dem om at vælge det billede, som de føler bedst illustrerer det, de mener, at evangeliet er. Bed nogle af dem om at fortælle, hvilket billede de valgte og hvorfor.

Bed eleverne om at slå definitionen af ordet *evangelium* op i ordforklaringen bagest i Bibelen. (Glædeligt budskab; se »Evangelium« i *Guide til skrifterne*). Læs 3 Nephi 27:13, 21 og bed eleverne om at understrege vendingerne *dette er det evangelium* og *dette er mit evangelium*. Forklar, at versene mellem disse to vendinger indeholder en god beskrivelse fra Frelseren selv på, hvad evangeliet er. Læs vers 13–21 og spørg:

- Hvad er evangeliet ifølge Frelseren?
- Hvorfor er det et »glædeligt budskab«?
- Ville I vælge et andet billede til at repræsentere evangeliet efter at have læst disse vers? Hvis ja, hvilket billede ville I så vælge og hvorfor?

Bed eleverne om at læse det første afsnit i *Guide til skrifterne* under »Evangelium« og spørg om, hvad det føjer til deres forståelse. Læs 3 Nephi 27:22–33 sammen og gør holdt, mens I læser, for at overveje følgende spørgsmål:

- Hvilke velsignelser får de, der gør Frelserens gerninger? (Se vers 22).
- Hvordan hjælper evangeliet os med at blive som Jesus Kristus? (Se vers 27).
- Hvordan har I det med befalingen om at blive, som han er?
- Hvorfor er løftet i vers 29 så vigtigt?
- Hvornår har I oplevet opfyldelsen af dette løfte?
- Hvad fortæller vers 30–31 os om nephitterne på den tid?
- Hvordan tror I, at det ville være at leve i en generation, hvor ingen var åndeligt fortabt?
- Hvorfor tror I, at den port, der fører til livet er snæver? (Se vers 33).
- Hvad kan vi gøre for at sikre os, at vi er blandt dem, som »finder den«?
- Hvordan kan vi anvende Frelserens lærdomme om evangeliet i vores personlige liv? I vores hjem? Ved kirkeaktiviteter? I skolen?



3 Nephi 27:27 (Mesterskriftsted). Vi bør stræbe efter at blive som Jesus Kristus. (15–20 minutter)

Medbring blade, bøger eller aviser, som indeholder billeder af berømte mennesker. Uddel bladene blandt eleverne og bed dem om at finde et billede af en person, de beundrer. Bed dem om at fortælle, hvem de har valgt. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvis I kunne bytte plads med en af disse personer for en dag, hvem ville I så vælge? Hvorfor?
- Hvilke egenskaber har disse mennesker, som I beundrer?

Læs 3 Nephi 27:27 og spørg:

- Hvem har vi fået befaling om at blive som? (Se også 3 Nephi 12:48).
- Hvilke af Jesu Kristi egenskaber skal vi udvikle?
- Hvorfor bør vi fokusere mere på ham end på andre berømte eller populære personer?

Motivér eleverne til at se hen til Frelseren som deres vigtigste eksempel. Drøft, hvad vi kan gøre for bedre at blive mere som Jesus Kristus. Dette kan omfatte:

- Sætte et billede af ham op på vores værelse eller i vores hjem.
- Lære nogle af hans udtalelser eller lærdomme udenad.
- Lytte til musik, som indeholder tekster om ham.
- Studere ham i skrifterne.
- Bede regelmæssigt.

Giv eleverne nogle øjeblikke til at finde et skriftsted, som beskriver en af Jesu Kristi egenskaber, som de beundrer. Bed dem om at fortælle de andre om den egenskab, de valgte, og hvorfor. Motivér dem til at anvende det, de har drøftet, og til at stræbe efter at blive som Frelseren ønsker, de skal være.

3 Nephi 28. Forvandling er en midlertidig ændring i et fysisk legeme, så det kan tåle Guds herlighed. Forvandlede væsener gennemgår en lignende ændring, men de forbliver i denne tilstand, indtil de opstår. Forvandlede væsener er ikke længere genstand for fysisk smerte, ej heller vil de smage døden. (40–45 minutter)

Bed en elev om at komme op foran i klassen. Sig til eleven: Forestil dig, at du har fået lov få opfyldt et ønske. Ønsket kan være alt med undtagelse at få flere ønsker. Hvad ville du ønske og hvorfor?

Læs 3 Nephi 28:1 og spørg eleverne:

- Efter at Frelseren havde undervist de nephitiske disciple og givet dem befalinger, hvad spurgte han dem så om?
- Læs vers 2, 4–6. Hvad ønskede de ni af disciplene?
- Hvad synes I om deres ønske?
- Hvad ønskede de andre tre?
- Hvad sagde Frelseren om deres ønske?
- Hvis I havde et valg mellem disse to ønsker, hvilket et ville I så vælge og hvorfor?

Vis eleverne en indpakket gave. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvornår fik I sidste gang en gave?
- Hvor spændte var I på at åbne den? Hvorfor?

Læs 3 Nephi 28:3, 7–12 og spørg, om Frelseren gav hver af sine disciple den gave, de ønskede.

Forklar, at resten af 3 Nephi 28 kan sammenlignes med at åbne en gave. Jesus Kristus fortalte de tre nephitiske disciple, at de ville blive forvandlede, og vers 13–40 viser, at de modtog denne gave.

Del eleverne op i par. Bed hvert par om at læse 3 Nephi 28:13–40 og besvare følgende spørgsmål på et stykke papir:

- Hvad lærer disse vers os om forvandling? (Skriv hver detalje og verset eller versene, hvor de findes).
- Hvilke spørgsmål har I, efter at have læst disse vers?

Bed et par af eleverne om at læse deres liste for klassen. Spørg om, hvor mange andre grupper, der har fundet de samme detaljer. Bed en, som har fundet yderligere detaljer om at fortælle det til klassen. Bed eleverne om at stille spørgsmål, som de kunne have om forvandlede væsener, og drøft disse spørgsmål i klassen. (Kommentarerne til 3 Nephi 28:1–40 i *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122* [s. 401] kan være nyttige i besvarelsen af elevernes spørgsmål).

3 Nephi 29–30. Herren har befalet os at omvende os fra vore synder og komme til ham. De, som afviser ham, vil blive fordømt. (15–20 minutter)

Giv eleverne fem minutter til at finde flere skriftsteder fra Det Nye Testamente hvori Frelseren blev behandlet grusomt. (Hvis de har brug for hjælp, kan du foreslå, at de bruger *Guide til skrifterne*). Bed eleverne om at læse nogle af de skriftsteder, de har fundet, og drøft derpå følgende spørgsmål:

- Hvorfor tror I, at folk behandlede Frelseren på denne måde?
- Hvordan har I det med den måde, de behandlede Frelseren på?
- Hvis I kunne have talt til disse mennesker, hvad ville I så have sagt til dem?

Fortæl eleverne, at 3 Nephi 29:1–4 belærer om, at fremkomsten af Mormons Bog er et tegn på, at Herren er begyndt at indsamle Israel og opfylde sine pagter. Bed eleverne om

at læse vers 4 og understrege ordet *foragte*. Spørg: Hvad tror I, at dette ord betyder? Bed dem om at læse vers 5–9 for at finde ud af, hvad dette ord betyder i dette skriftsted. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilken advarsel gav Herren den, som foragter ham i de sidste dage?
- Hvad betyder *væ* i skrifterne? (Det er en streng advarsel om den elendighed eller sorg, der vil komme til dem, som ikke omvender sig).
- Hvad synes I om Frelserens advarsler?
- På hvilke måder foragter folk Frelseren i vore dage?
- Hvad kan du gøre for at vise større kærlighed til Frelseren?

Læs 3 Nephi 30:1 og læg mærke til, hvem der befalede Mormon at skrive ordene i vers 2. Læs vers 2 og bed eleverne om at sammenfatte Frelserens ord. Spørg: Hvad mener I om disse advarsler?

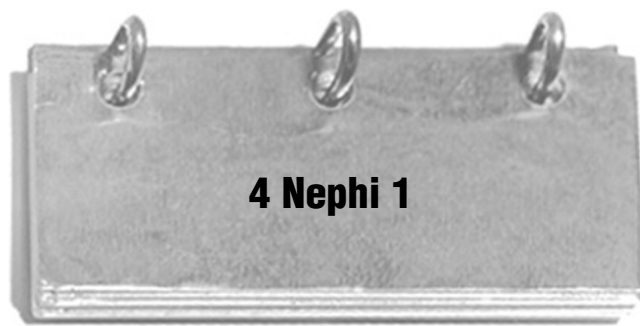
Når du afslutter undervisningen i 3 Nephi, kan du overveje at drøfte følgende spørgsmål:

- Hvad nød I mest i 3 Nephi?
- Hvilken del af Frelserens lærdomme gjorde størst indtryk på jer?
- Hvorfor mener I, at denne beretning om Frelserens tjenestegerning blandt nephiterne er sådan en væsentlig del af Mormons Bog?
- Hvordan har studiet af 3 Nephi ændret jeres liv?

Bed eleverne om at aflægge deres vidnesbyrd om de sandheder, de har lært i 3 Nephi.

FJERDE NEPHI

Der er fire forfattere til 4 Nephi: Nephi (hvis far Nephi var en af Jesu Kristi disciple); Amos, søn af Nephi; Amos, søn af Amos og Ammaron, Amos' bror. (Yderligere oplysninger om forfatterne til Mormons Bog findes i *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 238). Mormon forkortede tilsyneladende disse fire skribenter en del, eftersom 4 Nephi dækker en næsten 300-årig periode på kun 49 vers (se 4 Nephi 1:48). Efter Frelserens tjenestegerning på det amerikanske fastland, var alle folkene retfærdige. Fjerde Nephi handler om deres forfald i løbet af fire generationer til en tilstand af stor ugudelighed.



Indledning

Lige før Frelserens komme til det amerikanske fastland, blev de ugudelige udryddet og den retfærdigere del af folket blev skånet (se 3 Nephi 9:13). Herren underviste folket i evangeliet, grundlagde sin kirke og lagde grundvolden til et usædvanlig stabilt samfund, hvor adskillige generationer af retfærdige folk levede og døde. Ældste Jeffrey R. Holland, medlem af De Tolvs Kvorum, skrev:

»Så vidt vi ved, har der aldrig været en historisk sekvens som den, hverken før eller siden ...

Så bemærkelsesværdig var deres succes, at på to korte år blev alle over hele landet omvendt ... Det var en himmelsk tid ... »De havde alle ting tilfælles; derfor fandtes der hverken fattige eller rige ...« [4 Nephi 1:3].

... Uden nogen splid blandt folket skete der mægtige mirakler overalt ...

... En sådan retfærdig levevis bragte velsignet fred og det største af alle kendetegn: »Der kunne i sandhed ikke findes noget lykkeligere folk blandt alle de folk, der var blevet skabt ved Guds hånd« [4 Nephi 1:16]« (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, s. 313–314).

I omkring 194 e.Kr brød »en mindre del af folket« bort fra Kirken og kaldte sig selv lamaniter (4 Nephi 1:20). I 244 e.Kr. var de ugudelige overlegne i antal i forhold til de retfærdige (se vers 40). Folket blev så ugudeligt, at »der fandtes ingen retfærdige med undtagelse af Jesu disciple« (vers 46). Herren

tog til sidst disciplene ud fra folket og »kraftige gerninger og helbredelse hørte op« (Mormon 1:13).


Væsentlige evangeliske principper

- Retskafne mennesker kan opleve mirakler i henhold til deres tro på Jesus Kristus (se 4 Nephi 1:5, 11–13; se også Mormon 9:19–21; Ether 12:6).
- Da apostlene døde, blev andre kaldet og ordineret til at tjene i deres sted (se 4 Nephi 1:14; se også ApG 1:15–26).
- Retfærdighed fører til fremgang og lykke. Ugudelighed fører til elendighed og sorg (se 4 Nephi 1:7–49; se også Mosiah 2:41; Alma 41:10; L&P 130:20–21).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 405–410.

Forslag til undervisningen

 *Mormons Bog Video* – Præsentationer, nr. 19, »O, I fagre«, kan bruges til at undervise i 4 Nephi-Mormon 6 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

4 Nephi 1:7–49. Retfærdighed fører til fremgang og lykke. Ugudelighed fører til elendighed og sorg. (45–50 minutter)

Bed eleverne om at tænke over, hvor ofte de står over for svære eller vigtige beslutninger. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad var den sidste vigtige beslutning, I traf?
- Hvordan traf I beslutningen?
- Overvejede I konsekvenserne, før I besluttede jer? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvorfor er det vigtigt at tænke over konsekvenserne, når man træffer beslutninger?

Læg kort, med forskellige gode og dårlige beslutninger påskrevet, i en skål (f.eks. *ryge cigaretter, studere skrifterne dagligt, bryde kyskhedsloven, betale fuld tiende*). Tag kortene ud af skålen et ad gangen, og læs dem for eleverne. Efter hvert kort kan du spørge:

- Hvorfor tror I, at nogle mennesker træffer valget på dette kort?
- Hvad er nogle af dette valgs konsekvenser?

Hvis konsekvenserne er dårlige, spørg: Hvorfor træffer nogle mennesker alligevel dette valg? Hvis konsekvenserne er gode, spørg: Hvorfor vælger alle mennesker ikke at gøre dette?

Læs følgende udtalelse af ældste Richard G. Scott, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Vor evige Fader definerede sandhed og fastlagde, hvad der er rigtigt, og hvad der er forkert, før denne verdens skabelse. Han fastlagde også konsekvenserne ved lydighed og ulydighed over for disse sandheder. Han forsvarede vores ret til at vælge vores kurs i livet, således at vi ville vokse, udvikle os og være lykkelige, men *vi har ikke retten til at vælge konsekvenserne af vore handlinger*. De, der med vilje og med fuldt overlæg overtræder hans befalinger, vil uundgåeligt lære denne sandhed at kende. Joseph Smith blev inspireret til at skrive: »Og når vi opnår en velsignelse fra Gud, så er det ved lydighed mod den lov, ifølge hvilket den er forjættet« (L&P 130:21)« (Stjernen, jan. 1993, s. 59).

Forklar, at i dag skal I studere de valg, som folket i 4 Nephi traf, samt konsekvenserne ved deres valg. Skriv overskrifterne *Retfærdige valg* og *Konsekvenser* på tavlen: Del klassen op i to grupper. Bed den første gruppe om at læse 4 Nephi 1:1–3, 12, 14–17 og finde de retfærdige valg, som folket traf. Bed den anden gruppe om at læse vers 2–11, 14–17 og lægge mærke til de velsignelser, der kommer af at træffe retfærdige valg. Bed dem om at skrive det, de kommer frem til, under den rette overskrift på tavlen. Listen kan omfatte følgende:

Retfærdige valg	Konsekvenser
<ul style="list-style-type: none"> • De tolv disciple grundlagde Kirken i hele landet (se vers 1). • Folket omvendte sig, blev døbt og modtog Helligånden (se vers 1). • De undgik strid (se vers 2). • De behandlede hinanden retskaffent (se vers 2). • De efterlevede indvielsesloven (se vers 3). • De holdt befalingerne (se vers 12). • De fastede og bad (se vers 12). • De kom ofte sammen for at bede og studere Herrens ord (se vers 12). • Nye disciple blev ordineret for at erstatte dem, som var døde (se vers 14). • Folket havde Guds kærlighed i deres hjerte (se vers 15). 	<ul style="list-style-type: none"> • Hele folket var forenet i den sande kirke (se vers 2). • Der var ingen strid (se vers 2). • Der var ingen rige eller fattige (se vers 3). • Alle var frie; ingen var trælle (se vers 3). • Der var fred i landet (se vers 4). • Disciplene udførte mirakler som f.eks. helbredelse af de syge, lamme, blinde og døde, og oprejste endog de døde (se vers 5). • Herren gav dem fremgang (se vers 7). • De gik fremad i antal og blev stærke (se vers 10). • De blev et »smukt og behageligt folk« (se vers 10).

- De misundte ikke, stred ikke, brød ikke kyskhedsloven, løj ikke og begik ikke mord (se vers 16).
- De røvede ikke (se vers 17).
- De tilsidesatte nationale inddelinger og stammeinddelinger (se vers 17).

- Disciplene levede hos Gud, efter at de var døde (se vers 14).
- Der kunne ikke være noget lykkeligere folk (se vers 16).
- De var forenede og gjort til arvinger til Guds rige (se vers 17).

Spørg:

- Hvad tror I, gav disse mennesker kraften til at træffe så retfærdige beslutninger?
- Hvilke af de nævnte velsignelser kom her på jorden? Hvilke kom i det næste liv?
- Hvad lærer det os om retfærdig levevis?

Bed dem om i deres sind at overveje følgende spørgsmål: Hvordan kan den måde, hvorpå nephiterne og lamaniterne levede på dette tidspunkt sammenlignes med den måde, hvorpå I lever? Den måde, hvorpå jeres familie lever? Folk i jeres skole? Jeres land? Spørg: Hvordan kan den levemåde, der beskrives i 4 Nephi, sammenlignes med den måde, vi vil leve på efter Jesu Kristi komme?

Bed eleverne om at læse vers 18, 21–22 og lægge mærke til, hvor mange år der var gået, siden Frelseren kom. Spørg:

- Hvor mange af de mennesker, som var vidne til Frelserens besøg, var stadig i live?
- Hvordan tror I, at den anden og den tredje generation lærte om hans lærdomme?

Skriv to eller flere overskrifter på tavlen: *Ugudelige valg* og *Konsekvenser*. Bed alle eleverne om hurtigt at gennemlæse vers 20–42 og lægge mærke til de ugudelige valg, som folket traf, samt konsekvenserne af disse valg. Bed eleverne om at skrive det, de kommer frem til, under den rette overskrift på tavlen. Listen kan omfatte følgende:

Ugudelige valg	Konsekvenser
<ul style="list-style-type: none"> • Nogle forlod Kirken (se vers 20). • De blev opdelt i sociale klasser (se vers 20, 26). • De blev stolte og klædte sig i dyrt tøj (se vers 24, 43). • De byggede kirker for vindings skyld (se vers 26). • De accepterede ugudeligheden som det normale (se vers 27). • De fornægtede Kristus (se vers 29). • De forfulgte de retfærdige (se vers 29–30, 34). • De afviste og forsøgte at dræbe disciplene (se vers 30–33). • De forhærdede deres hjerte (se vers 34). • De gjorde med vilje oprør mod evangeliet (se vers 38). • De lærte deres børn ikke at tro på sandheden og at hade de troende (se vers 38–39). 	<ul style="list-style-type: none"> • Præstelist blev igen indført blandt folket (se vers 26). • De var ikke længere forenede. Der var mange falske kirker (se vers 27, 34), og folket delte sig op i stammer (se vers 36–38). • Satan fik tag i folkets hjerte (se vers 28). • De retfærdige led forfølgelse (se vers 29–30, 34). • Hemmelige sammenslutninger (se vers 42).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilken forskel er der mellem den måde, de retfærdige og de ugudelige levede på?
- Hvad lærer det os om konsekvenserne af at leve ugudeligt?
- Hvorfor kommer konsekvenserne ved retfærdig eller ugudelig levemåde ikke altid straks?

Forklar, at mange af konsekvenserne for nephiternes og lamaniternes ugudelighed beskrives i Mormon 1–6. Motivér eleverne til at sammenligne disse konsekvenser med konsekvenserne af retfærdig levevis i 4 Nephi, når de studerer disse kapitler i Mormon. Påpeg, at de endelige konsekvenser ved både retfærdighed og ugudelighed ikke kommer før den endelige dom. Vidn om, at retfærdighed fører til lykke og ugudelighed fører til elendighed.

MORMONS BOG

Mormons Bog har to forfattere, Mormon og hans søn Moroni. Mormon skrev kapitel 1–7. Efter at han var dræbt, færdiggjorde Moroni sin fars optegnelse i kapitlerne 8–9, forkortede Ethers bog og skrev Moronis Bog. Mormon var en storslået profet-leder, som levede i en tid med ugudelighed og frafald. Hele Mormons Bog bærer hans navn, fordi han forkortede de fleste af de andre profeters skrivelser.

Mormon 1–6 fortæller om Mormons kærlighed til sit folk, hans sorg over deres ugudelighed og den endelige ødelæggelse af den uomvendte nephitiske nation. Mormon 7–9 indeholder råd og lærdomme fra Mormon og Moroni til efterkommerne af det lamanitiske folk samt andre folk i de sidste dage.



Indledning

I kapitel 1–6 fortæller Mormon om konsekvenserne af den ugudelighed, der er beskrevet i 4 Nephi. »Hans beretningen vidner om den håbløse, djævelske tilstand hos et folk, som engang kendte til en næsten himmelsk levevis og senere afviste Gud fuldstændigt ...

... Mormon var en utrolig mand. Ikke alene havde han fået overdraget ansvaret for pladerne og var kaldet til at lede nephiternes hær med unge mænd, men Mormon elskede oprigtigt sit utroligt degenererede nephitiske folk og havde omsorg for dem. Selv efter at han følte sig tvunget til at træde tilbage som deres leder på grund af, at de nægtede at omvende sig, drog hans barmhjertighed for dem ham tilbage for at hjælpe dem, selv om han vidste, at han ville føre dem til deres endelige død og selv sandsynligvis ville dø sammen med dem. Mormon var omgivet af stor ugudelighed og sorg hele sit liv, og dog forblev han ... stærk og tapper ...

... Mormon vidnede i de sidste ord i sin egen optegnelse om efterkommerne af dem, som han vidste sandsynligvis ville dræbe ham og hans familie ... I stedet for at skrive bitre ord, indbød han dem til at tro på Kristus, omvende sig og blive frelst« (Joseph Fielding McConkie og andre, *Doctrinal Commentary on the Book of Mormon: Volume IV – Third Nephi through Moroni*, s. 207–208).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsumt hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.

- Retfærdighed fører til fremgang og lykke. Ugudelighed fører til elendighed og sorg (se Mormon 1–6; se også Joh 13:17; 2 Nephi 2:13; Mosiah 2:41; Alma 41:10; 4 Nephi 1:7–18; L&P 130:20–21).
- Hvis vi udsætter vores omvendelse, bliver det sværere og sværere (se Mormon 2:8, 11–15; se også Alma 34:33; Helaman 13:38).
- Vi bør anerkende Gud som kilden til vore velsignelser og være ham taknemmelig (se Mormon 3:3, 7–10, 14–15; se også L&P 59:7, 21).
- Mormons Bog er et andet vidne sammen med Bibelen om, at Jesus Kristus er Frelseren og Forløseren, og at han vil dømme alle vor himmelske Faders børn (se Mormon 3:17–22; 5:10–24; se også Joh 5:22).

Yderligere hjælpkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 413–420.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.



Mormons Bog Video – Præsentationer, nr. 19, »O, I fagre«, kan bruges til at undervise i 4 Nephi–Mormon 6 (se undervisningsforslag i *Videovejledning til Mormons Bog*).

Mormon 1:1–5, 13–16; 2:1–8, 16–17, 29; 4:19–20; 5:6–7; 8:3. Mormon forkortede de fleste af optegnelserne i Mormons Bog. (15–20 minutter)

Læs følgende og spørg eleverne om, hvem de mener, der beskrives:

1. En profet kom til ham, da han var ung og fortalte ham om optegnelser, der var indgraveret på metalplader, som han havde gemt i en høj. Profeten fortalte ham, at han skulle gå hen til højen, når han blev ældre for at få fat i pladerne (se Mormon 1:1–3; JS-H 1:33–35, 42).
2. Han blev besøgt af Herren i sine teenageår (se Mormon 1:15; JS-H 1:17).
3. Han forsøgte at fortælle om dele af det, han havde fundet ud af, men folk forhærdede deres hjerte (se Mormon 1:16; JS-H 1:21–22).

- Han var først i tyverne, da han modtog pladerne (se Mormon 1:3; 2:16–17; JS-H 1:59).
- Han var stor af bygning (se Mormon 2:1; *Kirkens historie i tidernes fylde* [Religion 341–43 elevens hæfte], s. 49).
- Han hed det samme som sin far (se Mormon 1:5; JS-H 1:4).
- Folk på hans tid levede i en frafalden tilstand (se Mormon 1:13; JS-H 1:18–19).
- Han ledte sit folk som militærleder, profet og optegnelsesfører (se Mormon 2:1; L&P 43:1–5; *Kirkens historie i tidernes fylde*, s. 223).
- Han blev tvunget af sine fjender til at forlade sit hjem og sammen med sit folk flytte fra by til by (se Mormon 2:4–6; 4:19–20; 5:6–7; L&P 124 overskrift; JS-H 1:61).
- Det lykkedes til sidst hans fjender at dræbe ham (se Mormon 8:3; L&P 135:4).

Forklar eleverne, at disse udtalelser beskriver ikke kun profeten Joseph Smith, men også Mormon. Mormon forkortede de fleste af optegnelserne i Mormons Bog, og Joseph Smith oversatte Mormons Bog. Skriv følgende vers på tavlen: Mormon 1:1–5, 13–16; 2:1–8, 16–17, 29; 4:19–20; 5:6–7; 8:3. Bed eleverne om at læse versene og være opmærksomme på profeten Mormons egenskaber, som beskrevet ovenfor.



Mormon 1–6. Retfærdighed fører til fremgang og lykke. Ugudelighed fører til elendighed og sorg.

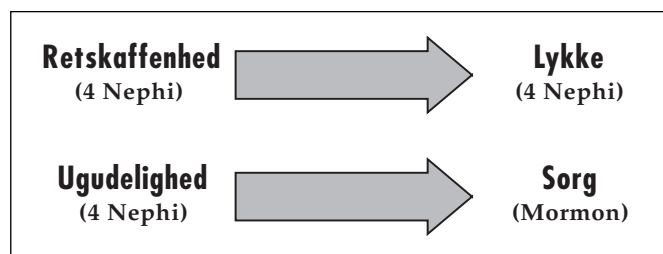
(35–40 minutter)

Bemærk: Dette undervisningsforslag bygger på forslaget til 4 Nephi 1:7–49, og viser i yderligere detaljer konsekvenserne af ugudelighed, som beskrevet der.

Giv eleverne følgende sandt-falsk quiz:

- 4 Nephi beskriver et folk, som hengivent holdt befalingerne. (Sandt).
- Det retfærdige folk, der beskrives i 4 Nephi, oplevede stor lykke. (Sandt).
- Deres lykke var et direkte resultat af deres retfærdighed. (Sandt).
- 4 Nephi beskriver også, hvordan folket blev ugudeligt og omfatter en detaljeret liste over deres synder. (Sandt).
- 4 Nephi beskriver i detaljer den elendighed, lidelse og sorg, som kommer til de ugudelige på grund af deres synder. (Falsk; disse oplysninger findes hovedsageligt i Mormon).

Ret quizen sammen. For at hjælpe eleverne til at forstå, hvordan Mormons Bog bygger på 4 Nephi, kan du tegne medfølgende diagram på tavlen.



Afskriv følgende skema på tavlen, idet du lader den højre spalte stå tom. Bed eleverne om at læse versene i Mormon og finde ud af, hvordan folket led på grund af deres ugudelighed.

Mormon	Resultater af ugudelighed
1:8–11	Der brød krig ud mellem nephiterne og lamaniterne.
1:13, 16	Herren fjernede sine disciple.
1:13	Mirakler og helbredelser ophørte.
1:14; 5:16	Herrens Ånd trak sig tilbage.
1:16–17	Ledere fik forbud mod at undervise de ugudelige.
1:17–18	Landet blev forbandet.
1:18	Røvere plagede landet.
1:19	Trolddom, hekseri, magi og den ondes kraft fandtes i overflod.
2:8	Der var meget blod og død.
2:11	Folket sørgede og klagede.
2:20	De blev fordrevet fra deres hjem.
4:11	Folket glædede sig over at dræbe.
4:14, 21	De bragte kvinder og børn som ofre.

Læs Mormon 4:12 og find ud af, hvor ugudelige nephiterne var blevet. Læs Ether 2:9 og drøft, hvornår »[Guds] vredes fylde« kommer over de ugudelige. Bed derpå eleverne om at udfylde resten af skemaet.

4:18	De ugudelige nephiter begyndte at blive udryddet.
5:7–9	Folket blev slået.
6:7	De led af en »forfærdende dødsangst«.
6:9–15	Nephiterne blev fuldstændigt udryddet.

Spørg:

- Hvad er det endelige resultat ved at vælge ugudelighed frem for retfærdighed?
- Læs Mormon 2:13. Hvorfor hjalp nephiternes sørgen dem ikke?
- Hvorfor tror I, at Herren ikke altid straffer de ugudelige straks?
- Læs Mormon 6:17–18. Hvad kunne nephiterne have gjort for at undgå deres ødelæggelse?
- Hvordan kan kundskaben om, at de ugudelige vil lide for deres synder, have betydning for, hvordan I lever?

Mormon 2:8, 11–15. Hvis vi udsætter vores omvendelse, bliver det sværere og sværere. (10–15 minutter)

Medbring to magneter. Bed flere af eleverne om at skiftes til at holde magneterne på en sådan måde, at de tiltrækker hinanden. Bed dem om at se, hvor tæt de kan holde magneterne, uden at de rører hinanden. Spørg: Hvor svært var det at hindre magneterne i at røre hinanden? Hvorfor?

Læs Mormon 2:8, 11–15; 3:2–3; 5:1–2 og spørg:

- Hvad kunne der ske de ugudelige, som fortsat nægtede at omvende sig?
- Hvordan er det ligesom at forsøge at holde magneterne fra hinanden?
- Læs Helaman 13:32–33, 38. Hvad har disse vers at gøre med dette princip?

Læs følgende udtalelse af præsident George A. Smith, som var medlem af Det Første Præsidentskab:

»Der findes en veldefineret grænse. På den ene side af linien er Herrens territorium, og på den anden side af linien er djævelens territorium. Hvis I bliver på Herrens side af grænsen, kan djævelen ikke komme derover for at friste jer eller irritere eller pine jer. Hvis I går over på djævelens side af grænsen, blot en centimeter, er I på hans territorium, i hans magt, og han vil søge at drage jer så langt fra denne grænselinie, den skillelinie, som han kan, for han ved, at hvis han kan beholde jer i hans territorium, har han jer i sin magt« (i George Albert Smith, i Conference Report, okt. 1932, s. 27).

Spørg eleverne:

- Hvad har denne udtalelse at gøre med magneterne?
- Hvordan kunne denne udtalelse gælde jer?
- Hvad sker der med dem, som krydser »grænsen« og går ind i Satans territorium og ikke vender tilbage til Herrens side?

Læs følgende udtalelser: Ældste James E. Talmage, som var medlem af De Tolvs Kvorum, skrev:

»Jo længere omvendelsen opsættes, desto svagere bliver evnen til omvendelse; forsømmelse af muligheder i hellige ting medfører tab af evnen til at udføre dem« (*Trosartiklerne*, s. 108–109).

Ældste Spencer W. Kimball, daværende medlem af De Tolvs Kvorum, skrev:

»Det er sandt, at det store princip om omvendelse altid findes, men for de onde og oprørske er der alvorlige begrænsninger i denne regel. For eksempel er synd stærkt vanedannende og kan somme tider føre mennesker til det punkt, hvorfra der ingen vej er tilbage ... Som overtræderen kommer dybere og dybere ned i synden, og ... viljen til at forandre kursen bliver svagere, bliver det hele i højere grad mere håbløst, og den pågældende glider længere og længere ned, indtil han enten ikke længere ønsker at komme op igen, eller han har mistet evnen til at gøre det« (*Tilgivelsens mirakel*, s. 109).

Læs Alma 34:32–34 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan påvirkes jeres liv, når I omvender jer?
- Hvorfor er tidspunktet for en persons omvendelse så vigtigt?

Mormon 3:3, 7–10, 14–15. Vi bør anerkende Gud som kilden til vore velsignelser og være ham taknemmelig. (10–15 minutter)

Bed flere af eleverne om at nævne noget, de er taknemmelige for. Spørg:

- Hvem er kilden til alle velsignelser?
- Hvad kan vi udtrykke vores taknemmelighed til Gud for vore velsignelser?
- Hvordan tror I, at Herren har det med utaknemmelighed?

Læs Mormon 3:3, 7–10, 14–15; 4:8 og læg mærke til den synd, folket begik. Spørg: Hvem gav disse mennesker æren for deres succes? Bed en elev om at læse Lære og Pagter 59:7, 21 og spørg:

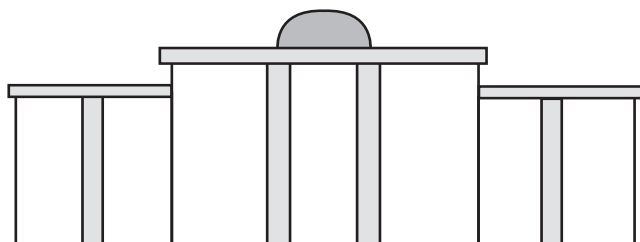
- Hvad befalede Herren sine børn at gøre i disse vers?
- Hvad føler Herren for dem, som overtræder hans befalinger?
- Hvad kan I gøre, bortset fra at takke Herren i bøn, for at vise ham, at I er taknemmelige for hans velsignelser?

Syng eller læs teksten til »Fordi du gi'r mig alt« (*Salmer og sange*, nr. 141).



Mormon 3:17–22; 5:10–24. Mormons Bog er et andet vidne sammen med Bibelen, om at Jesus Kristus er Frelseren og Forløseren, og at han vil dømme alle vor himmelske Faders børn. (10–15 minutter)

Tegn en tegning, der illustrerer Guds domstol, på tavlen.



Guds domstol

Bed eleverne om at forestille sig, at dagen for deres endelige dom er kommet. Spørg:

- Hvad tror I, at I vil tænke og føle på den dag?
- Hvem tror I, vil være der for at dømme jer?

Bed eleverne om at læse Mormon 3:17–19 og understrege de grupper af mennesker, som Mormon talte til. Bed eleverne om i deres sind at finde ud af, hvilken af grupperne, de mener, de tilhører.

Skriv følgende spørgsmål på tavlen (medtag ikke de foreslåede svar eller skriftstedshenvisningerne). Bed en elev om at læse Mormon 3:18–22 højt. Skriv svarene til spørgsmålene, efterhånden som eleverne kommer frem til dem.

- Hvem vil hjælpe Jesus Kristus med at dømme Israels tolv stammer? (Se vers 18).
- Hvem vil være med til at dømme Lehis efterkommere? (Se vers 19).
- Hvem vil stå foran Kristi domstol? (Se vers 20).
- Ud fra hvad vil vi blive dømt? (Vore gerninger; se vers 20; se også Alma 12:14).
- Hvordan kan vi bedst forberede os til vores endelige dom? (Se vers 22).
- For hvem vil domstolen være »nådig«? (Jakobs Bog 6:13).

Læs følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Virkeligheden er, at der vil være et helt hierarki af dommere, som, under ledelse af Kristus, skal dømme de retfærdige. Han alene skal udstede fordømmelseskendelsen for de ugudelige« (*The Millennial Messiah: The Second Coming of the Son of Man*, s. 520).



Mormon 7–9

Indledning

De sidste kapitler i Mormon er henvendt til fremtidige generationer, som havde Mormons Bog. Efter at have skrevet om den nephitiske nations fald vidnede Mormon og Moroni om, at den eneste måde, hvorpå vi kunne undgå et lignende fald, var at have tro på Jesus Kristus.

Væsentlige evangeliske principper

- Tro på og lydighed mod Jesus Kristus er den måde, hvorpå vi undgår åndelig ødelæggelse og får frelse (se Mormon 7; se også Joh 14:6; Mormon 6:17–18).
- Når vi følger Frelserens eksempel og vælger det rette, vil han være med os, selv hvis andre vender sig mod os (se Mormon 8:1–11; se også 1 Kong 19:10–14; Joh 16:32).
- Det blev profeteret, at Mormons Bog skulle komme frem i de sidste dage på et tidspunkt med frafald, som et andet vidne om Jesus Kristus (se Mormon 7:8–9; 8:12–41).
- Mirakler, tegn og åbenbaringer bliver udgydt på de trofaste, men holder op, når der ikke er nogen tro (se Mormon 9:7–27).
- Adams fald medførte fysisk og åndelig død for menneskeheden. På grund af Frelserens forsoning skal hele menneskeheden opstå og bringes tilbage til Herrens nærhed for at blive dømt (se Mormon 9:11–14).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 423–428.*

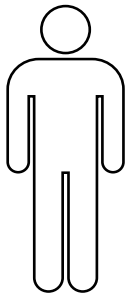
Forslag til undervisningen



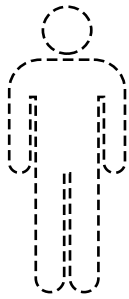
Mormon 7. Tro på og lydighed mod Jesus Kristus er den måde, hvorpå vi undgår åndelig ødelæggelse og får frelse. (25–30 minutter)

Skriv 230.000 på tavlen. Bed eleverne om at læse Mormon 6:11–15 for at finde ud af, hvad dette tal har at gøre med Mormons Bog. For at give eleverne et indtryk af, hvor mange der blev dræbt, kan du på tavlen skrive det antal indbyggere, der er i den by, hvor I bor.

Tegn følgende skema på tavlen:



Fysisk legeme



Åndeligt legeme

Læs Mormon 6:17–18 og spørg:

- Hvad forårsagede den nephitiske nations fysiske ødelæggelse?
- Hvad kunne have frelst dem fra fysisk ødelæggelse?
- Døde nephiterne først fysisk eller åndeligt?
- Hvilken død, synes I, er den mest tragiske? Hvorfor?

Bed eleverne om at læse Mormon 7:4–10 og understrege det, Mormon sagde, vi kunne gøre for at undgå åndelige død. Skriv det, de kommer frem til, på tavlen. Dette kan omfatte:

- Glæd jer ikke over blodsudgydelse (se vers 4).
(Bemærk: Spørg eleverne, hvordan vi kan undgå at glæde os over blodsudgydelse i fredstid. Svarene kan omfatte at undgå voldelige film, videospil og fjernsynsudsendelser).
- Omvend jer (se vers 5).
- Tro på, at Jesus Kristus er Guds Søn, at han blev korsfæstet, at han opstod, at han sørger for alles opstandelse, at han vil dømme os alle (se vers 5–7).
- Bliv døbt (se vers 8).
- Acceptér og efterlev Kristi evangelium (se vers 8).
- Studér skrifterne (se vers 8–9).
- Modtag Helligånden (se vers 10).
- Følg Frelserens eksempel (se vers 10).

Spørg: Hvilke af disse emner brugte Mormon mest tid på at beskrive? (Tro på Kristus; se vers 5–7).

Læs følgende udtalelse af biskop Richard C. Edgley, daværende medlem af Det Præsiderende Biskopråd:

»Til dem, der undrer sig over, hvordan Kristus passer ind i vores teologi og vores personlige tilværelse, vidner vi, at Kristus er verdens Forløser. Han er vores Herre, vores Lys og vores Frelser. Han blev ordineret fra det høje til at stige ned under alle ting, til at lide mere end nogen! Han er midtpunktet for alt det, vi belærer om, og alt det, vi gør. Som kirke er vi individuelle kristne, der forsøger at vise Frelseren, at vi er hans disciple. Det er ikke noget vi kan gøre som institution. Vi må gøre det hver især« (Stjernen, juli 1998, s. 13).

Skriv følgende spørgsmål på tavlen:

- Hvordan kan I vide, om Jesus Kristus er midtpunktet i jeres liv?
- Hvad kan I gøre for at gøre ham til en større del af jeres liv?

Drøft kort disse spørgsmål og giv derpå eleverne mulighed for at bruge fem minutter til at skrive deres personlige svar på et stykke papir.

Mormon 8:1–11. Når vi følger Frelserens eksempel og vælger det rette, vil han være med os, selv hvis andre vender sig mod os. (10–15 minutter)

Læs følgende udtalelse af biskop Richard C. Edgley:

»Virkeligt mod indebærer at stå imod den onde, endda når vi står alene og ofte føler andres foragt og hån. Det er mod. Det er styrke. Det er mandighed, og det kan være hårdt« (Liahona, jan. 2000, s. 50).

Spørg eleverne, om de nogen sinde har følt sig alene eller adskilt fra venner eller familie efter at have valgt rigtigt. Bed nogle elever, som er trygge ved at fortælle om deres oplevelser, om at gøre det (sørg for, at disse er passende). Bed en elev om at læse Mormon 8:1–11 og spørg:

- Hvad tror I, Moroni følte i denne situation?
- Hvad tror I, at I ville føle?
- Hvordan kan det sammenlignes med dengang, I følte jer alene efter at have valgt det rette?

Bed eleverne om at sammenligne tidsangivelsen for Mormon 8 og Moroni 10 (se fodnoterne til disse kapitler) og spørg:

- I omtrent hvor mange år var Moroni alene? (Mindst 21 år).
- Hvilke andre personer i skrifterne måtte være alene? (Se 1 Kong 19:10–14; Moroni 16:32).

- Hvordan kan det hjælpe os, når vi står alene med hensyn til at gøre det rette, at vide, at andre har haft den samme erfaring?
- Læs Mormon 8:34. Hvem forblev hos Moroni?
- Hvordan kan det sammenlignes med os, når vi er alene efter at have valgt det rette?

Syng eller læs teksten til »O, bliv hos mig« (*Salmer og sange*, nr. 97). Vidn om, at Herren vil være med os, når vi vælger det rette, selv om andre måske ikke er det.

Mormon 7:8–9; 8:12–41. Det blev profeteret, at Mormons Bog skulle komme frem i de sidste dage på et tidspunkt med frafald, som et andet vidne om Jesus Kristus.

(30–35 minutter)

Spørg eleverne:

- Hvilke begivenheder, som I er kendt med, kræver vidner? (Dåb, vielse, retssager).
- Hvorfor det er vigtigt at have vidner ved disse begivenheder?

Spørg eleverne, om de nogen sinde har set eller læst to nyhedsartikler, der dækkede den samme begivenhed. Spørg:

- Var artiklerne nøjagtig ens? Hvorfor eller hvorfor ikke?
- Hvad er værdien ved at have mere end ét vidne ved en begivenhed?

Bed eleverne om at læse Mormon 7:8–9 og lægge mærke til to optegnelser, der nævnes af Mormon (Bibelen og Mormons Bog). Spørg:

- Hvilke sandheder vidner både Mormons Bog og Bibelen om?
- Hvad er værdien ved at have begge disse bøger? (Påpeg, at Mormons Bog indeholder mange sandheder, som ikke findes eller ikke omtales så tydeligt i Bibelen).
- Hvordan påvirker jeres tro på én af disse bøger jeres tro på den anden?

Bed eleverne om at læse Mormon 8:12–41. Bed dem om på et stykke papir at nedskrive alle de oplysninger de kan finde om Mormons Bog i disse vers, og drøft det, de kommer frem til. Deres liste kan omfatte følgende:

- De, som tror på Mormons Bog, vil få »det, der er større« (vers 12).
- Guldpladerne kan ikke bruges til at blive rig (se vers 14).
- Mormons Bog er af stor åndelige værdi (se vers 14).
- Den, som frembringer bogen (Joseph Smith) vil være velsignet (se vers 14–16).
- Mormons Bog vil blive udgivet til gavn for Herrens gamle pagtsfolk (Israel; se vers 15).

- Mormons Bog vil blive kendt for folket ved Guds magt (se vers 16).
- De, som fordømmer Mormons Bog, vil blive fordømt af Herren (se vers 17–19).
- Folk vil forsøge at hindre Mormons Bog i at komme frem (se vers 18–21).
- Esajas profeterede om fremkomsten af Mormons Bog (se vers 23).
- De gamle profeter fra Mormons Bog vil tale »fra støvet« til os (vers 23; se vers 23–26).
- Mormons Bog kommer på et tidspunkt med frafald og ugudelighed:
 - Folk vil fornægte Guds mirakler og magt (se vers 26, 28).
 - Folk vil dræbe de retfærdige og oprette hemmelige sammenslutninger (se vers 27).
 - Falske kirker vil opløstes i stolthed, belære om falske lærdomme, elske penge og forsømme de fattige (se vers 28, 32–33, 36–39).
 - Der vil være ild, uvejr, jordskælv, krige og rygter om krig (se vers 29–30).
 - Folk vil myrde, røve, lyve og bryde kyskhedsloven (se vers 31).

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Mine elskede brødre og søstre! Jeg vil i dag gerne tale om en af de mest betydningsfulde gaver, verden har modtaget i nyere tid. Den gave, jeg sigter til, er af større vigtighed end nogen af de opfindelser, der er udsprunget af de industrielle og teknologiske revolutioner. Det er en gave, der er af større værdi for menneskeheden end selv de mange forunderlige fremskridt, vi har set inden for moderne lægevidenskab. Den har større værdi for menneskeheden end udviklingen af både flyvning og rumfart. Jeg taler om den gave, der hedder Mormons Bog ...

Forberedelserne til denne gave blev udført ved Herrens hånd i løbet af en periode på over tusind år ...

Har vi først forstået, hvordan Herren har det med denne bog, bør vi heller ikke være overraskede over, at han højtideligt advarer os hvad angår den måde, vi modtager den på. Efter først at have sagt, at de, der modtager Mormons Bog i tro og øver retfærdighed, skal modtage

det evige livs krone (se L&P 20:14), går Herren videre og advarer: »Men for dem, der forhærdet deres hjerte i vantrø og forkaster det, skal det blive til deres egen for-dømmelse« (L&P 20:15)« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 3).

Omskriv for eleverne de tre årsager, som præsident angiver for, at sidste dages hellige skal studere Mormons Bog (se undervisningsforslaget til 2 Nephi 30:1–8, s. 75). Læs derpå dette yderligere uddrag fra præsident Bensons tale:

»Der er i den bog en kraft, der vil begynde at strømme ind i jeres liv i det øjeblik, I tager fat på et seriøst studium af bogen. I vil finde større styrke til at stå imod fristelser. I vil finde styrke, så I kan undgå at blive bedraget. I vil finde styrke til at blive på den lige og snævre vej ...

Brødre og søstre, jeg trygler jer af hele mit hjerte om, at I dybt alvorligt vil overveje Mormons Bogs betydning for jer personlig og for kirken som et hele« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 5).

Mormon 9:1–6. Gud tilbyder sin barmhjertighed til de ugudelige ved at give dem mulighed for at få et mål af herlighed i det næste liv. (10–15 minutter)

Skriv *Fredfyldt* og *Urolig* på tavlen. Bed seks elever om hver især at læse et af følgende eksempler for klassen. Efter hvert eksempel kan du spørge eleverne, om de ville føle fred eller uro, hvis de var i en lignende situation.

- Johan er 15 år gammel. Mange af hans venner på samme alder har en aftale med en pige til en kommende skoleaktivitet og opmuntrer også ham til at få en aftale med en pige.
- Niels er til en områdekonference, hvor profeten holder tale. Bagefter bliver han inviteret op på forhøjningen for at hilse på profeten.
- Sofie er til fest med sine venner. En af hendes venner indbyder gruppen til at se en video med masser af blasfemi og dårlige vittigheder.
- David elsker sport, men et medlem af hans hold bander, hver gang nogen gør en fejl i en kamp.
- Nadja er kaldet til at være præsidentinde for sin klasse i Unge Piger.
- Kim er på sin skoles debathold. Efter at hans hold har vundet en debat på en anden skole, tager nogle af hans venner noget alkohol frem for at fejre det, og beder ham om at være med.

Spørg:

- Hvad kan påvirke folk til at føle sig anderledes i de samme omgivelser?
- Kan man ændre sine følelser for en situation?

Læs Esajas 6:1, 5–7 og spørg:

- Hvad følte Esajas, da han blev bragt ind i Guds nærhed?
- Læs Alma 36:12–14. Hvordan ligner Almas oplevelse den, som Esajas beskriver?

- Hvis en profet som Esajas følte sig uværdig i Guds nærhed, hvad tror I så, at de ugudelige ville føle?
- Hvad skete der, i henhold til Esajas 6:6–7, så Esajas følte sig mere værdig i Herrens nærhed?
- Læs Alma 36:18–20. Hvad skete der, i henhold til disse vers, som hjalp Alma med at føle glæde?

Bed eleverne om at læse Mormon 9:1–6 og spørg:

- Hvem taler Moroni til i disse vers? (Se vers 1–2).
- Hvad vil der ske ved Jesu Kristi andet komme? (Se vers 2).
- Hvordan vil de ugudelige have det ved at bo hos Herren? (Se vers 3–4).
- Læs Lære og Pagter 88:32. Hvorfor kan nogle mennesker, i henhold til dette vers, ikke »nyde« at være i Herrens nærhed? (De er ikke villige til det).
- På hvilken måde er det barmhjertigt af Herren at berede herligheder i henhold til folks retfærdighed?
- Hvad kan vi gøre for at føle os mere værdige til at være i Herrens nærhed? (Se Mormon 9:6).

Læs følgende udtalelse af ældste Lorenzo Snow, som dengang var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Gud elsker sine børn, den menneskelige familie ... Han elsker dem alle, og hans planer dækker frelse for dem alle, og han vil bringe alle til et sted, hvor de vil være lige så lykkelige og bekvemmelige, som de er villige til at være« (*The Teachings of Lorenzo Snow*, saml. Clyde J. Williams, s. 91).

Mormon 9:7–27. Mirakler, tegn og åbenbaringer bliver udgydt på de trofaste, men holder op, når der ikke er nogen tro. (35–40 minutter)

Bed eleverne om at nævne nogle af de mirakler, Jesus udførte. (Du kan skrive dem på tavlen). Spørg:

- Hvilket af disse mirakler gør størst indtryk på jer?
- Hvad ville I føle, hvis I var vidne til disse mirakler?
- Hvilke lignende mirakler sker i dag?

Bed eleverne om at læse Markus 5:35–42 og spørg:

- Hvem tog Jesus med sig?
- Hvem »jog« han ud af huset?
- Hvorfor tror I, at han bad dem om at gå, før han oprejste pigen fra de døde?

Skriv følgende kombinationsopgave på tavlen eller giv den til eleverne på et uddelingsark. Bed eleverne sammensætte de nummererede punkter i venstre spalte med de korresponderende punkter i højre spalte.

Mormon 9:7–24

1. Moroni talte til _____.	A. De skal uddrive onde ånder og tale med nye tunger, gift skal ikke skade dem, og de skal helbrede de syge.
2. Hvad kendte disse mennesker ikke?	B. Forandring eller skiftende skygge.
3. Hvad havde de ikke læst?	C. Vantro, ikke at gå på den rette vej og ikke at kende Gud.
4. Hos Gud er der ingen _____.	D. Dem, som fornægter Guds åbenbaringer.
5. Frelsesplanen omfatter disse tre hovedprincipper eller begivenheder.	E. Jesu Kristi evangelium.
6. Moroni beskrev Guds mirakler som _____.	F. Himlens, jordens og menneskets skabelse.
7. Moroni gav disse eksempler på Guds mirakler.	G. Skrifterne.
8. Hvem, sagde Moroni, havde udført mirakler?	H. Jesus og hans apostle.
9. Hvilke tre årsager gav Moroni for, hvorfor mirakler ophører?	I. Vidunderlige.
10. Hvilke tegn og mirakler, sagde Moroni, ville følge dem, som tror?	J. Skabelsen, faldet og forløsningen.

(Svar: 1–D, 2–E, 3–G, 4–B, 5–J, 6–I, 7–F, 8–H, 9–C, 10–A)

Spørg:

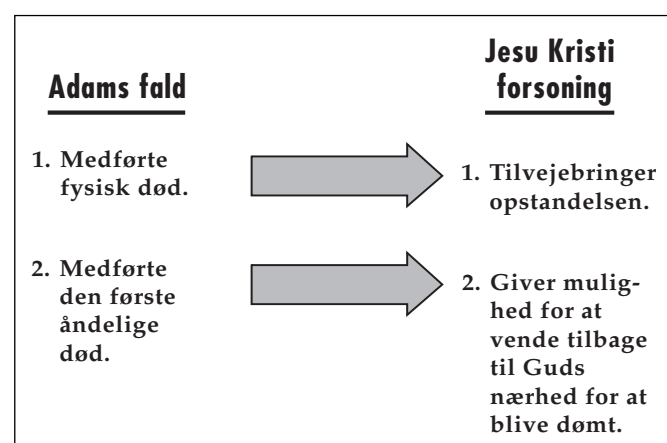
- Hvilke af evangeliets principper skal være til stede, for at mirakler kan finde sted? (Tro og i mange tilfælde bøn og præstedømmets magt).
- På hvilke måder har Helligånden trøstet, advaret eller undervist jer?
- Hvilke af Guds mirakler er overalt omkring os? (Fødslen af et spædbarn, skabelsen af jorden, gengivelsen af evangeliet, patriarkalske velsignelser).
- Læs Mormon 9:21, 27–28. Hvordan kan det at have tro på Jesus Kristus, ikke at tvivle og leve retfærdigt, i henhold til disse vers, hjælpe os med at opleve mirakler?

Mormon 9:11–14. Adams fald medførte fysisk og åndelig død for menneskeheden. På grund af Frelserens forsoning skal hele menneskeheden opstå og bringes tilbage til Herrens nærhed for at blive dømt.

(20–25 minutter)

Giv eleverne følgende quiz (giv dem lov til at bruge deres skrifter):

1. Hvad var ifølge Moses 4:25 et af resultaterne af Adams fald? (Den fysiske død).
2. Hvad var ifølge Lære og Pagter 29:41 et andet af resultaterne af Adams fald? (Den åndelige død).
3. Hvad er, ifølge Alma 42:9, åndelig død?
4. Hvad er ifølge 1 Korinther 15:22 et af resultaterne af Kristi forsoning?



Tegn ovenstående diagram på tavlen, idet du lader svarene i den højre spalte stå tom. Stil følgende spørgsmål og udfyld den højre spalte, efterhånden som eleverne svarer:

- Hvad har Herren gjort for at overvinde den fysiske død for alle?
- Hvordan hjælper han os alle med at overvinde den åndelige død?

Læs sammen Helaman 9:11–14 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad skabte Gud? (Se vers 11–12).
- Hvad tilvejebragte Adam og Eva? (Se vers 12).
- Hvad fandt sted for at hjælpe os med at overvinde Adams fald? (Se vers 12).
- Hvad tilvejebringer Jesu Kristi forsoning? (Forløsning; se vers 12).

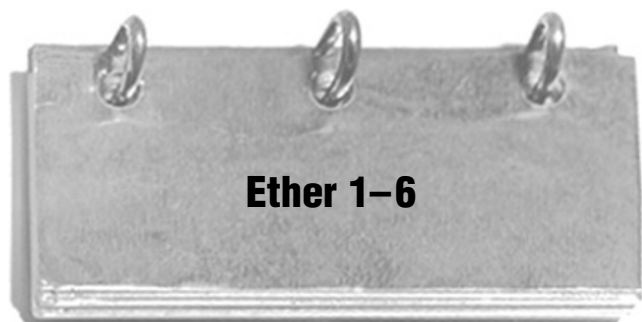
- Hvad sker der med mennesket som resultat af forløsningsplanen? (Vi opstår og bliver bragt tilbage til Herrens nærhed; se vers 13).
- Hvor mange mennesker bliver frelst fra fysisk død ved Kristi forløsning?
- Hvor mange mennesker bliver frelst fra den første åndelige død ved Kristi forløsning?
- Hvad kommer efter denne forløsning? (Se vers 14).

- Læs Helaman 14:15–19. Hvad vil der i henhold til disse vers ske med dem, som bliver bragt tilbage til Guds nærhed og fundet urene?
- Hvordan påvirker kundskaben om Frelserens forsoning jeres følelser for ham?

Som sammenfatning kan du eventuelt bede en elev om at fortælle, hvordan resultaterne af Adams fald er blevet overvundet af Frelseren.

Da Mormon forkortede beretningen om opdagelsen og oversættelsen af Ethers Bog, skrev han: »Og denne beretning skal skrives herefter; thi det er nødvendigt, at alle mennesker skal kende til det, der er skrevet i denne beretning« (Mosiah 28:19). Moroni, der var tro mod sin fars ønsker, forkortede Ethers Bog og medtog den på Mormons plader.

Moroni skrev, at han ikke medtog »en hundrededel« af den jareditiske optegnelse (Ether 15:33). Dette er ikke overraskende, da deres historie strækker sig fra Babelstårnet (omkring 2500–2200 f.Kr.) til efter at Muleks folk kom til det amerikanske fastland (efter 587 f.Kr.). Ethers Bog tilvejebringer et andet mægtigt vidnesbyrd til den nephitiske optegnelse om, at hvis indbyggerne i det forjættede land ikke tjener Jesus Kristus, vil de blive udryddet (se Ether 2:8).



Ether 1–6

Indledning

Eldste Jeffrey R. Holland fra De Tolvs Kvorum skrev: »En af de mest storslåede profeter i Mormons Bog er unavngivet i den optegnelse, der dokumenterer hans bemærkelsesværdige liv. Han omtales kun som »Jareds bror«. Og dog var den åbenbaring, der oprulledes for hans øjne, så ekstraordinær, at hans liv og arv er blevet synonym med frimodig, fuldendt, fuldkommen tro« (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, s. 14).

Jareds bror, som bad til Herren på sin families vegne, er et eksempel på uselvisk tjeneste, ydmyghed og tro. Hans liv er en optegnelse om, at disse egenskaber fører til guddommelig åbenbaring. Selv om skriftens optegnelse aldrig nævner det, åbenbarede profeten Joseph Smith, at denne profets navn var Mahonri Moriancumer (se kommentarerne til Ether 1:34 i *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 432).

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsmøt hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.

- De trofastes bønner kan medføre store velsignelser og endog mirakler fra himlen. Mangel på bøn medfører Herrens irettesættelse (se Ether 1:34–43; 2:14–16; 3:1–16; se også Jakobs Brev 5:16; Alma 10:22–23).
- Det amerikanske fastland er et udvalgt land, og nationerne, som bor der, skal tjene Gud eller blive udryddet fra landet, når de bliver modne i ugudelighed (se Ether 2:7–12; se også Mormon 8:1–8; Ether 9:20, 26–29; 15).
- Herren ønsker, at vi skal have tillid til hans vejledning, men han forventer, at vi gør alt, hvad vi kan for at løse vore egne problemer (se Ether 2:18–3:6).
- På grund af Adams fald, fødes vi i en telestial verden, hvor mennesker ofte vælger det onde. Herren hjælper os med at overvinde det naturlige menneske, når vi omvender os, beder og udøver tro på hans forsoning (se Ether 3:2; se også Mosiah 3:19; 5:2–4).
- Hvis vi er retfærdige og lydige og søger det, der hører Gud til, kan vores tro på Jesus Kristus vokse, indtil vi er værdige til at få alt åbenbaret (se Ether 3:1–20; se også Jakobs Brev 2:14–20; Ether 12:6; L&P 88:67–68; 93:1, 27–28).
- Når vi er forberedt, vil Herren åbenbare flere hellige optegnelser for os (se Ether 3:21–4:18; se også 2 Nephi 27:7–11).
- Herren bruger loven om vidner til at vidne om sit værk (se Ether 5; se også 5 Mos 17:6; 2 Kor 13:1).
- De retfærdige bliver ofte ført i sikkerhed af Herren (se Ether 6:1–12; se også Mosiah 24:17).

Yderligere hjælpeklender

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 431–439.

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.

Ether 1:33. Jareds folk levede på tidspunktet for Babelstårnet. (10–15 minutter)

Vis et billede af Babelstårnet (et større eksemplar af det medfølgende billede findes i Appendiks, s. 303). Bed eleverne om at finde skriftstederne i Det Gamle Testamente, som henviser til tårnet.

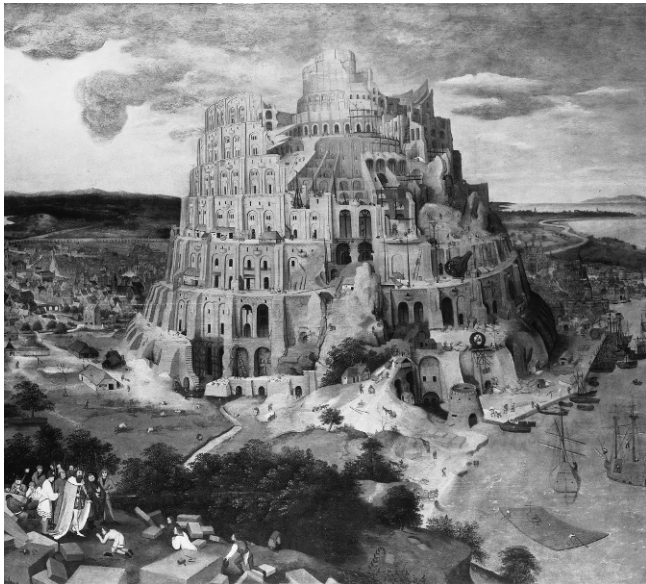


Photo © 1986 by Sotheby's; used by permission

Gennemgå 1 Mosebog 11:1–9 med dine elever. Bed eleverne om at slå op på den kronologiske oversigt over Mormons Bog på deres bogmærker (32336 110) og finde ud af, hvornår denne begivenhed fandt sted (omkring 2500–2200 f.Kr.). Læs Ether 1:33 og spørg: Omkring hvor længe før Lehi forlod Jerusalem, begyndte Jared og hans bror deres rejse?

Før undervisningen skal du bede en elev om at fortælle om, hvordan Moroni modtog Ethers Bog (se Mosiah 8:7–12; Alma 37:21–26; Ether 1:2). Læs Ether 1:1–4 og læg mærke til, hvad der blev medtaget i den første del af Ethers Bog. Spørg: Hvorfor besluttede Moroni ikke at medtage nogle af skrivelserne i sin forkortelse?

Bed eleverne om at læse Ether 1:5; 8:22–23 og spørg: Hvorfor medtog Moroni det materiale, han gjorde? Vidn om, at Jarediternes optegnelse er nok et vidnesbyrd til den nephitiske optegnelse om, at hvis indbyggerne i det forjættede land ikke tjener Jesus Kristus, vil de blive udryddet (se Ether 2:8).

Ether 1:33–43; 2:14–16. De trofastes bønner kan medføre store velsignelser og endog mirakler fra himlen. Mangel på bøn medfører Herrens irettesættelse. (30–35 minutter)

Syng sammen »Da du styrket fra dit leje« (*Salmer og sange*, nr. 72). Bed eleverne om at forklare vending: »Bad du Gud til dig at smile«. Bed dem om at fortælle om tilfælde, hvor bøn opløftede deres ånd.

Læs Ether 1:33 og spørg:

- Hvis der skete noget, der ligner det, der er beskrevet i dette vers, i dag, hvordan ville det så påvirke jer?
- Hvordan kunne det påvirke jeres holdning?
- Hvad tror I, at I ville gøre?

Læs vers 34 og læg mærke til, hvordan Jared og hans bror, Mahonri Moriancumer, reagerede på en verden, der blev kastet ud i forvirring? Bed eleverne om at gennemse vers 35–43 og spørg:

- Hvad gjorde Jareds bror for at undgå sprogforvirringen?
- Hvad bad Herren hans folk om at gøre?
- Hvilke løfter modtog Jareds bror fra Herren for sit folk?
- Hvorfor gav Herren, ifølge vers 43, disse løfter til Jareds bror?

Læs følgende udtalelser af præsident Spencer W. Kimball:

»Bøn er et så stort privilegium – ikke alene at kunne tale til vor Fader i Himlen, men også modtage kærlighed og inspiration fra ham. Ved afslutningen af vor bøn bør vi lytte intenst – ja selv i adskillige minutter. Vi har bedt om vejledning og hjælp. Nu må vi holde inde og kende, at han er Gud (se Sl 46:10) ...

At lære bønnens sprog er en glædelig og livslang oplevelse. Af og til oversvømmes vores sind af ideer, når vi lytter efter at have bedt. Af og til kan en følelse overvælde os. En rolig ånd forvisser os om, at alt vil gå godt. Men hvis vi har været ærlige og oprigtige, vil vi altid opnå en god følelse – en varm følelse over for vor Fader i Himlen, samt føle hans kærlighed til os. Jeg er ked af, at nogen af os ikke har lært betydningen af denne rolige og åndelige varme at kende, for den er et vidnesbyrd til os om, at vore bønner er blevet hørt« (*Den danske Stjerne*, mar. 1982, s. 5–6).

Læs Ether 2:13–14 og påpeg, hvor længe samtalen mellem Jareds bror og Herren varede (mindst tre timer). Spørg:

- Hvad var med som en del af åbenbaringen til Jareds bror? (Irettesættelse).
- Hvorfor irettesatte Herren ham?
- Læs Job 5:17 og Johannes' Åbenbaring 3:19. Hvem irettesætter Herren, ifølge disse vers?
- Hvordan kan det at blive irettesat af Herren eller præstedømmelederne velsigne os?

Fortæl eleverne: Forestil jer, at I skal til at interviewes personligt af Herren. I bliver ført ind i hans nærhed. Han kalder jer ved navn og begynder at tale ...

Bed eleverne om at tænke på noget ros, som Herren kan give dem, for den måde, de har levet på. Bed dem også om at tænke over et aspekt i deres liv, som Herren ønsker, de skal forbedre. Spørg: Tror I, at Herren ville irettesætte jer på en kærlig og omsorgsfuld måde?

Bed eleverne om at sammenligne Ether 1:43 med Ether 2:14. Spørg: Hvordan kunne nogen, som var så retfærdig forsømme noget så vigtigt som at »påkalde Herrens navn«. Læs følgende udtalelse af ældste Neal A. Maxwell, medlem af De Tolvs Kvorum:

»Hvor er vores afhængighed af Herren dog stor og vedvarende, hvilket er en af de første og grundlæggende af livets realiteter, som aldrig må glemmes, selv ikke når vi gør ægte fremskridt.

Det er intet under, at Jesus bad således til Faderen. Åh, hvor han bad, han glemte *aldrig* at påkalde Faderen. Også her var Jesus enestående. Selv den meget retfærdige Jareds bror, en virkelig bemærkelsesværdig mand, blev engang irettesat under et besøg fra Herren, fordi han »havde glemt at påkalde Herrens navn« [Ether 2:14]. Hvor er bøn dog nødvendig for os alle! Hvor er de derfor vigtigt, at vores »iver« med hensyn til at udføre hans værk ikke fortrænger vore bønner til vor Fader« (*Even As I Am*, s. 67).

Læs Ether 2:15 og læg mærke til, hvordan Jareds bror reagerede på Herrens irettesættelse. Sammenlign hans reaktion med Lamans og Lemuels i 1 Nephi 16:1–2. Spørg:

- Hvorfor tror I, at Jareds bror modtog sandheden så meget bedre end Nephis brødre?
- Hvordan reagerer I, når I bliver irettesat?
- Hvem bestemmer, hvordan I reagerer, når I bliver irettesat?
- Hvad kan I gøre for bedre at klare irettesættelse?

Læs følgende udtalelser: Profeten Joseph Smith sagde:

»Herren behandler dette folk som en øm og kærlig fader behandler et barn, idet han giver det lys og intelligens og kundskab om sine veje, efterhånden som det kan forstå og tåle det« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 366).

Ældste Henry B. Eyring, medlem af De Tolvs Kvorum, skrev:

»Hvis jeg lytter ydmygt med forventning om, at det, som betyder mest, vil blive tydeligt selv for et lille barn, så vil jeg være både sagtmodig nok til at være stille indeni – og derfor i stand til at høre den lille, stille stemme – og ydmyg nok til let at lade mig irettesætte« (*To Draw Closer to God*, s. 33).

Ether 2:7–12. Det amerikanske fastland er et udvalgt land, og nationerne, som bor der, skal tjene Gud eller blive udryddet fra landet, når de bliver modne i ugudelighed.

(15–20 minutter)

Fortæl eleverne, at du vil vise dem en af de mest frygtelige våben i verdenshistorien. Vis dem en kost, og forklar, at en af de mest alvorlige advarsler i skrifterne involverer dette »våben«. Bed eleverne om at finde henvisninger til en kost i Ether 2. Bed dem derpå om at læse Ether 2:7–12.

Forklar, at disse løfter og advarsler er sande for de nationer, som i øjeblikket bebor Nord- og Sydamerika. Spørg: Hvilke andre nationer har ejet disse lande blot for at blive »bortfejlet« på grund af ugudelighed? (Den nephitiske og Jareditiske). I kan eventuelt læse præsident Marion G. Romneys udtalelse i kommentarerne til Ether 2:7–10 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122* (s. 432–433).

Påpeg, at Ether 2:7–12 passer med en pagt, hvor Gud lover særlige velsignelser, hvis folket gør visse ting. Bed eleverne om hurtigt at gennemgå disse vers, idet de lægger mærke til Guds løfter, og hvad han forventer af folket. Skriv det på tavlen. Dette kan omfatte:

Guds løfter til folket	Guds forventninger til folket
<ul style="list-style-type: none"> • Han vil give dem landet som et forjættet land (se Ether 2:7, 9; se også 2 Nephi 1:5–7). • De vil være fri fra trældom og fangenskab fra alle andre nationer (se Ether 2:12). 	<ul style="list-style-type: none"> • De skal omvende sig fra deres ugudelighed (se Ether 2:11). • De skal tjene Jesus Kristus, »landets Gud« (Ether 2:12; se vers 8–12).

Spørg eleverne om, hvordan de mener, deres nation klarer sig i forhold til listen over Guds forventninger på tavlen. Spørg: Hvad kan vi gøre for fortsat at modtage hans velsignelser? Aflæg vidnesbyrd om vigtigheden af disse principper for ethvert land.

Ether 2:16–3:6. Herren ønsker, at vi skal have tillid til hans vejledning, men han forventer, at vi gør alt, hvad vi kan for at løse vore egne problemer. (30–35 minutter)

Læs Ether 2:16–25. Mens du læser, kan du bede dem om at skitsere, hvordan de mener, at de Jareditiske fartøjer så ud som. Drøft deres tegninger. I kan eventuelt læse beskrivelsen af fartøjerne i kommentarerne til Ether 2:16–25 i *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122* (s. 433).

Læs Ether 2:18–19 og spørg:

- Hvordan lavede Jareds bror fartøjerne?

- Hvordan viser det graden af hans lydighed mod Herrens befalinger?
- Hvilke tre problemer præsenterede Jareds bror for Herren?

Opsummér elevernes svar på det andet spørgsmål på tavlen ligesom i den venstre spalte af medfølgende skema. Bed eleverne om at læse Ether 2:20–25 og læg mærke til Herrens løsning på problemerne, og sammenfat dem, ligesom i den højre spalte.

Problem (Ether 2:18–19)	Løsning (Ether 2:20–25)
Intet lys	Herren spurgte Jareds bror, hvad han gerne ville have, at han skulle gøre (se vers 23, 25).
Ingen styring	Herren siger, at han vil lede fartøjerne (se vers 24).
Ingen luft	Herren instruerer ham i at lave huller, som kan åbnes i toppen og bunden af fartøjerne (se vers 20).

Spørg:

- Hvorfor tror I, at Herren åbenbarede løsninger for to af problemerne, men overlod det til Jareds bror selv at løse problemet med ikke at have lys?
- Hvilke andre eksempler findes der i skrifterne, hvor Herren krævede personens egen indsats i løsningen af et problem? (Svarene kan omfatte Nephi, der skulle have fat i messingpladerne [se 1 Nephi 3–4]; Oliver Cowdery, der skulle oversætte [se L&P 8–9]).
- Hvordan kan det hjælpe os, når Herren kræver, at vi skal finde løsninger på vore egne problemer med hans vejledning?

Læs følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland:

»Tydeligvis blev Jareds bror prøvet. Gud havde gjort sin del. Han havde tilvejebragt enestående, stærke fartøjer til at krydse havet. Det geniale ingeniørarbejde var blevet udført. Den svære del af konstruktionen var ovre. Nu ønskede Herren at vide, hvad Jareds bror ville gøre ved bitingene« (*Christ and the New Covenant*, s. 16).

Spørg:

- Hvad tror I, at Jareds bror kan have lært ved den måde, hvorpå Herren hjalp ham med at løse hans problemer?
- Hvordan kan dette have hjulpet ham senere?
- På hvilke måder tror I, at Herren har prøvet jer?
- Hvordan har den kundskab, I fik ved disse prøver, hjulpet jer?

Læs Ether 3:4–6 og spørg:

- Hvordan besluttede Jareds bror at løse problemet med ikke at have lys?
- Hvordan svarede Herren på Jareds brors anmodning?
- Hvad gør størst indtryk på jer vedrørende Herrens svar?

Vid om, at Herren elsker os og ønsker, at vi skal gå fremad. Han ønsker, at vi skal have tillid til hans vejledning, men han forventer, at vi gør alt, hvad vi kan for at løse vore problemer.



Ether 3. Hvis vi er retfærdige og lydige og søger det, der hører Gud til, kan vores tro på Jesus Kristus vokse, indtil vi er værdige til at få alt åbenbart.
(50–55 minutter)

Tegn følgende kontinuum på tavlen. Spørg eleverne: Hvordan ville I beskrive nogen med stor tro? Drøft de egenskaber, som eleverne nævner og skriv dem op under *Stor tro* på kontinuet.

Ingen tro 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 Stor tro

Giv eksemplerne herunder til fire elever. Bed dem om at læse deres tildelte eksempel og finde ud af, hvor meget tro, de mener, at personen i eksemplet har. (Bemærk: Forklar, at Herren kan åbenbare, hvad der er i en persons hjerte, til sine tjenere, men i almindelighed har vi ikke evne til at dømme andre personers tro. Formålet med denne øvelse er at udforske troens egenskaber for at hjælpe os med bedre at forstå dem og vurdere os selv). Bed de fire elever om at skrive navnet på personen i deres eksempel, der hvor de mener det hører til på kontinuet over tro. Bed eleverne om at forklare, hvorfor de skrev navnet der, hvor de gjorde. Giv eleverne mulighed for at være enige eller uenige og fortælle hvorfor.

- Nikolaj er ikke glad for at læse i skrifterne. Han påstår, at de er kedelige. Han beder heller ikke så meget. Han siger, at han kommer meget nærmere Herren ved at gå ture i naturen og meditere, end ved at studere og bede.
- Anders studerer skrifterne og lærdommene hele tiden. Faktisk vil han hellere læse og studere end noget som helst andet. Han føler, at han får meget mere ud af at læse og studere, end han gør ved at gå til møder og gå ud som hjemmelærer. Han har ikke været ude som hjemmelærer i måneder, men han føler ikke, at det betyder så meget, hvis han flittigt studerer evangeliet.
- Mads forsøger inderligt på at anvende det, han studerer i skrifterne og i Kirkens udgivelser. Han ved, at han er langt fra fuldkommen, men tror også, at det er vigtigt at stræbe efter altid at efterleve evangeliet. Han beder regelmæssigt om guddommelig hjælp til at blive mere lydige og åndeligt stærkere.

- Sonja giver op! Hun er træt af alle de forventninger, der stilles til hende. Hun har forsøgt intenst på at blive fuldkommen i årevis, men har fundet ud af, at hun bare ikke kan gøre det selv. Hun er blevet meget bitter.

Bed eleverne om at læse Jakobs Brev 2:14–20 og spørg:

- Hvilke af de trofastes egenskaber er nævnt i disse vers?
- Hvilke af personerne i eksemplerne minder mest om disse egenskaber?
- Hvem i skrifterne havde denne form for tro?
- Kender I nogen personligt, som har denne form for tro?

Bed eleverne om hurtigt at gennemlæse Ether 1:34–43; 2:16–21 og lægge mærke til beviser på Jareds brors tro på Herren.

Bed dem om at fortælle, hvad de kommer frem til og skriv det på tavlen. Din liste kan se således ud:

- Jareds bror var meget begunstiget af Herren (se Ether 1:34).
- Han »anråbte« Herren (se vers 34, 43).
- Han tog fat på arbejdet som Herren befalede ham (se Ether 2:16).
- Han lavede fartøjerne nøjagtig i henhold til Herrens forskrift (se vers 18).
- Han gjorde »som Herren havde befalet« (vers 21).

Spørg, hvordan Jareds bror stod mål med de egenskaber ved tro, som er nævnt i Jakobs Brev 2:14–20. Forklar at den virkelig trofaste person er den, som gør noget.

Læs Ether 3:1–6 og læg mærke til andre egenskaber ved tro, som vises af Jareds bror. Bed eleverne om at fortælle om det, de kommer frem til, og skriv det på tavlen. Dette kan omfatte:

- Han gik i gang med at fremstille sten og bragte dem til Herren (se vers 1).
- Han udtrykte dyb ydmyghed over sin svaghed og faldne natur (se vers 2–3).
- Han vidnede om, at Gud har al magt (se vers 4–5).

Læs følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland:

»Trods Jareds brors fuldstændige underkastelse var hans tro umiddelbar tydelig – i virkeligheden kan vi bedre sige *gennemskuelig* i lyset af den hensigt, som stenene skulle bruges i. Tydeligvis fandt Jahve noget bemærkelsesværdigt i den barnlige uskyld og inderlighed i denne mands tro. ›Se, o Herre, du kan gøre dette.« På en måde er der måske ikke noget mere mægtigt udtryk for tro, udtalt i skrifterne. Der er næsten som om Jareds bror opmuntrede Gud, gav ham mod, forvissede ham. Ikke: ›Se, o Herre, jeg er sikker på, at du kan gøre

dette.« Ikke: ›Se, o Herre, du har gjort mange større ting end dette.« Uanset hvor usikker profeten var vedrørende sine egne evner, så havde han *ingen* usikkerhed vedrørende Guds magt. Dette var intet andet end en enkel, selvsikker erklæring uden nogen antydning af vaklen. Det var opmuntring til ham, som ikke har brug for opmuntring, men som sikkert må have været rørt af det. ›Se, o Herre, du kan gøre dette.« (*Christ and the New Covenant*, s. 17).

Skriv på tavlen: I får intet vidnesbyrd, førend _____. Bed eleverne om at læse Ether 12:6 og udfylde de tomme linier. Læs Ether 3:6–8 og spørg:

- Hvordan er tilgivelse af andre en prøve for jeres tro?
- Hvad kan det lovede vidnesbyrd være?
- Hvordan var Jareds brors tro blevet prøvet?
- Hvad tror I, at vendingen »sløret blev taget bort fra Jareds broders øjne« betyder? (Vers 6).
- Hvorfor tror I, at Jareds bror faldt til jorden efter at have set Herrens finger?
- Hvad tror I, at I ville føle, hvis I havde denne oplevelse?

Bed en elev om at læse Ether 3:9–12 højt og spørg: Hvad sagde Herren, at årsagen var, til at Jareds bror kunne se hans finger? Påpeg, at Herren ved alt, og dog alligevel stillede han Jareds bror de spørgsmål, der står i vers 7, 9, 11. Spørg: Hvordan kunne det hjælpe Jareds bror at besvare disse spørgsmål? Hjælp eleverne til at forstå, at spørgsmålene kunne øge hans tro, tillid og kundskab. Læs eventuelt følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland:

»Det er en grundlæggende forudsætning i de sidste dages helliges teologi, at Gud ›kender alt, og der er intet, som han jo ikke kender« [2 Nephi 9:20; se også L&P 38:1–2]. Skrifterne, både de gamle og nutidige, er fyldt med denne påstand om alvidenhed. Uanset hvad, så har Gud ofte stillet spørgsmål til dødelige, sædvanligvis for at prøve deres tro, måle deres ærlighed eller udvikle deres kundskab« (*Christ and the New Covenant*, s. 19–20).

Læs Ether 3:13–17 og spørg:

- Hvad lærte Jareds bror om sig selv på dette tidspunkt? (Se vers 13, 15).
- Hvad fortæller disse vers, at Jareds bror så?
- Hvad lærte Jareds bror om Jesus Kristus?
- Hvad kan vi lære om Herren af disse vers?

Hvis eleverne er forvirrede af Herrens udtalelse, om at »aldrig er noget menneske kommet til mig med så stor tro, som du har« (vers 9), og »jeg har aldrig vist mig for noget menneske, som jeg har skabt« (vers 15), kan du eventuelt læse følgende udtalelse af ældste Holland:

»Muligheden for forvirring her kommer med opfattelsen af, at mange (og måske alle) de store profeter, som levede før Jareds bror, havde set Gud ...

Dette emne er blevet drøftet indgående af sidste dages hellige forfattere, og der er flere mulige forklaringer, hvoraf enhver – eller alle – kan kaste lys på de større sandheder i dette skriftsted. Uanset hvad, så er enhver gisning uden yderligere åbenbaring eller kommentarer om sagen, kun gætværk, og som sådan utilstrækkelig og ufuldstændig.

En mulighed er, at dette ganske enkelt er en kommentar i forbindelse med én uddeling, og at den således kun gælder Jareds folk og Jareds profeter – at Jahve aldrig før havde åbenbaret sig selv til en af deres seere og åbenbarere. Tydeligvis har denne teori alvorlige begrænsninger ...

Et andet forslag er, at henvisningen til »menneske« er nøglen til dette skriftsted, som antyder, at Herren aldrig havde åbenbaret sig selv til den uhelliggjorte, til den ikke-troende, til det timelige, jordiske, naturlige menneske ...

Nogle tror, at Herren mente, at han aldrig før havde åbenbaret sig selv til mennesket i den grad eller i den udstrækning ...

En yderligere mulighed er, at dette er første gang Jahve havde vist sig og identificeret sig selv som Jesus Kristus, Guds Søn, hvor skriftstedets fortolkning er: »... aldrig vist mig [som Jesus Kristus] for noget menneske, som jeg har skabt.« Denne mulighed forstærkes af en måde at læse Moronis senere redaktionelle bemærkning på: »Og da han havde denne fuldkomne kundskab om Gud, kunne det, som var indenfor sløret, ikke skjules for ham, og derfor så han *Jesus*« [Ether 3:15, 20].

Endnu en fortolkning af dette skriftsted går ud på, at Jareds brors tro var så stor, at han ikke alene så Jesu åndelige finger og legeme (som mange andre profeter formodentlig også havde set), men også nogle temmelig mere afslørende aspekter ved Kristi legeme af kød, blod og ben ... Et stærkere standpunkt antyder, at det kun var dette fremtidige legemes åndelige lighed. For at understrege, at dette var et åndeligt legeme, der blev åbenbaret, og ikke en særlig forgænger, der efterlignede kød og ben, sagde Jahve: »Dette legeme, som du nu ser, er min ånds legeme ... og som jeg ser ud for dig i ånden, således skal jeg vise mig for mit folk i kødet« [Ether 3:16] ...

En sidste forklaring – og med henblik på Jareds brors tro den mest overbevisende – er at Kristus sagde til Jareds bror: »Jeg har aldrig vist mig for noget menneske på denne måde, uden at jeg ville, kun drevet af troen hos den, der så.« Som en regel bliver profeter indbudt i Herrens nærhed, bliver budt ind i hans nærhed af ham og kun med hans billigelse. Jareds bror syntes på den anden side at have kastet sig selv mod sløret, ikke som en uvelkommen gæst, men måske teknisk som uopfordret. Jahve sagde: »Aldrig er noget menneske kommet til mig med så stor tro, som du har; thi var det ikke så, kunne du ikke have set min finger ... Aldrig har noget menneske troet på mig, som du har.« Tilsyneladende forbandt Herren selv enestående tro med dette enestående syn. Hvis synet i sig selv ikke var enestående, så måtte det være troen, og måden hvorpå synet blev modtaget, der var så enestående. Den eneste måde, hvorpå tro kunne være så bemærkelsesværdig, var dens evne til at bringe profeten uindbudt dertil, hvor andre kun havde kunnet komme på Guds opfordring.

Dette ser ud til at være Moronis forståelse af omstændighederne, da han senere skrev: »På grund af denne mands kundskab [som kom som resultat af tro] kunne han ikke forhindres i at se indenfor sløret ... Og da han havde denne fuldkomne kundskab om Gud, kunne det, som var indenfor sløret, ikke skjules for ham, og derfor så han Jesus« [Ether 3:19–20]« (*Christ and the New Covenant*, s. 20–23).

Læs Ether 3:18–21 og læg mærke til, hvad der skete dernæst. Spørg:

- Hvem betjente Jareds bror?
- Hvorfor kunne Jareds bror »ikke forhindres i at se indenfor sløret«? (Vers 19).
- Hvad tror I, det betyder, at Jareds bror »troede ikke længere«? (Vers 19).
- Hvorfor tror I, at han fik befaling om ikke at fortælle nogen om det, han havde set og hørt?
- Hvordan ved I, når en af jeres oplevelser er for hellig til at fortælle andre om? (Se Alma 12:9; L&P 63:64).

Læs Ether 3:22–28 og spørg:

- Hvad var de to sten, der nævnes i disse vers? (En Urim og Tummim; se *Guide til skrifterne*).
- Hvorfor tror I, at Herren bad Jareds bror om at knytte en Urim og Tummim til sin optegnelse?
- Hvad ellers viste Herren Jareds bror? (Se vers 25–26).

Henvis igen til Ether 12:6 og spørg:

- Hvad var det vidnesbyrd, der kom efter prøven på Jareds brors tro?

- Hvem kan modtage et sådant vidnesbyrd? (Alle som udøver tro på Herren Jesus Kristus).

Læs Lære og Pagter 67:10; 93:1. Vidn om, at der er store velsignelser tilgængelige for os alle, afhængig af, hvordan vi udøver vores tro på Jesus Kristus.

Ether 3:21–4:18. Når vi er forberedt, vil Herren åbenbare flere hellige optegnelser for os. (25–30 minutter)

Spørg om der er nogen i klassen, som har kørekort (du kan også bruge dit eget). Bed eleven om at komme op foran i klassen og vis kørekortet. Hvis der er elever i klassen, som ikke har kørekort, så spørg hvorfor. Drøft kravene for at få kørekort, og skriv dem på tavlen. Dette kan omfatte:

- Være af den rette alder
- Bestå en synsprøve.
- Få køreundervisning.
- Bestå en teoriprøve.
- Bestå en køreprøve.
- Betale en afgift.

Spørg om der er nogen i klassen, som nogen sinde har hørt om den forseglede del af Mormons Bog, og hvis det er tilfældet, da hvad de ved om den.

Bed eleverne om at gennemlæse Ether 3:21–28; 4:1–8, 14–16 og læg mærke til svarene på følgende spørgsmål:

- Hvordan blev disse optegnelser forseglet? (Se Ether 3:21–24).
- Hvorfor blev de forseglet? (Se Ether 3:21; 4:1–3).
- Hvornår vil disse optegnelser få brudt seglet? (Se Ether 4:6–7, 14–16).
- Hvilke oplysninger findes der ifølge disse vers i disse optegnelser?

Hvis det er relevant, kan I læse følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie, som var medlem af De Tolvs Kvorum:

»Så meget er vi sikre på: Når den forseglede del af Mormons Bog i tusindårsriget er oversat, vil den indeholde en beretning om livet i forudtilværelsen, om skabelsen af alle ting, om faldet og forsoningen og det andet komme, om tempelordinancerne i deres fylde, om forvandlede væseners tjenestegering og mission, om livet i åndeverdenen – både i paradiset og helvede, om herlighedsriggerne, der skal bebos af opstandne væsener, og mange andre ting (se f.eks. Ether 1:3–5)«
(*Doctrines of the Restoration: Sermons and Writings of Bruce R. McConkie*, red. Mark L. McConkie, s. 277).

Forklar, at ligesom der er visse krav, man må opfylde for at få kørekort, er der også krav, der skal opfyldes, før indholdet af den forseglede del af Mormons Bog bliver åbenbart. Bed eleverne om at nævne disse krav, grundlagt på Ether 4:1–8, 15–16. Svarene kan omfatte:

- Omvendelse fra ugudelighed (se Ether 4:6).
- Udøvelse af tro på Kristus, ligesom Jareds bror, og helliggørelse (se vers 7).
- Ikke stride mod Herrens ord eller »fornægte disse ting« (vers 8).
- Sønderrive vantroens slør (se vers 15).

Læs 3 Nephi 26:38, 8–10 og læg mærke til, hvornår yderligere skrift vil blive åbenbart. Spørg:

- Hvad belærte Frelseren ellers nephiterne om? (Se vers 3).
- Hvad er et af formålene med Mormons Bog? (At prøve vores tro; se vers 9).
- Hvad skal vi gøre for at modtage »større ting«? (Vers 9).

Spørg eleverne, om de tror, at vi er parat til at modtage den forseglede del af Mormons Bog. Læs følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Herren har lovet os større kundskab, større forståelse, end vi finder i Mormons Bog, når vi har forberedt os til at modtage det ...

Nu har Herren givet os en prøvetid som medlemmer af Kirken. Han har givet os Mormons Bog, som er den mindre del, til at opbygge vores tro ved vores lydighed mod de råd, som den indeholder, og når vi selv, som medlemmer af Kirken, er villige til at holde befalingerne, som de er blevet givet til os, og vise vores tro som nephiterne gjorde i en kort tidsperiode, da er Herren parat til at frembringe den anden optegnelse og give den til os, men vi er ikke parat til at modtage den nu. Hvorfor? Fordi vi ikke har levet op til kravene i denne prøvestand ved at læse denne optegnelse, som er blevet givet til os, og følge dens råd« (i Conference Report, sep.-okt. 1961, s. 19–20).

Ether 5. Herren bruger loven om vidner til at vidne om sit værk. (10–15 minutter)

Bed eleverne om at forestille sig, at de er skrivere for profeten Joseph Smith, mens han oversætter Ether 5. Bed dem om på et stykke papir at skrive hovedpunkterne i hvert vers, mens I langsomt læser dette kapitel i Ether. Spørg:

- Hvilke tanker kom til jer, som skrivere, da I hørte vers 2?
- Hvilket håb kunne være kommet til jer, da I læste vers 3–4?

Læs kommentarerne til Ether 5:2–4 i *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122* (s. 434).

Ether 6:1–12. De retfærdige bliver ofte ført i sikkerhed af Herren. (15–20 minutter)

Læs avis- eller bladartikler om en nylig kraftig storm. Spørg:

- Hvad er den bedste måde at overleve en forfærdelig storm på?
- Hvor kan man søge sikkerhed i en storm?
- Hvorfor er lys så vigtigt et hjælpemiddel i biler, flyvemaskiner og både under en storm?
- Hvordan kan nogle aspekter i livet sammenlignes med en mægtig storm?
- Hvorfor har vi »storme« eller svære tider i livet?
- Hvordan kan vi forberede os til livets storme?
- Hvad gør profeterne og apostlene for at hjælpe os med at finde sikkerhed fra livets storme?
- Hvilket lys kan lede os gennem livets storme?

Læs Ether 6:1–4 og spørg:

- Hvordan forberedte Jared og hans folk sig til deres rejse over havet?
- Hvordan hjalp Herren Jareds familie med at forberede sig til at krydse det store hav?
- Hvem stoledede folket på, i henhold til vers 4, med hensyn til deres sikkerhed? (De arbejdede hårdt for at forberede sig, men »befalede sig i Herren, deres Guds hånd«).

Læs Ether 6:5–11 og læg mærke til omstændighederne omkring den Jareditiske rejse. Spørg:

- Hvem forårsagede de store vinde? Hvorfor? (Se vers 5).
- Hvorfor tror I ikke, at Herren stilnede havet?
- Har I nogensinde været søsyge? Hvordan tror I, at I ville have klaret jer på denne tur?
- Hvordan velsignede Herren Jarediterne på deres rejse? (Se vers 7, 10).
- Hvor længe var de på havet? (Se vers 11).
- Hvad foretog Jarediterne sig på deres stormfulde rejse? (Se vers 9).
- Læs vers 12. Hvordan viste Jarediterne deres taknemmelighed, da de nåede det forjættede land?

Spørg eleverne om, hvordan de kan sammenligne Jarediternes rejse over havet med deres egen tilværelse. Vidn om, at i svære tider kan vi vende os til Herren for at få hjælp. Han vil lede os i sikkerhed, hvis vi er villige til at følge ham. Syng eller læs teksten til »Mester, se uestret truer« (*Salmer og sange*, nr. 54).



Indledning

Jareds og hans brors familie og venner blomstrede i det forjættede land. Ether 7–11 er en meget koncentreret beretning om dette folk. Jarediterne oplevede mange af de samme succeser og fiaskoer, som nephiterne og lamaniterne gjorde. De blev velsignet, når de var lydige, og straffet når de var ulydige. De havde fremgang under retfærdige konger og led under de ugudelige. Profeter i deres midte forudsagde deres totale udryddelse, hvis de nægtede at omvende sig. Disse profeter blev ofte afvist og dræbt. Folket opbyggede hemmelige sammenslutninger i henhold til gamle eder, og det førte til deres ødelæggelse. Til sidst blev de tilintetgjort af borgerkrig.

Moronis forkortelse af Ethers bog følger i almindelighed Jareds efterkommere, som regerede som konger i hele den lange Jareditiske historie. Ether, som fortæller historien om den tragiske afslutning på den Jareditiske nation, var af disse kongers slægtslinie.

Væsentlige evangeliske principper

- De, som søger efter penge eller magt på uretfærdig vis, kan splitte samfund og lande og bringe vold, elendighed og død til sig selv og andre omkring sig (se Ether 7:4–7, 15–21; 8:1–10; 9:4–12; 10:5–8; 11:4–22).
- Hvis vi lytter til profeternes ord, vil vi blive velsignet, men hvis vi fornægter dem, vil vi blive afskåret fra Herrens velsignelser (se Ether 7:23–27; 9:20–29; 11:5–8, 12–13, 20–22; se også Ether 13:20; 15:1–3; L&P 1:10–16).
- Hemmelige sammenslutninger er grupper af mennesker, som bruger ethvert nødvendigt middel for at få magt og vinding, og som støtter hinanden i deres ugudelighed. Hemmelige sammenslutninger blev indledt af Satan og har eksisteret siden Kain slog Abel ihjel. Hvis de støttes, kan hemmelige sammenslutninger resultere i hele nationers ødelæggelse (se Ether 8:9–26; 9:4–6, 11–12, 26; 10:33–34; 11:7, 15, 22; se også Ether 13:15; 14:8–10).

Yderligere hjælpemidler

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 440–448.

Forslag til undervisningen

Ether 7–15. De, som søger efter penge eller magt på uretfærdig vis, kan splitte samfund og lande og bringe vold, elendighed og død til sig selv og andre omkring dem.

(90–100 minutter)

Bemærk: Denne oversigt kan undervises over mere end én dag om nødvendigt. Hvis du ikke har tid nok, kan du overveje at opdele studiespørgsmålene i skemaet blandt grupper af elever og bede dem om at fortælle de andre om det, de kommer frem til. Du kunne også bruge denne oversigt i dit personlige studium, når du forbereder dig til at undervise i resten af Ethers Bog.

Tegn en kongekrone på tavlen. Spørg eleverne: Hvis I kunne være konge eller dronning for en dag, hvordan ville I så bruge jeres magt? Skriv svarene på tavlen. Efter nogen drøftelse, kan du spørge, hvem der ville have gavn af hvert af svarene på tavlen. Spørg: Med al den magt til rådighed, hvad kunne så gøre det svært for jer at være en god dronning eller konge?

Læs Ether 6:19–23 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvorfor samlede Jared og hans bror deres folk sammen?
- Hvad bad deres folk dem om?
- Hvilket profetisk problem udtrykte Jareds bror?
- Hvilke eksempler på dette har vi allerede set i Mormons Bog?

Skriv følgende instruktioner på tavlen:

1. Skriv navnet på hver konge, som nævnes i jeres skriftstedsblok. Skriv om han var retfærdig eller ugudelig.
2. Skriv om hver konge regerede i krigstid eller fredstid, og om den pågældende konge levede i fangenskab.

Vis medfølgende skema på en overhead eller give det til eleverne som et udelingsark. Bed dem om at arbejde sig gennem studiespørgsmålene og forslagene på skemaet, mens de færdiggør de to instruktioner, som står på tavlen.

Ether 7	<ul style="list-style-type: none"> • Læs vers 23–27. Hvad skete der med profeterne under Shules regeringstid. • Hvorfor »regerede [Shule] i retfærdighed«? (Vers 27).
Ether 8	<ul style="list-style-type: none"> • Læs vers 7–22. Understreg de ord og vendinger, som beskriver hemmelige sammenslutninger. • Læs vers 23–26. Hvad sagde Moroni til hedningene i de sidste dage om de hemmelige sammenslutninger?
Ether 9	<ul style="list-style-type: none"> • Læs vers 12–25. Skriv de velsignelser, der kom til de retfærdige Jarediter. • Læs vers 26–35. Hvilken forbandelse kom over landet? • Hvorfor kom den? • Hvorfor blev nogle bevaret af Herren?

Ether 10	<ul style="list-style-type: none"> • Læs vers 9–13. Var Morianton en god konge eller en dårlig konge? Hvorfor? • Læs vers 18–28. Hvorfor var folket »begunstiget af Herren« under Libs regeringstid?
Ether 11	<ul style="list-style-type: none"> • Læs kapitel 11 og find profeternes profetier. • Hvordan reagerede folket på profeterne og deres budskab? • Hvorfor behandlede de profeterne på denne måde? • Hvad kan vi lære af dette kapitel, som kan hjælpe os i dag?
Ether 12	<ul style="list-style-type: none"> • Læs vers 1–6. Hvad forsøgte Ether at gøre for at hindre folket i at følge en ødelæggende kurs?
Ether 13	<ul style="list-style-type: none"> • Læs vers 20–22. Sammenlign Ethers profeti til Coriantumr med det, Mormon sagde om nephiterne i Mormon 6:16–19.
Ether 14	<ul style="list-style-type: none"> • Læs vers 8–10, 24–25. Forklar, hvordan Jarediterne opfyldte Moronis profeti i Ether 8:22.
Ether 15	<ul style="list-style-type: none"> • Læs vers 29–34. Hvad mener I, er det vigtigste, I har lært fra Ethers Bog?

Bed eleverne om at fortælle de andre, hvad de har skrevet som svar på de to instruktioner på tavlen.



Ether 7–11. Hvis vi lytter til profeternes ord, vil vi blive velsignet, men hvis vi fornægter dem, vil vi blive afskåret fra Herrens velsignelser. (45–50 minutter)

Vis eleverne et tomt medicinglas. Bed dem om at fortælle, hvad det er, du har. Spørg dem, om de nogen sinde har haft brug for receptpligtig medicin. Læs instruktionerne på glasset og spørg:

- Hvorfor giver læger vejledning i, hvordan man skal bruge medicinen?
- Hvorfor er det vigtigt at bruge medicin efter vejledningen?
- Hvad kan der ske, hvis man ikke fulgte vejledningen?
- Hvilken vejledning har vi modtaget fra Herren, som kunne have dårlige resultater, hvis vi ikke fulgte dem?

Gennemgå beretningen om, hvordan kong Mosiah fik fat i de 24 guldplader, der indeholdt Ethers Bog (se Mosiah 8; 21:25–28; 28:10–16). Bed eleverne om at læse Mosiah 28:17–19 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad gjorde kong Mosiah med pladerne?
- Hvad indeholdt pladerne?
- Hvordan reagerede Mosiahs folk på denne beretning?

- Hvorfor skulle denne beretning, ifølge Moroni, skrives senere? (Se vers 19).
- Hvordan kan Mormons udtalelse sammenlignes med en læges vejledning om receptpligtig medicin?

Forklar eleverne, at de i dag vil opdage nogle årsager til, at »det er nødvendigt, at alle mennesker skal kende til det, der er skrevet« i Ethers Bog. Tegn følgende skema på tavlen (undlad de foreslåede svar i spalten »Advarselsetiket«). Del klassen op i tre grupper og giv hver gruppe et af sætterne med vers i spalten »Skriftstedshenvisninger«.

Skriftstedshenvisninger	»Advarselsetiket«
Ether 6:22–23; 7:4–7, 15–21; 8:1–10; 9:4–12; 10:5–8	Ledere, som søger magt på en uretfærdig måde, bringer fangenskab, død og sorg til deres folk.
Ether 7:23–27; 9:20–29; 11:5–8, 12–13, 20–22; 13:20; 15:1–3; L&P 1:10–16	Vi skal lytte til profeternes advarsler eller opleve ødelæggelse.
Ether 8:9–26; 9:4–6, 11–12, 26; 10:33–34; 11:7, 15, 22; 13:15; 14:8–10; 15:1–2	Eftersom hemmelige sammenslutninger kan ødelægge hele lande, skal de tilintetgøres.

Bed eleverne om at finde advarslerne i deres vers og skrive dem ned på et stykke papir. Bed en talsmand fra hver gruppe om at fortælle om deres »advarselsetiket« og skriv den ved siden af gruppens vers på tavlen. Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales, som er medlem af De Tolvs Kvorum:

»Vi lever i en urolig verden, hvor vi finder ulykke og ødelæggelse overalt – hvoraf meget skyldes at mennesket undlader at lytte til Guds sande profeters ord. Hvor anderledes ville livet ikke have været for dem, som har levet i alle uddelingerne, hvis de havde lyttet til profeten Moses og efterlevet de ti bud?

Der har altid eksisteret et desperat behov for at høre en levende Guds profets sikre og beroligende stemme; en profet, som vil fortælle, hvad der er Guds vilje og sind ved at vise vej til åndelig sikkerhed samt personlig fred og lykke« (*Stjernen*, juli 1995, s. 14).

Drøft, hvad denne udtalelse har at gøre med Jarediternes oplevelse. Syng eller læs teksten til »Vi lytter til profetens røst« (*Salmer og sange*, nr. 10).

Ether 8:20–26. Hemmelige sammenslutninger er grupper af mennesker, som bruger ethvert nødvendigt middel for at få magt og vinding, og som støtter hinanden i deres ugudelighed. Hemmelige sammenslutninger blev indledt af Satan og har eksisteret siden Kain slog Abel ihjel. Hvis de støttes, kan hemmelige sammenslutninger resultere i hele nationers ødelæggelse. (30–35 minutter)

Bemærk: Gennemgå undervisningsforslagene til Helaman 1:1–22, 27; 2:1–14 (s. 195–196) og Helaman 8:1–10; 11:1–2, 24–34 (s. 201–202) såvel som kommentarerne til Ether 8:23–26 i *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122* (s. 441–442), mens du forbereder dig til at undervise i dette forslag.

Skriv ordene *atombombe, hære og hemmeligheder* på tavlen. Spørg: Hvilke af disse tre har den største magt til at ødelægge et land? Hvorfor? Bed eleverne om at læse Ether 8:18 og fortælle, hvad det har at gøre med det, som står på tavlen.

Læs Ether 8:20–22 og læg mærke til Moronis advarsel om de hemmelige sammenslutningers ødelæggende magt. Spørg:

- Hvilke lande er blevet tilintetgjort på grund af hemmelige sammenslutninger? Hvilke lande vil blive tilintetgjort af dem i fremtiden? (Se vers 22).
- Hvorfor er disse sammenslutninger i stand til at eksistere og vokse?
- Hvorfor bliver lande, der opretholder hemmelige sammenslutninger ødelagt?
- Hvilke mulige eksempler på hemmelige sammenslutninger kan I se i verden i dag?

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard fra De Tolvs Kvorum:

»Mormons Bog lærer os, at hemmelige foreninger, der beskæftiger sig med kriminalitet, udgør en alvorlig udfordring, ikke blot for den enkelte og familier, men for hele civilisationer. Blandt vore dages hemmelige foreninger findes bander, narkokarteller og mafiaer. Vore dages hemmelige foreninger virker meget på samme måde som Gadiantonrøverne gjorde på Mormons Bogs tid. De har hemmelige tegn og hemmelige ord. De deltagere i hemmelige ritualer og optagelsesceremonier. Blandt deres formål er at »myrde, plyndre, stjæle og bedrive hor og begå alle slags ugudelige handlinger stridende mod landets og også mod Guds love« [Helaman 6:23]« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 38).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvordan er hemmelige sammenslutninger i dag som gadiantrøverne i Mormons Bog?
- Hvad gør hemmelige sammenslutninger så farlige for vores livsmåde?
- Hvordan giver hemmeligholdelse magt til disse sammenslutninger?
- Hvilken støtte ville en hemmelig sammenslutning have, hvis deres hensigter var tydelige?

Fortæl eleverne, at Moroni kom med en advarsel til folket i vor tid. Læs Ether 8:23–25 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad vil der ske med de lande, som tillader disse sammenslutninger at »få overhånd« over sig selv? (Vers 23).
- Hvorfor tror I, at et land er i en »forfærdelig tilstand« (vers 24), når der er hemmelige sammenslutninger i dets midte?
- Hvilke hensigter har de, som opbygger disse sammenslutninger?
- Hvem er kilden til hemmelige sammenslutninger?

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

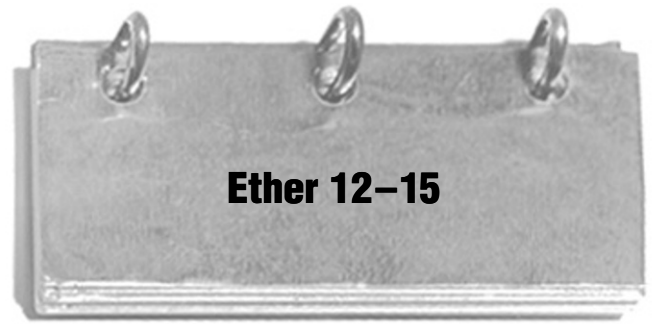
»Jeg vidner om, at ugudeligheden vil tage til i stigende grad i enhver gren af vort samfund (se L&P 84:49–53; 1:14–16). Det onde er mere velorganiseret, bedre og mere snedigt forklædt, og går frem med større kraft end nogensinde før. Hemmelige sammenslutninger, som begærer magt, vinding og herlighed, flourer mere end nogensinde før« (*Stjernen*, jan. 1989, s. 75).

Drøft følgende spørgsmål:

- Når I overvejer disse udtalelser af Moroni og præsident Benson, hvilke bekymringer har I så?
- Hvorfor bør vi søge at være mere opmærksomme på organisationer og magter i verden i dag?
- Hvad tror I, at vi kan gøre for at overvinde hemmelige sammenslutninger?

Læs Ether 8:26 og drøft, hvorfor Moroni gav os denne advarsel om hemmelige sammenslutninger. Følgende spørgsmål kan hjælpe i jeres drøftelse:

- Hvordan kan kundskab om sandheden vedrørende hemmelige sammenslutninger hjælpe folk med at afskaffe ondt?
- Hvordan kan afsløring af Satan som kilden til hemmelige sammenslutninger hjælpe med at mindske hans »magt ... over menneskenes hjerter«?
- Hvordan kan overtalelse af folk til at »komme til al retfærdigheds kilde« hjælpe dem med at overvinde påvirkningen fra de hemmelige sammenslutninger?



Indledning

Profeten Ethers historie om hans folk er tragisk. Ether var omgivet af stadig konflikt, krig og oprør, dog velsignede Herren ham med syn om Jesu Kristi jordiske tjenestegering, opbygningen af Jerusalem, opbygningen af Det Ny Jerusalem på det amerikanske fastland samt andre »store og vidunderlige« ting, som det ikke var tilladt Moroni at skrive (se Ether 13:4–6, 13). Ældste Neal A. Maxwell, daværende medlem af De Halvfjerds' Præsidium, skrev:

»Ether er et klassisk eksempel på en profet, som viede hele sit liv til Frelserens sag. »I Coriantumrs dage« nåede Ether et punkt i sin åndelige udvikling, hvor han som profet ikke »kunne ... holdes tilbage for Herrens ånd, som var i ham« (Ether 12:2). Da Ethers retfærdighed fjernede de begrænsninger, der ellers holder hver af os tilbage, så han faktisk fremtidens højdepunkter – århundreder, før de skulle finde sted ...

Ether blev født i en kongelig slægtslinie, men på et tidspunkt var hans familie i fangenskab. Ethers far var »i fangenskab hele sit liv« (Ether 11:23; se også 1:6–33, 6:22–27) ...

Senere profeterede den modige Ether ansigt til ansigt for kong Coriantumr, da Ether blev vejledt af Herren til at gøre det ...

»Men Coriantumr omvendte sig ikke, ej heller hans hus, ej heller folket, og krigene hørte ikke op; og de søgte at myrde Ether, men han flygtede fra dem og skjulte sig atter i klippehulen« (Ether 13:20–22) ...

Det må have smertet Ethers følelser at se det folk, han elskede, bevæge sig ubøjelet mod anarki. Dette var virkelig fysisk og politisk anarki. Til sidst forværredes situationen til et punkt, hvor »hver mand med sin bande kæmpede for det, som han ønskede« (Ether 13:25)« (»Three Jaredites: Contrasting Contemporaries«, *Ensign*, aug. 1978, s. 6–8).

Ifølge skriften overlevede kun to personer den forfærdelige ødelæggelse af den Jareditiske nation: Coriantumr, kongen, som blev advaret om, at hans endeligt ville komme, og Ether, profeten, som fremførte Herrens advarsel. Ether forseglede optegnelsen, og vi har fået en forkortelse ved Moronis hånd. Den er kommet frem i vore dage for at vidne om, at vi »skulle tjene ham, den sande og eneste Gud, ellers ville [vi] blive bortfejret, når hans vredes fylde kom« (Ether 2:8).

Væsentlige evangeliske principper

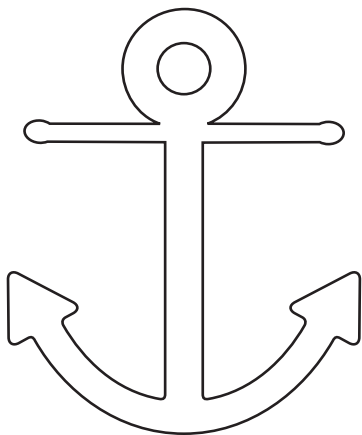
- Tro på Jesus Kristus fører til åndelig kraft (se Ether 12:2–22; se også Hebr 11).
- Herren velsigner os med åndelig bekræftelse, efter at vi har udøvet vores tro ved lydighed mod hans befalinger (se Ether 12:6; se også Jakobs Brev 1:12; L&P 103:12–13).
- Gud giver os svaghed, så vi kan være ydmyge. Hvis vi ydmyger os, kan vore svagheder blive stærke ved Jesus Kristus (se Ether 12:27, 37; se også Jakobs Bog 4:7; Moroni 10:32).
- Vi skal have tro, håb og kærlighed for at kunne arve en plads i det celestiale rige (se Ether 12:28–34; se også Alma 7:24–25; Moroni 10:18–23).
- I de sidste dage vil Jerusalem blive genopbygget og Det Ny Jerusalem vil blive bygget på det amerikanske fastland. I tusindårsriget vil begge være hellige byer, beboet af medlemmer af Israels hus, som er blevet rensset »ved Lammets blod« (se Ether 13:1–11; se også 3 Nephi 20:22, 46; L&P 45:66–67; 10. trosartikel).
- Når vi afviser Gud og hans profeter, trækker hans Ånd sig tilbage og ødelæggelse følger i sidste instans (se Ether 13:15–25; 14; 15:6, 14–33; se også Mormon 4:5).

Yderligere hjælpkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 434–436, 448–454.*

Forslag til undervisningen

Ether 12:1–22. Tro på Jesus Kristus fører til åndelig kraft.
(25–30 minutter)



Tegn et anker på tavlen. Spørg eleverne om, hvad et anker gør for et skib. Læs Ether 12:1–6 og spørg:

- Hvad sammenlignede profeten Ether tro med?
- Hvordan kan vores tro på Gud være som et anker i en åndelig storm?
- Læs Mormon 5:18. Hvem havde magt over nephiterne, fordi de manglede dette anker?
- Hvad lærer Ether 12:5 os om Jarediternes åndelige ankre?
- Hvor skal vi, ifølge vers 6, have tro, før vi kan modtage et åndeligt vidnesbyrd?

Forklar, at Moroni kom med flere eksempler på personer, som var »forankrede« i Gud, og hvordan de blev velsignede på grund af deres tro. Bed eleverne om at læse Ether 12:7–22 og finde så mange eksempler, som de kan. Skriv eksemplerne på tavlen og drøft, hvad de har til fælles. Spørg: Hvor skal vi placere vores tro for at vores »ankre« kan være sikre? Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Richard G. Scott, medlem af De Tolvs Kvorum:

»I må forankre jeres tilværelse i Jesus Kristus, jeres Forløser. Gør den evige Fader og hans elskede Søn til førsteprioriteten i jeres tilværelse – mere betydningsfulde end selve livet, mere betydningsfulde end en elsket ægtefælle eller børn eller nogen anden på jorden. Gør deres vilje til jeres inderste ønske. Så vil alt det, der er nødvendigt for at være lykkelig, komme til jer« (Stjernen, juli 1993, s. 35).

Drøft med eleverne, hvad de kan gøre for at forankre deres liv i Jesus Kristus. Bed dem om at skrive et kort eksempel fra deres egen tilværelse (eller fra nogen, de kender), som viser, hvordan tro forankrede dem på et vanskeligt tidspunkt. Indsaml deres eksempler og læs nogle af dem for klassen uden at nævne navne.



Ether 12:6 (Mesterskriftsted). Herren velsigner os med åndelig bekræftelse, efter at vi har udøvet vores tro ved lydighed mod hans befalinger.
(10–15 minutter)

Vis et eksemplar af bogen *Tilgivelsens mirakel* af præsident Spencer W. Kimball, eller skriv titlen på tavlen. Spørg eleverne om, hvad denne vending betyder. Bed dem om at komme med eksempler fra skrifterne eller deres egen tilværelse, hvor nogen udøvede tro, før et mirakel fandt sted (advar dem mod ikke at fortælle om noget, der er for helligt eller personligt). Læs og drøft Ether 12:6. Krydshenvis det med Alma 32:21 og drøft, hvordan disse to vers henviser til hinanden.

Læs følgende udtalelse af præsident Spencer W. Kimball, daværende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Det kræver tro – blind tro – for at unge mennesker straks fortsætter med deres familieansvar på trods af økonomisk usikkerhed. Det kræver tro for den unge kvinde at opdrage sin familie i stedet for at acceptere et job, især når hendes unge ægtemands uddannelse skal gøres færdig. Det kræver tro at holde sabbatten, når man kan tjene halvanden gang så meget, når man kan få fortjeneste, når varer kan sælges. Det kræver stor tro at betale tiende, når midlerne er få og kravene er store. Det kræver tro at faste og have familiebøn og holde visdomsordet. Det kræver tro at udføre sit arbejde som hjemmelærer, stavsmisionær og i anden tjeneste, når der kræves ofre. Det kræver tro at tage på fuldtidsmission. Men vid dette – at alt dette er at så, mens trofaste, hengivne familier, åndelig sikkerhed, fred og evigt liv er høsten« (*Faith Precedes the Miracle*, s. 11).

Læs Ether 12:7 og læg mærke til den velsignelse, der kom til nephiterne som resultat af deres tro. Vidn om, at Herren har den samme velsignelse til os i dag. Påpeg, at Kristi komme til det amerikanske fastland kan sammenlignes med det andet komme. Efter at vores tro er blevet prøvet, vil vi, hvis vi findes trofaste, enten i dette liv eller det næste se Herren.



Ether 12:27 (Mesterskriftsted). Gud giver os svaghed, så vi kan være ydmyge. Hvis vi ydmyger os, kan vore svagheder blive stærke ved Jesus Kristus.

(10–15 minutter)

Bed eleverne om at tænke på en svaghed, de har, som de gerne vil overvinde (lad dem ikke fortælle de andre om den). Mind dem om, at en svaghed ikke er det samme som en synd. Spørg: Hvad ville I være villige til at give eller gøre for at overvinde denne svaghed? Bed dem om at læse Ether 12:27 og spørg:

- Hvilke svagheder har vi, fordi vi lever på jorden?
- Hvorfor tror I, at Herren giver os svagheder?
- Hvordan kan vi til sidst overvinde disse svagheder og blive stærke?
- Læs Alma 26:11–12. Hvad har disse vers at gøre med princippet i Ether 12:27?
- Læs Ether 12:37. Hvilke velsignelser kom, ifølge dette vers, til Moroni, fordi han erkendte sin svaghed?

Læs Ether 12:41 for at finde ud af, hvordan Moroni siger, at vi kan opnå Guds nåde. Drøft med eleverne, på hvilke måder de kan »søge denne Jesus, om hvem profeterne og apostlene har skrevet«. Motivér eleverne til at vælge noget, de kan gøre i den næste uge for at hjælpe dem til at søge Herren og begynde at overvinde en bestemt svaghed.

Ether 12:38–41. Vi skal »søge denne Jesus, om hvem profeterne og apostlene har skrevet«. (10–15 minutter)

Skriv *Nephi, Jakob, Esajas, Jareds bror* og *Moroni* på tavlen og spørg hvad de har til fælles. Bed eleverne om at ransage 2 Nephi 11:2–3; Ether 3:7–8, 13; 12:38–39 for at finde svar. Vis et billede af Frelseren. Spørg:

- Hvorfor er det vigtigt at der er mennesker, som er vidner om Frelseren?
- Hvem er nogle af de andre, som har set Herren? (Svarene kan omfatte nephiterne, som overlevede ødelæggelsen [se 3 Nephi 11:8–10] og profeten Joseph Smith [se L&P 76:22–24]).

Læs Ether 12:41 og se efter, hvad Moroni befaler os at gøre. Spørg:

- Hvad betyder ordet *søge*?
- Hvad tror I, at det vil sige at søge Jesus?
- På hvilke måder har I følt hans påvirkning, når I søgte ham?

Skriv følgende henvisninger på tavlen (medtag ikke de foreslåede svar i parenteserne). Bed eleverne om at læse versene for at finde ud af, hvordan vi kan søge Jesus i vores tilværelse, og skriv svarene ved siden af henvisningerne på tavlen.

- 5 Mosebog 4:29. (Søg Herren af hele dit hjerte og sjæl).
- Ordsprogene 8:17 (Elsk ham og søg ham).
- Lære og Pagter 88:63 (Søg ham flittigt).

Ether 13:1–11. I de sidste dage vil Jerusalem blive genopbygget og Det Ny Jerusalem vil blive bygget på det amerikanske fastland. I tusindårsriget vil begge være hellige byer, beboet af medlemmer af Israels hus, som er blevet rensset »ved Lammets blod«. (25–30 minutter)

Spørg eleverne om, hvilken by de helst ville bo i. Spørg dem om, hvad de kan lide ved den by, og skriv de ting, de nævner, på tavlen. Bed eleverne om at læse Moses 7:18–21 og fortæl, hvad de kan lide ved Enoks by. Spørg:

- Ville I gerne have boet der? Hvorfor?
- Hvad skete der med Enoks by?

Forklar, at Ether profeterede om tre hellige byer. Læs Ether 13:2–11 og læg mærke til svar på følgende spørgsmål:

- Hvad er navnene på disse byer? (Det Ny Jerusalem, som vil komme ned fra himlen, Det Ny Jerusalem, som skal bygges i Amerika, og Jerusalem i det gamle Israel, som vil blive genopbygget).
- Hvor vil de ligge?

Bemærk, at i disse vers henvises der både til byen i Amerika og Enoks by som »Det Ny Jerusalem«. Ifølge Moses 7:62–64 vil Enoks by slutte sig til Det Ny Jerusalem i Amerika, og de

vil blive én by. For at hjælpe eleverne med at forstå, at alle tre byer nævnes i Ether 13:2–11, kan I gennemgå udtalelsen af præsident Joseph Fielding Smith i kommentarerne til Ether 13:1–12 i *Mormons Bog – Elevens hæfte: Religion 121 og 122* (s. 448–449).

Drøft med eleverne det begreb, at *hvordan* vi lever er vigtigere, end *hvor* vi lever. Vi skal være hellige for at leve i en hellig by. Læs igen Ether 13:10–11 og spørg:

- Hvad har folket i disse to byer til fælles?
- Hvad lærer det jer om livet i tusindårsriget, når »der skal blive en ny himmel og en ny jord«? (Vers 9).
- Hvordan kan I modtage kraften ved Frelserens forsoning i jeres tilværelse? (Se 3 Nephi 27:19–22).

Læs Efeserne 2:19–22; 4:11–15 og drøft, hvordan Kirken er med til at forberede os til at være »de helliges medborgere«.

Ether 13:15–15:33. Når vi afviser Gud og hans profeter, trækker hans Ånd sig tilbage og ødelæggelse følger i sidste instans. (25–30 minutter)

Læs følgende udtalelse af Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum:

»Vi advarer om, at personer, som bryder deres løfte om troskab, som misbruger deres ægtefælle eller deres børn, eller som ikke opfylder ansvarsene i familien, en dag skal stå til ansvar over for Gud. Vi advarer endvidere om, at familiens opløsning vil påføre enkeltpersoner, lokal-samfund og nationer de ulykker, som er forudsagt af fordums og nutidige profeter« (»Familien: En proklamation til verden«, *Stjernen*, juni 1996, s. 10).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad advarer profeterne os om i dag?
- Hvem bør tage sig af disse advarsler?
- Hvad er det for »ulykker, som er forudsagt af fordums og nutidige profeter«? (Se L&P 45:26–27, 31–33, 41–42, 68–69; 88:87–91).
- Hvorfor er det sikkert, at disse ulykker går i opfyldelse?
- Læs Ether 2:8. Hvilke advarsler modtog Jarediterne hurtigt efter at de var kommet til det amerikanske fastland?
- Læs Ether 13:20–21. Hvilken advarsel gav Ether til Coriantumr?

Læs sammen udvalgte vers fra Ether 14–15, som fortæller historien om, hvordan profeternes profetier blev opfyldt. Det kan være nyttigt at påpege følgende begreber, mens I læser:

- Ether 14:21–23. Jarediterne »gik fra blodbad til blodbad«.
- Ether 15:1–6. Selv om Coriantumr til sidst erkendte, at Ethers advarsler gik i opfyldelse, kunne han ikke overbevise nogen anden om den forfatning, de var i.
- Ether 15:19. Ånden trak sig tilbage fra folket, og »Satan havde fuld magt over [deres] hjerter«. Som profeteret var deres ugudelighed fuldstændig, og de var rede til fuldstændig udryddelse (se Ether 2:10).

Drøft, hvordan profeter er en velsignelse for os. Bed eleverne om på et stykke papir at skrive det, de mener er det vigtigste princip, de har lært fra Ethers Bog, samt også hvad de kan gøre for bedre at følge Guds profeter. Aflæg vidnesbyrd om vigtigheden af at følge profeterne. Syng eller læs teksten til »Hav tak for profeten, du sendte« (*Salmer og sange*, nr. 13).

MORONIS BOG

Moroni, den sidste af de nephitiske profeter, fik optegnelserne i varetægt af sin far, Mormon. Moronis Bog indeholder hans sidste ord, før han forseglede optegnelsen. Efter at have været vidne til udryddelsen af sit folk, gemte Moroni sig for lamaniterne, fordi de dræbte enhver nephit, som ikke ville fornægte Kristus, og Moroni ville ikke fornægte ham (se Moroni 1:2–3). Ældste Joseph B. Wirthlin, medlem af De Tolvs Kvorum, belærte: »Vi kan især lære meget af Moroni og hans udholdenhed. Vi synes måske, at han havde utrolig meget modgang. Han så hele den nephitiske nation blive ødelagt ved sværdet i en forfærdelig krig, fordi menneskene var ugudelige. Hans far, hele hans slægt og alle hans venner blev slået ihjel. Han var alene i ca. 20 år, hvor han måtte skjule sig og flygte for de rå og brutale lamaniter, som forsøgte at tage hans liv (se Mormon 8:2–7). Alligevel blev han ved med at føre optegnelserne, således som hans far havde befalet ham« (Stjernen, jan. 1988, s. 6).



Moroni 1–6

Indledning

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolvs Kvorum skrev: »Det, som Moroni først skrev i den bog, der bærer hans navn, var vignetter – et kort katalog om man vil – over det, han følte skulle nedskrives, før han døde, og sagaen om Mormons Bog sluttede. Disse ting omfattede Kristi ord til sine tolv disciple, da de blev bemyndiget til at overdrage Helligånden ved håndspålæggelse, den bøn, hvorved præster og lærere blev ordineret, nadverbønnerne og instruktioner om, hvordan de, som blev døbt, skulle modtages i »Kristi kirke« og tælles blandt »Kristi folk« (Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon, s. 332).

De ordinancer og fremgangsmåder, der er optegnet i Moroni 1–6 illustrerer, at Jesu Kristi evangelium er det samme i alle tidsaldre.

Væsentlige evangeliske principper

Bemærk: Overvej bønsmøt hver tildelt skriftstedsblok og overvej principperne i dette afsnit, før du forbereder dine lektioner.

- Vi er forpligtet ved pagt til at forblive trofaste i vore vidnesbyrd, uanset hvilke farer, ofre eller fristelser vi står overfor (se Moroni 1:1–3; 4:3; 5:2; 6:1–3).
- Præstedømmets ordinancer er hellige ceremonier, hvorved vi indgår pagter med Gud. De skal udføres på rette måde af dem, som har myndighed fra Gud (se Moroni 2–3; 4:1; 5:1; se også 3 Nephi 11:21–28).
- Vi tager nadveren for at forny vore dåbspagter og hjælpe os med at huske Jesu Kristi forsoning (se Moroni 4–5; 6:5–6; se også Mosiah 18:8–13; L&P 20:75–79).
- Kirkens medlemmer skal ofte mødes for at tage nadveren og styrke hinanden åndeligt. Kirkemøder bør ledes som vejledt af Helligånden (se Moroni 6:4–9; se også L&P 20:53–55).

Yderligere hjælpkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 457–462.*

Forslag til undervisningen

Bemærk: Vælg blandt følgende forslag eller brug nogle af dine egne, når du forbereder dig til at undervise i den anførte skriftstedsblok.

Moroni 1. Vi er forpligtet ved pagt til at forblive trofaste i vore vidnesbyrd, uanset hvilke farer, ofre eller fristelser vi står overfor. (20–25 minutter)

Læs følgende udtalelse af ældste Joseph B. Wirthlin, medlem af De Tolvs Kvorum:

»For mange år siden strejfede store ulveflokkene om i det ukrainske landskab og gjorde rejsen i denne del af verden meget farlig. En sådan ulveflok nærrede ingen frygt. De lod sig ikke skræmme af mennesker eller af noget våben, som var til rådighed dengang. Det eneste, der syntes at gøre dem bange, var ild. Derfor fandt rejsende, som undervejs blev nødsaget til at opholde sig uden for byerne, ud af at bygge store bål og sørge for, at de brændte natten igennem. Så længe ilden brændte godt, holdt ulvene sig væk. Men fik ilden lov til at gå ud, begyndte ulvene at angribe. De rejsende forstod, at det at bygge og vedligeholde en knitrende ild ikke alene var et spørgsmål om behagelighed. Det var et spørgsmål om overlevelse (se Mary Pratt Parrish, »Pagtens vogtere,« Den danske Stjerne, mar. 1973, s. 114).

»Vi behøver ikke beskytte os mod ulveflokkene, når vi rejser på vejene i dag, men rent åndeligt står vi over for Satans lumske ulve i form af fristelse, ondskab og synd. Vi lever i en farlig tid, hvor disse glubske ulve strejfer rundt i det åndelige landskab for at søge efter den, som måtte være svag i troen eller i sin overbevisning [se 1 Pet 5:8; L&P 122:6]. Vi er alle sårbare over for angreb. Men vi kan styrke os selv med den beskyttelse, som et brændende vidnesbyrd giver på samme måde som et bål, der er blevet opbygget og vedligeholdt omhyggeligt.

Der findes desværre nogle medlemmer i Kirken, som oprigtigt tror, at deres vidnesbyrd er et luende bål, men som i virkeligheden kun besidder en svag blafren fra et stearinlys. Deres trofasthed har mere noget at gøre med vane end med hellighed. Og deres søgen efter personlig retskaffenhed vil altid komme i anden række efter deres søgen efter personlige interesser og glæder. Disse rejsende på livets landevej vil med et sådant svagt vidnesbyrds lys som beskyttelse, være et let offer for modstanderens ulve« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 33).

Læs Moroni 1:1–3 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke fjender stod Moroni overfor?
- Hvordan tror I, at truslen om fysisk død, som han stod overfor, kan sammenlignes med truslen om åndelig død, som ældste Wirthlin advarede om?
- Hvordan hjalp Moronis vidnesbyrd ham?
- Hvilke ofre måtte han yde for at forblive trofast over for sit vidnesbyrd?
- Hvad kan vi lære af Moronis eksempel om vidnesbyrd og forpligtelse?
- Læs Moroni 1:4. Hvad føjer dette vers til jeres forståelse af kraften i Moronis vidnesbyrd?

Læs denne profeti fra 1867 af præsident Heber C. Kimball, som var medlem af Det Første Præsidentskab:

»Lad mig fortælle jer, at mange af jer vil opleve en tid, hvor I vil have alle de problemer, prøvelser og forfølgelser, som I kan udholde, og masser af muligheder for at vise, at I er trofaste over for Gud og hans værk. Denne kirke har endnu mange prøvelser, den må gennemgå, før Guds værk bliver kronet med sejr ...

... Tiden vil komme, hvor ingen mand eller kvinde vil være i stand til at holde ud ved lånt lys. De må nødvendigvis hver især vejledes af det lys, der er inden i dem selv. Hvis I ikke har det, hvordan vil I så holde ud?« (i Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball*, s. 449–450).

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad tror I, at det vil sige at »holde ud ved lånt lys«?
- Hvorfor kan vi ikke holde ud ved lånt lys?
- Hvilke eksempler er der i skrifterne på mennesker, som havde et stærkt vidnesbyrd?

Motivér eleverne til at være stærke i deres vidnesbyrd. Læs følgende udtalelse af ældste Joseph B. Wirthlin:

»Jeg vil give jer tre forslag, som vil opflamme det personlige vidnesbyrd som en beskyttelse mod ondskabens ulve, som lusker omkring for at true vores åndelige sikkerhed.

Vi må for det første sikre os, at vores vidnesbyrd er bygget på en solid tro på Herren Jesus Kristus ...

Når vi er forankret i denne tro, er vi rede til mit andet forslag – endnu et lag optændingsbrænde på vidnesbyrdets bål – det er ydmyg og oprigtig omvendelse. Få ting kan slukke Helligåndens brænde i hjertet hos den enkelte hurtigere end synd gør ...

Mit tredje forslag er, at vi følger Frelserens eksempel. Han var eksemplet.

Vi kan i enhver sammenhæng og under ethvert forhold spørge os selv, hvad Jesus ville gøre, og derpå stikke vores kurs af i henhold hertil« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 34–35).

Motivér eleverne til at gøre det, som er nødvendigt for at opbygge stærke, strålende vidnesbyrd.

Moroni 2–3. Præstedømmets ordinancer er hellige ceremonier, hvorved vi indgår pagter med Gud. De skal udføres på rette måde af dem, som har myndighed fra Gud. (20–25 minutter)

Indbyd nogle bærere af Det Aronske Præstedømme i din klasse til at deltage i en paneldiskussion. Stil dem følgende spørgsmål, og giv de andre elever mulighed for at stille dem spørgsmål vedrørende præstedømmet.

- Hvad følte I, da I modtog Det Aronske Præstedømme?
- Hvilket embede i præstedømmet har I lige nu?
- Hvem ordinerede jer til dette embede?
- Hvilke pligter eller ansvar har I i præstedømmet?
- Hvorfor tror I, at det er vigtigt at ære jeres kaldelse i præstedømmet?
- Hvor vigtig er præstedømmet i jeres tilværelse? Hvorfor?

Spørg eleverne: På hvilke måder kan unge piger modtage præstedømmets lovede velsignelser?

Bed eleverne om at læse Moroni 2–3 og stil følgende spørgsmål: (Hvis tiden tillader det, kan I også studere medfølgende skriftsteder).

- Hvilke vers i Moroni 2–3 lærer os, at præstedømmet skal overdrages ved håndspålægning? (Se også 5. trosartikel).
- Hvilke beviser kan I komme med, der viser, at bønnerne, der ledsagede præstedømmeordinationerne var inspirerede? (Se også L&P 20:60).
- Hvilke ansvar fik præstedømmebærerne i disse kapitler overdraget?
- Hvilken sammenligning er der mellem disse ansvar og dem, som præster og lærere har i dag? (Se også L&P 20:46–59).
- Hvorfor er det nødvendigt, at man følger det samme mønster i dag? (Se også 6. trosartikel).

Moroni 4–6. Vi tager nadveren for at forny vore dåbspagter og hjælpe os med at huske Jesu Kristi forsoning.
(20–25 minutter)

Sig til eleverne: Forestil jer, at I er en præst ved et nadvermøde. I har lige brudt brødet. I knæler ned for at sige nadverbønnen og opdager, at det kort, I normalt læser bønnen fra, mangler.

- Hvad vil I gøre?
- Hvordan kunne jeres skrifter hjælpe jer?
- Hvor i skrifterne kan man finde nadverbønnerne? (Moroni 4–5; L&P 20:77, 79).
- Hvilket ord fra skrifterne, skal I ændre, når I velsigner vandet?

Sig til eleverne: Forestil jer, at I er medlem af forsamlingen ved et nadvermøde. Nadversalmen er netop slut, og alle er forberedt på at lytte til velsignelsen af nadveren.

- Hvad tænker I på?
- Hvilke distraktioner forsøger I at undgå?
- Hvad gør I, som hjælper jer til at fokusere på Frelseren?

Bed eleverne om at overveje, hvor ofte de føler Herrens Ånd under nadveren, og hvor stærkt de føler denne Ånd.

Sig til eleverne: Forestil jer, at en diakon netop har bragt jer nadveren, der hvor I sidder, og I skal til at tage den.

- Hvilke løfter skal I til at afgive?
- Hvilke velsignelser kan I modtage ved denne begivenhed?
- Hvorfor er denne ordinance betydningsfuld for jer?
- Hvad kan I gøre for at forbedre jeres oplevelse med at deltage i nadveren?

Bed eleverne om at læse Moroni 4–5 for at finde de løfter, vi giver, når vi tager nadveren, og de løfter, som Herren giver til gengæld. Bed eleverne om at tænke over vigtigheden af nadveren. Spørg: Hvad kan en bærer af Det Aronske Præstedømme gøre for at bidrage til at gøre nadveren mere betydningsfuld for andre?

Giv flere af eleverne to stykker reb. Giv dem 30 sekunder til at binde de to stykker sammen ved at bruge et valgfrit knob. Bed eleverne om at vise deres knob. Spørg eleverne om, hvilke af disse knob de ville stole mest på, hvis de skulle reddes med dette reb. Forklar, at ligesom knobet, binder de pagter, vi indgår med Herren, os til ham. Spørg:

- Hvorfor er det vigtigt at være bundet til Herren?
- Eftersom vi alle har brug for forsoningen til at frelse os fra vore synder, hvor stærkt kunne I så tænke jer, at »knobet« eller pagten mellem jer og Herren skulle være?
- På hvilke måder kan værdig deltagelse i nadveren styrke vores pagtsforhold til Frelseren?
- Hvordan kan en bedre forståelse af nadveren styrke jeres forbindelse til Jesus Kristus?

Syng eller læs teksten til en nadversalme og motivér eleverne til at forsøge at gøre den tid, hvor de deltager i nadveren, mere hellig.

Moroni 6:4–9. Kirkens medlemmer skal ofte mødes for at tage nadveren og styrke hinanden åndeligt. Kirkemøder bør ledes som vejledt af Helligånden. (20–25 minutter)

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

Profeten Joseph Smith erklærede: »Efter alt, hvad der er blevet sagt, er den største og mest betydningsfulde pligt at prædike evangeliet« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 133) ...

Hver eneste af Kirkens præsidenter har talt om dette vigtige emne.

»Vores værk er stort, vores ansvar for at være med til at finde dem, der skal undervises, er kolossalt. Herren har pålagt os en befaling om at undervise hver eneste skabning i evangeliet ...

Når vi har fundet og døbt en nyomvendt, er det vores udfordring at indføre vedkommende i fællesskabet og styrke hans vidnesbyrd om sandheden af dette værk. Vi kan ikke lade vedkommende vandre ind ad fordøren og ud af bagdøren. At tilslutte sig Kirken er en meget alvorlig ting. Hver eneste nyomvendt påtager sig Kristi navn med det klare løfte om at holde hans befalinger. Men at blive en del af Kirken kan være en farefuld oplevelse. Hvis der ikke findes varme og stærke hænder til at hilse på den nyomvendte, og han eller hun ikke

mødes med kærlighed og omsorg, vil vedkommende begynde at spekulere på, om de har taget det rigtige skridt. Hvis der ikke findes venlige hænder og hjerter, der byder vedkommende velkommen og leder ham eller hende hen ad vejen, kan vedkommende falde om ved vejkannten.

Det har absolut ikke noget formål at missionere, hvis vi ikke bevarer frugterne af denne indsats. De to ting kan ikke skilles ad. Disse nyomvendte er dyrebare. Hver eneste nyomvendt er søn eller datter af Gud. Hver eneste nyomvendt er et stort og alvorligt ansvar. Det er absolut bydende, at vi passer godt på disse mennesker, som er blevet en del af os« (»Find lammene, vogt fårene«, *Liahona*, juli 1999, s. 121–122).

Del klassen op i fire grupper. Bed den første gruppe om at påtage sig rollen som nyomvendt, den anden som missionær, den tredje som medlem af wardet og nabo til den nyomvendte, og den fjerde som leder i præstedømmet eller Hjælpeforeningen. Bed eleverne om at læse Moroni 6:1–6 og tænke over, hvad det lærer os ud fra perspektivet hos den person, som deres gruppe fik til opgave at være. Drøft følgende spørgsmål med hinanden:

- Hvad har I lært af disse vers om jeres ansvar som nyomvendt, missionær, nabo eller leder i wardet?
- Hvorfor mener I, at det vil være af betydning for nogen, som bliver døbt at have »et sønderknust hjerte og en angergiven ånd« og virkelig at have omvendt sig? (Vers 2).
- Hvad kunne en missionær gøre for at hjælpe med at sørge for, at de, som bliver døbt, i sandhed påtager »sig Kristi navn med den faste beslutning, at de ville tjene ham indtil enden«? (Vers 3).
- Hvad kunne en hjemmelærer eller besøglærerinde, nabo eller ven gøre for en nyomvendt for at være med til at sørge for, at han eller hun bliver »ihukkommet«, får »næring gennem Guds gode ord«, holdes »på den rette vej« og »altid holde[s] ... årvågne i bøn, alene stolende på Kristi fortjenester«? (Vers 4).
- Hvorfor tror I, at Herren befalede Kirkens ledere at regne nyomvendte med og lade deres navne nedskrive? (Se vers 4).
- Hvordan kunne det at holde regelmæssige kirkemøder og tale om hvert medlems sjæls velfærd hjælpe nyomvendte? (Se vers 5).
- Hvilke andre ansvar, der kan hjælpe alle medlemmer af Kirken med at komme til Kristus, er skitseret i Moroni 6:7–9?
- Hvorfor tror I, at Mormon medtog disse lærdomme på guldpladerne?



Moroni 7–9

Indledning

Før Moroni afsluttede Mormons Bogs optegnelse med sit eget vidnesbyrd, medtog han to breve og en mesterlig tale om tro, håb og kærlighed af sin far. Denne tale er henvendt til dem, som »er i kirken, som er Kristi fredsommelige tilhængere«, som Mormon kendte ved deres »fredelige vandel blandt menneskene« (Moroni 7:3–4). Mormons betagende ord kastede lys på nogle af evangeliets mest grundlæggende lærdomme. De giver en opskrift, som vi alle kan følge for at modtage alle Guds riges velsignelser.

Væsentlige evangeliske principper

- Vores tjeneste er acceptabel for Gud, når den gives med oprigtig hensigt (se Moroni 7:5–14; se også L&P 64:33–35).
- Alle personer, der fødes til verden, får Kristi lys, som hjælper os med at skelne mellem godt og ondt (se Moroni 7:12–19).
- Tro, håb og kærlighed er Åndens gaver, som gives til dem, der ydmygt kommer til Kristus (se Moroni 7:20–48; se også Matt 22:36–40; 1 Kor 13).
- Børn, som dør, før de når ansvarlighedens alder, er frelst ved Kristi forsoning. De fejl, som små børn begår, bliver betalt ved forsoningen, så disse børn har ikke brug for dåb (se Moroni 8:4–23; se også L&P 29:46–47; 68:25–27).
- Folk, som ikke følger Herren, kan blive meget ugudelige på kort tid. Uanset hvor hårdhjertede folk bliver, bør vi stadig forsøge at hjælpe dem til at acceptere og efterleve evangeliet (se Moroni 9; se også Mormon 3:11–12; 4:11–12; 5:1–2).

Yderligere hjælpeskilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122, s. 465–473.*

Forslag til undervisningen

Moroni 7:5–14. Vores tjeneste er acceptabel for Gud, når den gives med oprigtig hensigt. (20–25 minutter)

Vis eleverne billedet, Tjen din næste (Evangelisk kunst – 615) eller et andet billede af nogen, der tjener. Spørg:

- Hvorfor tror I, at det er så vigtigt at tjene andre?
- Hvilken tjeneste, som har betydet meget for jer, har I deltaget i?
- Hvilke følelser har I for dem, der har tjent jer? For dem, som I har tjent?

Vis billedet igen og bed eleverne om at forestille sig, at de tjener. Spørg dem om, hvad de mener, at den person, de tjener, ville føle, hvis han eller hun overhørte dem sige:

- »Jeg ville ønske, at mine forældre ikke havde fået mig til at deltage i dette tjenesteprojekt.«
- »Jeg håber sandelig, at vi bliver betalt for dette arbejde.«
- »Jeg håber, at mine venner lægger mærke til, hvor hårdt jeg arbejder. Jeg vil gerne have, at de kan lide mig.«
- »Jeg forstår ikke, hvorfor jeg skal gøre dette arbejde. Kan disse mennesker ikke klare deres egne problemer?«

Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad betyder vore hensigter, når vi tjener?
- Hvorfor tror I, at Herren er lige så bekymret for vore hensigter, som for vore handlinger?

Læs Moroni 7:1–4 og spørg om, hvem der taler, og hvem der tales til. Læs Moroni 7:5–10 og drøft følgende spørgsmål:

- Hvad lærte Mormon om at give med »oprigtig hensigt« i modsætning til at give »modstræbende«? (Vers 6–7).
- Hvordan bedømmer Gud tjeneste, som gives modstræbende? Hvorfor tror I, at det forholder sig sådan?
- Hvorfor tror I, at tjeneste er en vigtig del af evangeliet?

Læs Moroni 7:11–14 og læg mærke til den analogi, Mormon bruger til at beskrive folk, som tjener og beder uden oprigtig hensigt. Spørg:

- På hvilken måde er de, som tjener modstræbende, ligesom en bitter kilde?
- Hvad kan I ellers lære af disse vers?
- Hvilken advarsel giver Mormon os i vers 14?
- Hvordan kan vi anvende disse lærdomme i vores personlige liv? I vores familie?

Skriv følgende udtalelse af ældste Dallin H. Oaks, medlem af De Tolvs Kvorum, på tavlen: »Tjenestegerninger er en pligt som alle medlemmer i Jesu Kristi kirke går ind på at efterkomme« (*Stjernen*, jan. 1985, s. 9). Skriv følgende liste over

motiver for at tjene på tavlen, og spørg eleverne om, hvilke der er dårlige eller gode motiver:

- Rigdom eller ære
- Godt kammeratskab
- Frygt for straf
- Pligt eller loyalitet
- Håb om en evig belønning
- Kærlighed, Kristi rene kærlighed

Læs følgende uddrag fra en tale af ældste Dallin H. Oaks. Stands og drøft hans kommentarer med eleverne efter behov.

»Mennesker betjener hinanden af forskellige årsager, og nogle er bedre end andre. Måske er der ingen af os, der tjener forskellige formål hele tiden kun af en årsag. Eftersom vi er ufuldkomne væsener, vil de fleste af os formodentlig tjene af flere forskellige årsager, og de er måske forskellige fra tid til anden, mens vi udvikler os åndeligt. Men vi bør alle sammen bestræbe os på at tjene af de største og bedste årsager ...

Nogle tjener måske i håb om jordisk fortjeneste ... Andre tjener måske for at opnå verdslig ære, status eller magt ...

En anden grund til at yde tjenester – der formodentlig er mere værdig end den første, men stadig inden for den kategori, hvor der søges jordisk belønning – er den, der motiveres af et personligt ønske til at opnå godt selskab ...

De første to årsager ... er selviske og selvoptagede, og uværdige for hellige ... Årsager, som sigter på jordiske belønninger, er helt klart mindre gode egenskaber og giver mindre belønninger, end de andre årsager, jeg nu vil tale om.

Nogle tjener måske af frygt for straf ... Tjenestegerninger, der udføres af frygt for straf, er for det meste et ringere motiv.

Andre mennesker tjener måske af pligtfølelse eller loyalitet over for venner, familie eller traditioner ... De mennesker, der arbejder af pligtfølelse eller af loyalitet over for forskellige gode sager, er jordens gode og ærværdige mænd og kvinder.

Tjenestegerninger, der udføres ud fra denne egenskab, jeg netop har beskrevet, fortjener ros og vil sandsynligvis kvalificere sig til velsignelser, især hvis de arbejder villigt og med glæde ...

... Der [er] stadig bedre grunde til at tjene.

En sådan bedre grund er håbet om en evig belønning. Dette håb – forventningen om at kunne nyde sit arbejdes

frugter – er en af de mest magtfulde motivationer. For at give anledning til tjenestegerninger må det nødvendigvis ledsages af tro på Gud og på, at hans profetier vil gå i opfyldelse ...

Det sidste motiv, jeg vil tale om, er efter min mening den største grund af dem alle. Den er med hensyn til tjenestegerninger, hvad skriften kalder »en endnu ypperligere vej« (1 Kor 12:31).

»Kærlighed, som er Kristi rene kærlighed« (Moroni 7:47). I Mormons Bog kan vi lære at denne dyd er »det største af alt« (Moroni 7:46) ...

For at vores tjenestegerninger skal virke bedst, skal de udføres i kærlighed til Gud og hans børn ...

Dette princip – at vore tjenestegerninger bør udføres i kærlighed til Gud og vore medmennesker, frem for med tanke for personlig belønning eller andre ringere motiver – vil jeg indrømme, er en høj standard ...

Det er en stor udfordring for os alle at tjene af hele vort hjerte og hele vort sind. I sådanne tjenestegerninger må der ikke være noget, der hedder selviske ambitioner. Det eneste motiv til dette bør være Kristi rene kærlighed« (*Stjernen*, jan. 1985, s. 10–12).

Bed eleverne om at komme med forslag til, hvordan de kan udvikle bedre motiver til at tjene. Læs Moroni 7:48 og læs derpå følgende udtalelse af præsident Marion G. Romney, som var medlem af Det Første Præsidentskab:

»Nogle spørger måske: »Hvordan kan jeg opnå at få disse retfærdige følelser med hensyn til at give? Hvordan kan jeg overvinde at give modstræbende? Hvordan opnår jeg »Kristi rene kærlighed«?« Til disse mennesker vil jeg sige: Efterlev trofast alle budene, giv af jer selv, drag omsorg for jeres familier, arbejd i kaldelser i kirken, udfør missionering, betal tiende og offerydelser, studér skrifterne – og sådan kunne jeg fortsætte. Hvis I glemmer jer selv i dette værk, vil Herren røre jeres hjerter og blødgøre jer, således at I lidt efter lidt får de følelser, som kong Benjamin velsignede sit folk med i sin tid, og som tilskyndede dem til at sige: »Ja, vi tror alle de ord, du har talt til os, og vi ved også, at der ligger sikkerhed og sandhed bag dem ved Herren, den almægtiges ånd, som har bevirket stor forandring hos os eller i vore hjerter, så at vi ikke mere er tilbøjelige til at gøre ondt, men bestandig gøre godt« (Mosiah 5:2)« (se *Den danske Stjerne*, apr. 1982, s. 171).

Motivér eleverne til at stræbe efter at tjene på grund af kærlighed til Gud og andre.



Moroni 7:12–19 (Mesterskriftsted, Moroni 7:16–17). Alle personer, der fødes til verden, får Kristi lys, som hjælper os med at skelne mellem godt og ondt.

(30–35 minutter)

Drøft følgende spørgsmål med hinanden:

- Hvorfor tror I, at Gud aldrig vil tvinge jer til at gøre godt?
- Hvorfor tror I, at Satan ikke kan tvinge jer til at gøre ondt?

Bed eleverne om at læse Moroni 7:12–13 og finde ord, der viser, hvordan Gud og Satan får os til at følge dem. Spørg:

- Hvad lærer ordene »indbyder« og »lokker« jer om Gud og Satan?
- Hvorfor tror I, at Gud ønsker at lede jer til at gøre godt?
- Læs 2 Nephi 2:27, 29. Hvad var, ifølge disse vers, Satans hensigt?
- Hvordan kan vi kende forskel mellem Guds tilskyndelse og Satans?

Spørg eleverne om, hvilke af følgende valg, der er »af Gud«, og hvilke der er »af djævelen«:

- At læse *Liahona*
- At læse pornografisk materiale

Spørg om det var en let dom at foretage samt hvorfor.

Bed om at få eksempler på valg mellem godt og ondt, som er vanskeligere at dømme, og drøft dem med hinanden.

(Et eksempel kan være en film, som er almindelig kendt som årets bedste film, men som har seksuelt og blasfemisk indhold).

Vidn om, at Herren har givet hver af os en gave, som hjælper os med at skelne mellem godt og ondt. Læs Moroni 7:14–15 og den første del af vers 16, idet I stopper efter ordene »for at de kan kende godt og ondt«. Vidn om, at Kristi Ånd er den gave.

Bed eleverne om at læse Moroni 7:16–19 og lægge mærke til, hvad disse vers lærer os om at vælge. Spørg:

- Hvad gør størst indtryk på jer i disse vers?
- Hvad bør vi bruge som en hjælp til at vælge?
- Hvordan kan dette råd hjælpe jer?
- Hvad lærer det jer om Guds interesse for jeres beslutninger og om hans kærlighed til jer?

For at hjælpe eleverne til bedre at forstå Kristi Ånd, kan I læse og drøfte Lære og Pagter 84:44–47; 93:12, 16–20, 26–28.

Bed eleverne om at krydshenvisse disse vers med Moroni 7:16.

Bed eleverne om at nedskrive nogle populære film, fjernsyns-udsendelser, sange eller blade. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke af disse synes I »indbyder til at gøre godt og tilskynder til at tro på Kristus«?
- Hvordan kan Herrens standarder sammenlignes med verdens standarder vedrørende disse former for underholdning?

- Hvordan kan principperne i Moroni 7:16–19 hjælpe jer med at beslutte, hvad I skal læse, se og lytte til?

Læs afsnittet om medierne i pjecen *Til gavn og styrke for de unge* (s. 9–10), og spørg: Hvordan kan Mormons lærdomme sammenlignes med de standarder, der findes i denne pjece?

Læs følgende udtalelse af præsident Ezra Taft Benson:

»Lad os benytte [Mormons] standard til at afgøre, hvad vi vil læse, den musik og den underholdning, vi vil nyde samt vore tanker. Lad os blive mere kristne« (se *Stjernen*, juli 1986, s. 80).

Syng eller læs teksten til »Vælg kun ret« (*Salmer og sange*, nr. 155). Bed eleverne om at lytte efter opskriften til at vælge, mens du læser denne udtalelse af præsident Howard W. Hunter:

»Lad os følge Guds Søn på alle måder og i alle samfundslag. Lad os gøre ham til vores eksempel og vejleder. Vi bør ved enhver lejlighed spørge os selv: »Hvad ville Jesus gøre?« og derefter være mere modige og leve op til svaret. Vi skal følge Kristus i ordets bedste betydning. Vi bør udføre hans værk, ligesom han udførte Faderens ... I det omfang vores kræfter tillader det, bør vi yde enhver indsats for at blive som Kristus – det ene fuldkomne og syndfrie eksempel, som denne verden nogensinde har set« (*Stjernen*, juli 1994, s. 62).

Motivér eleverne til at følge denne opskrift.



Moroni 7:20–48. Tro, håb og kærlighed er Åndens gaver, som gives til dem, der ydmygt kommer til Kristus. (40–45 minutter)

Skriv følgende ord, henvisninger og udtalelser på forskellige stykker papir og læg dem ned i tre æsker, indpakket som gaver.

Æske 1	Tro Moroni 7:20–39 Alma 32:21–22
Æske 2	Håb Moroni 7:40–43 Ether 12:4 Hebræerne 6:11–19 »Tro, lærte Mormon os, fører til håb, en særlig teologisk form for håb. Ordet bruges ofte til at udtrykke den mest almindelige stræben – ønsker om I vil. Men som det bruges i Mormons Bog, er det meget specifikt og kommer naturligt af en persons tro på Kristus ...

Hvad er beskaffenheden af dette håb? Det er med sikkerhed mere end ønsketænkning. Det er at have »håb gennem Kristi forsoning og hans opstandelses kraft [til] at blive oprejst til evigt liv, og dette som følge af jeres tro på ham i overensstemmelse med forjættelsen« [Moroni 7:41]. Det er den teologiske betydning af håb i sekvensen tro-håb-kærlighed. Med henblik på denne betydning står der da tydeligt i Moroni 7:42: »Dersom da et menneske har tro [på Kristus og hans forsoning], må han nødvendigvis [derfor] have håb [om løftet om opstandelse, for de to er uløseligt forbundne]; og uden tro [på Kristi forsoning] kan der intet håb være [om opstandelsen]« (Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, s. 334–335).

Æske 3
Kærlighed
Moroni 7:44–48
1 Korinther 13

Vis eleverne æskerne (lad være med at åbne dem endnu). Bed eleverne om at læse Lære og Pagter 46:7–9, 11–12, 26 og finde svarene på følgende spørgsmål:

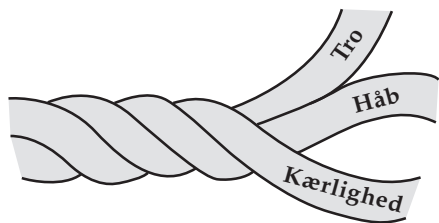
- Hvor kommer Åndens gaver fra?
- Hvor mange gaver får hvert menneske?
- Bør vi søge efter Åndens gaver?
- Med hvilket formål gives Åndens gaver?

Fortæl eleverne, at Åndens gaver kan hjælpe os med at undgå at blive bedraget af Satan og hjælpe os til bedre at forstå Herrens tilskyndelser. Forklar, at i Moroni 7:5–19 giver Mormon råd om, hvordan vi kan skelne mellem godt og ondt. I vers 20–48 lærer Mormon os om tre af Åndens gaver, som vil hjælpe os med at »holde fast ved alt, hvad der er godt« (vers 20). Spørg eleverne om, hvad det vil sige at »holde fast ved« noget. Bed dem om at læse vers 1, og spørg dem om, hvilke tre af Åndens gaver Mormon taler om.

Del eleverne op i tre grupper. Giv hver gruppe en af de gaveindpakkede æsker. Bed grupperne om at åbne deres æske, finde Åndens gave og studere skriftstederne (og udtalelsen) om den pågældende gave. Skriv følgende spørgsmål på tavlen og bed eleverne om at lægge mærke til svarene, mens de studerer. Når de er færdige, kan I drøfte spørgsmålene.

- I lærte mindst to sandheder om denne gave. Hvilke?
- Hvordan kan kundskab om disse sandheder være en velsignelse for jer?
- Hvorfor er denne gave vigtig?
- Hvad kan vi gøre for at styrke denne gave i vores tilværelse?

Vis eleverne et snoet eller flettet reb, eller tegn medfølgende illustration på tavlen.



Fortæl eleverne, at et reb laves af tråde, som bliver snoet. Hver tråd giver styrke til de andre. Vidn om, at tro, håb og kærlighed er ligesådan. De er indbyrdes afhængige og styrker hinanden. Motivér eleverne til at søge at opnå eller styrke disse gaver i deres tilværelse.

Moroni 7:45–48 (Mesterskriftsted, Moroni 7:45). Kærlighed, Kristi rene kærlighed. (15–20 minutter)

En dag eller to før undervisningen kan du indbyrde eleverne til at være opmærksom på tjenestegerninger, der bliver udført. Når du indleder denne lektion, kan du spørge eleverne om, hvilke tjenestegerninger, de lagde mærke til. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvilke tjenestegerninger gjorde indtryk på jer? Hvorfor?
- Hvordan havde den person, som modtog tjenesten, gavn af den?
- Hvordan tror I, at den person, som udførte tjenesten, også havde gavn af den?

Læs Moroni 7:45–48 og spørg om, hvordan de tjenestegerninger, eleverne så, er som Mormons beskrivelse af kærlighed.

Fortæl eleverne, at kærlighed er mere end tjenestegerninger. Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland:

»En [betydning af kærlighed eller ›Kristi rene kærlighed‹] er den form for barmhjertig, tilgivende kærlighed, som Kristi disciple skulle have til hinanden ...

Den mere omfattende definition på ›Kristi rene kærlighed‹ er imidlertid ikke det, som vi som kristne forsøger at vise hinanden, men som i høj grad mislykkes, men i stedet det, som det lykkedes Kristus fuldstændig at vise os. *Sand* kærlighed har kun været vist én gang. Den vises fuldkomment og rent i Kristi ufejlbarlige, endelige og forsonende kærlighed til os ... Den er den kærlighed – hans rene kærlighed til os – uden hvilken vi ville være intet, håbløse og de mest elendige af alle mænd og kvinder. De, som findes i besiddelse af velsignelsen ved hans kærlighed i de sidste dage – forsoningen, opstandelse, evigt liv, evigt løfte – vil det i sandhed være vel med.

Dette begrænser ikke på nogen måde den befaling, at vi skal forsøge at opnå denne form for kærlighed til hinanden. Vi bør bede ›af [vores] ganske hjerte, at [vi] må være fyldt med [denne] kærlighed‹ [Moroni 7:48; se også 1 Kor 13:4–5, 7–8] ... Som Kristus levede, bør vi leve, og som Kristus elskede, således bør vi elske. Men ›Kristi rene kærlighed‹, som Mormon talte om, er præcis det – Kristi kærlighed. Med denne guddommelige gave, som forløsning giver, har vi alt; uden den har vi intet og er i sidste instans intet, undtagen til sidst ›djævløse og en djævels engle‹ [2 Nephi 9:9]« (*Christ and the New Covenant*, s. 336–337).

Spørg:

- Hvad føjede ældste Hollands udtalelse til jeres forståelse af kærlighed?
- Hvorfor tror I, at kærlighed er så væsentlig og den største af alle gaver?

Bed en elev om at læse Moroni 7:45–48 for klassen, men bed eleven om at erstatte ordet *kærlighed* med *forsoningen*, hver gang det forekommer. Spørg: Hvad lærer det jer om forsoningen, når I læser versene på denne måde?

Motivér eleverne til at følge Jesu Kristi eksempel, når de tjener andre. Motivér dem også til at søge Kristi rene kærlighed i den betydning, som ældste Holland talte om, ved at anvende forsoningens magt i deres tilværelse.

Moroni 8:4–23. Børn, som dør, før de når ansvarlighedens alder, er frelst ved Kristi forsoning. De fejl, som små børn begår, bliver betalt ved forsoningen, så disse børn har ikke brug for dåb. (30–35 minutter)

Medbring flere billeder af små børn, deriblandt billedet Kristus og børnene (Evangelisk kunst – 216) eller et lignende billede. Spørg eleverne:

- Hvilke sjove eller interessante ting, har I set små børn gøre?
- Hvorfor tror I, at Herren bad os om at blive som små børn? (Se 3 Nephi 11:38).
- Hvordan tror I, at Jesus Kristus føler for små børn?
- Hvorfor tror I, at Frelseren elsker dem så højt?

Fortæl eleverne, at Mormons Bog forklarer flere vigtige lærdomme om børn. Forståelse af disse lærdomme vil hjælpe eleverne, når de får deres egne børn, eller når de underviser andre i evangeliet.

Giv hver elev et af følgende eksempler (giv om nødvendigt det samme eksempel til mere end én elev). Bed eleverne om at læse Moroni 8:1–24 og lægge mærke til lærdomme, der har at gøre med deres eksempel. Bed også eleverne om at læse Lære og Pagter 29:46–50; 68:25–27. Når de er færdige, kan du læse eksemplerne for eleverne. Gør holdt efter hvert eksempel og bed eleverne, der har fået dette eksempel, om at fortælle, hvordan de ville reagere på situationen ved at bruge sandhederne i Moroni 8.

1. Du har lige mødt et ungt par, hvis fire-årige søn blev dræbt i en bilulykke. De har mange spørgsmål, især om, hvad der vil ske med deres søn nu.
2. En nyomvendt er enig i, at dåb for otte-årige børn er en god idé, men spekulerer på, hvorfor den lærdom understreges så meget. Hun spørger: »Det betyder da i virkeligheden ikke noget, om en person bliver døbt, når vedkommende er otte måneder, otte år eller 80 år, gør det vel?«
3. Som missionær møder du en mand, der oprigtigt søger sandheden. Han forklarer, at han hele sit liv har fået at vide, at små børn fødes urene på grund af Adams overtrædelse. Han er sikker på, at når spædbørn dør uden at være døbt, dør de »urene« og kommer i helvede.
4. Din seminarlærer spørger dig: »Hvordan viser tro på barnedåb mangel på forståelse for Jesu Kristi forsoning?«
5. Du er blevet bedt om at holde en to-minutters tale for primarybørnene om emnet »Jesus Kristus har fuldkommen kærlighed til små børn.«
6. Under et hjælpeforeningsmøde spørger en søster, om små børn er uden synd. Hun fortæller, hvordan hendes seks-årige søn gjorde noget meget slemt, selv efter at hun havde forklaret ham, hvorfor det var forkert. Hun er overbevist om, at hendes søn vidste bedre, og spekulerer på, hvorfor det han gjorde, ikke bliver anset for at være en synd for ham.
7. En af dine venner fortæller dig, at hun har en bror med Downs syndrom (mongol) og har altid hørt, at personer, der fødes med visse mentale handicap ikke er »ansvarlige«. Hun mener, at de kan være garanteret en plads i det celestiale rige, ligesom de børn, som dør, før de fylder otte år. Hun spørger, om du kender nogle skriftsteder, der belærer om denne lærdom.

Aflæg dit vidnesbyrd om Guds kærlighed til små børn. Læs Mosiah 3:19; 3 Nephi 11:38 og fortæl eleverne, at vi har fået befaling om at blive som små børn. Motivér eleverne til at udvikle de egenskaber hos børn, som skrifterne nævner, og blive fri fra synd igen ved omvendelse.

Moroni 9. Folk, som ikke følger Herren, kan blive meget ugudelige på kort tid. Uanset hvor hårdhjernede folk bliver, bør vi stadig forsøge at hjælpe dem til at acceptere og efterleve evangeliet. (20–25 minutter)

En dag eller to før undervisningen skal du skrælle en banan (eller en anden frugt) og lade den rådne. På undervisningsdagen skal du vise eleverne den fordærvede banan sammen med en frisk banan, der ikke er skrællet. Spørg:

- Hvad er forskellen mellem disse to bananer?
- Hvad er årsagen til, at bananer rådner?
- Hvor længe tror I, det tog for bananen at blive dårlig?

Bed eleverne om at sammenligne denne frugt. Læs Moroni 9:11–14 og fortæl eleverne, at disse vers beskriver Mormons bekymring for nephiternes åndelige forfald. Spørg:

- Hvorfor tror I, at nogle mennesker forfalder åndeligt?
- Hvor hurtigt forfalder nogle mennesker åndeligt?

Påpeg, at skrællen afholdt den gode frugt fra at blive ødelagt. Spørg: Hvad kan være med til at beskytte os mod åndeligt forfald?

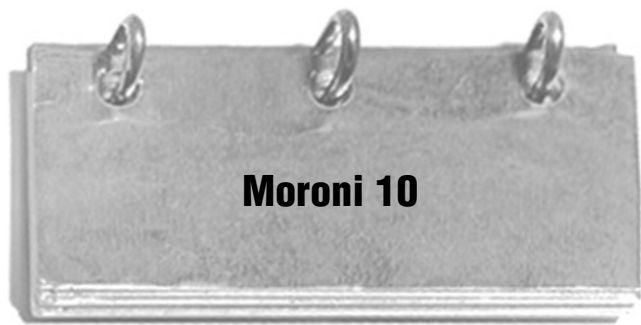
Bed eleverne om at læse Moroni 9:3–5, 7–10, 18–20 og understrege vendinger, der viser, hvor ugudeligt folket blev samt hvorfor. Drøft deres svar. Spørg:

- Hvad tror I, at I ville føle, hvis I var vidne til sådan ugudelighed?
- Hvad ville I sige, hvis I havde mulighed for at tale med disse mennesker?
- Hvad er vores pligt med hensyn til folk, som har vendt sig fra Herren?

Bed en elev om at læse Mormon 9:6 og spørg:

- Hvad lærte Mormon Moroni om, hvad der skulle gøres for disse mennesker?
- Hvad kan vi lære af Mormons eksempel?
- Læs Jakobs Bog 1:19. Hvad har dette vers at gøre med Mormons lærdomme?
- På hvilke måder kan vi »arbejde med flid« for dem, som vender sig mod Herren?

Læs Moroni 9:22, 25–26. Spørg eleverne, hvorfor de mener, at Mormons bøn for sin søn Moroni kunne have været nyttig i hans situation. Vidn om, at på tidspunkter med åndeligt forfald kan de retfærdiges bønner være en kilde til hjælp og beskyttelse for andre. Motivér eleverne til at vogte sig selv mod åndeligt forfald og bede for andres velfærd.



Indledning

Præsident Ezra Taft Benson, daværende præsident for De Tolvs Kvorum, sagde:

»Mormons Bog fører mennesker til Kristus på to grundlæggende måder. For det første fortæller den tydeligt og klart om Kristus og hans evangelium ...

For det andet afslører Mormons Bog Kristi fjender« (*Den danske Stjerne*, aug. 1975, s. 43).

I hele Mormons Bog opfordrer profeterne alle mennesker til at komme til Kristus og få frelse i Guds rige. Bogens sidste profet, der kommer med denne bøn, er Moroni. I det sidste kapitel belærer han »alle jordens ender« om, hvordan de skal kende sandheden af optegnelsen, og indbyder dem til at komme til Kristus og blive fuldkommen i ham (se Moroni 10:4, 24, 32).

Væsentlige evangeliske principper

- Vi kan kende sandheden i alle ting ved Helligåndens magt (se Moroni 10:3–7).
- Åndelige gaver kommer fra Gud til velsignelse for hans folk og findes altid i den sande kirke (se Moroni 10:8–25, 30; se også L&P 46:8–33).
- Hvis vi kommer til Jesus Kristus, kan vi blive rensset fra synd og blive fuldkomne og helliggjorte ved hans forsoning (se Moroni 10:30–33).

Yderligere hjælpkilder

- *Mormons Bog, Elevens hæfte, religion 121–122*, s. 473–479.

Forslag til undervisningen



Moroni 10:4–5 (Mesterskriftsted). Vi kan kende sandheden i alle ting ved Helligåndens magt.

(30–35 minutter)

Bed en elev om at komme med en definition på ordet *løfte*. Spørg klassen om, hvor meget de stoler på, at følgende mennesker vil holde deres løfte:

- En fange i et fængsel
- En telefonsælger
- En bekendt
- En god ven
- En person, som allerede har løjet for jer
- En forælder
- En profet
- Herren

Fortæl eleverne, at Moroni 10:3–5 indeholder det, som af og til omtales som »Mormons Bogs løfte«. Skriv overskrifterne *Guds løfter* og *Vores pligt* på tavlen. Bed eleverne om at læse Moroni 10:3–4 og være opmærksom på Guds løfte og det, vi skal gøre for at opnå dette løfte. Skriv det, eleverne kommer frem til under den rette overskrift på tavlen. Stil nogle af eller alle følgende spørgsmål, mens I drøfter disse vers:

- Hvorfor tror I, at vi sædvanligvis skal læse Mormons Bog, før vi kan modtage et vidnesbyrd om dens sandhed?
- Hvordan kan det at huske Herrens barmhjertighed forberede vores hjerte på at modtage et svar ved Helligånden?
- Nephi forklarede, at en af årsagerne til, at han skrev, var at vise Herrens inderlige barmhjertighed (se 1 Nephi 1:20). Hvilke historier fra Mormons Bog minder jer om Herrens barmhjertighed?
- Hvad tror I, at det vil sige at overveje? (»At *overveje* betyder at gennemtænke, reflektere og anstille betragtninger« [Marvin J. Ashton, *Stjernen*, jan. 1988, s. 17]).
- Hvordan lover Gud at kommunikere sandheden af Mormons Bog til jer?
- Hvorfor tror I, at det er vigtigt, at denne bøn bedes »af oprigtigt hjerte og med fast forsæt samt med tro på Kristus«? (Moroni 10:4).
- Hvordan kan vi erkende Helligåndens kraft? Hvordan kan vi vide, hvilke følelser der er fra Gud? (Se Alma 32:28; L&P 6:22–23; 9:7–9).

- Hvordan kan vi anvende denne opskrift til at lære andre sandheder? (Se vers 5).
- Hvilke sandheder har I forstået ved Helligåndens kraft?

Aflæg dit vidnesbyrd om Mormons Bog. Hjælp eleverne med at forstå, at dette løfte gælder dem alle, samt alle, som de en dag fortæller om Mormons Bog. Bed nogle få forældre eller lærere om at komme ind i klassen og fortælle, hvordan de anvendte dette løfte og kom til at vide, at Mormons Bog er sand.

Moroni 10:8–25. Åndelige gaver kommer fra Gud til velsignelse for hans folk og findes altid i den sande kirke.
(25–30 minutter)

Fortæl eleverne, at nu, hvor de har tilbragt flere måneder sammen som seminar klasse, kender de sandsynligvis hinanden rimelig godt. Bed dem om at tænke på hver af de andre elever i klassen. Bed dem om at overveje, hvilke talenter, karaktertræk eller evner hver af dem har. Drøft:

- Hvorfor er det vigtigt at erkende styrken ved hver person i vores klasse?
- Hvordan har kombinationen af vore talenter hjulpet til at gøre vores seminarerfaring bedre dette år?
- Hvordan ville vores klasse være anderledes, hvis alle havde nøjagtig de samme talenter og evner?

Læs Moroni 10:8 og spørg: Hvad begynder Moroni at belære om i disse vers? (Guds gaver). Læs Moroni 10:17–18; Lære og Pagter 46:11–12 og spørg:

- Hvor mange mennesker har fået mindst én åndelig gave?
- Fra hvem kommer disse gaver?
- Hvorfor har vi fået disse gaver? (Se Moroni 10:8; L&P 46:9, 12, 26).

Bed eleverne om at læse Moroni 10:9–16, 20–23 og lav en liste over de åndelige gaver, der nævnes. Spørg:

- Hvilke beviser har I set på, at disse gaver findes i Kirken i dag? (Drøft elevernes svar).
- Hvordan kan vi bruge vore personlige gaver, sammen med andres gaver, til at velsigne vores klasse? Vores familie? Kirken? Verden?
- Hvordan ville Kirken være, hvis alle havde nøjagtig de samme åndelige gaver?
- Hvordan har andres gaver været en velsignelse for jer?

Læs Moroni 10:24–25 og Lære og Pagter 46:8. Vidn om, at åndelige gaver kommer til dem, som oprigtigt søger dem, men tages bort fra dem, som ikke tror. Motivér eleverne til at søge efter åndelige gaver og bruge dem til at gavne andre.



Moroni 10:30–34. Hvis vi kommer til Jesus Kristus, kan vi blive rensset fra synd og blive fuldkomne og helliggjorte ved hans forsoning. (20–25 minutter)

Vis eleverne billedet, Moroni gemmer pladerne i højen Cumorah (Evangelisk kunst – 320). Spørg:

- Hvad forestiller I jer, at Moroni tænkte på dette tidspunkt?
- Hvordan tror I, at han følte vedrørende guldpladerne? Hvorfor?
- Hvorfor var dette sådan en betydningsfuld begivenhed for folk i dag?

Vis billedet, Guldpladerne (Evangelisk kunst – 325). Bed eleverne om at forestille sig tidsperioden, lige før Moroni begravede pladerne. Drøft følgende spørgsmål:

- Hvad tror I, at Moroni ville have ønsket at sige, da han afsluttede optegnelsen?
- Hvorfor er nogens sidste ord eller vidnesbyrd så vigtig?
- Hvordan forestiller I jer, at Moroni må have haft det, da han skrev Moroni kapitel 10?

Læs Moroni 10:28–34 for eleverne. Bed eleverne om at standse dig ved hvert ord eller vending, de mener er en betydningsfuld del af Moronis sidste vidnesbyrd. Før du fortsætter, kan I drøfte, hvorfor det ord eller den vending er betydningsfuld, samt hvordan vi kan anvende den i vores tilværelse.

Understreg over for eleverne, hvor meget Moroni ønskede, at de skulle »kom[me] til Kristus og bliv[e] fuldkommen i ham« (vers 32). Bed en elev om at læse følgende udtalelse af ældste Jeffrey R. Holland:

»Moronis sidste bøn, udtrykt på vegne af enhver profet, som nogen sinde skrev i det andet vidnesbyrd om Jesus Kristus, er, at vi kan blive rensset fra denne slægts blod og synder [se L&P 88:75, 85]. »Kom til Kristus« siger han, »og bliv fuldkommen i ham ... « [Moroni 10:32].

... Renhed. Hellighed. Karakter og samvittighed uden fejl. Alt dette ved Kristi nåde, som renser vores klæder, helliggør vores sjæl, frelser os fra død og bringer os tilbage til vores guddommelige oprindelse.

Med dette sidste optegnede åndedrag, aflagde Moroni vidnesbyrd om sin egen faste tro på en sådan guddommelig forløsning. Til de faldne nephiter, til de krigsførende lamaniter, til de tragiske Jarediter og til os skrev Moroni:

»Og nu siger jeg farvel til alle. Jeg går snart til hvile i Guds paradys, indtil min ånd og mit legeme atter forenes, og jeg skal føres gennem luften i triumf for at møde jer for den store Jehovas nådige domstol, for den evige dommer, som dømmer både levende og døde. Amen« [Moroni 10:34].

Således slutter Mormons Bog, så at sige flyvende med Moroni på løftet om hellig opstandelse [se Åb 14:6]. Det er meget passende for dette hellige vidnesbyrd – skrevet af profeter, overdraget af engle, beskyttet af Gud – taler »ligesom en råber fra de døde« og formaner os alle til at komme til Kristus og blive fuldkommen i ham, en proces, der kulminerer i den fuldkomne celestiale herlighed. I forventning om denne sejrige time, er Gud for sidste gang begyndt at indsamle jøderne, hedningene, lamaniterne og hele Israels hus.

Mormons Bog er den nye pagt, som fejrer denne store indsats i de sidste dage. Alle som modtager den og accepterer de principper og ordninger, den taler om, vil en dag se Frelseren som han er, og de vil blive som ham. De vil blive helliggjort og forløst ved hans uskyldige blods nåde. De vil blive rene, som han er ren. De vil blive hellige og uden urenhed. De vil blive kaldet Kristi børn« (*Christ and the New Covenant*, s. 338–339).



1 Nephi-Moroni. Gennemgang af Mormons Bog og året i seminar. (30–35 minutter)

Vis så mange billeder fra Mormons Bog som du kan finde. Vis også andre billeder, uddelingsark eller andre ting fra de lektioner, du har undervist i i løbet af året. Bed eleverne om at tænke over nogle af de oplevelser, de har haft med at studere Mormons Bog.

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Jeg tilbragte dagen i råd sammen med de tolv apostle i præsident Brigham Youngs hus og talte med dem om en mængde emner . . . Jeg fortalte brødrene, at Mormons Bog var den mest korrekte bog på jorden og vor religions slutsten, og et menneske ville komme Gud nærmere ved at efterleve dens forskrifter end ved nogen anden bog« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 231–232).

»Tag Mormons Bog og åbenbaringerne væk, og hvor er vor religion da? Så har vi ikke nogen!« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 82).

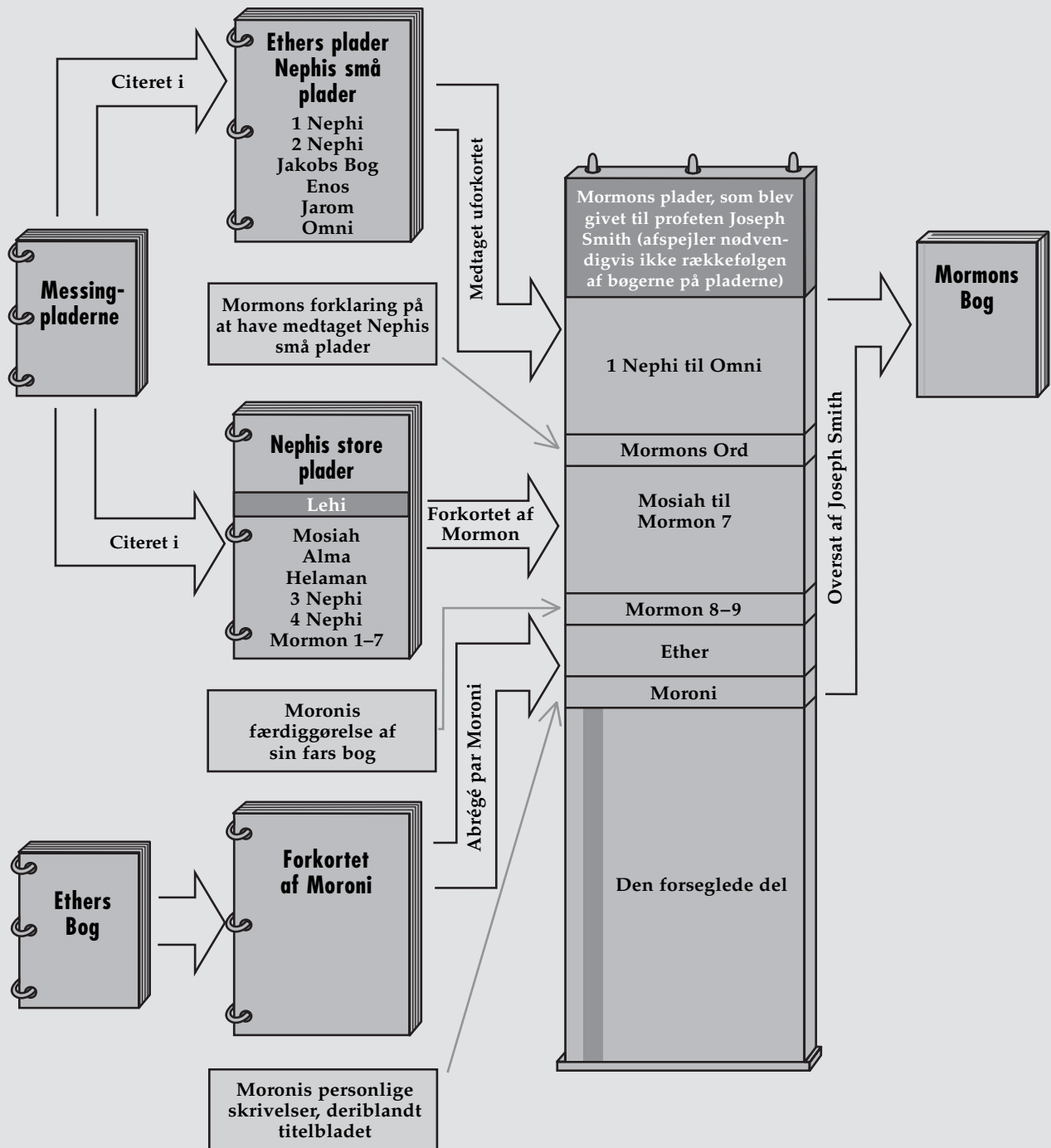
Fortæl eleverne, hvordan studium af Mormons Bog og efterlevelse af dens lærdomme har hjulpet dig med at komme Frelserens nærmere i år. Gennemgå nogle af dine yndlingslektioner og nogle af de betydningsfulde oplevelser, du har haft, med din klasse. Aflæg vidnesbyrd om den kærlighed, som vor himmelske Fader og Jesus Kristus har til eleverne, og udtryk din taknemmelighed for elevernes indsats.

Bed de elever, som gerne vil aflægge deres vidnesbyrd om Mormons Bog, om at gøre det. Motivér dem til at fortælle, hvordan deres liv er forandret som resultat af deres studier. Bed dem om at fortælle om nogle af de vigtige lærdomme, de har lært, samt hvordan disse lærdomme har hjulpet dem med at komme Jesus Kristus nærmere.

HOVEDKILDERNE TIL MORMONS BOG

Nogle af kilderne til Mormons plader

Lehis Bog (del af Mormons forkortelse;
de 116 siders oversættelse, som Martin Harris mistede)



METODER TIL UNDERVISNING I SKRIFTERNE

Efter at du har besluttet, *hvad* du skal undervise i, kan du bede Herren om hjælp til at beslutte, *hvordan* du skal undervise. Brug dette afsnit såvel som *Undervis i evangeliet: En håndbog for lærere og ledere i Kirkens uddannelsessystem* for at få forslag til metoder til at undervise i skrifterne.

Læs

- Læs højt for dine elever og bed dem om at skiftes til at læse højt. (Bemærk: Selv om dette hæfte indeholder hyppige instruktioner i form af »Læs Alma 13:23 og spørg ...« er det en god idé at dele læseopgaverne mellem dig selv og dine elever). Få dem, der ikke læser, til at følge med i deres skrifter. Vær forsigtig med ikke at gøre eleverne forlegne, hvis de ikke læser godt.
- Når skriftstederne er læst, hold da en pause for at forklare ord og vendinger, evangeliske principper eller andre ting, som du føler dig tilskyndet til at drøfte.
- Hvis en del af skriftstedsblokken er let at læse, kan du bede dine elever om at læse den stille.
- Find ud af, hvem der taler i skriftstedsblokken, og hvem der tales til.

Sammenfat

- Forbered dig til, hvad du vil sige om vers eller kapitler, som ikke bliver læst i klassen. Dette burde hjælpe eleverne til at forstå, hvordan de sidste vers, de læste, og de næste vers, de skal til at læse, passer sammen.
- Brug kapiteloverskrifterne til at fortælle, hvad der sker i de kapitler, I ikke læser.
- Brug billeder, der viser historierne eller principperne i de vers, I ikke læser. Når du f.eks. fortæller om 2 Nephi 16–19, kan du vise billedet, Esajas skriver om Kristi fødsel (Evangelisk kunst – 113).

Anvend

- Lær dine elever, at de kan finde svar på deres spørgsmål og problemer, hvis de »mæt[ter sig] med Kristi ord, thi se, hans ord vil fortælle [dem] alt, hvad [de] skal gøre« (2 Nephi 32:3).
- Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de har fundet hjælp i skrifterne. Fortæl om dine egne sådanne oplevelser.
- Hjælp eleverne med at anvende skrifterne på sig selv (se 1 Nephi 19:23). Stil spørgsmål som: »På hvilken måde er denne person i skrifterne som os?« og »På hvilken måde ligner denne historie det, som sker med os?«

- Spørg eleverne om, hvordan folk i skrifterne fandt løsninger på deres problemer.
- Bed eleverne om at svare på spørgsmålet, som findes i skrifterne. Bed dem f.eks. om at svare på spørgsmålene, der stilles i Alma 5:14 eller Moroni 7:20.
- Brug en elevs navn i stedet for et navn eller stednavn i skrifterne. Brug f.eks. i Alma 36:3 navnet på en elev i stedet for Helamans navn, eller i Moroni 10:4 navnet på en elev i stedet for ordene *I* og *jer*. (Bemærk: Vær forsigtig med vers, der er henvendt til bestemte personer og måske ikke gælder i almindelighed. Brug ikke vers, der forbinder en elev med en synd eller på anden måde kan være pinlig).

Krydshenvis

- En krydshenvisning er en henvisning til et skriftsted, som forklarer eller tilføjer betydning til et vers, som I studerer. Når du f.eks. underviser i Mosiah 3:3, kan I krydshenvis det med L&P 76:40–42 ved at få eleverne til at skrive L&P 76:40–42 i margenen.

2. Og det, jeg vil sige jer, er blevet mig kundgjort af en engel fra Gud. Og han sagde til mig: Vågn op! Og jeg vågnede, og se, han stod for mig.

3. Og han sagde til mig: Vågn op og hør de ord, jeg skal sige dig; thi se, jeg er kommet for at bringe dig det glade budskab om stor glæde.

4. Thi Herren har hørt dine bønner og har afsagt dom om din retfærdighed og sendt mig for at forkynde dig dette, så du kan fryde dig, og for at du kan kundgøre det for dit folk, så at de også kan fyldes med glæde.

L&P 76:40–42

- Lær eleverne, hvordan de finder og benytter krydshenvisninger i fodnoter eller andre hjælpemidler i skriftstudiet.
- Bed eleverne om at fortælle, hvordan krydshenvisninger forklarer eller føjer betydning til de vers, som de studerer.
- Bed eleverne om at lave skriftsteds kæder ved at krydshenvis det første skriftsted på en liste med det andet, det andet med det tredje og så videre til slutningen, og krydshenvis derpå det sidste skriftsted med det første.

Understreg

- Lær eleverne at understrege vigtige ting i deres skrifter, så de let kan finde dem og huske dem.
- Lære eleverne, hvordan man indcirkler, understreger eller overstreger ord eller vendinger.

10. Tro ikke, fordi der er blevet talt angående genoprettelse, at du skal blive genbragt fra synd til salighed. Jeg siger dig, at ugudelighed har aldrig været lykke.

10. Tro ikke, fordi der er blevet talt angående genoprettelse, at du skal blive genbragt fra synd til salighed. Jeg siger dig, at ugudelighed har aldrig været lykke.

10. Tro ikke, fordi der er blevet talt angående genoprettelse, at du skal blive genbragt fra synd til salighed. Jeg siger dig, at ugudelighed har aldrig været lykke.

- Bed eleverne om at indcirkle versnumre, tegne en firkant rundt om vers eller tegne en linie i marginen.

③ Se, når I læser disse ting, om det er Guds visdom, at I skal læse dem, ønsker jeg at råde jer til at erindre, hvor barmhjertig Herren har været mod menneskenes børn fra Adams skabelse helt ned til den tid, da I modtager disse ting, og at I overvejer det i hjertet.

4. Og når I modtager disse ting, formaner jeg jer til at adspørge Gud, den evige Fader, i Kristi navn, om disse ting ikke er sande; og dersom I beder af oprigtigt hjerte og med fast forsæt samt med tro på Kristus, da vil han åbenbare sandheden deraf for jer gennem den Helligånds kraft.

5. Og gennem den Helligånds kraft kan I kende sandheden i alle ting.

- Tegn en linie fra ét ord eller vending, som du har indcirklet, til et andet.

28. Og nu, mine sønner, ville jeg ønske, at I vil se hen til den store Formidler og lytte til hans store bud, være tro mod hans ord og vælge evigt liv, i overensstemmelse med hans hellige ånds vilje.

29. Og ikke vælge evig død efter kødets vilje og det onde, der er deri, som giver djævelens ånd magt til at tage jer til fange og føre jer ned til helvede, så at han kan regere over jer i sit eget rige.

- Skriv noter i marginen.

13. * Og jeg så, at Guds ånd virkede på andre folk, og de kom ud af fangenskab og drog over de mange vande.

14. Og det skete, at jeg så store skarer af ikke-jøder i det forjættede land, og jeg så, at Guds vrede var over mine brødres afkom, og de blev spredt af disse og blev slået.

De første europæere rejste til Amerika

Brug apostles eller profeters ord

- Brug generalautoriternes ord og lærdomme, især de generalautoriteter, som er opretholdt som profeter, seere og åbenbarere, når du forbereder dine lektioner. Studér regelmæssigt, hvad de siger til generalkonferencen. Brug disse lærdomme til at hjælpe dine elever med at forstå og anvende skrifterne.
- Læs generalautoriteternes ord og lærdomme for dine elever. Stil spørgsmål som: »Hvordan hjælper disse ord jer med at forstå det vers, vi studerer?« og »Hvordan hjælper de jer med at forstå, hvordan I kan anvende skrifternes budskab i jeres tilværelse?«
- Bed eleverne om i marginen i deres skrifter om at skrive korte citater fra generalautoriteterne, som du har læst for dem, eller som de selv finder.

Drøft

- Motivér eleverne til at fortælle, hvad de har lært, og hvordan de har det med skrifterne. Herren har sagt: »Lad ikke alle tale på een gang, men lad een tale ad gangen og de andre lytte til hans ord, således, at når alle har talt, alle kunne blive opbygget gennem hinanden, og alle må have lige lejlighed« (L&P 88:122).
- Læs »Stil spørgsmål«, »Sammenlign«, »Lister« og andre metoder i dette afsnit, for at få forslag til, hvordan man indleder en drøftelse.
- Del klassen op i grupper og giv hver gruppe noget fra skrifterne, som de kan studere og drøfte.
- Involver elever, som normalt ikke siger noget i drøftelser, ved at bede dem om at fortælle, hvad de føler, eller hvad de tænker.
- Forsøg altid at holde drøftelserne positive og opløftende. Når læreren og eleven søger at have Helligånden, er det sådan, at »derfor forstår den, der prædiker, og den, der hører, hinanden, og begge bliver opbygget og glæder sig med hinanden« (L&P 50:22).

Stil spørgsmål

- Stil spørgsmål, der får dine elever til at ransage skriften for at finde svar. Bed dem om at finde svar i skrifterne. Før du underviser i 1 Nephi 1:18–20 kan du f.eks. bede eleverne om at finde skriftsteder om, hvorfor jøderne ønskede at slå Lehi ihjel.
- Stil spørgsmål, som eleverne er interesseret i og ønsker at kende svarene på. Før du underviser i Mosiah 4:1–3, kan du f.eks. spørge eleverne om, hvordan vi kan vide, hvornår Herren har tilgivet os.

- Stil spørgsmål, som motiverer eleverne til at tænke over og anvende skrifterne eller et evangelisk princip. Spørgsmål med svar, som enten er for lette eller for svære, kan frustrere eleverne. Spørgsmål, som kan besvares med *ja* eller *nej* opmuntrer sædvanligvis ikke til drøftelse.
- Stil spørgsmål, som begynder med *hvem*, *hvad*, *hvornår*, *hvor*, *hvorfor* eller *hvordan*.
- Bed eleverne om at forklare, hvorfor de svarede, som de gjorde.
- Bed eleverne om at kommentere svar, som gives af andre elever.

Sammenlign

- Bed eleverne om at sammenligne ting i skrifterne for at finde ud af, hvordan de ligner hinanden eller er forskellige fra hinanden. Eleverne kan f.eks. sammenligne Nephis følelser i forbindelse med sin oplevelse i ørkenen med den måde, Laman og Lemuel havde det på (se 1 Nephi 17:1–3, 20–21).
- Bed eleverne om at sammenligne lister (se »Lister« herunder). Eleverne kan f.eks. nedskrive det, Korihor sagde i Alma 30, og det, Alma sagde, og derpå sammenligne de to lister.
- Bed eleverne om at lede efter ord som f.eks. *som* eller *ligesom*: Disse ord bliver ofte brugt i skrifterne for at vise, hvordan noget kan blive som noget andet. I Mosiah 20:11 sammenligner Mormon f.eks. at Limhis folk kæmpede som drager: »Derfor anspændte de sig til det yderste og kæmpede som drager.« I 1 Nephi 17:48 sammenligner Nephi det, der ville ske med dem, som rørte ham, med det, som sker med en plante, når den tørrer ind.

Lister

- Af og til er det nyttigt at lave en liste over begivenheder eller begreber, som I studerer. Du kan skrive en liste, som eleverne kan bruge, eller bede eleverne om at skrive listen på et stykke papir, eller blot få dem til at tænke på listen. Når du laver en liste, bør I også drøfte, hvad I kan lære af listen.
- Bed eleverne om at nedskrive begivenheder i en historie fra skriften, og drøft derpå, hvad de har skrevet. Eleverne kunne f.eks. gennemgå begivenhederne i historien om Nephi og hans brødre, der får fat i messingpladerne (se 1 Nephi 3–4). Derpå kunne eleverne lave en liste over ting, som viser, at 1 Nephi 3:7 er sand.
- Bed eleverne om at lave en liste over og drøfte årsager til, at en person i skrifterne gjorde, det han gjorde. Eleverne kunne f.eks. lave en liste over og drøfte årsagerne til, at Jesus lod folket tage sig og lod dem korsfæste sig (se 1 Nephi 19:9–10).

- Lav en liste over og drøft hver del af et evangelisk princip. Eleverne kunne f.eks. lave en liste over og drøfte, hvad de har lært om dåb i 2 Nephi 31.
- Bed eleverne om at understrege eller tælle ting fra skrifterne, som kan opskrives i en liste. Eleverne kunne f.eks. i Alma 17:2–3 understrege eller tælle det, som Mosiahs sønner gjorde for at kunne undervise i Guds ord.

Lær udenad

- Bed eleverne om at sige ord fra skrifterne højt flere gange.
- Bed eleverne om at skrive skriftstedet flere gange.
- Skriv skriftstedet, og bed eleverne om at gentage det flere gange. Dæk eller slet nogle få ord, hver gang de gentager det, indtil du har dækket eller slettet alle ordene.

Brug salmer

- Indled eller afslut undervisningen ved at synge en salme, som hjælper med at undervise i noget fra skriftstedsblokken.
- Bed enkelte elever eller grupper af elever om at synge eller spille salmer.
- Bed eleverne om i løbet af undervisningen at synge eller læse teksten til salmer, der hjælper med at undervise i noget fra skriftstedsblokken. Eleverne kunne f.eks. synge eller læse teksten til »Den store visdom, kærlighed« (*Salmer og sange*, nr. 116), når du underviser i Mosiah 16:6–9.

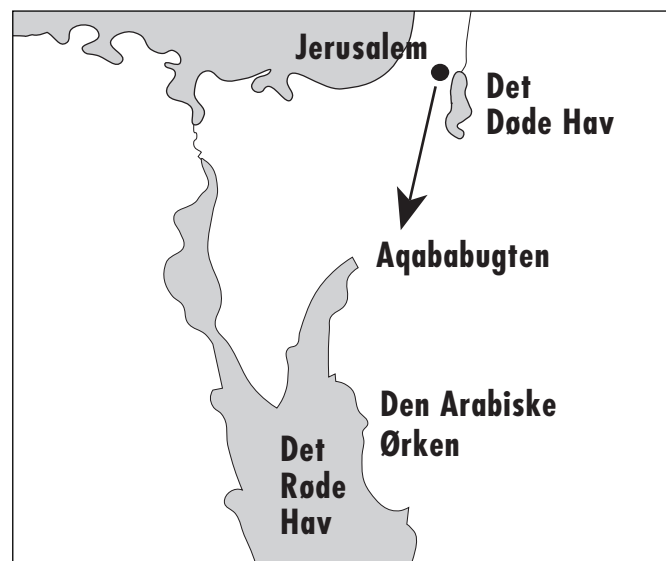
Vis ting

- Vis ting, som nævnes i skrifterne, og som dine elever måske ikke har set før. Du kunne f.eks. vise en slynge for at hjælpe eleverne til at forstå 1 Nephi 16:23.
- Vis ting, som dine elever har set før, men som vil øge deres interesse og forståelse for skriftstedsblokken. Du kunne f.eks. vise et frø, når I drøfter Alma 32:28.
- Bed eleverne om at tegne noget, som nævnes i skrifterne (se »Tegn«). Eleverne kunne f.eks., efter at I har læst Alma 31:12–21, tegne en Rameumptom.

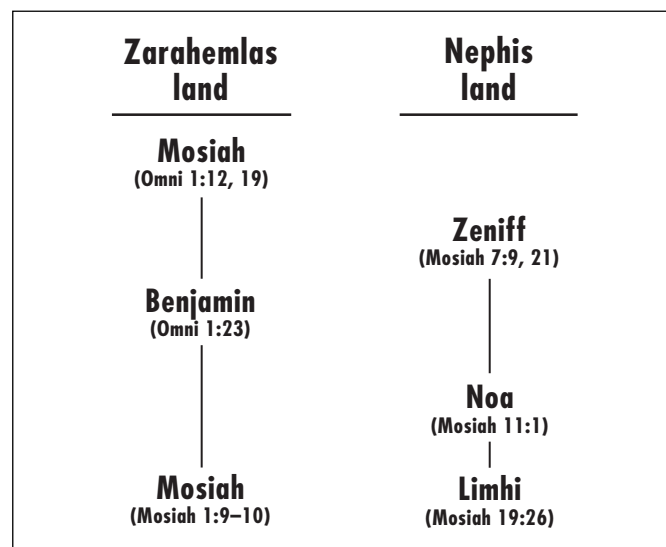
Tegn

- Tegn billeder, som vil hjælpe dine elever med at forstå skriftstedsblokken.
- Bed eleverne om at tegne billeder, der viser, hvordan de tror, at folk, ting eller begivenheder i skrifterne kunne have set ud. At tegne hjælper eleverne med at huske, hvad de læser og drøfter. Vær forsigtig med ikke at gøre eleverne forlegne, når du beder dem om at tegne.

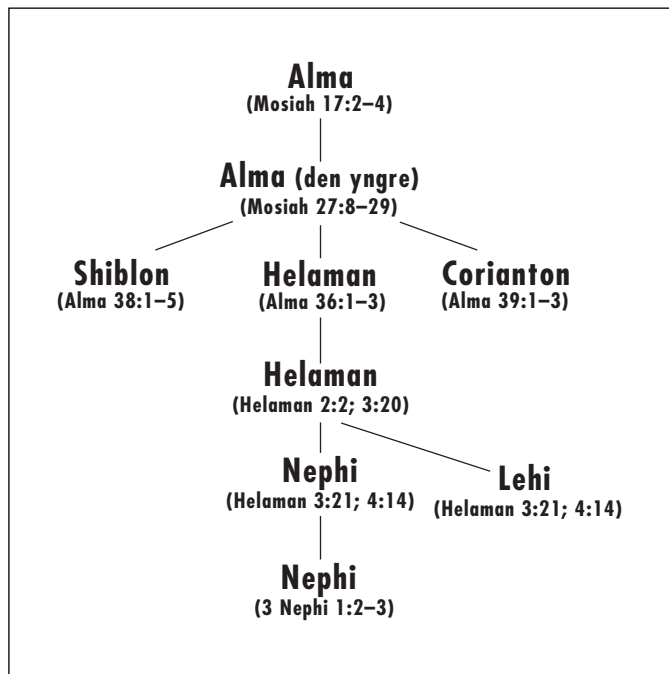
- Bed eleverne om at tegne kort, som viser, hvor folk i skrifterne boede, hvor de gik hen, eller hvor begivenheder fandt sted. Når I f.eks. læser 1 Nephi 2:2–8, kan du bede eleverne om at tegne et kort, der viser, hvor Lehis familie måske rejste hen.



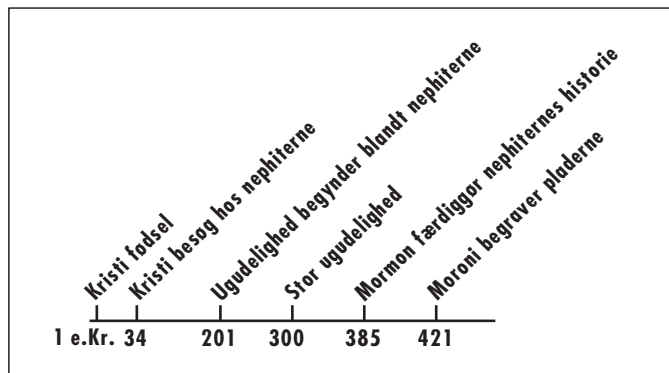
- Bed eleverne om at lave skemaer, der forklarer, hvad der sker i en historie, eller som tydeliggør det, som en eller anden belærer om. Lav f.eks. et skema, der viser de nephitiske konger.



- Bed eleverne lave skemaer, der viser personer i en familie. Lav f.eks. et skema over Almas efterkommere.



- Bed eleverne om at lave en tidslinie ved at tegne en linie og skrive tidsangivelser og begivenheder langs linien i den rækkefølge, de fandt sted. Lad dem f.eks. tegne en tidslinie, der viser nephiternes historie fra år 1 e.Kr. til 421 e.Kr.



Omsæt til handling

- Få eleverne til at spille historierne i skrifterne. Få dem til at bruge ord og handlinger, som folket i skrifterne brugte.
- Bed eleverne om at fortælle, hvad de tror, at folkene i skrifterne følte. Drøft elevernes følelser eller det, de har lært, da de så historien blive spillet.

Se efter

Når du lader eleverne læse skriftsteder, kan du give dem noget i forvejen, som de kan se efter, mens de læser. Hvis de begynder at læse med et princip eller en detalje i tankerne, vil de være mere opmærksomme og huske mere af det, de læser. Du kan bede eleverne om at se efter –

- evangeliske principper, der illustreres af folk.
- spørgsmål, der stilles i skrifterne.
- lister i skrifterne, som f.eks. egenskaber ved kærlighed (se 1 Kor 13).
- definitioner af ord eller begreber, som f.eks. *Zion* (se L&P 97:21).
- forskellige ord eller vendinger, som eleverne kan have svært ved at forstå.
- billeder, forbilleder og symboler.
- profetiske kommentarer (f.eks. skriftsteder i Mormons Bog, der begynder med »og således ser vi«).
- Hvis-så forhold (se Es 58:13-14).
- Træk, som behager eller mishager Gud.
- Mønstre (f.eks. pagtsmønstret i nadverbønnerne; se Moroni 4:3).

Bemærk: Når du ser vendingerne »læg mærke til« eller »vær opmærksom på« i dette hæfte, så brug metoden under »Se efter«, som er beskrevet her.

MESTERSKRIFTSTEDER

Programmet med *mesterskriftsteder* vil sige at være i stand til at finde skriftsteder, forstå hvad de betyder og anvende dem i vores tilværelse. Mesterskriftstedsprogrammet indeholder et hundrede skriftsteder (25 for hvert år i år i seminarpensummet), som lærerne bør hjælpe eleverne til at »mestre« og gennemgå (se *Undervisning i evangeliet: En håndbog for lærere og ledere i Kirkens uddannelsessystem*, s. 34–35).

Præsident Howard W. Hunter, daværende præsident for De Tolv Apostles Kvorum, sagde: »Vi håber ikke, at nogen af jeres elever forlader jeres klasseværelse frygtsomme eller flove eller skamfulde over, at de ikke kan finde den hjælp, de har brug for, fordi de ikke kender skrifterne godt nok til at finde de rigtige skriftsteder« (*Eternal Investments*, tale til religionslærere, den 10. feb. 1989, s. 2).

Brug følgende forslag til at hjælpe eleverne med at lære mesterskriftstedsversene:

- Læs versene med eleverne og hjælp dem med at forstå vanskelige ord og vendinger (se »Læs«, s. 280).
- Bed eleverne om at nedskrive det, som versene betyder, og drøft, hvordan versene kan give svar på elevernes spørgsmål og problemer (se »Anvend«, s. 280).
- Bed eleverne om at bruge hjælpemidlerne til skriftstudiet som f.eks. fodnoter eller *Guide til skrifterne* for at finde vers i skrifterne, som belærer om de samme lærdomme eller principper. Du kan også give dem vers, som ikke er i fodnoterne, og få dem til at skrive dem i margenen (se »Krydshenvis«, s. 280).
- Stil spørgsmål om versene. Du kan f.eks. spørge eleverne om, hvem der taler og til hvem (se »Stil spørgsmål«, s. 282).
- Drøft den historiske baggrund (folket, stedet og tiden).
- Drøft, hvad der kommer før og efter mesterskriftstedsversene, samt hvordan det hjælper til med at forklare dem.
- Få eleverne til at fortælle, hvordan de kan bruge versene til at undervise andre i evangeliet.
- Få eleverne til at omskrive versene med deres egne ord, skrive spørgsmål til versene eller tegne billeder af noget i versene (se »Tegn«, s. 283).
- Bed eleverne om at fortælle, hvordan versene blev brugt i taler, som de har hørt i Kirken eller ved general-konferencen.
- Få eleverne til at lave plakater om versene til deres hjem eller til klasseværelset.
- Få en gruppe af elever til at lave en liste over problemer eller spørgsmål, der kan besvares af mesterskriftstedsversene. Få en anden gruppe til at tage den første gruppes liste og finde mesterskriftstedsvers, som besvarer spørgsmålet eller problemerne.

LISTE OVER MESTERSKRIFTSTEDER

Mormons Bog	Det Gamle Testamente	Det Nye Testamente	Lære og Pagter
1 Nephi 3:7	Moses 1:39	Matthæus 5:14–16	Joseph Smith – Historie 1:15–20
1 Nephi 19:23	Moses 7:18	Matthæus 6:24	L&P 1:37–38
2 Nephi 2:25	Abraham 3:22–23	Matthæus 16:15–19	L&P 8:2–3
2 Nephi 2:27	1 Mosebog 1:26–27	Matthæus 25:40	L&P 10:5
2 Nephi 9:28–29	1 Mosebog 39:9	Lukas 24:36–39	L&P 14:7
2 Nephi 28:7–9	2 Mosebog 20:3–17	Johannes 3:5	L&P 18:10, 15–16
2 Nephi 32:3	2 Mosebog 33:11	Johannes 7:17	L&P 19:16–19
2 Nephi 32:8–9	3 Mosebog 19:18	Johannes 10:16	L&P 25:12
Jakobs Bog 2:18–19	5 Mosebog 7:3–4	Johannes 14:15	L&P 58:26–27
Mosiah 2:17	Josva 1:8	Johannes 17:3	L&P 58:42–43
Mosiah 3:19	Josva 24:15	Apostlenes Gerninger 7:55–56	L&P 59:9–10
Mosiah 4:30	1 Samuel 16:7	Romerne 1:16	L&P 64:9–11
Alma 32:21	Job 19:25–26	1 Korinther 10:13	L&P 64:23
Alma 34:32–34	Salmerne 24:3–4	1 Korinther 15:20–22	L&P 76:22–24
Alma 37:6–7	Ordsprogene 3:5–6	1 Korinther 15:29	L&P 82:3
Alma 37:35	Esajas 1:18	1 Korinther 15:40–42	L&P 82:10
Alma 41:10	Esajas 29:13–24	Efeserne 4:11–14	L&P 84:33–39
Helaman 5:12	Esajas 53:3–5	2 Thessaloniker 2:1–3	L&P 88:123–124
3 Nephi 11:29	Esajas 55:8–9	2 Timotheus 3:1–5	L&P 89:18–21
3 Nephi 27:27	Jeremias 16:16	2 Timotheus 3:16–17	L&P 121:34–36
Ether 12:6	Ezekiel 37:15–17	Hebræerne 5:4	L&P 130:18–19
Ether 12:27	Daniel 2:44–45	Jakobs Brev 1:5–6	L&P 130:20–21
Moroni 7:16–17	Amos 3:7	Jakobs Brev 2:17–18	L&P 130:22–23
Moroni 7:45	Malakias 3:8–10	Johannes' Åbenbaring 14:6–7	L&P 131:1–4
Moroni 10:4–5	Malakias 3:23–24	Johannes' Åbenbaring 20:12–13	L&P 137:7–10

SALIGGØRELSENS STORE PLAN

Indledning

I 1993 fortalte ældste Boyd K. Packer, medlem af De Tolvs Apostles Kvorum, lærerne i Kirkens Uddannelsessystem, at sammen med en kort oversigt over det emne, der skal studeres, bør de give en oversigt over frelsesplanen ved begyndelsen af hvert skoleår:

»En kort oversigt over ›saliggørelsens plan‹ (som er mit valg, min yndlingsstilet, når man taler om planen) vil, hvis den gives helt i begyndelsen og regelmæssigt bliver omtalt, være af umådelig stor værdi for jeres elever.

Jeg har en opgave til jer ... I skal forberede en kort sammenfatning eller oversigt over saliggørelsens plan – frelsesplanen. Giv den form som en ramme, inden for hvilken jeres elever kan organisere de sandheder, I vil fortælle dem om.

I begyndelsen tror I måske, at det er en enkel opgave. Jeg forsikrer jer om, at det er det ikke. Korthed og enkelthed er bemærkelsesværdig vanskelig at opnå. I begyndelsen vil I være fristet til at tage for meget med. Planen i sin fylde omfatter alle evangeliske sandheder ...

Dette kan blive den vanskeligste, og helt sikkert den mest belønnende opgave i jeres undervisningskarriere.

Jeres oversigt over saliggørelsens plan bør blot være en kort oversigt over åbenbarede sandheder fra skriften. Jeres elever kan herefter selv forholde sig til planen ...

Jeg vil give jer skelettet til planen som en begyndelse, men I må selv forberede resten af rammen.

De væsentlige bestanddele af *saliggørelsens store plan*, *forløsningsplan*, *frelsesplanen* er disse:

- »Førjordisk tilværelse
 - Åndelig skabelse
 - Handlefrihed
 - Krigen i himlen
- Fysisk skabelse
- Faldet og dødeligheden
 - Jesu Kristi evangeliums principper og ordinancer (De første principper: Tro på Herren Jesus Kristus, omvendelse, dåb ...)
- Forsoningen
- Livet på den anden side af graven
 - Åndeverdenen
 - Dommen
 - Opstandelsen«

(*The Great Plan of Happiness* [tale til religionsundervisere ved et symposium om Lære og Pagter/Kirkens historie, Brigham Young University, den 10. august 1993], s. 2–3; eller *Charge to Religious Educators*, 3. udg., s. 113–114).

Følgende oplysninger er medtaget for at hjælpe jer med yderligere at forstå den store saliggørelsens plan og udarbejde jeres oversigt. I kan blive fristet til at give mere af frelsesplanen end den korte oversigt, som ældste Packer anbefalede. Modstå venligst, idet I husker, at mange af detaljerne ved planen vil blive omtalt i forbindelse med jeres studium af Mormons Bog. Efterhånden som I underviser i dette i løbet af skoleåret, kan I overveje at henvise til jeres oversigt over frelsesplanen.

Frelsesplanen er som et skuespil i tre akter

I en tale til en fireside i 1995 for unge voksne, sagde præsident Boyd K. Packer, fungerende præsident for De Tolvs Kvorum:

»Vores jordiske livs forløb fra fødsel til død er i overensstemmelse med en evig lov og følger en plan, der er beskrevet i åbenbaringerne som den store saliggørelsens plan. Det ene begreb, den ene sandhed jeg gerne vil indprente i jeres sind, er denne: Der er tre dele i planen. I befinder jer i den anden eller den midterste del, den, hvor I vil blive prøvet af fristelser, af prøvelser, måske af tragedie. Hvis I forstår det, vil I blive bedre i stand til at forstå livet og modstå tvivlens og fortvivlens og nedtrykthedens sygdom.

Forløsningsplanen kan med sine tre inddelinger sammenlignes med et storslået skuespil i tre akter. Første akt har titlen ›Den førjordiske tilværelse‹. Skrifterne beskriver den som vores første prøvestand (se Jud 1:6; Abraham 3:26, 28). Anden akt, fra fødslen til opstandelsen kaldes ›Den anden prøvestand‹. Og tredje akt kaldes ›Livet efter døden‹ eller ›Evigt liv‹.

I jordelivet er vi som skuespillere, som kommer ind i et teater, ligesom tæppet går op for anden akt. Vi er gået glip af første akt. Stykket har mange handlinger og sidehandling, som sammenblandes og gør det vanskeligt at finde ud af, hvem der har med hvem at gøre, og hvad der har med hvad at gøre, hvem der er heltene, og hvem der er skurkene. Det bliver yderligere kompliceret, fordi vi ikke kun er tilskuere, vi er blandt de medvirkende på scenen, lige midt i det hele!« (*The Play and the Plan* [tale til unge voksne, den 7. maj 1995], s. 1–2).

Førjordisk tilværelse

Før vores jordiske fødsel boede vi hos vor himmelske Fader (se Job 38:4–7; Jer 1:5; Abraham 3:21–23). Vor himmelske Fader er et herliggjort, fuldkomment, celestialt væsen med et legeme af kød og ben (se L&P 130:22). Profeten Joseph Smith lærte os: »Gud selv var engang som vi er nu og er et ophøjet menneske og sidder på sin trone i hine himle!« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 143).

Vor himmelske Fader er fader til vores åndelige legeme (se 4 Mos 16:22; ApG 17:29; Hebr 12:9; Moses 3:5). Han besidder en fylde af alle guddommelige egenskaber og glæde, og han ønsker, at hans børn skal blive som ham (se Matt 5:48; 2 Nephi 9:18; Moses 1:39).

Åndelig skabelse

Abraham så, at alle vor himmelske Faders børn var »intelligenser« eller ånder, som blev organiseret før verden blev til (se Abraham 3:18–23). Præsident Packer har lært os: »Mænds og kvinders ånder er evige (se L&P 93:29–31; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 186–187, 249, 158, 208). Alle er sønner og døtre af Gud og boede i en førjordisk tilværelse som hans åndelige børn (se 4 Mos 16:22; Hebr 12:9; L&P 76:24). Hver persons ånd er i den pågældende persons jordiske billede, mand og kvinde (se L&P 77:2; 132:63; Moses 6:9–10; Abraham 4:27). Alle er i vore himmelske forældres billede« (*The Play and the Plan*, s. 3).

I »Familien: En proklamation til verden« har Det Første Præsidentskab udtalt: »Alle mennesker – mænd og kvinder – er skabt i Guds billede. Hver enkelt er en højt elsket søn eller datter af himmelske forældre, og som sådan besidder hver enkelt guddommelige egenskaber og muligheder. En persons køn er et fundamentalt særkende ved den enkeltes førjordiske, jordiske og evige identitet og hensigt« (*Stjernen*, juni 1996, s. 10; se også L&P 29:31–32; Moses 3:5).

Handlefrihed

- »1. Alle væsener er underlagt guddommelig lov, og lydighed over for den bringer velsignelser. Ulydighed resulterer i lidelse og fordømmelse.
- 2. Hvert menneske har den guddommelige gave, der består af frihed til at vælge godt eller ondt. Et menneske kan tilbede hvordan, hvor eller hvad han eller hun ønsker, men kun ved at lære og adlyde celestiale love kan han eller hun blive ophøjet.
- 3. Mennesket kan kun vælge at handle for sig selv i takt med, at det opnår kundskab om godt og ondt og bliver påvirket af det ene eller det andet« (»Basic Doctrine«, *Charge to Religious Educators*, 3. udg., s. 85).

Den rette udøvelse af vores handlefrihed er nødvendig for at blive som Gud (se 2 Nephi 2:14–16). Der er imidlertid nogle konsekvenser ved at give os mulighed for at vælge. Ligeså nødvendig som handlefrihed er for vores vækst, var det uundgåeligt, at vi ikke altid ville vælge ret. Apostlen Paulus skrev: »Alle har syndet og har mistet herligheden fra Gud« (Rom 3:23). Denne konsekvens var ventet, og der var taget højde for den i den plan, som Faderen præsenterede for sine børn i et førjordisk råd.

Det store råd og krigen i himlen

Efter at vor himmelske Fader havde sørget for åndelige legemer i denne førjordiske tilstand, var vi mere ligesom han er, men vi manglede stadig mange nødvendige egenskaber. Han

er et ophøjet og fuldkomment væsen med et herliggjort fysisk legeme; det var vi ikke. Faderen kaldte sine børn sammen i et stort råd i himlen og præsenterede sin plan for at hjælpe os med at blive som han er (se Moses 4:1–4; Abraham 3:22–27).

Præsident Packer sagde:

»I Gudernes råd blev den evige Faders plan opretholdt (se Alma 34:9; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 422). Planen indebar skabelsen af en jord, hvor hans børn ville modtage et fysisk legeme og ville blive prøvet i henhold til hans befalinger (se Moses 6:3–10, 22, 59; Abraham 3:24–25; 4:26–27). Hver eneste ånd i den førjordiske tilværelse fik muligheder for at lære og vise lydighed. Hver eneste fik handlefrihed (se Alma 13:3–5).

Der blev sammenkaldt til et stort råd i himlen (se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 422, 432). Den guddommelige plan nødvendiggjorde, at én skulle sendes som en frelser og forløser for at opfylde Faderens plan. Den evige Faders første-fødte, Jahve (Jehova), meldte sig frivilligt og blev udvalgt (se Moses 4:1–2; Abraham 3:19, 22–27).

De fleste støttede dette valg. Andre gjorde oprør, og der blev en krig i himlen. Satan og de, som fulgte ham i oprøret mod Faderens plan, blev kastet ud og nægtet jordelivet (se Åb 12:7–13; L&P 29:36; 76:28; Moses 4:3).

De, som bestod deres første prøvestand (I er blandt dem), skulle have et fysisk legeme og fik lov til at bo på jorden i denne planlagte anden prøvestand (se Abraham 3:26). Hver fik fastsat bestemte tider og grænser for, hvor de skulle bo (se 5 Mos 32:8; ApG 17:26). Nogle blev forudordineret til at blive profeter (se Alma 13:7–9; Abraham 3:23; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 442)« (*The Play and the Plan*, s. 3; se også *Guide til skrifterne*, »Krigen i himlen«).

Fysisk skabelse

Den fysiske skabelse af himlene, jorden og alt derpå var et andet nødvendigt trin for at hjælpe os med at blive som vor himmelske Fader (se Moses 1:33–39; Abraham 3:24–26). Da Gud skabte jorden, var den »såre god« (Moses 2:31) og et smukt sted med overflod (se 1 Mos 1–2; Moses 2; 3:7–25; Abraham 4–5; se også L&P 59:16–20; *Det Gamle Testamente: 1 Mosebog – 2 Samuel*, s. 25–34).

Præsident Packer lærte os: »En jord blev derpå organiseret (se Abraham 5:4). Adam og Eva, i en paradisiske tilstand, var den første mand og den første kvinde (se Moses 1:34; 3:7; 4:26; 6:3–10, 22, 59). De blev gift for evigt og fik befalinger (se Moses 3:23–25). De var i en uskyldig tilstand og kendte ikke til synd (se 2 Nephi 2:23)« (*The Play and the Plan*, s. 3).

Faldet og dødeligheden

Adams og Evas fald var det næste trin i den store saliggørelsens plan. Faldet medførte jordelivets tilstande, deriblandt åndelig og fysisk død (se 2 Nephi 2:19–25; Alma 42:1–10).

Jordelivet er nødvendigt for at blive som Gud. Det giver os mulighed for at få et fysisk legeme og for at fortsætte med at udvikle os og lære ved at have frihed til at vælge at følge Guds råd eller Satans fristelser (se Alma 42:1–12; L&P 29:36–43; Moses 5:9–12). Det er ved de valg, vi træffer, at vi beviser os selv (se Abraham 3:25; se også *Det Gamle Testamente: 1 Mosebog–2 Samuel*, s. 37–41).

Idet præsident Packer henviste til sin metafor af tilværelsen som et skuespil i tre akter (se s. 287), kom han med følgende råd om vores jordiske tilstand:

»Som en del af den evige plan er vores erindring om vores førjordiske tilstand, første akt, blevet dækket med et slør. Eftersom vi kommer ind i jordelivet ved begyndelsen af anden akt uden nogen erindring om første akt, er det ikke noget under, at det er vanskeligt at forstå, hvad der foregår.

Denne mangel på erindring giver os en ny begyndelse. Den er ideel for prøven. Den sikrer vores personlige handlefrihed og gør os fri til at træffe valg. Mange valg skal træffes udelukkende ved tro. Alligevel har vi med os en skjult kundskab om vores førjordiske liv og vores status som efterkommere af udødelige forældre.

I blev født i uskyld, for »hver menneskeånd var uskyldig i begyndelsen« (L&P 93:38), og I har en indbygget følelse for, hvad der er rigtigt og forkert, for skrifterne fortæller os i Mormons Bog, at vi »er blevet tilstrækkeligt undervist, så [vi] kender godt fra ondt« (2 Nephi 2:5) ...

Hvis I forventer kun at finde ro og fred og lyksalighed i anden akt, så vil I med sikkerhed blive skuffede. I vil kun forstå lidt af det, der foregår, og hvorfor det tillades, at tilstandene er, som de er.

Men husk dette! Vendingen: »Og de levede lykkeligt til deres dages ende«, blev aldrig skrevet i anden akt. Denne replik tilhører *tredje* akt, hvor mysterierne er løst og alt er bragt i orden ...

Indtil I har et bredere perspektiv over dette storslåede dramas evige natur, vil I ikke kunne få meget fornuft ud af livets uretfærdigheder. Nogle bliver født med så lidt og andre med så meget. Nogle bliver født i fattigdom, med handicap, med smerte, med lidelse. Nogle oplever for tidlig død, endog uskyldige børn. Der er naturens brutale, utilgivende kræfter og brutaliteten mennesker imellem. Vi har set en masse af det for nylig.

Antag ikke, at Gud forsættelig forårsager det, som han i sine egne hensigter tillader. Når I kender planen og hensigten med det hele, vil selv disse ting tilkendegive en kærlig himmelsk Fader.

Der findes i nogen grad et manuskript til dette storslåede skuespil, tidsaldrenes drama ...

Dette manuskript er, som I allerede bør vide, skrifterne – åbenbaringerne. Læs dem. Studér dem ...

Skrifterne taler sandt. Fra dem kan I lære nok om alle tre akter, til at I kan begynde at leve jeres liv i henhold til skrifternes sandheder og få vejledning i jeres tilværelse. De åbenbarer, at »I var også i begyndelsen hos Faderen; det, som er ånd, endog sandhedens ånd;

og sandhed er kundskab om tingene, som de er, som de var, og som de skal blive« (L&P 93:23–24).

Første, andet og tredje akt« (*The Play and the Plan*, s. 2).

Kirkens mission og evangeliets principper og ordinancer

Adams og Evas fald var ikke en fejl eller en overraskelse. Hvis de ikke havde valgt at blive jordiske, kunne hverken de eller resten af vor himmelske Faders børn få fremgang og blive som Gud (se 2 Nephi 2:22–25). Faldet var en nødvendig del af planen, men der er nogle negative konsekvenser, som vi har brug for at blive frelst fra (se kommentaren til 1 Mosebog 3:19 i *Det Gamle Testamente: 1 Mosebog – 2 Samuel*, s. 40).

Jesu Kristi evangelium giver hele menneskeheden mulighed for at blive frelst i Guds nærhed og blive som ham, hvis de vil (se 2 Nephi 31:10–21; Mosiah 3:19; Alma 7:14–16; 3 Nephi 27:13–22; Moses 5:9; 4. trosartikel; se også kommentaren til 1 Mosebog 4:1 i *Det Gamle Testamente: 1 Mosebog – 2 Samuel*, s. 49–50). Hvis vi nægter at følge planen og ikke accepterer Jesu Kristi forsoning, kan vi ikke blive forløst fra vore synder og blive fuldkomne (se Mosiah 2:36–39; 4:1–12; Alma 11:40–41; L&P 29:43–44).

I alle uddelinger er profeter blevet sendt ud for at undervise Guds børn på jorden i evangeliet. Jesu Kristi kirke er blevet oprettet i disse sidste dage for at indbyde alle til at komme til Kristus ved at forkynde evangeliet for verden, fuldkommengøre de hellige og forløse de døde (se Amos 3:7; Ef 4:11–15; L&P 1:4–23; 138; 5. og 6. trosartikel).

Forsoningen

På grund af Adams og Evas fald vil vi alle dø (den fysiske død). Vi er alle blevet afskåret fra Guds nærhed og kan ikke komme tilbage til ham ved vores egen indsats (åndelig død), og vi lever alle i en verden med arbejde, synd og sorg. Jesu Kristi forsoning tilvejebringer opstandelse for hele menneskeheden med udødelige legemer, og overvinder dermed den fysiske død. Forsoningen sikrer også, at hele menneskeheden vil blive forløst fra faldet og bragt tilbage til Guds nærhed i deres opstandne tilstand til dommen, og overvinder dermed den første åndelige død (se 2 Nephi 9:15, 21–22; Helaman 14:16–18; *Guide til skrifterne*, »Forsoningen«). På grund af forsoningen kan vi også, hvis vi omvender os, blive rensset fra personlige synder og ændret fra vores faldne tilstand til at blive som Gud, vor Fader (se 2 Nephi 2:5–10; 9:4–14, 19–27; Alma 7:11–13; 12:32–34; 34:8–16; 42:11–28; L&P 19:16–19; 3. trosartikel; se også »Det store råd og krigen i himlen«, s. 288).

Intet almindeligt menneske kunne have tilvejebragt opstandelsen og sonet for hele menneskeheds synden. Kun én, som havde magt over døden og kraften ved et syndfrit liv, kunne have gjort det. Det krævede en Guds offer (se Joh 10:17–18; Alma 34:9–14; L&P 45:4).

Livet efter jordelivet

Åndeverdenen

Den fysiske død er adskillelsen af legemet og ånden. Ved døden går alle vor himmelske Faders børns ånd til en ånde verden for at afvente opstandelsen. I ånde verden er der en adskillelse mellem dem, som accepterede evangeliet og holdt befalingerne og dem, som ikke gjorde. Præsident Packer forklarede: »Det er lykke, et paradys for de retskafne. Det er elendighed for de ugudelige (se 2 Nephi 9:10–16; Alma 40:7–14). I begge tilstande fortsætter vi med at lære og er ansvarlige for vore handlinger (se L&P 138:10–22)« (*The Play and the Plan*, s. 3). Yderligere oplysninger vedrørende ånde verden findes i Lære og Pagter 138 – præsident Joseph F. Smiths beretning om det bemærkelsesværdige syn, han fik om det arbejde, der foregår der.

Dommen

Da Faderen præsenterede sin plan og foreslog skabelsen af en jord, var hans hensigt at »prøve« sine børn for at se, om de ville holde hans befaling (se Abraham 3:25). Gennem profeten Joseph blev det åbenbart, at vi vil blive dømt, ikke kun på grundlag af det, vi gør, men også på grundlag af det, vi ønsker i vores hjerte (se Alma 41:3–6; L&P 137:9).

Dommen og opstandelsen er tæt knyttet til hinanden, og en del af vores endelige dom finder sted, når vi er opstået. Alle, undtagen fortabelsens sønner, vil komme frem i opstandelsen med fuldkomne legemer, men de vil afvige i herlighed. Alle vil opstå med et legeme, der svarer til det rige, de vil arve, enten det er celestialt, terrestrialt eller telestialt. Fortabelsens sønner vil opstå, men vil ikke få nogen grad af herlighed. De vil blive kastet ud i det yderste mørke (se 1 Kor 15:35, 39–42; L&P 88:28–32).

Præsident Packer sagde:

»Efter at alle er blevet behandlet lige, vil der blive afsagt en dom (se Mosiah 3:18; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 262–263). Alle vil opstå på sin egen vis (se 1 Kor 15:21–23). Den herlighed, man modtager, vil dog afhænge af lydighed mod lovene og ordinancerne i vor Faders plan (se 1 Kor 15:40–42).

De, som er blevet rene ved omvendelse, vil opnå evigt liv og vende tilbage til Guds nærhed. De vil blive ophøjet som »Guds arvinger og Kristi medarvinger« (Rom 8:17; se også L&P 76:94–95; 84:35; 132:19–20; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 454).

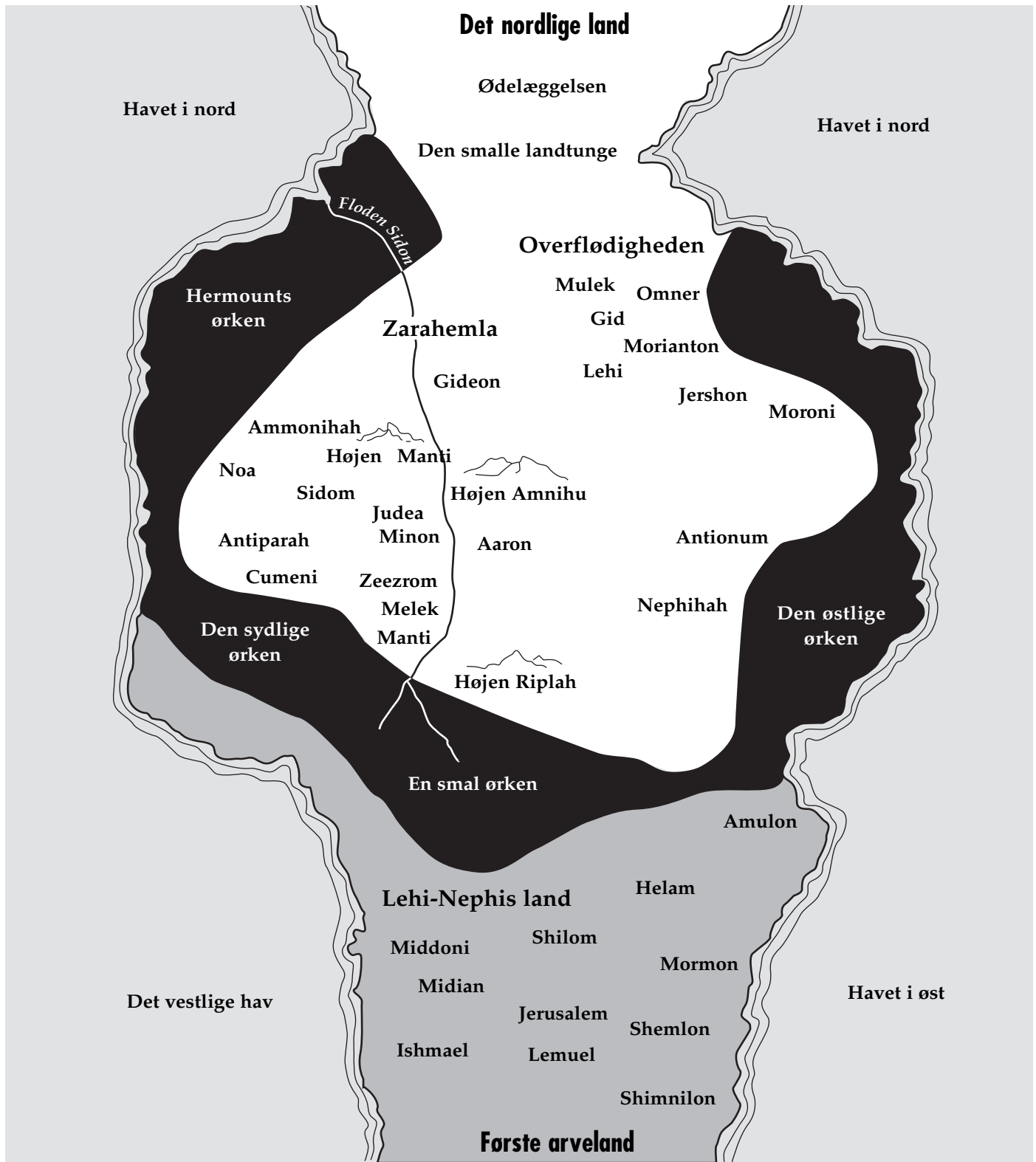
Der er truffet forholdsregler i planen for dem, som lever på jorden uden kendskab til planen: »Hvor der ingen lov er givet, der er ingen straf, og hvor der ingen straf er, der er ingen fordømmelse . . . gennem forsoningen; thi de er befriede ved hans kraft« (2 Nephi 9:25).

Uden det hellige værk med forløsningen af de døde ville planen ikke være fuldstændig og ville i virkeligheden være uretfærdig. Templets ordinancer – begavelserne, beseglingen af evigt ægteskab – er al den nødvendige forberedelse værd. Gør intet, som vil gøre jer uværdige til at modtage dem ellers vil tredje akt i dette evige drama resultere i mindre, end I nu er fri til at gøre det til« (*The Play and the Plan*, s. 3–4).

Opstandelsen

Alle, som nogen sinde har levet på denne jord, retfærdig eller ej, vil opstå med et udødeligt fysisk legeme. Dette er en gave på grund af Jesu Kristi forsoning (se 1 Kor 15:19–22; 2 Nephi 9:6–15, 19–22). Ikke alle opstår på samme tid, »men hver til sin tid« (1 Kor 15:23; se også Mosiah 15:20–26; Alma 40:1–2; L&P 76:15–17).

MULIGE STEDER I MORMONS BOG (I FORHOLD TIL HINANDEN)



De mulige forhold mellem steder i Mormons Bog er grundlagt på interne beviser. Der bør ikke gøres nogen indsats for at sammenligne steder på dette kort med eksisterende geografiske steder. Oprindeligt udfærdiget af Daniel H. Ludlow og benyttet med hans tilladelse.

NEPHIS SYN (1 NEPHI 10–14)

Judæa og Galilæa i tidernes midte	Den nephitiske-lamanitiske civilisation	Ikke-jødiske nationer i de sidste dage
Jomfrufødslen (11:13–20)	Kristi tjenestegering hos Lehis efterkommere (12:4–10)	Dannelsen af en stor kirke (13:4–9)
Johannes Døber (10:7–10)	Kamp mellem nephiterne og lamaniterne (12:13–15, 19)	Columbus opdager Amerika (13:12)
Kristi tjenestegering (11:24)	Udryddelsen af nephiter (12:19–20)	Immigranter søger frihed i Amerika (13:13)
De tolv apostle (11:29)	Lamaniter svinder ind i vantro (12:21–23)	Spredning af lamaniter i de sidste dage (13:14)
Kristus udfører mirakler (11:31)		Uafhængighedskrig (13:16–19)
Retssag og korsfæstelse (11:32–33)		Ikke-jøder fejler, da tydelige og dyrebare sandheder fjernes fra Bibelen (13:20–34)
Apostlene forfulgt (11:34–36)		Evangeliets gengivelse (14:7)
		Bibelen og Mormons Bog bringes til lamaniterne (13:35–41)
		Herrens løfte til ikke-jøderne (13:34, 42)
		Krige og rygter om krige (14:15–16)
		De hellige i Lammets kirke udrustes med Guds magt (14:14)
		Guds vrede udgydes over den vederstyggelige kirke (14:13)
		Det andet komme og verdens ende*

* Nephi ser disse begivenheder, men fik befaling om ikke at skrive dem, da dette var Johannes Åbenbarerens forvaltning. I det mindste nogle af disse begivenheder er medtaget i Johannes' Åbenbaring.

PROFETIER I 2 NEPHI 26–27

1. Profetier vedrørende Jesu Kristi komme til det amerikanske fastland

Profeti	Erklæret	Opfyldt
Kristus ville vise sig for nephiterne.	2 Nephi 26:1	
Der ville være store krige mellem nephiterne og lamaniterne.	2 Nephi 26:2	
Nephiterne skulle se tegn på Kristi fødsel, død og opstandelse.	2 Nephi 26:3	
Ved tidspunktet for Kristi død, ville der være forfærdelige ødelæggelser og de ugudelige ville omkomme.	2 Nephi 26:4–6	
De retskafne, som så frem til Kristus, ville ikke omkomme i ødelæggelserne i forbindelse med hans død.	2 Nephi 26:8	

2. Profetier vedrørende Mormons Bogs folk efter Kristi komme

Profeti	Erklæret	Opfyldt
Der ville være en lang periode med fred i Amerika efter Kristi komme.	2 Nephi 26:9	
Nephiterne ville blive ødelagt kort efter den fjerde generation efter Kristi besøg i Amerika.	2 Nephi 26:10, 18	
Efterkommerne efter Mormons Bogs folk ville svinde ind i mangel på tro efter ødelæggelsen af den nephitiske nation.	2 Nephi 26:15	

3. Profetier vedrørende de sidste dage

Profeti	Erklæret	Opfyldt
Ikkejøderne ville lide af stolthed og ville snuble åndeligt. Der ville være mange kirker, hvilket forårsagede misundelse, strid og ondskab.	2 Nephi 26:20–21	
Der ville være hemmelige sammenslutninger.	2 Nephi 26:22	

4. Profetier vedrørende Mormons Bogs fremkomst

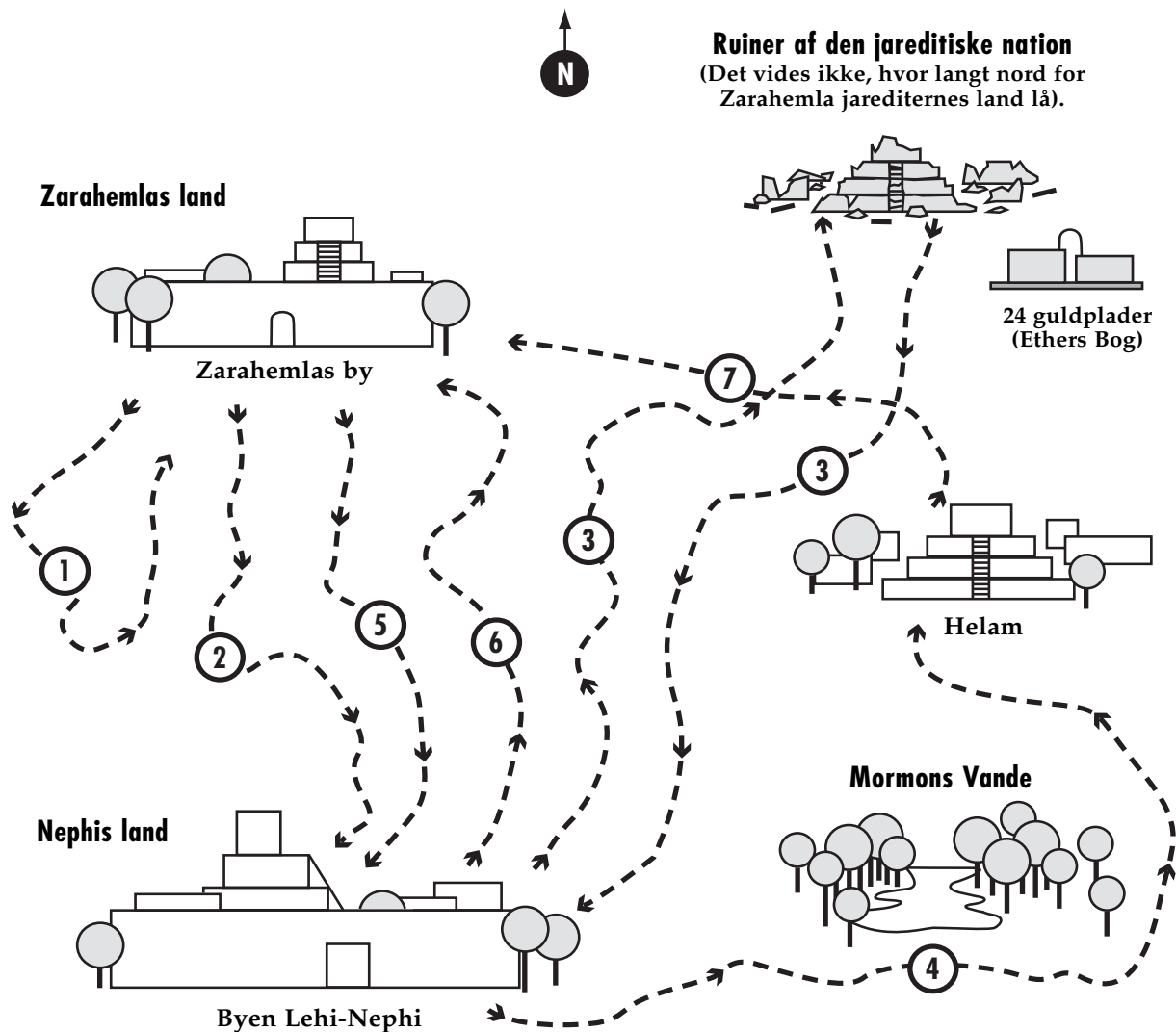
Profeti	Erklæret	Opfyldt
Mormons Bog ville blive givet til en ulærd mand (profeten Joseph Smith).	2 Nephi 27:9	
Tre vidner og nogle få andre ville se de plader, der indeholdt nephiternes optegnelse.	2 Nephi 27:12–14	
Gud ville befale, at noget af den del af Mormons Bog, som ikke var forseglet, blev givet til den lærde.	2 Nephi 27:15	
Den lærde mand ville bede om pladerne for at oversætte dem.	2 Nephi 27:15	
Den lærde mand ville sige, at han ikke kunne læse bogen, fordi den var forseglet.	2 Nephi 27:17	

KONG BENJAMIN BELÆRER OM KRISTUS

Mosiah 3:5	Kristus, som regerer »fra al evighed til al evighed«, skal »komme ned fra himlen med kraft blandt menneskenes børn og bo i et jordisk hylster«.
Mosiah 3:5–6	Kristus ville gøre »kraftige gerninger«, som at oprejse de døde og helbrede alle former for handicap og sygdomme, samt udkaste onde ånder, som »bor i menneskenes børns hjerter«.
Mosiah 3:7	»Han skulle lide fristelser, sult, tørst, træthed og »legemlige smerter«, mere end noget menneske kunne lide, »uden at det forvolder døden«.
Mosiah 3:7	Blod ville komme fra hver pore, så stor ville hans lidelse for menneskehedens ugudelighed være.
Mosiah 3:8	Og han skal kaldes »Jesus Kristus, Guds Søn, himlens og jordens Fader, som har skabt alle ting fra begyndelsen«.
Mosiah 3:8	Hans mor skulle kaldes Maria.
Mosiah 3:9	Hans eget folk ville afvise ham, og kun betragte ham som »et menneske«. De skulle anklage ham for at have en djævel i sig og piske og korsfæste ham.
Mosiah 3:10	Han skal opstå fra de døde på den tredje dag.
Mosiah 3:10	Han skal dømme verden med »retfærdig dom«.
Mosiah 3:11	Hans blod skal sone for dem, som synder i uvidenhed.
Mosiah 3:12	Omvendelse er nødvendig for alle, som ved, at de synder.
Mosiah 3:15	Mange »tegn og undere og forbilleder og lignelser« skal gives til Israels hus, deriblandt Moseloven, som retter mennesker mod Kristi komme. De vil stadig gøre deres hjerte hårdt og ikke forstå, at Moseloven »ikke gavner noget uden gennem forsoningen ved hans blod«.
Mosiah 3:17	Der vil ikke være »noget andet navn, ej heller nogen anden vej eller middel«, hvorved frelse kan komme. Den kommer kun i og ved »Kristi, Herren, den Almægtiges, navn«.

(Tilpasset fra Jeffrey R. Holland, *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, s. 99–100).

SYV REJSER I MOSIAHS BOG



1. Den skæbnesvangre rejse (se Omni 1:27–28; Mosiah 9:1–2)
2. Zeniffs rejse (se Omni 1:29–30; Mosiah 9:3–9)
3. Rejsen for at finde Zarahemla (se Mosiah 8:7–9; 21:25–27)
4. Almas flugt til Mormons Vande og senere til Helam (se Mosiah 18:4–5, 32–35; 23:1–5, 19–20)
5. Ammons rejse for at finde Nephis land (se Mosiah 7:2–7)
6. Limhis flugt til Zarahemla (se Mosiah 22:3–13)
7. Almas flugt til Zarahemla (se Mosiah 24:16–25)

ALMA OG NEHOR

Alma stod over for alvorlige problemer, som, hvis de ikke blev løst rigtigt, kunne have ført til landets og Kirkens fald. Forestil dig i Almas sted.

Situation 1 (Alma 1:3–12)

En antikrist ved navn Nehor har undervist i præstelist. Han erklærer, at religiøse ledere bør være populære og underholdes af folket, og at hele menneskeheden vil blive frelst. I en diskussion med Gideon, et medlem af Kirken, drager Nehor sit sværd og dræber ham. Du er den nye overdommer, og Nehor er blevet ført til dig for at blive dømt. Hvad bør du gøre?

1. Tilgive ham og lade ham gå.
2. Høre hans forsvar, dømme ham og komme med en berettiget straf.
3. Tilgive ham, hvis han vil opgive sin tro.
4. Debattere med ham for at vise, at hans lærdomme er forkerte.

For at se, hvordan den rigtige Alma klarede denne situation, kan du læse Alma 1:14–16.

Situation 2 (Alma 1:16–23)

Overløbere begynder at forfølge Kirkens medlemmer. Nogle af medlemmerne holder tålmodigt ud, men nogle begynder også at strides, både mundtligt og fysisk. Du er Kirkens højpræst. Hvad bør du gøre?

1. Tilgive dem, der strides, men intet gøre for at standse dem.
2. Bede Kirkens medlemmer om at flytte til en ny by.

3. Bruge militærmagt til at tvinge overløberne til at flytte til en ny by.
4. Kalde folket til omvendelse og udelukke kirkemedlemmer, som ikke omvender sig.

For at se, hvordan den rigtige Alma klarede denne situation, kan du læse Alma 1:24.

Situation 3 (Alma 1:25–32)

Medlemmerne af Kirken deler deres ejendele med de fattige og arbejder for at alle kan have fred. Herren velsigner dem, og de har fremgang. De, som ikke er medlemmer af Kirken, er dovne, bærer kostbare klæder, dyrker afguder, begår hor og er opløftet i stolthed. Hvad bør du gøre?

1. Håndhæve lovene og anholde dem, som begår ugudelighed.
2. Ignorere dem og lade dem fortsætte i synd.
3. Ændre lovene, så de er lettere at adlyde.
4. Overlade landet til de ugudelige og søge efter et nyt hjem.

For at se, hvordan den rigtige Alma klarede denne situation, kan du læse Alma 1:33.

(Tilpasset fra Dennis N. Wright, *The Scripture Connection: The Book of Mormon Edition*, s. 130; brugt med tilladelse).

AFLÆGGELSE AF VORE SYNDER

»Når også vi er villige til at aflægge vore synder for at kende ham og følge ham, vil vi også blive fyldt med det evige livs glæde« (Howard W. Hunter, *Stjernen*, juli 1993, s. 63).

»At aflægge alle sine synder er den eneste måde, hvorpå vi kan komme til at kende Gud.

I modsætning hertil vil de, som holder nogle af deres synder tilbage, selv blive holdt tilbage. Det vil også de, som nægter at samarbejde ydmygt og ærligt med Herrens udvalgte. Delvis afsløring over for udpegede ledere medfører et komplet ansvar« (Neal A. Maxwell, i *Stjernen*, jan. 1992, s. 36).

»Bøn, faste, påkaldelse, oprigtig bønfoldelse – alt dette er en del af det. Daglig stræben efter at leve som Mesteren i vore tanker og handlinger er nødvendig ...

... De, som viser ›hengivenhed for Gud‹ (Helaman 3:35), som er villige til at opgive alle deres synder for at kende ham (se Alma 22:18), vil hurtigt finde ud af, at det, de har opgivet, ikke var noget offer overhovedet. De føler ikke noget tab, men i stedet en dyb glæde« (Alexander B. Morrison, *Feed My Sheep: Leadership Ideas for Latter-day Shepherds*, s. 45, 50).

»Brødre, vi må hver især aflægge vore synder, hvis vi virkelig skal komme til at kende Kristus. For vi vil ikke kende ham, før vi bliver som ham. Der findes nogle, der ligesom denne konge må bede, indtil de også får ›denne syndige ånd udryddet‹, således at de kan opnå den samme glæde« (Ezra Taft Benson, i *Den danske Stjerne*, apr. 1984, s. 78).

DE, SOM I SANDHED ER OMVENDTE

Alma 23:1–7, 16–18

»Sociale, moralske, kulturelle eller uddannelsesmæssige omvendte vil ikke overleve dagens hede, med mindre deres overbevisning bundet helt i evangeliets fylde, som Mormons Bog indeholder« (Ezra Taft Benson, *Den danske Stjerne*, aug. 1975, s. 44).

»Mormons Bog [handler] ... om Gud, menneskets skabelse, faldet, forsoningen, Kristi himmelfart, profeter, tro, omvendelse, dåb, Helligånden, udholdenhed, bøn, retfærdiggørelse og helliggørelse gennem nåde, og om det at elske og tjene Gud.

Vi skal kende disse vigtige sandheder. Aaron og Ammon og deres brødre har i Mormons Bog lært det lamanitiske folk om disse samme sandheder (se Alma 18:22–39), da de befandt sig i ›den mørkeste afgrund‹ (Alma 26:3). Da disse omvendte lamaniter havde accepteret disse evige sandheder, står der i Mormons Bog, faldt de aldrig fra (se Alma 23:6)« (Ezra Taft Benson, i *Stjernen*, oktoberkonferencen 1984, s. 5).

Alma 24:6, 16–26

»I tidligere tider var Herrens disciple ›standhaftige og ville hellere lide indtil døden end begå synd‹ [Alma 24:19]. I de sidste dage er Herrens trofaste disciple lige så faste« (Russell M. Nelson, *Stjernen*, juli 1994, s. 68).

»Jo nærmere mennesket kommer fuldkommenheden, desto klarere bliver hans synspunkter og så meget større bliver hans glæde, indtil han til sidst har overvundet sit livs onder og mistet ethvert ønske om at begå synd« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 57).

Alma 26:11–17, 35–37

»Jeg føler mig så dybt taknemmelig i mit hjerte for Herrens velsignelser. Hvor har han været god og venlig og gavmild og vidunderlig over for os, hans sønner og døtre. Hvor bør vi være taknemmelige hver dag i vores tilværelse« (Gordon B. Hinckley, »Messages of Inspiration from President Hinckley«, *Church News*, 5. nov. 1998, s. 2).

»Evangelisk glæde kan opleves ... som med Ammon, ved at glæde sig over at være en del af Herrens værk« (Neal A. Maxwell, *Meek and Lowly*, s. 39).

Alma 29:1–3, 9–14

»Der findes ingen glæde så stor som den, man får ved at bringe andre evangeliets lys« (Ezra Taft Benson, *Den danske Stjerne*, okt. 1984, s. 91).

Se også L&P 18:15–16.

AMULEK VIDNER OM, AT ORDET ER I KRISTUS

1. Alma 34:1–3. Amulek gennemgår Almas tale om at udvikle et vidnesbyrd om Kristus. Han minder os om, at vi skal have _____ og _____ mens vi venter på Herren.
2. Alma 34:4–5. At »plante ordet i hjertet« vil sige at overveje, bede og prøve det pågældende spørgsmål. Hvad var »det store spørgsmål«? _____

3. Alma 34:6–8. Hvilke fem vidner vidnede om, at Jesus er Guds Søn og ville komme til jorden for at forløse menneskeheden? _____

4. Alma 34:9. Hvad ville resultatet blive, hvis der ikke var nogen forsoning? _____

5. Alma 34:10–12. Amulek kaldte Frelserens forsoning et _____ og _____ offer. Intet jordisk menneske kunne sone for et andet jordisk menneskes synder. Jesus Kristus, Guds Søn, er et uendeligt og evigt væsen (se L&P 20:17, 28). Hans forsonings magt rækker tilbage i fortiden, findes i nutiden og ud i fremtiden (se L&P 20:25–27). »Dens virkning omfatter alle mennesker, jorden selv og alle former for liv herpå, og rækker ud i den endeløse evigheds udstrækning« (Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. udg., s. 64).

6. Alma 34:13–14. Hvordan blev Moseloven påvirket af forsoningen? _____

Hvad var »det store og sidste offer«? _____

7. Alma 34:15. Hvad muliggør Frelserens offer for os? _____

Hvad giver hans offer os midler til at opnå? _____

8. Alma 34:16. Udtrykket, »omringe dem med sikkerhedens arme«, beskriver en velsignelse til dem, som udøver tro til omvendelse. Beskriv, hvordan du ville have det ved at vide, at alle dine synder var tilgivet. _____

HELANAN OG 3 NEPHI: ET SIDESTYKKE TIL KRISTI ANDET KOMME

»I optegnelsen om nephiternes historie, lige før Frelserens besøg, ser vi mange lighedspunkter med vore dage, eftersom vi nu forventer Frelserens andet komme« (Ezra Taft Benson, i *Stjernen*, juli 1987, s. 3).

	Begivenheder eller tegn	Komme til nephiterne	Andet komme
1. Social og politisk forvirring	Hemmelige sammensværgelser	Helaman 1:11–12; 2:3–13; 6:15–30; 7:1–9	Ether 8:22–25; L&P 42:64
	Krige og rygter om krige	Helaman 1:14–30; 11:24–5; 3 Nephi 2:13, 17	L&P 45:26; 87:3; JS-M 1:28–29
	Stolthed, kærlighed til rigdom samt ulighed	3 Nephi 6:12–14	Mormon 8:35–38
	En sidste, forfærdelig krig	3 Nephi 4:7–27	Zakarias 12:1–3, 8–11; Johannes' Åbenbaring 9
2. Naturkatastrofer	Tegn og undere på himlen	Helaman 14:5–6, 20; 3 Nephi 1:21; 8:19, 22	Joel 2:30–31; L&P 45:40
	Jordskælv på forskellige steder	Helaman 14:21–23	JS-M 1:29
	Tørke og hungersnød	Helaman 11:4–6	Johannes' Åbenbaring 11:6; 18:8
	Storme, uvejr, torden, lyn	Helaman 14:21, 23, 26; 3 Nephi 8:5–7, 12	Johannes' Åbenbaring 16:18, 21; L&P 88:90
3. De ugudelige	Stor ugudelighed blandt folk: Stolthed, strid, umoral, verdslighed, frafald	Helaman 3:1–3, 17–19, 33–36; 4:11–13; 6:2, 31–35; 7:4–6; 11:36–37; 16:12; 3 Nephi 2:3; 6:15–18	2 Timotheus 3:1–6; Johannes' Åbenbaring 17:4; 18:10–14; 2 Nephi 27:1; 28:4, 8–11; L&P 10:63
	Ugudelighed blandt de unge	3 Nephi 1:29–30	Esajas 3:5, 12; 2 Timotheus 3:2
	De ugudelige afviser sande profeter og accepterer de falske.	Helaman 8:3–6; 10:13; 13:24–28; 14:10; 16:2, 6; 3 Nephi 7:14	2 Nephi 27:1, 5
	De ugudelige fornægter tegn og undere før Kristi komme.	Helaman 16:13–23; 3 Nephi 1:5, 22; 2:1–2	2 Peter 3:3–4; L&P 45:26

	Begivenheder eller tegn	Komme til nephiterne	Andet komme
4. De retfærdige	En stærk, retfærdige minoritet samles fra de ugudelige.	3 Nephi 2:11–12; 3:13–16, 22	1 Nephi 14:12; Jakobs Bog 5:70; L&P 45:64–71; 115:6
	Kirken vokser, har fremgang og oplever åndelige udgydelser og mirakler.	Helaman 3:24–26; 6:9–13; 16:13–14; 3 Nephi 1:4, 22–23; 7:17–20	Daniel 2:44; Joel 2:28–30; L&P 45:40
	Profeter udøver stor magt og erklærer et konstant budskab om omvendelse.	Helaman 5:18–23, 42; 11:3–6; 13:2; 14:11; 16:2; 3 Nephi 6:20	Johannes' Åbenbaring 11:3, 5–6; L&P 77:15. Præsident Ezra Taft Benson har sagt: »Når jeg søger Herrens vejledning, bekræfter han på ny i mit sind og mit hjerte, at vi ikke skal forkynde ›andet end omvendelse til denne slægt‹ (L&P 6:9; 11:9). Det er det emne, som enhver sidste dages profet har fået at forkynde« (Stjernen, juli 1986, s. 3).
	De retfærdige er opmærksomme på tegn og beder om, at Kristi komme må fremskyndes.	3 Nephi 1:8, 10–14	L&P 45:39, 44; 68:11; 133:37–40; Moses 7:62
5. Herren kommer	Fuldstændig ødelæggelse af de ugudelige	Helaman 10:12; 11:6; 14:24; 15:1; 3 Nephi 8:14–16; 9:2–12	Esajas 26:21; Malakias 3:19; L&P 1:9; 133:41
	De retfærdige overlever ødelæggelsen ved Kristi komme.	3 Nephi 9:13; 10:12–13	1 Nephi 22:16–22, 24–26; L&P 97:21–25
	Jesus kommer ned fra himlen.	3 Nephi 11:8	L&P 65:5; JS-M 1:26
	Gravene med de døde åbnes.	Matthæus 27:52; Helaman 14:25	L&P 88:96–98; 133:56

DEN ENDELIGE OG DEN MELLEMLIGGENDE DOM

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Apostles Kvorum. Uddrag fra (CES-fireside for unge voksne, den 1. marts 1998, s. 1–5).

Den endelige dom

»Jeg vil først tale om den endelige dom. Det er den fremtidige situation, hvor vi alle vil komme til at stå foran Kristi domstol for at blive dømt i overensstemmelse med vore gerninger ... Jeg tror på, at befalingen i skriften om »ikke at dømme« helt klart henviser til denne endelige dom, således som det forkyndes i Mormons Bog, at »mennesket skal ikke ... dømme; thi dommen hører mig til, siger Herren« (Mormon 8:20).

... Jeg tror, at denne befaling blev givet, fordi vi mener, at vi afsiger en endelig dom, når vi siger, at en bestemt person går til helvede (eller til himlen) på grund af en bestemt gerning eller på et bestemt tidspunkt. Når vi gør dette – og det er en stor fristelse – sårer vi os selv og den person, som vi således dømmer.

Virksomheden af et menneskes forsøg på at afsige den endelige dom over et andet mennesket ligner den virkning, som det ville få på en løber og på publikum, hvis vi med sikkerhed kunne udtale os om løbets resultat, mens det stadig var i gang. En lignende årsag forbyder os at komme med en endelig dom over resultatet af et hvilket som helst menneske livslange løb ...

... Vi må således afstå fra at fælde en endelig dom over mennesker, fordi vi ikke besidder den viden og visdom, der skal til for at gøre det. Vi vil endda komme til at anvende de forkerte standarder. Verdens måde er at dømme som i en konkurrence mellem vindere og tabere. Herrens endelige dom vil blive afsagt ud fra hans fuldkomne vidne om den lov, som et menneske har modtaget samt ud fra denne persons forhold, motiver og gerninger gennem hele livet ...

Midlertidig dom

Som kontrast til at forbyde mennesker at fælde endelig dom, kræver skrifterne, at mennesket afgiver det, som jeg vil kalde »en midlertidig bedømmelse«. Denne bedømmelse er af afgørende betydning i udøvelsen af vores personlige, moralske handlefrihed ...

Vi må selvfølgelig dag for dag foretage en bedømmelse for at udøve vores handlefrihed, men vi må sørge for, at vore bedømmelser af mennesker ikke er endelige, men midlertidige. Frelserens lærdomme indeholder således mange befalinger, som vi ikke kan holde uden at foretage en midlertidig bedømmelse af folk: »Giv ikke hunde det hellige, og kast ikke jeres perler for svin« (Matt 7:6), »tag jer i agt for de falske profeter ... På deres frugter skal I kende dem« (Matt 7:15–16) og »gå ud fra de ugudelige« (L&P 38:42).

Vi udøver alle en bedømmelse, når vi vælger vores venner, når vi vælger, hvordan vi vil bruge vores tid og vores penge,

samt selvfølgelig når vi vælger vores evige ægtefælle. Noget af denne midlertidige bedømmelse er helt sikkert indeholdt i det, som Frelseren henviste til, da han belærte om »det i loven, der vejer tungere« (Matt 23:23) ...

Retfærdig, midlertidig bedømmelse

... Lad os overveje nogle af de principper eller bestanddele, som fører til en »retfærdig dom«.

For det første må en retfærdig dom per definition være midlertidig. Den vil afholde sig fra erklære, at et menneske er sikker på ophøjelse eller fordømme et menneske som værende uigenkaldelig fordømt til helvedets ild. Den vil afholde sig fra at erklære, at et menneske har mistet alle sine muligheder for ophøjelse eller al mulighed for en nyttig rolle i Herrens værk. Evangeliet er et håbets evangelium, og ingen af os er bemyndiget til at benægte forsoningens kraft til at fremkalde en renselse hos den enkelte for vedkommendes synder, og til at fremkalde tilgivelse og en forandring af menneskets liv til et liv baseret på passende forhold.

For det andet vil en retfærdig dom være styret af Herrens Ånd, ikke af vrede, hævn, jalousi eller selvished ...

For det tredje, så må en midlertidig bedømmelse ligge inden for vores forvaltning. Vi bør ikke tænke på at øve dom eller handle udover det, som ligger inden for vores personlige ansvarsområde ...

Et fjerde princip i en retfærdig, midlertidig bedømmelse af en person er, at vi, hvis det er muligt, skal afstå fra at dømme, før vi har tilstrækkelig viden om kendsgerningerne ...

... Af og til kræver omstændighederne, at vi fælder en midlertidig dom, før vi kan skaffe os alle de kendsgerninger, som vi ønsker, for at kunne træffe vores beslutning ...

... I sådanne tilfælde gør vi det bedste vi kan, idet det eneste, vi i virkeligheden kan gøre, er at stole på nyere skrifter, som siger: »Forlad dig på den gode ånd, der leder dig til det gode, ja, som får dig til at handle retskaffent, at vandre ydmygt og dømme retfærdigt« (L&P 11:12).

Et femte princip i den retfærdige, midlertidige bedømmelse er, at vi når som helst det er muligt bør afstå fra at dømme mennesker, og kun bedømme situationer ...

Den sidste del eller det sidste princip i en retfærdig, midlertidig bedømmelse er anvendelsen af retfærdige standarder. Hvis vi anvender en uretfærdig standard, vil vores bedømmelse blive uretfærdig. Når vi undlader at bruge retfærdige standarder, sætter vi os i fare for selv at blive dømt ved uretfærdige eller ukorrekte standarder. Det grundlæggende skriftsted, der fortæller os om det ikke at dømme, indeholder denne advarsel: »For den dom, I dømmer med, skal I selv dømmes med, og det mål, I måler med, skal I selv få tilmålt med« (Matt 7:2; se også 3 Nephi 14:2).«

Malakias i Mormons Bog (3 Nephi 24–25)

1. Læs 3 Nephi 24:2. Hvad sammenlignes Jesus Kristus med i dette vers?
2. Læs 3 Nephi 24:3; Lære og Pagter 128:24. Hvilke ofre kan vi yde, som er ligesom Levis sønners offer?
3. Skriv fem former for mennesker, som Herren i hast vil dømme (se 3 Nephi 24:5).
4. Læs 3 Nephi 24:7. Hvilket løfte gives i dette vers?
5. Hvorfor tror du, at det at forsømme at betale tiende og offerydelser, kunne kaldes at »bedrage Gud«? (Se 3 Nephi 24:8).
6. Brug *Guide til skrifterne* til at finde tre andre skriftsteder, som belærer om vigtigheden af tiende. Krydshenvis dem til 3 Nephi 24:8, og skriv dem så her.
7. Skriv de velsignelser, som Herren lovede dem, der adlyder tiendeloven (se 3 Nephi 24:10–12). Hvilke af disse velsignelser har du lagt mærke til i din tilværelse?
8. Læs 3 Nephi 24:16–17. Hvem skal tilhøre Herren ifølge disse vers?
9. Find et andet vers, som belærer om værdien af vor himmelske Faders børn, og skriv henvisningen her.
10. Læs 3 Nephi 25:1. Hvilken dag tales der om i dette vers?
11. Læs vers 2. I dette vers lover Frelseren, at han vil »oprejses med lægedom i sine vinger«. Hvorfor er dette løfte trøsterigt?
12. Læs vers 5. Hvilket løfte gives i dette vers?
13. Læs Lære og Pagter 110:13–16. Hvornår blev profetien i 3 Nephi 25:5 opfyldt? Hvor blev den opfyldt?
14. Hvilken profet i de sidste dage viste profeten Elias sig for?
15. Læs 3 Nephi 25:6 og sammenlign det med Malakias 3:24 og Joseph Smith-Historie 1:39. Hvilke forskelle er der i de tre versioner af dette vers?
16. Joseph Smith sagde: »Det største ansvar, som Gud har pålagt os her i verden, er at søge efter vore døde« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 430). Læs Lære og Pagter 128:15–18. Hvad tror du, at »vende fædrenes hjerte til børnene og børnenes til fædrene« betyder?
17. Hvad er dit yndlingsvers i 3 Nephi 24–25? Hvorfor?



Photo © 1986 by Sotheby's, used by permission.

JESU KRISTI
KIRKE
AF SIDSTE DAGES HELLIGE

